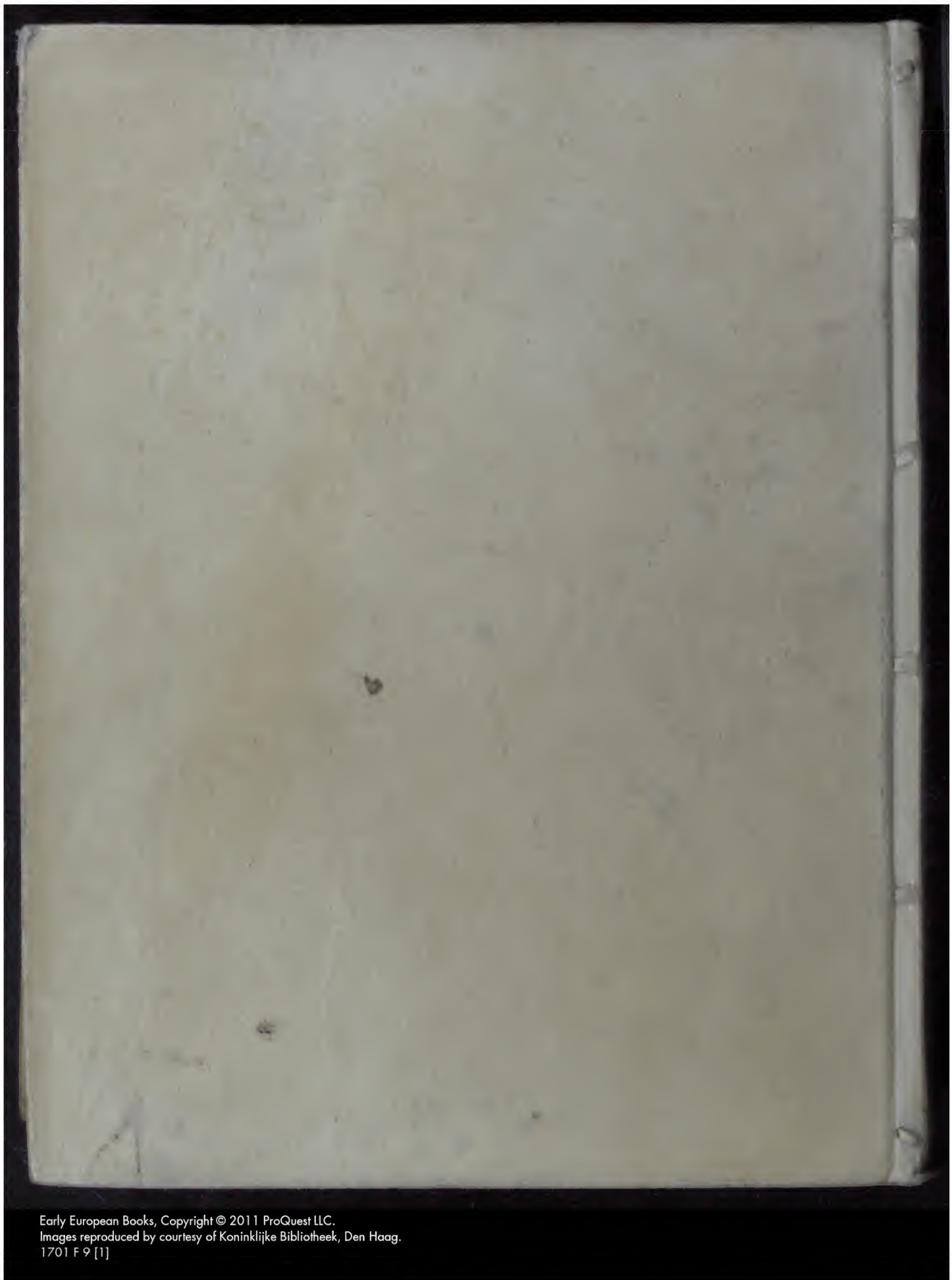

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1701 F 9 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1701 F 9 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1701 F 9 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1701 F 9 [1]

Het Zeste Boec/
Van den doozluchtigen ende vromen Ridder/Amadis van Gaule / tracterende van de seften van Oozloghen / ende vreenide abontucren / 300 van Perion/ Amadis Sone / als van Lisuart van Grieken / Sone van Esplandian / koninc van Constantinopolen.

Een historie weerdich om ghelesen te worden.

Van niens inde Nederduytsche tale overghezet.

TOT ROTTERDAM,
By Jan van Waesberghe/ 1615.

REGISTER.

Capittel	Folio	Capittel	Folio
1 Hoe Perion van Gaule/wesende de tweedde Zone van Amadis / vertroc van Londen / met syn ander Jonghe Princeen / hopende te arriveren in Yrlandt. om aldaer Ridder geslaghen te werden van der handt van deouden koninc Gildaban/ende van tghene dat hnn lieden overkomen is.	1	deghzellen ontmoetten de Soudaen van Lique/ ende banden sigdt die tusschen hun lieden was.	18
2 Hoe de Jonckvrouwe Perion van Gaule gelepde ter plaetse / daer hy het Ridderchap ontfinc / ende van het ghene dat hem gheschiedde.	2	12 Hoe de Ridder metter Sphere / Abies van Yrlandt ende Languines te Constantino-polen aenquamen / ende de goede onthalnghe die hun de Kesper dede.	20
3 Hoe Perion van Gaule Alpatrasie Hertoge van Orcalie verwon/ de welke hiel staeyde dat syn Lief schoonder was als eenighe Vrouwe oft jonckvrouwe ter Weerelt.	4	13 Hoe Garinter en Perion bochten teghen de koninc van Siberie ende syn Heben/ die sy overwonnen.	22
4 Hoe Lisuart / Florestan ende andere in Zee zynde om Perion te zoeken / t Schip daer Daillades ende Quedragant in waren door tempeeste ghedreven wert int Eplandt vanden Reuse Argamont / teghen de welke sy bochten ende hem overwonnen.	5	14 Hoe de Hertoghe van Ortilense berlaghen hebbende de koninc van Breigne weder-keerde na Trebizonde / ende d'aenkomste van Alquise int Hof vanden Kesper	23
5 Hoe de Barcke inde welke Perion was/ gesnact den Ridder metter Sphere/ ende Alquise / te lande quam aenden voet van een zeer schoon Eplandt / ende vande aboneuerē die hem aldaer ontmoetten.	7	15 Hoe de Kesper van Trebizonde t schepe ginc teghen de koninc van Armato / ende d'aenkomste der heydenen booz Constantino-polen.	24
6 Hoe het Schip daer Lisuart Florestan Parmentir ende Galbanes in waren / door tempeest gedreven wert hy de groote Stadt van Tribizonde: en de sprake die sy hadden metten Kesper ende de Jonckvrouwen.	10	16 Hoe de Princeesse Gradafilee rlehen beviel van Lisuart / ende hoe hy in Constantino-polen quam.	26
7 Hoe een vremde Jonckvrouwe int Hof vanden Kesper van Trebizonde quam verzoekende een bede aende Princeesse Onolore / die sy haer te haest consenteerde / ende daer na verou van hadde.	11	17 Hoe Melie aende Wete quam bā Lisuarts ontkominghe inde Stadt van Constantino-polen: ende vande groote swaricheyt die sy ende Armato daerom maecten ende wat ter boozts ghebeurde.	28
8 Hoe de Hertoghe van Ortilense slach levede den koninc van Breigne / ende wat daer ghebeurde.	13	18 Hoe Lisuart Ridder gheslaghen wert / ende vande groote wonderē ende vtemde avontueren dier op dien dach ghebeurden.	29
9 Hoe Lisuart ghelepdt wert hy Melie de Waerzeghster / ende van tquaet tractement dat sy hem dede.	15	19 Hoe de heydenē raet hielden om de Stadt te bespringhen/ ende van t groot ghewelt dat sy deden om die in te nemen.	30
10 Hoe Perion van Gaule ghenaeint den Ridder vander Sphere ontmoette de Jonckvrouwe Ciriaxe: ende van vele schoone avontueren die hem ghebeurden.	16	20 Vanden bystandt die de Vyanden kregen/ ende vande groote Plote der Christenē / die den Legher booz Constantinopolen dede op breken.	32
11 Hoe de Ridder metter Sphere en syn Me-		21 Hoe de koninghen/ heeren/ Vrouwen ende Jonckvrouwen betoobert int Vaste Eplant/ ontrweten: ende van hun reyse na Etacen booz het toedoen van Alquise.	34
		22 Hoe de heydensche Princeen raet hieldē wat sy doen zouden / wetende den grooten bystandt die de Christenen ghekreghen hadde/ ende wat sy besloten.	39
		23 Hoe de Kesper van Trebizonde/ Amadis en de koninghine Calasie bevochte de koninc Armato Grisilant ende de Pintiquinestre.	43
		24 Hoe	

REGISTER.

Capittel

Folio

- 24 Hoe Almiral van Liguen booz opperfte
Welc Heere der Heydenen ghekoren wert: en
hoe hy eenen Dwerch aen Pintiquinestre
zondt int Legher der Chyftenen. 45
- 25 Vande strydt tusschē de Ridder met tē krus-
se tegen de koninc vant Eplandt der Keusen/
ende de koninghinne Pintiquinestre teghen
Almiral van Liguen/ d'Overste des Tur-
schē Legers: ende de redenen die Gradafilee
met Lisuart hadde over de behoudinghe
haers Vaders. 47
- 26 Hoe de heydensche Vorsten hunne Oberste
verloren hebbende / aende Chyften Princen
bestant verzochten/ twelc hun ontzeyt wert /
ende watter boozts ghebeurde. 49
- 27 Vande Batalie tusschen de Chyftenen ende
de Turcken / zoo te Water als te Lande /
ende d'wtomste der zelver. 50
- 28 Hoe de Chyften Princen gekomē zijnde tot
byslant des keisers van Constantinopole/
belloren elc na syn Lant te keeren: ende van-
ben aenslach einiger Ridder om te gheley-
den de koninghinne Mabile. 52
- 29 Hoe Amadis/ Esplandian/ Perion ende Li-
suart keerden na Constantinopolen/ larende
Grasondor en de koninghinne Mabile int
gezelschap van andere Ridder/ die hen ver-
zelschapten tot aen de Zee. 56
- 30 Hoe Lisuart de brief van Onolote ontfan-
ghen hebbende / secretelyc vertroc van Con-
stantinopolen : ende vant weder keeren der
Chyften Princen na hunlieder Landt. 57
- 31 Hoe Lisuart reysende op Godts genade / na
scheren tijt in een Schip trat/ en vande strydt
die hy hadde teghen eenige Zee-roovers/ die
Alquise ghevanghen hadden. 59
- 32 Hoe Lisuart quam aent Serpentē Eplandt
altwaer hy hy bedroch eener Jonchvrouwe
in een Kasteel ghinc ende aldaer gheban-
ghen werdt. 61
- 33 Hoe Gasilles en Tartarie na Constantino-
polen reysde met het hooft vā t Serpent. 64
- 34 Hoe den Genzamen Ridder hy Fortunne
aen een Eplandt quam in he: welcke Ama-
dis/ Oriane ende meer andere ghevanghen
waren / die hy verlostē. 65
- 35 Hoe de keiser vā Trebizonde met syn Vlo-
te in syn Landt quam/ en vande propoosten
die de Princesse Gricelelie hadde metten
Ridder vander Sphere 67
- 36 Hoe de Ridder metter Sphere vertroc met
de Hertoginne van Oostnryge booz de welc-

Capittel

Folio

- ke hy street teghen twee van hare Soms/ die
haer haer Landt ontnomen hadden. 69
- 37 Hoe de Ridder metter Sferē de Stadt van
Weenen in Oostenryge met ghewelt innam /
ende de zelve met alie het Landt in ruste stel-
de in handen vande Hertoghinne. 72
- 38 Hoe d'Enzame Ridder het jaer hy na om-
zynde dat hy van Constantinopole geley-
den was (na dat hy vele byemde avontuerē
ten eynde ghebracht hadde) de Ridder met-
te Sphere ontmoette/ tegen den welcken hy
vocht/ malkanderen niet kennende. 74
- 39 Hoe de twee Ridder aen huinen Weerde
dozlof namen/ en inde Zee reysende/ hy tem-
pestic in groot Bretagnien gedreven werdē/
altwaer sy bochten tegen Florestan en Par-
menit de zelve niet kennende. 76
- 40 Hoe den Genzamen en Duyschen Ridder
met Alquise dooz tboesch rydende/ Dinerpie
des keisers van Roomē Sone aendē Gen-
zamen verzocht om een Lancie met hem te
moghen byken / ter liefde vande Jonc-
vrouwen. 79
- 41 Hoe den Genzamen en den Duyschē Ridder
Alquise zonden aendē koninc Amadis ende
vande redenen die sy met hem hadde. 80
- 42 Hoe den Genzamen ende den Duysch aen
den koninc Amadis verzochten den tyt van
acht daghen met hun beyden / het stee-
spel te moghen houden staende teghen alle de
ghene die wilden komen tournopen of een
Lancie byken. 81
- 43 Hoe de koninc Amadis verzelschapt zyn-
de met vele groote Heeren ende Edellieden
bezocht werdt vanden Prince Olorius van
Spagnien / die hem quam bidden dat hy
hem Ridder wilde slaen. 82
- 44 Hoe Organde tscpe tot Fenuse quam /
ende vande verbaerthejdt die sy die vander
Stadt aen dede. 84
- 45 Hoe de twee Bercepers des Cornop-
spels d'eere behielden vanden tweedden / derden/
vierden / vijfden ende zefsten daghe. 85
- 46 Hoe de koninc van t avontmael opghe-
staen zijnde/ een Jonchvrouwe hy hem quam
doende een boorschap van wegghen twee
byemde Ridder. 86
- 47 Hoe de twee Cornop Bercepers behael-
den d'eere des zebensten dach / ende vande
ghene die sy af staken. 87
- 48 Hoe de twee Bercepers vant Cornop-
spel d'eere behielden vanden achtsten ende
lesten

X ij

lesten

REGISTER.

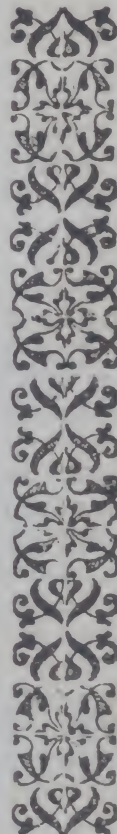
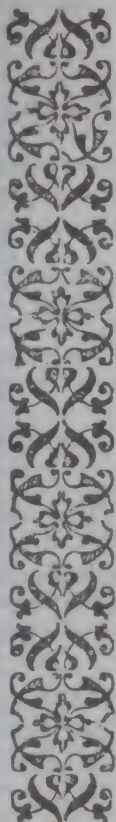
Capittel	Folio	Capittel	Folio
leffen dach ende van d'aenkomste des Groe- nen Ridders vanden welken sy afghesloo- ten werden ende Amadis van gelijcken.	88	Lisuart hadden met de twee Princesen/aen- de tralien-benster.	100
49 Hoe de twee Bercepers des Tournops by het toe doen van Organde bekenet wer- den/ende vande houlijcken van Perion Ga- laors Sone met de Koninghinne Pintiqui- nestre ende vanden Wylen Alquif met Or- gande d'Onbekende.	89	57 Hoe Friction met syn ghezelschap tot Tre- bizonde quam by den Kerpser die open Hof- hiel / ende hoe Lisuart ende Onolorie dese avontuere ten eynde brachten.	102
50 Hoe de Gouverneur van Sicile op Sint Jans dach verscheen int Hof vande Koninge Amadis, by hem hebbende eenen betoover- den Koning ende Koninghinne.	91	58 Hoe daer een Gode quam by den Kerpser van Trebizonde hem zeggende dat de Ko- ning der Wildernisse met syn twee Broeders in syn Landt komen waren / om te vechten teghen Lisuart / Perion ende Olorius/ vol- ghende de besloten conditien in't Hof van den Koning Amadis.	104
51 Hoe een Ridder Amadis quam ten strijde beroepen van weghen de Koning der Wil- dernisse / en vint vertrec der ghener die on- langhs te Hobe komen waren.	93	59 Hoe Lisuart/ Perion ende Olorius ter hane quamen / ende vanden strijde die sy hadden teghen den Koning der Wildernisse/ Grafa- te ende Bostrofe.	105
52 Hoe Lisuart ende syn Medeghezellen dooz tempeest in Spaghen gheboert werden / en vanden bystandt die sy den Koning Don Brian van Monjaste deden teghen den Koning Miramamoln.	95	60 Hoe dat de dyp Ridders ghenesen zijnde / Lisuart ende Perion hun beminde ghynghen spreken aende Benster des Hoofs ende wat- ter van quam.	107
53 Hoe de twee Leghers malkanderen aenbie- len/ ende van den bystandt die Lisuart met syn Medeghezellen den Koning van Spa- ghen deden.	95	61 Hoe de Kerpser ende Perion ter jacht zijnde/ een Jonckvrouwe bonden zeer weenende / en wat hun ghebeurde.	109
54 Hoe t'schip daer Lisuart ende syn Medege- zellen in waren / dooz tempeeste ghedreven werdt aen't Eplandt der Simmen / alwaer sy veel wonders zaghen : ende van 't goet tractement dat Alquif ende Organde d'On- bekende hun aendeden.	97	62 Hoe de Kerpser ende Perion van Gauls op- gehouden werden dooz de verraderije der Jonckvrouwe die hun ghelepdde.	109
55 Hoe Lisuart ende syn Medeghezellen te Trebizonde aen quamen/ ende vande goede onthalinghe die hun de Kerpser ende de Kerp- serinne bewesen.	99	63 Hoe Lisuart ende Olorius ghevanghen werden byde selbe die de Kerpser ende Perion ghevanghen hadden/ende daarna ghesche- den / zonder te weten waer sy gheboert wer- den.	110
56 Hoe de vijf Ridders den Kerpser ghynghen groeten ende vande redenen die Perion ende		64 Hoe de Kerpserinne de tijdinghe kreegh van verlies des Kerpser/ Perion/ Olorius ende Lisuart/ende vande swaricheyt die Onolorie ende Griceclerie hadden / te meer om datse hen bezucht gheboelden.	110

Eynde des Registers.

Het Seste Boec van den Doorluchtigen ende vromen Ridder Amadis van Gaule.

Hoe Perion van Gaule, wesende de tweede Zoon van Amadis, vertroc van Londen, met syn ander Jonghe Princen, hopende te arriveren in Yrlandt, om aldaer Ridder gheslaghen te werden van der handt van den ouden Koninc Cildadan, ende van ghene dat hun lieden overkomen is.

Het eerste Capittel.

De nieu maren / van de Princen /
Joncherren / ende Joncvrouwe /
betovert in een vast Eplandt (zo
ghp in den voorgaenden Boec
ghelesen hebt) zijn haest ghekomen aen
Perion van Gaule / Amadis zoon / die
van syn Vader in groot Buitangien
ghelaten was / onder 'tgoubernment
van den goeden ouden Arban / Koninc
van Pergales. Dese jonghen Prince /
alsoen tredende int dertienste jaer / had
de alreede in den sin / van het Ridder-
schap niet te ontfanghen dan van den
Keysar Esplandian syn Broeder / maer
bindende

bindede hem gefrustreert van syn vooz-
nemen ghemerct Esplandian een was/
van die betooverd saten / zoo heeft hy
zulcx naghelaten tot vier jaren daer na/
dat de twee Zonen van den Koninc van
Serdaigne Don Forestan / hem qua-
men bezoeken te Londen / van welke
de een ghenaemt was Florestan / gelijc
syne Vader / en den tweeden Parmenir /
in welckers gezelschap ooc waren / Va-
illades / Zoon van den Koninc AraDon
Byune / Languines. Galvanes / kinde-
ren van Agraies Koninc van Schot-
landt / Abies van Schotlandt / Zoon
van den Koninc Eldadan / ende Que-
dygant / Heer van Sansuegue / de welc-
ke alle wt hun lieder Landen ende Con-
trepen vertrocken waren / hopende Rid-
ders geslaghen te werden van de handt
des gheenen / daer af de voornoemde
Perion was ghelijcke eere verwachten-
de. Zoo herft dan den voozghenoemden
jonghen Prince / dese Edelmannen die
tot hem ghekomen zijn / ontfanghen /
als de vrentschap ende Maegschap dat
verepschte / te meer verstaende d'oor-
zaeke van hun lieder langhe vopagie /
om welc tot eff. et te brengen / sy t'za-
men resolveerden / de reyse aen te ne-
men naer Irlande / tot den Koninc El-
dadan / als doe ter tijdt gheenen Prince
kennende weerdigher te suppleren en-
de tvoldoen tghene dat sy voorghe-
nomen hadden / door dien hun lieder ho-
pe (van het Ridderschap te ontfanghen
van den Keyser Esplandian / haer lieder
ghesailleert was mis synde absentie).
Hier en tusschen maecte Perion syn re-
keninghe / ende hadde in den sin naer te
volghen de vromicheyt int seft van het
Ridderschap / ende te onderstaen de a-
vontueren die syn Vader ghedaen had-
de / ende hem ontkomen waren / zoo
haest als hy bequame zoude moghen
werden / om hem in wapenen te stellen /
ende begheerende Iriguan zoon van

Gandalin tot eenen schiltknappe / heeft
hy gesonden een van syn Edelmans aen
Gandales / (die alsdoen hem was hou-
dende int kasteel van Arcalus / twel-
Amadis hem ghegheven hadde) den zel-
ven biddende / dat hy hem de voornoem-
den Iriguan senden zoude / twelt Gan-
dales wel behaghende was. Hy dan
ghekomen zijnde / ende hebbende de jon-
ghe Prince doen voozien / van alle tge-
ne dat hun lieder tot de reyse van noode
wesen zoude / ende oorlof nemende aen
den Koninc Urban / syn na de Haven
van Fenuse ghetrocken / ende van daer
t'scheppe ghegaen. Als sy tot int diepe
ghesept waren / zoo ontdeckte ende open-
baerde zich een schip / twelt met vier
riemen gheroepd wert / groen van cou-
leur / als Esmerauden / welc schip ende
riemen gheregeert werden van vier
Simmen / gheladen hebbende een schoon
Joncrou kostelijc ghekleedt. 't Schip
van Perion volchden het / dat sy by een
gheraecten / ende alzo rasch te lande
tamen quamen. Ende alzo Perion
ende syn Compaignons de voeten in de
steghelrepen inepuden te stellen / zoo is
de voorszreven Joncrouwe by hen lie-
den gekomen / hebbende aen haren hals
hanghende een zweert wel kostelijc toe-
gherust / houdende inde vuyt een swar-
ten Schilt int midden gheschildert heb-
bende een gulden Sphera. Ende ko-
nende by Perion / is sy hem te voete ge-
vallen / tot hem zegghe : Edel Jonc-
heere / Godt en late my niet toe / van u
tescheyden / vooz dat uwen Edelheyt
my ghegunt zal hebben tghene ic van
hem zal begheere. Perion diens sy be-
haeghe / antwoorde verzoect dan / en
het en zal u niet ghewepghert wesen.
Voorwaer syac sy : ic en was ooc an-
ders niet verwachende / oft ghy en
zoudt my mijn begheerte gheoordeert
hebben. Ende sy haer zelven van der
aerden oplichtende / nam Perion aen een
spde

spde/ende zamen wandelende/quamen se
 by den Schepe / daer de Simmen in
 waren / in twelcke sp badt / dat Perion
 alleene zoude willen treden. Perion be-
 zoede wel / dat door syn licht beloben/
 by syn Compaignie verliese zoude/welc
 hem zoo veel aen gaf/ als eenighe zwa-
 richet die hem zoude moghen overko-
 men/ ooc denckende dat syn voornemen/
 ende repse op Yrlandt daer door zoude
 verachtet werden / dat heeft hy sine
 Compaignons verclaert / tghene de
 Jorczou aen hem versocht hadde/ende
 dat hy/om de beloofte te volkomen die
 hy ghedaen hadde / ende dat syn trouwe
 ende eere niet en zoude ghebioleert wer-
 den van zinne was / haer te volghen/
 biddende hun lieder zeer hertelijcken
 voer hem gheextruseert wilden houden.
 For hem lieden dit misjaeghde/ is goet
 te dencken/maer ziende dat sy tselve niet
 remedieren en konsten / zoo hebben sy
 hem in Godts ghelepdde bevolen / hem
 belooverde ende verzekierende / dat sy
 zoo haest den staet van het Ridderchap
 niet en zouden ontfanghen hebben/ oft
 sy en zouden hen lieden employeren om
 hem te zoeken in wat plaetsen hy we-
 sen mochte. Naulijc en hadden sy dese
 redenen volghndt / oft de Simmen be-
 gonsten te roepen / den wint komende
 zoo gheweldich int zepl / dat sy terstont
 van lande ter Zeewaert inne/ende wt
 den ghezichte ghezept waren. Nu laet
 ons hua lieden seplen laten/ende der
 Fortunes bevelen / ende weder keeren
 totte andere die van avise bleven hun
 lieder repse te volepndē: dese dan boozts
 varenden / zijn ghearriveert tot int Hof
 van den ouden Gildadan / de welcke als
 hy wist hun lieder aankomste/ heeft hun
 lieden in alder eeren doen ontfanghen/
 ende sy lieden wepnighe daghen daer
 g pauseert hebbende/ heeft hy hun Rid-
 der gheslaghen. Ende hebbende den
 koninc hooghelijc bedanct vande eere

hun aenghebaen hebben sy oozlof aen
 hem ghenomen zeylende na Constanti-
 nopolen / alwaer ghearriveert zijnde
 hebben gebonden Lisuart / zone van
 Esplandian/in zulcker eere ende estime/
 als eenich Prince ter weerelt. De oude
 Keiser (die om spns swaghers wille ab-
 sent zijnde weder aenbeert hadde t Sou-
 vernement van Thracien als hy ghead-
 verteert was van hinne komste/ is tot-
 te Haven ghekomen ende heeft hun wil-
 lekome gheheeten / ende naer syn Pa-
 leys ghelept / alwaer sp lieden den tijdt
 van twaelf daghen by hem ende by Li-
 suart ghesesteert zijn gheweest. Dese
 Jonge Lisuart verstaen hebbende tver-
 lies van synen oom Perion / ende het
 voornemen van dese Jonghe Ridders/
 twelc was van te gaen zoeken den zel-
 ven Perion / in wat plaetse hy wesen
 mochte / is van advise gheworden hen-
 lieden ghezelschap te houden / om twelc
 te volkomen is hy den dertiensten dach/
 zoo de Keiser van de tafel ghescheyden
 was / hem te voete gheballen/hem oot-
 moedelijc biddende/ dat hy hē een wilde
 bede conseiteren. De goede Heere / heb-
 bende de tranen in de ooghen/ heeft Li-
 suart van der aerden gheheben / ende
 gunde hem al wat hy begheeren zoude.
 Lisuart sprac: Heere / ic ben gheadver-
 teert by dese Jonghe Ridders / dat myn
 Oom Perion van Gaule by een vzeem-
 de Vrouwe wech ghelept is / ende men
 weet niet in wat quartier: Owe Edel-
 hept en zal my niet qualijc afnemen / ist
 dat ic my voeghe met hen lieden / om
 dien te zoeken / want ic en hebbe noyt
 lust ghi hadt van pmanys anders han-
 den / dan van de spne / het Ridderchap
 te ontfanghen verzekert wesende / dat
 ic van niemants beters tot zulcker eere
 en zoude komen gheraken / ghemerct
 dat hy Amadis Zone is / Vader van
 myn Vader/ die ti boken ghegaen heeft
 alle andere in heerlijcheit / ende vrome
 zaken

Het sefte Boec

zaken van oorloghe ende wapenen. De
Kaysar antwoorde / zeggende : My
zone / dit vertret zal my zwaer vallen/
want uwe segghenwoordicheyt gaf my
in mynen ouderdom solaes / van t'ver-
dyet dat ic hadde door d'absentie ende
t'verlies van uwe ouders. Niet te
min / ghemerct ic u gheoctropeert hebbe/
dat ghy op my begheeren zout / ic ben
daer in te vreden. In dien tijde begonst
Lisuart int spysstienste Jaer te gaen.
Nochtans was hy zoo groot ende vol-
maect van leden / datmen hem den ou-
derdom van xx. Jaeren zoude toeghe-
schiet hebbe. Lisuart dan / hebbende con-
sent om te doen t'gene dat hem beliefsde/
heeft in alder neersticheyt beschiet dyne
schepen om ter Zee waert inne te varen /

int eene is ghegaen Lisuart / versel-
schapt met Forestan / Palmemir spue
Broeder / ende Galvanes Broeder /
van Languines : In het ander / Wa-
illades ende Quedragant / ende in
derde Languines met Abies. Dae-
naer oorlof verlieregghen hebbende van
den Kaysar / hebben d'anchors doen op-
trecken / ende Zeylmakende / ende va-
rende ter dieper Zee in / zijn in korte
tijt wt der ooghen / ende het aenschou-
wen van de groote stadt gheweest. Lae-
ongh nu wederkeeren / tot Perion end
tot de avontueren die hem aengheko-
men zijn / latende de andere / tot dat he-
beter te passe komen zal van hun lieden
te spreken.

Hoe de Ionevrouwe Perion van Gaule geleydde ter plaetse, daer hy het Ridder schap
ontfinc, ende van het ghene dat hem gheschiedde.

Het tweede Capittel.

Perion voer in int Schip der Sim-
men met der vzeemder Ionevrou-
we / ses daghen / ende ten sebensten da-
ghe / namen sy havenen aen een zo schoo-

nen landt als men zoude moghen vinden.
Alsoen de voorsz. Ionevrouwe / Alquise
ghenaemt / langhde wt hare koffers / te
swart Varnag / daer nu ghesfigureert
waren

waren vele Spheren/naer de ghelijcke-
nisse des ghenen/ die stont in den Schild
daer af hier voren ghesproken is / ende
sp spzac tot Perion hy Edelman / het is
van noode eer wy voorder gaen/ dat ghy
v met dit Harnas wapent / want dat is
de plaetse/ daer ghy volbrzenghen moet
de belofte die ghy in ghedaen hebt.
Maer wat zal in baten / Wantser oft
Schildt spzac Perion/ zoo langhe ic ghe
Ridder en ben : Dat zult ghy worden/
spzac sp / als Godt ende den tyt dat ghe-
ben zal / daerom treet het aen / ende
dat terstont. Maer daer in believende/
troc het heele Harnas aen / wtghenome
den Helm / die de Joncvrouwe inden
arm hiel / ende gaende wter Barcke /
trocken int Eplandt / tot datse quamen
in een rupine pleyne / alwaer Perion
haer vzaechde in wat Landt sy waren :
maer sy en gaf hem gheen ander ant-
woorde/ dan dat hijt haest weten zoude.
Aldus houtende / werdense ziende een
groote Stadt / welckers begrijp seheen
wel dyp inplen groot te wesen/ ende hoe
nader quamen/ hoe de Stadt hem docht
schoonder ende kostelijcker te wesen/ zoo
van hooghe mueren/stercke Torene als
groote bolwercken. Hy hadde den naem
der selver aen syne Leydszouwe wel
willen vraghen/maer door de antwoor-
de die sy hem daer te voren ghegheven
hadde/ wederhiel hy hem van haer voer-
der te vraghen / ende sweech tot datse
daer binnen quamen . Alsdooen werdt
hy ghewaer dat de cierscheydt die hy
van buyten ghezien hadde / niet en was
te ghelijcken by tgene hy was aenschou-
wende/ zoo van schoone huyfen / ver-
gulde Paleysen / kostelijcke Tempels/
als menichte van Inwoonders/hooghe
Wilaernen ende ander antiquiteiten/ zoo
dat hy niet en wist wat dencken. Het
welcke de Joncvrouwe ghewaer wer-
dende/ zepde sy hem: om v eere ende dat/
zoo ist van noode dat ghy niet niemant

gheen redenen en hebt/ noch geen woort
wt uwen monde en ga / voer ende aler
ice v en zegghe / ofte daer zoude v groot
leer van moghen komen. Joncvrouwe/
antwoorde Perion/ dewyle het v al zoo
belieft / zoo zal ic swijghen. Aldus hou-
tende / quamen sy aen het principaelste
paleys / al zoo het wel te zien was/ voer
het welcke ghingen wandelen vele Rid-
ders ende andere Perzoonen / de wel-
ke ziende dese welandische Joncvrouwe
met Perion de trappen opgaen / volgh-
den hem/ om te zien wat voer avontuere
dese zoude moghen wesen. Ende ko-
mende in ee groote ende kostelijcke ver-
cierde zale/ zoo zach Perion onder eenen
hemel van goude laken / eenen ouden
eerlijcken man / hebbende op syn hooft
een keysers kroone: ende rontsom hem/
vele koninghen / Hertoghen / Graven
ende Baroenen / die alle den keiser
groote eere ende reberentie bewesen/ tot
ten welcken Alquise (hebbende / Perion
byder handt) op haer knien vallende/
spzac : Doerluchtighe / hoorchmoghen-
de keiser / myn Vader / uwe ootmoed-
dighe Dienaer kussende de handen van
uwe Majesteit / bidt v ootmoedelijc/
dat v believe desen Joncheer zonder
vertrek Ridder te staen / want de Rid-
derschap aen hem zoo wel besteedt zal
zijn / als aen yemant op aerden levende.
De keiser werdt ter stont dese Jone-
vrouwe kennende/ als die haer menich-
mael ghezien hadde by haren Vader
Alquise den waerzeggher / ende ontfin-
haer beleeflijc. Ende staende d'ooghen
op Perion / hem ziende zoo schoon ende
vroom van leden / zepde hy overlupde:
Doorwaer hem is wel te ghelooven dat
van zoodantighen heerlijcken perzoon
niet als kloerke ende Ridderlijcke daden
en zullen voorts komen: der halve Jone-
vrouwe/ zal ic de begheerte ws Vaders
volbrzenghen. Ende Perion antspre-
kende vzaeghde hem van waer hy was/
die

die hem niet een woort en antwoorde/
volghende de belofte by hem Alquise ge-
daen/die voor hem de Keysers antwoorde-
de: Ic bidde u Heere hem syn stilswygen
te vergheven / want zonder syn belofte
te byken / en vermach hy niet noch aen
uwe Majesteit / noch aen iemant van
desen Hove te spreken. Welcken ant-
woorde de Keysers / zoo zalt op een an-
der tijdt wesen / hierentusschen ghelept
hem by de Joncvrouwen op datse hem
zien moghen / ende moeghen voegh na
dat hy ghewact zal hebben / zoo zal ic
hem Ridderlaen. Alquise opghestaen
zijnde / werdt met Perion ghelept in
der Keysersinne kamer / de welke sy met
grooter eerbiedinghe groette alzo wel
gheleert hadde: Daer na zepde sy haer.
Mevrouwe / myn Vader zeyndt u de-
sen Joncheere / u biddende hem te ont-
fanghen na dat hy waerdich is / gespro-
ten zijnde van zoodanighen gheslachte/
als die gerekent worden onder de beste
Ridders der werelt. Doen tradt Pe-
rion voort / ende kuste der Keysersinne
handen. Waerachtelijc zepde de Keys-
ersinne / indien de Ridderchap zoodanich
by hem zal wesen / als wel syns schoon-
heyt is / zoo zal hy wel de vroomste we-
sen die in hondert jaren herwaerts ghe-
weest is. Perion dede haer groote re-
verentie / zonder nochtans een eenich
woort te spreken: midtsdien quamen
daer Onolore en Gicelerie / des Keys-
ers Dochters de welke zoodanighe
gheacht waren / datmen in gheheel Al-
sien qualijc haers ghelijcke zoude heb-
ben konnen vinden / zoo in schoonheyt
als beleeftheit ende goede gracie: Van
de welke Perion grootelijc verwon-
dert was / principalijc van Gicelerie/
zoo dat hy by hen zelven zepde: o Godt/
hoe gunstich is u lieden de natuere ghe-
weest / behaghen hebbende u met zul-
ken schoonheyt te verciere / want ic
mercne niet binnen myn leven schoonder
Creatueren ghezien te hebben. Ende

bevanghen zijnde intwendich met een
onghe woonlijcke gheneghentheit / ver-
anderde hy zoo van couleur / dattet Al-
quise ghe waer werdt: Verhalben spre-
kende tot Gicelerie / die de jonste was
zepde sy haer: Mevrouw / myn Vader
ontbiet u by my dat hy desen Joncheer
verkoren heeft / om u te dienen als
Ridder / ende radet u hen door alzulcker
te houden ende aen te nemen. Dit zeg-
gende / treffes just daer het de Princessi
lette: Want de Liefde haer alreede
alzo bevanghen / door het aerscho-
wen van Perion / zoo datse Alquise voor
antwoorde gaf: O Vader hadde my van
over langhe zulk belooft zoo dat ic hem
ghelooven ende synen raet volghen sal/
delwple het de Keysers beliesde my zulk
te belasten ter zelver uren als hy oorlof
nam / ende hy my berzkerde van tgen-
ic teghenwoordich zie / zijnde den schoon-
ste Edelman der Weerelt / maer om al-
datter gezept werde / zoo en sprac Perion
nochtans niet een woort / maer syn so-
ghen waren synen Taelman / die zoo
wel hun debitoir deden van danczeggin-
ghe als de tonghe hadde moghen doen:
Nochtans so warense alle verwondert/
hem zoo stom zijnde / ende onder alle
Onolore / de welke wat jaloers zijnde
om het voordeel van hare Susters tot
Alquise zepde: Joncvrouwe zeghe
u Vader dat myn Susters wel ondie-
baer zoude wesen / zoo sy wepgherde
aen te nemen de ghifs die hy haer door
u ghehouden heeft / daer ic niet voe-
be om en ben: maer ic wel dat hy myns
oor zoo welbedachte hoe wel desen Jonc-
heere hem niet ontschuldighe en kan van
sine suerheyt / hem te goet houdende
om niemant van ons allen aen te spre-
ken. Mevrouw antwoorde Alquise/
het is hem alsin verboden / doch op een
ander tijdt zal deses faute verbeteren:
ende myn Vader aengaend / hy weet wat
v.l. vā noode is: ooc heeft hy my belast u
te zegghen dat hy eenen in syn bewar-
de

ghe heeft/daer ghy al v leven hem danc
van zult weten / die hy eerlanghe zelve
alhier zal brengen / hy zal heel welle-
kom wesen / zeyde sy. Gheduerende
dese ghemuechlycke redenen / zoo nam
de Liefde vast plaetse in de herten
van Perion ende Gyclerie / die zoo
krachtelijc vereenighende / datter noyt
volkomender liefde gespeurt en werdt /
alzo wy hier na noch zullen hooren.
Alsdoen quam de Keysers inde Kamer/
de welke na dat hy langhen tijdt ghes-
prek hadde mit de Jonckvrouwen van
tegene de Vader vā Alquise hen van Pe-
rion ontboden hadde / bedenckende den
arbejdt die hy ghedaen hadde komende
alzo ghewapent van den Oever der
Zee tot in syn Hof / zoo riep hy een van
syn Hofmeesters / dien hy beval hem te
leiden daer hy hem moechte verberfchen/
twelc hy dede. Ontrent den avont qua-
mender eenighe Ridder die hem ghes-
lepden inde Capelle / inde welke (vol-
ghende de ghewoonte) hy waecte tot
tsanderdaechs sinorghens / dat de Keys-
ser aldaer quam / verghezelschapt mit
de Keysersinne / de twee Princesen Ono-
lorie ende Gyclerie / ende den groote
menichre van Ridder / groote Vrouwen
ende Jonckvrouwen. Ende zoo
haest den dienst Gods ghedaen was/
zoo quam de Keysers by hem/ende sloech
hem Ridder / ende werdt ghewaer dat
hy in syn volle rustinghe was doch zon-
der rapier / dies hy gheboodt datmen
hem terstont een vande spue halen zou-
de. Maer Alquise hebbende by hare die
sy altydt by haer ghebraghen hadde met
een schildt / zeyde sy: Myn Heere dese
ist die myn Vader hem toegheepghent
heeft / de welke hun aenghehangen zal
worden/indien het v beliest/vande Prin-
cesse Gyclerie / volghende den last die
ic hebbe om zulcx van v ootmoedelijc te
verzoeken. Ter goeder trouwen/ant-
woorde de Keysers het beliest my wel.

Nu dan Jonckvrouwe zeyde Alquise tot de
Princesse / doet nu zulcx als v toekomt.
Mitsdien nam de Princesse het sweert/
en huygh dat den Jonckheer aen de syde/
tot hem zeggende: Ghelijc ic v hier
niede tot mynen Ridder aenneme/alzo
gheve Godt dat ghy een trouw vroom
Ridder meught wesen. Jonckvrouwe ant-
woorde Alquise/aenghezien hy dese cere-
van uwer handt ontfanghen heeft / zoo
ist oec wel redē dat hy zulcx metter daer
bekenne ende dat terstont. Doen langh
de sy voorts eenen kostelijcken Dis-
mant dien sy Perion langhde / tot hem
zeggende: Gheeft haer dit Julweel als
gherupchenisse der dienstbaerhejdt die
ghy haer van nu voorts schuldich zijt
ende oec op dat sy ws ghedencke. Pe-
rion dede zulcx als Alquise hem beval/
ende Gyclerie ontfinc dien met een bly
ghemoet / ende stac dien aen haren vin-
gher. Ende gaende wt de capelle/wert
den nieuwen Ridder ghelejd tot inde
groote Zale vant Paleys / alwaer de
tafelen ghedect waren om het noemac
te houden. De Keysers ghezet zijnde/
werdt Perion ghezet recht ober de twee
Princesen: van alles watmen zoude
moghen bedencken werter ter Tafelen
ghebracht / maer Perion al wepnich oft
vele ghenoech verzadicht zijnde (zo hem
docht) vande schoonhejdt en wellevē-
hejtspreke wtverkorene / die middelen
dede om hem te ghenoeghen hopende
eenich woxt wt synen monde te doen ko-
men. Het welcke sy niet en konde ver-
werben / zoo datse daer door een mis-
noegen kreegh: maer Alquise stelde dat
zoo wel/dat dese klepne gramschap daer
na veranderde in een krachtighe liefde.

Hoe Perion van Gaule Alpatrasie Hertoghe
van Orcalie, de welke hiel staende
dat sy schoonder was als eenighe vrou-
we oft Ioncvrouwe ter weert.

B iij

Het

Het derde Capittel.

Et noemael ghehouden zijnde /
alzo de tafelen opghenomen
werden / zoo quam al daer inde
Sale eenen Ridder in volle wa-
penen / wtghenomen thoost ende de
handen / wterinaten groot van lichaem /
den welcken volghde tien Ridders ende
twintich Schildt knechten / ende eene
Jonckvrouwe zeer frap int Habijt. Hy
hadde aenspien hals hanghende eenen
kostelgcken Schildt / hebbende int mid-
den afghebeeldet een Jonckvrouwe van
grooter schoonheyt. Desen Ridder dan
ghekomen zijnde by den Keysers / dede
hem reberentie met d'een knie op d'aer-
de / ende de omstaenders by ghekomen
zijnde om te hooren wat hy zoude zeg-
ghen / sprac hy aldus : Doozluchtichste
ende aldermachtichste Keysers van Tre-
bisonde / ende heerscher over de Byer-
landen Hertides / d'oorzake die my voor-
uwe Majesteit doet verschijnen / is / om
v te kennen te gheven / dat ic Hertoghe
van Orcalien ghenaemt Alpatrasie / be-
minne een Jonckvrouwe / by name Si-
alestrie / de Dochter van een machich
Heere ende Ridder myn Ghebuerman
Ende hoe wel ic haer tot verscheyden
reysen hebbe laten weten de deught die
ic haer toone / ende de liefde die ic haer
toe draghe / zoo heeftse my ontboden
datse my niet en zal beminnen / voor ic
en hebbe gheweest inde hoven van alle
de Koninghen ende Princen van geheel
Asien / ende aldaer te houden staende
dat hare schoonheyt te boven gaet / alle
de schoonheden van andere Vrouwen
ende Jonckvrouwen : ende indien iemant
daer ic teghen heeft / die is ghehouden
desen schildt / daer sy in na leven afghe-
beeldet is / aen te tasten / ende dat ic hem
bevechte ende zoo verre brenghe dat hy
hem op ghebe / ende trecken als haer
ghevanghen te plaetse daer myn Vrou-

we haer onthoudt. Indien nu de For-
tupne my zoo gunstich is / dat ic over-
wumer mach blijen over de ghene die
hier over teghen my den strijt aenbeer-
den zoo zal ic hare liefde verwerben
maer eer niet. Ende op dat sy verzekert
sy watter van wesen zal / heeftse dese
Jonckvrouwe Estieleme ghenaemt / be-
last met my te trecken / om haer ghe-
trouwelyc te laten weten watter van
wesen zal. Nu zoo heb ic alreede vele en
verre landen bezocht / ende meer als vijf-
tich Ridders verwonnen / die ic haer al-
le toeghezonden hebbe : ende verhope
Heer Keysers / dat ic hier in v hof niet
eenen gheluckicheyt zal wesen. Dus
is hier iemant die myns Liefs schoon-
heyt wil teghenspreken / die come ende
taste den Schildt aen / ende make hem
ghereet om teghen my te kampen. Do
swaegh de Ridder / aenziende tghelaet
der Toehoorders ende omstaenders /
maer daer en was niemant zoo stout
die een woort dooste antwoorden / hoe
wel hem Beminde meest alle daer tegen-
woordich waren : Maer de groote van
desen vrienden Ridder / maecte hem stom
ende moedeloos. Waer van Perion
gantsch verwondert was / ende slaende
d'ooghen op Giclerie / bemerkte hy
datse hem bezach / als ofse hem om hul-
pe gheroeven hadde / beroert ende be-
weecht om haer eenigen dienst te doen /
vergheten hebbende de belofte die hy
Alquise ghedaen hadden / van niet te
spreken zonder haer consent / trat hy tot
den Hertoghe van Orcalie / ende ruce
hem een schilt vanden halse / dien ter
Herden wozyende met zulcker kracht /
dat hy in sturken spronck / zeggende
voorts overlupde : Verwaent Ridder /
ghy veracht ende blameert dit Edel ge-
zelschap te veel / ende Godt en late niet
toe dat sulcx in myn teghenwoordicheyt
gheschiede / zoo langhe ic de macht heb-
be hun te beschermen. Dese woorden
ba.

van Perion zoo koenelyc ghesproken zijnde/behaghden/alle de omstaenders: ende bezonder de ghene om wiens wille hy deze zake aenveerde. Alpatrasie antwoorde beleefdelijc ghenoech: voorwaer Heer Ridder/ ghy toont v wepnich beleefte / ende hebt daer over wel sware straffe verdient: maer de ghelegghentheydt die ic haest zal hebben om uwe verstooythepdt te stellen int veldt/ o strijdt levende / doet my alsnu meer dencken als zegghe. Perion sweegh stil / want Alquise bestrafte hen duer die hy syn belofte van swijghen overtreden hadde: doch dewijle de faute begaen is/ zoo verbolghet/ ende met Gods hulpe/ zoo zult ghy met eere daer van komen: Hierom Heere / zegde sy totten Keysers/ zal v believen hem een Peerdt te doen hebben / want ic hem te vore alhier gebracht hebbe/ alzo v kienlijc is. Voorwaer zegde de Keysers / dats meer als reden / te meer om dat hy wil voorszien d'eere ende schoonhepdt van alle dese Jongvrouwen. Ende hy belaste een van de Stallnapen hem te behandigen het beste Peerdt wt den hoop. Hierentuschen was de Hertoghe afghegaen/ende hiel hem veerdich om te kampen / ende Perion wert oerterstont ghelepdt na de plaetsen by den Hertoghe van Ortileuse ende de la Poute. De Keysers verzelschapt met de Vrouwen/ voegghden hem inde vensters / ende alzo de Camploeuwen veerdich waren / zoo sloeghen de Trompetten/ inde sy reden teghen malhanderen / niet zulcker kracht / dat de Hertoghe syn lancien bract op den nieuwen Ridder / die sonen steer milte/ maer int voorbyrijden ontmoetten sy malhanderen met hooft ende lichaem zoo gheweldichlyc / datse b pde mette peerden van hun zelven vlieten/zo datmen mepande datse doot ware. Gicelerie dit zijnde was boven maten bedroeft/ en alzo haer de tranen over de wanghen liepen / zoo

zich sy Perion opstaen/ al beschaemt van dit ongheluc: maer hy vattende metter haest synen Schildt / ghint synen byant te ghemoete die van ghelijcken oot opghestaen was. Daer ontstont eenen swaren strijdt / inden welcken sy hun zo kloeckelijc droeghen een ure geduerende / datmen qualijc konde oordeelen wie meest voordeel hadde: maer kortz darna zochten de kause den Hertoghe den rugghe keeren/ want hy begon te vertragen / ende den nieuwen Ridder daer en teghen kloecker ende veerdigher te worden als te voren. Die aldoen gheslet hadde opt wesen van Gicelerie/ die zoude lichtelijc hebben konnen merken de blipschap die sy inwendich hadde/ zien de haer liefvoordeel op den anderē hebben: ende hy haer ziende onder d'andere / vermeerderden hem syn krachten/ dat hy den Hertoghe op den helm slaende / zoo diepen wonden int hooft gaf/ dat hy verdwelmt ter aerden viel. Dies Perion hem terstont opt lyf sprong ende de riemen met ghewelt los ructe ende ontwapende om hem voortz vander werelt te helpē/ maer Estelentie int perck komende viel voor Perion op haer knien/ biddende om Gods wille hem syn leven te schencken. Perion ghebiet hem/ alghy haer niet en verstant / dies sy gantsch mistroostich/ Alquise met ghebovwen handen badt datse voor haer wilde spreken. Het welcke sy haer niet en wepgerde ende sprac tot Perion: Heer Ridder laet v ghenoech wesen met dese overwinninghe / ende ter liefde van my/ zoo laet de Hertoghe syn leven behouden. Met dese woorden verliet Perion den Hertoghe / ende syn sweert aent gras afvaghende/ stac het inde see. Nu gaet/ zegde Alquise tot Estelentie/ ende laet inden Ridder heelen / want na dat ic zien kan/ zoo heeft hy wel van doene. Estelentie bedancte haer hooghlijer. Aldoen wert Perion syn peerdt ghebracht / op het welc

welcke hy sprong / ende alzoohy wt het
velt zoude rijden / zeyde Alquise hem
heymelijc: Heer Ridder wy moeten zon-
der vertoeven na ons schip keeren / wt
het welcke (indien ghy uwe belofte hout
ghy niet gaen en zult zonder myn con-
sent: Ende ic bidde v/ dat ghy v van nu
voortaan laet noemen den Ridder met-
ter Sphere: want die v de wapenen die
ghy draeght dooz my ghezonden heeft /
heeft alle syn hope op v: Hierom verboot
ic v/ int in komen deses Hoofs/ teghen
niemand te spreken/ vreesende datmen v
opghezonden zoude hebben/ende mynen
aenslach verachttert: Dus en laet ons
hier niet langher toeven/maer gaen wy
na den ober der Zee. Dit zeggende/
reedt sy op haer telle / en Perion volgh-
de haer/ grootelijcx tynen onwille/hem
vindende zoo haest benomen de teghen-
woordichheidt syns Liefs: aende wel-
ke hy gheen ander oozlof en konde ne-
men/dan gaende voorby de venster daer
syn lach met haer Suster haer aen te
zien met een droebich ghelact / zoo dat
sy wel konde bemercken de droefheidt
die hem verslischapte. Van daer gin-

ghen hy ende Alquise naar de Barchi-
inde welcke sy ghinghen / ende de Sir-
men stelde hun aent roepen. De Keps-
ende syn ghezelschap waren verwonder-
over hun haestich vertrec / ende en wil-
eerst niet wat dencken: doch dencken
dat het alles gheschiedde dooz het bele-
vanden wijsen Vader van Alquise / li-
ten dat alzoohenen gaen. Hierentu-
schen wert de Hertoghe van Oualie v
den Welde ghebragen ende en wilde ni-
langhe vertoeven int landt daer hy zo
qualijc ghetracteert was geweest/mae-
keerden met zijn ghezelschap wederom
de n wech die hy ghekomen was / zo
bedroeft dat hy meer de doodt zocht al-
het leven. Excelsie en hadde ooc ni-
min verdriet dooz het afwesen van ha-
re lieben Perion / doch wy en zullen haer
alsnu gheenen troost gheven/dan hope
van hem metter tijdt wederom te zien
ende zullen van propoost veranderen
om te verhalen hoedanighe avontueren
hem ontmoette de ghene die wt de hav-
van Constantinopelen voeren om hun-
nen Metghezel te zoeken.

Hoe Lisuart, Florestan ende andere in Zee zijnde om Perion te zoeken, tSchip daer
Vailladez ende Quedragant in waren, door tempeeste ghedreven wert int Eylandt
vanden Reuse Argamoni teghen de welcke sy vochten ende hem overwonnen,

Het vierde Capittel.

Dalancx leden hebt ghy verstaen
hoe dat Lisuart/Florestan/Par-
menit ende Galbanes / in een
Schip ende/Vailladesmet Que-
dragant in een ander Schip ghinghen.
Languines ende Ables van Irlande
ooc bezonder. Sy lieden dan aenden
ouden Kepsx van Constantinopolen
oozlof ghenomen hebbende / hebbende
d'anchers doen lichten / ende zepl ghe-
maect/voeren sy ter zee waert in. Niet
langhe en hadden sy ghebaren / oft daer

en stont zulcken Tempeest op/ dat de
Piloten / Stierlieden / Schippers/ ja
zelfs de kilcerste Zee lieden alle den moer
verloren gaben: want alle de zepl kleyn
en groot noch mast / noch roer en bleef
heel / ende reden aldus van malkande-
ren ghescheyden in Zee/ gants moede-
loos den tijdt van dyp weken / alzoohet
winden ende de baren hun dreeven. In
dit ongemac quam het Schip daer Vaill-
lades ende Quedragant in waren op ee-
nen vzoegen moogenstont by een schoon
Eylant/

Eplandt / het welcke de Schippers ter-
stont werden kennende te wesen het Ep-
lant van Witten bladde/daer Heere van
was een vande weestste Keusen der wee-
relt Argamont de Sterckie ghenaeint.
Desen Argamont hadde een Dochter
Dardadie genaemt goede bekende van
Ardan Camile/ die Amadis ombracht
inde stadt van Fenuse/ alzo hier van
int tweedde Boec int byede verhaelt is.
Nu om te verklaren wat kennisse hy aē
haer hadde/ zoo zult ghy weten dat op
eenentijdt alzo hy avontueren ghinc
zoeken in verschepden landen/ om sy-
nen perzoon bekent te maecten/ hy in
dit Eplandt aequam/ ende den Keuse
Gandadel bevocht / Vader van Argam-
ont voorsz/ maer sy werdent terstont
eens/ ende werden zoo goede vrienden/
dat de Keuse Ardan sy swert presen-
teerde/ hem de ere der overwinnunghe
toeschijvende/ het welcke den anderen
weggherde: ende aldus onderlinghe
twissende wiens de eer toe quam/ zoo
quamen sy opt Casteel van Witten bla-
de alwaer Argamont (vader der voorsz-
zender Jonckvrouwen) hen goede ont-
dalinghe dede/ te meer verstaende datse
Maeghschap waren ende tamen een

verbont ghemaect hadden. Nu zoo ge-
vielt dat Gandadel den derden dach
daer na overleedt / dooz de quetsueren
die hy van Ardan Camile ontfanghen
hadde die daer over zeer bedroeft was/
te meer om de liefde die hy de Dochter
van Argamont toedroech op de welcke
hy alzo verliefde/ dat hy te rugghe stel-
lende alle ere ende maeghschap/ hy haer
ontdeckte syne liefde/ ende sy accordeerde
zoo wel/ dat in neghemanden daer na sy
ghelach van Ardabil Camile/ alzo ge-
naemt ter liefden vanden Vader. Nu
zult ghy weten zepden de Schippers
tot Daillades/ dat desen Argamont en
syn Zone heden ten daghe ghehouden
werden dooz de vroomste ende weestste
Ridders der Werden: oot zoo en komt
niemant in dit Eplandt/ ofte hy en blijf-
ter doot oft ghevanghen. Voorzeker/
zepde Quedragant/ dat en zal ons niet
beletten hem te gaen bezoeken/ ende be-
val datment Schip aent lant brenghen
zoude twelc ghedaen wert/ hoe wel niet
zonder grooten schyn ende verbaertheys
van alle die int Schip waren. De twee
Ridders ghewapent zijnde/ deden hun
Heerden aen landt zetten/ ende rijden
de tusschen de boomen/ quamen ten les-
ten

ten aen een groote pleyn / van waer sy
ghemackelyc konden zien het Rasteel
van Witten blade: maer nauwyx en had-
den sy d'ooghen derwaerts gekeert / of-
te sy en hoorde enen horen blasen by
den wachter op den hooghsten toren/ die
de Reuse daer ghestelt hadden om hem
te laten weten alser eenich vzeint schip
aen syn landt zoude aenkommen. Niet
langhe daer na/ zoo quam de Reuse al
ghewapent met eenighe platen van syn
stael wt syn sterre/ zittende op een groot
ros tot by de Ridders / tot de welcke hy
zeyde met een groot verwaentheydt:
Ghy arme katpuyghe menschen / hoe
der vet ghy voor my verschynen/ gheeft
v ghevanghen / ende latet v ghenoech
wesen met uwe aenghevangene dwael-
heydt / van alzo ghewapent in myn
landt te komen. Quedragant zulcx hoor-
rende / was heel ghestoort dies hy hem
antwoorde: by myn trouwe ghy groot-
ten vleyen/ ghy zyt verre verdooft/ ende
maect quade rekeninge/ want wy mey-
nen eere te behalen / v dan bebreliende/
ende met v te leven na dat ghy weerdich
zyt: ende al waert dat het ongheluc ons
wilde treffen/ zoo is ons noch meerder
eere ons te leven te eyndighen met het
sweert inde handt / als door meese aen-
te gaen zoodanighen conditie als ghy
ons te voren leght: hierom stelt dese
dreyghementen aen v een syde/ ende ghe-
burt uwen tijdt (indien ghy kont) meer
in Ridderlycke daden als in ydele woor-
den / alzo ghy doet. Gheduerende dese
redenien / sach de Reuse aen de fraye ge-
stakemisse van Quedragant / die hem
dochteen kloet Ridder te wesen / ende
gantsch beleest: dies hy syn granschap
wat stilde / ende zeyde hem: zekerlyc ic
zie v aen voor een vroom man/ doch ghy
kont wel bemercken dat uwe sterre niet
en is te vergheleken by de myne/ ende
om zult metter daet te bewysen / zoo
kont alle beyde zamen/ ende ghy zult
ghewaer gheworden wat eere ghy

behalen zult v teghen my beproeben-
de. Dit ghezept hebbende verhielt
hy syn groote kudse / met de welcke hy
Quedragant meynde te raken: maer Daill-
lades die wat voorder van daer stondt /
ziende des Reusen meyninghe velde syn
Lancie / ende stekende syn peerdt met
sporen / raerte Argamont met zulcher
kracht/ dat hy by na vanden Peerde viel
maer int voorby ryden ontfinde hy al-
zulcken slach vanden Reuse mette kud-
se / dat hy vanden peerde moest vallen
teghen synen danc. Quedragant wter
maten vergramt / meynende hem te
wreken / rende ooc op Argamont / vze-
kende syn Lancie / zonder hem eenich-
sing te beschadighen: waer van de Reu-
se trots ende hoochmoedich heel luyde
riep: Nu wel doornimen Ridder/ hadde
het uwen Medeghezelle niet veel beter
gheweest myn Ghevanghen te wesen/
als te verwachten zoodanighen eere als
hy behaelt heeft: indien myn Medege-
zelle / antwoorde hy / van v qualijc
ghetractert is / zoo zult ghy nu ghe-
waer worden hoe ic hen ende my zelve
zal wreken. Ende alzo Quedragant
hem weder aenviel/ zo sloech hy na hem
met de kudse / met zulcher kracht / dat
zoo hy hem ghetrefte hadde / hy hadde
bupten alle twyffel doot gebleven/ maer
hy ontsponet / ende den slach viel op de
reeste oore van syn eyghen peerdt / zoo
dat tpeerdt met syn meester daer heuen
viel op syn knie / daer hy groote sinerte
door leet/ ende al hincende moest vech-
ten / ofte op vander knie. Doen stont
Daillades op / daer Quedragant hem
grootelijc in verblpde/ want hy meynde
dat hy al overleden was: maer hem
ziende kloet ende ghezont/ dochte hy wel
haest meester te werden van hemmen
vpandt / ende bespronghen hem aldus
beyde zamen. Ende hy syn kudse quyt
zijnde sloech de hant aen syn groot turt
sweert/ ende hem geensins bezeest too-
nende, dede syn beste om hem te verwee-

ren: Daer Vaillades hem wat bloot
ziende / gaf hem zulcken slach op synen
helm / dat hy dien doorszoch tot opt be-
keneel waer van de Reuse meer ontfelt
was als te voren / deur dien hem bloet
over d'ooghien liep / ende alzo het ghe-
mepulge ghebeurt / dat een onghelue niet
alleen en komt / alzo hy hem meynde te
wreken / ende te raken die hem ghequertst
hadde / zoo verhief hy syn Turcs weert /
ende sloech op eenen vierkanten steen /
daer Vaillades achter sprong / zoo dat
tet sweert in stucken sprong / ende hem
niet als de hecht inde hant en bleef. Doē
schreuen hun de twee Ridders de victo-
rie toe / ende omringhden hem van alle
syden / hem zoo benauwende dat hy sy-
nen aeffen qualijc konde verhalen / ende
hem vattende by de halskraghe / trocken
hem t'hemel vanden Hoofde. Nu zijt
ghy doot / zeyde Vaillades / ten zij dat
ghy v op ende verwonnen gheeft / ende
ons belooft te doen alwat wy beghee-
ren. Doot ben ic wel / antwoorde hy /
indien ghy lieden wilt / maer niet ver-
wonnen: want die is overwonnen / die
dooz kleynherticheyt syn witterste beste
laet te doen / ende het is v lieden bekent
oft ic my zelven ghespaert hebbe zo lan-
ghe de Fortuyne my heeft willen dienē.
Ende aengaende de volbruinghinghe
uwer begheerten / die wil ic gheerne na
komen / op conditie myn eere daer dooz
niet ghequest en worde / ofte anders heb
ic liever de doot te sterben. Zekerlyc zep-
den d'andere / ghy spreect na behooren.
Wy zullen v v leven schencken / ende
niets van v begeeren / dan dat uwe eere /
saem ende naem vermeerdero. Audient
alzo is / zeyde de Reuse / zoo zal ic ghe-
hoorzamen. Tghene dat wy begeeren /
zeyden de Ridders / is dat ghy v afgo-
dich gheloofte verlaet / ende voortaan
ghelooft in Iesum Christum / ware God
ende mensche / die vooz v ende ons allen
den bitteren doot ghesmaect heeft ende

ten derden daghe daer na heerlyc ver-
resen is: ende tot dit gheloofte zult ghy
uwen Zone Irdadil brengen / ende daer
na zamen trecken tot den Keyser van
Constantinopolen / ende van onsent we-
ghen hem ghetroouwelyc verklaren ons
ghevecht / ende blyben voortaan syn ge-
trouwe Dienaer ende vrient als ooc den
onsen. Ghy Heeren / antwoorde de Reu-
se / ic belofte endesweere v tselve te doen /
want ic selve van overlanghe tijdt zulc
voorzghenomen hadde. Op dese belofte
namen Vaillades ende Quedragant
hem byde armen / ende alzo sp hem na
syn kasteel leydden / quam hun teghen
Almatrafe syn huyf / vrouwe / die hem
hadde zien vallen / om hem aende Rid-
ders te verbidden / maer ziende datse
ghevrienden waren / vragghde sp oft hy
ter doot toe ghequest was. Neen ic / ant-
woorde hy / ghelooft sp de Heere Iesus
Christus / in wien ic geloofte ende voort-
aan ghelooften zal niet alle die my be-
minnen. O Jupiter / riep de Reuse /
wat is ditte? wilt ghy zoo schandelyc v
zelven ende d'uwe bederven? myn vrou-
we / zeyde de Reuse / ghy selve zult d'eer-
ste wesen / die my daer in gheloozamen
zal / ende daer na alle die vant Eplandt
zullen v volghen / ende ghelooften aen-
den Godt die ic alnu aenbidde. Om
wat oorzaak / vragghde Almatrafe? Om
dat / zeyde hy / den strijt die teghen dese
twee Ridders ghehadt hebbe / my dooz
erbarentheyt leert / dat mynen Godt
den waren Godt is / ende de onse valsche
ende leughenachtich: hier mede laet v
ghenoech wesen / zonder wyders t'on-
derzoeken. Hier mede quamen sp int
kasteel / ende hy werdt gheleydt in syn
kamer te bedde tusschen twee witte la-
kens alwaer Almatrafe (die haer der
Chirurgie verstant) syn wondē bezach /
ende die zoo neerstichlyc bezochde / dat-
se hem belooft de haest ghezont te leverē:
dies hy de twee Ridders badt hem vooz

E ij

wep.

wepnich tijt te verzelschappen / ende ic zal u lieden hierentusschen doen eeren ende dienen als ghy werdich zijt. Dit quam Vaillades ende Quedragant wel te passe / om hun te ververschen van het onghemac twelc sy zoo vele daghen op de zee gheleden hadden gheduerende het omweder / ende ontboden hunne Schippers / de welke verstaende de goede tydinghe vande victorie over Argamont / loofden ende dancte God van gantscher herten / verwondert zijnde over de vromicheyt van Quedragant ende Vaillades / de welke / ter wplen hun schip hermaect ende ghecalfatert wert / hunnen Weerdte vzaeghden waer sy Zone Adadil Camile was. Mijn Heeren / antwoorde hy / den grooten Soudaen van Aigue / zont nu onlanck in alderhaest een Edelman aen my / met besondere byieven / by de welke hy my badt dat ic en hem zepnden ende schencken zoude / om hem te maecten Lieutenant generael over een groot heyl dat hy van nieuws oprecht / met den Soudaen van Persen / Alapen / Babilonien ende verschepten andere / hebbende voorgenomen te verberben ende t'onder te brengen de Keysers ende het gantsche Keyserryck van Constantinopelen / alsoo sy voorszeker weten dat Amadis van Gaule (een vande beste Ridder van der werelt) met Esplandian syn Zone / ende een groot ghe-

tal vande principaelste Ridder van Christenryck betoovt zijn / dooz de welke Thracien ontzet werdt vanden lesten aenslach / die daer op ghemaect was. Ende dewyle desen Amadis niet desyne zoo wel bewaert zijn / alzoo men voorszeker meent / het is ghewis / dat het Keyserryck lichtelijc inghenomen zal worden / ende de Keysers ghevanchelijc wech ghelept: twelc d'eenigh oorzaak is / dat alle de Heydensche Koningen dese groote toerustinghe maken / verhoopende hun korts by een te vinden inde haven van Tenedos in Phrygien: Alwaer is meyne dat myn Zone Camile alreede ghekomen is / met die van kleyn Asien ende ander aldaer onliggende Volcken: Ende de reste / om de verheyt der Landen van daer sy komen moeten / zalt wel half Doght wesen alcer sy by malkanderen zullen konnen wesen. Nu zoo en wast waer niet beghin van Meerte / der halven Quedragant en Vaillades dese tydinghen verstaende / namen voorsz hun (by aldien sy hun Medeghezele in Julio niet ghevonden en hadden) na Constantinopelen te trecken / om de Keysers by te staen. Nu om niet te wijt te trecken vanden ghenen die sy zoeken / zullen wy hun aldaer by den Reuse laten / dien sy deden doopen met alle syn Hupscheit / ende zullen u verhalen wat Alquise wederbaren is / met den Ridder dien sy geleptde.

Hoe de Barcke inde welke Perion was, ghehaemt den Ridder metter Sphere, ende Alquise, te lande quam aenden voet van een zeer schoon Eylandt, ende van avontueren die hem aldaer ontmoetten.

Het vijftde Capittel.

Ghy hebt hier booren verstaen hoe de Ridder metter Sphere ende de Jongvrouwe inde Barcke der Simmen gingen / inde welke sy acht daghen waren / sonder eenighe avontuere t'ontmoeten / maer den negghensten staende het Schip

aenden voet van een hooghe Kooftse / aen de welke een kleyn weeghsien was om na boven te gaen. Alquise wees dien aen Perion / zegghe: Herr Ridder ic bidde u op de trouwe die ghy God schuldich zijt / ende die ghy ter werelt meest

kennt

berindt/dat ghy desen wech ingaet / die
u lepden zal tot boven op dese Steenrot-
se / alwaer ghy een plat Landt zult vin-
den / ende een Fonteyne int midden.
Daer zult ghy my verwachten / zonder
van daer te gaen / wat dat u oot over-
komt / tot dat ghy andere tydninghe van
my hebt / ende zijt ghedachtich de belof-
te die ghy my ghedaen hebt. Jonckvou-
we / antwoorde hy / zijt verzeleert dat
ic om de doot te lijden / u ghebode niet o-
bertreden en zal. Doen ghinc hy aen
landt / ende lepdende syn Peerdt hy den
roome / ginc na boven / zoo langhe dat
hy de pleyne vandt / daer Alquise hem
van ghezept hadde. Nu zo was de Zon-
ne onder / ende hy na doncker nacht / die
hy booz hem nam niet boozder te gaen /
maer daer te vertoeren tot den daghe-

raet / ende al een wapen van dat hy
midghenomen hadde / ende stelde hem
te ruste tot smorghens vroech / ende zet-
tende hem te Peerde / reedt tot ontrint
den middach / ende wordt ghewart de
Fonteyne in zoo lustigen / ende vermaec-
selijcken plaetse als men zoude moghen
bedencken / ende twater sprong door een
Calomnie / wt twelf buysen / op de wel-
ke stont verheven de Figuere van eenen
Ridder in volle wapenen / behalven den
helm ende de hantschoenen / ende hiel in
de sincke hant een Keyser & Kroone en
inde rechte een rolle van koper vergult /
inde welke met Latijnsche letteren ge-
graveert stonden dese woorden: Ten tyde
als dese Kroone int meeste perijckel zal
wesen van haren staet / ende dat het ver-
vaerlijc gheroep ende groot ghehuyl ver-

C iijj

zoet

zoet zal wesen, zal de bloeme der Ridder-
schap floreren, te neder vellende de op-
gh-blafene verwaentheyte van vele, met
het nieu verkregen sweert: Perion lag
ende herlas dicwils dese Propheetje / en
die lesende / hadde hy groote ghenoech-
te int aenschouwen der Antiquiteyt de-
ses Veldts: want hem werdt indach-
tich / dat hy voor desen syn Vader Ana-
dis hadde hooren zegghe dat aende
poorte vanden putte te Constantinopo-
len / even alzulc eere was / het welcke
ghehouden werdt voor zeker van Apo-
lidon zelve ghesneden te wesen. De Rid-
der metter Sphere Aldus speculerende
op de vereenicheden aldaer zijnde / zoo
werdt hy gewaert dat twee vande Sim-
men wit de Barcke voor hem toeruste-
den een lustich pzel van groene blade-
ren / int welcke sy zulcken overbloedich-
heyt van spijs brachten / datter genoegh
was voor hem om tien oft 12 daghen hy
te leven. Terstont daer na hoorde hy
tgeheyles van peerden / en ziende roit-
som / hem zach hy komen eenen gantsch
grooten Reus te peerde / hebbende in
syn handt den swarc ende stercke swijn
spriet / ende hem volghden van verre
met ghemaet tien Mans / wel ghewa-
pent / ghelepbende eenen waghien / die
hy vier peerden voort getrocken wert /
op den welcken ghebonden en met koo-
den omwonden lach eenen ouden Man /
hebbende eenen langhen grijsen baert /
hem hanghende tot over de Middelen / en-
de hy hem twee Ridders in volle wape-
nen / hebbende de handen ende voeten
vast ghemaect ende ghesloten in ysere
boepen ende sware pferen. Nu zoo en
konde de Reuse Perion niet ghewaert ge-
worden / oft hy en was noch een stuc
werchs van hem: maer zoo haest als
hy hem zach / schuddende synen spriet /
riep hy hen aen / zeggende arme Crea-
ture / wat Dubel heeft u hier gebracht /
om zoo ellendichlyc leven te eyndighen?

Om dit dreyghen en ontfelde hem geen
sing de Ridders metter Sphere / maer
vattende metter haest syn lancie / ant-
woorde hem: zekerlyc grooten boer / ghy
hebt reden my te dreyghen / ende dat doo-
het leet dat ghy van my t'ontfanghe hebt
want Christus Jesus die myn Leptel
man is / ende met langher en wil ghe-
henghen de tyrannije / die ghy zoo ve-
jaren gheoeffent hebt / die zal my bystaen
ende kracht gheven om wazke ober u ti-
nemen van weghen de ghene die ghy tot
noech toe wreedelyc getoornenteert hebt /
ende zal u ziele zepndē den Dupel daer
ghy terstont van sprac. De Reuse de-
se woorden hoorende / was zo ghestoorst /
dat hy syn peerdt de sporen gaf om den
Ridder metter Sphere te overvallen /
maer hy hem / hem gevende zulcken ste-
ke metter Lancie inde rechte schouder /
dat hy van pijn genootzact was synen
spriet te verlaten: Maer hy vattede met
ter haest den ysere kudse / die hy hadde
hanghende aen synen zadelboom / ende
sy beyde humen loop volbracht hebben
de wederom lieerden / om by een te ko-
men / zoo trat des Reusen peerdt in een
diepe bore ende viel zoo plompelyc on-
der synen Meester / dattet hem den hals
brac. Den Ridder metter Sphere dat
ziende / sprong metter haest vanden Peer-
de ende smet hem thoost af / ende sprong
wederom te peerde: want hy hoorde de
ghene die den Ghevanghene gelepden /
roepen: verrader / verrader / ghy moet de
doot bezueren / ende gheen blieden en
en zal u helpen. Doen liepen sy ghelijc-
kelijc op Perion / die t'allen ghelucke by
ghestaen wert van dy Ridders / hebbende
elc eenen gouden Schildt / inden wel-
cken een groot bloet-root Krups stondt.
Dese daer ic van sprekende ziende de War-
tuere gantsch onghelijc / van tien teghen
eenen / wilden den swaesten bystaen der
halven hun Behmen sluytende / eben al-
zoo de tiene vanden Reuse den Ridder
metter

metter Sphere aenbieten/ zo reden spet
 onder/ ende int aenkomen zoo woopen
 spet dyp ter aerden/ die daer na verga-
 een op te staen. De Ridder metter Sphere/
 verwondert zijnde over zulcken on-
 verdachte bystant/ wilde ooc laten blijc-
 ken dat hy spu deel mede vande taerte
 wilde hebben/ en met hun bieren by een
 zijnde hielden hun zoo vromelijc/ datse
 ten lesten meester werden vande tiene/
 dier alle verslaghen bleven/ ende de dyp
 ghekrupste waren verwondert wie hy
 mochte wesen/ dien sy byghestaen had-
 den/ want sy en hadden noyt Ridder be-
 ter noch stouteliker zien verchten. Alin
 dachten sy dat hy Amadis oft Esplan-
 dian spu Zone wel mocht wesen/ maer
 daer na bedenkende dat die beroovert
 waren/ begaf hun die opinie/ ende dach-
 ten dat hy Morandel/ oft den vromen
 Frandalo wel mocht wesen/ die sy in zo-
 damghe handel wel ghezien hadden/
 maer sy en quamen in verre na niet by
 desen/ dies sy by hen quamen/ hem bid-
 dende/ dat hy hun wilde believen ende
 synen name hun te keuen te gheuen.
 Myn Heeren/ antwoorde hy/ de krup-
 ren die ghy lieden draecht/ zijnde een teet-
 ken dat ghy Christenen zijt ende de goe-
 den bystant die ic van v lieden ontfan-
 ghen hebbe/ beweghen my uwe begerte
 te voldoen. Mynen naem (zoo langhe
 als het een Joncvrouwe beliest die my
 hier ghezonden heeft) is den Ridder met-
 ter Sphere/ maer die my kennen/ noe-
 men my Perion van Gaule/ Zone van
 Amadis/ Koninc van groot Bretagnie.
 Zoo haest en hadde hy dit woort niet
 ghesproken/ ofte de dyp ghekrupste en
 quamen hem omhelsen/ Godt lovende
 van zoo goeden ontmoetinghe. Hoe
 zeyde Perion! hebt ghy lieden eenighe
 kennisse van my? kennen syac een van
 hun lieden/ ja wy zekerlijc/ want ic ben
 v na Maechschap Talanque/ Zone van
 Galaoz: Broeder vanden Koninc v Da-
 der/ ende dese is Manelp/ oec vande ver-

maerijste Ridders der weerelt. Zeker-
 licheit zeyde Perion/ dese abontuere is vooz
 my de beste die ic hadden moghen wen-
 schen: Maer ic bid v zeght my wie desen
 derden is. Myn Heere antwoorde
 Talanque/ het is de ghene die my myn
 houlyc veler/ de Koninginne Calafie/ vā-
 de welcke ghy misschien vooz desen hebt
 hooren vermanen. Is dat waer zeyde
 hy zoo en hadde ic noyt ghedacht datter
 alzulcken vromicheit in een vrouwe her-
 te soude ghesteken hebben. Doen riep
 Talanque de Koninghinne/ ende zeyde
 hare. De vrouwe/ hier hebt ghy mi in
 uwe macht de Broeder vanden Christe
 Prince die ghy meest zyt hatende/ zoo ic
 dicwils hebben hooren zegghen. Die
 zeyde hy al spottende/ want sy zeyde
 dicmaels ende dat tot verscheyden plaet-
 sen/ datse meer ghehouden was in den
 liepser Esplandian/ als in alle de men-
 schen ter weerelt: zoo om de groote eere
 en goede ciere die hy haer in Constanti-
 nopolen aenghebaen hadde/ als haer
 ghegheuen hebbende eenen Man zoo
 wijs/ deughtsaem ende vol vromiche-
 den. Sy dan verstaende wie Perion
 was/ wierp haren Schildt neder/ ende
 byghende haer knien/ wilde hem de
 handen kussen. Maer Perion hief haer
 op vander aerden/ ende sprac: hoe dus/
 De vrouwe/ is dit de maniere by die
 van Californien/ datse alzo onthalen
 de ghene die sy haten om heurs Ouders
 wille? myn Heere/ antwoorde sy: de
 vrouwen zijn ghehouden de begheerte
 hunnes Mans te volbringen andersins
 zijt verzekert dat ghyt niet ontgaen en
 zoudt zonder het leven hier te laten/ ofte
 een wreede ghevanckenisse te ghenieten.
 Dese dreyghementen werden met zulc-
 ken gratie van haer ghezeght/ datse alle
 daer mede loeghen. Gheduerende dese
 koutenantie de Ghevaighene die inden
 waghen ghebonden laghen (alzo vo-
 renghezept is) kregghen middel omde
 hoorden in stukken te snyden/ ende de
 boepert

hopen af te doen / ende quamen na den
 Ridder metter Sphere / dewelcke tot
 den ouden Man zeyde / die voozaen quam:
 Och armen ouden Man / wat ongheluc
 is die vooz v ghelueft / twelt int leste
 uwer daghen v tot deser miserie ghe-
 bracht heeft: Hy antwoorde / Heere
 alle myn leefdaghe zal ic Godt loben en
 dancken ende vooz v bidden / die my van
 der doot verlost hebt: ende aler ic vooz-
 der spyke / bid ic v om Godts wille my
 een bede te jennen / die v wepnich ko-
 ften zal / ende die ghy my oec niet wep-
 gharen en zult zoud ic hopen / ghemerct
 de deught die ic aen v spere / die niet en
 kan wesen zonder zic te ontfermen ober
 het lijden der armer bedructe als ic ben.
 Vader / zeyde de Ridder metter Sphere /
 al wat ghy aen my verzocht / zal v ghe-
 werden. Tghene dat ic van v begheere
 sprac de goede Man / is dat ghy my in
 vryheyt laet / ende alsins niet wijders
 en onderzoect na mynen staet: doch zoo
 veel isser af / dat ic t'renigher tijdt hier na
 ghedachtich zal wesen ende bekennen de
 vyndtschap ende welbaet die ghy my
 bewesen hebt. Zekerlijc zeyde Perion /
 aenghezien het v beliest / v vooz my zoo
 verborghen te houden / ic ben des wel te
 vreden. Doen vraghe hy de twee an-
 dere / wie hun al zoo ghelictent hadde /
 maer sy waren zoo flauhtertich vande
 finerte die sy gheleden hadden / datse zoo
 terstont niet en kenden die hun aensprac /
 hoe wel sy wtghetrocken waren met Li-
 suart om hen te zoeken. Sy hadden
 noch hun Helmen op / zoo datter niet te
 verwonderen en is / al en kende Perion
 hun oec niet / tot datse tot hun zelver
 quamen / ende als offe wt cenen droom
 ontspronghen hadden / verheffende hun-
 ne handen Na den Hemel / ende hunne
 armen wtstreckende / riepen sy met luy-
 der stemme: o Godt wat is dit! is het
 oec zeker dat wy niet onse eyghen oogen
 zien? Dit zeggende deden sy hun Hel-
 men af / ende neycheden hun om Perions

voeten te kussen: de welcke zende de
 sy waren Languines ende Abies van
 Perlandt / twee van spne Metghezellen
 was zoo verblpdt dat hy die omhelse-
 de / zeyde tot krusdraghende Ridder
 Myn vrienden / waert dat ghy wist w
 dese Edelmans zijn / ghy zout musschi-
 myner blyschap mede deelachtich zijn
 Doen verhaelde hy hun hoe sy tza-
 wt groot Vretagnien verrocke waren
 ende wat aboutuere hun gheschiede
 hadde. Van dese tijdinghe waren Ci-
 langue / Manely ende de Koninghinn
 van Calasien zeer verwondert: alle d
 welcke de Ridder metter Sphere brach
 inde Looberhutte: maer aler sy dae
 quamen / zoo weet den ouden Man van
 hem secretelijc / ende schrydende op een
 vande peerden die hun Meesters verlo-
 ren hadden / reedt hy spoorlaechs wa-
 het peert loopen konde / door een Bosch
 waer van de Ridder metter Sphere be-
 gon te lacchen / zeggende: Ic acht
 dat desen ouden Man meyn de krus-
 achter hem te hebben / ziet doch hoe d
 vzeese hem doet loopen / het welck ic hen
 te liever vergeben zoude / wist ic spne
 name: naer ghy lieden / zeyde hy to
 Languines ende Abies die hy hem ghe-
 weest zijt / kont my wel wt den vroom
 helpen. Voozwaer antwoorde sy / wy
 kennen hem zoo wepnich als ghy want
 ghy zult verstaen / zeyde Languines / dat
 myn Metghezele ende ic varende wt de
 Haven van Constantinopolen / alwaer
 wijt schepe ghegaen waren om v te zoe-
 ken / nautijc in Zee waren / ofte daer
 stont alzulcken tempeest op dat wy ten
 eynde van dyp welken quamen int landt
 van Palestine / niet wijt van Jassa /
 ende ghinghen aldaer aen landt om
 t Schip te doen calfaten ende weder
 versch water in te nemen / twelt ons ont-
 brac. Hier en tusschen deden wy ons
 Peerden aen landt zetten / ende reden al
 ghewapent de Contrepe bezichtighen /
 zoo dat wy by een Fortupne quamen in
 een

een lommerachtighe plaats tusschen de welke liep een zeer klare Fonteyne/ vande welke wy droncken/ ende wieschen ons handen ende aenzicht. Ende t'onsen onghelucken ons alzoo verbereschende/ werden wy bespronghen van vijftien Ridderg/ komende wt een dicht ghewas houts/ veel eer alst wy van doen hadden/ wel is waer dat wy ons langhen tijt bescherminden: maer ziende dat wy niet langher en konden houden/ waren wy ghedwonghen de Wapenen te verlaten/ ende ons op te gheven/ hoe wel zulcx niet en gheschiedde zonder hunne merckelijcke schade: waer van de vijftiene bleven de vijfde aldaer de plaats bewaren/ ende wy gabe de tiene noch wercx ghenoech/ tot dat de Reuse quam die daer mit veldt doot leyt/ ghelepende op spnen waghen die daer de vlucht ghenomen heeft: maer doen hadde onsen teghenstandt een eynde/ ende werden ghevanghen ende gheleent/ alzoo ghy ons ter goeder uren ghebonden hebt. Zekerlijc zepde Perion/ ic en hoorde noyt van zulcken wonder/ maer tbeste datter van is/ is de goede wtkomste Gode lof. Nu zoo en hadden se van dien heelen dach niet gheten/ ende bindende de spijse veerdich die de Simmen daer ghebracht hadden/ begonnen sy te eten/ niet zonder te beklaghen Lisuart ende hunne andere Medeghezellen die mede het onweder ghenietende waren/ alzoo ghy nu verstaen zult.

Hoe het Schip daer Lisuart Florestan Parmenix ende Galvanes in waren, door tempeest ghedreven wert by de groote Stadt van Trebifonde: ende de sprake die sy hadden metten Keyser ende de Ioncvrouwen.

Het seste Capittel.

Het onweder duerde zoo langhe dat de Schepen inde welke sy ghegaen waren die Perion wilden zoeken mal-

kanderen wt tgezicht verloren/ ende zoo van den anderen schepden. Het Schip int welke waren Parmenir Galbanes/ Lisuart ende Florestan/ ontkomen zijnde menigen harden stoot ende groot perijckel van Schipbrekinghe/ quam ten lesten/ door Godts ghenade/ inde haven van Trebifonde/ alwaer sy bonden een Schip van Venetien/ gheladen met koopmanschap verwachtende bequamen wint om na Italien te varen. De Ridderg vzaegghden hun na de ghewoonte vant Landt/ ende wat voor nieuwe tydinghe daer waren. Men Heeren zepden de kooplieden/ nu onlancx hebben wy daer gezien de vresste aboutuere diemen zoude moghen bedencken Hoedanige doch/ sprac Lisuart: Ic bidde v op alle beleeftheit ons die te verhalen/ hoorz toe dan/ zepde een van hun. De Keyser in syn Palleys zijnde met de Keyserinne ende syn 2 Dochters quam daer een Joncvrouwe wel ghekleedt/ hebbende aenden hals eenen Schildt ende Sweert zeer rijckelijc toegherust/ leydende byder handt een den schoonsten Joncheer als ic van myn leven opt zach al ghewapent in een sweert Parnas/ wtghenomen thoost/ dat hy bloot hadde. Daer na verhaelde hy hem al int langhe/ wat Perion van Gaule ende Alguise wederbaren was: zoo dat Lisuart ende syn Medeghezellen ghewaer werden/ dat hy sprac vanden ghenen die sy zochten: ende waren verwondert wat aboutuere hem daer hadde moghen brenghen: derhalven bonde sy goet ende gheraden om aen landt te gaen/ ende den Keyser aen te spreken/ vanden welcken sy zekerder tydinghen meenden te verstaen. De Ridderg maecten hun toe ten besten datse konden/ bezonder Lisuart/ die doen ter tijdt een vande schoonste Creatueren ter werelt was: ende zittende te peerde/ quamen sy in de stadt ende reden na tPalleys/ alwaer

waer sy afzaten: ende voort gaende/
quamen in een groote zale / daer de
Keysers was verzelschap met veel Ridders
ende Edelmans / int inkommen de-
de eic een hun groote eere / ende hun la-
tende voort gaen tot by de Majesteit/
zoosprek Lisuart die voer aen ginc tot
hem aldus: Moghende Heere/de groo-
te vermaertheit ende deughtzaemheyt
uwer Majesteit over den gantschen
Werldodem bekent / heeft my ende my-
ne Medeghezellen beweght in v Hof te
komen / niet alleen om uwe Majesteit
na behooren alle eerbiedinghe te bewij-
sen / maer ooc verhopende eenighe ty-
dinghe te vernemen van een jonc Edel-
man die uwe Majesteit (alzo wy ver-
staen hebben) onlanck Ridder ghesla-
ghen heeft / ter begheerte van een Jonc-
vrouwe die hem hier bracht. Ende al-
zo ic voorgehouden hebbe de Ridder-
schap niet ontfanghen als van spier
handt / ende dat mynen ouderom ver-
epscht meerder zake wt te richten als ic
tot noch toe ghedaen hebbe / zoo bid ic v
ootmoedelyc ons te verklaren dat uwe
Majesteit van hem bekent is / op dat
wy hem ghehouden hebbende moghen
ghenieten daer wy na staen ende alder-
meest om wenschen. De Keysers zijnde
een Prince zeer beleefte ende ghesprek-
zaam / antwoorde Lisuart / dat hy ende
syn ghezelschap hem willekom was: en-
de aengaende den nieuwen Ridder die
ghy zoect / zyt verzekert myn vrienden/
dat ic alnu gheen tydinghen van hem
en weet / welc my leet is: want ic be-
minne hem ende houde zo veel van hem
als van yemant die ic weet om de groo-
te beghinnselen van Ridderchap die ic
aen hem ghezien hebbe: ende aengaen-
de synen staet / is hy my onbekent / want
hy vertrot wt dit Hof zoo avontuerlyc/
dat als ichter om dencke / het my eenen
droom dinc wesen. Heere spreke Lisuart/
si verclare v dat hy is de Zone vanden

vromen Amadis van Gaule / koninck
van groot Bretanien / ende der schoone
Orlane. Oec zepde de Keysers / ghy ver-
trekt my wonders / dat hy die ic Ridder
gheslaghen hebbe de Zone is van den
vermaerste Prince der weerelt. Wy
mynder trouwe / ic en hadde noyt men-
sche liever wederom by my als hem/
ende zoo ic hem noch eens alhier kan
kryghen / ic zal hem doen betalen de kle-
ne beleeftheit die hyte my waerts ghe-
bruyet heeft / hem zoo verborghen hou-
dende. Ende Lisuart scherpeylt bezie-
de zepde hy: Ic gheloove dat hy van v
Maeghschap is / want ghy ghelijct hem
gantsch wel. Heere / antwoorde Li-
suart / nademael het Godt belieft heeft
my zoodanich te maken / dat ic my niet
en hoore te schamen daer ic van komen
ben / zoo en ben ic niet van meeninghe
my wyders bekent te maken. De Keysers
en vraghe hem niet voorder / maer
dede de Hertoghe de la Foute by hem
komen / ende beval hem Lisuart met
d'andere Ridders te brengen by de Keysers
inne / ende syner Dochter Gicelerie
te zeggen datse hun alle eere zoude aen-
doen die sy vermocht byzonder aen Li-
suart / want sy quamen haren Ridder
zoeken. De Hertoghe dan / volghende
des Keysers bevel / nam Lisuart by-
der handt / ende hy by de Keysersinne
komende / kuste haer de handen / ende sy
omhelsde hem / zeggende / zyt wel-
kom met v ghezelschap. Ende Lisuart
ziende de Princessen Enolorie ende Gi-
celerie / bewees hun groot eerbiedinghe/
ende de Hertoghe de la Foute zepde hun
tegen de Keysers hem belast hadde. Voer-
zeker zepde Gicelerie / myn Heer Va-
der heeft goede reden my te ghebie-
den dat ic desen Joncheer wel tractere / want
neffens dat hy een vande schoonste is
die ic opt zacht / zoo achte ic dat hy van
grooten afkomste is / immer en zacht ic
noyt mensche die mynen Ridder beter
ghelijct

ghelijet als hy het my heroozaecken
zal van te ghewilligher het bevel te vol-
brenghen. Hierom myn Joncheer/spyac
sp tot Lisuart / ic bid v op trouwe my
de vrientschap te doen / ende zeggen my/
wie hy is die ghy zoekt / ende ons niet
en wilde aenpreken / want wy hem ooc
baden. Gheduerende dese woorden was
de Liefde inde weer / die niemant en
spaert noch en viert / ende doorszoot zoo
wel het hart van Onolorie als van Li-
suart met ghelijcken schicht / waer van
d'ooghen (voden des herten) ten deelen
remiddeerden / ende malikanderen dooz
een vriendelijc ghezicht zochten te con-
fenteren: het welcke Lisuart zocht te be-
decken / zegghende tot Gyclerie: Me-
vrouw de Ridder daer ghy na vzaeght/
is Zone vanden Koninc Amadis van
Gaule / ende is ghenaeemt Perion. Meer
v van hem te zeggen / waer te vergeefs/
want de vromicheyt van syn Vader / die
alde weerelt dooz bekent is / houdt sy-
nen Zone ghenoech vooz recomman-
deert / als ooc de begheintelen alreede
hy hem bewesen. Goede Heere / vzaeght
de Onolorie / heeft v lieden anders niet
beweeght in dit hof te komen / als om
hem te zoeken? Jecent / Mevrouw /
antwoorde hy tot noch toe niet / maer
ic bemercke datter vooztaen wel meer
oozaecken zich presenteren zullen indie
ghy die tot uwen dienst begheert aen te
nemen. Onolorie bedante hem hoo-
gelijc / ende om haer te bedectelijcker te
houden / zeyde sp: Doozwaer ghy lieden
zijt wel bedacht gheweest herwaerts
over te komen om haest tydinghe van
hem te hebben: want de Joncvrou die
hem hier vzaecht / is hier te hove zeer lief-
ghetal ende vry / ende sp en zal niet lan-
ghe van hier blijven: ende zult alsdan
konnen vernemen waer hy gebleven is.
Dat zeyde Onolorie / ende Lisuart te
langhet hy daer te moghen behouden.
By Onolorie was ghezet en Guillame /

de Dochter vanden Hertoghe van Oz-
telle / die ghemerc hadde ghenomen
opt ghelaet ende wesen van dese twee
Ghelieven / dus sp wel twiggfelde wat-
ter gaens was / ende om hui lieden te
behaghen / spyac sp tot Onolorie: Me-
vrouw / zonder v ongheraden duncken
(om v Suster niet te misgunnen haren
nieuwwen Ridder) desen Edelman vooz
v aen te nemen / alzo hy opweghe is de
wapenen te aenbeerde / na dat ic versta:
ende gheloof my dat ic dit niet en zegghe
zonder oorzake want het is reden / dat
zoodanighen fraepen Joncheer dienaer
sp van alzulcken schoonen Princeesse als
ghy zyt. Over dese woorden werdt de
Princeesse wat schamroot / twelc hare
schoonheyt vermeerderde / ende gaf Li-
suart niet eenen moet ende couragie om
Guillame te antwoorden: Mevrouw
ic bedanke v hooghelijc vande deught
die ghy my jont / maer alzo ic alsnoch
niet veel en ben / ende noch niet wtghe-
recht en hebbe / weerdich gheacht wo-
den vooz alzulcken Princeesse / zoo sp het
verre van my / dat ic my hare Dienaer
te wesen zoude willen toeschrijven: doch
zoo het haer liefde wt zonderlinghe
gratie my vooz alzulc eenen acutenemē/
ic zoude my houden vooz de ghelucklich-
ste der weerelt. Zekerlijc ja ic / zeyde
Onolorie / ende van nu aen is zult myn
begheeren / ende bidder v om. Lisuart
viel met d'eene kinc op d'aerde / en kuste
haer de handen tot een begheintel van
dienstbaerhepdt. Hier over quam de
Kepser binnen / de welcke na dat hy lan-
ghe met de Vrouwen ghekout hadde /
eenen Hofmeester dede komen / dien hy
beval dese Edelmans te logheren in een
vande beste kamers van syn Paleys.
Daer na tijdt zijnde om het Abontmael
te houden / liet hyse halen / ende ten be-
sten tracteren dat hen doonlijc was / tot
dat men te ruste ghinc. Maer de ruste
die Lisuart hadde was luttel / want hy

D ij

den

den heelen nacht niet en dede als zuchten/ denckende om de ghene die hem tot haren Dienaer aenghenomen hadde/ hem houdende des onweerdich niet te ghenstaende de verzekeringe van Onolorie. Hierom na dat hy langhen tijdt hem hadde ghekeert ende ghewend/ verschepden Fantaspen int hooft hebbende/ sprac hy ten lesten tot hem zelven: Och ongheluckighen Lisuart/ wat zal dijns ghewerden! meyn ghyp te gheraken aen tghene daer de verbleyten ende byzome seynen ws Vaders/ ja zelfs niet die van v Groot vader Amadis ghehoeghsaem en zouden wesen? ende ghy noch maer een jonc prince zijnde/ en alsnoch geë Ridder/ meyn meer wt te reychten als sy opt hebben derren bestaen. Neen/ neen/ ghy zijt verdwaelt/ bedwinght v zelven/ en houdt v achterwaerts/ alhier ghy dieper in desen doolhof tredet. Terstont daer na veranderende sy booznemē/ niet wetende waer toe hy hem keeren oft wenden wilde/ vondt hy hem zelven zeer beanght doch niet in meerder pijn als de Princesse Onolorie van haerder syde: die den gantschen nacht niet en dede als verzuchten/ hebbende ghestadelijc booz ooghen de groote schoonheyt van haren beminden/ om wiens wille sy eenen byant inwendich ghevoelde/ die sy onghewoon was/ ende haer veroorzaecte den quale die sy niet wtspreken en konde. Andusdaniger boeghen waren dese twee Ghelieben ghetractert tot esanderdaerhs smogghens/ dat Lisuart/ om sy behaech wederom wtzijnde hem zoo fraep toemaecte als hy konde/ ghelpt oot dedet Parmenier/ Galbanes ende Florestan: de welcke verstaen hebbende dat de Vrouwen na de Kercke gegaen waren/ ghinghen die vinden: ende alzo sy lieden inde Capelle quamen/ zaghen sy Onolorie zo clierlijc toegemaect datter scheen eenighe Godelijcke schoonheyt by haer

te wesen. Sy hadde op haer blondt ende gout gheel hapt/ eenen krans van groote kostelijcke Peerlen/ en daer over eenen synen doer ofte sluper van bleec gheclaffetas/ haer zoo wel boeghende/ dattet wonder was. Heel by haer zat op haer knien Gyclerie/ die haer zoo na quam in alles/ dat alle partytschap aen de syde ghestelt/ datmen qualijc konde oordeelen wie van twee de Natuere de jonstichste hadde gheweest/ ende een weynich ter syden waren Guiliame ende de Bideline/ ende veel meer Edelvrouwen ende Joncvrouwen. Maar die als doen Florestan ende Galbanes ghevraecht hadde wat hun van dese dochter/ ontwyffelijc Florestan zoudet ghehouden hebben met Guiliame/ duerdien hy haer beminderende Galbanes met Bideline/ liever als met de twee Princesse/ hoe wel om de waerheyt zeggen groot gheschil tusschen hun lieden was: Nu gheef ic v te bedencken wat een devotie dese Ridders hadden: boozwaer alle hunne ghebeden ende beloften strecken sic tot de ghene/ die na hun goetduncken/ alleene macht hadden om hun int levē te behouden ofte de doot aen te jaghen: ende wenschten dese plaetse hun Paradijs te wesen/ zoo wanneer de Goddinnen die sy lieden inden gheest aenbaden/ elc hun ghebet ende verzoet hadden willen verhooren. Ende alsoo sy aldus mediterende waren/ de Priester synen dienst ghedaen hebbende/ stont de Keiser op/ dies Lisuart ende sy Medeghezellen met groote eerbiedinghe goeden dach wenschten/ ende van daer ghinghen sy na de zale/ alwaer de tafelen ghydeert werden om te gacn eten.

Hoe een vreemde Ioncvrouwe int Hof vanden Keyser van Trebifonde quam, verzoekende een bede aende Princesse Onolorie, die sy haer te haest consenteerde, ende daer na berou van hadde.

Het

Het sevendende Capittel.

Alzo dit Edel Gheselschap van Heeren ende Vrouwen volijc waren ende goede chiere maecten / ist als de Instrumenten begonden te spelen / int afgaen vande tafelen / om te dansen / zoo quam daer een Joncvrou zeer lanc van stature / ende zoo schoon / datter wonder was haer t'aenzien. Sy was ghekleedt in blanc Satyn ghesneden ende tsamen ghehecht met gouden knoppen / ende groote Orientale ghesceenten: op haer hooft hadde sy eenen krans met bloemen verciert / daer onder zich vertoonden haer blond ende delicaet haren / zoo schoon blinckende / dat zoedaghen schoonheden ghenoechzaam waren om tjaerwaerts te trecken ther te des kloecsten ende volmaecsten man der weereit. Reffens haer waren twee oude Mannen / hebbende de baerden tot aen de riemen gevlochten met syde koozdekens: ende achter haer dyp Ridder in volle Harnas. Dese Joncvrouwe wel ghemaniert / zijnde vooz den Kiepsers / viel op haer knien / om hem de handen te kussen: maer de Kiepsers haer ziende zoo kostelijc toeghemacert ende verzelshapt / hief haer beleefdelijc op / vraghende wat haer begheeren was. Heere zepde sy ic bidde v vziendelijc my gehooz te verleenen / ende my behulpzaam te wesen int ghene ic met oornoot aen v verzoethe. Zeer gheerne / sprac de Kiepsers. Heer Kiepsers / zepde sy / de vermaertheydt uwer dencht ende goedertierenhepdt / hebben my de vyzmoedichepdt ghegheven / om wt myn landt te komen alhier in v hof / om hulpe ende remedie te verzoethe tot een zake daer my gansch veel aenghelegen is: ende alzo niemant bystant ghewepghert en is diet aen uwe Majesteit verzoeth heeft (na dat ic verstaen hebbe) / zoo en verhope ic ooc niet d'eerste te wesen die ongetroost van hier

zal schepden. Meen ghy voozwaer / sprac de Kiepsers / dies meught ghy vyzelijc verzoeken ende ic zal die na myn vermoeghen volbrenghen. De Joncvrouwe bedante hem zeer ootmoedelijc. Myn Heere / zepde sy / dewyle ghy my zoo veel ghenade doet / zo laet my toe dat ic dewyzouwe Onlorie uwe dochter een bede verzoethe / ende begheert ghy datse my die consentere. Joncvrouwe antwoorde de de Kiepsers / ic wil dat myn Dochter t'waerts niet minder liberael ende jonstich en zy als ic / ende meyne dat ghy haer ooc alzo bevinden zult. Met dese woorden keerde sy haer tot de Princesse Onlorie / ende met een ootmoedich wesen sprac sy tot haer: Hoogheboorene edele Princesse / ic bidde v ootmoedelijc my niet qualijc af te nemen / dat ic my tot v wende (als tot de schoonste ende beleefste die heden ten daghe op der Aerden is) om my een bede te jommen / die v wepnich kost / ende my nochtans zoo na gaet / datter myn leven aen is hanghende. De Princesse die den wille des Kiepsers verstaen hadde / antwoorde haer: Joncvrouwe vziendijne / ghy en zult niet ghewepghert worden van alles dat in mynder macht is. Voorzeker zepde sy / ic en hebbe ooc niet anders verwacht: zoo en refterter nu anders niet dan dat ghy dien jonghen Edelman die daer by v.l. is zittende bidde dat hy alleen zonder eenich vertoeve my volgeter plaetse daer ic hem ghelepden zal / verzekert zijnde dat hy doen zal al wat ghy hem zult ghebieiden. Onlorie ghewacwerdende datse / met zoo lichtelijc te belove / zouden moeten verlaten den ghenen die sy lieft hadde / ende gaerne langher by haer behouden hadde / bleef haer zitten bedenkende / ende om zuler te beletten / zepde sy tot de Joncvrouwe: Om de waerhepdt te zegghen / hy is zoo onlanc by myn Vader de Kiepsers ghekomen / ende ic heb hem zoo wepnighe vziendtschap

D iij

bewe.

belwesen / dat hy goede oorzake heeft my
zulex t'ontzegghen: Maer begheert ghy
zelve zulex aen hem / ende hy en zalt u
misschien niet wepgheren. Aengaende
van my / ic en hebbe gheene macht over
hem / om hem te ghebieden. Maer Li-
suart willende ter contrarien laten blij-
ken / stondt terstont op / ende vallende
voor haer neer d'ee kint op d'aerde / sprac
tot haer : Mevrouwwe aenghezien ghy
dese Jonckvrouwe een bede ghekonfen-
teert hebt / zoo zal u believen my ooc ee-
ne raccoyderen. Zeer gheerne Edel Hee-
re / antwoorde sp. Zoo bidde ic u van
Mevrouwwe / zepde hy / dese Jonckvou-
we / te believen in tghene sp verzoect / en
my te bevelen dat ic haer volghen: Ono-
lorieziende dat syt niet outgaen en kon-
de / antwoorde hem : Gaet dan / ende
Godt wil u gheleypden. Lisuart be-
dancte haer ootmoedelijc / zeggheende
voorts tot de Jonckvrouwe dat hy veer-
dich was om te peerde te zitten alst haer
beliefde. Zoo zalt dan terstont wesen /
zepde sp. Ende nemende sp beyde oozlof-
aen die vant Hof / vertroocken sy terstont
ende sy en waren naulijcx wt de stadt /
ofte daer en quam een Schildtknecht by
den Keyscr ende zepde hem : alder ghe-
dachtichste Heere / de Hertoghe van
Dardarie heeft de neer laghe teghen
de Koninc van Breigne / die hem ende
de spne zoo sterk belegghert heeft inde
Stadt van Rutuske / datse die zullen
moeten opghen / ten zij uwe Maje-
steit hem dadelijc ontzet doet. Dese nieu-
maren selde tgheseele Hof in roere / en
den Hertoghe van Oytiscuse wert ter-
stont belast dat hy oplichten zoude tien
dupsent Ruyters ende twintich dupsent
Doerbolcx / om in alderhaest de beleghe-
ringhe opte lichten : het welc de Herto-
ghe terstont wel ende wijselijc bezorch-
de. Hierentusschen Parmenir / Flore-
stan ende Galvanes / de Metghezellen
van Lisuart verwachende syt weder-

komste / wilden meer van desen aen-
sach wesen / ende baden de Keyscr hur-
te verklaren den oozspronc van dese ooz-
loghe tusschen hem ende synen Vpande.
My Vrienden / antwoorde de Keyscr
hy is teghen my opghestaen / ende heeft
my niet gheweldt ende verraderijc af-
ghenomen de Steden van Breigne ende
Ceredie / ende zoudet noch ergher ma-
ken / die't hem toeliet. Heere zepde Flo-
restan / om uwe Majesteit dienste te
doen / zoo zullen ic ende myn Medeghe-
zellen dese reyse mede aennemen ende
ons voeghen na dat u Lieutenant ons
zal willen ghebruycken. Waer over de
Keyscr hun hooghlijcx bedancte : Maer
alder sp vertroocken / zoo bezocht sp hun-
ne Meesterffen : ende Florestan hem
voegghende by Onolorie die niet Qui-
liame sprac / zepde hy haer : Mevrouwwe
verwachende de wederkomste van
Jonckheer Lisuart / zoo zal ic in dese ooz-
loghe trecken (indient u beliest) als u
Ridder : op conditie nochtans dat hy ge-
heert zijnde / ghy my ontslaen zult om te
wesen Ridder van Mevrouwwe Giliame /
dewelcke ic toekome / hierentussche zal ic
haer myn hert te pande laten / om daer-
mede te leven na haer believen. Met de-
se woorden werden sy lachende : maer
alzo de Keyscrinne ten aenganc quam /
zoo en zepde Onolorie niet anders / dan
wenschte datse alle niet ghezontheydt
haest mochten wederkeeren. Hieren-
tusschen sprac Galvanes niet Bidelnie /
zeggheende niet een zondelijc affectie:
Mevrouwwe ghebiedt my ooc dat ic my
in desen aensach mach ghebruycken als
u alleen toekomende / op dat ic ws ghe-
denckende / uwe Vpanden te lichter
mach overwinne. Dooze ker antwoorde
de sp / dit verzoect en is u niet ghewep-
ghert / het is wel myn begheeren / ende
bidder u zelve om : ende treckende eenen
kostelijcken ring van haer handt / schone
hem den zelden / tot bevestinghe hung
ver.

verbondts. Zekerlijc de ghenoechte die
spnamen aldus tsamen koutende/zoude
langher ghedueret hebben/maer daer
quam eenen dwertch int Hof/300 mis-
maect als men zoude moghen afbeelden/
de welcke zonder eenighe eerbiedinghe
ofte aenzien des Keysers ofte iemandt
anders/hem presenteerde eenen brief/
bezegelt met zevenentsestich zeghelen/die
voor alle tgheselschap gheopent ende ge-
lesen werdt/inhoudende als volght.

Melie Overste van alle Waerzeghsters,
Vyandinne des Christen gheloofs, ende
yverich om van daghe te daghe te voor-
derende Wet onser Goden: Ghy Keyser
van Trebifonde zult weten dat in korten
tijdt Constantinopolen beleeghert zal
werden van zevenentsestich Heydensche
Vorsten, alwaer ic zelfs ooc in Persoone
zal wesen, om de ghenoechte te hebben
van die te zien branden, als ooc den Boof-
wicht diese bezit, ende den ghenen, daer
gheheel Christenrijc alle hun hope op stelt
ende hun toevlucht meynden te hebben:
Maer het zal wel anders gaen, want de ge-
ne die v Dochter hem ghelevert heeft,
heefden in mynder macht ghestelt, ende
zal zoo wel bewaert worden, dat syn
Grootvader Amadis, noch ooc Esplan-
dian syn Vader, alwarensse ontoovert
gheenen middel en zullen hebben hem
ontzetten. Ende dit alles en is noch
niet te bedieden, by tghene ic noch voor-
genomen hebbe te doen: Want ic hope
illenskens de reste van v liede hebben, om
nynen wille met v lieden te doen, be-
swinghende voorts tghemeyne volc dat
e hun tot onser Wet ende gheloove zul-
en begheven, tzij met danc oft ondanc,
hier aen en hebt ghy niet eens te twijffe-
en, want zulcx zal alles lichtelijc ghe-
chieden.

De Keiser ende tgantsche Hof waren
gantsch ontstelt over dese dwoeve tyd-
te/ bemerckende dat desen ontzegh brief
voor ghelwis by Melie de Waerzegh-

ster gheschreven was / ende haren ze-
ghel mede onder d'andere daer aefhingh/
inden welcken ghedruct stondt een vrou-
we met een bloot Sweert inde handt/
ende een kruys aende voeten. Ende
tghene vele hinder meest bedroefde /
was tberlies van Lisuart / die ouder
schijn van ghetrouwicheydt / vpdelje
na syn doot ghinc / alwaer hem de
vzeemde Joncvrouwe lepdde. Waer
van de Princesse Onolorie haer zoo ont-
stelde / datse alleen zijnde / op een bedde
viel / ende maecte den meesten rou die-
men zoude mogen bedencken/ zegghe-
de mist vele sware zuchten en kermense
O Heere der gantscher Weerelt / hoe
hebet v beliest te ghehenghen dat ic al-
leen d'oorzake zij van alle tquaet ende
ongheluc dat de Christenheyt zoude o-
verkomen? Ach wzeede doot/ toevlucht
ende vriendinne der bedructe / hoe kont
ghy lyden dat ic een ure int leven blijve/
daer ic in myn zelven gheboele tgroot on-
gheluc dat zoo vele perzoonen is naken-
de? Dese woorden gheepndicht hebben
de quam Gylliane ten aenganc/ de wel-
ke ten deele wetende hare gheneghent-
heden/vzeesde voor ergher/ al zoo sy die-
wils van haer zelven was: derhalven
nam syse in heur armen/om heur te ber-
troosten / zegghende: Wevrouwe ic en
hadde noyt ghemeynt dat ghy zoo kleyn
moedich zoudet gheweest hebben / ende
verwondere my dat ghy zoo veel ghe-
loofs geeft het schryven van een valsche
Tooveresse / die hatich ende een vpan-
dinne is van alle deughden ende vrome
perzoonen. Meynt ghy dat Godt de
Heere (die de goetheydt selve is) zal toe-
laten tverberf van een zoo schoonen
Joncheer als daer is uwen Ridder: als
ooc den onderganc vant H. Christen
gheloove / en ghelooft zulcx niet/ten zijn
maer beuselen: ende ic bidde v/ en quelt
v zelven niet voor ghy en hebt oorzake
ende reden. Och zepde Onolorie / de
vzeese

byese die ic hebbe/maect myn hert alzo
benaut : Godt gheue dat v zegghe
waerachtigher zij / als tghene dat ic
dencke/want ic byese booz ergher. Me-
vrouwwe syrac Gyliaue/hoe ghy groter
Prinseffe zijt / hoe ghy met een kloeker
ghemoet behoordet te wederstaen de te-
ghenspoeden deser werelt / meer als de
ghemeyne dochters oft sichte vrouwe/
dien de kloecmoedicheydt ende stantba-
sticheyt zoo ghemeyn niet en is. Hier-
om hebt moet ende couragie/want indie
de byeuen van Melie zoodanich zijn als
icse achte / ghy zoudet door geblameert
worden/doende zoo als ghy doet / ende
daer na zelfs leetwesen daer van hebben.
Gyliaue byocht zoo vele te weghe met
dese ende dierghelijcke vernanninghen
ende vertroostinghen meer / datse hare
doefsheydt matichde / ende haer zoo zeer
daer in niet en quelde. Hierentusschen

raedt slaechde de Keeser om een Heer
gher op te rechten / tot ontzet ende t
standt van Constantinopolen / maer ic
werdt wtghefelt tot de wederkome
vanden Hertoghe van Ortilense/die d
zelven dach vertroc / ende spoepde he
zoo overweghe / dat hy nederfloech
een dachreys na byde stadt van Niti-
ke. De koninc van Breigne hier va
ghewaerschoot zijnde/byac spien leghe
op/ende nemende met hem vijftien du-
sent Ruyters/ en twintichduysent voo-
volck/troc hy na den Hertoghe toe o
hem te slaen. Dardarie die beleghe
was/de tydinge ooc verstaen hebbende
en de Stadt van goet Garnisoen voo-
zien hebbeide/volghde den Wyandt va
achter/ zoo wel om hem syn victalie
beletten / als om mede inde batalie
wesen/by zoo verre hy die den Hertog
van Ortilense presenteerde.

Hoe de Hertoghe van Ortilense slach leverde den Koninc van Breigne, ende wat daer
ghebeurde.

Het achtste Capittel.

DE Hertoghe van Ortilense troc met
syn Heer zoo verre te landwaert in/
den koninc van Breigne te ghemoete /
datse door huine Spien verstonen elc

anders voornemen/twelc was malhan-
deren t'ontmoeten ende slach te leveren
Om deser oorzaak hadde de koninc van
Breigne het legher ghelicht/ende quan-
me

met alderhaest spien Wyant te ghemoet:
de welcke niet willende verrast noch om-
cinghelt wesen/ordonneerde spn heyl in
dusdanigher manieren. Florestan ende
Galvanes gaf hy den voortocht niet
vierdusent Mans te Peerde/ende acht
dusent Voetvolcx. De Batalie behiel
hy voer hem ende de Grave van Alla-
stie / een edel Ridder / met dyp dusent
Peerden ende ses dusent wighelesen
Soldaten / latende den achtertocht van
dyp dusent kloetche Ruyters ende ooc ses
dusent aventuriers / onder tghelapde
van Parmentir ende Alarin van Orti-
liane spn Zone/die de Keyser Ridder ge-
slaghen hadde sdaechs te voren / als hy
van hem oorlof nam. In dusdanighe
ordomanantie trocken spniet ghemac na
den Koninc van Beigne/ die spn heyl
ooc in dyp hoopen bedeylt hadde. Den
eersten gheleypde Groter spn Zone/den
tweeden hy zelve / ende den derden de
Grave van Alinghen/ ende quamen lo-
geren op twee mylen na by een dorp/ al
waer de Hertoghe nedergheslagen was:
ende houdende den gantschen nacht goe-
de wacht/ hielen sy hun aen wederlyden
sil/tot tanderdaechs smorgens vzoerch
datse op trocken. De Koninc ontboot
den Hertoghe by een Trompetter / dat
hy zoude ghewaer worden / aleert mid-
dach waer/de dwaesheyt die hy ghedaen
hadde hem te konnen zoeken. De
Trompetter quam in wyants Legher/
recht als den Oversten doende was int
midden vande spne / hun vermanende
al te zamen ende elc byzonder wat elc te
doene stont : ende om hun te beter moet
ende couragiete gheven / gaf hy hun te
kennen de verraderije des Konincs / de
welcke meynedich zijnde/was daerenbo-
ve opgheslaen teghen spnen Oversten en
wettighen Heere : Maer zoo haest als
hy den Trompetstagher zach / spn com-
missie verstaen hebbende/zandt hy hem
terstont wederom met dese antwoorde.

Trompetter zeght v Meester / dat in-
diender zoo veel trouwe by hem waer/
als hy wel vol is van opgeblasentheyt
ende vermetelheyt / dat ic hem zoude
houden voer een vande vroomste Rid-
ders ter weert : maer alzo het hem
onmoghelijc is zic t'ontschuldighen van
spn verraderije aenghevanghen teghen
spnen natuerlijcken Prince / ic ben spn
dreyghens zoo wel gherust / dat ic hem
teghen die ure die hy ontbiedt in myn
ghewelt zal hebben. Florestan was
daer teghenwoordich/ als de Hertoghe
dese antwoorde gaf/ende alzo de Trom-
petter meynde te keeren / zoo riep hy
hem / ende zeyde : Trompetter zeght
v Meester / dat zoo de Hertoghe ghe-
zint hadde gheweest als ic ben / dat
hy hem gheen antwoorde en zoude
ghegheven hebben : want een perzoon
betichticht van verraderije als hy is/ en
is niet weerdich dat hem een zoodani-
ghen vromen Man antwoorde : Ende
indien hy vraecht wat ic voer een ben/
zeght hem dat ic my noemt Florestan/
een vzeint Ridder / wel ghemoet om
hem desen dagh thoost te klieven/zijnde
doodt byandt van alzulcke Boosdaders
als hy is. De Trompetter antwoorde
dat hyt doen zoude/ende lettede op
de kledinghe die Florestan aen hadde/
namentlijc op den Wapenroc van Pe-
rels blau/ met goude bloemen bezaeyt.
Ende hy spoeyde hem wederom na den
Koninc/ den welken hy getroulijc boot-
schappe al wat hem belast was / waer
voer hy zo gestoot was/dat hy spn Zo-
ne ontboot terstont voert te trecken met
de voortocht / en heylde de Heeren qua-
me zo na malkanderē/als den loop van
een lancie mocht bedraghen. Doen zont
Groter een Heraut aen Florestan / die
voer de handt quam om te hooren wat
hy zegghe wilde. Heere / zeyde de He-
raut / d'Overste des voertochts Gro-
ter/ de Zone vanden Koninc van Be-
ghe

ghe/zoude gheerne verzoeken oster in v
 300 veel vromichedts is / als wel sma-
 dighe woorden / derhalven is syn be-
 gheeren aleer de Batalie aengaet / lijf om
 lijf met v te verchten. Syn vriendt / ant-
 woortde Florestan / dat hy dan syn volc
 op houde ghelijc ic dese oec zal doen stil-
 staen / ende dat hy home / 300't hem goet.
 dunct / zoeken dat hy (misschien) niet
 gheerne vinden en zoude. De Heraut en
 vertoefde niet langhe om Gzoter zulc
 te zegghen / dies Florestan van cener sy-
 de ende Gzoter van d'ander syde qua-
 men wt hunne quartieren / ende vellen-
 de hunne Lancien / quetste Gzoter Flo-
 restans Deert inde schouder: maer Flo-
 restan trefte hem zo gheweldelijc / dat hy
 hem synen Schildt ende Harnas door-
 stac en het pfer tusschen de ribben quam /
 300 dat hy van pyne ter aerden viel. En
 alzo hy synen loop voleyndt hebbende /
 meynde metten Deerde te keeren / om
 syn ghebecht te eyndighen / 300 ontzont
 hem tpeerdt / door de quetsuere / tusschen
 de beenen / 300 dat hy hem te voete vont /
 ende slaende de handt aent sweert / quam
 hy na Gzoter toe / die oec opghestaen
 was / ende begonnen eenen sellen ende
 periculeusen fryt / want sy waren bep-
 de Ridder van grooter couragie / 300
 dat Gzoter sporswijse tot Florestan
 zepde / 300 luyde dattet vele honden hoo-
 ren: Doorwaer ghy Ridder mette Bloe-
 men / indien het ongheluc my 300 met-
 tensweerde tegen wilt / alst nietter Lan-
 cie ghedaen heeft / 300 en zal ic desen dach
 gheen eere noch victorie behalen. Ende
 desen naem behaeghe Florestan 300
 wel / dat hy langhen tijdt daer na / hem
 niet dien naem alzo liet noemen. Hy en
 gaf hem daerop geen antwoorde / maer
 synen Schildt vast voor hem houdende /
 dede hy syn beste om synen Wyandt te
 verwunen: maer na goep groete / goe-
 de antwoorde / 300 dat hem elc een ver-
 wonderde / dat syt beyde 300 langhe kon-

den herberen. Gzoter schaemde hem da-
 synen byant hem 300 langhe weder stont
 dies hy syn sweert verhieft inet beyde sy-
 handen / en meynde Florestan niet aldei-
 macht te treffen daer hy hem blootzach /
 ende ten wars Florestan dien met synen
 Schildt afggeschut hadde / hy was in pe-
 rijckel van aldaer syn leuen ghesyndich-
 te hebben: maer alzo Gzoter syn sweert
 meynde wt te trecken daer het diep in-
 ghegaen was / 300 gaf Florestan hem
 tot wederwzake een 300 waren slach /
 ende quetsuere opt hooft / dat hy doodt
 ter aerden viel / het bloet hem over het
 aenzicht loopende. De Waignoisers
 dit ziende / quamen met ghebogen hooft-
 den teghen hunne byanden / 300 dat bey-
 de de Leghers malkanderen ontmoet-
 ten / just als Florestan weder te peerde
 was / ende den strydt ginc 300 ghewel-
 dich aen / datter aen beyde syden meer
 als dusent op de plaetse bleven. In desen
 eersten aenval / Galbanes ende een
 van des Konincs Neven braken hun
 Lancien / maer Galbanes dyucte hem
 de Lancie dwers door 't linciam. De
 Koninc die Lepdtsman vande Batalie
 was / ziende synen voortocht in perijckel
 ende bereyt om de vlucht te nemen / quam
 hy hun te hulpe / ghelijc oec dede de Per-
 toghe van Oxtilense / ende oec mede bey-
 de de achtertochten. Daer zachmen
 menich vroom Ridder ter aerden wer-
 pen / ende zulkien menichte vant voer-
 volc ghequest ende doodt / dat het dect-
 lijc om zien was. Galbanes / Florestan
 ende Parnienir boeghen hun van rye
 tot rye / vernielende ende dootslaende
 al wat hun ontmoette. De Hertoghe
 van Oxtilense met syn Zone en waren
 daerentusschen niet ledich / maer queten
 hun gheweldichlijc. De Koninc van
 Waigne / met de Grave van Wlinghen /
 oberste van syn achtertocht / lieten oec
 wel blifchen datse niet lam en warf. De
 Grave van Alastre ontmoette de Zone
 des

des Graven van Klingen/ dien hy met eenen steet der Lantie spien gheest dede geve. Het welc de Vader ziende/ met tien van syn Ruyters overbielen alzo de Grabe/ datse hem ter Herden wierpen: maer Florestan met eenen hoop hielpen hem weder te peerde/ doch niet zonder groote mooydt/ want daer en was geen plaetse daer meerder bloetstotinghe geschiedde van wedersteden als daer. De Grabe van Klingen gaf Florestan alzulcken slach/ dat hem twier wt d'ooogen docht springe: maer hy en bleef hem niet langhe schuldbich/ want met eenen Heyz hamer smeet hy hem al verdooft ter aerden. Doen quamen des Konincs vā Bzeignens volc hem haestelijc te hulpe/ ende des Hertogen van Oztilensens volc/ om hem te vanghen. Doen verhief zic den strijt veel herder/ zo dat de Peerden tot ober den Hoef int bloet ghingen. Ende alzo dese twee Heyzlegers trachteden na de victorie: De Hertoghe van Dardarie die de gantsche nacht met syn volc ghevolght hadde de Koninc van Bzeigne/ ziende synen slach schoon/ viel him van ter spden aen/ ende leverde hun zulcken Marim/ datse van eerst af/ den moet verloren gaven. Nu zoo was de Koninc van Bzeigne doende met de Hertoghe van Oztilensen/ meynende hem te wreken ober de spijrighe woorden/ hem noemende ee valsche verrader/ maer het ongheluc viel hem te deel/ zoo dat hy daer doot bleef: wāt alzo hy herwaerts ende derwaerts reet/ slaende ter rechter ende ter linker syde/ doende als een kloet Prince/ ontmoette hy by gheluc de Hertoghe die hy ten strijde beriep/ het welcke den anderē hem niet en wepgherde/ hoewel hy alreede out ende kael was. Ende om de waerhepdt te zeggen/ de partije was gantsch onghelijc/ ende en zoude aen des Hertoghs syde niet wel afghelopen hebben/ ten ware dat Florestan den Vader van syn beminde

bystant ghebaen hadde. Ende hem selende tusschen beyden/ quetste hy den Koninc met eenen slach/ dat hy hem synen Gheest dede gheben: welc zulcken schrie syn volc gaf/ datse hier dooz/ als ooc om den aenval banden Hertoghe van Dardarie/ de vlucht namen na zekier bosschagie daer hy zijnde/ om him te salveren: Maer daer en tusschen blevender zoo vele/ dat hunne vanden zelfs te vreden waren hem cleven te laten behouden/ vermoept zijnde vant langhe vechten ende veel dooden. Aldus behiel de Hertoghe van Oztilensen tvelte/ ende ontfinc de Hertoghe van Dardarie met grooter blyschap/ ende veerdichden metter haest een Edelman af aenden Keyser/ metten welcken sy hem lieten weten de victorie/ die hem Godt verleent hadde. Nu zoo ist tijdt dat wy wederkeeren ende vervolghen daer wijt ghelaten hebben/ sprekende vā Lisuart/ de Princeesse Onolorie ende van Gyscele rie haer suster/ beyde in groote banghicheyt/ om d'absentie ende verlies der gener die sy tot hunne vyers verhoert hadden/ alzo hier voren verhaelt is.

Hoe Lisuart gheleydt wert by Melie de Waerzeghter, ende van tquaet tractement dat sy hem dede.

Het neghende Capittel.

Mer voren hebt ghy verstaen den Duc ende rouwe die de Princeesse Onolorie bedreef/ zoo om de vries die de Waerzeghter Melie hy haren dwerch aen den Keyser gezonden hadde/ als om d'absentie van Lisuart/ die gants in haer herte ghepynt stont. Nu zo dunc ket my goet v. l. te verhalen wie de ghene was die hem wech leyde/ ende dooz wat oorzaecke zulk bedroef ghebeurde. Ghy zult weten dat het voornemen der seflich Heydensche Koninghen ober het innemen des Keyserrijcs van Constantinopolen/ zoo wijt verhepdt wert/ dat

E ij

de

de Koninc vant Eplandt der Reusen by
hun zic wilde voeghen: niet om dat hy
de Keyser van Constantinoplen eenich
quaet gunde/ maer om dat een eenighe
Dochter die hy hadde/van Melie zoude
mogē leere de wetenschap die sy hadde/
ende daer door sy zoo vermaert was/ zo
dat hyse metter daet by haer wilde bren-
ghen/ ende presenteren. Dese Jong-
vrouwe was van zo groter wtneemen-
der schoonheyt/ datter in alle de om-
ligghende Eplanden geen vrou en was
by haer te ghelijcken/en was ghenacmt
Gradafilee. Dus vertroec de Koninc
vant Eplandt der Reusen met syn Doch-
ter wt syn landt met twee dupsene Ruy-
ters/ ende reysde zoo langhe tot dat hy
quam by den Koninc Armato ende Me-
lie/ die hem heerlijc onthaelden/ voor
al de Waerzeghster/ de welcke aenzien-
de de wtneemende schoonheyt van Gra-
dafilee/ nam voor haer terstont te
werck te stellen dat sy langhe te voren
bedacht hadde/ twelck was Lisuart
ghevanghen te hebben. Tot dien eynde
zont sy Gradafilee/ die hem wt Keyser-
hof van Trebisonde leyde/ als voren ver-
haelt is. En om de waarheyt te zeggen/
Melie en hadde gheen bequamer per-
zoon moghen vinden tot dese verrade-
rije: want sy zoodanich was als ghe-
zeght is/ ende daerenboven zoo wel spre-
kende als men in hare tyden zoude heb-
ben moghen vinden/ zoo dat het haer
gheen konst en was haer te doen geloof-
ten. Doorzake die Melie hadde om
des jonghen Prince om hals te bren-
ghen/ was dat sy door haer Tooverije
ende Dupselsche konsten zekerlijc wist
dat hy d'eenighe oorzake zoude wesen
van't verberfende onderganck der Hey-
denen/ ende een vast Bolwerk voor die
van Thracien: om het welcke te voor-
komen/ sy Gradafilee na Trebisonde
zondt/ om hem by haer te brenghen/
maer sy versweech hem haer voornemen

twelc was hem te doen sterben: het welc
he Godt niet en wilde/ want dese Jong-
vrouwe werdt zoo op hem verliefte/ ende
niet syne liefde bevanghen/ datse daer
ende nacht niet en zocht als hem to
haerder liefde te trecken/ ende tot eener
Man te hebben. In dusdanigher ma-
niere reysden sy zoo langhe tot datse qua-
men aenden Legher vanden Koninck
Armato/ zonder dat Lisuart wist in wa-
quartier hy was voor alsdoen. De Ko-
ninc was zeer verblijt over hunne kom-
ste/ want hy hadde van Melie verstaet
het groot verijckel daer de Heydenen in
komen zouden/ zoo hy te lijve bleef. En
al zoo Gradafilee Lisuart den Koninck
presenteerde/ zoo quam aldaer de we-
de ende onpatientighe Melie/ die hem
by vier Sergeanten dede vanghen/ ende
hem esen swaeren ijseren halsband
doende aendoen/ zeyde sy hem: Ghy
valschen schelm/ ghy zult voortaan ghe-
nieten zoodanige oorden als v toekomt/
ende zal v in alzulcken plaetse stellen/
daer ic v zal weten te vinden alst mi
goetduurt. Lisuart verwondert zijn-
de over zulcken onthalinghe/ sach Gra-
dafilee bedruetelijc aen/ ende en konde
hem niet onthouden van haer te zeg-
ghen: Zekerlijc Jongvrouwe/ ic en had-
de noyt ghedacht dat by alzulckē schoon-
heyt als d'uwe/ verraderije plaetse
zoude ghebonden hebben: maer aenge-
zien d'ontrouwe zulcken ghemeynschap
heeft/ met zoodanighe dicke behoorde te
haten/ zoo en zal ic voortaan gheen
Creatueren meer ghelooven/ oft ic en
zalle beter kennen. Gradafilee en
konde hem niet een woordt antwoor-
den/ want sy was zoo bedroeft over
het onghelijck datmen hem aendede/
datse wel hadde willen doot wesen/ want
sy bevinde hem van gantscher herten
derhalven ziende datse Lisuart niet en
konde helpen/ als door bidden/ viel sy
bitterlijc weenende den Koninck Armato

te boete / ende zepde hem : Heer Koninc
ic bid v ootmoedelijc / dat den ghenen
die hem op myn woort betrouw heeft
met my te komen / gheen leet en geschie-
de / want my zoude onghelijc gheschie-
den / ende niet reden zoudemen my van
berraderije moghen betichtighen / die
nopt onder ons gheslachte bevonden
en is gheweest : Maer de Koninc
syn hooft om keerende / zonder haer
te antwoerden / beval datmen Li-
suart zoude ghevanghen legghen in ee-
nen diepen put. Heere zepde sy / ic en zal
van hoor v niet opstaen / indien ghy al-
zulcken ghewelt toestaet : ten minsten
doet my dese gratie / dat hy in een eer-
lijcke ghevauckenisse gestelt werde / zon-
der zoo ghekent te wesen als een Dief :
anders zijt verzekert dat ic my ws be-
klaghen zal zoo langhe als ic leve / tot
wat plaetse ic zal wesen. Al zoo sy in dese
benauthijt was / zoo quam daer haer
Vader / wel verwondert / ziende syn
Dochter zoo beweent / ende het onghel-
ijc datmen dede den genen die niet haer
ghekommen was / dies hy syn ghevoelen
wel stoutelijc wtsprek. Armato hem
niet willende verstooren / stont de bede
syner Dochter toe / hoe wel het teghen
reden was / zepde hy : want zoo ghy en
sy wistet hoe schadelijc ons het levede-
ses hoofwichis is / ghy beyde zoudet
hem ter doot veroorzaken. Aldus wer-
den Lisuart de ketenen afghedaen / ende
gheselt in eenen steecken Toren / daer
Melie den sleutel af hadde : ende daer-
enboven dertich Ridderz tot syner be-
waringhe / waer van de xv den vooz-
nacht / en d'ander xv den naacht waer-
ten / tot dat den dach aenquam. Godt
wil hem patientie verleenen / ende by-
staen / want synen sterf dach voozhan-
den was / al zoo wy inde volghende ra-
pittelen zullen verhalen. Maer eerst
zult ghy weten / dat den Edelman by
den Hertoghe van Oytillense afgheveer-

dicht / tot Trebisonde by de Keyser quam /
dien hy int langhe vertelde den slach die
gheweest was tusschen syn Vezir ende
cheyr des Koninc van Beigne / syne
ende syns zoons doot / ende voorsz de
gantsche nederlaghe des Wyants. Waer
van de Keyser Godt grootelijc loofde
ende danct / ende van grooter blyschap
dede hijt den Bode dirwils verhalen /
zels inde teghenwoordicheyt der vrou-
wen / daer hy niet en verzuimde te ver-
halen de kloetke daden ende bysmiche-
den van Florestan / Galvanes ende
Parmenir : waer van Eziliane en Zi-
delnie niet weynich verheught en wa-
ren / want sy dese Ridderz zoo lief had-
den als hun eyghen herte : Ende ver-
trocken zijnde inde Kamer van Enolo-
rie / begonnen sy in ghemuechte te twi-
sten / elc zeggende van syn lief meest
beminde te wesen het welke sy deden
om de Princesse te verheughen / die zin-
der tvertrec van Lisuart niet en hadde
ghedaen als steuen ende zuchten. Nu
zoo duerde hun gheschil zoo langhe / dat
Zidelnie / lustigher ende bymoediger
als iemandt van d'ander / zeggende
meest bemint te wesen / ten lesten een oor-
kussen nam / ende met een vlytichpdt
des herten / wierp izelde naer thoof
van Eziliane / blyvende daer by / dat
haer Ridder haer meest beminde / be-
repdt zijnde zult te proberen met slagen
van zulcken kussen. Eziliane nam een
ander / ende dit ghevecht was zoo ghe-
weldich / datse zouden hebben doen lac-
chen de swaermoedichste der weert /
want daer en was niet een oorliussen /
ofte ten vlooch lancr de Kamer over en
weer / zoo dat de pluyuen om d'ooren
stoben. Gytelerie hun ziende r'eynden
aessen / ghinc tusschen beyden / zoo dat
dit tournoyspel een eynde nam : der hat-
ven zullen wy hun laten rusten / ende
keeren tot Perion van Gaule / daer wy
langhe afghesweghen hebben.

Hoe

Het zeste Boec
Hoe Perion van Gaule genaemt den Ridder vander Sphere ontmoette de Ioncyrou
we Tiriaxe: ende van vele schoone avontueren die hem ghebeurden.

Het tiende Capittel.

In dien het v ghedenct/wp hebben hier
voren ghelaten Perion met Languin-
nes / Wiens van Irlandt ende de vry
Ridders met de Krupen / hui verber-
schende inde Loovertutte die de Sim-
men ghemaect hadden/zijnde de Schip-
pers en boerders van Alquifens Bar-
ke. Vervolghende nu dan onse Histo-
rie/ alzo de Ridders waren koutende
van hunne boozleden Fortupnen / Pe-
rion brachde Talanque oft hy gheen
tjdinghen en wist van Garinter ende
syn Broer / die Ridders gheslaghen
waren van Esplandian / alzo ghy
hebt moghen lesen int vijfde Boec/ ende
daer na ghebaren waren na het Eplant
van Californie: Myn Heere antwoord-
de Talanque / wp hebben hun ghelaten
voerende een strenghe ende harde oor-
looghe teghen een koninc myn nabuer/
ende hebben alreede vele plaetsen inghe-
noimen. Wat voor avontuere heeft v
dan hierte lande ghebracht / brachde
Perion. Gheen ander zeyde Talanque /

als tghericht deser Fonteyne / alwaer
men zeght wonderlijke avontueren te
gheschieden: ende hoewel ons boorne-
men was wederom na Californie te kee-
ren / zoo en zullen wp nochtans v zoo
haest niet verlaten / dewyle Godt ende
de fortupne ons by een ghebracht heeft.
Zoo help my Godt/ sprac Perion / ghy
zult my vrientschap doen: want ic en
mach van hier niet vertrecken / voor sy
en komt my halen die my hier gebracht
heeft/want ic haer zultx beloost hebbe:
maer sy ghekeert zijnde/ zal ic met haer
gaen / ofte zoo veel doen datse my oor-
lof gheben zal met v lieden te trecke. Al-
zoo hy dese woorden eyndichde / zaghen
sy een hert zeer gequest/ welc vervolgh-
wert van een Joncheer / hebbende den
hoorn aenden hals fraep ghesloffeert/
zittende op een Turcx peert snellijc loo-
pende: den welken volghde een ander
Joncheer van ghelijcke kleedinge/ doch
niet wel zoo kostelijc. Dese twee ver-
volghden het hert zoo snellijc/ datse de
Rid-

Ridders mette Kruppen niet ghewaer
en werden/voor dat de beste doot was
zijnde inde Loover rente / wt de welcke
sp quamen ende te peerde zaten juist als
den eersten Joncheer vanden Heerde
schreet/ ende syn mes trot om de kroone
van thert af te snijden. Ende alzo hy
daermede doende was / zoo werdt den
anderen Perion ghewaer met syn ghe-
zelschap hebbende Kruppen op hun
wapen/dies hy recht na hem toe reet/
ende den eersten die hy aensprac was de
Koninghinne Calasie / tot de welcke hy
van verre riep : Och gode Ridder / om
Gods wille enfermt v mynders/ende
staet my by/want ic houde de selve wet
die ghy lieden hebt. Joncheer / ant-
woorde de Koninghinne/daer en is nie-
mant in dit ghezelschap/ die v vriendt-
schap weygheren zal. D'ander Jone-
heer dese woorden hoorende / hief syn
hoofd op/ende ziende zulcken gezelschap/
verliet syn plope/ ende meynende synen
doet inden sieghelreep te stellen om de
vlucht te nemen/zoo wederhiel hem syn
Medeghezelle / zeggende : Alsin zult
ghy myn ghevanghen wesen / ghelijc ic
den uwen gheweest heb. Ende alzo sp
doende waren/den eenen om t'onthome/
ende den anderen om hem zult te be-
letten/zoo sprongender wt het bosch seg-
genders in volle rustinghe/den welcken
acht Edellieden te voete volghden on-
ghewapent verzelschappende een wtne-
mende schoone Joncvrouwe / die by
haer hadde twee andere Joncvrouwen
opghezetten ende ghekleedt als groote
Herren Dochters als sy oec waren. De
ses Ridders ten eersten ghewaer wor-
dende Perion met syn ghezelschap/ za-
ghen aen hun wapenroeken datse Chri-
stienen waren/daerom nederlatende de
viersgaten van hun Helmen / riepen sy
hun aen datse doode lieden waren. Ic
en weet niet watter wesen zal / zeyde de
Ridder metter Sphere/maer ic en weet

alsnoch niemant van d'onse ziet / Gode
lof. Ende alzo d'andere hun lancien
velden / zoo deden sy hun beste / om die
te wederstaen / ende sy tresten d'onghe-
loovighe zoo wel/ datse alle seg doode ter
aerden vielen/dies de acht ongewapen-
de de vlucht aennamen / zoo zeer alse
rennen mochten. Aldus bleven de Jone-
vrouwen zonder ghelepde. De Ridder
metter Sphere aenveerdende de priet-
paelste/sprac haer aen zeer vriendelijc/op
myn trouwe/me Joncvrouwe/ic en heb-
be van myn leven dat ic weet) gheen
buer ghehad die my beter behaechde.
Een zake wil ic v wel verzekeren/dat de
gevanckenisse die ghy by my hebbe zult/
zal wese/ dat ic myn wterste beste zal doe
om v alle dienstbaerheyt te bewysen/ge-
lijc ic ghewoon ben te doen alle schoone
Joncvrouwen als ghy zijt. Tiriarx(dese
schoone Joncvrouwe al zoo ghehaent
zijnde)dit hoorende / begon jammerlijc
te weenen/ende swaerlijc verzuchtende
sprac sy tot Perion : Ic zie wel dat ic
uwe ghevanghene ben of ic wil of niet/
twelc my leet is: doch ic vertrouwde uwe
edelheyt dat my gheen oneere by v ghe-
schieden en zal. Reent op myn trouwe/
zeyde hy : veel eer wil ic myn lijf in pe-
rijckel des doots stellen/ als toe te laten
dat v eenighe ointere geschiede/daerom
bid ic v ende uwe Joncvrouwen niet
my te gaen. Doen nam hy den toom
van haer telle / ende gelepde tot aende
Loover rente : maer alzo sp passeerde
daer het eerste ghevecht hadde gewest/
zach sy den Keuse met d'andere doot ter
aerden liggen/daer van sy zoo verschie-
te/datse niet luyder stemme riep : Och
nu houde ic my selv meer verloren als
te voren / ziende voor myn ooghen doot
ligghenden stercken Brutillon met syn
Ridders. Om Gods wille/ zeyde sy
den Ridder metter Sphere/verhaelt my
eens hoe hun dit ongheluc overkomen
is. De vrouwe antwoorde Perion/het

Sijn onghelucken die sonitpdtz alzulche
overkomen diese zoeken: ende verbroet
haer van begijn aen toeten eynde toe.
Bidus tamen sprekende / quamen de
Ridders met de krupten met de twee
Jonckers die thert vervolcht hadden.
Perion latende Triare by Calasie/
nam den outsten aen d'een syde / ende
vraeghde hem wie hy en de Jonckvrou-
we was. Heere / antwoorde hy / sy ende
hy die met my ghevanghen is / zyn des
Koninc van Jerusalem kinderen / die
hy om hun genoechte aen te doen / alhier
aende Fonteyne zondt / onder de gelij-
de banden Keuse Brutillon / om de avon-
turen te zien die daghelijc daer ghe-
schieden. Ende gheloofte my / zepde hy /
dat het langhe verbroeten alhier / v met v
ghezelshap wel mocht schadelijc wesen /
want de Koninc hun Vader en is maer
een halve dach reysse van hier / die door
de ghevluchte / terfont de tdinghe zal
hebben van het ongheluc syne kinderen
oberghekonnen / waer over hy hem zal
willen wyken / alzo hy de middel wel
heeft / verzelshapt zijnde met veel
Armeysvolc / als oec met dyp stercke
Keusen / Broeders des ghenen die ghy
gedoodt hebt / die hy wt Lybien de woe-
ste doet komen om hem te verzelshap-
pen int belaghy van Constantinopolen /
die alle de Prinzen van groot ende kleyn
Asien / ja zelfs van ober tgherechte van
Caucase en groot Armenien voorszemen
hebben te destrueren ende te raseren:
derhalven volgt goeden raet / en bertrect
aleer v quaet daer van home. Ende ghy
vraeghde de Ridder metter Sphere / zijt
ghy van hun Maechshap? Neen ic ant-
woorde de Jonckheer: Ic ben des Ko-
ninc van Napels Sonne / die op de Zee
ben ghenomen gheweest by Brutillon
den Zeeroover / alzo ic ter jacht reedt
met ses van myne Ridders. Perion
was gantsch bedroeft / verstaende het
voorzemen der Heydensche Prinzen

over Thracien / hoe wel hy hem zult
niet en ghelijc / maer ginc inde Loo-
tente by d'andere: alwaer Alquise te-
stont quam / de welcke by Perion k-
mende / hem te boete viel / om die te li-
sen / maer hy hief haer zoetelijc op / ze-
gende: Gheloofte my Jonckvrouwe / wt
wederkomst heeft my langhe gedoch-
ende verdrietich gheweest / dies zijt gy
my nu te willekomer. Vrome Ridde-
sprac sy / myn Vader ghebielt hem oo-
moedelijc in uwe goede gratie / als d-
meer in v ghehouden is / als in ic man-
ter weerelt. O Vader zepde Perion /
en heb hem in myn leven neyt gheziet
dat ic weet. Och zepde sy het was de
ouden man die op de karte ghebende
was / wiens doot voorszanden was
zonder den goeden bystant die ghy her-
ghedaen hebt: maer ghy hebt hem ver-
loft wt de meiste yppe / die opt mensch
(van sinen ouderdom) gheleden heeft
Ghy zult weten Heer Ridder / dat hy
door syne wetenschap syn ongeluc voorsz-
zien hadde / daer hy nu te teghen en kon-
de / als door de kracht van een der sonen
vanden Koninc Amadis van Gaule: en
hierom beval hy my v te gaen zoeken
ende zoo veel te doen / dat ic v te dese
plaetse zoude brengen / op zulken dael
ende uren als ghy hem ghevonden hebt
Ende dit was d'oorzake dat ic aen v be-
gheerde niet te willen spreken int Vo-
des Keysers van Trebisonde / vreesende
dat myn voornemen wigghesiet zoud-
hebben gheweest / zoo sy v ghekent had-
den. Nu tghene datter gheschiedt is /
daer danke ic Godt ende v van. Ic
verwonder my zepde Perion dat hy hem
ons niet bekennt en maecte. Myn Heere
zepde sy / ghy zult hem op een ander tijdt
met ghemaecien ende spreken: dan hy
heeft my belast v te zegghe / dat hy na
het Eplant der Simmen treet / twelt syn
is / ende tot wat plaetse hy wesen zal /
hebt ghy aen hem een trou dienaar / die
alsijde

altijdt bereydt is te erkennen de moeyte die ghy om spient wille ghedaen hebt/ ende de deught hem by v bewesen. Wat nu aengaet de belofte die ghy my ghedaen hebt/ daer hebt ghy v zoo wel in ghequeten/ dat ic v vry stelle te gaen daer't v beliest. Jonckvrouwe antwoordde Perion/ zoo ic hem ghekent hadde/

ic verzekere v dat ic hem om uwent wille/ behoorlijcke eerbiedinghe zoude bewesen hebben/ doch zuler zal op een ander tijde gheschieden alst hem belien zal. Ende dewyle ghy my oorlof gheeft/ zoo zal ic op moeghen/ zo het Godt toelact/ trecken na tgezelschap by het welcke ic was als ghy my eerst zaeht.

Hoe de Ridder metter Sphere ende syn Medeghezellen ontmoetten de Soudaen van Liquie, ende vanden strijdt die tusschen hunlieden was.

Het elfde Capittel.

Perion ende Alquise kouteden zoo langhe datse ghegeten hebbe van sulcx als sy hadden/ in slape vielen/ als ooc alle d'andere tot des anderen daechs smozghens/ datse him bereydden om te peerde te zitten. Doen vzaechde Perion Languines en Abies van Arlant welcken wech sy aennemem wilden. Heere antwoorde Abies/ my dunct dat Languines ende ic vooztbeste na Constantinopolen trecken/ den keiser tot hulpe zakerlijc/ zepde Perion/ ic ben ooc van dien zinne. Ende ghy lieden/ sprac sy tot d' Ridders metten/ kruppen/ zult ghy lieden mede vanden spale wesen? Voort alsmiet/ antwoorde sy/ wy zullen den

wech nemen na Califormie/ ende zullen aldaer volc oplichten aen alle kanten/ ende v lieden volghen/ indien de spdinghen vande beleggheringhe verbolghen. Ic verzekere v dat icker zyn zal/ zepde Perion/ ende bidde v lieden niet in ghebreke te wesen. Alsdooen zaten sy te peerde/ rijdende na de Zeestrande/ waer sy en hadden niet langhe ghereden/ ofte sy verhoorden tgherucht ende tgebruyesch van peerden/ ende kortz daer na zaghen sy wt het bosch komn ghereden tien Ridders wel opgezeten ende gewapent/ vande welcke een n voort wt reedt grooter als e nigh van d'andere/ voerende en dicke stijve lantie/ acude welcke een

f 4

was

winipel hinc / de fraepste die men zoude
moghen bedencken. Syn wapenen wa-
ren als wert / ghenaghelt met goude na-
ghels / waer van de hoofden waren van
Diamanten ende ander kostelycke ghe-
steen / ende int aenzien scheen hy een
groot Heere / ende thoofst van alle d'an-
der te wesen. De Ridder metter Sphere
werdt belust om synen naem te we-
ten. De Koninghinne keerde hem ter-
sint / ende zeyde Perion dattet Radium
was / den grooten Soudaen van Lybie /
metten welken ic gheborhten hebbe te-
ghen Amadis ende Esplandian inde be-
legheringe vooz Constantinopolen / van
ons daer toe beroepen zijnde. Vooz-
waer zeyde Perion / dat bevrecht my
noch meer om my teghen hem te be-
proeven. Midts dien maecte hy synen
Helm vaste / ende nam syn lantie / rij-
dende met ghemaet na den anderen toe:
de welcke hem ziende komen / riep hem
van verre aen : Ghy Ridder ghewa-
pent met zoodanighe swerte wapenen
als ic ben / ic bid v my ulwen naem te
zegghen / ende van wat Lande ghy zijt /
aleer wy teghen malkanderen strijden.
Zekerlyc antwoorde den Ridder met-
ter Sphere / zoo kleyuen sake en zal v
niet gheweyghert werden : het Landt
myner gheboorte is groot Bretaignen /
ende ben Dienaer der schoonsster Vrou-
we ter weere / hoe wel haren naem my
onbekent is / doe en heb ic voozhet eerste
zoo veel aen haer niet verdient. Zeker-
lyc / sprac Radium / dat komt wt een goet
hert / ende t'is my lief zoo wel te passe
ontmoet t'hebben een Ridder van alzul-
ken Landt / wt het welcke ghemeynlyc
niet en komen als vrome ende ervaren
lieden / ende vooz alzulke heb ic se ende
de mijne die wils bevonden. Ende op
dat ghy niet en meent dat ic ghebepn-
delijc spreke / indient v beliest vande my-
ne te wesen / ic zal v Capiteyn generael
maken over myn gantsche heyt dat ic

opgherecht hebbe om na Constantin-
opolen te trecken. Indie ghy dese preser-
tatie verwerpt / zoo zult ghy in plaen
van zulken goetgunsticheyt / van my
hande sterve. Dats quact / antwoorde
Perion / doch zoo veel isser af / dat gh-
nisschien meer reden hebt my te dre-
ghen als v zelve bekent is / want gh-
ter weere / gheen meerder vbande
hebt als my. Ist moghelic / sprac
Soudaen / zoo wacht v dan van my
doch zoo veel beleeftheys zal ic v bewij-
sen / dat niemant vande myne v bespyn-
ghen en zal als een vooz een. Doen ris
hy eenen die hem aldernaest was / end
beval hem Perion t'ender te brenghen
maer hy rekende zonder sinen Weerd
want met den eerste steke lichte hy her-
wt den zadel / zoo dat hy ter aerden viel
zonder handen oft voeten te roeren : hiet
om liet Radium een ander komen / di
zoo wel onthaelte wert als den eerste
van ghelijcken oot de volghende vjbe
waer over de Soudaen verwonder
zijnde (meynde hy hem te hebbe de best
Ridders van syn Landt) beval den acht-
sten (op den welken hy hem grootelijc
betroude) syn Medeghezellen te waken
ende metter daet liepen hy teghen mal-
kanderen / met zulken ghewelt / dat hy
de hunne lantien by spinters inde loch-
vloghen / ende int voozhy rennen ont-
mochten hy malkanderen zoo zachtelijc
met den hoofde / lichaem ende schilden
dat den Turc al bedwelmt ter aerden
viel. De Koninghinne Calafie dit zien-
de / en konde haer niet onthouden van
lachen / ende zondt haer lantie by Al-
quise aen Perion / hem biddende dat hy
de zelve zoo wilde besteden / als hy de
syne ghedaen hadde. Perion dede haer
hooghlijc bedancken / ende al zoo den
neghenden veerdich was om teghen
hem te loopen / zoo en hiel hy haer niet
langher sprake / alleenlijc dat hy hem
zelven zoude houdē vooz een vande beste

Tour.

Courtoys der werelt / 300 hy maer
300 veel en konde als syt vergheten had-
de. Hiermede reden sy teghen malkan-
deren dat hun lancien bzaken / blybende
Perion te peerde / maer den anderē viel
300 plomp ter aerden / dat hy meynde
den hals ghebroken te hebben: dies den
tienden ter banen quam / die Perion 300
treffe / dat hy hem dede de lendenen bup-
gen / maer hy en bleef hem hier van niet
schuldiich / want hy dyctte hem de lancie
een vadem lanc dweers dooz tlyf / 300
dat hy doodt ter aerden viel / hebbende
tstuc noch inde bermen. Zoo moet my
Gode helpē / zepde de koninghinne Ca-
lafie tot Calangue / 300 en zach ic noyt
scaeper de lancie ghebruycken: Ic bid
v zepndt hem ooc d'uwē / op dat hy zul-
ken heerlycken aenslach volvoere: het
welcke Calangue bewillichde / dies sy
Alquise riep / tot haer zeggende: Jos-
frouwe gaet noch eens totten Ridder
metter Sphere / ende zeght hem dat hy
myn lancie die ghy hem ghebracht hebt /
groote eere bewesen heeft / die gheben-
de vooz een hoker den buye vanden hep-
den: ende dat hy ter eeren van syn Lief-
ste dese ooc 300 wel bestede. Alquise en
vertoefde niet lange hem dese bootschap
te doen / dies hem de couragie vernieer-
derde / zeggende dat hy syn beste daer-
toe doen zoude / 300 dat de Soudaen syn
ghevanghen zoude wesen oft zelve in-
de pyne blyven: maer Rabiare hadde
wel andere ghedachten / ende maecte syn
rekeninghe de doot van Grimaude /
den lef verflaghen te wyken / sweeren-
de hy synē grooten Godt / dat hy Perion
dese misdact zoude doen boeten: om het
welcke te volbrēghen / hy by hem quā /
zeggende: Ridder ic hebbe oorzaak v
meer te hatē als mensche die leeft / noch-
tans om de groote vromicheyt die ic in
v speure / 300 ben ic ghedwonghen v de-
se eere aen te doen / dat 300 ghy wilt aen-
nemen de presentatie die ic v gedaē heb-

be / v dese misdact vergheven zal / ende v
noch dencken ende eere bewyzen. Ze-
kerlyc sprac de Ridder metter Sphere /
ic zal v veel beteren raet gheben / indien
ghy my ghelooven wilt. Hoedanigen /
sprac Rabiare: Dat is / zepde de Ridder
dat ghy v valsche gheloofe verlatet / en-
de Jesium Chystum bekennt vooz den
eenighen ende waren Godt / ende niet
d'Wgoden ende Dubels die v verleyde:
ende dat ghy in plaetse vanden Keyser
van Constantinopolen te hinderen / al-
300 ghy voorgenomen hebt / niet alder-
macht wilt bystaen / ende al 300 zullen
wy gode vyenden werde / maer anders
niet. Oft Rabiare met granschap ont-
sien werdt / dat laet ic v bedencken / en
liet ooc wel blycken / zeggende: hoe /
gheeft ghy raet dien dies gheen aen v
en verzoet / meynt ghy my niet schoone
woorden te verleyden: O neen neen / al-
eer ghy myne handen ontkomt / 300 ho-
pe ic v al 300 te kastijden / dat ghy tot my
ofte myns ghelycke 300 verwaendelyc
niet meer spreken en zult. Nochtans eer
wy malkanderen beverchten / 300 hoorde
de conditien die ic ghewoon ben te pre-
senteren de ghene die teghen my verchtē /
ende indien sy v redelyc duncken / ghy
meughtse na komen / ende 300 niet / stelle
die t'uwē discretie. Zeght dat v beliest
zepde Perion / ende ic zal v gheerne hoo-
ren. Den overwonnen / sprac Rabiare /
zal den overwinmer te wille staen / en-
de hem in alles gehoorzamen: bedent v
nu oft ghy zult wilt toestaē. Voozwaer
sprac Perion / ghy sprecht als een kloec
moedich Prince / ende prijfe die maniere
hooglijc / 300 dat icse in alles t'uwert
zal na komen / zonder eenichsins na te
laten. Zoo wacht v dan van my zepde
de Soudaen. Mits dien welken sy van
malkanderen / ende stekende de peerden
niet sporen / ontmoetten sy malkanderen
300 gheweldelyc / dat beyde de lancien
inde locht vloeghen / Rabiare met syn
peerdt

peert ter aerden vielen / ende Perion
peerdt hadde d'een schouder gebroken/
blyvende kort staende / ende viel onder
syn meester. Ende hoe wel den val van
d'een ende van d'ander herdt was / zoo
waren sy beyde nochtans zoo haest op
de beenen / als ofse malkanderen niet
gheraect en hadden / ende tredende na
malkanderen met grooter hooghmoet/
desweerden inde handt / sloeghen d'een
d'ander zoo vzeel datse verwondert
waren / alle diet aenzaghen. Ende hoe
het langher duerde / hoe hunne kracht
scheen te vermeerderen / so dat het gras
root wert van hunne bloede / en telt be-
deet met stucken van hunschilden en har-
nasch / ende men niet anders en konde ooz-
deelen / oft sy en moestender beyde bly-
ven. In zulcken standt hielden sy te-
ghen malkanderen staende zonder aef-
sem te scheppen tot elf uren / ende de
Soudaen een weynich aen d'een syde
tredende / sprac tot Perion : Ridder / my
dunct dat ons ghevecht niet en behoorde
te volghen de maniere vande weede en
felle beesten / maer als de ghene die ghe-
woon zijn de wapenen te vgeren : hier-
om bid ic v / laet ons wat aeffens schep-
pen / ende alsdan zullen wy wederom be-
ginnen na v belieben. Ic beng te vreden /
antwoorde Perion / niet om dat ic zoec-
ke te rusten / maer om dat ghy v te my
waerts zoo beleeft ghetoont hebt / ver-
bedende uwe Ridderg my niet tseffens
te bespringhen / het welcke ic myn leven
lanc ghedencken zal. Aldus bleven sy
rustende op de appels van hun sweer-
den / maer niet langhe / want kortst daer
na vielen sy malkanderen in dapperder
als te voren : ende de Soudaen sloech op
Perion zoo dapperlic / dat hem tbloet
tot v : le plaetsen ten lijve wt liep : Daer
van hy metter daet de wazke nam / hem
ghevende zulcke slach / dat hy eenen hal-
ven voet diep inden schilt ginc / die hyer
voor hiel / ende treckende syn sweerde

met ghewelt daer wt / moeste de Sou-
daen ter aerden buygghen : maer hy ha-
stelijc opstaende / gaf Perion zulcke
gheweldighen slach / dat hy hem thoo-
zoude gekloven hebbē / zonder de deug-
sins helms. Perion aldoen beemer-
kende tperijckel daer hy in was / nam
syn sweert in beyde handen / ende trefte
de Soudaen zoo gheweldelijc / dat hy
hem d'ooghen inden hoofde dede ke-
ren / ende begheeft te strunckelen he-
verdwelmt zijnde / ende Perion hembal-
tende byder kraghe / wierp hem ter aer-
den / en ructe hem den helm van 'thoof-
die hy werch wierp. Radiare die hy in
vermacht was / de locht ghevoelende
begheeft te aeffemen. Hoe! zeyde de Rid-
der metter Sphere : geest ghy den moe-
verloren om zoo kleynen sake? waer is
nu uwe glorie ende grootmoedicheyd
des herten / daer dooz ghy in zoo vel-
plaetsen vermaert zyt? Met dese woort
den verhieft de Soudaen syn ghesichte /
ende hoe wel hy hem int perijckel des
doots zach / ziende tsewert verheven om
hem te leven te beneemen / zoo antwoorde
de hy nochtans : De grootmoedicheyd
daer ghy van spreect / is noch int herte
des Soudaens / alwaer sy niet vermin-
deren noch verghaen en zal / wat perij-
ckel hem ooc mach overkomen. Dats
wel / zeyde de Ridder metter Sphere :
maer ghedenct v niet de beloften die wy
malkanderen ghedaen hebben? zeer wel
antwoorde hy / ende indien myn ghe-
moet stantvastich is / zoo kont ghy wel
dencken dat ic veel meer myn woort en-
de beloften zal houden / zoo dat ic liever
tien lijven verliezen zoude / zoo het konde
wesen / dan niet te volbrēghen tghene
ic beloofte hebbe / hoe groot oock de sake
mocht wesen. Hierom ghebruyckt my
als v Dicnaer : alzo ic beroydt ben te
doen alles wat ghy begheeren zult. Ze-
kerlijc zeyde Perion / ghy behoort wel
te zijn zulcx als men van v zeghe / derhal-
ven

ben zal ic zulcken beleeftheit t'waerts
ghebruycken als ghy weerdich zijt. Nu
dan staet op / ende zit te peerde/ende af-
dan zullen wy vande reste spreken. Het
welc sy deden/ende met dien quamen by
him de Ridder mette Krupen/als ooc
de Koninghinne Calafie / die niet ont-
decken hoofde de Soudaen quam om-
helsen / zeggende : Heer Rabiare/ na-
dien ghy ende ic zoo wel verpoest hebben
de kracht der Christenen / also v bekent
is/ ic bid' v dit voer zeker ende ghewis
te houden/dat ghy tot gheenentiden ee-
nich voordeel op hun zult halen/alzo sy
bystandt ontfanghen van eenen eenigen
Godt / die alleen Heer ende Meester is
der gantscher werelt / derhalven ist
dwarsheyt van v/dat ghy nu niet si-
te worden van desen Ridder die v oec
is vanden Keyser Esplandian/ende So-
ne des wijt-vermaerden Amadis van
Gaule/vande welken wy beyde (indien
het v indachtich is) inde leste belegerin-
ghe voer Constantinopolen/verwonden
waren. Mevrouw / antwoorde hy /
indien ic onbedachtelic ghedaen hebbe/
zoo heb ic loon daer na ontfanghen/ende
hoewel het my verdoet / nochtans ver-
heughe ic my v ziende gehout ende wel-
barende/ ghedenckende de avontueren
die wy tsamen ghehadt hebben/zelfs in-
de leste reyse na Thracien. Nu alzo het
bloet hun ontlep doer de wonden die sy
malkanderen ghegheven hadden/ deden
sy hun verbinden : ende van daer (vree-
sende de komste des Konincs van Je-
rusalem/ ende het ontzet der kinderen
die sy mede namen)/reden sy na de Zee-
strandt/alwaer sy noch vonden de sche-
pen daer sy mede gekomen waren/zelfs
dat van Abies vanerlandt ende Lan-
guines/in het welcke den Ridder met-
ter Sphere ghinc. Nu alzo Alquise we-
derom wilde keeren naer haer Vader
die haer verwachtete int Simmen Ep-
landt/als voren verhaelt is/zoo badt sy

vriendelike Verion haer ooslof te geven.
Nu wederde vriendinne / sprac Verion:
ic bidde Godt v te willen ghelepen:
maer indien het v beliefde my een bede
te consenten die v wepnich kosten zal/
ghy zult al v leefdaghe aen my een Rid-
der hebben t'uwen ghebede. Hoe! zep-
de sy / meent ghy dat ic v iet wepgheren
zoude/ van tghene ghy ghebedt: neen ic
zekerlyc/ al waert met peryckel mijns
levens. Doen nam Verion haer aen
d'een syde/ ende sy beyde alleen zijnde/
zepde haer alzuchtende : Och Alquise/
my voornemen was eenen anderen
wech te nemen/ ende te keeren tot Me-
vrouw Gecelerie/ om haer te dienen/
zijnde myn herte alzo thaerwaerts
gheneeghen/ dat ic om haer denckende/
al levende sterve / ende zonder haers te
ghedencken/ en kan ic niet leven : Godt
ghebe dat dit beginsel zoodanigen eynde
hebbe als ic verhoep/ ende sy my zoo
veel weldaden doe / als my te houden
voer haer eyghen: tot desen eynde heb ic
bedacht by uwen middel haer te zepen
de Princesse Tiriare met haer Broe-
der/ ende de Soudaen van Liquien/die
ic v bidde daer te willen brengen/ ende
haer van mynent weghen te presenteren.
Want dewyle ic gantschelijc haer toeko-
me/zoo ist ooc wel reden dat alle tghene
dat ic verrijghe ende my toekomt/ haer
diene en onderdanich sy. Ghy zult haer
ooc zegghe dat ic na Trebisonde keere
zal/zoo haest het my doenlijc zal zijn/ en
dat ic in dier tydt gheen lantie bruycken
en zal / noch gheen Ridderlijc seyt wt-
rechten/ ofte ten zal thaerder eere ende
liefde wesen. Nu Heere / antwoorde
Alquise / ic zal doen alles wat ghy my
ghebet / ende zult zulcken voersprake
aen my hebben/dat ghy ghewaer zult
worden. Dat bid ic zepde Verion. Doen
quamen sy byden Soudaen/ die daer en
tussche met Tiriare was koutende/hen
beklagghende dat hy meynende syn Va-
der

der te bezoeken / gheballen was in de
handen van syn Vanden. Den Ridder
metter Sphere brac hun redenen / hun
te kennen ghevende syn begheeren / zeg-
ghende totten Soudaen: Ghy zult niet
uwe Ridders / ende ghy Mevrouw
niet uwen Broeder ende Joncvrouwen
gaet daer v dese Joffrou geleiden zal / en
zult aldaer ter liefde vāmp willekom we-
sen. Als Ciriare dese woordē hoorde / zo
werdt sy noch meer weenende / ende ant-
woordde niet grooter weemoedicheydt:
Heer Ridder ic ben in uwe macht / ende
meucht niet myn doen na v belieben /
maer ic wilde wel dat myn de Doot van
nu aen quame verlossen. Mevrouw
zepte Perion / ic verhope dat ghy meer
troosts zult ontfanghen als ghy wel
meent. Ende zoo veel v aengact Heer
Radiare / volghende de beloften tusschen
ons beyden ghedaen / ic begeere dat ghy
(ghekomen zijnde ter plaetse daer ic v
zepte) terstont twee van uwe lieden
zult zeyden / om uwe Onderdanen te
ghebieiden dat niemant van hun en tre-
cke teghen den Keyser van Constantino-
polen / maer veel eer datse met hem zijn
daer sy konnen oft moghen. De Soudaen
antwoordde hem: Ghy zult myn dit ten
besten houden / want ic hebbe te voren
myn woordt aen een ander ghegheven
ende verbonden. Ghy hebt over myn
ghebieiden / maer niet over myn belof-
ten ende trouwe / die mynen perzoon
niet en raken. Ic hebbe eedt ghedaen
ende beloofd de koninc Armato bystant
te doen tot wat plaetse hy myn zal willen
ghebruycken / ende ghelijc ic v ghezeyt
hebbe / liever het leven te verliesen / als
myn trouwe te breken: dus bid ic v myn
woordt niet te dwinghen. Zoo en zal ic
niet zekerlijc / sprac Perion / ende zoudē
my leet wesen / dat een zoo grooten Heer
te ende vromen personagie om mynient
wille syn trouwe ende belofte zoudē bre-
ken. Zoo gaet dan niet dese Joncvrou-

we / ende verwachtede onse tzaen:
koninc / bevele ic v lieden te Gode. Dor-
namē de Soudaen / Ciriare ende d'and-
re oorlof aen hem / ende gaende int schi-
van Alquise / zepde den Ridder mette
Sphere tot haer: ic bidde v Joncvrou-
we / Mevrouw Onolorie van mynen
weghen ootmoedelijc te groeten / als oo-
alle de Joncvrouwen van thof. Dū
zegghende gaf hy haer secretelijc een
brieft aen Ciriare. Ende van Land-
stekingē / blies den windt inde zeylen
ende de Schinnen roeyden den wech he-
nen die sy moesten wesen.

Hoe de Ridder metter Sphere, Abies van
van Yrlandt ende Languines te Con-
stantinopolen aenquamen, ende de
goede onthalinghe die hū de Keyser
dede.

Het twaelfde Capittel.

Alquise afghebeerticht zijn-
de om de Soudaen van Li-
quien / met Ciriare / haer
Broeder ende hun volc tot
Trebisonde te brengen / zoo
ghinc de Ridder metter Sphere t'scheep /
met Abies van Yrlandt / Languines /
ende des konincs van Papels Sone te
Gode bevelende de gene die na het Ey-
lant van Californien wilden keeren.
Ende sy hadden eenen bequamen Sy-
den windt / zoo datse in acht daghen tot
Constantinopolen aenquamen / zonder
eenighen teghenspoet. De Keyser van
hūme kōste gewaershout zijnde / was
zeer verbljdt / verhopende dat Lisuart
syns Dochters Sone in hun gezelschap
zoudē wesen / dus hy hū quam inhaken.
Ende alzo Perion / Abies ende Lan-
guines hem revereentie deden / quam
Fransalo Perion omhelsen / hem zeg-
ghende: Heer Ridder / Ic ben ghehe-
lijc uwen besten / zoo dat ghy meught
ghebie-

ghebeden / als de ghene die u begheert te ghehoorzamen / ende dat ter eeren ende liefde vanden Koninc Amadis / ende Esplandian u Broeder / der welker ic een zeer goet vrient ende ootmoedich Dienaer ben . De Ridder metter Sphere en hadde hem noyt ghezien / dies de Keyser tot hem zeyde : Myn Sone ic achte dat ghy somtijts hebt hooren spreken van den Grave Frandalo / ende desen ist die u synen dienst aendienet / ende hy is ooc zoodanich tot alle uwe Vrienden als hy u ghezept heeft . Zekerlijc / myn Heere / sprac Perion / hy en zal ooc vā my niet begeere / oft ic en zal hem believen als hyt zal begeeren / ende dat niet zonder oorzake : want syn vromicheydt is over de gantsche Weerelt zoo bekend / dat elc een sie vooz gheluckich mach rekenen / die hy verzelschapt . Zoo waerachtich als ic leve / sprac Frandalo / v omhelsende / mach ic my wel roemen tusschen myn armen te hebben de blozme der Ridderschap . Dit zeyde hy om dat Perion gantschelijc was ghelijcken de Esplandian syn Broeder / wiens gedachtenisse den Keyser te voren kome / de / veroerde hem zoo het herte / dat hem de tranen wt d' ooghen liepen . Met dien presenteerde Perion hem de Prince Adriel / zegghende : Heere ziet hier d' Erfghenaem vanden Koninc van Napels / dewelcke (zoo het de Heere toelact) u noch eenigher tijdt goeden dienst doen zal . Het kint viel op syn knien om hem eere te betoghen / maer de Keyser hief hem op / hem vriendelijc onthalende / ende ghinc na t' Paleys / hebbende den Ridder metter Sphere by der handt / dien hy leydde by de Keyserinne tot haer zeggende : Mevrouw ziet hier u behoudt Sone wederom / nu en resteert maer uwe Dochter / die wy ooc metter tijdt wederom krijghen zullen . De Ridder metter Sphere dede haer groote rebecca / ende sy opstaende kuste hem / zeg-

ghende tot den Keyser : Voorzeker myn Heere ghy hebt by my ghebracht tghene ic ter weerelt liefste zie / ende ten ware ic vastelijc weet dat myn Sone betovert is / de gantsche weerelt en zoude my anders niet doen geloove ofte desen Ridder en waer Esplandian . Doen omhelsde sy ooc Adriel / Languines en Abies van Prilant / ende al zoo het hoochnoemtijt was / dede de Keyser de Tafelen decken inde groote zale / want hy wilde daer vrye Maeltijt houden ter liefde vande Ridders / die versch aenghekomen waren : Want Frandalo was ooc dien zelven dach aenghekomen / ontboden zijnde ter oorzake van d' Ongehoovi ghe die zoo grooten ghereetschap maecten om wederom in Thracien te kome / daer over sy te hove verdoetich waren : Maer dit veroerde hun noch meer / namentlic dat alzoo men elste gherechte wech nam / eenen stercken draepwindt dooz de vensters sloech / met zulcken grooten Donderslach / ghemenght met zulcken vuplen solffer stane / dat alle de Omstaenders meyniden inden afgrondt te zinken / ende dat niet zonder reden / want daer quam zulcken vupsternisse dē tijdt van een vierendeel uers / dat descherpziensse den meesten van tgheselschap niet en konde kennen . Dese vupsterhepdt verschoven zijnde / verscheen daer midden inde zale / om hooch inde locht een bebloet vierich sweert / aen welkers punt eenen perckementē vrief hinc bezegghelt met eenen grooten gouden zeghel / die de Keyser tcrstont dede openen / om het inhoudt des zelven te weten / inden welcken dese woorden stonden .

De Prince Melie, groote ende wreede Vyandinne van gheheel Christenheyt, aen v Keyser van Constantinopolen een eeuwich verderfende onderganc. Wetet dat ghy eer langhe zult ghewaer worden het ongeluc dat v door my bereydt wort,

zijnde zoodanich, datmen noyt van die-
ghelijcken en heeft weten te spreke: want
ghy zult met uwe ooghe aenzien de doot
van d'uwe, de destructie van uwe Landen,
groot jammer ende lijden aen den perzoon
die ghy meest ter weerelt bemindt: ende
ten lesten een miserabel eynde van v le-
ven. Ende tot een waerteecken zal dit
sweert boven uwe groote Stadt alzo in-
de locht blyven, ter tijdt toe dat zekere
Prophetije van Apolidon (die noch te ge-
schieden staet) volkomen zij, alsdan zalse
verdwijnen, ende daer na niet meer ghe-
zien werden.

Desen ontzeggh byes ghelesen zijnde/
bleef ele een ontfelt ende verwondert/
ende tswert verhieft zic inde locht / ende
bleef aldaer vast / evē als eē Comete oft
Sterre met een steert. Ende naulijcx en
was dese beroerte over / ofte men hoor-
de inde Stadt eē ander / ter oorzake van
twee Keusen gekomē zijnde tot aent Pa-
leps / gelepden de een Keusinne / zoo koste-
lijc gekleet / dat de Diamantē en Peerle
daer hare kleedere mede verciert warē
onweerdeerlijc zij waren. Sy hadde op
haer hooft eenen circhel van Goude / zoo
wel ende konstelijc gesneden / datter den
meester tien jaren mede doende was ge-
weest. Dese Keusen waren ghewapent
vanden hoofde totten voeten / wt ghenom-
men thoofte ende handen / ende hadden
by hun noch andere xx Ridderz in ghe-
lijcker rustinghe. De Keysers dit ver-
staende / vreesde vooz verrad rije / dies
hy met de sone hun metter ha st wapen-
den: ende andere de mantels om d'er-
men ende de bloote sweerdt inde handt/
namen boren den inganc des Paleps te
bewaren. Kortz daer na quamen de
Keusen aen / alzo toegherust als boren
ghezept is: den outsten van hun lieden
staet op een tercken des vreedts / ende
badt datmen hun wilde brengen by de
Keys. rlijcke Majestept / twele sp deden.
Daer gekomen zijnde / vielen sp op hun

knien / ende den outsten Keuse syac a-
dus: Aldermoghensle Keysers / van
ghene die my lieuen werdt ic gemepe-
lyt genaemt Argamont de Stercke: O
se vrouwe die by my is / is myn Huy-
vrouwe Almatrafe ghenamt / ende d
sen anderen is myns Dochters So-
ghenamt Ardabil Canile: ende tot noi-
toe hebben wy de valsche Afgoden ghe-
dient / maer nu ghelooven wy in Jesu
Christum / door oorzake van twi
Ridders / den eenen ghenamt Quedz-
gant ende den anderen Vaillades / nu
de welcke ic ghevochtē hebbe / ende het
ben my verwonnen int Eplant vande
Witten-blade / het welcke my toekom-
ende sp hebben te mywaerts zoo beleet
gheweest dat ic in hun ghewelt zijnde
my het leven gheschoncken hebben / o
conditie dat ic hun begheeren zoude na-
komen. Doen vertelde hy alle de za-
ken zoo die gheschiet waren / ende wat
ter bi sloten was. De Keysers met all
d'Omstaenders haddē hier in een groo-
behaghen / ende hun werdt groote eere
ende goede onthalinghe ghedaen bezon-
der vanden Ridder metter Sphere end
syn Bedeghezellen / hoochlicr prijsend
de goede beghinselen ende Ridderlijck-
daden van Quedzagant ende Vaillades
ende sp lieden pberich zijnde om met
van hunne ghelegentheden te verstaen
baden sp de twee Keusen hun te willet
zegghen waer sp hem ghelaten hadden
My Heeren antwoorde Argamont
zoo haest als sp ons wt perghiel zagen
e n myn wonden by na heel waren / ver-
zochten sp aen my dat ic hun alhier ver-
wachten zoude / ende begaven hant
schepe om te zoeken eenen Ridder / on-
wiens afwesen sp bedroeft waren / my
verzekerende nochtans datse alhier hun
zoudē laten binden / binnen vier maen-
den / indien sp gheduerende dien tijt van
hem niet en konden vernemen / in dese
Stadt / verwachtende de belegheringhe
der

der Heydensche Princen/ daer van uwe Majesteit / sprekende totten Keysers/ de tydinghe al verstaen heeft/ zoo ic achtte: waer van ooc dese myn Sone v kan volkomen bescheet gheven / als zelbe gheweest zijnde by den hoop ende groote vergaderinghe die sy doen. Ic en hebs maer de helft te vele gehoozt/ antwoorde de Keysers / ende bidde Godt dat hy ons wil bystaen : ende dit zeggende quamen hem de tranen inde ooghen: want hy ontzach zeer de dreyghementen van Melie / te meer om dat den lesten briesmentie maecte vande schandelijcke doot des persoons die hy meest beminde. Hem was wel bekent de betooveringhe van syn behoudt Sone en syn Dochtere/ dies hy niet anders en konde bedencken ofte dese swaricheydt en zoude Lisuart overkomen / die hy meynde elders te wesen dan in Melies handen: Maer hy was jamerlijc bedroghen / al zoo ghy voren verstaen hebt. Nu zoo werden de Keusen met hun gebolgh zeer heerlijc onthacht/ en de Keysers beschonc hun rijckelijc/ meer om dat hy van Argamont verstonde/ datse van daer niet vertrecken en zouden / zoo langhe tbeleggh dueren zoude/ ende hem trouwlijc bystaen wilden/ al zoo sy lieden Vaillades ende Quedragant beloofd hadden. Al zoo sy noch in dese reden waren/ quam daer een Spie/ die de tydinghe bracht dat de Heydenen in grooter menichte alreede waren int Eylandt van Cenedos/ ende voorszghenomen hadden op te trecken int leste vande volghende Maent. Hierom vergaderde de Keysers synen Raedt/ alwaer besloten werdt datmen de posten ende loopende Boden zoude wtzeuden/ eenighe na Sardaigne ende Sicilien/ ende int passeren zoudense den Koninc van Napels / Adriels Vader laten witen den goeden staet van syn Sone: d'andere aen den Keysers van Roome/ de Koninghen van Spanien en van Gau-

le / ooc in groot Bretanien. Van daer na Quedragant ende tot den Koninc Ciladaban ende van Bohemen/ om die alle te kennen te gheven den grooten aenschach vanden Koninc Armato: hun bidde ter eeren Godts/ hem tot hulpe over te zeynden de meeste toerustinghe ende grootste schepen diese kondē te weghe bycughen/ tot ontzettinghe van heel Tracien / die andersints t'onder ende verloren zoude gaen. Ende al zoo dese bystandt mischien niet zoo haest en zoude gheschieden/ als den noot wel vereyschen zoude / zoo werter besloten dat Frandalo hierentusschen zoude vertrecken na den verboden Berch / ende niet den Koninc Morandel / die ghemeynlijc hem daer onthiel/ alle koopvaerdij-schepen ende andere zouden ophouden / op datse de Wyanden niet en Victailleerde/ zoo die boozts quamen/ zonder eenighe stercken aen te tasten: Ende de Keysers zoude hem inde Stadt houdē/ verwachtende de tydinghen van d'ander Christen Princen / aen dewelcke dien zelven dach afgheveerdicht werden de Posten/ niet smecckende brieven/ zoo vanden Keysers/ als vanden Ridder metter Sfeere. Languines / Abies van Irelandt ende andere spoedichden hen ooc zoo wel/ dat hunne Legaten zoo veel te weghe brochten/ als ghy hier na verstaen zult. Maer eerst zullen wy verhalen eenighe gheschiedenissen die Garinter ende Perion/ Galaors sone ontmoet zijn/ vande welke wy niet ghesproken en hebben/ zindert datse van Constantinopolē vertrokken.

Hoe Garinter ende Perion vochten tegen den Koninc van Sibernie ende syn Neven, die sy overwonnen.

Het dertiende Capittel.

S ij

Int

At vijfde Boec deser Historie hebt ghy verstaen hoe dat Garinter ende Perion de Sone van Galacy/Ridders gheslaghen werden vanden Keysers Esplandian/de welke kortz daer na t'schepe ghingen na het Esplandt van Californien / alwaer sy langhen tijdt oorloghe voerden teghen eenige die dooz dat landt trecken/ byzonder teghen den Koninc van Sibernie / die sy verdreben tot inde hooft Stat van syn Koninkrijc/ inde welcke sy hem belegghert hielden tot dat Talanque/Wanels/ende de Koninghinne Calafie in Californien quamen/ komende vande reyse daer se Perion van Gaule gevonden hadden zoo voorschreven is. De Koninghinne en wilde niet voorder trecken noch int beleggh wesen: Maer Wanels ende Talanque zonder hertoeven trocken derwaerts/ziende de vaste beleggheringhe/ ende quamen iijst als Garinter ende Perion met twee vandesyne den Kamp aenghenomen hadden teghen de Koninc van Sibernie ende dyp vandesyne neben / op conditie zoo de victorie aen Koninc syde bleef/ dat hy syn lant vrij ende onbelast zoude blijven bezitten als van te voren: maer zoo Garinter met de syne de victorie be-

haelde/zoo zoude hy hun het lant geheel ende al by laten bezitten / zonder eenich recht daer aen te pycenderen. De vier Ridders by een komende/bewesen mal kanderen groote vrientschap / ende na vziendelijcke omhelsinghen / verhaelde Garinter aen Talanque ende Wanels de voorsz conditie/ ende zeyden voortz: Wy weten vastelijc dat hy een kloer Ridder is/ende syn dyp Deve vermaert syn voorsz de vromste vant Landt: Maer zo het vlieden bali fde zic hy ons te voegen/ic zoude wel verhoopen niet der hulpen Godts / dat de Fornyne vastelijc niet ons zoude wesen. Voorzeker zeyde d'andere daer en zalt niet aen schouten/ ende wenschten dat den dach alreede gescomen waer. Dat zal moeghen wesen zeyde Garinter/dus rust vlieden heden/ om te verscher te wesen als t'ghevecht aengact: maer verwachende den dach / zaten sy en kouten vande bespininghen ende scharmuseringhen tot sanderdaechs smorghens/ dat de Koninc een Trompetter zont niet de Ostagiers/ ende werden van wedersyden de behoorlijcke eeden ende Ceremonien ghedaen/ als men in sulcken zaken ghewoon was. De Kampioenen quamen te velde ende de Koninc stelde hem teghen Perion/ dien

dien hy zoo trefte dat hy d'aerde zoude bezocht hebbe / te ware hy hem aen spij Peerdts hals vast ghehouden hadde: maer het ginc den koninc anders/want hy stac hem wt en zadel ter aerden / zoo laet als hy was. Van ghelijcken dede Garinter aen een van des konincs zwaeren/ende Talangue mede/hoe wel hy ooc ghedwonghen was vanden Peerde te zitten/want syn Peerd so ghequest was / dattet sul bleef staen. Wat Maneli aengaet / hy ende syn Tegenpartije/ lichten malkanderen wt den Zadel. Doch niemant van hun allen en was daerom eenichsins ontfelt / maer alle floect op de beenen zijnde / sloeghen sy de handen aende rapieren/ende beghonnen een sel ghevecht. De koninc van Sibernie si een van syn zwaeren / dwonghen Perion ende Garinter af te zitten / wantse hun peerden zouden verminnet hebben/ende hun ghevecht duerde byna vier uren/datmen qualijckende zien wie tbeste hadde: Want de koninc van Sibernie gaf Perion tot twee repfen zulcken slaghen / dat hem de ooghen int hooft dazeyden/ende met d'ene knie ter aerden moeste vallen/waer over hy zoo ontfelt ende gram was / dat hy syn sweert met beyden handen nam/ende sloech den koninc zoo tusschen hals ende hooft/hem zoo swaerlyc quetsende dat hy daer na niet meer op en stont en aldaer stierf. Talangue ter ander syde en siep niet/maer bevoecht strengheleijc den ghenen die hy teghen hadde/ende hadde dat ghelue dat hy hem trefte int bouwen vande handtschoen / ende hem de handt affloech: dies hy van pijn eenen grooten schreue gaf / ende meynende mette blucht t'ontkomen / stelde hem aentloopen/maer te vergeefs/want syn teghenpartije sloech hem ter neder ende stierf al zoo schandelijc. Garinter dit zien, de gaf zulcken steet aen den ghenen die hem zoo langhe weder staen hadde / dat

hy hem trapier wel by vingheren doot lijf stac ende synen gheest gaf. Ende van ghelijcken ghebeurde den vierden die teghen Maneli hielt staende / want hy hem Ridderlijc thoofst affloech. Dit was d'wtkomst vanden koninc van Sibernie ende syn zwaeren/die opt velt verslaghen ligghende / ghinghen Garinter ende syn Medeghezellen in hun Tenten / latende klagen die hun beschadicht vonden / zoo om verlies van hunne vrienden / als om de Stadt / diwelcke overgheven werdt in handen ende macht van Perion / volghende de beloften ende voowaerden daer van ghemactt ende besworen zijnde. Esanderdaerhs met vollen haedt van alle tghezelschap / werdt Garinter koninc ghecroont / met conditie dat hy Polinas aldaer mocht laten tot Gouverneur/ende de vyzende avontueren mocht gaen zoeken alst hem beliefte. Zoo haest dan als hy ghehult was / ende den eedt van trouwe syn Onderdanen hadde afghenomen / latende behooyliche garnisoenen / ende Polinas voor Viceroy / zoo keerde hy met syn Medeghezellen na het Eylandt van Californie alwaer de koninghijne hem wel onthaelde. Maer sy en bleven daer niet langhe / want zoo haest als sy volc ende Scheyen veerdich hadden tot ontzet van Constantinopolen / zoo voeren sy derwaerts. Nu de Peere wilsche gheleiden/ende laet ons keeren tot den Hertoghe van Ortiense/die met grooter eere over de schoone victorie behaelt teghen den koninc van Breigne / wederom na Trebifonde keerde.

Hoe de Hertoghe van Ortiense verslaghe hebbende de koninc van Breigne wederkeerde na Trebifonde, ende d'aenkomste van Alquise int Hof vanden Keyser.

G III

Hee

Het zeste Boec
Het viertiende Capittel.

Ghy hebt verstaen inde vooz-
gaende Capittelen/ dat na de
nederlaghe ende verbolgin-
ghe des Konincx van Brei-
guens volc / die niet alder-
macht verkiepen/ de Hertoghe van Or-
tilense met syn volc wederom in den le-
gher keerde/ ende overmits den nacht
aengquam / en kondense de Dooden wt
den anderen niet onderkennen / dies syt
totsanderdaechs wisteldē/ ende vonden
Grooten des Konincx van Breignens
Sone/ hebbende tien doodelijcke won-
den/ ende zoo mismaect int aensicht door
tvertreden der Deerden/ datmen hem
qualijc konde bekennen: een weynich
voozder ter rechtersyden lach de Koninc
verslaghen/ ende hoe wel sy vooz Ver-
raders ghehouden werden/ nochtang
om der eeren en afkomst van Koninc-
lijcken stamme/ zoo werden sy aen dreen
syde ghebracht/ ende zeer heerlijcken be-
graven. Den buet vergadert ende slant
wederom ghebracht zijnde onder d'on-
derdanicheydt des Keysers van Trebi-
sonde/ zootroc de Hertoghe wederom
na syn Hoor ende Meester/ vanden wel-
ken hy vriendelijc onthact werdt / als
ooc Florestan / Parmenir ende Galva-
nes/ om welckers wille de Keysers open

Dof hiel ses daghen lanc : gheduerende
welcken tijdt de dyp Ridderz ghelegent
hepdt hadden om hunne Verminde te be-
zoeken ende met haer te kouten/ die ooc
wel lieten blijcē de blyschap die sy had-
den over hunne ghezonde ende kopte
wederkomst. Eene alleene wasser be-
droeft ende swaermoech / namentlic
ocharmen Enolorie / die hondertmael
op een ure sterf/ en dat over de gebancke
nisse haers Liefz: welc sy nochtas zocht
te bedecken / maer de Liefde dwongh
haer zo geweldichlijc datse d'ogen zoo
drooghe hadde / eben als een Canael/
daer een springhende Fonteyne door-
loopt. Ende tghene haer noch meer
beswaerde/ was d'aenkomst van Alqui-
se/ die daer quam met de Ghevanghene
die Perion zondt aen Gyclerie : want
sy komende vooz den Keysers als hy van
der Maclit opstot/ verhaelde sy hem de
vriendelijc grotenissen des onbeken-
den Ridderz / die hy Ridder gheslaghen
hadde. Och Jonckvrouwe myn vrien-
dinne / zeyde de Keysers/ zeght my op al-
le belcefthepdt waer ghy hem ghelaten
hebt/ ende oft hy niet van zinne en is te
komen borten het onghelc dat hy my
ghedaen heeft / hem vooz my verker-
ghende. ghenadichste Heere sprac Al-
quise:

guise: Indien hy v eenich onghelije ghe-
daen heeft / dat is dooz dwanc geweest /
ende daerom ontschuldich: maer indien
v beliest syn gheleghentheyt voorder te
weten/300 zal v believen my toe te laten
dat ic uwe Dochter Mevrouw Gyce-
lerie mach zegghe/tghene hy my belast
heeft. Zeer gheerne / zeyde de Keyser.
Alquise haerboeghende by de Princesse/
zeyde haer: Mevrouw / uwen Ridder
(die alle andere in vromicheyt ende kloec-
heyt van wapenen te boven gaet) doet v
groeten / als de ghene die hy alle syn le-
ven begheert te eeren ende te dienen/en-
de tot litterecken zeyndt hy v by my dat
hy zedert syn onwillich vertrec verover
heeft. Alsdoo presenterde sy haer de
Soudaen van Liguie ende de twee kin-
deren des Konincx van Jerusalem: De-
sen Edelman zeyde sy is een vande ver-
maeriste Princen onder de Heydenen/
want in vyfheyt zijnde / heeft hy tge-
biedt overtheele Landt van Liguen /
min oft meer als v Heer Vader de Key-
ser over de syne heft: ende dese twee an-
dere / zijn de kinderen des Konincx van
Palestina / Broer ende Suster/dewelc-
he hy bidt dat ghy wilt aennemen/ ende
met hun doen na v believen. Zoo veel
heeft hy my wel belast v te zegghe/dat
indien ghyse vriendelije onthact/ ghelijc
hy uwe goetheyt toevertrout / dat ghy
hem zonderlinghe vriendschap doen
zult/ende dat om hunne afkomste / als
ooc om datse de beghintfelen zijn van
synen Ridderfchap. Doen verhaelde sy
haer hoe datse hem ghelepdet hadde van
den eersten dach af datse hem in Prlant
vont/ de verlossinghe van Alquist haer
Vader/ den bystandt die hy Languines
ende Abics van Prlant ghedaen hadde/
ende metten kortsten alles wat hem we-
derbaren was / totter uren toe dat hy
ende syn Medeghezellen tscupe waren
ghegaen/ om te varen na Constantino-
polen/om de Keyser bystant te doen/ die

tbeleggh der Ongheloobige is verwach-
tende. Waerachtelije Joncvrouwe/
zeyde Gyclerie/d'eere die hy my doet/
is 300 groot dat hy my verobligeert hem
alles goets te gunnen: maer hy heeft
onghelije/300 verre reyse aen te nemen/
voor dat hy eerst by my eens kome / in-
dien hy 300 gheheel mynis/als hy hem
beroemt: ende 300 veel isser van / dat
ict hem nimmermeer vergheven en zal/
oft hy en kome zelve vergiffenisse ver-
zoeken / ende het kan 300 wesen dat hy
noch ontzeydt werde. Mevrouw ant-
woorde Alquise / ghy zult hem haest
alhier hebben/300 hy my belooft heeft/
want daer hy op dese weereit niet om
wenscht/ is uwe presentie ende gode
gratie. Waer na haer keerende tot de
Keyserinne ende de Princesse Onolorie/
dede sy volkomentelije hare boodtschap/
daer Perion haer mede belast hadde.
Oft Florestan en syn Medeghezellen bly-
de waren te verstaen 300 goeden ydin-
ghen van dien die sy 300 lange ghezocht
hadden/dat laet ic v bedencken: Maar
ten was niet te gelijken by Gyclerie/
die Alquise den gantschen dach ophiel/
300 datse gheleghentheyt hadde haer te
behandighen den byef die den Ridder
metter Sphere haer zont/welckers in-
houdt aldus was.

Mevrouwe ic en weet niet hoe ic in eeni-
ger manierē zoude mogē vdoē de vriē-
fchap die ghy my bewelen hebt my aenne-
mēde voor uwen Ridder, want den besten
Ridder der weereit niet genochzaē en zou-
de konnen wesen, voor zoodanighe hoo-
ghe Princefse. Ende ic alsdoo eenen ar-
men Stommen, ende zonder eenich Rid-
derlijc feyt ghedaen te hebben, tot zul-
ker eere ghekomen zijnde, ist te verwon-
deren dat myn ghemoet heeft derren be-
staen eenighen aenslach hoe swaer hy ooc
mochte wesen, als ic maer alleēlijc en
bedachte wiens ic toequam? gheenifins:
Want alleēlijc tbedencken uwe goeder
gratien

gratien heeft myne vrijheyd alzo benomen, dat myn ooghen ghebonden zijn mette banden uwer gheluckigher teghenwoordichyt, van dier uren aen alse aenschouden den glants uwer meer als menschelijcke schoonheydt. Doch dese Ghevanckenisse is verandert in zoodanighen vrydom, datse my doet leven om den lust die ic hebbe v te ghehoorzamen ende te dienen t'allen tyden: vwant myn lydende herte door v afvvesen niet een ure en zoude gherult vvesen, brandende om by v te vvesen. Hierom Mevrrouwe bidd'ic v my te ghebieiden, vvat v beliest van my ghedaen te hebben, ende medelyden hebbende met uwe arme Slave, my by dese ghetrouwe lofcrrouwe t'ontbieden v believen, haer gheloove ghevende van tghene sy meer zal moghen zegghen.

*Den ghenen die in aller ootmoet kust
de handen van uwe Hoocheyt.*

Epicerie desen brief ghelesen hebbende/ behoudt haer zoo benaut / datse by oft hiermael van couleur veranderde/niet door eenich misnoeghen datse in den zelven vondt: maer (ter contrarie) door een krachtighe liefde/die haer alzo ontstat/datse by na van haer zelven ghinc: dies Alquise haer omhelsde / en

vraechde wat qualijcheit dat haer oeven quam. Och / och myn goede vriendinne wanneer zal den dach komen/dat ic hen zal zien/die om mynent wille zoo veel lydende/en die ghy acht voor een vande beste kidders der Weerelt te wese? Die vrouwe / antwoorde Alquise: myn vader dien hem v toeghezept hadde / za ooc zorghe draghen dat hy by v kom alst tijdt ende stont is: Hierentusschen maticht v zoo veel het v doenlijc is/v zelve gheen lyden aendoende / maer laet hem zontijds ooc eenighe tydtingher krijghen: Ende alzo sy doende was om haer noch vaster de mutse toe te knoopen, zoo quam daer een vande des Keyserinnen Dochters segghen datse by haer zonden komen: derhalven veranderende van redenē/quame sy inde zale/daer alle tgheselschap noch byeen was. Terzelve uren kreech de Keyser tydtinghe by een Bespieschip van Venegien / dat d'ongheloovighe zeilden langhs de kust van Natolien/meer als met dusent schepen na d'enghte van Propontide / dies hy volc van alle kanten dede oplichten/want hy zelve in perzoone de Christenheyt wilde bystandt doen.

Hoe de Keyser van Trebisonde tscpepe ghinc teghen de Koninc van Armato, ende d'aenkomte der Heydenen voor Constantinopolen.

Het vijftiende Capittel.

Het Keyser des Keyserg beerdich zijnde om tzepl te gaen / alle syn Galeien / Varchen ende Oorloochschepen ghereet hebbende/ende van alles wel voorzien zijnde/stelde hy voor syn Lieutenant Generael Vardarie de Hertoghe van Natile / den welken hy belaste de Monsterringhe te doen van alle syn volc/ eer sy tzepl ghinghen: ende daer werden bevonden tsestich duysent

Mannen te peerde/ ende vijftich duysent bloecke Soldaten voetvolc: waer van de Keyser zoo wel ghemoet was/ dat hy Vardarie syn Swagher aldair kroonde als Koninc van Breigne / met goet ghenoeghen ende blyschap van alle tgeselschap. Sanderdaechs met raedt en advijs vande Patroonen / Piloten ende Schippers/ghinc elc een tscpeep / alzo den Windt goet was om te vertrecken: ende de Keyser zelve / latende de Hertoghe

Vertoghe vander Fonte by de Keyserinne / als Gouverneur over syn Landen / beval haer met syn Hofghezin der ghe-
naden Godes / ende dede d' anckers op-

halen. Die aldoen ghezien hadde (de Scheyen van Landt zijnde) dese toerustinghe / die konde lichtelijc bemercken de macht ende hoocheyt deses Princen: want de Zee was by na bedekt met de niemichte der Scheyen / zoo verciert met Standaerts Vanieren / Vlagghen / Vauuen ende Wimpels / als ooc Trompetten / Claroenen / Pijpen ende Trommelen / dattet onghelooflijc scheen te wesen. Zoo haest als Alquise zach tvertrec van de Keyser / zoo en wilde daer niet langher bliben / maer ghintc terstont by de Keyserinne / aende welke sy oozlof nam / als ooc aen Gyclerie / haer belovende byden Ridder metter Sphere te trecken / zo haest als sy een reyse by haer Vader ghedaen hadde: dies de Princesse haer eenen brief mede gaf / om hem dien te behandigen / ende badt haer / datse hem wilde raden zoo haest over te kommen alst hem doentijc zoude wesen / welc sy haer beloofde / ende daernede ghinc se tscھے. Wy zullen haer nu laten va-

ren / ende keeren tot de Posten die de Christen Princen ghinghen waerschouwen de belegheringhe van Constantino-polen / die zoo goeden hoozspoet hadden / datse in korten tijdt te wege brachten daerse om wtghezonden waren: want de Keyser van Roome / de Koninc van Napels ende andere waren verdrich te vertrecken binnen den tijdt diemen hun ontboden hadde dat het heyz van Arniato / zoude in Thracen hebben moghen aenkomen. Elc van hun dan ghinghen van hun quartier tscھے / ende zeyden over zoo veel Zeen / datse ten lesten (hoe wel niet zonder groote moeyte) quamen aenden Verboden Berch / alwaer de Gyabe Fraudalo en de Rorandel hun verwachten met hun Arniade. Ter zelver tijdt vertrot de Koninc Arniato / verzelchapt met Almirix / Broeder des Soudaens van Li-quie / met de Koninc van Jerusalem / de Soudaens van Persen / van Mape / van Babilonten / de Calijhen van C-

D

grypung

gypten / Tamerlanes ende vele andere
grooten Heeren van Oosten / van Tene-
des / met zulcken menichte van Sche-
pen / Galloenen / Galepen / Fusten en
Oorloochschepen / dat de Zee eygentlyc
scheet bederft daermede te wesen. Maer sy
en konden zo haest niet aenkomen / ofte de
Kruysen en was op syn hoede ende byde
wurcke / met dertich duysent Kruysers
ende vyftich duysent voertvolcx wel ghe-
offent ende ghewapent. Nochtan
ziende zulcken grooten menichte van
Wyanden syne groote Stadt nade-
ren / ende noch gheene tydinghen heb-
bende vande plaetsen daer hy bystandt
van verwachtende was / zoo ontzette de
hy hem eenichzins / hoe wel hy zulcx niet
en liet blycken: ende om syn volc te meer
moets te gheben / was syn begheeren
datmen de Wyanden het landen zoude
beletten zoo zeer als men konde / met de
gaens te scharmutselen ende te bevech-
ten / om hunte vermoeden. Hier toe
werden gheordineert de Ridder metter
Sphere / Languines / Abies van Br-
landt / Argamont ende syn Sone met
tlen duysent Kruysers ende twintich du-
sent wtghelesen Soldaten. Dese de we-
te hebbende waer Armato voorgeho-
men hadde te landen / trockē derwaerts
wel ghemonteert / ende in dien zelven
Dach zaghen sy den voortocht der Hap-
denen / die de Koninc van Jerusalem
ghelopedt met dyp Reusen Broeders
des ghenen die den Ridder metter Sfe-
re ombracht aende Fonteyne daer hy
Alquif de Vader vande Jonckvrouwe
verloste. De Christenen hielden hun
stil ende laghen in embuscade / om te zien
het doen ende ghelegghentheydt der Hap-
denen: Maer sy en hadden daer niet
langhe gheweest / ofte sy en zaghen de
schepen der Hapdenen dicht by landt
komen / wtzettende sinne sloepen /
boots ende schuyten om t volc aen landt
te byenghen / met een deel plancken ende

ander ghereetschap. Maer ic gheloo-
ve dat de haestichste ende d'eerste niet t
wel ghetractert en werden: want Pe-
rion met de syne versloegghender een
grooten menichte aler sy ontzet kregen
tot dat het gros ende den achtertoch
aengquamen / ende met een ghedruys-
tzeffens te lande quamen / zoo dat Pe-
rion met syn gheselschap ghedwongher
werdt te wijcken / ende hem dicht by een
te houden / deur dien de dyp Reusen mei-
eenen grooten hoop van Palestinen hui-
met zulcken stouticheydt aengquamen
datmen niet anders en konde oordeelen
ofte sy en waren willich hun beste te doe
Doch sy vonden schoenen na hun voete
deur dien dat Perion ende Argamont
met hun volc stede hielden / zoo datter
in dit ghevecht vele van wedersyden
ver slagghen werden. Ende al zoo de Hap-
denen meer ende meer te lande quamen /
zoo bewees Argamont aen Perion het
aenslaende perijckel zo sy daer niet in en
verzaghen: dies sy als voorzichtighe
Capiteynen alschermitsende ende vech-
tende begonnen te wijcken. Het welcke
de Califfe van Egypten ghewaer wer-
dende / dieper inbiel alst hem wel be-
quam / want Perion hem ontmoeten-
de / gaf hem zulcken slach dat hy hem het
hoofd kloofde. Een vande Reusen des
Konincs van Jerusalem dit ziende / was
daer over zoo vergramt / dat hy syn
sweert niet beyde handen nam / ende
meynde Perion van ghelijcken te doen:
maer Argamont ziende den slach ko-
men / hiel synen schildt daer voor / inden
welckent sweert wel anderhalven voet
gint. Dese slach werdt voor een groote
kracht gehoude / deur dien Argamonts
schildt van syn stael was / ende evenwel
hy na ten halben deurchouwen: ende al-
zoo de Reuse syn sweert meynde wt te
halen / Argamont gaf hem zulcken slach
met eenē Hapthamer / dat hy hem met
den hoofde op den Sadelboom dede
bucken

bucken/ en zoo hy hem oprichteds sloech
 Perion hem d'erne schouder af/ daer hy
 van sterf. Als Golsen syn Broeder hem
 in zulcken noot zach / zoo schupinde hy
 van quaetheydt als eenen verwoedden
 Beer / die de honden houden staende/
 twelc hy aen Argamont wel liet blijckē/
 want hy hem niet syn kuse zoo veel sla-
 ghen gaf/ dat hyer zoude gebleven heb-
 ben / zonder het ontzet van Arcadil Ca-
 nile syn Sone/ die den Reuse waernam
 daer hy ongewapent was/ ende tswert
 dweers dooz tlyf star. Wat wil ic u
 meer zegghen / Godt liet dien dach wel
 blijcken dat hy de Christenen wilde by-
 staen : Want het was groot wonder
 datter een mensche ontquam/ omcینگelt
 zynde vande Heydenen/ doch sy ontqua-
 ment noch niet eeren tot onder des
 Stadts Mueren : Alwaer Abies van
 Perlandt ende Languines groote eere
 behaerden / want niet teghenstaende sy
 hun ghequest hoelden / zoo toonden sy
 aldaer zoo veel byonicheden/ als eenich
 Ridder hadde moghen doen / zoo dat
 men hun (onvermāndert iemandts ee-
 re) een deel der glorien van zooschoonen
 vertret mochte toeschryven. De Heyde-
 nen dan vervolghende de Christenen tot
 onder de Stadt / werden zoo gheschoten
 van die van binnen/ datse ghedwongen
 waren te wijcken / zonder boozder te
 berren trecken / zoo dat de Christenen
 niet ghemac binnen trocken / hoe wel
 niet zonder groot verlies / wanter wel
 vyftien dusent vande hunne bleven wa-
 ren / ende over de twintich dusent van
 d'andere. Doen werden de Poorten
 terstont toeghebolwert / ende over al
 groote wacht ghestelt. Ten zelvendaghe
 legherden hun de Vpanden op den
 oever der Zee / latende tot Overste van
 hunne Armade t. r. Zee de Koninghen
 Bugie ende Gifste / niet alle nootwer-
 dighe toerustinghe : ende den volgenden
 nacht quamen sy byde Stadt / hunnen

Legher versterkende / ende int midden
 van hun beval Melie datmen hare ten-
 ten ende pavilloenen oprichten zoude/
 ende dicht byde hare die vanden Koning
 vant Eplandt der Reusen / ende syns
 Dochters Gradafilee / die Lisuart wt
 Trebisonde ghehaelt hadde / alzoogh
 voren verstaen hebt. Desen tijdt ghe-
 duerende verstercte de Keiser ende de
 syne de Stadt / verwachtende van ure
 tot ure d'aenkomste des Vpandts / ende
 niet eeren de bestozminghe : maer zulcx
 en ghebeurde zoo haest niet als sy meen-
 den : want Melie (zonder wiens raedt
 daer niet en gheschiedde) wilde datmen
 twolc/ die d'onruste ende onghemac der
 Zee gheleden hadden/ zoude laten rustē/
 ende daerentusschen beval te maken
 een ontallijcke menichte van hooge do-
 be leeren / om de Stadt te beklimmen
 alst haer goet dochte. Nu hoe wel dit
 eensdeels een oorzake was / datse gheen
 ghewelt op de Stadt en liet doen / zoo
 wasser noch een meerder oorzake : twelc
 was datse dooz hun allen Lisuart alle-
 vende wilde doen verbranden : Want
 dooz haer Dubelsche konste was sy ver-
 zekert dat de Keiser van Constantino-
 polen onoverwinnelijc was / zoo langhe
 als Lisuart leefde / twelc sy d'Overste
 des Leghers te kennen ghaf : zulcx was
 gantschelijc haer booznemen / maer
 Godt schickt ne gheheel anders / alzoogh
 hy nu hooren zult.

Hoe de Princesse Gradafilee tleven behiel
 van Lisuart, ende hoe hy in Constanti-
 nopolen quam.

Het tseftiende Capittel.

De Princesse Gradafilee was
 inde inden Stadt die ghe-
 houden werdt in de teghe-
 woordicheydt van Melie/ en
 de d'Overste Veldt Heeren
 om de Stadt roerweldighen / alwaer
 de

de Coobererſſe beſtemde den doot van Liſuart/de welcke na haer zeggghen tot aſſchen behoorde verbrandt te worden/ in een opene plaetſe/ op dat die vander Stadt hem beſcheydentlyc zouden konnen zien / het welcke alle de Heydenſche Princen vooz goet hielden. Maer die Gadafilee om raedt ghevzaeght hadde/ zoude wel wat anders ghehoort hebben: want ſp alſoo niet ſpne liefde ontficken was/ datſe veel liever zelve de doot zoude gheleden hebben/ als te ghehenghen dat hem eenich leet oft hinder zoude gheſchieden / als ſp konde beletten. Verhalven v. ſloot ſp by haer zelve/ dat gelijs ſp de principaelſte oorſake was/ die hem wt Trebiſonde hadde doeſe komen/ datſe ooc de zelve zoude weſen/ die hem niet alleen int leven behouden en zoude/ maer ooc hem zelve leveren binnen Conſtantinopolen by ſpn Maerſchſchap ende beſte vrienden. Nu om zulck te weghe te brenghen/ bedacht ſp den middel om zelve haer Vader te bedrieghen/ die den laſt aenghenomen hadde/ om den Joncheer te bewaren. Sp dan willende gheinen tijdt verlieſen / quam ſoachſ te voren / alſinen Liſuart om brenghen zoude / byden Koninc vant Eplandt der Reuſen / ende met een opzet ghemoet haer ghelatende weemoedich ende bewerecht van herten/ zepde ſp hem wat te willen zeggghen/ daer niet alleen ſpn leven/maer ooc ſpn eer aelkeſde. Den ouden Maerſp Dochter gheboovende / ſelde zulck wt tot ſavonts/ ende beval de Wachters van Liſuart/ datmen haer by wt ende in zoude laten gaen na haer belieben. Nu zoo watterder dertich Ridderſ gheſtelt die al tijdt dach ende nacht de wacht hielden over de Joncheere / ende dicwils belet hadden tghene Gadafilee ten leſten te weghe bracht/ alſo ghy nu hooren zult. Nu dan verzeckert zijnde van tgheloeft haers Vaders / ende den bypent oeganc

die ſp hadde t'aller uren vander nacht alſt haer belieſde/ beſloot by haer zelve int verſtellen der wacht haer voornemte weghe te brenghen. Zoo hadde alſe het eerſte trommel-ghelac hoorde / zoo ghinc ſp ende een joncvrouwe die ſp betroude / ende haer voornemte kennen ghegheben hadde / in een parcken vrouwe kleederen/ na haer Vaders Pabilloen/ int welcke Liſuart ooc was in een ſp-kamerken / ende d'wacht paſſerende/ quam ſp by haer weder / die haer verwachtende/ ende onder hiel hem zoo langhe met verſcheyde wel vercierte beuſclerijen / dat hy te leſten in ſlaep viel/ als ooc de wacht die hy bukten hadde doen gaen om te vziene niet ſpn Dochter te ſpreken. Gadafilee hem hoorende roncken/ ghinc zoetken na het vertreckamerken/ daer Liſuart in lach noch wacker ende vol ghepypſe zijnde: ende ſp by hem komende / zepde ſp hem al heymelijc. Edel Joncheere zijt goets moets ende verblydt v. Nu verwondert zijnde haer te zulcker onbehoorlijcker ure te deſer plaetſe te zien/ en wiſt eerſt wat dencke/ doch hy antwoorde haer ten leſten: Doozwaer Mevrouwe ghy begheert van my een ſake die niet wel doenlijc en is: want niemant als ghy/ en is oorſake van het ongemak dat ic lijde/ende vande doot die voozhanden is zoo ic achte: doch ic ſweere by Godt / dat myn ghevanckeniffe my zoo zeer niet en verdriet/ als myne Vrienden belegert te zien/ende die niet te moghen helpen. Doozwaer zepde ſp/ ghy zullet my vergheben: tis wel waer dat ic v wt Trebiſonde gheleypde hebbe/ maer in conſcientie niet ghy weten datmen v eenich lijden ofte verdriet aen doen zoude: ende om v te bewijſen dat ic waer zegghe / indien ghy my beloven wilt my myn begheerte te volbrengen te zulcker ure / als icſe vereyſchen zal/ ic zal myn beſte doen om v los ende vry te

te stellen. *Mevrouwe* zepde *Lisuaert*/ daer en is gheen zake die ic om uwent wille ende om uyp te wesen/ u zoude willen ontzegghen. Staet dan rasschelijc op zepde *Gradafilee* / ende treect de kleederen aen/ die u dese *Joncvrouwe* gheben zal / ende volghet mi: maer neemte d'uwe mede / om die wederom aen te trecken alst tijdt zal wesen. *Lisuaert* dede zuler als sy begheerde / ende de *Joncvrouwe* zach toe ofter niemant en quam. Den nacht was ten deele over/aleer *Lisuaert* en *Gradafilee* hunnen aenflach konden wtvoeren: Dies splieden een weynich vooz den daghe/ (als sy vast in slape ware/die moede van waken waren) secretelijc wt het *Paviljoen* ghinghen: ende eenighe vande wacht / die noch half wacker waren vzaechden huir: wie gaet daer? Ic zepde *Gradafilee*. De wacht die haer hende/wenschte haer goeden dach/ ende voeghe hem weder by syn *Medeghezellen*: zoo dat *Gradafilee* ende *Lisuaert* quamen tot by des *Stads* loopsthancken / alwaer sy wederom aenghesproken werdt van die aldaer verozdent waren/ maer deden haer groote eerbiedinghe/ haer vraghende ofse eenich ghezelschap begheerde. Een zepde sy/ ic en begeere niemant als dese *Joncvrouwen*: ic moet de *Stadt* eens bezichtighe/ om te zien waer sy swact is / ende bequaem om te bestozmen. Gaet dan *Mevrouwe* zepde de wacht/maer gaet stillijc/ dat u die vander *Stadt* niet ghewaer en worden. Aldus bracht sy *Lisuaert* tot by de *Doorte* / dies hy zeer bljde was/ ende Godt loofde. *Gradafilee* zepde hem: *Joncheer* / het is nu tijdt u te salveren/ dies herkleedt u nu / ende zijt ghedachtich het perijckel daer ic mi ter liefde van u in stelle / ende wat weldaet ghy van mi ontfanght. Och *Mevrouwe* / ic moet bekennen/ dat ic miyn leven/ naest Godt alleen van u hebbe / dies ghy u

verzekert meught houden aen mi een slabe te hebben/ willich om u te gehoozame en te dienē te wat plaetse dat ic be. Dit zeggende troc hy de lange kleeders wt en troc de spine metter haest aē. *Gradafilee* en hōde haer niet onthoudē/maer met de tranē in d'oogen omhelsde sy hem en gaf hem et minelijc kussen/ en vreesende ghezien te worden / is sy vertrocken/ hem bevelende inde bewaringhe synes Godts. *Lisuaert* by de *Putpoorte* komende/ wert hem de *Schildt* wacht terstont ghewaer/ die hem luyde toeriep: Die gaet daer/ vertrect/ oft ic zal u vande brockelinghen van ons *Convent* schencken / daer ghy u leven ghemoech aent'eten zult hebben. *Vriendt* zepde *Lisuaert* doet mi de *Doorte* openē/ want ic ben zoodanighen / om wiens komste de *Keiser* verblijt zal wesen. De *Schildt* wacht verstont aen syn spraecke wel dat hy wt *Tracien* was / dies hy beleefde/ lycker hem aensprac als te voren / zeggende: Ghy en kont niet inkommen ofte ten zij klaer dach/ want de *Ridder* metter *Sphere* heeft de sleutels van dese *Doorte*/ al zoo hy *Overste* van dit *quartier* is: ende ic weet dat hyse aen niemant ter weercelt levere en zal / ten zij dat hijc by zij: ende hem nu te gaen wacker maken (die alle den nacht de *Ronde* ghedaē heeft) en waer gheen reden. Ic bid u/ Wacker miyn vriendt / zeght mi wie die *Ridder* metter *Sphere* is. De *Schildt* wacht verdrietich zijnde van zoo veel vraghens / zepde hem: Ben ic ghesouden u van alles rekeninghe te gheben? Ghy zijt verdrietich ende onbeschaemt/ verwacht d'ure duncket u goet: zo niet/ vertrect wat wyders van hier eert u berout. De *Wacht* die de *Schildt* wacht zoo langhe hadde hooren spreken / zondende *Sergeant* by hem / om te vernemen wat hem veroorzaecte/ ende teghen wien hy al zoo sprac: die tot hem zepde: *Capiteyn*/ zepde hy / daer byten staet

Dij

en

een Man / die gheern binnen waer / ende
de bzecht my chooft: om Godts wil/
spreekt ghy hem aen / zoo niet (indient v
goet dunct) ic zal hem doen vertrecken
eer alst hem lief zal zijn. Doen sprac den
anderen tot Lisuart: Vrient vertoest
tot dat het dach is / die vast aen komt.
Capiteyn antwoorde Lisuart / zoo de
Keysers myne komste wist / hy zoude
meer verheught wesen als ghy wel
mepnt: Ic bidde v hem te willen zeg-
ghen dat ic hem tydinghen brenghe die
hem grootelijc aenghenaeem zullen we-
sen. Als de Sergeant acht nam op Li-
suarts woorden ende sprake / zoo werdt
hy hem kennende als die van joncx aen
in s Keysers Hof opgebracht was / dies
hy heel luyde zeyde: Ofte v sprake be-
dricht my / ofte ghy zyt Lisuart onsen
Vrince. Vriendt zeyde Lisuart / spreek
heymelijc / ic bid v / zonder my meer met
mynen naem te noemen / die de zelve be-
die ghy zeght / dus spoeyt v wat / dat ic
mach binnen komen. Och Heere / zeyde
hy / willekom moet ghy wesen / vertoest
noch een wepnich / ic en zal maer gaen
ende komen: dit ghezeydt hebbende / liep
hy na den Ridder metter Sphere / die hy
bondt slapende / maer hy weete hem /
zegghende Heere v Rebe Lisuart is te-
ghenwoordich vooz de Poorte / ende bidt
dat men hem in late. Hoe sprac de Rid-
der metter Sphere / ic dencke dat ghy
droomt. Heere / antwoorde de Sergeant /
ic kenne hem aen syn sprake / hy ist / ende
niemant anders. Perion ziende de Ser-
geant zoo vastelijc daer hy te blijven / gaf
hem gheloove / ende metter haest syn
Harnas aenschietende / nam de sleutels
vande Poorte / die onder syn oorkussen
laghen / ende ghinc haestelijc daer Li-
suart hem verwachtde / met den welc-
ke hy eenighe redenen hadde: ende ver-
staende dat hijt zelve was / zoo dede hy
zelve de deure open. Doen omhelsden
sy malckanderen vriendelijc wt liefde /

want Perion gaf hem zelve te kennen
zegghende dat hy syn Oom was / en
Sone van Amadis. Ach Heere verghe-
vet my / want ic en verbljbe my ni-
meer over myne verlossinghe / als ic e-
doe v alhier ghebonden te hebben. Hij
Heer ende Rebe / zeyde Perion / tzal
belieben in myn logys te gaen / verwacht-
tende dat de Keysers opsta / die gantsc
verbljgt zal wesen van uwe gezonde we-
derkomste. Gaen wy / zeyde Lisuart
Dus vertrocken sy / ende alleen zijnde
verhaelde hem Lisuart / hoe hy van
Constantinopolen vertrocken was / o
hope van hem te binden / om van syn
handt Ridder gheslaghen te worden
Maer zeyde hy / Melic (vande welc
ghy hebt moghen hooren spreken) lie-
my halen by een Jonckvrouwe / die in
d'oorzake is van de behoudenisse myns
levens. Hy verhaelde voorts de quadi-
onthalinghe ende sware pijnen die si
hem aenghedact hadden / ende den mid-
del hoe hyt nu ontkomen was. Voort
waer zeyde Perion / dat is wel een boos
ende verbloete Dooverer / meret eens
wat een boos Wjff: dit wast dat sy ons
wilde te kennen gheben van uwe doot
ter tijdt als sy de Comete boven dese
Stadt liet komen / dier alsnoch is / want
sy heeft vastelijc ghemepnt v te doen
sterben. Tzal nu anders gaen / ist in
mynder macht. Doen antwoorde Li-
suart: maer isser iemant van d'uwe die-
men noemt de Ridder metter Sphere?
Desen nacht als ic onder de Muren
quam / zeyde my de Schilderwacht / dat de
Ridder metter Sphere de sleutelen van
de Poorte hadde / om Godts will: zegt
my wie men zuler toevertrout. Perion
werdt grenkende / ende verhaelde hem
d'oorzake hoe hy aen desen name gheko-
men was / ende oec alle de gheschiede-
nissen die hem wederbaren waren / inde
gheleypde hande Jonckvrouwe Alquise.
Hierentussen steyen Armato ende
Melic

Melie met gemak/maer ontwaert zijn-
de ende Lisuart missende / meynen sp
van boos heyt ende rou te sterben.

Hoe Melie aende wete quam van Lisuarts
ontkominghe inde Stadt van Constan-
tinopolen: ende vande groote swarich-
heyt die sy ende Armato daerom maec-
ten, ende watter voorts ghebeurde.

Het seventiende Capittel.

Gradasilec dan Lisuart liber
ende vzy ghestelt hebbende/
alzo ghy boven verstaen
hebt / vertroc terstont na
jaers Vaders Tente die sp
wacker vondt/ ende sp verhaelde hem
tghene sp ghedaen hadde / doch sp ver-
weert wel de principaelste oorzaak
waerom sp zulcx ghedaen hadde / maer
zeyde hem alleenlijc dat sp selve liever de
doodt zoude gheleden hebben/als te ghe-
dooghen datmen Lisuart zoo veel lijden
ende toornen aenghedaen zoude heb-
ben als Melie ghezeyt hadde/daer sp al
haer leven lanc deur zoude gheblameert
hebben gheweest/ghemerct sp selve hem
op goeder trouwe wt Trebisonde ghe-
haelt hadde. De Koninc ghesheel ver-
wondert ende gantsch verstoorz zijnde/
was veerdich om haer met spnsweert te
doozsteken/ende dat niet zonder reden:
want dooz hare dwaesheyt was den
aenslach ende vboornemen der Heyden-
sche Voysen vant Oostē gantsch te niet:
ende boven dien hadde hy de bewaringe
van Lisuart aenghenomen / om hem te
leberent' allen tyde/alsmen hem beghee-
ren zoude. Gradasilec ziende haer Va-
der over haer zoo vergramt / en zach
gheenen beteren middel om hem te vze-
den te stellen als booz hem op haer knie
te vallen/ ende om verghiffenisse te bid-
den : Ic en meynde niet / zeyde sp /
Heer Vader / zoo grooten quaet ghe-

daen te hebben / ginnende eenen hec
leven/ die de doodt niet verdienten had-
de: dewelcke ic in spn plaetse berepde
bente liden indien zulcx v believen is.
Och ghy boose Dochter / ghy zijt heden
d'oorzaak myns verderfs : want zoo
haest als Armato dit vernemen zal/ zoo
zal hy my myn landt ende leven bene-
men / ende dat niet goede redene. Heer
Vader / zeyde sp / Armato zal wel ver-
staen dat ghy onschuldich in zijt/ ende
dat ic alleene ghedaen hebbe/ ghelijc ic
hem vyzmoedelijc zal bekennen/ende dat
hy niet my doe zulcx als hem goetdunet/
ten quaetsten komende zoo zal my de
Doodt verlossen van alle pijnen die men
my kan aendoen. Sp dede zoo veel met
haer ootmoedich ende schoon spreken/
ghemenght met vele tranen/ dat hy stil
swijghende synen mantel onnam / ende
ghinc na de Tente van Armato / die hy
werde / om hem te vertellen de groote
dwaesheyt spner Dochter. Ende zoo
hy hem goeden dach wenschte/vzaeghde
Armato wat hy zoo vzoerch op te doen
hadde/ ende wat goede tydinghe hy hem
vrochte. Och myn Heere / zeyde hy:
vzaeght wat quade tydingen ic v vze-
ghe / die ic v zegghe zal. Wat is dat/
sprac Armato/ metter haest opspringen-
de. Doen vertelde de Koninc vant Ep-
landt der Keusen/ tverlies van Lisuart/
ende alle den aenslach van Gradasilec.
O Godē/riep Armato met luyder stem-
men/heb ic teghen v lieden zoo ghezou-
dicht / dat ghy my zoo swaertijc straffet!
Daer na met ee overgroote gramschap
beval hy den Koninc vant Keusen Ep-
landt hem wtsone ooghen te maken /
want ghy Booswicht hebt my tot schan-
de ghemaert / ende zoo verre ghevraecht
dat niemant van ons allen wt dit landt
en zal kommen schepden zonder verfla-
gen te zijn oft een eeuwige gebanckenis-
se telijden. Armato maecte zulcken mis-
baer/ dat Melie/ die in een ander Pa-
villoc

villoen daer by lach / tgherucht hoorde:
 dies sy zonder eenighe kleederen aen te
 doen in haer hemde byden Koninc Ar-
 mato quam / die sy gantsch mistroostich
 hont/maer sy noch veelmeer/alsse d'oor-
 zake verstondt. Men konde alsdoen be-
 mercken dronghestadichept der dwase
 vrouwen/als hen eenich leet overkomt
 dat treft. Dese van daer ic vā spreke/ver-
 staen hebbende de verlossinghe des ge-
 nen die sy meynde te doen sterben / en
 konde haer niet bedwingen/maer troc
 haer hant wt/scheurde haer hemde / ja
 quetste haer eyghen vleesch/ende tierde
 als oftse mette voeten int vier ghezeten
 hadde: daer van eenighe tgheruchte
 hoorende / wt den slaep ontspronghen/
 en meynde vanden Opant overvallē
 te wesen/riepen alarm/soo dat in korter
 stont theele Legher in roere was / ende
 dat met zulcken ghebaer/ dat niet niet
 en zoude hebben hooren donderen. Doē
 quamen in alderhaest de Soudaens van
 Persen ende Mape by den Koninc Ar-
 mato / om te verstaen van waer dese be-
 roerte quam : alsse d'oorzake verstaen
 hadden/(als wijse ende boozziemighe) en
 zepden niet wat sy dachten/maer met
 schoone woorden stelden sy Armato en-
 de Melie eenichsins te vreden/hun booz-
 ooghen legghende datse alzo doende
 den heelen Legher vreesen zouden aenja-
 ghen/ende de stoutste den moet ende cou-
 ragie zouden doen verliezen. Want de-
 wyle het onser Goden wil is/wat wilt
 ghyer teghen doen:wilt ghy teghen Ju-
 piter twisten/dien het alzo beliest heeft?
 Denct dat hy alle dinghen ten besten
 doet / ende dat wy nusschen hem ver-
 gramt hebben: laet ons liever tot hem
 keeren / ende hem niet bidden te vreden
 stellen / zonder hem meer te vergram-
 men. Drecht zoo ghy wilt / zepde Ar-
 mato: mer de booswicht die hem te be-
 waren hadde/zalder om sterben/ende de
 hoere die hem gheleptet heeft. Men

Heere / zepde de Soudaen van Persen
 ghy hebt volc van doene:hy is van zelf
 ende zonder ontbieden wt verre lande
 ghekomen / ende en heeft hem selve
 niet ghespaert / alst den tijde vercypst
 heeft: Wy en zal nusschen gheen schu-
 hebben/alsmen hem zal hooren spreke.
 Hierom ist noodich datmen hem eer
 hoore/aleer men hem veroordeele: of
 anders zouder onder de Soldaten en
 mupterge wt moghen rijen: want (ghy
 lict v bekent is) hy noch wy en staen on-
 der v Jurisdicte niet. Hierom laet hen
 hooren / ende indien hy misdāen heeft
 zo machmen hem straffen/ met toestem-
 minghe van alle de Vyzincen des Li-
 gheris/ ja zelfs van syn eygen volc. De
 Heeren van Mape ende van Persen
 brachten zoo veel te weghe met dese en-
 de meer andere bewijsredenen / datse den
 Koninc Armato ende Melie wat te vze-
 den stelden. Hier en tusschen stondt de
 heelen Legher in slach orden/ twelc di-
 vander Stadt die de Ronde deden/ ghe-
 waer wierden/door tgelupt der Trom-
 petten ende Trommelen/die de locht en
 de aerde vervulden. Nu alzo den dach
 eerst beghon aen te komen / vreesden si
 datmen hen wilde overvallen/ende da-
 de Opanden de Stadt wilden beklom-
 men/dies sy den Keysers / den Ridde-
 metter Sere ende de principaelste Ca-
 piteluen ghinghen waerschouwen / di-
 alle metter haest / elc na syn quartier
 daer hy verordent was henentroc/ende
 bleve aldaer tot dat het klaer dach was
 ende de Vepdenen zaghen inkorten. Den
 Keysers en wist alsdoe noch niet van syn
 Soons wederkomstē: maer Perior
 bracht hem te voorschijn/ende hem stel-
 lende voer den Keysers / zepde hy hen
 niet een beballighept: Heer Keysers / I
 hebbe desen voorgaende nacht dese Spi-
 bekomen/wat beliest v datme niet hem
 doe? Of den goeden Heere blijde ende
 verwondert was / is wel te dencken
 want

want hem omhelsende / bielen hem de tranen over de wanghen. Lisuart viel op syn knien/ende kuste hem de handen/maer de goede Keysers was zoo verblijt/dat hy synen aelssem qualijc konde verhalen. Hier over quamen Languines ende Abies van Beland/ dewelcke verwondert zijnde van zo goeden ontmoetinghe/quamen hem teghen met open armen om t'omhelsen dien sy vooz verloren hielden/hem vraghende wat goeden Enghel hem daer ghebracht hadde. Op myn trouwe zepde de Keysers/ ic ben zoo verblijt gheweest/hem te zien/dat ic hem zuler niet eens gebraecht en hebbe. Nu myn Sone / zeght ons hoe ghy hier ghekomen zyt / ende van waer. Doen vertelde Lisuart alles wat hem wederbaren was/van die tijdt af dat hy met Bradasile wt Trebisonde ghinc/de diepgheneyten van Melic/en groot perichel daer hy in gheweest hadde/ende ten lesten de maniere van syne verlossinghe: ende zoo veel isser af / zepde hy tot den Keysers / dat ghy / Gode lof / my ghezont vooz v ziet/berept t'uwen dienst/ende zyt verzekert dat den alarm die ghy ghehoort hebt / nergheens wt ghesproten en is/ als om dat ic hunne handen ontkomen ben. O Godt/myn Sone / zepde de Keysers / hoe verblijt zal de Keysersinne zijn/ als sy dese goede tijdinghe verstaen zal: Laet ons by haer gaen/om ten deele hare swaricheydt te verbyghen die sy dus lange gehad heeft. Doen nam hy Lisuart by der handt/ende komende in haer kamer/bonden syse ghereedt om ter kercke te gaen: maer als sy de Keysers zacht/bleef sy stille staen/die haer Lisuart presenteerde / zeggende: Mevrouw / kent ghy desen Edelman? Sy verwondert zijnde / als oft den hemel gevallen hadde/bleef sy staende zonder een woort te konnen spreken. De Keysers dit zinde/begon te lachen ende zepde hy is nochtans v Dochters

Sone/die dese syne gheschiedenissen wel mach vertricken vooz de periculouse die hy in syn leven te verwachten heeft/ zoo ic meyne:neffens dat / zoo en heeft gheen Vrouwen kleedt noyt beteren dienst ghedaen aen eenighe Vrouwerson/ alst hem ghedaci en heeft: want hy sulcken aenhebbende / daermede dweers door t'suyants leggher ontkomen is: daer over sy sulcken allarm ghemaect hebben/ als ghy ghehoort hebt. Ghebenedigt zij den name Godts / zepde de Keysersinne: ende kussende Lisuart sonder ophouden / en konde hem niet verlaten/ende begheerde dat hy by hare bleef tot datmen het noemnael hiel: geduerende het welcke hy verhaelde alles wat hy inder Heydenen leggher ghehoort ende ghezien hadde / ende een deel van hunne aenslaghen. Ende van d'een poost in d'ander vallende/de tafelen opghenomen zijnde/sprac hy tot Perion: Myn Heer ende Gode / ic ben wt dese Stadt veretrocken / alzo elc een wel weet / om v te gaen zoeken / want de mare was dat ghy verloren waert:ende van een zake wil ic v de waerheyt zegghen / dat de principale oorzaak die my hier toe veroorzaecte/was om van uwe handt Ridder gheslaghen te worden/ zo haest als ic v zonde ghelvonden hebben: dewyle ic altyds dachte / dat ghy zijnde myns Vaders Broeder/ende Sone vanden vromen Ridder Amadis / het niet anders en konde wesen / ofte ic en zoude mede volghen ende deelachtich wesen der vromicheydt van v dyen/ende dies maer te kloeker wesen. Hierom bid ic v ootmoedelijc my die eere te doene / ende zuler gheschieden mach buyten de Put poort/op dat onse Vyanden tzelv te eermighen weten: aenghezien ic van hun versien hebbe / dat het de zake is die hen te weerelt meest t'ghenig/ende dat hen meest verbyeten zal. Myn Heer / antwoorde he-

Het zeste Boec

ron/ de teghenwoordichheid des Key-
fers ontschuldicht my ghenoch van
uwe begheerte. De Keyser zal my dat
vergheven sprac Lisuart / indient hem
belieft / ende bidde hem dat hy my hel-
pe dat myn begheerte aen v niet gewep-
ghert en werde. Ic begheert aen v vrien-
delijc sprac de Keyser. Aenghezien dan
sprac Perion / dattet uwer heyder be-

geerte is / zoo zal ic morgen vroegh do-
dat in my is: dus myn Cosyn / houdt
gereet / en doet de nachtwake na de ge-
woonte. Lisuart bedacte hem hooglijc
en de nacht gekomen zijnde/ging hy in
de Capelle / alwaer hy Godt alle de
nacht aenriep ende badt / verzelschap
met veel Edelmans / tot dat smorghen
de Son begon te lichten.

Hoe Lisuart Ridder gheslaghen werdt, ende vande groote wonderen ende vreemd
avontueren dier op dien dach ghebeurden.

Het achtiende Capittel.

Lisuart dien nacht gewaert
hebbende / ghelijc tgebruyt
is by de ghen die het Rid-
derschap ontfangen willen /
quam de Keyser by hem in
de Capelle / verzelschap met de Ridder
metter Sphere / de twee Keusen ende
veel edelschap. Ende d'ure ghekomen
zijnde om dese zake ten eynde te brenge/
bupten de Put poozte / beval de Keyser
dat de Soldaten hun inde wapenen zou-
den houden op de Mueren / om de Vy-
anden te wederstaen / zoo sy eenighen
aenschach wilden te weghe brenghen
gheduerende dese ceremonien. Dies

trot elc in syn quartier / ende de Keyse-
nam by hem alleenlijc twintich duiser
Supters tot bewaringe sprac Perion
ende liet dicht bupten de Poozte ee-
Tanneel op rechten, op'twelcke hy gin-
met Lisuart / de Ridder metter Sphere
ende Argamont: ende de Wyonden ble-
ven op de Mueren / vande welcke sy ge-
machelijcken konden zien / alles wa-
bupten gheschiedde. Als de heyd ne di
op de wacht stonden het Tanneel opge-
recht zaghe / ende zoo veel Volck wt d'
Stadt komen / meynende dat de Chri-
stenen eenige sacrificie ofte Godtsdienst
wilden doen / bleven sper opstaen zien
Doci

Doen kintelde Lisuart vooz Perion ne-
der/ die hem Ridder sloech / ende dede
hem de rechte spore aen : maer als hy
hem esweert aende syde hanghen zoude/
zoo bevoutmen dattet vergheten was
niede te byenghen / doch dat en verach-
terde tbygonnen wert niet / want de
Keysar wert denckende dat hy niet geen
beter syn beghinselen en zoude kornen
aenhanghen / als met tghene dat de
Koninc Lisuart hoochloflijcker me-
morie toeghekomen hadde / het welcke
hy na syn doot / spuer ghedachtenisse
hadde doen bewaren in eenen hoer by
het oude Beelt van Apolidon staende op
de Poorte. Dus badt hy Argamont
(die de laicste van hun allen was) dat
hy dat langhen wilde : maer alzo hy
daer na repte / zoo vielder wt den He-
mel zulcken Blixem ende Donderflach/
dat het Beeldt in stukken viel / wt het
welcke eenen Leeu voozts quam / zoo
groot / wzeet ende schizickelijc / alse opt
ghezien hadden / hebbende / dweers dooz
tlichaem een Rapiere / vande welcke
den Appel een karbonckel was / glinste-
rende als vier. Ende dat d' onslaenders
de meeste vzeese aenjaechde / was dat
de Beeste beghon te grinnen ende zul-
ken jammerlijcken ghekrigsch van hem
gaf / dat elc een hem verwonderde / te
meer om dat op die selve stont / wt de
locht vooz des Keysers voeten een kof-
ferken van Esneraude quam gheval-
len / in het welcke een hiez was inhou-
dende dese woorden : Den grooten / wy-
sen ende vromen Ridder Apolidon / heest
met syn epghen handen ghesmedet dese
Rapiere / die dese beeste presenteert den
vromen Ridder / die ten tijde als sy ver-
schijnen zal de Ridderchap zal aenne-
men vande hande des Soons des kloet-
ken Lees : dus en verhoorzere hem
niemandt anders die de beeste t'ontne-
men / ofte hem zal ongeluc daer van ko-
men. Doen verstonden sy klaerlyc dooz

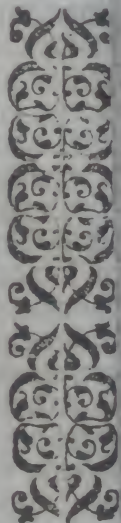
het inhouden deses gheschryfs / dat dese
Rapiere niemandt als Lisuart toeghe-
epghent en was : dies de Keysar tot hem
zepte : Myn Sone volbringt dese avon-
tuere / die v toeghezepte is. Dit bevel
was de jonghe Ridder gehoozsaem / en-
de zoo hy na den Leeu ghinc / werdt hy
denckende op de schoone Enclorie / zoo
dat hy by hem zelven zepte : Om my
vrouwe / de schoonste der Weerelt / geest
uwen Ridder kracht ende macht / om
desen aenflach te moghen volcuden :
want sonder uwe gunste ist hem onmo-
ghelijc : ende als doen schepte hy zulcken
couragie / dat hy alle perijckel te rugghe
stellende / den Leeu toeschoot / ende de
handt wistekende om trapier wt te tret-
ken / zoo viel daer wederom een blixem
ende zoo grooten donderflach / dat het
scheen dat den Hemel scheurde : ende men
zach dat blammich sweert / twelc welie
boven de Stadt hadde doen hanghen / in
d'aerde zincken / ende wt de selve plaetse
daerse verzonck was / qua een gebzoch-
te / ofte zulcken epfelijcken ende ver-
schickelijcken gheest / dat de stoutste van
hun allen niet zonder vzeese en was : en-
de die ghedzocht liep na Lisuart die by
den Leeu was ende hem trapier wt den
lijve ructe / ende die wtghetrocken heb-
bende / den Hemel / d'aerde ende de Zee
werden zoo beroert / datter in tien my-
len int ronds gheen Creatuere en was /
ofte hy en verloo den tijdt van een vie-
rendeel uers / alle verstandt ende ghe-
voelen : een zake die wel te ghelooven is /
want dese beroerte werdt gehoozt in
gheheel Asien / Europa ende Afrijcie /
ende de locht was zoo dupster / dat men
noch Lisuart / noch den Gheest / noch
Leeu en zach / tot dat de Sonne doozvzac
ende d' overhandt behiel. Doen spronc
de Beeste inde Zee / ende den nieuwen
Ridder bleef van hem zelven lighen /
zoo lanc als hy was / mette kostelijcke
Rapiere inde handt : ende dicht by hem

En plaetse vant ghedrocht tlichaem van Melie/finckende als een pye. Doen quam Perion by Lisuart/die hy inenpde verſcheyden te weſen/maer hem aen- taſtende / bevondt hy dat hy alleenlijc van hem zelven was/dies beval de kep- ſer datmen hem int Paleys brengen zoude/ende tſweert hem afnemen dat hy inde handt hadde / tot dat hy weder be- komen ware / welc onmoghelijc was. Ende alſp aldus doende waren/quam daer een Ridder die de Schee metten Riem bracht / op de welcke eenighe let- ters ſtonden die alſdoen niet gheleſen en konden werden / doch wel wat tijds daer na/alſoo ghy hier na verſtaen zult.

Den Ridder zeyde die gebonden te ha- ben onder de ſtukken vant beelde van Apolidon/die rechts te voren vant poe- tael gheballen was. Lisuart dan op ſe- bedde ligghende / dede de kepſer ſyn Raedt ende Ridders vergaren om te be- ſluyten watmē met tdoode lichaem van Melie doen zoude : eenighe waren van meeninghe datmen tzelve aen Arma- zoude zeynden/maer andere zeyden dat menſe tot aſſchen zoude verbranden/ende de zelve inde locht ſtropen/dewyle int leven zijnde/zoodanigē doot Lisua- toegheepghent hadde / ende dat Arma- zult verſtaende / dobbel verdriet zou- de hebben / welc alſoo gheſchiedde.

Hoe de Heydenen raedt hielden om de Stadt te beſpringhen, ende van tgroot gheweldt dat ſy deden om die in te nemen.

Het neghentiende Capittel.

De Heydenen verwondert over zoo vele vrien- de gheſchiedeniffen die ſp in zoo korter ſtont ghehoort ende ghezien hadden / en wiſten wat dencken / ende beghonden aen hun victorie te twiſſelen/ verſtaen hebbende

Meliens overlijden. Nu hoe ſp gheſto- ven is / en verhaelt de Hiſtorie alhi- niet: doch zo veel iſſer af dat ſp haer von- den overleden / zonder eenighe wond oft ſlach / daer door ſp hadde moghe ſterven. Ende alſoo elc een met verwon- deringhe om het lichaem ſtont / zo wert

werdt tzelve in eenen ooghenblic opgenomen/ zonder datmen zach dooz wien/ ende wert gebracht ter plaetsen daer de Keysers tzelve liet verbyanden; waervan Armato / terstont de wetenschap hadde/ dooz een Griecsche Spioen die die wils wt ende inde Stadt ghinc. Over dese ydinghe was hy zoo vergraut/ dat hy swoor vande Stadt niet te trecke/ vooz hy en hadde de zelve in brandt ghescheken ende verdestruert/ ende alles wat leven hadde mettet swaert te vernielen. Ende om hem te vreden te stellen / zoo beloofden hem alle de Princen ende Overste des Leghers / datmen vanderdaerch vzoech de plaetsen zoude bestozmen/ ende him zoo zouden quytendatse die hebben zouden / oft daer alle vooz doodt blijven. Tot desen eynde ontbondense allen Capiteynen van handt tot handt datse niet hume Soldaten hun vberdich zouden houden teghens vanderdachs smorghens zoo haest alst dach zoude worden / de zonnighe met de Leeren te draghen / v'andere mutsaerts/ troncken ende alderley hout om de grachten te vullen/ de pioniers ooc / die gheduerende de beklanninghe met leeren/ de fondamenten der Mueren zouden ondergraben ende wthale. Den eersten aenbal hadde de Koninc van Jerusalemi / met dyp Camerlanes ende hondert duysent Soldaten / ende him zoude volghen de Soudaen van Persen ende Blape zoo hy afgheslaghen werdt. Ende vooz het derde ghewelt zoude de Koninc Armato zelf in perzoone komē/ met zoo grooten ghetal van Turchen datse clandt bedecken zouden. Den Koninghen van Bugie ende Silosse / wert belast de Stadt aende syde vander Zee te bespringhen ende in te nemen / zoo haest alse de Trompetten zouden hooren slaen. De Keysers die gheen ghelien spaerde om volc te hebben die hem trouwlyc overbrachten al watter in des

Wpandts legher gheschiedde/werdt terstont desen aenflach te keimen ghegeven / die hy syn Capiteynen verklaerde/ op dat elc een hem daerte ghen zoude beripden. Tot alsdoen en was Lisuart noch niet bekomen / maer ter zelve ure als de sprake quam vande Stadt te bestozmen/ zoo beghon hy te spreken / het welcke den Keysers ghezeght werdt/ die hy hem quam / om te weten hoet met hem was. Zeer wel antwoorde hy/ hoe wel ic wat tijds dooz den grooten Donderslach van my zelve niet ghe weten en hebbe. Ic en weeter niet van/ zeyde de Keysers/ dan ic meyne dat vghedocht heeft/ dat ghy deurgaens ghevochten hebt/ want ghy en hebt de Kapier die ghy verkregen hebt niet willen verlaten/ want hysc alnoch vast hiel. Doozelter antwoorde Lisuart / ic en hebbs noch op vrede noch op oorloghe ghedacht/ want ic en wist van my zelve niet. Dats een vzeemde zake/ zeyde de Keysers: Zekerlyc men mach desen Dach wel noemen den Dach der wonderen/ghemeret de wonderlijcheden die heden gheschiedt zijn. Zimmers en ist hy menschen ghedencken niet gheschiet/ datter een Kapiere also verkregen is/ als dese die ghy hebt / vande welcke hier de Schee ende den steem met therescl is/ die een van ons Volc ghevonden heeft onder de stucken vanden afgeballen Apolidon. Een zake mishaecht my / dat is dat ghy niet kloeker en zijt / om de dencht der zelve als moghen te moghen beproeben teghen onse Wpanden/ die voozghenomen hebben ons te komē bezoeken. Hoe myn Heere / acht ghy my zoo ziet te wesen/ ic verzekerē v dat ic (Gode lof) zoo kloet ende gezont ben/ als ic opt binnen myn leven ghewerst hebbe/ vereydt t'uwen dienste/ al zoo ghy wel bevinden zult. Ende om de waerhept te zegghen/ hy en hadde gheen hinder ghehad / dan alleenlyc beswinninghe

A ij

linghe

linghe/dewelcke over zijnde / hy opghe-
staen was. Zoo zult ghy dan zeyde de
Kerker/met den Ridder metter Sferre b
Om ende Argamont met hun volc be-
waren de Draet poozte / die wel d'on-
sterste vande Stadt was: de Koninc
van Hongarijen metten Grave Salu-
der/d'Arentpoozte / verzelschapt met
den Prince van Bandalie / Abies van
Yrlandt / Languines ende Ardabil Ca-
nile: want die syde is zoo swac als d'an-
der / want aen dese twee plaatsen zullen
de Opanden meest ghewelt ghebruy-
ken. Ende op dat sper vinden die hun
thoofst bieden / zoo zult ghy elc by v heb-
ben tien dusent Mannen / op dat / zoo
ghy lieden dat goet vindt/ eenighe wt.
vallen doet / terwylen sy doende zijn om
de leeren te rechten: Ende ic zal my met
eenen hoop Ruyterje op de Merct stille
houden / om bystandt te doen/ de ghene
dier van doene zoude moghen hebben:
Daerentusschen zal ic de vrouwen ende
andere van kleynder macht/aen doen
byenghen ziedende Olie / heet water/
steen/blocken/ byandende solffer ende
anders/om de Opanden daermede wil-
lekom te heeten / ter plaetse daer sy ons
mepnen te bespringhen. Heere zeyde Ar-
gamont / het is ooc van noode datter eē
deel by ons zijn met houweelen / picken
ende schuppē/om weder te stoppen ende
vullen de gaten: want na dat ic verstaen
hebbe/ zoo hebben sy voren de Mueren
t'ondergraven ende met kamschoofden
ende andere instrumenten mepnen syt
al om verre te loopen: maer indien ic
tijdt hebben mach/ic mepne dat de vooz-
ste niet ghezonts lijfs wederom na tle-
gher keeren en zullen: weet ghy in wat
voeghen? zoo haest als my bekend zal
wesen de plaets: die sy mepnen om leege
te werpen / zoo zal ic recht teghen ober
doen een gat laten maken/ende tselve vul-
len met solffer / salpeter ende per / ende
xvii daer in steken/so wanneer sy mep-

nen metter macht daer door te komen.
Te enachte niet datter opt permant be-
alzulcken ghebraydt heeft hooren sp-
ken. Aldus waren sy onder malkande
koutende hoe syse des anderen daech
smorghens onthalen zouden: ende vo-
dien nacht stelden sy dobbel wacht aen
alle hoeken/ principalijc daer sy vernē-
men dat de Opanden naderden/ent
aenbrachten hunne schutfels voor d
Schutters/ende rechten hunne In-
strumenten om de poozten ende muere
te byken al zoo voozsept is. Smorgen
dan zoo haest alst begheven te daghen / d
ghene die de leeren rechten zouden/qua-
men wt hun loopschanten / als ooc d
reste/ elc met syn par/ ende dat niet zul-
ken gheroep ende ghtier / datment wi
by inplen verre mocht hooren/ende lie-
pen met eenentot aende Mueren/ di
tot zoo veel plaatsen beklimmen/ dat di
vander Stadt by na overvallen wierden.
want de Muerbykers al met eenē hun
beste deden / als ooc de Pioniers met d
Mueren het fondament t'ondergraven
ende dat niet zulcker vlijtichydt / dat si
in korter tijdt een gat inden Muer maec-
ten/groot genoeg om daer lanx in te
komen: Maer aler sper wel by konden
komen / zoo vielender zoo veel/dat de
vesten daermede bykans ghebuld wa-
ren: Maer de Heerden waren zoo ver-
hit/dat: daerom niet te rugghe en keer-
den/maer schijplende onder hun schildē/
dronghen se niet zulcken gedrangh/ dat
se handt vooz handt quamen / ende be-
spronghen al zoo de Stadt tot verschey-
den plaatsen/ hoe wel het eerste ende
gheweldichste aen tquartier daer Li-
suart ende Argamont soachs te voren
hun de laghen gheleydt hadden/alwaer-
der wel ses dusent bleben/ende de andere
door verbaerthept metter haest keerden
van daer sy komen waren. Het welcke
Lisuart ghewaer werden de / ende be-
merckende datse zonder orden ende ver-
schies

chiet waren/ zoo trot hy hun na/ lance-
ren secrete poozte / niet een deel wtgele-
en volc/ ende sloeghen hun inden steert/
niet zulcken couragie/ dat syer een groo-
te menichste versloegen/ zoo dat de stout-
te van hun allen den noot verloren ga-
ien/ malide zulcken schizinden Leger/
dat de ghate di: het quartier van Zan-
dallie bespronghen/ niet gantscher macht
deblucht namen. Maer Armato met
yn ghewelt quam hun teghen/ ende de-
se wederom keeren ofse wilben oft
niet: hierentusschen trocken d'wtghe-
vallen niet gemac wederom inde Stadt
sonder datse tien Mannen verloren had-
den. Armato dan gemoet als een Leeu/
nam vooz hem/ zicte waken: ende niet
hondert dusent Turcken die hy by hem
hadde/ besprongh hy zoo gheweldelijc-
en int gat van Perions quartier/ dat
hy Wester daer van meynde te wo-
de: maer de Keysar quam daer niet zul-
cken versterkinghe/ dat het ghevecht
duerde dyn groote uren/ zonder aessen
te scheppen. Daer toonde hem Lisuart
zuler als hy was/ want hy en ontmoet-
ten gheenen Turc noch Heyden oft hy en
bleef daer doot: daer behaelde ooc ce-
re de Ridder metter Sphere/ Argamont
ende Ardabil Gamle/ teghen den
welcken den Koninc van Jerusalem
quam/ die hem meynde rhoost te kilie-
den/ maer Argamont belette hem zuler/
ende gaf hem zulcken slach dat hy be-
swijmelde/ doch hy werdt ontzet door
een van syn kreusen/ dewelcke syn sweert
met beyden handen nemende/ meynde
Lisuart leyden te beneimen/ maer Li-
suart schuttede den slach niet syn schilt/
die zoo gheweldich aengquam/ dat synen
arm verdooft was/ ende meynde dien
verloren te hebben: maer hy en bleef
hem niet langhe schuldich/ want hy
bracht hem eenen dweerschen slach van
ter syden niet zulcker kracht/ dat hy
hem den hals half door hien/ en de keu-

se vooz syn voeten doot viel. De Ko-
ninc van Jerusalem dat ziende/ was daer
deur al zoo ongesteld/ dat hy gheen perge-
kel achtende/ hem onder den hoop be-
gaf/ ende ziende Perion/ die hy vooz sy-
nen incesen vbandt hiel/ overviel hem
van achter niet zulcken pver/ dat Perion
al dyn slaghen wech hadde/ aleer hy hem
het aenzicht konde bieden: ende riep tot
Perion niet luyder stemme: O ghhy Di-
leyn/ ter quader uren zyn myn kindereit
door vtoeden ghevanghen/ want ghhy
zullet nu niet de doot bezueren. Doen
wert Perion ghewaer wie hy vooz had-
de/ ende hem toeschietende/ gaf hem zul-
ken slach opt hoost/ dat hem drooghen
dracpden/ ende hy na daer henen viel.
Albus tracteerde de Christenen en Hey-
denen malkanderen/ zoo datter een
groot ghetal so wel van binnen als van
buijten verflaghen laghen: want tgher-
vecht ende de bestrydinghe van ure tot
ure vermeerderde: ende was een Par-
ty hitzich om te bespringhen/ d'ander en
slepe niet om die af te keeren ende te
wederstaen: zoo dat de Koninc Armato
dynmaal aenval dede/ ende dynmaal af-
gheslaghen werdt. Ten lesten ziende
dat hy aen dat vozt niet en voozderde/ zo
dede hy syn volc allenekens te rugghe
keeren/ ende gheboot de Schutters niet
op te houden van schieten/ om die van
binnen int werc te houden. Hierentus-
schen de Soudaens van Alape en Per-
sen/ vergadert hebbende tvolt dat Pe-
rion niet de syne op de vlucht ghedreven
hadden/ deden hun bestie om de leeren
te rechten ende in te nemen de plaetse
daer sy het gat ghemact hadden: ende
droeghen hen zoo vromelijc/ datse de
Mueren innamen/ ende Abies van Pr-
landt ende d'andere ghedwonghen wa-
ren te wijcke de lenghde van een spieffe.
De Keysar dit vernemende/ quam daer
zels in persone niet twee dusent kloet-
lic Soldaten/ ende vielen den vbandt
aen

men met zulcken couragie/ dat vele der
Opanden den rugghe keerden/ ende van
boven neder vielen. Doch tghetal was
300 groot/ ende daer quamen 300 veel
Persen ende andere om te plunderen/
nemennde dat de Stadt al ghewonnen
was/ datse wel dyp uren hant vooz hant
vochten: ende daer blebender 300 vele
verslaghen ende ghequetst/ dattet bloet
tot vele plaetsen liep als wt een fontey-
ne. Hier entusschen de Koninghen van
Giloske ende Bugie overweldichden de
haben/ 300 datter wel dyp dusent Turc-
ken aen landt waren/ alwaer het ghe-
vecht zeer langhe duerde. Dit wert den
Keysers ghebootschap/ maer hy hadde
elders 300 veel te doen/ dat hy qualijc de
Landtsyde ontblooten dorfde/ om die
aen den Waterkant ontzet te doen/ al-
waer de Opanden riepen/ Victori/ de
Stadt is ons: maer dese blijchap ende
gheroep en duerde niet langhe/ want de
Schutters van binnen schoten op hun
300 snellijc door zekere gaten/ die sp in-
de mueren van vele hupsen ghemaect
hadden/ datse niet eenen voet voozder en
quamen. Daerentusschen quam aldaer
Ardabil Canile/ met dyp dusent soldatē/
die de Keysers aldaer zont tot ontzet/ hoe-
wel dit weynich zoude gheholpen heb-
ben: maer Godt zich ontfermende over
de Stadt/ overviel hun den abondt 300
doncker ende zulcken reghen/ dat de
Hepdenen noch Christenen malkande-
ren niet en konden kennen: waer door
de Opanden ghedwonghen waren te
wijcklen ende het afrekenen sloegen/ zeer
verdrietich zijnde/ datse tot hun vooz-
nemen niet en hadden kunnen komen:
doch verhoopten tanderdaechs wel
meester te worden: maer die van bin-
nen verzagghender in/ want in plaetse
van te gaen rusten/ 300 en dedense den
gantschen nacht niet als alle de plaetsen
te verstercken: De Keysers ghinc selve
van hoec tot hoec/ ghebeude spu volc

moet ende couragie/ hun belobbede gro-
te gaven ende ghiften/ elc na sijn be-
diensten: 300 dat elc een hem 300 klo-
tot het wercken voeghde/ dat alle i-
gaten ende ontsterckte plaetsen weerba-
waren aleert dach was. Daer na dei-
de Keysers alle d'Overste ende erbaren-
ste by een komen/ ende na datse tzaime
gheraetslaecht hadde/ 300 besloten sp de
Lisuart/ de Ridder metter Sphere/ Ni-
gamont ende Ardabil Canile/ met se-
dusent Mannen/ beschermen zoude
het gat daerse des Daechs te voren hat-
den nemen lancer in te komen/ ende de
de Komint van Hongarijen/ Abies va
Arlande/ ende Languines met tien du-
sent Mannen voerbolck de haben zou-
den beschermen/ alzo de Stadt daer
alder swaert was ende ghemackelijc
vooz de Opanden. Ende de Keysers me-
tien dusent Mannen zoude op de groo-
te Merct blijven/ ghelijc daechs te vo-
ren/ om met de selve bystandt te doen
daert den noodt vereyschen zoude. Hi-
laet ons hun alzo blijven tot tander
daechs/ om te zien hoe hun de zaken als
dan schicken zullen.

Vanden bystandt die de Vyanden kregen
ende vande groote Vloet der Christe-
nen, die den Legher voor Constantino-
polen dede opbreken.

Het twintichste Capittel.

DHeypdenen verrocken zijn-
de/ alzo ghy verstaen hebt/
waren zeer bedroeft over
t groot verlies vane volc dat
dien dach verloren hadden/
zijnde ten minsten bristich dusent Man-
300 doot als ghequetst: maer twee za-
ken gaven hun wederom moet/ d'eene
was datse hun bastelijc lieten voozstaen
de Stadt te winnen/ te plunderen/ te de-
strueren/ en met de scherpte des sweert
en

om te brenghen al wat leven hadde / tot
wzake hunder Dzienden : d'ander was
dat Pintiquineſtre de Koninghinne der
Amazones hun te hulpe quam met ses
duſent Vrouwen/300 kloecin't vechten/
als pemant konde weſen. Ende Giſi-
landt de Koninc vant wilde Eplande/
met vijſ duſent Wilde/Draghende booch
ende pijlen/ daer ſy zeer veerdich mede
waren. Deſe twee Koningen ende Ko-

ninghinne/ghebuereu zijnde / verſtaen
hebbende de groote macht die de Vo-
ſten van Orienten ſamen ghebrocht
hadden om het gantsche Rijk van Con-
ſtantinopolen in te nemen/quame prin-
cipalijc hun te hulpe om eenich Chriſten
Ridder te moghen ontmoeten / die vooz
bzoom ende Kloeet vermaert ware / en-
de om hun teghen de zelve te moghen
verzoeken. Armato ende d'Overſte
van't Leger onthaelden hun vriendelijc/
ende deden hun goede ciere aen : ende
dien gantschen abondt ende ſpraken ſy
niet als vande beſlommighe/ die ſy dien
dach op de Stadt ghedaen hadden / die
ſy zonder twiſſele vermeestert zouden
hebben / 300 hun den abondt niet over-
ballen en hadde. Ende beroemden hun
300 grootelijc dat het de Koninc Giſi-
lant ende de Koninghinne Pintiquine-
ſtre berouden / datſe daer niet eer ghe-
weest en waren / want de Chriſtenen

zouden zonder twiſſel r'onder hebben
ghebracht gheweest/ende de Stadt ver-
deſtrueert:maer twas een zake die noch
te helpen ſont/indie het de Koninc Ar-
mato met d'Overſte Peeren des Le-
ghers belieſde hun die eere te doen van
ſanderdaerhs de voortocht te moghen
hebben / het welcke men hun lichtelge
toeſont. Verhalven ontboden ſy hun
Capiteynen datſe het Volc veerdich zou-
den houden / om die aen te voeren 300
wanneer ſy bevel kregghen. Ter ander
ſyden die van der Stadt(als ghezept is)
wzochtē met grooter neerſtichepi/ſtop-
pende de gaten / ende maecten looy-
ſchanſſen ende ſterkten om hun Stadt/
bzouwen ende kunderen ende hun leven
ten wterſten te beſchermen / lieber als te
ballen inde handen der ghenen die hun
doodt gheſworē hadden. Nu alzo ele
op ſyn goede was / 300 haest als den
Dach begonste naken / Giſilant ende

¶

Pintiquineſtre

Pintiquetstre met hun volc waren
verroich om aen te vallen op de bysche
baerlanghs de Vepdenen (daechs te vo-
ren in Stadt komen waren. Doen qua-
men sy op de Mueren/ende aler sy aen-
vielen/maecten sy zulcken gheroep/dat
tet scheen een deel Eriers ende Kraepen
te wesen die tzaen vochten; daer na
met ghenepchden hoofde klommen sy
op de bolwercken. Maer de Schutters
ende Doetboogh schieters die inde loop
schanssen waren/ die ontfinghense zoo
byndelijc/datter veel Wilde en Vrou-
wen deerlijc het leven lieten; doch sy en
lieten daerom niet voorts te varen/tot
datse handt voort handt quamen/alwaer
Lisuart/Argamont ende den Ridder
metter Sphere met hun volc die zo weder-
stonden/datse niet een voort voortder en
konden. Daer zochmen een wonder-
lijc ghebecht / want de Wilde schoten
zulcken menichte van ylsen/dat de schil-
den der Christenen niet anders als E-
ghels en ghelcken. De Koninghinne
Pintiquetstre/willende haer byzonic-
hept toonen daer sy voort vermaert was/
was in vele plaetsen de voortste/en heb-
bende een jabelijne inde hant/quam sy
teghen Perion/ende hun ghebecht zou-
de langher ghedueret hebben/maer sy
slibberde/zoo datse gevallen zoude heb-
ben/en hadde den stoc der Jabelijne
ghedaen/daer sy haer mede hiel staende.
Doen quamen de Vrouwen haer te
hulpe/ende dat met zulcken menichte/
dat de Christenen wijcken moesten weer
sy wilden oft niet/zoo dat d'Amazones
begonnen te roepen: De Stadt is ghe-
wonnen. Maer zulckē byreught en duer-
de niet lange: want Argamont/Lisuart
ende den Ridder metter Sphere met de
Principa:ke van hun Soldaten/spelen-
de quijt oft dobbel/vielen zoo ghewel-
dich op hun Vpanden/datse terstont
veroverden daer sy van ghelweken wa-
ren/ende dat niet zonder groote bloet-

stoytinghe van deen en d'ander syde
want Gysilant met syn Wilde roond
hun zoo byzoon/dat leven oft sterben
hun at eens scheen te wesen/alste ma-
alleenlijc de victorie mochten behalen
Hierentusschē Armato ende de Calise
die op een ander oort doende waren/
spaerden ooc hun persoonen niet/ma-
b: klommen de Mueren/ende deden
leg wat kloetke helden in zulcken stan-
hadden komen doen: maer sy vonden
daer de Prinsen Saluder ende Vrand-
lie/diese kloetker wederstonden als
wel ghemeynt hadden/zoo datter men
als tien dusent Turcken ende Persiane
doot ter aerden ghevelt werden: hoe w-
datme in dyp quartier uers niet en kon-
de speuren wie voortdeel hadde. Want
twee Tamerlanes quamen aen nu-
versch volc/als ooc de Soudaen van
Alape zelfs in persoonen met veertic
dusent Mannen aenvallende met zul-
ken moet/dattet weynich schilde ofte
en hadden dat quartier ingenomen. De
Keysers dat vernemende/zondt terstont
derwaerts dyp dusent zoo slingerwo-
pers als Doetboogh schutters/die d-
voortste deden stuypen. Ende dat dei-
Vpandt meest hinderlijc was/was dat
ter vande Mueren ghewerpen werden
byndende Mutsaers/Solffer/Pec en
de heet vet/zoo dat de Mueren in byan-
stonden/ende sy ghedwonghen waren
hun stil te houden/tot dat den byandt o-
ver was. In deser manieren werdt di-
Stadt aende Landt syde belast ende be-
stoynt/en zoudent noch Ammer aende
Water syde gheladit hebben/ten wat-
de Wacht vanden Koninc van Bugi-
ghewaer wierdt niet wijt vanden ver-
boden Berch/een groote vlote van
Schepen/recht na hen toekomende.
Dies de Koninc Gilofle een Spieschip
wt zondt om te zien wie sy mochten we-
sen. Ende byesende dat het eenich ontzet
was voort die vander Stadt/hielen sy op
van

van stormen / en begaben hem te Schepe / voegghende die in slach oorden by de Pontische / Zee om hun d'inkomste der Goltfe te beletten zoo spt gheraden vonden. Het Spiesschip dede tbeste om zekere tpdinghen te vernemen / zonder zic een tijdt lanc te laten zien / welc hem ghelucte / want een kleyn Scheepken der Christenen / zoekende verderschijnghe van zoet water / hem inde handen viel / ende voer terstont met tzelve by de ghene die hem wtghezonden hadden: die door de Patroon verstondē dat de Vloten der Christenen ghewisselijc heel by was / ende boogzghenomen hadde de beleggheringhe door Constantinopolen te lichten / ende hun slach te leveren / aler sp ghelegghenhepdt hadden om te ver trecken. Over dese tpdinghen en ontzette de hem niet eens de Koninc van Bugie / maer vzaegghde de Patroon of tse sterc waren. Ja sp Heere / zepde de Patroon / ende meer als ghy wel meent. Van wat Landen ende Contrepen vzaegghde de Koninc. Sommighe van Gaule / zepde hy / d'andere van Roome / Dobradise / Spagnien / Groot Bretainien / Irelandt / Schorlandt / Poozweghen / Sweden / Boehemen / Mongaze / Switserlandt ende Thesifants. Door waer zepde de Koninc / dats een schoon ghezelschap. Heere / zepde de Patroon / verwaerts komende heeft zich tot ons ghevoeght de Keyscr van Trebisonde ende de Koninghen van Califoynie ende Sibernie: ende ic verzecker v die dese Vloete niet ghezien en heeft / hem beroemen wach iet fracps op de Zee ghezien te hebben. Als de Koninghen van Bugie ende Gilofte dit alles verstaen hadden / ende dattet van noode was in al derhaest daer in te voozzie / lieten sp zlurc de Koninc ende de Soudaens vant Leggher weten / hun radende datmē d'enghte des Ponts zoude verlaten / aengzien den Vpande zoo sterc ende na by was /

ende datmen bewaren zoude de Goltfe van Propontide / zoo wel om t'allen ure victalie van Patolien te krijgen / als ooc om hū met tminste peryckel te beschermen. Dese mare van d'ankomste der Christenen quam terstont ter ooren van die daer stonden / dies hū een groote vzeese bevinc / ja de kloefste half den moet verloren gaven / ende d'een door ende d'ander na hū wt tghedraghe maectē d'Overste des Heys dat gewaer wordende / deden de Trompetters het vertret slaen: ende wat vande Stadt zijnde / deden tot hūne verzeckerhepdt hū Volc in slachorden stellen / hū beghende in hūne stercten / zonder hū eenichsins daer buyten te begheven. Die vander Stadt / oder dit doen zeer verwondert / en wisten eerst niet wat dencken / tot dat eenen die de wacht hadde op een vande hooghste Torrens / den Keyscr quam zeggghen / datter vande spde des Verboden Berchs een groote Vloete van Schepen quamen met vele Zeplen recht na de Stadt toe: ende dat voozker de Koninghen van Bugie ende Gilofte met hūne Fusten / Galepen ende ghereetschap gezept waren inde Goltfe als of tse na Patolien wilden zeplen. Ic ghebe v te bedencken oft dese tpdinghe aengenaem was oft niet. En de Keyscr vzeesende oft hy waer zepde oft niet / ginc zelvemet een deel van spne aende haven / vā waer hy beschepdelijc konde zien / den bystant zo zeer begheert ende verwacht: Door alle d'ander zach hy een zeer groote Carake op de welcke men gheen ander Piloten / Schippers noch Soldaten en zach / als Simmen / groender als Smaragden / hebbende elcsynen boghe ghespannen ende den Koker met pylen aende Riemen. Hoe dit Schip naerder de Stadt quam / doet hū vzeemder docht wesen / ende dat niet zonder reden: Want boven de verwonderinghe van zulchs beesten daert mede voozzie was /

alsincint wel bezach/ zoo scheen het ghe-
tinnert te wesen na d'afbeeldinghe
van't vaste Eplandt. Ten vertoefde
niet langhe ofte ten quam by lande/ en-
de wierp d'Anckers wt zonder eenich be-
let ende de plancken opt zant. Doen
quam Alquise dooz wt/ niet noch ne-
ghen andere Toffrouwen alle ghekleet
in Carmesynen taf / hebbende elc een
harpe / op de welcke spmeesterlijcken en
melodieuslijcken speelden : Na hen
volghde strax de machtige koninc van
groot Bytaigren Amadis/ byder hant
hebbende Oriane / ghekleedt met gout
gheboorduert laken / ende achter hun
Organde d'Oubekende / de Kieper Es-
plandian ende de Kieperinne Leonori-
ne: daerna Carmelle ende dicht by haer
Heer Galaoz/ Byolantie/ de koninc Flo-
restan met syn Vrouwe / de koninc
Agrates ende Olinde/ de koninc van
Bohemien Grasandoz ende Mabile/
daer na Gandalin ende syn Vrouwe: en-
de int leste Meester Helisabel / ende Ar-
van den Dwerch / draghende Amadis
Helin ende synen groenen schilde die Al-
quise hem ghegheben hadde. Nu mo-
ghy weten dat dit Schip qualijc een ure
int ghezelschap vande Plote gheweest
hadde / ende niet ghewelt van roepen/
voert alle Schepen dooz by / zonder dat
eenich Capiteyn oft Soldaet dat konde
aen boozt komen/ om te weten wie daer
in was. Alle diet zaghen waren wel ver-
wondert van waer alle de Simmen
mochten komen. Maer dit alles was
ghemaect dooz verscherpen Tooverijen
ende besweeringhen/ alzo ghij hier na
noch zult verstaen. Later v ghenoech
wesen dattet zoo na Constantinopolen
quam/ dat de Kieper aen de Vanen Ba-
nieren en Wimpels merckelijc zach dat
de gantsche Plots Christenen waren :
Dies hy zulcken blyschap hadde / dat
hy met groot ghezelschap wt de Stadt
troc / om die vrendelijc ontfanghen/

die tot syner hulpe quamen. Doch al-
ic boozbare/ zoo duncket my noodich
wesen u te laten weten hoe dese Heer
ende Vrouwen int vaste Eplandt zyn
onttovert zyn/ ende wie hen een zoo
quamen Schip dede hebben om tot
stant des Kiepers te komen.

Hoe de Koninghen, Heeren, Vrouwen e
de Ioncvrouwen betoovt int Va-
Eylant, ontweeten: ende van hun rey-
na Triacen doorhet toe doé van Alqui-

Het eenentwintichste Capitel

A Polidon / wiens ghelyc
niet en was inde Weere
binnen synen tyde noch da-
na/ zoo inde konste van
astrologie ende Magie/ voo-
ziende de gheschiedenissen die den oude
Kieper van Constantinopolen zoude
overkonen/ hadde de tooverije vande
Leeu met het Capier te wege gebzacht
die Lisuart kreegh doen hy Ridder ge-
slaghen werdt. Ende hadde dooz sy-
konste zoo wel daer in ghewoont / da-
op dezelve ure als trapter wt des Leeu-
wen lijf ghetrocken ende den grooten
Donderflach ghehoort zoude worden
als voren verhaelt is/ zo zouden alle de
tooverijen die int vaste Eplandt ende
beel meer ander plaetsen waren/ te niet
wesen: ende Melic alsdan sterben / die
midts haer tooverije/ ober den loop der
natueren gheleest hadde / want sy van
over langhe jaren de principale boecken
van Apolidon by haer hadde/ ende der-
halven niet min ervaren in die konst als
hy zelbe / ende wist daer dooz boozker
dat op den zelven dach als Lisuart Rid-
der gheslaghen zoude worden / sy alsdan
dooz alle Dubelen zoude varen. Ende
daerom was hy dirmael in perijckel
van syn leven: maer hem ziende hare
handen ontkomen / verwerpte sy eenen
Gheest wt den grondt der Hellen/ dooz
wiens

wiens bystant hy meende te belotten dat Lisuart de Kapier uit des Leeuwen lichaem niet en zoude verkrijghen. Desen was den Gheest daer voer afghesproken is/ de welcke gheen vermoghen hebbende teghen Godes schickinge/ in plaetse van Lisuart teghen te wesen/ zoo bracht hy tdoode lichaem van Melie voer syn voeten/ ende haer ziele in Lucifers schoot. Nu is te weten dat op de selve

tydt als dese zaken in Thracien gebeurden/ Koninc Arban van Morgals int Vaste Epland quam/ het welcke hy die-mael ghinc bezichtigen/ende badt Gode zic te ontfermen over de betooverde personen die zoo langhen tijdt int Daleys van Apolidon gheweest hadden/ omcincghelt niet zoo groote duysterheyt sindert dat Vergande dat betoovert hadde/ datmender gheen bescheet van ghebou oft Mueren aen en konde zien. Maer hy was wel verwondert/ als hy de dicke wolcke die bedecte/ als eenen mist zach

uoerdaen/ ende datmen allenerkens dit kostelijc huys konde speuren in sin eerste forme: derhalven zonder eenighe vrees quam hy inde verboden kamer/ alwaer hy Amadis noch vout slapende/ hebbende noch het bloote swert inde handt. Toen troc Arban hem byder handt/ zoo stijf dat hyer van ontsprong: waer van Amadis vergramt wesende/ hem vrachde wat hy hebben wilde. Heere/ zeyde Arban/ het zijn nu tien jaren gheleden ende meer/ dat ghy lieden v al zoo verzuimt hebt. Hoe zeyde Amadis/

madis/ist moghelijc dat ic zoo langhe gheslapen hebbe. Ja ghy/voorzwaer/ zepde Urban/ ende dattet alzo is/ ziet noch Mevrouw Oriane ende d'andere/ hoe datse ghestelt zijn. Doen quam hy by Oriane gantsch verwondert over dese zaken/ ende dede zoo veel/dat hyse ontwerpte/ zegghende: Mevrouw het slapen heeft v zoo zoet gedocht alst my ghedaen heeft/ doch het is langhe ghenoech gheslapen dunct my. Oriane die niet anders en wist oft Organde en hadde haer den zelven dach inden stoel gezet/vraagde Urban watter van was: die haer verhaelde alles watter ghepasseert was. Ende dat ic waerzegghen zepde hy/aenziet noch dese andere Heeren ende Vrouwen met zulcken vasten slaep bevaughen alst moghelijc is. Voorwaer zepde sy/ Organde heeft ons wel bedroghen. Doen quam sy tot Salaoz/ Esplandian ende alle d'andere/ die sy werte/ ende verhaelde hun alles wat Urban haer ghezeght hadde. Gheen lieden en waren oft meer verwondert/ ende qualijc konden sy ghelooven/ ende werden alle lacchende als sy Urban den dwerch noch in alzulcken staet zaghen. Ende Anadis stiet hem mette voet/ zegghende: Urban ghy droomt te langhe/ zadelt myn Peerdt/ Urban heel verbaest stont op/ ende tastende na de deure/ liep rontom de kamer al oft hy d'orcken hadde gheweest. Doen werden sy noch meer lacchende/ te meer om datse Meester Helisabel noch hoorde rontom/ hebbe noch den boec in syn handen/ die Organde hem gaf. Esplandian troc hem byde mouwe wel stijf/ ende zepde hem: Voorwaer Meester/ is te langhe ghedroomt: ghy hebt zulcken goet behaghen ghehad int lesen deses Boecs/ dat ghy haer over in slape geballen zijt ende dat langhe genoech dus weest wacker/ ende verhaelt ons wat nieuws ghy daer in ghelesen hebt.

Meester Helisabel verwondert als hy wt den Hemel ghevalen hadde/ de d'ooghen op/ ende hem bindende zulken staet/ antwoorde den Keysergeloofst myn Heer Keysers/ dat ic in al myn leven gheenen boec zoo langhe in myn handen ghehad en hebbe/ daer ic nu in gestudeert hebbe/ als in desen. Van zake be ic wel verzekert/ dat sindert d'Organde my dien in hande gaf/ ic zo v gheslapen hebbe/ dat ic op gheen zakter werelt ghedacht en hebbe/ als den gaens gheront. Alzo sp nu alle wt desen diepen slaep ontwert waren/ zequam de Gouverneur van't Esplan hun zegghen datter twee Schepen in haven komen waren/ zijnde in het een Organde d'Onbekende/ ende int ander een Joncvrouwe/ zonder eenig gezelschap van Schippers oft Piloten als van Simmen/ zijnde beyde de fraeste ende best toegheruste Schepen d'Werelt. Qualijc hadde hy syn rede wi ofte Organde en quam daer sy waren. De Heeren ende Vrouwen haer ziende quamen haer te ghemoete/ ende alzo sy d'een voor ende d'ander na omhelsde zepde sy hun al lacchende: Zekerlijc al ic v lieden hier stelde/ myn booznemen was niet anders (alzo ic v lieden hebbe laten weten) als v'leven te verlenghen/ ende voor by te laten passeren de perijckelen des doots die voorhanden waren/ zonder desen langhdurige slaep. Nu zoo hebet Godt beliest v lieden wederom inde Werelt te roepen/ doo verkringhen eens Rapiers by Lisuar v Sone (zepde sy teghen Esplandian) di Apolidon voor langhen tijdt hem toegheepghent hadde. Ende deurdien da ic weet dat Alquis/ een vande kloest Waerzeghers/ tot v syn Dochter zepende in de Karague met de Simmen/ om te tot Constantinopolen te brengen di vande Ongheloovighe belegghert is/ zo en zal ic v niet langher ophouden noch

der

verhalen van datter gheschiet is/ sindert dat ghy lieden hier gheweest zijt/ maer rade v terstont t'schepe te gaen/ ghelijc sp aen v verzoeken zal/ ende dat ghy haer volgt/ ende ic zal v ooc verzelschapen. Dit zeggheude quam de Jongevrouwe Alquise binnen/ ende groote eerbiedinghe bewysende/ zepde sy tot Amadis ende d'andere Princen/ dat Alquif haer Vader hun badt/ tot voordeel van hun ende der gantscher Christenheyt/ in haer Schip te gaen/ met hetwelcke sy hun byenghen zoude daer sp eere ende ghemuechte zonden behalen. Ter begheerte deser Jongevrouwe waren sp terstont veerdich/ ende dooz den raedt van Vergaude ghinghen sp terstont t'schepe: Zoodatse (ten kortsten ghezept) in Thracen quamen ten selve daghe als de Vlote der Christenen by Constantinopelen quam. Ende dat Schip ghestiert by de Simmen/ voer midden dooz de Vlote/ zonder dat iemandt vanden hoop dat aen boordt quam/ om te wetē wie daer in was: hoe wel sy verwondert waren/ beesten zoo erbaren te zien om een schip te regeren: doch het was alles d'inventie ende dooz de konst vanden wijfen Alquif. Maer waren sp verwondert over dese vreemdicheydt/ zoo waren Amadis ende d'andere noch meer verwondert/ hun ziende met zoo grooten Vlote van Christenen booz Constantinopelen/ vande welke den meestendeel hun bekent waren/ zoo datse noch inypden te droomen. Nochtans te lande zijnde/ al zoo ghy verstaen hebt/ ende ziende die vander Stadt komen om hun t'onthalen/ danceten sy Godt vande ghenade hun bewesē. Terstont wert de Keysar die de voerste was van verre Amadis ende syn Sone Esplandian kennende: dies hy boven maten verwondert zijnde/ liep met open armen om hun t'omhelsen: ende komende eerst by Amadis/ zepde

hy hem (van blijfchap de tranē in d'ogen hebbende): Myn Heer ende Broeder/ Godt sy ghelooft ende ghedancet over uwe ghewenschte wederkomst: wie zoude immermeer ghedacht hebben zulcken gheluc booz myn doot noch te moghen ghenieten? Myn Heere/ antwoorde Amadis/ Godt die nimmer en verlaet die in hem vertrouwen/ wist wel wat vende ons vā noode was/ ende heeft ons wt de duysternisse verlost/ om v bystandt te komen doen/ ende v te wycken over dit verbloete Velt/ dat v zo veel verdriets aengedaen heeft. Doen quam Oriane om de Keysar te groeten/ die hy met eenen vriendelijken kus willekom hiet/ ende haer kussende/ zepde hy: Doozwaer Medevrouwe/ ic bekenne dat ic noyt zoo gheluekichen ben gheweest als nu/ krijghende zulcken goeden ende schoonen bystandt als d'uwe. Myn Heere/ zepde sy: na uwe verdiensten ende deughden/ zoo behoorden zoo wel de Vrouwen als de Mans met de wapenen inde hant v by te staen na hun vermoegen. De Keysar en honde haer alsdoen niet langher sprake houden/ want d'ander Koninghen ende Princen/ Vrouwen ende Jongevrouwen van t'gezelschap quamen aen om hem te behoorzijckie eerbiedinghe te bewijfen ende daer en tusschen quamen de Ridder metter Sphere ende Lisuart/ die zoo haest wt de Stat niet en ware gekomē als de Keysar: Maer zo haest als sy verstaen hadden dat de Christenen te lande waren/ zoo quamen sy daer na toe/ hun wapenen noch al bebloet aē hebbende/ om te zien ofter iemandt onder zoude moghen wesen die sy kenden: Met dat sy daer quamen/ zaghen sy die int Vaste Eplandt dooz de besweeringen van Vergaude zoo veel jaren gezeten hadden int Casteel van Apolidon/ ende komende by Amadis/ wilden hem met grooter eerbiedinghe de handen kussen/ maer hy en kenden se

kendense int eerste niet / ghelijc ooc Es-
plandian ende Oriane en deden veel min
Leonorine: waer over d'oude Keeser
werdt lachhende / ende vraghde hem
ofte die noyt meer ghezien en hadden.
Zoo moet my Godt helpen zepde Ama-
dis / niet dat ic weet / doch t'oordeelen na
de wapenen die sy aen hebben zoo ghe-
berwt zijnde / moeten sy stout ende kloet
wesen. Alzo zijns ooc ghewillijc / zepde
de Keeser / ende Sonen vande Vroom-
ste der weerelt / ende weet ghy wiens?
Desen (wijfende op Perion / is Sone
des Ridderg metten groenen swerde /
die eertijts den Endziage t'onderbracht:
en vā desen anderē is myn Dochter Le-
onorine Moeder / die hem by my ghe-
laten heeft / liever hebbēde de Memme
als de Wapenen oft Perden Oriane
ende de Keeserinne dit verstaende / lie-
pen hun omhelsen / van blijfchap groo-
te tranen hen over de Wangen loopen-
de. Het welcke de Keeser ziende / zep-
de hun niet een sonderlinghe gracie: Op
myne ziele / Mevrouw / hun teghen-
woordicheyt heeft alhier zo veel dienst
ghedaen / dat Constantinopolen ghe-
dencken zal wat gheluc het gheweest is /
hun voor Beschermers ghehad te heb-
ben / ende ic noch gheluckigher door de
hulpe ende bystandt nu zoo wel te passe
ghedaen hebbende: want het is zeker
(ghemerct mynen grooten ouderdom)
dat ic den arbeidt / dier verpichte ghe-
daen te wesen / niet en zoude hebben ko-
men wtvoeren / om te wederstaen alle
beswaricheden ende lasten die my te vo-
ren ghekomen zijn / van dien dach af aen
dat ghy lieden van my troet / ende ic we-
derom aen hem den last ende de rege-
ringhe des Keeserrijcs / doort af wesen
myns Soons Esplandian. Nu zoo was
den goeden ouden Man / dit zegghende /
noch al ghewapent / vreesende oft de
Turcken eenighen nieuwen aanslach op
de Stadt hadden moghen doen / en de

was noch tot vele plaetsen bebloeyt /
zoo hy dien moeghenstont den Wapen
niet ghespaert en hadde: daerom Ga-
laor hem zepde: zoo moet my Godt hy-
pen / myn Heere / hy moet verre ver-
doelt zijn / die zonde houden willen sta-
dat ghy gheduerende desen handel ghel-
apen hadt / want dese uwe wapen-
gheben ghenoech te kennen dat uwe
Wapenen wel ghewaer zijn gheworde
dat uwe couragie door de veelheyt d'
jaren niet vermindert en is / ende datt
in v noch meer krachts is / alser jongh
jaren zijn: ende sy zouden noch bet-
bevonden hebben / zoo ic by v hadde ge-
weest / om hunte doen ghevoelen de
lust die ic hebbe om v eenighen dienst t'
doen. Heer Galaor / zepde hy / sy en zij
zoo verre van hier niet / oft sy en kon-
nen van daghe noch komen bezoeken
aleer het avondt zij: maer dewyle he-
Godt beliest heeft myns te ghedencken
v lieden hier stierende / zoo hope ic da-
van nu aen het ongheluc hun treffen zal
hebbende immers zulcken Enghelken
tot ghezelschap / zepde hy (omhelsende
de koninghinne Violantie ende d'ande-
re Vrouwen) die machrich ghenoech
zijn om alle de Dupbels wt de Werelt
te verjaghen / zoo die wtghelaten wa-
ren om hun residentie alhier te houden.
Ha ha / Heere antwoorde sy / indien sy
door Vrouwen moeten verdreven wor-
den / die hier ghekomen zijn om tlandt
van Thracen te beschadighen / zoo zal
ic een van d'eerste wesen die t'Parnas
aentrecken zal / ende de Lantie inde hant
nemen om hun den bec te breken. De
Keeser bedancte haer met eenen lachen
den monde / ende ghinc om Florestan
t'omhelsen / die niet d'eenē knie op
d'Herde hem de handt wilde kussen:
maer de Keeser hief hem op zegghende:
by myn hooft koninc Florestan / uwe
vromicheden komen zoo wel met uwen
naem over een / alst wesen mach: ende he-
blijct

Wijet dat ghy om uwen naem te doen
 floreren/de moeyte aenghenomen hebt
 om desen ouden Man/ by na dorre ende
 verballen/ by te staen. Heer Kieper/ zep-
 de hy/ om v dienst te doen/ zal ic al-
 tijde groen ende bloeyende wesen. Des
 wil v Godt loonen/ zepde de Kieper.
 Daer na ziende wat aen d'eensyde de
 Koninghinne Sardanire/ Mabile en-
 de Olande quam hy die kussen: ende
 ziende Olnde voor een vande schoonste/
 betwees hy haer zoo veel voordeels/ dat
 hy zepde: Mevrouw een nige die Spa-
 gnien bewandelt hebbe/hebben my ge-
 zeght dat Linda inde zelve tale/schoon-
 hepdt in d'onse te zegghe is/ ende ze-
 kerlyc ic ghebet nu beter gheloove als
 opt: want zoo de schoonhepdt verloren
 waer/men zoude se zoo wel in v weder-
 om vinden als in ernighe Vrouw die ic
 opt ghekent hebbe. De jonghe Prin-
 cesse werdt over dese redenen gantsch
 blofende: ende Agraies het woort voor
 haer aenbeerdende/ antwoorde den
 Kieper: Heere/sp en dees andere Jong-
 vrouwen hebben t'schoon aenzicht aen-
 ghedaen om v te komen bezoeken. Myn
 Cousijn zepde de Kieper/ ghy hebt zoo
 veel voor my ghedaen/dattet my omno-
 ghelyc is v na verdienste te vergelden.
 Dit ghezept hebbende sloech hy d'oo-
 ghen op Brasandoy/Koninc van Bohe-
 men/die hy noch niet ghezien en hadde/
 ende by hem komende/ ontfingh hy hem
 vriendelijc/ zegghe: Voorwaer myn
 goede vriend ic hebbe altijt wel gedacht/
 dat onse ghebuerfaemhepdt niet lichte-
 lijc verminderen en zoude/ ghelijc ghy
 nu te kennen gheeft. Neen ic zekerlyc/
 antwoorde Brasandoy/ ende noch min
 de begheerte die ic hebbe v dienst te doe:
 ende ziet hier Mevrouw Organde/ die
 daer voor wel boeghe zal blijven. Nu
 zoo en hadde de Kieper haer int eerste
 niet ghekent/dies hy hem ontschuldich-
 de/ende haer vriendelijc onthalende/zep-

de hy haer. Och Mevrouw/ ghy hebt
 ons te langhe dit goet ghezelschap ont-
 houden/ alst ghelegghen komt moet ghy
 dit onghelyc weder verzoenen. Heere/
 zepde hy/ alles wat ic ghedaen hebbe/
 heb ic ten besten gedaen/het welcke ghy
 nu beter gewaer zult worden als opt te
 voren/ dewyle Godt v die in dusdanig-
 en noot toeghezonden heeft. Ic hou-
 det oec ghewisselijc dattet al zoo is/ant-
 woorde de Kieper. Al zoo omfinc de
 goede oude Kieper d'eem voor d'ander
 na elc na spnweerdicheyt/zelfs Ganda-
 lin/ de Jongvrouw van Denemere/
 Carmelle ende Meester Helisabel/ ende
 Ardan den dwersch/maer hy was onder
 hen zoo kleyn/dat hy hem niet en zach/
 maer den dwersch troc hem by den hoo-
 zegghe: Wel myn Heere/ ic be mede
 gekomen t'uwen dienste/waerom en zal
 ic niet zoo wel onthaelt worden als sp
 alle? Zekerlyc myn vriendt Ardan/ zep-
 de de Kieper/ ghy hebt ghelijc: maer ghy
 waert zoo kleyn onder dese groote Per-
 sonagien/ dat ic v niet ghewaer en wert.
 Heere/antwoorde den Dwersch/ic heb-
 een kleyn lichaem/maer om v dienst te
 doen/ is myn wille overmaten groot/
 die ic niet verberghen en zal tot wat
 plaetse dattet zy/ alwaert oec onder de
 grootste Reusen/der Weerelt. Den
 dwersch zepde dit met zulcken bevallic-
 heyt/ende dat als half gram zijnde/dat
 ser alle moesten mede lachen. Ghedue-
 rende dese redenen/ dede Alquise wt
 haer schip lossen veel oorlochs peerden/
 ende Hackenepen/ ende haer voegghende
 by den Ridder metter Sphere/ zepde sp
 Heer Ridder/ Alquise myn Vader/ v
 ootmoedighe Dienaer/ zepnt v dese
 Peerde/ om die te verschencken zoo aen
 v Vader/ als aen Mevrouw Oriane
 ende d'andere die hun zoo lange verzel-
 schapt hebben inde Kamer van Apoli-
 don. Voent werdt Perion haer terstont
 kennende/dies hy haer om den hals viel
 ende

L

ende

ende vriendelijc onthaelde / niet zoo zeer
om haers Vaders ghiften / als om de
hope die hy hadde tdinghe te hebben
vande ghene die minnermeer wt syn
gedachten en was. Maer de Jonckvrou-
we wys ende discreet / liet zulcx onghemert
henen gaen. Ende Perion antwoorde
haer: Jonckvrouwe myn Vriende / dese en is
d'eerste vriendtchap niet die ic vanden wijfen
Alquif ontfanghen hebbe: maer alst Godt
beliest / zoo hope ic eens de gheleghentheit te krygen om
hem eenighen aenghenamen dienst te
doen. Myn Heere zeyde sy / hy heeft dese
Ridders van wapenen voorzien al-
der syt' schepe ghinghen / die ic hun van
spient weghen behandicht hebbe: nu
bid ic u (alzo ic u ghezeijt hebbe) elc een
van dese Heerden te schencken / als ooc
aen de Vrouwen / in welker goede gra-
tien hy hem ootmoedelijc vcomman-
dert. Myn Heere zeyde Perion tot A-
madis / Ghy hebt de begheerte deser
Jonckvrouwe verstaen / duncker u ghe-
raden dat ic haer ontzegghe oft niet?
Ontzegghe / antwoorde Amadis / dat
waer heur ende heur Vader onghelijc
ghedacn / die ons zoo veel deughden
gaue. Aenghezien myn Heere ghy zulcx
gort vindt / zeyde Perion / zoo deyt ghy
die om: ende Jonckvrouwe (zeyde hy tot
Orlane) zal van ghelijcken met de Mac-
kenepen aende Jonckvrouwen doen. In
het welcke sy beyde bewillichden. Ende
strax daer na troc Alquife wt een groot
Koffer / het welcke twee Schildknech-
ten droeghen / een schoone kostelijcke
Tente / met om waerden / die sy Li-
suart schonc / hem zeggende: O wel ge-
luckighe Ridder / ja de gheluckichste
dier opt voort uwen tijdt gheweest is:
Myn Vader doet u by my in alderoot-
moet groete / u zeydende dese Tente / de
sacpste van gheheel Asien / inde welcke
hy u bidt te willen logeren / ghedueren-
de dese oorloghe / metten Koninc Ama-

dis u Groot Vader / en dese andere
ren die int Vaste Eplandt met hem
toovert hebben gheweest. Voorder
biet hy u by my / dat zoo wanneer
hem ontmoet / blyder zult wesen als
mē u half Europa schonc. Jonckvrou
antwoorde Lisuart: Ic en heb hē d'
ghy van spreect (mynes wetens) n'
ghezien: doch ic wilde hem wel kennē
om hem te believen / in wat zake hy
zoude moghen ghebieden / niet alleen
om de gaven ende beloften die ghy
van spient weghen doet / maer om d'
goeden lof die hy by vele heeft. De-
dede Alquif de Tente open / die
schoon ende kostelijc bevonden weri-
dat dierghelijcke in Costen nopt ge-
en was: ende dese mare liep zoo wijt / d'
Bian van Monaste / Koninc van
Spaguen / ende die van Aradigne / Di-
Bunco / Quebragant / Prince van
Sansuegue / ende Gasquilan Koninc
van Suisse / (die alle den voortocht ha-
denter Zee) de tdinghe vernamen / le-
eenen Boot / die sy weghezonden ha-
den om te vernemen wat volc wt i-
Eiraecke mette Simmen aen Lan-
komen was. Maer alse het rechte v-
scheet hadde / zo en wasser nopt volc bly-
der / noch meer verwendert tzaen / ei-
de beval hun volc terstont aen landt o-
den oever te gaen / ende hun aldaer i-
slachtoorden te houden / tot naerder v-
scheet. Ende sy inden Boot tredende
quamen sy by Amadis ende d'ander
ende Godt weet d'onthalinghe die
malkanderen deden. Hierentusschen
den Dyandt (in plaetse van te beletten
het aenkomen der ghener die tot by
stant der Christenen quamen) en deden
niet anders als synen Legher te ver-
stercken / zoo zeer als hy konde: wan-
syn Spien hadden hen verwitticht
datse sanderdaechs zonder twijffel van
de Christenen zouden verzocht worden
twelc oorzaak was datse hun dicht by
een

en hielden / ende altydt op hun hoede waren. Doen quam de keiser van Trebisonde met syn blote te lande / na dat hy langhe inde Pontische Zee ghevaeren hadde / afhoudende vande kust van Natolen tot meerder verzekerheyt / tot inden mondt vande Enghte / op een nyle na daer de macht vanden koninc van Ciloske ende van Bugie aenquam / sonder datse de stouthepdt hadden / hun de passagie te belerten : maer de Heydenen hielden hem stil / van vrees die sy hadden van achter bespronghen te worden / van die na Hellepout quamen / alzo sy verstaen hadden by de patroon vane kleyne schip datse voorgehemomen hadde als boue verhaelt is. Het en leedt niet langhe ofse het en werdt den keiser van Constantinopolen ghezept / dies hy met Amadis ende d'andere besloot / dat de Vrouwen inde Stadt zoudē trecthen / ende dat sy lieden desen vzeemden Dorst niet goede toerustinghe zouden willekom heeten / maer sy en konden daer zoo haest niet komen / oft sy en vonden hem alreede aen Landt / metten jonghen Florestan / Galvanes / Parmenit / ende d'andere / koninc van Byzignie. De eere die dese twee oude keisers malkanderen deden / ende het blyde ge-laet ende goede onthalinghe die de kidders malkanderen bewesen / is onmoghelic te beschryven / bezonder de goede gratien des keisers van Constantinopolen / hem vernederende vooz dien van Trebisonde / hem bedanckende over den bystandt die hy hem dede. Ende zeyde hem met de tranen in d'oghen : Ic en kan niet bedencken / myn Heere / hoe ic tot eenighe tijden zal konnen vergheleden de moepte en het onghemac dat ghy aenghenomen hebt om herwaerts over te komen / ende om wt miserie te verlossen desen ouden Man / van alle kanten bespronghen zijnde / inden wtersten noot om te vervallen inde meeste natij-

ghed u die een verzevde Prince hadde moghen overkomin. Ic verzeke dat uwe tighenwoordichpdt my zoo grootelyc verblift / dat ic my alsin mach houden vooz den aldergheluckichsten Ongheluckighen die opt van Noeder gheboren is. Myn Heer ende Vroeder / sprac de keiser van Trebisonde / ic en hebbe maer ghedaen dat ic schuldich was / want wy syn van natueren verbonden deen den anderen by te staen : te meer alzo uwe deughden ende vromichepdt alle Princen (die eenighen middel ende ghelegghenthepdt hebben om u gunstich te wesen ende by te staen) daer toe verbinden / ende dat principelijc teghen de Vanden onses alghemeynen gheloofs. Dit zeggheude / zach hy Lisuart ende de Ridder metter Sphere dicht by hem / dies hy tot Lisuart zeyde : Zekerlyc Heer Ridder / ic verblifde my v ghezont ende welvarende te zien / ghemerct de quade tijdinghen die de boose Melie ons liet wetē na u vertree. Maer wat u aengaet (zeyde hy al lachende tot den Ridder metter Sphere / zal ic my ws al myn leven beklaghen / van het onghelijc dat ghy my deedt / wt myn Hofschepdende / zonder my oft iemandt vande myne / dat ic weet / een woordt aen te spreken : ende daerom ist dat ic ten deele my op den wech begeben hebde / om u te zoeken / ende my aen u daer over te wyken. Heere / antwoorde Perion / ic bidde u ootmoedelijc my dat te vergheven / ende ven bereydt alzulcken boete te doen alst u believen zal my te stellen : hoe wel het myn schuldt niet en was / alzo ic achte ghyndert wel verstaen hebt. Geduerende dese reden / zoo spraken de Jonge Florestan / Galvanes ende Parmenit met Amadis ende d'andere kidders van hun kennisse / verhalende malkanderē hun voorgaende gheschiedenissen. Du zoo beghont het naden abont te gaen / dies de ke-

Ter van Constantinopolen / dien van
Trebisonde badt in syn Paleys te ko-
men logeren: maer hy ontschuldichde
hem grootelyc / alzo hy voorgenomē
hadde inde Stadt niet te komen (zoo hy
zepte) voor de Spanden en waren wt
Thracien verdyven: ende hy dede syn
Tenten ende Paviljoenen slaen: Doch
Amadis badt hem zoo veel ende zoo lan-
ghe/dat hy by hem quam logeren inde
Tente die Alquise aen Lisuart ghe-
schoncken hadde/ zijnde zoo wtneemen-
de/als boven verhaelt is. Ende na lan-
ghe inde vziendelycke tsamensprekinge
hebben de twee Keysers malkanderen
goeden avondt ghewenscht / die van
Constantinopolen lieerde na de Stadt
om die te bewaren / ende den anderen
bleef te Welde daer Amadis en d'andere
hem goet ghezelschap hielden / na datse
metter haest eens inde Stadt gheweest
hadde om d'oude Keysersinne te groeten/
diese noch van haer zelven vonden van
grooter blyschap die sy hadde haer
Dochter ghezont te zien / die sy voorze-
ker meynde doot te wesen. Als de Kei-
ser quam ter plaetse daer sy opt bedde
lach/ zoo zepte hy haer: Mevrouw/
ghy hebt alsnu by v uwe Dochter ende
nichte van andere Vrouwen: nu zieme
oft ic oec nu qualijc voorzieben van Rid-
ders. Mitsdien quamen Amadis/Li-
suart en d'andere by haer/haer bewysen
de groote eerbiedinge. Ende oft de Kei-
serinne verblijdt was / gheef ic elc een
te bedencken / want sy haer behout So-
ne by na eē vierendel uers in haer armē
hiel/zonder een woort te konnen spreke:
maer sy en mochten dien avont aldaer
niet langhe vertoeven/alzo sy den Kei-
ser van Trebisonde moestē verzelschap-
pen: dies sy aen haer ende de Keiser oor-
lof namen / ende na den Legher keer-
den. Nu zoo en hadde de Ridder metter
Sphere noch gheen gheleghehthepde
ghehadt om met Alquise alleen te spre-

ken/ om te vernemen hoe het met
Princesse Giclerie al was / om we-
ters wille hy dach en nacht ongher-
was: maer zo haest als Amadis en d'e-
dere wederghelieert waren/ vertrock
hy ende Lisuart elc na syn quartier/
waer sy hun quam bezoeken: Doch
verimpde haer wel int eerste haren li-
te verklaren/ vreesende dat Perion zu-
qualijc mocht nemen / zoo spt in syn
Medeghezellen teghenwoordicheyt g-
zecht hadde. Perion dat merckend
zepte haer datse by wt zoude spreke
hem betrouwende op de getrouwiche-
ende liefde die sy malkanderen toedro-
ghen. Dus troc sy eenen brief wt hi-
ren boesem wel kleyn ghebouwen / d-
sy hem presenteerde/ zeggende M-
vrouwe ghebiedt haer zeer vziendeli-
c' uwaerts: ziet wat sy schrijft/ daer in
zal ic v zegghe wat sy my belast heeft
Perion nam den brief / en dien opbri-
kende / las het inhoudt des zelven / a-
dus luydende.

De groote vreught die ic ontfanghe
hebbe met uwen brief ende gheschencke
die ghy my by dese loncvrouwe gh-zon-
den hebt, hebben den diac van myn be-
droeft herte vermeerderd, die myn ziele i-
lydende door v lancduerich afwesen: en
de ghelooft myn Lief, dattet my onmo-
gh-lijc zoude wesen te wederstaen de da-
ghelij. sche ende menichfuldige alarmer
daer my de liefde mede bestormt heeft
van die tijdt af dat ghy als eenen Stomme
hier int Hof quaeint, oft immers niemant
een woort van v en konde krijghen, ten
ware het gheftadich bedencken ws per-
soons ende wesens inwendich in mynen
gheest ende door de hope die ic hebbe van
uwe gheringhe wederkomste, alzo Bren-
gherke deses my verzekert heeft, twelc
my wat krachts gheeft ende myn ghedue-
rich lyden wat ontzet Nu tot een besloyt,
ende om meerder oorzake te hebben my
ten eersten te komen bezoeken, zoo ic
hope,

ope, zoo bid'ic v myn Vader de Keyser
tijdt te verzelschappen, die zonder
wijffel (de zaken aldaer afgheveerdicht
zijnde) aen v verzoeken zal met hem te
aen. Hier entuschen wild'ic wel dat ghy
enigen middel bedacht om den fraeyen
oncheer Lisuart vut het perijckel te ver-
sien daer hy in is: vwant ic ben verze-
ert, dat ghyer met eeren afkomen zult,
indien ghy zoo veel om mynent ende sy-
ent vvil begheert te doen, ghy zijnde in
ese tijden de geluckichste ende vermaerte
in hooghe leyten van Ridderchap. Het
welcke ic zoo zeer aen v verzoecke alst
y moghelijc is, ende dat ter liefde van
myn Suster, die zoo op hem verliefte is,
atle niet langher en kan leven, ten zij
at Godt haer de swaricheyt afneme, die
aenvanghen heeft van dier ure aen, dat
y van haer ve. troc, ja sterft dach en nacht
oor de overgrootte liefde die sy hem
bedraecht, ende het verlanghen om hem
y haer te hebben. Ic hebbe Alquise be-
st derst v mondelinghe te zegghen, die
believen zal te gheloooven, komende
an weghen der ghene die meer vvs als
aer zelts is.

Perion desen brief ghesen ende her-
sen hebbende/ viel in een diep ghepeyn/
onder in langhen tijdt een woordt te
ommen spreken: het welcke Lisuart
hewael werdende / zepde hem: Hoe
us myn Heer Com? Ic meynde dat
ese Joncvrouwe v eenighe goede ty-
dinghen bracht / die v aenghenaem zou-
en wesen/ ende v vermaecken: maer
ia dat ic zie / zoo zijt ghy doort lesen
leses byles meer ongherust als na
helwoonte. Om Godts wille/ zeght
ny oft Joncvrou Griselerie v het ont-
iedt daer ghy dusdanighen swaric-
jepdt in te maken hebt? De Ridder
netter Sphere / die met Lisuart zeer
hemeynzaem was / alzo sp tsamen
sewils van hunne liefde ghesproken
jadden / antwoorde hem: Voor-

waerhet is gheheel anders: want ic
was denckende wat een vzeught het
my zal wesen komende tot Trebison-
de / ende op tghene Joncvrouwe my
meer schryft ws vermanende / ende
op dat ghyt gheloofte / leest ghy zelve
wat sy schryft. Doen las Lisuart
oot den brief / maer indien Perion/
dien ghesen hebbende/ scheen te droo-
men / desen toonde hem veel swaer-
moedigher/ principalijc als hy las tber-
dziet ende de sinerte die syn bevinde
Onolore ter liefde van hem was ly-
dende. Doen liet sy eenen grooten
zucht / ende met d'ooghen vol tra-
nen / zoo welen hionde sy hem niet ont-
houden oft sy en zepde tot Alquise:
Och Joncvrouwe / de ghevanckenisse
daer ic de vooreleden daghen in gheweest
hebbe/ en was my zoo verdrietich niet
als het bedencken der dinghen die my
levende doen sterben. Hoe myn Heere/
antwoorde sy / beklageht ghy v over
de deught diemen v ghunt. Gheen sing-
zepde sy / maer om tverdriet dat
sy is lydende / om wiers wille ende
om niemant anders ic en zoecke te le-
ven: Oft het Godt beliefde my de
ghelegheuthepdt te jommen dat ic haer
mochte verklaren wat ende hoe veel
sy over my vermacht / dat zoude my
een wtneemende vzeught wesen. Maer
sy zoodanigh zijnde als sy is / ende ic
onwerdich by haer / ten kan niet
wesen ofte sy en zal my door lanc-
hepdt van tijde verlegghen. Verleg-
ghen antwoorde Alquise / ic verze-
ker v / datter noyt blyder tijdinghe
ghebracht en wert / als die / daer by sy
versaen zal waer ghy als nu zijt: want
als ic van haer vertrot / maecte sy
haer rekeninghe v niet meer te zien.
Dus verblijdt v alle beyde / ende zijt
verzekert / dat noyt Ridders a lzo be-
mindt en hebben geweest van twee zoo-
danighe Vrouwen/ als ghy lieden zijt.

L ij

Ende

Ende zoo vele u belanght / zepde sy tot-
ten Ridder metter Sphere / de hope
die ghy inwendich hebt / is onnoo-
dich die te laten blycken : Hierom bid ic u de
wapenen die ghy lieden tot noch toe ge-
draghen hebt / af te legghen : Ic zal u
zoodanighe gheven / als nu de Koninc
Amadis ende alle die ic wt het Vaste
Eplande ghebracht hebbe / aentrecken
zullen / die myn Vader hun ghezonden
heeft. Myn bevinde vriendinne ant-
woorde Perion / ic ben bereydt te doen
daer ghy my toe radet / want ghy hebt

my uwaerts zoo verbonden / dat ic al
myn leven u Ridder zal wesen / op con-
ditie nochtans dat ghy my ghetroulijc
zult zeggghen den staet daer ghy Me-
vrouw Ciclerie in ghelaten hebt / en-
de de redenen die ghy tamen ghehadt
hebt / zoo langhe ghy daer gheweest zijt.
In goeder trouwen / zepde sy / dat wil
ic gheern doen. Ende sy verhaelde hun
int langhe alles watter ghezept ende
ghedaen was / zoo dattet by na dach
werdt aleer sy in slaep vielen.

Hoe de Heydensche Princen raet hielden wat sy doen zouden, wetende den grooten
bystandt die de Christenen ghekreghen hadden, ende wat sy besloten.

Het tweentwintichste Capittel.

De Heykracht ter Zee van
d'Ongheloovighe wederom
door d'enghte ghepasseert
zijnde / streckende naer Pa-
tolien / ende ter ander spden /
de Koninc Arnato met de gene die aen
de Lant spde der Stadt in hunnen Le-
gher versterct laghen / alzo ghy ver-
staen hebt / wetende den grooten bystant
die den Christenen toeghekomen was /
ja dat zelfs de Keyser van Tribifonde /
de Hellefontische zee gepasseert zijnde /
niet teghensstaende hun ghewelt / hem
by d'ander Christenen zich ghevoeght

hadde / zoo vergaderden sy den Raede
by een / om te beraden wat sy doen zou-
den / alwaer by een quamen de Sou-
daens / Koninghen / Califen ende Ober-
ste vant gantsche Hey. Ende na datse
vele ende verschapden zaken overlepyt
hadden / besloten sy om hunnen Legher
diepe ende wijde grachten te graven / en-
de hun alzo dicht ende gesloten te hou-
den / om te zien wat den Opandt aen-
rechten zoude / oft hy hun u springhen
zoude oft niet / ende daer entusschen de
ghequetste (dier een groote menichte
waren) te laten gheusefen ende heelen : en-
te

de die ghenesen zijnde / zouden sy flach
 leveren/het vergine wel of qualijc. Ende
 op dat onse Opanden (zeyde Armato)
 niet en meynen dat wy bezyest zijn ofte
 hun ontzien/ zoo is nyen raet datmen
 alle nachten de Trompetten sla ende de
 Claroenen blase mer alzulcken lusticheyt
 ende teercken van blijfchap alst moghe-
 lijc is/ ende dat ghy heer Admirix van
 Liguie/ met zoodanighen volc alst u be-
 lieft/den last aenmeent vande verster-
 kinghe / verzekert zijnde dat ghy zoo
 wel daer in voorzien zult / dat wy buy-
 ten perijckel zullen wesen van overval-
 len te worden; het welcke hy aennam.
 Gheduerende dese raedtslaghinghe in-
 der Onghelooovighen Legher / zoo en
 liepen de Christen Voort en niet/
 maer met alder neersticheyt liet sy hem
 aen Landt komen / zoo datse alcer
 den dach aengquam alle gheleghert wa-
 ren/ ende bereydt om den Opandt tione-
 sanghen/ zoo hy aengekomen hadde.
 Toen quamen in Amadis Tente de
 Keysers van Roome/ de Koninghen van
 Sobradise/ van Sardaigne / van Ir-
 landt/ van Bohemen/ van Schotlandt/
 van Spagnien/ van Napels / Sansue-
 gue/ Mongaze ende van Sweden: ooc
 de Koninghinne van Californie ende
 Norandel: alle de welke menichte van
 Oorloochs volc mede gebracht hadden/
 zoo wel te voet als te Heerde/ende passe-
 rende d'Hellespontische Zee/waren No-
 randel ende de Grave Frandalo by
 d'Armade des Keysers van Trebison-
 de ghekomen / om die te gheleiden
 ende in te brengen. De redene waerom
 sy alle by Amadis quamen/was om tsa-
 men te raedtslaghen watse zouden wt-
 rechten: doch voer die tijdt en besloten
 sy niet anders/ dan datse de Keysers van
 Trebisonde bidden zouden / den gant-
 schen last deser beleydinge te willen aen-
 nemen / hem die eere boende/als hem te
 stellen ende te houden als overste over

hun allen. Dus quamen sy by hem / en-
 de baden alle ootmoedelycken hem daer
 toe te willen verstaen. Het welcke hy
 niet en wilde aennemen / maer hun
 hooghlijcx bedankende / ghelijc hy wel
 doen konde/nam hy sy wylucht op de
 Keysers van Constantinopolen/die alre-
 de (zeyde hy)meer verzocht heeft de li-
 sticheyt ende macht des Opandts / als
 ic oft eenighe van alle dese Prinzen. Hier
 om zonden sy aenden Keysers van Con-
 stantinopolen/ oftet sy believen waer-
 datse alle inde Stadt by hem zouden ko-
 men/ oft hy by hem int Legher. De
 Keysers dese boodschap verstaende / is
 terstont te Heerde ghezetten / ende ver-
 zelschap zijnde metten Ridder metier
 Sphere/ Lisuart ende vele andere vro-
 me Prinzen/is hy na hem toegetrocken;
 maer aler hy te begheyn buyten was/
 quamen hem alle de voorszeyden Hee-
 ren te ghemoet / ooc Sargulles / Bru-
 neo / Sone van Balaan de Reuse/ende
 Garryate van Vreesendal (die niet van
 andere niet en hadden konnen aenkomen/
 overmits het omweder) voer saender
 daerhs voerch. Voerwaer de Keysers
 van Constantinopolen mocht hem als
 doen voerwel gheluckich achten / heb-
 bende zoo veel Koningen/ Groote Hee-
 ren/ende menichte van Oorloochs volc
 onder sy ghebielt/maer overdencken-
 de de vroeshydt der menschelijcker na-
 tuere/ende datter van alle dat heerlijc
 ghezelschap over hondert jaer niet een
 int leven en zoude wesen / zoo werdt hy
 wernende. Maer deses waermoedicheyt
 moest hy aen d'eensyde stellen/want hy
 was ghedwonghen te onthalen ende eer-
 biedelijc ontfanghen die hem zoo gun-
 stich waren: alle dewelcke hy deen voer
 d'ander na omhelsde/hun hooghlijcx en-
 de ootmoedelijc bedankende der ont-
 ferminghe die sy hadden over sy ver-
 derf/ ende vanden grooten bystandt die
 sy hem deden ende mede brachten. Myn
 Heer

Heer ende Broeder / zeyde de Keyser
van Trebifonde / ic bid' u en bekommiert
u daermede niet / maer bedenct ende o-
verleght de middelen / om den Vpandt te
krencken : want ic hope (met Godts
hulpe) datse tot de haesticheydt ende
neersticheydt die sy ghebruyct hebben om
u oorloghe aen te komen doen / tydts ge-
noech zullen hebben om rou daer over
te draghen ende leetschap te hebben.
Wijders hebben wy desen morgenstont
tzaemen besloten dat ghy onser aller O-
verste zult blijven / om geduerende dese
Oorloghe ons te ghebieiden ende te
gheleypden / het welcke ghy met re-
den niet en kondt wepgheren / al-
zoo die landt / u toekomende / u bekent
is / als oec de trecken des vpandts / heb-
bende die menichmael verfocht / hun ge-
welt / ende wat sy te wege konnen byen-
ghen / beter als pemandt van ons allen.
Ende op dat ghy gheen oorzaak en hebt
desen last te wederlegghen / wpsweeren
ende beloven u te gehoorzamen in alles
ende over al daer u believen zal / ende
ons ghebieiden zult. Orh myn Heere /
antwoorde de Keyser van Constanti-
nopolen / wat zijn die booz redenē? Hout
ghy my zoo onverstandich oft berooft
van zinnē / dat ic zulcx zoude eens derra-
dencken? Ic verklare u / op alles dat ic
van Godt houde / dat ic myn Keyserrijck /
ja liever het leven verliesen zoude / en-
de wist hem voortz zoo beleefdelijc t'ont-
schuldighen / dat ten lesten / ende niet
ghemeyne verkiefinghe / de Keyser van
Trebifonde / hun overste Veldtheere
bleef / ende dien van Constantinopelen
overste Regent vander Stadt als te vo-
ren. Nu zoo was het op den mi- dach /
ende ghinghen ghelyckelijc in Minadis
Tente / alwaer de tafelen al ghedect
stonden : maer nautijcx en was het eer-
ste gherecht op tafel / ofte daer en quam
een Jonckvrouwe in / ghewapent vanden
hoofde totten voeten / hebbende in haer

handt eenen boghe van Eben-hout /
de den kolier met pylen aende spde. En
sy vzaeghde zonder iemant vant G-
zelschap te groeten / wie onder hun
Keyser van Trebifonde ende Minadis
Koninc van Gaule was ende van gro-
Bretagnien. Sy werden haer be-
ghewesen / dies sy met eenen hoochm-
tot hun spzar: Neemt / daer is eenen on-
zegh brief / leest dien / ende gheeft n-
alsdan antwoorde weerdich u lied
Verzoemen : Doen langhde sy elc een
brief / als oec eenen aende Koninghim
Calasie / zeggende : Wezvoulwe /
kleedinghe die ghy vzaeght / doen m-
u kennen wie ghy zijt / overziet het i-
houden deses briefs / want sy hout a-
u / ende hebet op te letten. Alle dyn
brieven werden ghelesen / vande welc-
dien aenden Keyser aldus was luy-
dende.

Armato, Koninc van Persen, Doodt
vyandt der Christenen, Dienaer onse
Goden ende opperste Voorstaender van
hunne heylighe Wet, aen v Keyser van
Trebifonde, groetenisse ende welvaren van
persoons vveerdich : Wetet dat om i-
myn ghewelt te hebben de Stadt van Con-
stantinopolen, ende alle landt, ic onlanc
te velde gekomen ben met zulcken mach-
van Volcke als elc een kenlijc is. Ende al-
zoo ic verstaen hebbe, dat ghy nu ver-
aenghekomen zijt tot onderstandt myn-
Vyandts, zoo heb ic bedacht v aen te bie-
den, ghy die d'overste Beschermmer van
Grieken zijt, eenghevecht teghen my die
d'Overste ben om dat te verderven ende te
verdelstrueren. Ghy en hebt v niet t'ont-
schuldighen op uvven ouderdom : vvant
indien ghy nu tachtentich jaren hebt,
zoo was ic zoo wijs als ghy ter vvee-
relt quaemt, dat ic myns Voesters boisten
kende. Den strijdt die ic aen uvven
Persoon tegh n den mynen verzoecke, en
is maer om eer te behalen, ende om te zien
vvien tgheluc van ons beyden dienen zal,
tzij

zij metter lancie oft metten syveel dedus
zeynt my bequame antvwoorde.

Ter goeder trouwe / zeyde de Ryp-
ter / Amato verzoect tegen my te kam-
pen / ende 'zal hem geschieden : zommi-
ghe meynen wel eer te behalen / die hun
hande vernieederen / also ic hope dat
hy ghewaer zal worden door de kracht
myns arms / die meughelijc noch kloec-
ker is als hy wel meynt. Myn Heere
antwoorde Amadis / sy en willen ons
niet laten vallen inde zonde van ledich-
heyt zoo ic kan bemercken aen desen
brieff / die hy oec lude las.

Griflandt, Heere vant Wilde Eylant,
Dienaer der groote Goden der Zee, ghe-
nighen zijnde tot de vernietinghe der on-
gheluckighe Christenen, over de welcke
ghy Amadis, Koninc van groot Bre-
taignen voorstaender zijt. Diten verweest
my niet alleen om my teghen v te beproe-
ven, maer om den naem die ghy over de
gantche Weerelt hebt vande vroomste te
wesen. Nu alsoo de bezonderste oor-
zake dat ic wt myn Landt ghekomen ben,
niet alleen en is, om by te staen den mach-
tighen Koninc der Turken, maer om
deur kloecheyt van wapenen prijs ende
eere te behalen: ende alsoo de Fortuyne
my zoo gunstich is gheweest my ter be-
quamer plaetse ende ure te brengen daer
ic v vinde: zoo bid' ic vriendelijc dat wy
malkanderen moghen verzoeken, v ver-
zekerende, zoo onse Goden my de victo-
rie gunnen, ic my voor de gheluckichste
Ridder der weerelt achten zoude, ende
dat met reden, verwonnen hebbende
thooft ende Prince van alle Ridderschap:
Ende oft ic alschoon de nederlaghe had-
de, zoo en zal ic daerom niet t'onvro-
mer ghehouden vvorden, alsoo elc een
bekent is, hoedanighe ende vvat menichte
van vrome Personagien ghy t'onderbracht
hebt. Ten quaetsten komende, een eer-
lijcke doot die, my daer van zoude mo-
ghen komen, zal mynen gheest gherust

stellen, alsoo ic doch niet altydts leven
en kan, voorgheomen hebbende my
gheensins te sparen inde strijden ende sla-
ghen die tusschen d'uvve ende d'onse da-
ghelijcx staen te gheschieden. Staet dan
myn verzoec toe, zoo vvel t'uvver als tot
mynder eeren.

Zoo moet my Godt helpen / zeyde
Amadis / ic en hebbe Griflandt mynne
wetens noyt ghekent: maer na sijn
schrijven en na al dat ic oordeelen kan / zo
moet hy ee edel ende vroom Ridder we-
se. En v Mevrouw / sprac hy tot Calasie
spreetmen v aē van liefde oft van ver-
ten / by den brieff die dese Jonchvrouwe v
ghebracht heeft? Ghy zullet terstont
weten / antwoorde sy / ende sy beghon
dien te lesen als volght.

Pintiquinestre, Koninghinne vant vole
zonder borsten: aen v Calasie die de
Heerschappije hebt over de Eylanden van
Californie, gheschiede zoodanighen groe-
te als ic v toevvensche. Ic late v vreten,
dat ic niet langhe gheleden myn landt-
schap verlaten hebbe, ende in desen Le-
ger gekomen ben, om myne kracht te late
blijcken, teghen de ghene die daeglijcx
de vvapenen handelen: alvvaer ic verstaen
hebbe dat ghy versich aenghekomen zijt,
om te beschermen den ghenen die vvy
verhopen haest te vernietighen. Ende al-
zoo ghy voor een Vrouwve kloec inde vva-
penen ghehouden vvordt, ja zoo vroom
als den vroomsten Ridder ter vveerelt, zo
beeld' ic my zelve in dat ic eenen onsterf-
lijcken naem ende faem zoude behalen,
zoo ic v konde overvvinnen. Ende na myn
dunck en is de Partuere niet ongelyc, als
Vrouwve teghen Vrouwve, beyde trach-
tende na eenerley zake, als daer is de
glorie ende eere van vromicheyt: Hierom
bedenct v of ghy myne kracht vvilt ver-
zoeken, op datmen van nu voortaan oor-
deele vve van ons beyden de vveerdich-
ste zal vvesen om de Koninckijcke Kroone

M

te

te draghen, ende te gouverneren over Vrouwen, die de Mans kunnen overvinnē zoo in liefde als vyanden.

Die alsoen ghemere ghenomen hadde op de ghene die v se dy onzigh-blyben ghebracht hadde / men zoude haer eyghenlyc aenghezien hebben voer die tweedde Pallas / aengheziende die lusticheyt des Harnas dat sy aen hadde / de aerlicheyt des boeches, metten koker aende spde / ende daerenbove de groote schoonheyt daer sy van naturen mede begaefte was / zijnde zoodanich / dat Gasquillan konnt van Sweden hem niet en konde onthouden zonder haer aldus aē te spreken : Zoo moēt my Godt helpen, Joffrouwwe / ven is niet noodich pijl noch koker om te beverchten de vroomste deses Leghers : want ic en weet gheenen Ridder die hem niet voer verwonnen en zoude gheven / aenziederde alleenlic de volmaecte schoonheyt daer ghy mede voorzien zijt / die v veel bequamer zyn / om de Mars te vermeesteren / als alle de verstaelde Harnassen die ghy zoudt moghen anrekenen. Met dese woerden begonck een te lachen / ende noch meer om d'antwoorde die Amadis hem gaf / zeggheende : Weer Gasquillan / Ic ghehoove dat sy by v naert op een bedde zijnde / v meer werer zoude leveren / als ghy wel ghewapent zijnde zoudt doen / in een v sloten p. r. den vroomsten Turc die hem teghen v zoude willen stellen. Myn Heeren / zeyde sy / dit en is gheen antwoorde op myne bootschappen : dus bid'ic v my te zegghe oft ghy lieden aenmeent de presentien der ghener die my aen v ghezondē hebben / oft door flauwichepdt des heren zuler wepghert. Joffrouwwe / zeyde de Keyser van Trebisonde / wy zullen een van d'onse aen hun zeyden / alcer de Sonne ondergaet / dus meught ghy keeren alst v goetdunct. De Jongvrou-

We dit verstaende / zat op haer Harnape / ende keerde ter plaetse daer Armato met Gyslant ende Puntiquinet ende vele andere vrome Ridderz by verwachteden. Hierinusschen beraden zich de Christen Princen oft overzocht der Heydānsche Dorsten zoudt aenmeenen / oft niet enighe eerlicheuse wepgheren : waer over verschept opinien waren / so dat de meestendeel stemden / dat aenghezien den groot onderdom des Keyser van Trebisond sy vernocht / ja behoorde (zonder sere te quetsen) Armato te wepgheren / gheschiedende meer wt lichtveerdicheyt als bestaende in reden. Vele anderen waren van contrarie opinie / zeggheendat tot schande ende nadeel der ganster Christenheyt zoude wesen / ende di Armato (zoo veel den onderdom belanghde) gheen voordeel mit allen onder Keyser en hadde : dewelcke hem welkunde toonen zuler als sy was / sprac hy in deser maniere : Ghy vrome Ridderz ic ben ghenoech verzekert dat ghy t'allen tyden zoo vloetmoedich gheweelt zijt / ende d'rere zoo hoogh g'acht hebt dat ghy v nopt eenighe moeyte noch peynichel / hoe groot selve oec was / ontzien hebt : zoo bid'ic v lieden oec zoodanich vermoeden van nipte hebben : want ic om dusent dooden te sterben my niet en meyne zoo verre te verloopen / dat myn oude jaren zoudē vernietighen / oft int minste in twyffel trecken inde faam ende naem die ic jonc ende vloetmoedich / meer als nu / verkerghen hebbe : Armato beterschte teghen my te kampen / hy zal partije binden : hy noemt hem zelven vrient / voorslaender ende vermeerderder spner Wet / ende ic ben ootmoedich Dienaer van Jesus Christus / die my bystaen zal indient hem beliest / ende alzo ic hem toebetrouwe. Dus bid'ic v lieden over dese zake (oft ic teghen mynen Vpandte verchten zal of niet)

niet niet meer te raetflaghen: want ic hebbe by my vast besloten ofte te verwinnen ofte te steruen/ de goede Godt doe met my zoot hem beliest. Spn redenken gheepndicht hebbende/presen sp alle hooghlijer desen goeden ouden Man: ende de Koninghinne Calasie / ende Amadis (die den tijdt te lanc viel om tot zulcker byploft te gaen / zeyden dat men van stonden aen een Ridder na Armato zoude zeynden om den strijt t'aenbeerden. Maer den ouden Arban van Rozgals verclaerde dat hy by e Joncvrouwe aengheboden was/ dat van ghelicken ooc een Joncvrouwe d'antwoorde behoorde te draghen. Dus wert Carmelle terstont ontboden / diemen eenen Brieft gaf / met dusdanighe onderwijsinghe. Ghy zult gaen/zeyde Amadis/by den Koninc Armato/ Grisilant ende de Koninghinne Pintiquinestre/ aende welcke ghy desen brieft zult presenteren van weghen de Keyser van Trebisonde/ de Koninghinne Calasie / als ooc van mynrent weghen: ende zult hem zeggghen dat wy den strijt aennemen / zoo als sp lieden begheert hebben/tot zulcken daghe ende ure als sp willen/zullen wy veerdich wesen: vooz de reste accordeert met him van datse meer berepfschen moghen / ghelijc ghy wel doen kondt. Carmelle gheschiet ende bequaem tot zulcken bootschappen / zat terstont te peerden: maer komende by der Turcken Legher / werdt sp by de Schilwacht opgehouden/ ende by Armato ghelept/ die alsdoen e groote Tente was/ raet houdende met d'Overste des Leghers. Dese Heeren verstaende datter een joncvrouwe tijdinghe bracht van de Christenen/lietense haer terstont binnen komen. Sp dan volghende hare gewoonte (de welcke was niemant te eeren als Gylandiam) zonder Koninc oft eenich Heere te groeten/ ghinc sp binnen ende langhde den Brieft aen dien het haer be-

last was/die aldus was luydende.

Wy, by der Gratie Gods, Keyser van Trebisonde, Amadis Koninc van Gaule ende groot Bretaignen, ende Calasie, heerschappij hebbende over d'Eylanden van Californie, alwaer tgout en de kostelijke peerlen in overvloed wassen (ghelijckelijc antwoordende op de dry brieven die ghy Armato, Koninc van Persen, Grisilant Prince van Eylandt der Wilde, ende Pintiquinestre, Regente over t'volc zonder borsten aen ons ghezonden hebt, laten v weten dat onse reyse in dese Oosteliche Landen, is om te beschermen ende te vermeerderen de Wet ende Leere onses Zalichmakers Iesu Christi inde welcken wy ghelooven, ende om wt te roeden die de zelve contraiie zijn. Dier na uwe brieven ontfanghen hebbende, zijn wy te vreden v te gherieven met t'ghevecht dat ghy aen ons verzoect, ende dat met zoodanighe wapenen als ghy zelve verkiesen zult: ende aengaende t'velt oft plaetse zal wesen voor dese groote Stadt, alwaer wy metter hulpe onses Godes verhoppen victorie te vechten, tot schande uwer Afgoden, ende tot v lieder grooter oneere ende verlies. Ende alzo de Joncvrouwe, van onsent weghen last ende macht heeft om vande reste met v lieden te spreken, houden wy voor goet wat sy besluyt ende aenneemt: Ende dat meer is, vvy svveere ende beloven op Koninckijcke trouwe, dat gheduerende ons ghevecht niemant van d'onse hem roeren en zal, om v lieden te beletten oft te beschadigē: by zo verre ghy lieden van gelijcken doet, van tvveleke vvy verzertheydt ende besworen trouwe ende belofte vwillen hebben na behooren.

Desen brieft inde tegghenwoordicheyt van him allen ghelesen zijnde / sprac Armato vooz him allen / ende zeyde tot Carmelle: Joncvrouwe/ wy en waren gheen andere antwoorde/ als dese/ verwachtende: alzo by ons van oberlan-

Id ij

ghe

ghe jaren wel bekent is / met wat Vole
 wp te doen zullen hebben / hoe wel wp
 hun noyt en zagen: ende ghy zult hun op
 myn trou ende eere verzekeren / datter
 gheen Ridder ofte iemandt anders van
 ons gantsche heyt het minste hem be-
 moeyen en zal voor ons / noch tot hun-
 nen nadeele / gheduerende ons gheberht /
 hy hebbe dan de victorie diet de Portu-
 guese gheduerende dese redenen / be-
 zacht Carmelle wel na de Koningin Gzi-
 filant / die lanc ende fracy van ledē was /
 hy na ghelyc een Keuse / daer sy wel op
 leetende: ende na dat sy wat tye met hun
 ghesproken hadde van zaken in zooda-
 nighen handelinge van noode / ende de
 behoelycke verzekert heyt ontfanghen /
 is sy wederom ghekeert na der Christe-
 nen Leger / alwaer sy noch alle de Heere
 by een vout. Sy vertelde hem van stuc
 tot stuc de zaken van haer legatschap /
 de manierē ende contenten van de
 Koningin Armat / al wat hy ghezept had-
 de / ten lesten watter besloten was. Car-
 melle / vzaeghde Amadis / wat is Gzi-
 filant voor een Man? ic bid v zeght ny
 v goet dinken van hem. Heere / ant-
 woordde sy / na al datmen zien kan / zoo
 schijnt hy stout ende vroom inde wape-
 nen / ten minsten heeft sy vleesch ghe-
 noch / in dien hy herte zoo goet heeft.
 Doch zoo veel iser af dat my niet en
 dunckt opt opzheblasender Ridder aen
 syn manieren van doen / noch grooter
 van lichame ghezien te hebben als hy en
 is: en ic houdet daer voor dat ghy schoe-
 nen na u voeten zult vinder / al ist dat ghy
 voor de vroomste der Ridders ghoude
 wordt / indient niet zegghe te doen is.
 Amadis verzekert zijnde dat Carmelle
 dese redenen tot voordeel van Gzifilant
 niet en zeyde als wt liefde / ende een goet
 herte datse hem toedroech / en konde hem
 niet onthouden van lachen / ende ant-
 woordde haer: zijt verzekert myn goe-
 de Vriendinne / dat Godt altydt meer
 is door de ghene die hem dienen en eeren

als voor de ghene die hem teghen zyn
 het welc my goede hope geeft / dat ic
 misschien meer Dubels als ghehor-
 zal maken / aler wp schepden / inmen
 zoo syn ziele de wech neemt die haer ti-
 komt. Hebt ghy Pintiquinestre ooc
 zien / vzaeghde de Koninghinne Ca-
 lasie. Ja ic heb zoudwe / antwoord-
 sy / ende is namyn oordeelen de schoo-
 ste ende lustichste Vrouw die ic opt za-
 die v meent wel kranwen / na datse ha-
 beroemt. Ic en weter niet van zeyde
 maer moeghen zalmen zien wiet be-
 hebben zal. Na dese propoositie vertro-
 ken sy wt de Tente / daerse alden dat
 gheweest hadden / ende zaten te Veri-
 om de Vrouwen te gaen bezoeken / d-
 de Keysers van Trebisonde noch niet bi-
 zocht / en hadde. Sy lieden / inde Stat-
 komende ende gaende na tpaeps / qua-
 men de twee Keysersinnen / Morder en
 de Dochter / de Koninghinne Orian-
 met alle d'andere groote Vrouw / dei
 Keysers van Trebisonde ontfanghen
 ende inde groote Sale ghekomen zyn
 de / spraken sy van zaken die nie-
 verdrachtich en Waren / zoo dat de Ko-
 ning van Hongaren ende Cildadan di-
 niet Oriane kondeden begonnen te spre-
 ken van t gheberht dat sanderdarts ge-
 schieden zoude tusschen de twee Chri-
 sten Ridders / ende de Koninghinne Ca-
 lasie / teghen de twee Heeren ende
 Pintiquinestre. Het welcke de gorde
 Vrouw zoo beweghde / datse in eenen
 ooghenblik dyp oft viermaal van couleur
 veranderde / vzesende voor eenich on-
 ghelut voor haren Man ende Heere / tot-
 ten welken sy zeyde: Het voeght de
 Jonghe lieden wel hime jonchevdt te
 ghebruycken / maer is misprijstlic den
 ghenen die tot haer jaren gekomen zyn /
 dien het voeghlijcker is maer de reden
 als de lichteveerdicheyt te ghebruycken.
 De Koning Amadis heeft Sonen ende
 Soons Sonen om voortaan dusdant-
 ghespel aentegaen / ende behoorde hem
 list

allende te vreden te houden niet datter ghepasseert is. Byde de Koninghen waren t'onvreden datse hier van gheprocken hadden / nu het was ghezept ende moest ghezept blyven / dies spt in de beste vrouwe sloeghen. Eldadant antwoorde Oriane: Zekerlyc My vrouwe / nu zie ic dat de liefde der Vrouwen tot hare Mans verre te boven gaet de liefde tot de kinders / want het blyct / en ic achte dat ghy liever hebt dat Perion oft Lisuart in plaetse van myn Heere Amadis mochten wesen / ende hy van die gheuecht ontslaghen waer. Door waer ic wilde niet doch wel / antwoorde sy: en heeft hy voor desen niet ghenoech ghedaen? wat ist van noode elken noch probe van synen persoon te rhoonen / die alreede zoo veel te weghen ghebracht ende verzocht heeft? Doet gaet / hy doet hem zelve ende my onghelyc. Naer naulike en hadden sy hier van begonnen te spreken / ofte daer en quam een Spie wt supandts Legher den Keyser van Constantinopolen waerschouwen / dat de Vpanden versch volc gezonden hadde aen de Koningen van Si ofte en Bugie en d'armade ter Zee versterct / om die vande Christenen t'overvallen / ter wyl len dat byde de Leghers hun stil houdende / zouden aenzien tgeuecht dat Armato verpicht hadde. Door dese tydinghe waren de Heeren genootzaect de koutinghe met de vrouwen te verlaten / ende den Raet te vergaderen: al waer sy besloten dat de Hertoghe van Gztilaife / de Graue van Alastre ende de Prince van Allarin den last zouden hebben ober de Schepen van Trebisonde / met xx duisent kloercke Soldaten / bod in de ghene dier in ghelaten waren. De Graue Flandalo ende Norandel werden oec versterct voor zo veel alser mede gh. bracht hadden vanden Verboden verch / ende voortz voortzach hem elc een na de ghelegghentheydt vander zake. Voortz gheboden sy allen Capiteynen

ende Soldaten elc een op syn hoeft te wesen / hun waerschouwende van tghene sy verstaen hadden / op datse niet overvallen oft verrascht en zoude werden / hoe wel dese waerschouwinghe onwaerachtich was. Wel is waer dat dese veraderijc byde Heydenen voorgehewent werdt / maer werdt belet door Almirir van Lique / een edel Prince ende trouw Ridder / die gheensins daer toe verstaen en wilde / aenghezien de verzeckertheydt / die sy lieden ghedaen hadden / ende aen Carmelle met eede bevesticht / doen sy hun quam verklaren d'aenmeninge van den strijt int byzonder. Genighe daghen daer na hebben dese twee Armeeyen aen malkanderen ghewerst / ende zulken slach gheslaghen datter dierghelycken noyt in Orienten gheschiet en is.

Hoe de Keyser van Trebisonde, Amadis en de Koninghinne Calafie bevochten den Koninc Armato, Griflant ende Panti-quinestre.

Het dyentwintichste Cap.

De Keyser van Trebisonde en de ghene die by hem waren / de Vrouwen en Princessen gorden avondt ghewenscht hebbende / vertroocken sy na hunne Tenten ende Pabelioenen / verwachtende den volghenden dach / inden welken sy den strijt aenbeert hadden / al zoo't bestemt was. Nu zoo en slapen sy van al den nacht niet / maer waecten en baden Godt met langhe en groote devotie dat hy hun wilde verleene dat syner eere ende glorie / en tot hunder zalicheyt ende behoudemisse noodich ware. Zoo haest als den dach aenquam / onboede Amadis d'Overste des Leghers / hun biddende dat elc een syn Vole in slachorden zoude houden / om den Vpant te wederstaen / ofse misschien (hun belofte bykende) hun wilden overvallen. Boorts daer na qua de Patriarc van Constantinopolen / en dede hem een devote en

M ij Christ.

Chriftelijcke vermaninghe / de welcke ghedaen zijnde quam Alquife by hem / ende gaf elc een Harnasch / ghelijc die waren / diese de Ridderg van't Wafte Esplandt ghegeuen hadde / daer sphen mede wapenden / en zittende te Peerde / wende n sy verzelschapt ter plaetse daer den srijdt gheschieden moest. D'oude Keeser van Constantinopolen droech de Lancie vanden Keeser van Trebissonde / ende Esplandian sphen Helmet. Arquifel Keeser van Roome droech die van Amadis / ende Galaoz sphen Helmi. Lisuart droech die vande Koninghinne Calasie / ende de Ridder metter Sphere haren Helmi. Aldus toegerust ende verzelschapt met vele Koninghen ende vrome Ridderg / quamen sy int perc / ghemact zijnde dicht by de Stadt / zoo dat de groote Vrouwen hen vande Mueren der Stadt niet alleenlijc en konden zien vechten / maer ooc zelfs de redenen konden hooren / die sy malkanderen toerriepen : kortz daer na volchden de dyg Hyndensche Princen ende Princesse ooc met veel ghezelschaps : ende Armato hadde alsdoen aen een swert Harnas / zittende op een groot swert Peerdt / als rou dzaghende over sphen Suster Melie : de Soudaens van Alape ende Persen / dienden hem voor Wapendzagers / den eenen dzaghende sphen Lancie / ende den anderen sphen Helmi. De Koninc Gzifilant was gantsch anders ghewapent / met groene wapenen gheschildert met vele twee-hoofdighe Serpenten / de hoofden afgheshouwen / ende reedt op te groot ende snel peerdt / het hooschmoedichste dat men opt zach. Op en droech dit blaesen niet te vergheefs / want sy hadde in sphen Jonckvot een zoodanighen Serpent verlagen tot groot voozdeel vande Inwoonders spon Landts. Almirie / broeder des Soudaens van Alquife / droech sphen Lancie / ende de Koninc van Jerusalem sphen Helmi. De

Koninginne Pntiquinestre hadde o haer Harnas een Turcx-blau flinlen kleet met gouden stricken / ende haren schildt gheschildert van Heir blau / stondt int midden de figure eenen dooden Reuse / daer by te verst ghevende die victorie die sy ghegh hadde over eenen haer Ghebuerme groeter alster eenich. Wan in syne tpte vinden was : ende dese Koninghin zat 300 kiloet te peerde als eenich vzo Ridder zoude hebben moghen doen / was zo schoon van gedaente / datse de haer ghezicht eenighe wel zoude hebben steruen / ende weder het leven gheven ooc. Nu 300 droech de Koninc van Esplandt der Reusen hare lancie / ende Princesse Gzadafilee den Helmi verct met schoone Pluinagien. Aldus quam dese kloecke Campioenen ter bane / in zulcken ghelupt van Trompetten / dement niet en zoude hebben hooren doeren. Ende alzo sy alle ghestelt waren om hun beste te doen / 300 reden 300 gheweldichlijc tegen malkanderen datse zonder te missen / hun Lancien stucken bliegghende / raerten Lijf teghelijf / Schildt teghen Schildt / ende hoo teghen hooft / in zulcker voegghen dat alle half beswinmelt / van hun Peerden vielen / behaluen de Koninghinne Calasie / die den steec een wepnich omweer : doch kreech noch 300 veel / datti Peerdt daer sy op zat met haer wt he Perc meynde te rijden / alzo sy oohalf van haer zeluen was. Nu 300 meyn den de ghene die dit ghebecht aenzagen dat Amadis voozeker doot was / want ter een stuc vande lancie dweers door sphen schildt bleef steken / het welc Ortane zulcken schrie aenbracht datse meyn di in onmacht te vallen : maer sy zach hertertstont op de been / ende moedichlijc n sphen Vrandt toetreden / die van ghelijcken opghestaen was / ende sphen Helmi vast maecte / die hem opt hooft ghe

ghedaeyt was. Ende alzo Amadis
 men ganc na hem toernam / zoo quam
 e koninghinne Calasie / noch te peerde
 inde / by hem / ende vraghde hem
 of hy ghequert was. Heen ic Me-
 gouwe / antwoorde hy / ic ghevoele
 ny wel / Godt lof / ende (na dat ic be-
 mercke) zoo is v de Fortuyne gunsti-
 gher gheweest als i man: van ons al-
 en: het welcke ny doet denken / dat
 hy zo haest niet te vermercken en zijt
 is wel eenighe Ridder die zelfs onder
 de vroomste ghewilt wort. Hy zou-
 de haer antwoorde verwacht hebben /
 naer syn wederpartij was hem zoo na
 dat hy dien metten sweerde moeste
 afscheit doen: dies sy vertros ende van
 den Peerde tradt / om alzo gheen voor-
 deel te hebben op Puntigumestre / die
 jaer Heert quyt was. Doen begon-
 ten sy samen te spelen / niet op syn kin-
 ders / maer als twee personen die mal-
 kanderen zochten om te bynighen. Ter
 ander syden de twee oude liden / de ke-
 er van Trebisonde ende Armato (be-
 chaemt zijnde vanden syone diese ghe-
 daen hadden twelc sy noch wel ghevoel-
 den) quam men malkanderen noch lustich
 aen boozde / ende traecteerden malkande-
 ren zoo soetelijc / dat de stucken van hun
 harnas ter aerden laghen / ja de zelve
 met hun heet ende root bloet gheverwt
 was / zoo dat men ozdeelde dat den minst
 ghequerten tot sanderdaechs niet leven
 en zoude. Maer indien dese twee een
 verwonderinghe gade den ghenen diese
 aenzaghen / zoo en was het noch niet
 te ghelijcken bytghene datse zaghen aen
 Amadis ende Grisilant: want ghelijc
 twee Smeden met ghewichte een heet
 pfer op den aenbildt slaen / noch min
 noch meer en hoordemen hunne sware
 enderreffende slaghen klincken / die dese
 vrome Ridder malkanderē zonder op-
 houden gaven: waer over Grisilant
 eenichsing verwonderet was / deur di: n

hy noyt te doene en hadde ghehad niet
 iemandt die hem zo veel werer leverde /
 ende dat te meer / om dat hy mercte / dat
 Amadis hoe langhet hoe meer kloeker
 ende vericher schen te wesen. Doch
 niet teghenstaende dat / om te laten bly-
 ven dat hy verhoopte syn meester te
 worden / zoo hi. l hy hem zoo kloec / dat
 hem al een moest prijsen. Puntigum-
 stre ende Calasie en stonden daer en tus-
 schen niet stil / waer alle twee hadden
 zoo d'oghen op Amadis ende Gris-
 lant / datse op niemant anders en za-
 ghen / principelijc de Ridder metter
 Sphere ende Lisuart / die tot dien tijdt
 toe noyt ghezien en hadden door wat
 vromicheydt hun Vader also verwart
 was: ende daerom spraken sy tot Ga-
 laoz aldus: sijn Heere wat dunet v
 van dese twee Campioenen? en beho-
 ren sy niet ghelouden te worden voer
 eenen Baroon van alle die de wapenen
 willen hanteren? Om Godes wille ziet
 ons hoe syde koninc Grisilant leyt daer
 hy wil. Hy doet / zyde Galaoz / ghelijc
 hy ghewoon is met andere te handelen
 in ghelijcke zaken. De twee koninghi-
 nen waren alsoen zoo moede / datse op
 hun rapieren rusteden / ende namen zul-
 ken ghewichte in Amadis ende Gris-
 lant zoo vromelijc te zien verhten / dat-
 se malkanderen bestandt gaven / om dat
 ghevecht te beter te zien. Ende om de
 waersijpt te zegghen / sy hielden hun be-
 de zoo kloekelijc / datmen inden tijdt
 van een ure ende meer / qualijc konde be-
 mercken wien de Fortuyne meest me-
 de wilde / want Grisilant (als ghezeght
 is) was sterk / dapper ende groots van
 herten / nochtang beghen hy int leste te
 swacken / door verlies van bloede / ende
 daerentegen hoe Amadis boozder ginc /
 hoe hy hem lustigher toonde ende gree-
 tigher int verhten / zo dat hy Grisilant
 zoo verre bracht / dat hy niet anders en
 dede als met synen schildt af te schutten
 de

desware slaghen die spien vbandt hem
 slach op slach vrecht: zoo dat van doen
 aen elc eē Amadis de victorie toschreef:
 de welke ziende spien vbandt hy na/
 ja gantsch verwonnen / sprac hem aen
 in deser manieren: Heer koninc / hebt
 medelyden niet v zelven / ende en ghe-
 buypt gheen wyetheyde teghen uwen
 persoon: Ghy ziet wel dat ghy verre
 het quaetste hebt: maer indien ghy my
 ghelooven wilt / ghy zult v leven ende
 eere beyde behouden / het welke ic v bid-
 de te wille doen: want ic zulcken vrom-
 cheyt aen v bevonden hebbe / dattet jam-
 mer waer dat ghy tleven verliesen zout/
 ende dat dooz v eyghen schuldt. Hoe dat
 dan? antwoorde Gyfilant: want ist
 een zake daer dooz myn eere niet ver-
 mindert en woort / zijt verzekert dat ic
 uwen raedt volghen zal / niet van vree-
 se des Doodts / alzo de zelve elc een
 ghemeyn is / maer alleenlijc om de groo-
 te vromcheyt die ic aen v bevonden heb-
 be. Ic bidde v dan / zeyde Amadis v
 valsch gheloove ende verbloecte wet te
 verlaten / die v dus langhe verleyt heeft/
 ende de onse aen te nemen / die de ware
 ende volkomene is: ende alzo en zult
 ghy noch d'uwe nimmermeer de Keiser
 van Constantinopolen noch syn Rijc be-
 schadighen / maer hem bystaen ende be-
 schermen. By Mercurius / antwoorde
 de Gyfilant / tis wel van v ghepreet/
 meynt ghy my eer met woorden te ver-
 winnen als ghy met uwe wapenen hebt
 konnen doen? Nu wacht v vooz my/
 want aler ict noch ghebe / zal ic v wel
 anders leeren spreken indient in mynder
 macht is. Doen nam hy syn sweert met
 beyde handen / ende niet alle syn macht
 meynde hy Amadis thoost te lieven/
 die den slach wat ontweec ende spien
 Schildt daer vooz hiel / die hy in twee
 strucken hieu / ende viel den slach voorts
 op syn eyghen been / dat gheweldichlic
 quetsende / ende zoo grooten pijn leedt/

dat hy niet d'ander knie ter aerde mi-
 knielen om hem te beter overeynde
 houden. Amadis die ziende / schoot hy
 toe / ende hem waernehmende tusschen
 Helm ende t'harnasch / stiet hem trap
 zoo diep in de stroot dat hy doot da-
 henen viel / ende hem stootende mett
 voet vooz den buyt / ghinc hy na Arm-
 to toe / den welcken hy van verre toer-
 koninc nu moet ghy van myn hand
 sterben / want ghy hebt te langhe gh-
 leeft ende gheregneert om die Lam-
 zulcken schade aen te doen. Armato
 gantsch bevreesst hem hoorende zo drey-
 ghen vanden ghenen die hy ter weere
 meest ontzacht / beghon zic te beklaghe
 teghen den ghenen die hy voren had-
 de ende den sijdt acnbeert hadde / te
 hem zeggende: Ic en weet niet / Kei-
 ser / oft ghy zult willen toelaten dat
 een ander helpe om my t'overwinnen
 ghemerct t'helpet tusschen ons beyden
 Indient alzo gheschiedt / zoo en ist ge-
 Edelmans were / maer v trouwe by-
 kende / zult ghy v zulcken schande ende
 oneere acndoen / datmen v t'allen tyder
 zal schelden vooz een schelm ende verra-
 der. Godt behoeft my vooz zulc / ant-
 woorde de Keiser: ende hem wende-
 de na Amadis / badt hy hem te vertrec-
 ken. Doen beghonnen sy wederom veel
 heftigher als te voren. De twee ko-
 ninginnen hadden hun dus langhe stil
 ghelouden / om met meerder ghemac-
 t'aenschouwen hoet met Amadis ende
 Gyfilant vergaen zonde: de welke doot
 zonde / alzo ghy verstaen hebt / ende
 Püntriquiestre ziende de Keiser Amadis
 hulpe niet te begheren / ende dat Armato
 hem zelve ontzacht / vreesende dat hy haer
 op den hals komen zoude / ghinc sy hem
 te ghemoet / ende niet een zonde linghe
 gratie zeyde sy hem: Heer Ridder het is
 elc eē genoegh bekend hoe de Koningin-
 ne Calafie ende ic ons wterste beste ghe-
 daen hebben om malkanderen om te
 brengen/

wymghen / ende de victorie te behalen /
 maer de parture is zoo ghelijc / dat me-
 mant qualijt zoude weten te oordeelen
 wien van beyde d'eere toekomt. Ic heb-
 be met myn eyghen ooghen ghezien /
 tghene ic verscheyden reysen van u ver-
 staen ende ghehoort hadde / ende hebbe
 alnu / aen uwen persoonne zoovanighe
 vromicheyt ende Ridderlycke seften ge-
 speurt / dat ic ter liefde van u / ende om
 in u ghezelschap te wesen / ic niet alleen-
 lyc dit ghebecht en wil laten berusten /
 maer my begheerte te laten doopen / ghe-
 loovende in uwen Godt ende syne wet
 'tonderhouden / op conditie dattet u be-
 lieve my toe te laten dat ic / gheduerende
 dese ozloge / my by u liede mach onthou-
 den / ende de zelve ten eynde zijnde / dat
 ghy my alsovan een vroom Ridder van
 wien bloede tot eenen Man gheeft / na
 mynen staet / zijnde Koninghinne ende
 Vrouw van zoo veel landen dat ic o-
 ver al myn Ghebueren ghebiet hebbe.
 Amadis verstaende de begheerte van
 Pintiquinestre / was meer vlijt als oft
 hy de principaelste Stadt van gantsch
 Asien veroverd hadde / dies hy haer
 aldus antwoorde : Mevrouw / uwe
 begheerte is my zoo weert ende aenghe-
 naem / dat ic my alnu houde voor de
 gheluckichste Ridder van heel Christen-
 rijk / Godt de Heere my de genade doen-
 de / datter zoo edelen Koninghinne als
 ghy zijt behoude ende zalich wordt ver-
 latende den wech der verdoemenisse.
 Ende wat aengaet de conditien die ghy
 verzoert / tzy van my te verzelshappen
 ofte van u een Man te bezoeghen / zijt
 verzekert dat ic u niet alleen in alzulcken
 redelijcken begheerten en zal vernoen /
 maer in alles dat ghy van nu voortaan
 op my zult moghen vercyschen / ja zelfs
 van my te noemen ende te houden voor
 uwen Ridder zoo langhe als ic leve / en-
 de tot wat plaetse ic oec zy. Op myn
 trouwe / zeyde de Koninghinne / wel te

recht wordt ghy ghesonden voor den
 besten ende beleeftten Ridder ter Wee-
 relt : ende dit zeggende / viel sy op haer
 knien om hem de hande te kussen / maer
 Amadis gies haer op / ende omhelsde
 haer vriendeljc. Als de Koninghinne
 Calasie de zaken zach aldus gaen / zoo
 maecte sy haren Helm los / ende dien ter
 aerden worpende / nam haer Rapiet
 by den punt / presenterende tghedest
 der Koninghinne Pintiquinestre /
 tot haer zeggende aldus : Mevrouw
 dewyle ghy u zelven al zoo overwonnen
 hebt / die gheacht ende gherekent wordt
 onder de vroomste Ridders der Aerden /
 ende dat ic byten alle twijfel uwe vromi-
 cheyt niet en zoude hebben konnen
 wederstaen / al zoo elc een wel heeft kon-
 nen mercken (zoo ist wel reden dat ic u
 de eere gheve die u met rechte toekomt.
 Och Mevrouw / zeyde Pintiquinestre /
 ghy doet dat my toekomt te doen. Ende
 aldus in gheschil zijnde wie d'eere des
 anders Rapiet zoude aenbeerden / stel-
 de Amadis hem tusschen beyden / ende
 hen omhelsende / zeyde hy : Nu / nu / ic
 zal u beyde vereenighen : ghy Mevrouw
 zeyde hy tot de Koninghinne Calasie
 zult de Rapiere aennemen vande Koninghin-
 ne Pintiquinestre ende sy d'uwe / zo
 zal d'eere aen wedersyden ghelijc wesen.
 Gheduerende dese redenen deden de
 twee Ouders Armato ende de Keysers
 van Trebisonde hun beste om van hun
 ghebecht een eynde te maken / hoe wel
 sy beyde zoo morde waren / datse qua-
 lij den aessen konden verhalen / doch
 wast wel te zien dat Armato tquaetste
 hadde / want zoo haest als Grisilant
 doot was / zoo werdt hy klaufertich / en
 dede niet anders als de slaghen af-
 keeren : Dies hem de Keysers te kloekers
 aenviel / ende hem enen zoo gheweldich
 slach gaf / dat hy hem t'arnas door
 hieu ende een diepe wonde int lijf gaf /
 recht int vergaderen der slachters schou-

R

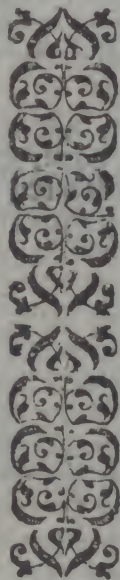
dreef

dere / daer vloet in zulcker oberbloet
weliep / dat sy hoys daer na ter aerden
viel ende synen gheest gaf. Het welcke
zulcken blyfchap ende verzekertheyt
den Christenen gaf / datse ghelyckelijc
Godt loofden ende dancten: ende boven
al Oriane ende de Joffrouwen / die niet
verstaen en hadden wat sprake Amadis
met de twee koninginnen gehad had-
de / dies sy Carmelle terstont aen hem
sonden om de waerheyt te weten. Hier

entusschen floeghen de Trompetten
de Claroenen / maekende veel vzeug-
den ende trioufen / ende den verwonne
werden hunne Peerden ghebracht /
de welcke sy zaten ende reden na hun
Tenten / alwaer hun verzelschapten te
le koninghen / Princen ende ander Ri-
ders / hooghlijcx eerende de koninghin-
ne Pintiquinestre / zoo veel hun doe-
lijc was.

Hoe Almiricx van Liquien voor ofperste Velt Heere der Heydenen ghekoren vverd
ende hoe hy eenen Dvverch aen Pintiquinestre zondt int Legher der Christene:

Het vierentwintichste Capittel

DE victorieuse Ridders afge-
zetten zijnde in Amadis Ten-
te / met de koninghinne Pin-
tiquinestre ende Calasie / zoo
werden sy terstont ontwapet
ende men bevondt aen hun gheene won-
den / daer door sy de wapenen behoefde
te laten / alst hun maer en beltfde. Nu
zoo hadden hun d'Overste des Legers
grootelijcx verwondert over den Tre-
ves ende de tsamenfyzekinghe der twee

koninghinne ende dat alse meest int ge-
recht verhit waren: Dus hadden sy Pin-
tiquinestre hun d'oorzake daer van si
zegghen / al zoo verscheydenlijc daer van
ghesproken werdt. Doen verhaelde si
hun van woorde te woorde alle de rede-
nen die sy tsamen ghehadt hadden / ende
duerde dit verhael zoo langhe / dat de
maeltijt beerdich was / ende na den
eten werdt den dach boozts bestect met
tsamen fyzekinghen / horemen van nu
boozts

voorts mit den Spanant handelen zoude. Tot het welcke Pintiquinestre hun groot voordeel beloofde te doen / alzo haer des Spanants macht bekend was / ende d'ure wannermen hun best aen vanghen zoude. Sy was zoo wel sprekende als eenighe vrouwe ter werelt / ende was zoo beballijc / ende begaef met zulcken wtinnende Schoonhepdt / dat Periton / Galaors Sone gantschelc op haer verliefde / ende duurde dese liefde zoo langhe dat hy niet haer eens werd. De Jongvrouwen die van binnen de Stadt tghewerijt aenghezien hadden / waren belust om te weten hoe het met Amadis ende d'ander al was / en waerom de Heydensche Koninghinne haer opghegheven hadde zonder daer toe gedwonghen te wesen : ende zonden Carmelle om van alles trechte bescheet te hebben / de welcke van alles trechte bescheet hebbende / keerde wederom na de Stadt / alwaer sy bertelde wat sy ghezien ende ghehoort hadde : waer van Oriane ende d'andere hoven maten verblijt waren / ende naulijcx en was sy wt het Legher / ofte daer en quam eenen Dwerch in Amadis Tente / die de Keyser van Trebisoude terfoudt werdt kennende / want het was den zelv en die Meliengs brief bracht / op dien eydt als Lisuart by Zabasilce werch ghelepdt werdt / alzo voren verhaelt is. Syn komste en was hem niet zeer aenghe naem / maer hy en liet sulcx niet bliken / om te hooren wat hy zegghe wilde. Doenghin den Dwerch by Pintiquinestre / die alsdoen zat en koutede met Calafie ende Lisuart / ende met een stoute vermetenthyt sprac hy haer aldus aen : Koninghinne Pintiquinestre / Admirix van Liguien (als hi overste Colonel ende Velt Heere d' s grooten Heydenschen Leghers / door het overlopen van myn Heere de Koning Arniato) spadt u wt sech duzent vrouwen / deure

dien hy niet en wil ghebruyken sulc volc / welkers Overste een verraetsiet en booswiche is. Dit is tegene dat hy in p belast heeft u te zegghe / ende niet eenen aen te dienen dat hyse alle zoude hebben laten ombrenghen t'uwen spijte / ten ware hy ghedachtich was / datse hun beste ghedaen hadden om de Stadt stormender handt in te nemen / soachs naer uwe komste. Doch zoo veel isser af / dat indien van nu voorts eenighe der zelber in syn handen gheraken / hy zulcken punte daer aen zal doen / dat d'andere hun daer aen spieghelen zullen. Ende zoo vele u aengaet / hy is bereydt synen perzoon teghen den uwen te stellen / ende u te betoonen datter noyt Creatuere meerder valschept ghedaen en heeft als ghy. Dus gheeft hy nu antwoorde die u mach ontschuldighen. Naen myn vrient / antwoorde de Koninghinne / ic ben wel blpde dat ic myn Vrouwen by my hebbe / met de welcke ic meyn te weghe te brenghe / het welcke ic voorghe nommen hadde alleen te doen : ende wat belanght dat Admirix by u ontbiet / ghy zult hem van mynent weghe zegghe / dat zooder zoo veel beleefthepdts ende wysheyt by hem waer / alser by my wel trouwe is / zoo en zoude de Deught hem niet ontbreken / noch hy en zoude in niet schelden over een zake die ic niet ryppe rade ende niet zonder merckelijcke reden ghedaen en hebbe. Ende zeght hem ooc / dat tghene hy meest gerust stelt / dat ic noyt verbaest en ben gheweest van een verwaent ende opgeblasen mensche als hy is : ende indien hy lust heeft om my te doen bekenen twelc ic noyt bekenen en hebbe / noch niet bekenen en zal indient Godt beliest / dat is verradich te wesen / dat hy home ter plaetse daer ic heden moeghen wtghe schepden ben / hy zal my aldaer bereyden vinden om hem te doen beliden dat hijer door synen hals aen licht. Dese antwoorde

woorde by de Koninghinne ghedaen
niet een groote marichepot ende zonder
eens gram te worden/werdt grootelijck
by alle de Heeren gheprezen: Zelfs by
Lisuart/ de welcke den Raen aenspre-
kende tot hem zeyde: Myn vriendt/
na dat ghy Almirix d'antwoorde van
dese wyse ende schoone Koninghinne ge-
daen hebt/ zoo bidd' ic u hem te zeggen/
dat een Ridder metten welcken sy was
houtende als ghy hier quaeint / hem
ontbide / dat hy zoodanighe scheldt-
woorden als ghy van synent weghen
hier ghesproken hebt / wel by hem had-
de moghen bihouden/ ende dat hy hem
hadde behooren te stellen ofte te beroe-
pen eenighen Ridder/ die hier ghenoech
zyn om hem bescheet te doen / ende niet
een Koninghinne: het welcke ic niet en
zegghe om dat ic haer niet zoo kloec en
houde als hem/ in alle Ridderlijke sep-
ten / maer ter eeren vande Ridderfchap.
Ende indien hy by aboutuere bevindt
dat ic ghelijc hebbe/ ende hy my wil te-
ghen hebben/ zeght hem dat ic voor haer
zal staen/ ende al doen wat sy u belooft
heeft. Den Dwerch hem hoorende zoo
stontelijc spzeken/ bezach hem wel scher-
pelic om hem te beter te kennen: ende
oorlof nemende aen alle tghezelshap/
keerde hy wederom na Almirix/ dien
hy syn antwoorde verklaerde: maer hy
en vertoefde aldaer niet langhe / ofte hy
en byacht wederom bescheet aende Ko-
ninghinne / hoe dat syn Meester hem
hiel aen haer begheerte van teghen mal-
kanderen te Kampen: niet heden/ al zoo
het nu laet wordt / maer moeghen heel
vroegh / indien ghy hem verzekertheit
doet voor de Christenen / hy zal van ge-
lijcken aen de syne doen tot uwer verze-
keringhe. Ende wat u aengaet / Deer
Ridder metten Krupre zeyde hy tot Li-
suart / hy ontbide u / dat om den lust die
ghy hebt te Kampen/ hy niet hem bren-
ghen zal een Weggezelle/ zynde een Ko-

ninc/ niet minder van qualiteyt als Ar-
mato gheweest is/ ende innumers 30 va-
maert in septen van wapenen / en
300 ghy nu de stouticheit hebt u teghen
hem te stellen / hy niept u wel te k-
stijden/ ende u te bewysen dat het u no-
menant toe en komt zoo verwaendel-
te spzeken als ghy ghedaen hebt. Ge-
zake wil ic wel dat ghy weet/ dat al i-
dat ghy lanc zyt / zoo elc een zien kan
300 zoudt ghy eben wel noch onder sp-
orelen doorgaen. Nu zoo noemde hy
Lisuart met den naem van Ridder met-
ten Krupre/ om dieswille dat hy een roo-
krups in synen Schildt voerde: maer
Amadis wetende dat hy die ghelijckel-
een op de borst hadde/ bevondt desen na-
natuerlijcken wel / ende hadt hem den
naem van doen voort niet te verande-
ren: zoo dat hy langhen tijt daer na die-
naem bleef behoudende. Lisuart dat
hoorende dat den Dwerch hem in strij-
de voodde / ghelijc ghy ghehoort hebt /
spzac tot hem aldus: Raen / u Meester
doet my groote vriendschap / my oor-
zake ghebende de Koninghinne te ver-
zelschappen in zoo goeden zake. Ghy
zult hem zeggen dat ic den strijdt aenne-
me niet den ghenen die hy my by u aen-
dient: ende zoo hy zoo groot is als ghy
zeght / men meet de menschen metter el-
len niet / maer worden gheacht na ther-
te datse hebben/ ende voor al zoo sy den-
delic zijn: die (va myn duncken) hy niet
rober en heeft/ ghemerckt de woorden
ende de onbeschaentheit die hy is ghe-
byrskende t'onswaert. De Raen en
bleef daer niet langhe / maer oorlof ne-
mende aende Christen Heeren / keerde
weder na Almirix ende d'ander Konin-
ghen / die hem wtgezonden hadden /
de welcke hy onledich vondt met de
lichamen van Armato ende Griste-
landt te doen balsemen / om die na hun
landt te zeynden: ende die daer na met
beter ghelegentheit heerlijcken na hun
Cere-

ceremonien te doen begraven. Waer
oo haest alse des Overchs antwoor-
te verstonden / zoo waren sy weder ma-
en blijde/bezonder de koninc vant Ey-
landt der Reusen/Vader van Gradafilee
sy zijnde teghen den welcken Lisuart
hadde te kampen/ende verzocht dit ge-
recht op hope van hem te verwinnen/
ende hem openbaerlijc te doen bekennen
den middel syner verlossinghe/om alzo
alle quaet vermoede van verraderij die-
nen hem na gaf/wat te wisschen/ Lisuart
te dooden/ende hem alzo na syne begeer-
te te waken. Daer over Gradafilee zeer
reswaert was / want sy Lisuart liever
hadde als haer zelve / ende kennende de
vromicheit haers Vaders / meynde sy
natter onmogelijc was teghen hem te
houden staende/zoo datse den gantschen
nacht niet en dede als by haer zelve in te
overleggen ofse gheenen middel en zou-
de konnen bedencken / daer dooz desen

aenschach mocht achter blijven. Als nu
quam haer te voren dat Lisuart haer
een belofte ghebaen hadde van te doen
datse begheeren zoude / ende datse hem
bidden zoude dit gherecht wt te stellen:
daer na werdt sy wederom denckende /
dat sy alsdan onslaghen zoude wesen
van syne belofte met zulcken gheringhen
salte/ende byten alle hope zoude wesen/
om eenigher tijt te gheraken daer sy na
was verlanghende / welc was syne lief-
de te verkrighen. Aldus overlegghende
als nu d'een/alsdan d'ander/ niet weten-
de wat besluyten/ dacht sy ten lesten/ten
quaetste komende/zoo haer Vader hem
verwon/datse niet sinecken ende bidden
hem cleven zoude salveren/daer dooz sy
noch niet in haer ghehouden zoude we-
sen als te voren. Met dese resolutie viel
sy in slape/tot sinorghens vroe ghede za-
ken vergacnde als ghy verstaen zult.

anden strydt tusschen den Ridder metten Kruyce teghen de Koninc vant Eylandt der
Reusen, ende de Koninghinne Pintiquinestre teghen Almirix van Liquien, d'O-
verste des Turcschen Leghers: ende de redenen die Gradafilee met Lisuart hadde
over de behoudinghe haers Vaders.

Het vijfentwintichste Capittel.

De nacht die alle dinghen in stilte
brenghet / gaf wat ruste de ghene die
er verlijden hadden / maer zoo haest als
dach begon te worden / ende de Ridder
metten Kruyce Godt ghebeden hadde /
zoo quam hy in Amadis Tente/al waer
Rij he

in Pintequinstre al ghewapent vondt.
 Ende alzo men hem het Harnas ach-
 ter aenpaste / quam Alquise daer gezon-
 den zijnde van de Joffrouwen in Con-
 stantinopelen / ont te weten wanneer sp
 te parcke zouden rijden / ende dicht by
 hem komende / zepde sp hem in d'oore.
 Heer Ridder / ic ben verzekert dat Me-
 vrouwe Quolorie die v met gantscher
 herten bemint / haest tijdinge zal hebben
 van desen strgt / ende dit weet ic vastelijc
 dat uwer beyder liefde bestaet inde be-
 houdinghe uwer eeren. Dus bid' ic v /
 v alzo te draghen / datse haer voor ghe-
 luckich houde / zoo danighen Ridder ver-
 koren te hebben als ghy zijt / ende dat
 ghy dooz clauherticheydt niet en verliest
 v Liefste ende v epgen leven esfeng.
 Dese vermaninghe ontfelde de Ridder
 metten Krupce zoo geheelijc / dat hy niet
 een wooydt en konde antwoyden / ende
 Amadis badt Alquise datse terstont de
 Vrouwen zoude waerschouwen hen op
 de mueren te laten binden / om aen te zien
 tgehebecht welc stract beginnen zoude.
 Pintequinstre veerdich zijnde om te
 Peerde te ziten / klaechde dat haer sweert
 niet stijf ghenoech en was Me-vrouw
 zepde Amadis ic hebbs een dat ic verkre-
 ghen hebbe / ende verzocht op veel plaet-
 sen : ic bidde v daer mede v in noot te be-
 helpen / v verzekerende dattet v niet be-
 geven en zal : en zoudet ooc noch aen v /
 noch niemant anders presenteren / ten
 ware ic v bevinde ende achte als myn
 epgen zelve. Myn heer / antwoyde sp /
 ic bidde v hebt dit gevoelen vastelijc van
 my / dat ict niet aenbaerden en zoude /
 wat perijckel my ooc mocht overkomen
 ten ware / ic die hope hebbe v zelve op
 moeghen wederom te gheben / met zul-
 ken danc zeggheughen (zoo ic de victorie
 behale) dat zulcken gheluc my gheschiedt
 zal wesen dooz zelve sweert van uwe
 handt ontfanghende ende anders niet.
 Dit zegghende gozde hy haer spa sweert

aen / ende stract eraden sp ende de Ri-
 der metten Krupce wt Amadis Ten-
 vooz de welcke hun Peerden stonde
 ende op ghezeten zijnde / werden sp v
 zelschapt met vele vrome Mannen / en
 Amadis zelve diende dien dach de I-
 nunghinne vooz Schildt-knecht / haer
 draghende totte plaetse daer tgehebe
 moest gheschieden / Lancie ende Sch-
 ende Calasiet Helmet. Van ghelijc
 deden de Keysers van Trebisonde en
 Constantinopelen aen Lisuart. En
 deur dien sp Almirix van Liguien en
 de Koninc vant Eplandt de r Keusen g-
 vert ende veerdich vonden / zoo en gh-
 bruycten sp gheen langhe Ceremoni-
 vooz tgehebecht. Dese Heydensche Ri-
 cen waren ghewapent int swerte / a-
 rou draghende over Armato : de Kon-
 vant Eplandt der Keusen / droech een
 breeken Schildt / inden welcken afgh-
 maelt stonden twee Keusen ter doot te
 ghequetst / ende gheleec wel int aenz-
 vroom ende kloec te wesen / ende zoo w-
 te peerde / dat Amadis tegen Argamon
 zepde zekerlijc ic geloobe dat dit een vze
 Ridder is / ziet eens / het schijnt dat hy n-
 den zadel ghelijmt is. Ghewisselijc
 hy vroom / antwoyde Argamon
 twele hy wel liet blijcken / als hy twee
 open velde verwon de twee Keusen
 der ende Sone die hy alsmoer tot ee-
 ghedencteecken in synen Schildt voer-
 doch ic hope dat v Sone hem zal be-
 meesteren / ghesproken zijnde van de ghi-
 ne die noot verwonnen en zijn gheweest
 Midts dien sloeghen de Trompetten
 ende zoo veel de Peerden loopen mocht-
 ten / reden de Ridder metten Krupce end
 de Koninc vant Eplandt der Keusen ti-
 ghen in alskanderen / welckers sicken zo
 gheweldich aen quamen / datse oghinghe
 dooz Harnas / Pantzier ende kleed. ten
 ende ten ware de Koninc vant Epland-
 der Keusen gheballen hadde / hy hadd
 groot perijckel gestact / maer hy gaf den
 stee

Reet toe tot spij behoudinghe. Van ghe-
lijcken zoude de Ridder metten Krup-
te wederbaren hebben / wt den zadel en
teghelcreepen ghelicht zijnde / meynende
metten neus op d'eerde te vallen / zoo hy
hem niet vast ghehouden en hadde aen
de Mane spijns Heerds. Een d'ander
hyde en spaerde Pintiquinestre ende Al-
mitrix malkanderē ooc niet / hoe wel hun
ontmoetinge gantsch anders was / bze-
kende hun Lantien tot aen de handha-
ve / zonder hun ernichsins inden zadel te
betocren / daer oer elc een zie verwon-
derde. Hier en tussche Lisuart spij Heert
om keerende / ende spien vpaendt over-
eynde ziende / bereedt om aen te vallen /
verliet hy spij peerdt / ende trat na hem
toe. Doen begonnen sy zoo wydelijc op
malkanderen te slaen / datter noyt des-
ghelijc ghezien en was / ende vielen de
slaghen zoo dicht en hardt / datse elcken
ghenootzaect waren de knien te buy-
ghen. Het welcke Amadis ziende / zepde
spors wijs: Ic meyne dat d'erbiedinge
die dese Ridders malkanderen bewijzen /
ten lesten tot misnorginge van d'een oft
d'ander zal wesen / hoe wel sy byde hun
beste doen / om malkanderen te betoonē
d'eere ende druyght die sy d'een d'ander
gunnen. Sy spaerden ooc malkanderen
zoo wepnich / dattet veldt tot vele plaet-
sen met hun roode bloet besprenght
was / ende bezaept met stucken van hun
wapenen / dies de Koninc wat aen d'een
sude tredende / spien vpaendt aldus aen
spac: Heer Ridder nyp dinct dat den
dach noch lanc gheuech is / om ons ge-
vecht te eyndighen. Ic bid' v door be-
lefscheydt / laet ons wat onsen adem ver-
halen / daer na zullen wy wederom beter
als te voren beginnen / indient v beliest.
Nu zoo en hadde Lisuart niet verghe-
ten de woorden die Alguise hem ghezept
hadde van wege de Princesse Onolorie /
ende haer ghedaente quam hem zoo wel
te voren / dat hy ter liefde van haer ver-

hoopte eer te behalen: dies hy de Koninc
vant Eplandt der Reusen gheen antwooz
de en ghaf / maer verdobbeleende spij
slaghen / dacht elc een dat spij kragt ooc
verdobbelt was: waer van spien vpaent
hem niet eens en ontzette: maer als
een vroom ende stoudt Campioen ver-
weerde hem / ende bespiont / ghelijcmen
ghenepulge ziet doen die na de victorie
trachten. Na de welcke Pintiquinestre
ooc grootelijc was haerliende / qualijc
eenen slach op Almitrix slaende / oft sy en
quetste hem aent lijf / zoo goet ende sup-
bende was / sweert van Amadis dat hy
haer gheleent hadde: waer van hy zoo
niet gramschap van spijte ontfleken
wert dat hy op haer niet zulcker krachte
sloech / dat haer d'ooghen glinsterden /
ende twee ofte drey treden eersfelde / dies
sy stract de wrake daer van nam / want
haer vast stellende / schoot sy hem toe /
ende gaf hem zulcken slach tusschen hals
en hooft / datse hem den hals hals af
sloech / wt welcke wonde t'bloet zoo o-
verbloedich liep / dat de ziele daer we
vloech / ende lichaem doot ter aerden
viel. Och / zepde de Koninghinne / ic en
konde v gheuen beteren loon gheuen /
voor het onghelijc nyp aenghedan / nyp
noemende verraderse / daer ghy door
nwen hals aen loocht. Dit ghezept ende
haer sweert afgebaecht hebbende / ver-
trot sy onder de schadulwe eens booms /
om te zien het eynde vanden Koninc des
Eplandts der Reusen / ende vanden Rid-
der metten Krupce / die als doorn mal-
kanderen omvattet hadden / zoekende
d'een d'ander onder te legghen: doch te
verghetse / want elc een triel hem stijf /
en was op spij hoede / alzose in desen han-
del gheen leerkinders en waren: Ware
van Gadafilee wter maten blijde was /
ziende de vromicheyt des Ridders met-
ten Krupce / die sy van gantschter herten
bemindde. Een zake wasser die haer be-
droefde / dat was den doot van d'een
ast

oft d'ander / waer ower sp al haer leven
bedroeft zoude wesen / want d'een was
haer Vader/ende d'ander haer Lief van
haer bemint boven maten. Alzo bleven
dese twee Kampioenen een gantsche
half ure ende langher / aldus woestelen
de zonder te verzuimen alle practijcken
tot dit spel dienende : ten lesten verlieten
sp malkanderen / ende aenveerden we-
derom de wapenen : ende ghelijcmen de
stampers van eenen Runneulen hooft
gestade lijck vallen op de schoffen om die
te byken / even alzo schermtusten dese
twee Ridders op malkanderen om tbes-
te:doch het bloet dat de Koninc van Ep-
landt der Reusen allencykens verloos /
dede hem vertraghē / zoo dat elc een wel
zach dat hy in kracht af nam. Doen
vraeghde Amadis aen Argamont wat
hem daer van docht. Deere / antwoorde
hy / die moest wel blindt wesen / die
niet en zaghe dat v Sone verre tbeste
heeft. Ic en wil niet zegghen datseint be-
ghintsel / dier op ghelet heeft / niet inde
memorie ghebracht en heeft v ghevecht
op ghisteren teghen Grisilant / hebben
de malkanderen zoo langhen tijt weder
staen/maer nu zetmen wel dat de kaus-
se ghekeert is tot nadeel des Turcx. V
duncker van dat v beliest/zeide Amadis
maer ic zegghe dat ic noyt twee Ridders
beter hebbe zien vechten. Olt zeide hy/
om dat hy selve spn seve niet te zeer en
wilde spijssē : dies Esplandian spn Va-
der hem dies was belchde /ende hadder
gherone wat teghen ghezeide / maer hy
en wilde / noch en dorste. Even als doen
de Koninc van Esplandt der Reusen /
meynende eenen slach af te keeren/trat
wat achter waerts / en deseynde ston-
felde hy/ende viel zoo hardt daer henen/
dat een pghelijc meynde dat hy doot
was: d' halve de Ridder metten Krup-
te d' w landers wist/hem terstont opt
Iffspionc / ende hem stellende den vo-
et op v kele / dede spn neersticheyt om

den Helm t ontbinden / ende hem t
af te houwen/maer hy hoorde een ste-
me zonder op houde roepende : Och
Lisuart / Lisuart : dies hy op zien
zach de schoone Gradafilee / Doel-
vanden overwonne / die na hem toeli-
ende hy hem komende / viel sp op h-
kniert/ ende bitterlijc weenende/zeide
hem : Och Ridder / indien ghy zulc
medelijden met my hebt / als ic wel
repeit ende stout gheweest hebbe om t
verlossen wt de ghebankensse / zoo l-
hem int leven die myn eyghen Vader
ende dese is de ghiste die ghy my n-
schuldich/zijt volghende ulwe belofte
dient v indachtich is / anders zoo bi-
v/ dat ulwe handt ons beyde ombren-
in dien sp veerdigher is om wezacht
te ghebruycken/als ghy selve om me-
lijden ende compassie te hebben. De Ri-
der metten Krupce kende haer zeer w-
als de ghene die hy spn leven schuld-
was : der halven verlatende de Kon-
die hy onder hadde / quam hy Grad-
filee/die op haer knie lach / op hyff n
haer onder den arm nemende/zeide
haer : Op myn trouwe / se vrouwe/
belofte die ic v schuldich ben/ ende tgl-
biedt dat ghy ower my hebt is zo groo-
dattet v niet noodich en was zoo v
moeyte te doen te verzoeken teghene g-
begheert : de minste Bode die ghy ha-
moghen zeiden/ zoude my nu ghenoe-
gheveest hebben Een zake bidt v/ze-
zeer als ic vermacht/ dat is dat v beliet
niet my te gaen / v verzekende dat h
Vader zijnde van zoo schoone ende rde
Dochter als ghy zijt / ende hy zulck
vrome Ridder/ hem ende v zulcken go-
den riere aenghebaen zal worden / al-
men zoude moghen bedencken. Nu zo
waren hy hungen komen de Keysers va
Constantinopolen ende Trevisonde / A-
madis / Pindiquinestre / ende een gro-
ghetal van groote Prinsen/ende Dierē
tot de welcke de Ridder metten Krup-
zeide

reypde / dat hy syn leven (naest Godt) alleenlyc van dese Jonckvrouwe behouden hadde : want sy ende niemadt anders is de ghene die my verlost heeft wt de handen vande boose Melie: dus bidde v alle jaer zoobanighe eere te bewyzen als sy weerdich is. Om dese oorzaak en wasser niemant ofte sy en onthaelde haer vzenelijc / als ooc de Vader de Koninc vant Eplandt der Reusen / den welcken men in Peerdt bracht / als ooc des oberwinners / ende reden ghelijckelijc na den Leijher tot Amadis Cente. Maer alzoosy vande Peerde zaten / quam Alquise aldaer / de welcke de Keeser van Constantinopolen ootmoedelijc badt van wegen Dyanz / datmen haer zoude zeynden Li-

suart ende de Koninc vant Eplandt der Reusen / want sy hun wonden wilde laten heelen van Meester Helisabet : ende sy was ooc lustich om de Koninghijne Pintiquinesire ende Gradasilee te zien / vande welcke men haer zoo veel dengelden ghezeydt hadde : het welcke alle de Heeren haer consenteerden : hierom hun Peerde keerende verzelschapten sy hun inde Stadt / alwaer sy ontfanghen werden niet zulcken blijden ghelact alst moghelijc was. Ende hoe wel de wonden des Heydenschen Koninc groot ende perijckeleus waren / Meester Helisabet ozoechgher zulcken zorghe voren / dat hy in korte daghen hem gantsch ghebetert vondt.

Hoe de Heydensche Vorsten hunne Overste verloren hebbende, aende Christen Prin-
cen bestandt verzochten, twelc hun ontzeydt werdt, ende watter voorts ghebeurde.

Het zesentwintichste Capittel.

DEn Leger der Turckē was gantsch beroert zoo over den doot van Almirice van Liquire / alsover d'overwinnighe des Koninc vant Eplandt der Reusen / niet meer haer konnende by staen : dus ziende datter gheen helpen aen en was / zoo vergaderden sy hunnen Raedt / om te besluyten watmen

hoort aen doen zoude : ende sy bestemden datmen aende Christenen zonds bestandt verzoeken hoort veertien daghen / om daerentusschen de verflaghen Koningere na hun Landt te zeyden / ende die aldaer te laten begraven niet alsulcke pompe ende magnificentie als die verespichten. Dus zonden sy terstondt hun Ambassadeurs om tot een accoort te ko-

men

men

men ofte bestandt vooz veertien daghen.
 Sy quamen by Amadis / ende na dat
 hy hun verzoecte volken verstaen hadde/
 zoo gaf hy dat alle d'ander Princen ende
 Capiteynen te kennen/die hem dese eere
 wilden aendoen/ datse vooz eerst syn ad-
 vjjs wilden hooren. Der halven ghe-
 dwonghen zynde syn meyninge eerst wt
 te spreken zeyde hy aldus: Wy Heeren/
 het is zeker dat dese verbloecte ende van
 verlatene Menschen herwaerts over
 meer ghekomen zijn om t'onder te byen-
 ghen onse Religie / ende tgheloove onses
 Zalichmakers Jesu Christi / als wel
 om tlandt van Tracen oft Constaantino-
 polen: hierom heud'ic vooz tbeste/dewij-
 le ons tghelut tot noch toe gediene heeft/
 tzelve niet te versumpen / maer met de
 hulpe Godes zoo veel te wegghe byengē/
 dat wy dese boerbe verdryvde tot in die p-
 ste van Tartargen ende voorder / ende
 hun gheensins eenich verdryach noch be-
 standt te gunnen / al zoo sy verzoeken:
 anderzints zyt verzekert/indien men hun
 ghehoor gheeft/datmen hun niet alleen-
 lyc gheleghentheydt en gheeft om hun
 te verzekeren / maer ons verachtende/
 zuller se hun op een nieu verstercken/niet
 meer werck van ons makende als van
 ghestoofde honderē/ ofte als onbeschae-
 mde ende kleynerhertighe hoeren. Ende al-
 dus is myn advijs datmen se zonder lan-
 gher wt stellinghe ga bezoeken tot in
 hime Hutten. Men zoude my moghen
 teghenwerpen datse veel stercker van
 volcke zijn als wy: hier teghen hebt
 ghy dit wederom / dat den meiste deel
 van hun ofte ziet ofte verarmet zijn /
 ende alreede half doot van honger: ende
 dat het bezondertsie van al is/ wy ver-
 ten vooz tgheloove Jesu Christi in wiens
 handt de victorie ghelegghen is / zoo dat
 ic niet en twijffle/ ofte hyen zal met ons
 wesen/ende al zoo gheen byerse en behoe-
 ven te hebben. Desen raedt werdt van
 elc een vooz goet ghehouden / zoo dat

d'Ambassaten al met eenen binnen e-
 boden werden/ ende de Keysser van T-
 bisonde dede d'wtsprake vooz hun all-
 tot hun sprekende aldus: Ghy Hee-
 Ambassadeurs / wy en vinden niet g-
 raden met v lieden eenich bestant te r-
 ken/maer ter contrarien zeght de gh-
 die v wt ghezonden hebben / datse v
 morghen aen op byeken ende wt Tra-
 vertrecken/ ofte wy zullen hun niet sch-
 de ende schande doen vertrecken. D-
 antwoorde en behaechde hun niet w-
 ende veel min de Princen huns Leg-
 verstaende hun zeggghen / want sy ha-
 den inde voorgaende stromen op
 Stadt gedaen verlore meest hun klo-
 ste Soldatē/ ende de reste was zoo mi-
 deloos / datse alreede hun verderf vo-
 ooghen zagghen / principelijc vooz gh-
 byt van Victalie die se hadden van t-
 de Plote der Christenen aenghekom-
 was: zoo datter alreede groote ster-
 onder hun volc was: het welcke d'e
 verste wel wetende/ wilden de Fortu-
 ne verzoeken aler spswackier werde
 Hierom ontboden se handt vooz hand-
 dat elc een hem veerdich zoude mali-
 om nutter Sonnen opgaen den Wpa-
 te gaen bespringhen: maer sy en kond-
 hinnen aenschach zoo secreet niet houde
 ofte den Keysser van Constantinopol-
 en was daer van by syn Spien gh-
 waerschoon/ die tzelve terstont aen d'a-
 dere Princen liet weten/ op datse op hy-
 hoede zoude wesen. Dit gaen ende stat-
 vanden Wpaendt om den treves te be-
 zoeken hadde eenighe dagen gheduer
 zoo dat Lisuart ende d'ander ghequēts
 daer en tusschen ghesenen waren: ze
 datse hun veerdich hielden om den W-
 andt te verwachten / zoo hy hem te ve-
 de begaef / ofte hem te gaen bespringe
 na gheleghentheydt der sake. Ende o-
 datter niet aen ontbyrecken en zoude e-
 zoodanighen wichtighen sake niet zon-
 der ordinantie gheschieden en zoude/zo
 ordineel

ordineerde sy hunne batalien als volght. De Keyser van Constantinopolen wert belast syne Stadt te bewaren / by hem hebbende Quezragant / de Koninc Arban van Roegale / Angriote van Estrabaus / Brinco des Keusen Balans Sone en Gasquiles Koninc van Sweden / met behoort gheval van Doetvolc ende Peerdevolc. De reste vanden heelen Legher namen sy voren in een slach oorden te stellen / behalven de Keyser van Roome ende de Koninc Florestan / die hun aen d'een sijde zouden houden met dertich duisent Peerde ende tzesich duisent Doet-volcx / om des Wyandts Duten ende bagagien te verdestrueren ofte in confusie te brengen / oft om van ter sijden inden Wyandt te slaen / na dat syt

best ghelegghen zouden zien. Belanghen de ter Lee / de Koninc Norandel de Gra ven Frandalo ende van Alastre met de Hertoggh van Gritulense ende hunne toerustinghe zouden den Bosphoron passeren / ende middelen zoeken om de Koninghen van Bugie ende Siloste te verraschen / die alre de kuste van Patolien verlaten hadden / ende aende sijde van Tracien ghehoimen waren / om hun volc t'ontzette / zoo't hun qualijc ghinc. Doch ghewaerschout zijnde vande Soudanen ende Califen des Leghers / datse vooz ghenomen hadden slach te leveren / namen sy wederom de Golfse in / om der Christenen Vlote de passagie te beletten: maer ten ghinc niet na hun meyninghe / al zoo ghy hier na verstaen zult.

Vande Batalie tusschen de Christenen ende de Turcken , zoo te Water als te Lande , ende d'wtkomst der zelve.

Het zevenentwintichste Capittel.

Ghy hebt nu verstaet d'ordonnantie der Christenen / maer de Turcken en andere Princen van Orienten en siet pen daer en tussche ooc niet / maer

met advies vanden Soudaen van Persen (een Man van rijpen verstande: ende kloet in groote zaken) werter belast datse ter middernacht en stille in slachoorde zouden stellen / zoo wel om der Christe-

men Legher (met witte Hemden over
hun wapenen hebbende) te verrassche/
als om de Stadt secretelijc t'overvallen
ende in te nemen. Ende alzo sp inde
voorz gaende bestorminghen bevonden
hadde de groote schade die sp dooz t'schie-
ten gheleden hadden/ zoo vonden sp goet
by doncker eenen hoop Olifanten tot by
der Stadt-mueren te byenghen byde
Putpoorte alwaer de grachten meest ge-
vult waren/ ende de Kasteelen op d' Oli-
fanten wel te voorzien met Boorch ende
Doortboorch Schutters / om die vander
Stadt te beletten den neus wt te steken
ter wijlen d'ander de mueren met Lee-
ders zouden beklimmen ende breken.
Ende om dat te doen / hadde de Koninc
van Jerusalem den last met vijf ander
Koninghen ende Califen / met hondert
duzent strijtbare Mannen : van ghelijc-
ken ontboden sp aen d'Ouerste ter Zee/
dat zoo haest alse een vierbaec zaghen /
sp der Christen Plote zouden besprin-
ghen : doch indien sp te quact krieghen/
datse hun vertreckē zouden na Pouge /
bezeplende de kuste van Tracien / om
hun volc te salveren / zoo de Fortuyne
hunne Vpanden gunstich ware / ende
datse van stonden aen met alle de reste
van hun Volc zouden trecken / om den
Vpant slach te leveren. Desen aenslach
werdt by hun voibzacht / zoo datse ter
gheschemder ure alle veerdich waren om
hun voornemen aen te vanghen / noch-
tans en weet ic niet welc d'oorzake was
dattet zoo langhe aenliep/ dat den dach
begon aen te komen / aleer sp wt hunne
stercken trocken : Doch oftse al schoon
broegher aen den ganc hadden geweest /
zoo en zoudē sp des niet te min onthaelt
hebben gheweest / alse onthaelt en wer-
den : want hun de Christenen alle den
nacht in slachhoorden hielden : Hier en
tusschen quam Arguiā de Sone van
Gaudalin/ (die Perion vā Gaule mede
ghebracht hadde vooz syn Wapendra-

gher) by Amadis : ende in volle wap-
zynde/zerde hy hem: Heere/ic ben G-
daling/ v oude Dienaers Sone/ic bin
voornoebelijc my de eere aen te doe-
ende my alsnu Ridder te slaen / alzo
gheen beter ghelegghentheydt (myne
denckens) hebben en kan om myne
ghintselen te besteden als in desen dat
als den strijt aengaet. Nu zoo en hat
Amadis hem noyt ghezien / doch als
wist wie hy was / zoo beweest hy hi
groote vrientdschap / ter liefde van
Dader / aen den welcken hy zic ooc n-
en hadde willen te kennen gheven vo-
dat hy mede de Ridderschap ontfang-
hadde. Maer Amadis dede hem stra-
al daer komen/ ende in syn teghenwo-
dicheyt sloech hy hem Ridder:ende na-
lijc en waren sp weder te Peerde ghe-
ten / ofte den Vpandt en quam niet e-
stout ghemoet aen ghereden. De Som-
begon haer schijnfel te gheven / zoo d-
de stralē van ter spden beschēnē de blin-
kende Varnassen der Christenen / tw-
eenen lust om zien was : maer den hoc-
van d'ander was zoo groot / dattet hi
qualijc vergaen zoude hebbē/ zonder de
bystandt die hun Godt dede. Doch ni-
tegestaende huime menichte/ de Christ-
nen en dingden niet lange/maer met g-
neychden hoofde vielen sper op aen/en-
dructender in. Ende ghelijcmen in tijt
van omweder den bliem'ende groote
haghel tsamen ziet / den eenen groot g-
lupt makende op de hupfen met schalie-
bedert / ende d'ander tghesicht beschad-
ghen / eben ghelijc wast met dese cers-
ontmoetinge der stekende ende breker
de Lancien op malkanders Varnassen
daer tvier zoo deurgaens wtspranc/dat
tet schrickelijc om zien was / ende noel
deerlijcker om hooren de jammerlijck
klachten der ghener die ter doot toe ge-
quetst ter aerde vielen/ d'een int lichaem
d'ander aen d'armen / beenen ende hooft
den ghequetst/ zoo als het ongheluc hu-
wa

was treffende. Amadis/ Esplandian/ Perion ende Lisuart/ booz wrydende/ begaven hun teghen vier Koninghen die sp doot ter aerden wierpen/ ende vallen de boozs onder hun volc / verzelfschapt zijnde met vele vrome Ridders/ bedrevē sp wonder: want alzo de Heydenē qualijc voorzien waren van wapenen / niet hebbende (inimers den meestendeel) als eenen Schildt/ Werppele ende Boghe met het Turcxweert/ zoo waren sp licht om te vermeesteren ende te scheyden om de luttel ozden die sp hielē int vrechtē na hunlieder maniere. Nochtan s vielen sp int eerste lustich aen / ende dat niet zulcken gherucht / dat ment qualijc zoude hebben hooren donderen: waer van de Christenen luttel werex maecten / want hun dicht by een houdende / dueten sper in niet zulcken couragie / datter in desen eersten aenval aen wederzijden doot bleven over de dertich duzent menschen. Daer triomfeerden ende behaelden eere de Ridders metter Sfere ende metten Krupce / want aler sp hun spgheweert trocken / hadden sper al vijftien vande kloecste Persiaenders ter aerden ghevelt. De twee Koninghinnen Calasie ende Dintiquinestre en hielden hun niec min kloelijc/houwende/kervende/doodende ende ter nederbellende alles wat sp ontmoetten: Nidts dien werdt Amadis onder ander ghewaer vijf Reusen/ die de Koninc Gysilant ontboden hadde tot syn Lijfgarde / hoe wel het hem luttel baette / ghelijc ghy voren verstaen hebt. Dese vijf Duvels en gaven niet eenen slach ofte de doot en volchde daer na / het welcke Amadis verdrietende/ nam tot hem Esplandian / Florestan/ Argamont en Ardakil Canile / ende namen elc een versche Lancie/ liepen tegen dese Reusen/ dat de stucken der Lancien inde locht vloghen/ zonder eenen wt den zadel te lichten. Hier gheschiedde een groote moort/ aen weder sijden: want

Amadis met tien oft twelf duzent Mannen van Gaule ontmoette de Soudanen van Bablonē ende Blape by hun hebbende meer als dertich duzent Turcken ende Tarters / ende Godt weet hoe benaut sp gheweest zouden hebben / zoo Brian van Monaste hun niet ontzet en hadde met eenen grooten hoop Spagniaerts/ Bretone ende Schotten/ niet delwelcke hy de Ongheloofige dede depfen. Ende alzo Amadis hun niet eenen gver vervolghde/ zoo troc hem een oudt Man met eenen langhen grysen Baere totten gordelriem toe by de mouwe / en zeyde hem wel straffelijc: Ghy Koninc Amadis/laet dese jacht blijdē/ ende gaet v kinders ontzetten/ die opt wterste zijn van hun leven daer te laten. Ende nauelijc en hadde hy die woorden ghesproken/ ofte hy en verdween / waer van Amadis gantsch verwondert zijnde/ zach ober al henen / ende werdt Gandalijn ziende/ die synen Standaert boerde / zoo verscheurt/ datter qualijc zoo veel heels aen was/ dat hy thoost daer mede hadde konnen bedeckē / ende by hem Arguian syn Sone / die in dien dach zoo veel eere behaelde / als eenich nieu Ridder in tien jaren verkregghen hadde. Doen quam Amadis by hun om bescheet te hebben van tghene hy zocht: maer Arguian hem aenbeerdende / toonde hem de Ridder metter Sfere en Lisuart/ zeggende: Heere / laet ons by staen ende verloffen die in zulcken noot zijn. Volghet my dan/ antwoorde hy: ende stekende syn Deert met sporen/ dede hy hem plaetse makē / staende ter rechter ende ter sinckier spde/ ende onder wegghen ontmoette hy Galaoz/ de Koninc Cildadan / den jonghen Quedragant / Talanque ende vele andere Ridders/ tot de welcke hy al boozs rijdende / riep: Om Godts wille / ghy Heeren/laet ons Perion ende Lisuart by staen/ die bezet zijn. Dit zeggende volghden sp hem / ende wat wederstandt de

Hepdenen boden/ sy en konden niet be-
 letten/ofte sy en quamen by hun: Doch
 aler sy daer konden gheracten/waren
 Perion ende Lisuarts Peerden onder
 hun doot gheslaghen/ ende de konin-
 ghinnen Calasie ende Pintiquinistre ter
 neer gheslaghen ende inden wtersten
 noot. Doch sy waren niet ghewelt we-
 derom op ghesaen/ ende vochten niet
 hun vierē 300 kiloclarlyc/datter gheenē
 Turc noch Araber en doyste ontrent hun
 komen/ zonder tghewelt van tien keu-
 sen/die hun ontsinghelden/ende hun 300
 veel wercx leverden/ datse niet meer en
 vermochten/ als Amadis aequam: de
 welcke ziende syn Sonē in zulcker noot/
 werdt 300 ontfteken dat hy gheen doot
 en ontziende sloech niddē onder de keu-
 sen/ daer van de vier stracy verslaghen
 doot bleven. Doch hy ende de syne zou-
 den int leste te quaet ghesadt hebben/
 dooz d'aenkomste des Soudaens van
 Persen met de syne/ die alreede d'over-
 handt begon te krijghen/ zonder de ko-
 ning Eildadan/ Bruneo/ Garbate/ Bri-
 an/ Manelp/ Listoran/ Florestan/
 Languines/ Abies/ Talanque/ Agrais
 en menige andere die hem te hulpe qua-
 mē/ ende die t hunder aenkomste de Hep-
 denen deden wijcken/ 300 dat de twee
 koninghinnen/ Perion ende Lisuarts
 weder te Peerde werden gheholpen/
 niet zonder groot verlies van volcke/300
 wel aen d'een sijde als aen d'ander: 300
 dat de Peerden tot over den hoef int
 bloet ghinghen: een zake die wel te ghe-
 looben is/ deurbien beyde de Legherē
 hun alsdoen 300 onder malkanderen
 menighden/datter qualijc een levende af
 ghekomen zoude hebben/ 300 hun den
 abont niet over vallen en hadde. Hier-
 entusschen dede de koning van Jerusa-
 lem groot ghewelt om de Stadt in te ne-
 men. Ende om te bewijfen dat hy onder
 oft boven wilde ligghen na dat hy d'El-
 ifanten in ozden ghestelt hadde/ ende

voorzien de ghene die de Stadt bekin-
 nen zouden/ 300 quam hy met vijfti-
 dusent weghelcien Mannen/ ende in
 gheneychde hoofde/meynende de Poe-
 te in brandt te steken/maer hy wert
 gheweldelijck te rugghe ghedreven/don-
 den wtval van de koninc Guasquillan
 Bruneo Balans sone/ Angriote de
 Estrabaus/ Sarguiles ende een groot
 menichte van ridders ende andere/ die
 300 dapper aen vielen datse de konin-
 ghevangen namen/ meer als zes dusent
 Palestijnen versloeghen/tien Elifante
 ter aerden velden/ ende zeven oft acht
 dusent leeders byake/ende daer na kee-
 ren sy wederom. Nochtans en was hi
 mede de bestozminghe niet ghepndich/
 noch zonder perijckel/ want op de zelv-
 ure vielder ee groot stuc muers vande
 Stadt ter neer/twelc de Hepdenen on-
 schoept/ ende met kamshoofden end
 ander Instrumenten los ghemaect had-
 den: Doch int vallen blevender 300 vee-
 Hepdenen onder doot/ dat d'ander be-
 gonnen te wijcken/ ende half moedeloox
 werden: te meer om datse verstonde da
 hun Overste ghevangen was/doch een
 vande principaelste Camerlanes mei-
 tien dusent Hepdenen/dedese met bloet
 sweerden wederom keeren. Doen ston-
 het dus en 300 met de Stadt/ want de
 Opanden quamen tot binnen de voest-
 weeringhen/ 300 datse langhe tijt handt
 booz handt bochte/ ende die van binnen
 matteerden: maer de keiser (die hem
 met eenen hoop volcx op de Merct hiel)
 verstaende de noot daer syn volcx was/
 quam hun stracy te hulpe/ ende deden
 300 veel datse den Opandt stuytten. Pa-
 resteerter te zegghen wat hierentusschen
 oot ter Zee ghebeurde. Morandel ende
 Frandalo met hun ghevolgh zijnde
 smozghens heel voergh ghekomen toe
 byde koninghen van Bugie ende Gilo-
 fle gaben sy hun volc tecken van aen te
 vallen/ende sy hadden den windt 300 be-
 quamen

quaem / datse int eerste aenkommen wel
opstich schepen in byandt staecten / dooz
het wozpen der byandende Lancien en
vierballen / doende groote schade onder
de Turckē. De Hertoghe van Otilense
ende van Alastre / lieten ooc wel blijken
met wat eenen ijver sy hunne Heere diē-
den / zelfs ooc de Simmen vande groote
Caralie / die Amadis ende die vant vaste
Esplandt overghebracht hadden. Dit
ghedierde zeer snel zijnde / als elc een be-
rent is / zijnde ontrent twee duysent / en
hielden niet op van schietē / wtte Meers-
/ vant achter kasteel ende vanden over-
ooye / als oftet pijlen gehagheelt hadde :
ende als den Opandt hun meypden we-
derom te schieten / zoo wisten sy hun zoo
gau te decken met hun schildkens / dat
nienste en kende gheraecten noch be-
schadighen. Maer wat wil ic langhe
yloghe maken / van desen Zee strydt /
die zoo gheweldich aenghinc / datter in
nien als een ure verzoncken over de
vijf hondert Schepen / ende datse meest
intzaghen / was dat Frandalo ende
Morandel / elc in een groote Galieē qua-
men om te klampen het grootste schip
van des Opandts Vlote / in het welke
de Koninghen van Bugie ende Gilofe
waren / ende met ghewelt van Riemen
aenkomende / bespronghen sy dat van
achter en van voren / met zulcken hefti-
geyt / dat syer metter vlucht insprongen /
doodt slacnde al wat sy vooz de hande
vonden / niet aenzijnde Koninc noch
Pagie / hoe wel nochtans niet zonder
merckelijc verlies van veel Ridders en
vrome Christenen. Gheduerende desen
handel / de Keysar van Roome en Flore-
stan Koninc van Sardaigne / die verordēt
waren om des Opandts bagagie aen te
raffen / ziende ooghschijnlijc datse begon-
den te slauwen / quamē van ter syden in
drucken / ende marctender zulcken gat
in / dat de Turcken hier dooz ten deel den
slach verloren ; Want ziende hun be-

spronghen van achter ende van voren /
namen eenighe de vluchte / andere naem-
den hun te vergaderen en te wederstaen /
maer te vergheefs / want de Koninginne
Pintiquinestre ende Calasie met hun
vrouwen / gaven hun zoo veel werck / dat
de Keysar van Trebisonde / Bardarie
Koninc van Breigne / met veel ander
vrome lieden die hem volghden / moes-
sen bekennen noyt ghezien te hebben beter
vechten. Ende zoo sy passeerden van rye
tot rye / slacnde ter rechter ende ter sin-
clier hande / vonden sy Amadis / Esplan-
dian / Perion / Lisuart ende den meesten
deel der Ridders wt groot Bretanien
ende Gaule / onder eenen hoop verstop-
de Persianen / die de rugghe keerden /
met hun Soudaens / Tamerlanes / Ca-
lises / en ander voet-volc ende Peerde-
volc : Maer sy werden zoo wel ghedient /
datter te geenen daghen dier na zulcken
doot slach en gheschiedde : Want tblost
liet lant her veldt / even ghelijc alst ee-
nen grooten ende landuerighen slach-
reghen ghereghent heeft : Ende zonder
datter begon donclier te worden / daer
en zoude niet eenen vanden Opandt ont-
komen hebben. Maer Amadis beval de
Trompetten het vertrec te slaen / verho-
pende sander daerhs de goede Fortuynne
te vervolghen : die hun Opanden te meer
tegen was / so wel te water als te Lan-
de / deurdien inden zelven dach groote
menchte van hun schepen verbrandē /
andere te gronde ghinghe / hun Overste
doot / ende de reste verdreven ende scha-
deloos. De ghene die de Stadt bestorm-
den / als voren / enen nieuwen moet en
couragie hernomen hebbende / om hun
groote schade te waken / dedē hun bestē
om die t'overweldighen / het welke sy
ten langhen lesten wel hadden moghen
doen : Maer verstaende dat hun volc de
nederlaghe hadde / quam hun eenē schre-
ende vreesse int lijf / zoo datse zonder ooz-
den de Stadt verlieten. Het welke de
Keysar

Keyser ghewaer woybende / floech van
achter inden steert / zoo datter wel tien
duysent doot bleven / maer de duyfterheyt
hij overvallende / was hy ghedwou-
ghen hij te verlaten / ende keerde weder
nade Stadt / stellende de reste wt tot san-
derdaechs vzoegh. Maer zuler en was
het voornemen der vluchtende niet : de
welcke hij vergaderende zoo sp best
konden / besloten hij leven te behouden
in hunne schepen (zoo daer noch eenighe
waren) ende by nachte noch na Natolien
te zeplen / zoo sp eenighe gheleghentheyt
vonden : het welcke sp terstont te wer-
ke stelden / ende t'allen ghelucke vonden
sp noch de reste van hunne Armade / die
dooz dwangh van winde aende spde van
Tracien was moeten aen komen : ende
Godt weet wat eerbiedinghe sp mal-
kanderen bewesen / wie eerst oft voren
tschepe zoude gaen. Een sake weet ic b
wel te zegghen / dat is / datter meer als
zes dusent dooz haest verbroncken / die
aen strand quamen ghedzeben / alsoo
tghetal der schepē kileyn was / in aenzien
des ghetals die hij zochten te salveren :
ende het hadder noch ergher ghegaen /
zonder de Mane / die schoon ende klaer
begon te schijnen / by de welcke sp d'anc-
kers lichten / ende tzepl ghinghen. Waer
van de Grave Pandalo terstont de we-
te kreech / by de gene die op de wacht ge-
stelt waren : ende wat neerstichspdt hy
dede om hij te achter halen / zoo en kon-
de hyse niet krijghen / midts den goeden
windt / hoe wel eenighe van syn best be-
zeplde schepen hij naecten ende ghe-
dwongen waren met hij te slaen / welc
sp deden met zulcken stouticheyt / datmē
wel konde speuren den giber die sp had-
den om hij te salveren : want ghelijc-
meneen wilt Vercken dat bezet is / hij
ziet verweeren met syn slachtanden zoo
datter qualiceen van syn vervolghers
derf outrent komē / van ghelijcken dede
dit benaut volc / wederstaende hijne vp.

anden zoo heftichlijc / datse teghen hij-
nen danc de Zee aendeden / ende d'andere
zonder meer bystandts hij niet en kon-
den vermeesteren. Mer hier hoe hy
verghinc met dese wtermaten groo-
menichte der Heydenen. Ende aldu
was volbracht het Schyft dat de Ri-
der metter Sphere vondt met gulde le-
ters gheschreven inde Rooperen Roll
op de Fonteyne / daer Aliquise hem de
blijven / alsoo ghy voren int vyfde Ca-
pittel verstaen hebt.

Hoe de Christen Princen ghekomen zij-
de tot bystandt des Keyfers van Con-
stantinopolen, besloten elc na syn Land
te keeren : ende vanden aenslaek een
gher Ridders om te gheleyden de Ki-
ninghinne Mabile.

Het achtentwintichste Cap.

Dese Capiteynen ter Zee w-
derghekeert zynde / van tbe-
volghen hunner Vyanden
ende alle de ghequists gh-
nesen / die geduerende tbeleg
van Constantinopolen ghelwondt waren
zoo nam elc een voren om na syn Land
te keeren : het welcke sp de oude Keyse-
te kinnen gaven. De welcke (na ver-
vriendelijcke danzegghingen) hij zey-
de dat hy ooc van meyninghe was / hen
wederom te begheven tot een eenzaen
leven / ter plaetse daer hy was vooz d
betoveringhe syns behoudts Soue ei-
smer Dochter. Nu zoo was Vergand
d'onbekende oorzaak van dit haestich
vertrec / want sp waerschoude den ko-
ning Gasandor / datter eenighe van syn
ond rzaten van meyninghe waren en
ander koninc te kiesē / dooz de lanc
darrigh pdt van syn afwesen / meynend
dat hy doot was / ofte immers dat hy
nimmermeer wederkeeren en zoude
derhalven vloot hy 'sander-dacchs t
ver.

vertrecken. Ende alzo de Koninghinne
 Mabile spn Hups vrou groote genuech-
 te inde jachte hadde/ zoo dede hy noch ten
 selven daghe vertrecken de Schepen die
 hem de Keysers schone tot syn reyse na een
 havē twee dach reysen van daer/ alwaer
 hy te lande zoude komen/ om onder we-
 ghen te jaghen ende te vliegghen. Het
 welke de Ridder metten Krupce/ Peri-
 on ende andere verstaende/ zepdense hun-
 e willen ghelepde tot dat setzple zouden
 jaen. Ende wy dan/ zepde de Koningin-
 nen Calasie ende Pintiquinstre/ meyn-
 t ghy dat wy achter willen blijven? wy
 zullen niet v trecken / indient v beliest/
 zoo wel om v te herzelschappen/ als ooc
 om de zelve ghenuechte die ghy hoopt
 te hebben. Van gheingcken beloofde den
 jonche Florestan/ de twee Keusen Ar-
 gamont ende spn Sone / ja tot vijftich
 toe/ die hun sinorghens vzoechlieten vin-
 den ten huyse van Gasandoz/ de welke
 olof nemende/ met spn Hups vrou de ko-
 ninghinne/ aende Koninghinne Oriane/
 ende andere Princessen / Groote vrou-
 wen ende edel vronwen / stelden sp hun
 op weghe: ende de dyp Keysers/ Amadis
 ende Esplandian deden hun ghelepde een
 wigle vander Stadt : alwaer sp hun te
 Gode bevelende / keerden weder den
 wech die sp komen waren: by hun laten-
 de boven de twee Koninghinne/ de Rid-
 der metten Krupce ende metter Sferre/
 Heer Galaoz/ Florestan/ Agrates ende
 de Koninc Heer Bruneo/ de Koninc Bri-
 an ende de Koninc Gasandoz/ de ko-
 ninc Gasquillan ende de Koninc Cilda-
 dau/ de Koninc Garinter van Dacent/
 ende de Koninc van Hongryen/ de ko-
 ninc Calanguz ende de Koninc van Ju-
 gurte Garinter/ de Koninc Arban van
 Morgales ende de Koninc Dardarie vā
 Breigne/ Heer Quedragant/ Heer van
 Sautuegue/ Galvanes Heer vant Ep-
 landt van Mongaze/ ende de Grabe vā
 Alastre/ Alin Sone vanden Grabe van

Quilense/ Man elp de Keuse ende Kin-
 boz van Gandel/ Angriote van Etza-
 haus ende Sarguilez spn Rebe / de
 Prince Brandalie ende de Marcgrave
 Saluber/ den vrome Ananrael Fran-
 dalo/ ende de Koninc Norandel/ Bravo/
 Sone des Keusen Balan ende Garvate
 van Hoesendael/ de Keuse Argamont
 en Ardabil Camile spns Soons Sone.
 Quedragant ende Abies van Irelandt/
 en vangelycken Vaillades/ Langnines/
 Florestan ende Parmenir spn Broeder/
 Galaoz ende Perion/ des Koninc
 Galvanes Sone/ Dragonis/ Palomir/
 de Grabe Gandalin/ met Prgupan spn
 Sone/ Brunerte des Keysers Esplan-
 dian Standaert-vragher/ Telups den
 Dupes en Belleris/ Frandaloos Cou-
 syn/ met Giontes/ na maechschap vande
 goeden overleden Koninc Lisuatt. Dese
 vijftich zoo Koninghen als vrome Rid-
 ders/ met de twee Koninghinnen Pinti-
 quinstre ende Calasie deden Gasandoz
 ende Mabile wtghelepde tot aende Zee-
 strandt : ende met hun nemende elc een
 Schildknecht die hun de Lancien ende
 Helmet vzoegh/ passeerden sp dien dach
 met den Ropgher te vanghen/ de jacht
 tot sanderdaechs wt stellende/ komende
 in een forceest vijf mylen van Constan-
 tinopolen gheleghen/ dat ghepasseert zyn-
 de/ quamē sp in een schoone pleyne/ daer
 een Riviere dooz liep/ over de welke een
 brugghelach/ ende aen d'over syde een
 Slot/ vant welcke sp zagghen komē twee
 Ridders in swerte wapenen/ toegherust
 om te verheeren/ de welke komende aen
 een decke/ recht over tpoortael/ namen
 elc een Lancie wt een groote menichte
 die daer stonden : ende rijdende na de
 Brugghe/ zondense een Jonchvrouwe
 aende ghene dier quainē/ hun verbieden-
 de de passagie. De Jonchvrouwe ont-
 moette hun ontrent twee booghscheuts
 vande brugghhe/ ende by hun komende/
 vzaechde sp wie d'Overste van hun allen

P

was.

was. **Jonckvrouwe** / antwoorde de
Koninc Galaor / wy zijn even edel / ende
 tsamē een Ghezelschap. **Doozwaer** / zep-
 de sp. ic gheloove dat ghy de waerhepdt
 zeght: want ic en hebbe van myn leven
 gheen **Ridders** ghezien frapder toeghe-
 rust. **Zienhoort** nu het begheeren der
 ghener die my aen vlieden ghezonden
 hebben. **Sp** verbieden v (huy toonende
 der twee **Ridders** vant t'kasteel) het over-
 gaen der brugghe / die sp aenghenomen
 hebben te bewaren een jaer lanc ghebue-
 rende / dooz tbevel der ghener die sp be-
 minnen / zonder eenich **Ridder** daer over
 telaten komē / ten zy op dese conditie die
 ic v zegghe zal. **Een** alleen en zalder
 niet overgaen / ten zy dat hy tegghen een
 van huy metter **Lancie** siche: ende 300
 sp twee zijn / zal elc. **Wan** dooz man zyn /
 ende 300 d'aenkomende afghestekē wo-
 den / ende d'onse te **Deerde** bliuen / 300
 zullen sp daer dooz verliesen huy schilden
 ende **Deerden** / die sp zepiden zullen aen-
 de ghene die huy te wercke ghestelt heb-
 ben / maer indien sp de nederlaghe hebbe /
 300 moeten sprz lve verlies ghemeten /
 ende zullen ongheshouden wesen / lan-
 gher te bewaren dat sp aenghenomen
 hebben. **Nochtans** oftet gheburde / datse
 alle vier / dat is dese ende de ghene ter
 aerden vielen ten eersten reyne / 300 zul-
 len sp mogen malhandere metten sweer-
 de toegaen / op de selve conditie als met-
 ter **Lancie** / ende oftet maer twee en vie-
 len / die zullen malhanderen ooc metten
 sweerde moghen bevechten / 300 sp willē /
 alzo ic ghezepdt hebbe. **Ende** indien
 der niemandt vanden **Deerde** en valt /
 300 zullen sp wederom beghinnen / 300
 langhe tot dat d'een oft d'ander afzhe-
 stooten worde / oft alle beyde: andersints
 en moghen sp metten sweerde niet bech-
 ten: ende indien de twee **Ridders** die my
 ghezonden hebben / dese eere moghen be-
 halen van in een jaer ghebuerende niet
 afghestooten te werde / 300 hebben huy

ne **Dyversen** hare liefde huy verzeken
 ende niemandt anders ter weerelt te be-
 minnen. **Dit** zijn de conditien die ghel-
 ieden moet nakomen / indien ghy lieden
 over de brugghe begheert te rippen / hy
 welke sp bidden huy niet qualyc af-
 nemen / alzo sp **Ridders** zyn als ghel-
 ieden / en het daer zonder niet zyn en ko-
 ofte ghy lieden en hebt ooc **Vriendinn**
 aende welke ghy ooc huyne schilden e
Deerden meught presenteren / indie
 tgheluc v meer mede wilt als huy. **Zi**
 kerlijc antwoorde **Galaor** de **Ridder**
 hebbe groot ghelijc tbevel hunner lieff-
 na te komē / dan het is my lict van huy
 nent weghen (ghemeret huyne goede
 wille) datse opheden eerst zulc aenban-
 ghen / deurdie desen dach huy wel mocht
 te ontsaen / ende den aerbeydt afnemen
 dooz tganse jaer 300 ic achte: dus gar
 huy zegghe dat wy de brugghe passe-
 ren zullen / op de conditen ons aenghe-
 diert. **Doen** lieerde de **Jonckvrouwe**
 wederom / ende de twee **Ridders** begon-
 nen te lachen / verhopende de **Wijstaen**
 ders ghenoechte aen te doen / ziende een
 deel ter aerde vallen die huy zouden ko-
 men besprynghē. **D'ander** maerten huy
 rekeninghe wel anders / ende d'erste
 meynen sp zouden se haest vermeersteren
 tot hunner schande. **Maer** **Mabile** zep-
 de / ziet toe / dat v zulc zelfs niet en we-
 derbare. **Nu** also splicde over werch rede
 twee ende twee / 300 accordeerden sp dat
 de boozste eerst zouden beghinnen ende
 300 vervolghens: 300 dat **Belleris** des
Admiraels **Faudaloos** **Rebe** en **Gion-**
tes d'eerste waren / de welke mer volen
 loope / reden teghen de twee **Ridders** / en
 was huyne ontmoetinghe 300 ghewel-
 dich / dat de **Lancien** van **Belleris** ende
Giontes braken dicht aende hant have /
 maer de **Ridders** vander **Brugghe** lich-
 tens beyde wt den zadel / 300 datse ter
 aerden vielen ghestrect 300 lanc alsse
 waren.

Doen

Doen quamender vier Schildt-knapē/
die terfont aenbeerde ende wech brach-
ten hun Schilden ende Peerden. Vier-
entuffchen de twee afgheworpen Rid-
ders vertroocken aen d'een spde / om te
zien hoe't vergaen zoude met Brunere
ende Telups den Duyts/die beghonnen
te loopen : maer en hadden de twee
eerste niet goet/dese hadden noch sin-
mer. Dies de Koningshinne Mabile
haer niet en konde outhoude van lachē/
ende zeyde: na dat ic zie / zoo zalmen dese
hier andere Peerden moeten bezorghen.
Dit zeggende / zoo quamen Gandalin
niet Peguian syn Sone ten spele / twele
hun tot verbyet keerde/wat hun Schild-
den ende Peerden werden ooc door de
Schildt-knapen by d'andere van hun
Medeghezellen ghelept: waer van
Dragon ende Palomir hun wel mepn-
den te wyken / ende metter daer liepen
zoo reyt ende met zulcker kragt op de
Ridders / dat hunne Lancien in stucken
inde locht vloghen : maer wat wast / sp
werden zoo wel afgheworpen als d'an-
dere / ende werden Schilden ende Peer-
den quyt: ende der swerte Ridders Lan-
cien waren noch veel. Doen quamen
Perion van Sobradise ende Galbanes
te voorschijn / de welke hunne Peerden
de sporen ghevende / liepen te ghe-
de

swerte Ridders / ende deurt groot ghe-
welt braken sy hunne Lancien / ende
Galbanes viel ter aerden/maer Perion
niet / doch daer sy teghen reden / bleven
vast zitten / ende hun werden versche
Lancien ghebracht: ende alzo malkan-
deren wederom ontinoetende/ braken se
wederom hunne Lancien/stooten d'een
den anderen met lichaem/ hooft ende
Schildt zoo gheweldelijc/ dat den swer-
ten Ridder eenen steghelreep quyt wert/
maer Perion dede zulcken spronc / dat
hy opt velde half van hem zelven lach:
dies de Peerden ooc byde Schildt-kna-
pen by d'andere ghelept werden / la-
tende Perion ende Galbanes wel be-
schaemt over hunnen val. Florstan ende
Parmenir syn Broeder/ quamen alsoe
ter bane/rijdende met zulcker kragt te-
ghen de Ridders vander Brugghe/dat
se alle vier hun Lancien braken/hierom
werden hun vier andere ghebracht/ ende
weder keerende / liepen sy wederom te-
ghen malkanderen / dat Perion ende
Parmenir hun Lancien op d'ander bra-
ken/maer sy werden met eenen wter za-
dels ghelicht/doende zulcken spronc/dat
men mepnde dat sy den hals ghebroken
hadden. Voorzeker / zeyde de Konin-
ghinne Mabile/ghy zult bevinden dat se
een profeteresse zal gheweest hebben / en
dat

dat zulk wesen zal als ic ghezeydt heb-
 be. Doen werden de Schilden ende
 Peerden der leest afgheworpene wech
 ghebracht/ghelijc de voorgaende: midts-
 dien reden Baillades ende Languines
 teghen de swerte Ridders / diese met
 d'eerste ontmoetinghe ter aerden stietē:
 het welcke den Ridder metter Sferē en
 metten Kirnce zoo speet/ datse wel ghe-
 wilt hadden hun dadelijc te moghē we-
 ken: maer het was Quedragants ende
 Abies van Irlands beurte / de welke
 reden teghen de twee Ridders wat de
 Peerden loopen mochtē/ op hun de Lan-
 ciē bykende/ende byeen komende/ raet-
 ten sp malkanderen zoo zachtens / dat
 Abies ende Quedragant ter aerden vie-
 len/ weder sp wilden oft niet / zoo datse
 qualijc wisten oft dach oft nacht was:
 ende de Ridders vooz by rijdende / ghe-
 leke ofse twee Tozns gheweest hadde /
 zittende op hun Peerde ofse inde zadels
 ghemetst waren gheweest: De Schild-
 kincchten en vertoefden niet langhe/ ofte
 sp en ghinghen mit de Schilden ende
 Peerden deur van d'andere. Ende de
 verwommene blijvende te voet/ wenschtē
 by hun zelven dat alle hun medeghezel-
 len vanden zelven zoep mochten hebben
 als sp ghehadt hadden / hooghlijcx prij-
 sende de Bewaerders der Brugghe.
 Alldoen traden voren Argamont ende
 Ardabil Canile/ wel ghemoet om d'eere
 humer Dzienden te verbeteren. Ende
 bruidien het Geusen waren/ waren d'an-
 dere r'ondreden/ die noch niet te wercke
 gheweest en hadden / meynende dat die
 vander Brugghe dese niet en zoudē kon-
 nen wederstaen/ende al zoo wel vooz hun
 zic hadden willen verzoeken: Doch sp
 werden daer na ghewaer datse noch tijts
 ghenoech zoudē komen: want de twee
 swerte Ridders namen elc een vande
 stijfste Lancien vier tegen de rechte ston-
 den ende zonder langhe te toeben/ liepen
 sp zoo recht tegen de Geusen/ datse beyde

de steghelreepen verlaten moesten / li-
 kende hun Lancien meer als in tien st-
 ken. Nu zoo hadden Argamont en
 Ardabil hunnen steet ghemist/ dooz i
 grooten ijver die sp hadden om eere
 behalen/doch int passeren raecten sp r
 kanderen zoo sterckelijc / datse alle vi-
 by na bupten ghevoelen waren / in
 dooz de steken der Lancien die de Geu-
 ontfanghen hadden / ende daerenbov-
 dese harde stooten / zoo moesten sp ma-
 (wildense oft wildense niet) even wel d
 zelven ganc gaen die d'ander ghega-
 waren: daer over die vant kasteel obo-
 lupde lachhende / riepen dattet elc e
 verstaen konde: De wgle de tw
 Dubels verbaert zijn / zoo en behoev
 de onse niet bevrēst te zijn. De Konin
 Salaoz dese woorden hoorende zeyde
 meyne voorzeker dat dese Brugghe
 wachters twee Gheesten zijn / die on-
 voornemen willen beletten. Dat moch
 wel wesen/antwoozdde de Koninc Br
 van Monjaste / ofte Argamont om mi-
 ons te spotten/docnde ons alle wten ze-
 delstooten / moet een nieuwe tooverij
 aenghe recht hebben. Gheduerende de
 rede leydden de Schildkincchten wer-
 de Peerden ende Schilden van Arg-
 mont ende Ardabil / die brenghende b
 d'ander. De swerte Ridders hadden al-
 reede versche Lancien ghenomen / ver-
 wachtende Braboz Sone vanden Geus
 Balan/ende Garbate van Dzeesendael
 teghen de welke sp hunne Lancien bra-
 kē/maer d'ontmoetinge was zoodanich
 dat Braboz ende Garbate niet betel-
 koop en hadden als alle de voorgaende
 zoo dat hunne Schilden ende Peerden
 d'ander moesten verzelshappen. Dus
 zoo quamen de Koninc Norandē ende
 den vromen Fraudalo vooz de handt /
 ende het ghelucte hun zoo wel/ datse alle
 vier hun Lancien braken/het welcke de
 Schildkincchten ziende / brochten elc
 een versche Lancie / met de welke sp
 ma

malkanderen zoo trefsten/ dat Dorandel ende Fzandalo wederom hun Lancien braken: maer de wachters der Brugge deden beter / want hunne Lancien heel behoudende / lichteden sp d'ander wten zadel datse eenen harden val deden: dies die vander Stercte riepen: De twee Ridders hebben heden de Papegaepen qualijc gheinoech ghetracteert: het welcke sp zepden om dat de vyflich Ridders by na alle ghedamaskineerde ofte gheroulede Harnassen aen hadden. Doen stelden zic te wercke de Prince Bzandalie ende de Margrave Saluder/die metten eerst steet ter aerden laghen/ende d'ander behielden hun Lancien noch heel: het welcke al de bystaenders dede verwonderen/ ende bekendē nopt twee zoodanighe Ridders ghezien te hebben. Angriote van Estravaus ende Sarguiles en vercoefden niet langhe/ ofte sp en deden ooc hun beste / zoo datse by mael hun vast hielden / nochstans moesten sp hun Peerden ende Schilden ooc te pande laten: hun volghde / Manelp ende Amboz van Gandel/ dese twee en deden gheenen grootē wederstandt als ooc niet de Graue van Alastre ende Alarin / welckers Schilden ende Peerden den hoop bande boozgaende hielpē verstercken. Hierom Ouedragant ende Galbanes het gheselschap verlatende/ reden met zulcken snelhept na de swerte Ridders toe/ dat hunne Lancien alle vier inde locht vloghen/ maer Galbanes ende Ouedragant vielen beyde van hun Peerden / dooz de kracht der ghener die sp ontmoetet hadden / de welcke terstont andere Lancien kregghen / ende ziende Vardarie Koninc van Breigne ende Urban van Mozgales ghereet om wel te doen / tracterden sp die even als de boozgaende / zoo dat de Schildt-knechten hunne Peerden ende Schilden aenveerden ende wech brachten. Alsoen quamen ter bane de Koninginne Calasie ende Pintiquinestre/ die

de Ridders te recht trefsten / zoo datse hunne Lancien op hun braken / doch moesten ebenwel hunne lenghte opt vel nemen/ min noch meer als de boozgaende. Wat zal ic v meer zeggghen? Garintter ende Calanque en voeren niet een hapt beter / noch Garintter Koninc van Hongren ende Guasquilan van ghelijcken/ met de Koninghe Cildadan/ Brian ende Gzandoz. Nu alzo het des Koninx Agrais ende don Bruneos keer was / leetschap hebbende van zoodanighen avontuere/ reden na de swerte Ridders ontficken niet gramschap/ zoo datse van weder spden by Lancien op malkanderen braken/ maer metten vierden loop/ werden sp afghestooten/ ende moesten d'aerde bezoerlic/ ende hunne Peerden ende Schilden werden ghelogeert by d'ander. Na dat ic kan bemercken/ zepde de Koninghinne Mabile/ al waert dat de twee Ridders bande Brugghen hun Peerden verloren/ sp en behoeven daerom niet te boet te gaen / alzo sper vele verobert hebben. Doozeker/ Mevrouw/ antwoorde Galaz / ghy zegt de waerhept/ want sp hebbender alreede achtebeerdich tot hunnen verdoene/ ende mogen hun wel beroemen die verkregghen te hebben bande beste Ridders der Weerelt/ doch ic zalder teghen wesen (indient my moghelic is) datse timpne niet ghenieten en zullen. Dit ghezepde hebbende/ by ende Floristan/ den kloeken Lancier redē tegen de twee Brughbewaerders / ende hielen hun zo vromelijc aen weder spden/ datse elc zeven Lancien op malkanderen braken/ aler d'een oft d'ander de zale ruinde: maer ten zevensten loop stieten sp malkanderen zoo geweldichlyc met lichamen / Helmetten ende Schilden opt lijf/ dat des werte Ridders hun steghelrepen verloren / ende gheballen zouden hebben / zoo sp de halzen hinner Peerden niet omvat en hadden: ende al met eenen Galaz ende sp

P ij

Nede.

Medeghezeile/half verdooft van zulck
harden ghestoot/vielen ter aerden: waer
van Nabile gantsch verwondert zijnde/
begheerde dat Lisuart ende Perion op-
houden zoudē van meer te steken / want
ghy bepde te Peerde zijnde / zult veel eer
waghens konnen bekomen / om dese te
voeren die te voet zijn. Zoo en moetet
my niet wel gaen / antwoorde Lisuart
ofte trijpe moeder blyven / oft ic moet
een anders hebben. Van ghelyckē sprac
ooc de Ridder metter Sfeer. Nu zoo
wast ontrent elfe uren / ende de twee
swerte Ridders waren zoo na by Perion
ende Lisuart / datse d'antwoorde hooz-
den/diese de Koninghinne gaven. Dies
sy niet eene beleefshepdt teghen hun zeg-
den: Doozwaer Peer Ridders/ de Jonc-
vrouwen die wy dienen/zullen groot be-
haghen hebben / ghenietende uwer bez-
der Schilden ende Peerden. Dooz zulck/
ende dooz v lieden ooc/ zullen wyse noch
behoeden/ antwoorde Perion/ daer en
teghen hebben wy d'uwe al ons ghere-
kent / om die te schencken aen de twee
Koninghen / die ghy zoo roulyc afghes-
stooten hebt. Hiermede vertroocken sy
van malkanderen / ende hun omkeeren-
de/ gaven sy hun Peerden de sporen / en
staken malkanderē dooz de schilden / dat
de stucken inde locht vloghen / ende dat
meer is/by een komende/geleert het stoo-
ten van hun Helmen / Harnassen / ende
Schilden het schetteren eens Donders/
zoo datse alle vier/half bedwelmt d'aer-
de bezochten: doch niet een dapperhepde
spronghen sy op / ende slaende de handt
aen t'gheweert / beghonnen sy een ghe-
vecht niet om ghelycken / doende vier
in overbloet wt hunne Harnassen / ende
t'bloedt wt hunne lichamen springhen/
zoo dat d'aerde van conleur veranderde
hoe wel d'een noch d'ander eenich teer-
ken van moetheit liet blycken/maer zon-
der humen aeffen te verhalen/laepden
sy malkanderen zoo swaer ende dicht/

datse hun ten lesten bevondē zondert
stuc heels van Harnas oft schildt. Te-
vielen sy malkanderen om t'lyf/ende
gelwelt van armen/vingeren / den een
in te douwē ende anders zochten sy m-
kanderen om te byenghen/ ende een en
de te maken van hun gevecht oft le-
maer daer quam een duyfter wolk
over hun/zoo datmen se niet zien en kon-
de : ende stracy daer na de Sonne in
mist dooz bykende/zachmē de vier R-
ders zonder Helmen / de twee Son-
omhelsende hunne Vaders/ Amadis
Eplandian/ende midden onder hun
ouden Alqueif niet spnen witten en
langhen haerde / die hem dooz de lo-
albaer hadde laten byenghen om zulck
perijckeleusen aenslach te verhinde re-
ende om hun te vereenighen/het welck
hy hun willende te verstaen gheben/z-
de hy hun : zoo moet my Godt helpe
ghy vrome Heeren/ten waer niet voeg-
lyc gheweest/ dat een oft twee van v li-
den d'eere deses ghevechts behaelt ha-
de/ dewijle ghy lieden maer een zijt / e-
bleesch ende (metten kostē ghezerd
even vroom ende kloec. Doen quam
Amadis te voren/ dat hy de zelve wag-
die hem verscheen doch de Watalie gh-
schiedde/ende bepde sy sonen ontzett-
de. Ende Perion werdt hem ooc ken-
nende als hem verlost hebbende / wt t
handen vanden Reuse / die hem op de
waghen ghevanghen hiel int Epland-
daer Alquise hem ghebracht hadde.
Ende hy was ooc haer Vader / by t
welcke hy hem ontbode hadde/dat hy
eens zoude zien te zulcker plaetse / daer
hy om de verzecktheit sijnz levens ni-
voozen zoude willen verliesen de hant
Weerelt. Het welcke ooc de waerheyt
was : want zonder twijffel / als hy al
daer quam / zoo wast niet t'ghevecht tu-
schen hem ende sy n Vader alzo ghestelt
dat him de doot na by was / zondert des
onverhoopte ontzettinghe: deur dien da
Amadis

Amadis ende Esplandian / te rugghe
 tellende alle Waderlycke liefde tot hun
 Sonen/om d'eere der victorie te behale/
 vilden het eynde deses strijdes zien/daer
 quame af dat wilde. Ende Perion ende
 Lisuart niet wetende teghen wien datse
 rochten/beden hem beste 300 veel de Rid
 erschap vermoete. Nu komende tot
 nsen propooste / 300 haest als Perion
 ende Lisuart zaghen de faute die sy be
 aen hadden/teghen hunne Vaders/300
 ielen sy op hun knien/oetmoedelyc bid
 ende om vergiffnisse / alzo't dooz
 nietentheyt gheschiedt was: ende dat
 neer is / zepden sy / 300 staet ons dese
 waeshepde dier ghenoech / want alzo
 op bechtende verre tquaetste hadden/
 ouden cleven daer hebben moeten late /
 oo desen goeden ouden Man ons gheen
 nuzet ghedaen en hadde. Doen qua
 men by hem de Koninghinne Mabile en
 lle d'afgheworpen Ridders: de welcke
 lende zulcke ghezelshap/ende zoodani
 gen weeden strijdt verandert in duf
 anighen blifshap/ware sy verheught /
 hun zelven niet r'onvromer houdende /
 ynde wt de zadel ghestoeten / by de
 ghene diese hielden voor de beste Ridders
 er Weerelt: tot de welcke sy al lachen
 e zepden: zekelijc / myn Heeren / ghy
 hebt onghelijc ghehad / het hadde v be
 rooren ghenoech te wesen ons 300 qua
 ge ghetraecteert te hebben / zonder ons
 van onse Heerden te berooven / ghelijc
 by ghedaen hebt Ghy meught zegghe
 at v beliest / zepde Amadis / een zake
 wil ic wel bekennen / dat is dat wy de
 eerste gheweest hebben / daer van
 hetuychnis konnen gheven de slaghen
 te wy op onse schouderen draghen.
 Hier mede werdense allegader lachen
 e / ende gaende na t kasteel / en waren
 naulijcx binnen / ofte Organde d'On
 ekende en was by hem niet Meester
 delisabel / die sy medeghebracht hadde
 in de ghequetste te ghewesen: Want

dooz hare konste wist sy wel wat hun
 wederbaren zoude. Alle de Ridders ont
 haeldense vriendelijc / ende sy niet een
 goede gratie zepde hen: Dooz zekier
 myn Heeren / het waer al veel beter v
 konstrijcke in ruste ende vrede te hou
 den / dan alzo de wegghen te bespieden /
 gelijc ghy doet. Ach / Me-vrouwe / zepde
 Amadis / werden alle bespieders der
 weghen 300 wel ghecastijdt / als wy zijn /
 ic meyne datmender weynich vinden
 zoude. Doen werden de vier ghequetste
 Ridders ontwapent / ende op kostelijc
 ke bedden ghelept / alwaer hunne won
 den verbonden werden na den eysch:
 ende Amadis verhaelde hem / datse desen
 aenlach ghemaect hadden / doen sy met
 de dzy Keysers na Constantinopolen
 keerde / oozlof ghenomen hebbende / van
 Grafandot ende de Koninghinne Ma
 bile. Ende myn Sone ende ic besloten
 zuler / zonder pemaent een woort daer
 van te spreken / als alleenlijc een Schildt
 knape / die ons dese Wapenen bracht die
 wy aenghehad hebben: ende wy heb
 ben alle den nacht ghereden om voor v
 lieden hier te wesen. alwaer ic beter ghe
 streelt ben gheweest / als opt van myn
 leven.

Hoe Amadis, Esplandian, Perion ende
 Lisuart keerden na Constantinopolen,
 latende Grafandot ende de Koninghin
 ne Mabile int ghezelschap van andere
 Ridders, die hen verzelschapten tot aen
 de Zee.

Het negenentwintichste Cap.

In 300 vertelt de Historie dat
 den tweedden dach/dese avon
 tuere ghepasseert zijnde / alzo
 ghy verstaen hebt / vele Rid
 ders trocken / wt Constanti
 nopolen / om Amadis ende Esplandian
 te zoeken / die sy meynen verloren te
 wesen:

wesen : maer sy hadden der ten eersten
tjdinghe van: ende niet advijs van hun
allen / werden vooz de ghequetste Rid-
ders draech-koetsen ghemaect/ en keer-
den na Constantinopolen / om Oriane
ende Leonorine wter pijn te helpen /
die niet zonder weenen en hadden ghe-
weest / sindert de tjdinghe van hun af-
wesen. Splieden inde Stadt ghekeerd
zijnde / ende de Vrouwen noch bedroeft
zijnde / verstaen hebbende tgebecht /
zoo werden sy noch eenichsins verbljdt/
dooz tzegghen van Meester Helisabel /
die hun beloofde de ghewondde (met
Godts hulpe) haest op de been te helpē.
Om dese oorzaak / nam de Kesper van
Trebisonde voren niet te vertreckē vooz
sien waren ghenesen / om niet hem te
lydē de Ridder metter Sphere en met-
ten Krupce. Het waer onghelooft om
zegghen / d'ere ende goede onthalinghe
diese hierentusschen bewesen den ouden
Alquise, ende de ghemuechte die de Prin-
cesse Oradafilee nam om te wesen by de
Ridder metten Krupce / die sy meesten-
deel ghezelschap hiel / alzo sy hem zoo
wtneemende lief hadde / dat se gheen ghe-
noechte noch ruste en hadde / dan als sy

hem zach. Nochtans de maechdelijck
schacinte en liet niet toe hem mondelin-
ghe te verklaren tgene sy dach en nacht
int herte droech. Wel is waer dat se in
d'oogen en manierē van doen hem zult
ghenoech te kennen gaf / ja zoo veel / da-
er een jonc Edelman / Staet jonghelin
vanden Kesper van Trebisonde / Son
vanden Hertoghe van Alfonte zulkx ge-
waer werdt: ende om tbljde ghelaet da-
de Ridder metten Krupce haer toonde
zoo hiel hijt vooz ghewis: dat se malka-
dereu beminden / hoe wel sy onghelyc
daerin hadde : ende even wel dese sy
meninghe vroude veel wonders / alzo
ghy noch verstaen zult. Nu om tot om
voorgaende propoost te keeren / de Kesper
van Trebisonde ziende dat de ghe-
nesinghe der ghequetste zoo haest niet en
volghde als sy wel ghemeyne hadde / be-
sloot sy syen staet ende treyn voren t-
zeynden / onder de ghelepyde banden Her-
toghe van Oxtilense / om de Kesper in
te verwittighen d'oorzaak syner ver-
toevinghe. De Hertoghe van Oxtilense
zulcken last hebbende / ghinc terstont
tzepl met de gantsche Vlote die vā Tre-
bisonde ghelcomen was / behalven mei
honder

hondert Schepen / die sy aldaer liet om
syn Heer over te brengen; ende de windt
was hem zoo dienstich / dat sy in korte
daghen aenquam daer sy wesen wilde:
ende werdt vande Keysersinne / ende van
de twee Princesen Enolorie / Gicelerie /
ende andere zoo wel ende vriendelijc ont-
haelt, alst moghelijc was. Ende sy had-
den alreede verstaen al watter gheduc-
rende d'oorloghe ghepasseert was / zoo
in Constantinopolen / als daer bukten /
ende de gheschiedenissen vanden Ridder
metten Krupce. Ende om te weten hoe
sy aende wete quamen / zult ghy verstaen
dat zoo haest de belegheringhe ghelicht
was / de Ridder metter Sphere niet Al-
quise alleen sprac / ende haer zeyde: myn
goede Vriendinne / my dunct den tijt nu
verschenen is / dat ghy my beloofdet na
Trebisonde te reysen tot Me-vrouwe
Gicelerie / om haer zekere tijdinghen
van my te brengen / dus bidde ic u uwe
belofte te willen houden. Myn Heere / zey-
de sy / ic verhoop op moeghen te vertrec-
ken / ende te volbrachten alles wat ghy
my bevelen zult / hierentusschen schrijft
haer int langhe / ende laet my vryelijc
mette reste ghewerden. Van ghelijcken
zeyde se tegen den Ridder mette Krupce.
Doen ghinc sy oarlof nemen aende Kei-
ser / Heeren ende Vrouwen / als oec aen
Organde / haer zeggende: Me-vrouwe
ic bidde u wat op zicht te hebben op myn
vrouwen die ic hier late / tot dat ic een
reys volbracht hebbe / die ic doen moet.
Alquise / antwoorde sy / indien ghy u
Vader ziet / groet hem van mynent we-
ghen / ende zeght hem dat ic hem wel
wilde ziende kennē. Zoo nam Alquise /
oorlof ende keerde na de twee Ridders
die haer elc eenē brief mede gaben: Voor-
der / zeyden sy / doet zoo veel om onsent
wille / ende kust hen de handen van on-
sent weghen / ende dat wy haer haest zul-
len komen bezoeken (indient Godt toe-
laet) want wy zullen niet de Keiser over

komen om hen alle eere ende dienstbaer-
heyt te bewijzen. Vergheet oec niet on-
se groetenissen te doen / ende te recom-
manderen inde goede gracen van Me-
vrouwe Gziliane / Bredelnie ende ande-
re na ghelegghentheyt des tijts. Alquise
dan van hun afgheweerdicht zijnde / liet
den boot wt het groote schip zeilen / ende
met twee ofte dyp Simunē alleenlijc zey-
de sy na Trebisonde / hebbende de windt
na wensch / zoo dat se in korter tijdt over-
quam / zonder eenighen teghenspoet / en
volbracht alles wat sy aenghenomen
hadde / zoo dat de Princesen Enolorie
ende Gicelerie zoo gantsch verblijt wa-
ren / als de Hertogh van Gzileuse aen-
quam / meynende dattet de Keiser met
henne beminde Ridders waren / dat se
qualijc hare contentantien konden houden;
want se langhe te voren Alquise weder-
om ghezonden hadden / ende met haer
ontboden aende twee Ridders dat se niet
verzupmen en zouden met den Keiser
over te komen. Doch voer dese reys
waren sy bedroghen / ende verstaende
d'oorzake van hens Vaders wtstel zoo
leefden sy op hope / dach op dach kouten-
de mette Hertogh / om te hooren watter
op syne reys gepasseert was / en voer al
vande ghevechten dier int bijzonder ge-
schiedt warē / als voren verhaelt is / van
d'ambassadeurs over en weder gezon-
den / het wederkeeren van Amadis ende
d'andere Heeren ende Vrouwen / die zoo
langhen tijt hadden betoovert geweest
int vaste Eplandt / de scharmutsinghen
der Heidenen teghen de Christenen / en
d'wiskonste des strijds / ende hoe vry-
melijc Perion ende Lisuart hun ghedra-
ghen hadden. Ende hoe wel de Hertoge
hun dit alles int langhe verhaelde / zoo
riepen sy noch eenighe bijzondere / om
noch meer daer van te hooren / zulcken
ghenuichte hadde sy daer van te hooren
spraken. Want over het ghebeurde / dat
Bredelnie / de Dochter vanden Gabe
vatt

Van Masonte op een tijdt haer Broeder
(die acht ghenomen hadde op de liefde
van Gzabafilee ende Lisuart) by haer
onthoort / ende hem vraghende na de
Vrouwen ende Joffrouwen van Con-
stantinopolen/by zeyde (na syn duncken)
gheen schoonder aldaer ghezien te hebbe
als die Lisuart wt Meliens hande ver-
loft hadde: Maer gheloofte my (zeyde hy)
dat dese wel daet die se hem gedaen heeft/
haer wel gheloont werdt: want na al dat
ic hebbe konnen bemercken / zoo hebben
sy van malkanderen alles wat twee
Ghelieven zouden moghen wenschen.
Hoe weert ghy dat vraghende Bidelme.
Doet vertelde hy haer alles wat hy gezien
ende ghehoort hadde/noch meer daer by
voeghende als was. Hierover quam
Onolorie by hem / die meer hoorde als
haer wel noodich was / aenghezien sy
haer opt staende voer zoo ontfelde/dat se
meynde te steruen/vastelge ghelooovende
dat Lisuart (die sy meer beminde als
haer eyghen selue) haer ontrou zijnde/
met een ander vergheten hadde. Dus
bertroet sy in haer kamer / ende jammer-
hij weenende/zuchtse zoo swaerlijc/ dat
het scheen/dat therte haer zoude ontzonen
hebben. Gicelerie en hadde gantsch
niet van dese swaerlijc verstaen/maer
komende in haers Susters kamer/ende
haer ziende zoo mistroostich / vraghende
haer wat haer lettede. D'arne herte/
meer doot als levende / ende den moet
gantsch vol en benaut wesende / en kon-
de haer terstont gheen antwoorde ghe-
uen/maer dat wat over zijnde / zuchtse
zeer swaerlijc/ende deerlijc ziende/ zeyde
sy haer: Och / och ongheluckighe als ic
ben: moest ic aldus bedroghen worden/
beminende met oprechte liefde / dien
die zoo luttel werct van my maect: ze-
kerlijc de smerte die ic lijde / ben ic weer-
dich / myn liefde en herte zoo lichtbeer-
delijc gestelt hebbende op een hoofwicht
daer noch eer noch trou by en is: Maer

ist in mynder macht/ic zal hem niet
lijcker munte betalen. Doen vertelt
haer Suster tghene sy van Bidelme
Broeder verstaen hadde. Ende hoe
Gicelerie haer by alle middelen zoek-
te vrede te stellen/zoo en wilde sy geene
reden verstaen / noch haer laten ghe-
ghen / maer besloot hem eenen brie-
f schryuen / inden welken sy haer he-
wat wilde ontlaste/ hem alle quaet e-
ongheluc toe wenshende / het welck
metter daedt dede: ende ontbiedende
nen Schildt-knecht zijnde haers Vi-
ters Sone (den welken sy betrou-
zeyde hem secretelijc: Vriendt/zeyde
ghy moet voer my een boodtschap do-
daer ic u al myn leven danc zal van u
ten. De Schildt-knecht die niet ander-
en zocht als haer te belieue/antwoorde
haer dat hy verdrich was thare dier-
Ghy moet eens na Constantinopolen
reysen/ ende brenghen aldaer desen brie-
aen eenen diemen noemt den Ridder in
ten Krupce/ende den zelven lesende/let-
wel op hoe sy hem houden zal / als
dien ghelesen hebbende. De Schild-
knecht was terstont bereet om ha-
begheerte te volbrengen / ende vert
noch den zelven dach zeylende na Cy-
tien.

Hoe Lisuart den brief van Onolorie on-
tfanghen hebbende, secretelijc vert
van Constantinopolen: ende vane
der keeren der Christen Princen na h
lieder Landt.

Het dertichste Capittel.

De vijftich Ridder die (de
ninc Gzafandoz ende de
nuinghime Mabile wtghel-
ghedaen hadden tot datse
schepe waren) wederom bi-
nen Constantinopolen ghekeert zijnd
ende de ghequetste al ghenesen door

we

neersticheyde ende zo ghy buldicheyt van
 Meester Helisabel / den ouden Alquist
 willende wederkeeren na syn Eplande
 der Simmen / nam hy oozlof aen alle
 Ghezelschap / hun lieden belovende op
 een ander tijdt hun te komen bezoeken
 niet beter ghelegentheyt / en elc besonder
 deur dien syn overkonnste niet en was
 gheschiedt / dan alleenelijc om de oozza-
 ren boven verhaelt. Men gorde vrient/
 piac Amadis / alle de daghen myns le-
 dens ben ic in v ghehouden / om den by-
 standt die ghy my ghedaen hebt / zijnde
 int meeste perijckel myns levens daer
 ic opt in was: dus bid ic v vriendelijc
 my eens te komen bezoeken in myn
 Landt / alwaer ic v zulcken eere aendoen
 zal / ende zoo wel onthalen alst my doen-
 lijc zal wesen. Dus verror Alquist dien
 zelven dach niet te groote Varche daer
 syn dochter mede gekomen was / die als
 noch niet weder ghekeert en was van
 Crebifonde / waer ober Lisuart ende
 Perion verbyetich ware / deurbien alle
 de Prince en Heeren die tot bystandt des
 Keysers ghekomen waren / op't punt
 waren om tzepl te gaen / ende elc na syn
 Landt te keeren. Doch op de zelve ure
 quam daer een Dagie secretelijc Lisuart
 waerschonwen (die niet Amadis was
 kontende) datter een Schildt-knecht
 was die hem wat te zegghe hadde.
 Desen was de zelve / by den welcken
 Onolorie hare brief zondt / die hem daer
 na zoo veel lijdens veroorzaecte. Lisuart
 volghde de Dagie daer hem den anderen
 verwachte / de welcke kussende eenen
 brief die hy hadde / presenteerde hem
 dien / zeggende: Me-vrouwe Onolorie
 zepndt v by my desen brief / dus ziet wat
 sy ontbiedt. Lisuart allernelijc hoorende
 noemen die hy boven alle daghen ter
 Weerelt beminde / veranderde van Cou-
 leure / ende zepde den Schildt-knecht:
 Men vriendt / wilt zoo veel doen ende
 verwacht my hier / ic zal zien wat Me-

vrouwwe my ontbiedt / ende v antwoorde
 daer op gheben. Het was hem te langhe
 dat hy alreede niet alle en was / om de
 sen verbyetighen brief te lesen / derwelcke
 hy opende / zijnde in syn kamer alleen /
 welckers inhoudt aldus was luydende:

Aenghezien dat uwe ontrouwe o Rid-
 der (den ondanchbaersten die ter Weerelt
 mach leven) my zoo klaerlijc bekennt is,
 dat gheene onschuldte zoo schoon sy ooc
 ghepalleert zij, de bedrevenc faute van v
 valsche herte zoude konnen bedecken, zoo
 ghebied ic v op den hals, van nu voortaan
 v niet te laten vindē daer ic ben, ofte eeni-
 ghe tijdinghe zoude moghen hooren:
 Want ic van zulcken huysē zijnde, als ic
 een weet en waft niet, die ghy met een ge-
 veyst ghemoet hadt behooren aentekomē,
 ende dat onder schijn van dienstbaerheyt
 ende liefde: ende ben grootelijc verwou-
 dert, over uwe verwaentheyt ende v zeg-
 ghen tegnē my, als ghy lest vvt dese Stadt
 verthroet, als ooc over den last die ghy Al-
 quise noch onlancx van uvent vveghen
 aen my bevolen hebt te doen. Zoo gaet
 ende bedriecht voortaan de slechte lonc-
 vrouvvē, zonder v netten te spreken, voor
 groote Vrouwen ende van Staet zijnde
 als ic ben: de vvelcke (zoo sy klachtich
 vilde vallen) vvel middel hebben om zoo
 danighe cleven te benemen, ten vware dat
 daer door ontdect zoude v vordē delicht-
 veerdichcydt van zulcken katijf, ende myn
 eere in twijfel ghetrocken mocht werden.

Paulijer en hadde hy den brief volle-
 sen / ofte hy en viel van hem zelven / neder
 zinckende / als oft hy doot hadde ghe-
 weest / ende wat tijds daerna weder tot
 hem zelve komende / begon hy syn le-
 vende ongeluckighe Prognost te verbloer-
 len: ende zuchten de zonder ophouden /
 nam hy dicwils synen Poengnaert om
 hem zelven cleve daer in de te benemē /
 maer de reden beviel vooz die repse d's
 verhaelt / zoo dat dooz brief van ver-

Ies syner ziele/ het lichaem onghenueft
 bleef: ende dat hem meest quelde/ was
 dat hy onnoosel was/ ende niet en wist
 wt wat oorzaak syn Liefste hem zo veel
 quaets wenschte: hierom hem bevin-
 dende zoo qualijc onthael/ ende dat zon-
 der eenighe oorzaak/ nam hy voren den
 volghenden nacht te vertrecketer plaet-
 sen daer syn Vriende nochte niemant
 anders van hem en zoude weten. Ende
 syn ooghen af vaghende / dede hy den
 Schildt-knecht van Onolorie hy hem
 komen/ totten welken hy zepde: Myn
 vriendt/ ziet dat ghy vooz in een Peerdt
 kragt/ ende brenghet tselve noch van
 avondt buyten d'Krentpoozte/ ende ver-
 wacht my aldaer/ op dat ic ws Vrouwē
 begheerte volbrenghen. Dit gezepdt heb-
 bende, keerde hy weder in sijn piers hof/
 alwaer hy de Ridder metter Sferre in
 Florestan ende syne ander Medeghezel-
 len tzaamen voutde / sprekende van hun
 vertrec na Trebisonde / ewelcke wesen
 zoude int eynde vande volghende welck.
 Nu zoo en gaf hy hem syn voornemen
 niet te kennen / vooz dattet slapens tijdt
 was / ende zepde totten Ridder metter
 Sferre / dat hy dien nacht vertrecken
 moest/ om een sake die hem te voren ko-
 men was: ende al met eenen ghinc hy
 ten hupse van een oudt Ridder van syn
 kennisse den welcke hy badt hem eenige
 wapenen te doen / dooz de welcke hy
 niet en mochte bekent werden daer hy te
 doen hadde. De Ridder gaf hem syns
 Soons wapenen / die hy aentroc / ende
 vertroc zoo secretelijc weder Stadt als hy
 konde / alwaer hy den Schildt-knecht
 voutde met een Peerdt by hem/ op't wel-
 ke hy schreet/ tot hem zeggende: Myn
 vriendt/ keert na ulwe Meesterse/ ende
 zeght haer/ dat ic om haer te believen ze-
 kerlijc ga daer spt my beveelt: ende op v
 lijf dat niemant zulcx en wete als sy al-
 leen: ende hem bevelende inde bewarun-
 ghe Godels/ gaf tPeerdt de sporen/ ende

reet na ende in een die bosch om niet ge-
 vonden te worden zoo hem penant
 wilde zoeken. Ende hem vindende
 leen in een eenighe plaetse/ begon hy zo
 te weenen / dat den voozpandt van sijn
 Harnasch met tranen bedect was. Nu
 zoo brocht hy den nacht over/ ryden-
 vande Stadt/ rasende/ dweepende en
 zuchtende als eenen die gheen vzeug
 verwachtende en was. Nu laet on-
 hem met ghemac reysen/ ende keeren
 die van Constantinopolen / inmers t
 Perion / de welcke sanderdaechs vzo-
 ziende dat Lisuart zoo langhe vertoefde
 ende dat alle syn wapenen noch an de
 haer hinghen/ behalven syn Capier/ zo
 meynde hy dat hy ergheus een genoech
 te was gaen rapen / ende en maectende
 anders gheen werck af: maer alst noent
 was / zoo begon hy te twiffelen / en
 noch meer des avonts als vanadis hem
 vraghende waer hy ghebleven was/ die
 hy antwoorde gantsch niet van hem te
 weten/ dan hy vertelde hem de woorde
 die hy t'avonts te voren hem ghezept
 hadde. Dese mare liep zoo breedt end
 wijt int Hof / dat den meeste deel be-
 ten (zoo hy sanderdaechs niet te vooz
 schijn en quacm) soaechs daer na te ver-
 trecken ende hem te gaen zoeken. Nu
 Organde zepde hem dattet te verghes
 zoude wesen / ende dat hy syn Fortuyn
 moeste volghen/ tot op zekeren tijt/ end
 datmen alsdan d'oorzaak syns vertrec
 zoude weten. Dese tijdinghen beviel
 syn Vrienden zoo qualijc / dat Perion
 swoer (na dat hy een reyse zoude gedaen
 hebben in Trebisonde by Sicelerie) niet
 op te houden van hem in alle Landen te
 zoeken/ tot dat hy hem ghehouden zou-
 de hebben/ niet tegenstaende Organdes
 raedt ter contrarie. Een sake wil ic
 wel verzelieren/ dat is / al was Perion
 bloedt vriendt ende Maechschap vande
 Ridder metten Krupre/ ende gantsch be-
 droeft over tvertrec van Lisuart / zoo en
 was

was niet te ghelijcken by tverdriet van
Gradasilse / de welcke vooz nam hy de
kysferinne te blghen tot spinder weder-
komste / binnen Constantinopolen / met
haer Vader ende de koninc van Jeru-
salem die daer Ghevanghen waren: niet
oast zittende / maer gaende by daert hy
belofde op hy trou ende belofte / ende
hy werdt groote eere / goede onthalin-
ghe ende gorde ciere aenghedaden. Den
dach nu ghekomen zijnde / dat de kysfer
ende ander koninghe ende Princen zou-
den vertrecken elc na syn Landt / zoo na-
men hy ooylof aend. n ouden ende nieu-
wen kysfer / ende aen alle de Princen
wen kysere des Landts van Thracien.
De kysfer van Trebisonde nam in syn
Ghezelschap de Ridder metter Sphere /
Florestan ende Parmenir syn Broeder /
Galvanes / Abies van Irlandt / Walla-
des / Quedragant ende Languines / die
alle tzaen willich waren met hem te
reysen / hopende een maent oft zes we-
ken stil gheweest hebbende / Lisuart te
gaen zoeken / ende niet te rusten vooz
dat sy hem ghevonden en hadden.

Hoe Lisuart reysende op Godts ghenade,
na zekeren tijt in een Schip tract, ende
vanden strijdt die hy hadde reghe eeni-
ghe Zee-roovers, die Alquise ghevan-
ghen hadden.

Het eenendertichste Capittel.

Hy hebt hier voren verstaen
d'oozake waerom de Ridder
mitten Krupce wt Constan-
tinopolen vertrocken was /
sonder te wetē hoe ofte waer
hy ghinc / reysende den gantschen nacht
ende dach daer aen mitten Helm opt
hoofte / zonder dat hy noch syn Peerdt
reng rusten: maer tegen den avondt hem
bindende vermoeyt / zat hy af vanden
Peerde aende boet van een gheberchte /

ende syn Peerdt den toom afdoende / liet
het weyden. Hierentusschen zat hy neder
tusschen de Boomen / niet zoo veel diepe
ghedachten / dat hem niet te voren en
quam / als syn ongheluc / daer over hy
zoo waermordich werdt / dat hy voren
nam de wapenen te verlaten / ende hem
te begheven in een kalupse / om de reste
van syn leven Godt te dienen / hem be-
bindende te swac ende t'onstere om de
Weerelt te dienen / zijnde verstoeten van
syn Luffte. In dese ghedachten zijnde /
hoorde hy een stemme die van boven tot
hem riep: Lisuart / laet varen zulcke ge-
dachten / ende volghet d'oorde der Rid-
derschap / daer ghy van natueren toe be-
roepē zijt / ofte anders en zult ghy Godt
gheenen aengheramen dienst doen. En
alzo hy hem met synen naem hoorde
noemen / zoo dede hy syn Helmet af / ende
staende over eynde om te zien wie hem
aen sprac / zoo en zach hy niemant / dies
hy wederom neder zat / hem latende
vooz staē dat hy droomde / doch hy hoor-
de dese stemme noch eens / en by t'schijn-
sel der Manen / zach hy een Vrouw zit-
tende op eenen boom / die tot hem zeyde:
O ongheluckighe Ridder / ziet wel toe
dat ghy uwe ghedachten niet en volghet:
want Godt en heeft u de sterete die ghy
hebt / niet verleent om die in ledicheyde
te besteden / gheenings / onthoudt mynen
raedt / en ghedenct dat veel andere meer-
der benaetheydes hebbende als ghy / ten
lesten noch tot hunnen wensch ghekomē
zijn. Ende t'rstont verdween dit visioen /
latende Lisuart half verschrikt van die
gheroep. Nochtans was syn boornemē
dese waerschouwinghe gheloof te ghe-
ven. Hierom zoo haest alst dach werdt /
nam hy synen Schildt / ende schrijdende
op syn Peerdt / reedt dweers deur t'bosch /
zo bedectelijc als hy konde / zonder wech
oft pat te volghen: ende komende by een
plaetse daer af ghehouden tacken lagen /
at het Peerdt daer van / zoo veel eghebie
dat

dat niet en verhinde/rijdende al zoet-
deng vooz: daer hem een Ridder wert
ziende/ ende Lisuart een tijt lanc volgh-
de / om te zien oft hy droncken oft Sot
waer: maer hy en hadde niet langhe by
hem gheweest / ofte hy en hoorde hem
waerhye zuchten/zegghende: Och Lief-
de/ hoe wepnich is v myne ghetrouwic-
hepdt bekent gheweest: met dese wooy-
den sprac hy hem aen/ die by hem reedt:
Heer Ridder / na dat ic versta/ zoo heeft
v de Liefde grootelijc in haer bedwang.
Lisuart zach hem eens aen (alzo hy
spns niet gherwaer gheworden en was)
ende wilde zonder hem antwoorde te
gheven ter syden wt rijden: maer den
anderen hiel hem staende / vattende syn
Peerdt by den toome/ zegghende: Ghy
plompen Ridder ghy zult blijven staen
weer ghy wilt oft niet/ende zegghen my
d'oozake van uwe rasernije. Hoe/ ant-
woorde Lisuart/wildy my dwinghen/
tot een zake dat my niet en beliest? Ja ic/
zeyde den anderen / want ic en meynde
niet datter zoo dwase Menschen inde
Weerelt waren / die hun zoedanighen
valschen ende boosen gheslachte als de
Vrouwen zijn / zoo gantsch onderwer-
pen zouden hebben willen maken. Zoo
moet my Godt helpen/antwoorde Li-
suart/waert ghy zoo beleet als ghy wel
qualijc gheleert zijt / ghy zoudt op hou-
den van dese uwe moepelijchepdt / die v
wel qualijc zoude moghen bekomen/zoo
ic zoo wel myns zelfs waer / als ic nu
niet en ben: Dot en hebt ghy gheen rede
die alzo te verachten / der welcker ghy
niet weerdich en zijt een Dienaer van
de minste van hun te wesen. Voorwaer/
zeyde de Ridder/dat gaet wel / my dunet
nochtans datter v behoorde ghenoech te
zijn alzo dwase te wesen/ zonder v zo
puer zotte ghelaten: ende Godt en doe
my gheen deught indien salte/ noch die
v zoo qualijc tracteert / v wt myn hande
verlossen / ofte ghy en verhaelt my alle

uwe zaken. Lisuart gantsch versto-
zinde / troc spnsweert / ende gaffer te
Ridder zulcken slach mit de op spne si-
ken arm/ dat hem die vant lyf viel /
hem zegghende: Ghy vileyn / ende bo-
wicht/houdt daer/dat is ulwen verdi-
den loon/ v verheffende boven de ghe-
diemen haers ghelijcke niet en vliedt.
En alzo hy hem noch wat meer mey-
de te gheven / zoo nam den ghequeste
de vlucht / jammerlijc roepende en
schrepende. Doch Lisuart en liep he-
niet na / maer reedt spnen wech hene.
Ende hy en hadde niet langhe ghered-
oste hy en hoorde achter hem een stem-
me/ roepende:keert weder/keert weder.
Met dit gheroep zach hy rontom hem
om te zien watter wesen mochte/ende
zach twee Ridders komen ghereden
volle Harnas wat de Peerden loope-
konden / hebbende by hun den gheque-
sten/de welke by hem komende/ riepe
Lisuart toe: Ghy stucke schelins / ghy
zultet nu bekoopen ven overlaf die gh-
desen ghedaen hebt/ die niet en vermac-
de rasernie der liefde die v quelt. Met
dese woorden reedt Lisuart na hun toe
hem bekkende niet spne schildt/ ende om-
singh twee zulcken steken / dattet nu
veel en schilde / ofte hy en hadde den za-
del gherupmet:maer int vooz by rijden
gaf hy den eenen zulcken slach dat hy
hem tbeckeneel klicfde ende doodt te
aerden viel. Doen keerde hy hem totten
anderen die hy mede zoo wel treste / da-
hy dypffilde /ende ter aerden zoude ghe-
vallen hebben zoo hy hem niet vast ghe-
houden en hadde aen des Peerds hals
Doensprongen wt het dicke des Boschs
noch zes Gabaerden ghestoet ende ghe-
staelt/ hebbende ghere hynden opt hooft
de welke stonde de by Ridders dat es-
nen alleen zoo qualijc ghetraect/ qua-
mens hem ghelijckelijc aen boorde die
Lisuart den leffen half bestommele liet
blijven / ende staende onder den hoop/
gro. 11

groette hy den eersten zoo beghele/ dat hy noch handen noch voeten daer na mer en roerde / hoe wel het eenen slach int wilde was / want den velen hadde Lisuarts Peerd 300 aen thoofte ghequetst/ dat hy moest affspringhen : waer over hy haest de wazake nam / want hy sniet den eenen die niet wijcken en kost syn een been in twee stukken / ende den anderen kloof hy thoofte tot de schouder / ende kooft daer na hiel hem den vierden ghezelshap: de twee andere de vreesse int lyf kringhende / liepen sy te bosch waert in: het welcke den lesten Ridder gewaer wordende die tot hem zelve ghekomen was / liep zonder onzien wat tPeerd loopen konde: doch hadde hy dese voorzichtigheyt ghebruyt / dat hy spys medeghezellens Peerd inden buye ghesteken hadde / op dat Lisuart gheen middel en zoude hebben hem na te rijden: zoo dat hy int wechrijden niet luyder stemmen riepe: Gaet nu te voet ghy dommen Ridder/ zoo ghy best kondt/maer en ver wacht my heden niet. Lisuart dit gheroepe hoorende/ ende bindende hem zonder Peerd / was zoo ontfelt ende vergrant / dat hy om syn doot wenschte: waer ziende datter anders gheenen raet en was / zoo ghinc hy zoo verre dooxt bosch / tot dat hy aen een valepe quam / daer hy een lieflijke Fonteyne vout / omplandt met vele fraepe boomkens: ende rustede hem op den booyt / moede zijnde van te voet te gaen / ooc om te dynicken/want hy en hadde niet in ghenome/ zindert dat hy van Constantinopolen geschepten was. Doen dede hy synen Helma af / ende met dien quamender by d'berg/de welcke Lisuart gewapent zende/ liepense doox vreesse wech:maer Lisuart riepe 300 vyzendelijc wederom/datse by hem quamien/ende hun nederzettende by de Fonteyne / langhdense wt hunne kooftkens datse hadden / ende deplden hem mede. Ende hem te Gode bevelen.

de/ lieten sy hem daer/ alzo hy begon te slapen: ende wel vast in slaep zijnde/ zoo quammer een stemme die riepe: Lisuart/ Lisuart. Van dit gheroepe wert hy wakker / ende op springhende / sach hy een jonc kindt by hem sittende / waer van hy int eerste wat verschiecte: maer ekint selde hem gherust/ ende zepe: Lisuart en wanhoopt niet/ende volght den raede die v den voorgaenden nacht ghegheven is/ende als ghy van hier gaet / zoo nemet den werch na de rechte handt / die v byenghen zal op dese Roofse/alwaer ghy een Permutagie zult vinden / ende voorzien werden van dat v mit is ende bequaem: dus verblift v. Het kindt dit ghezecht hebbende/ verdween / latende Lisuart gantsch bedacht van waer dese visioenen komen mochten / zoo dat hy ten lesten werdt denckende dattet den wijzen Alquis moest wesen alzo verandert/ ofte permandt anders van syent wegghen. Dies hy voren nam syn segghen te ghelooben / ende ghinc al met eenen den werch henen die hem gewesen was/ tot dat hy op den berch quam / en gaende int hups (daer thindt hem van ghesproken hadde) vondt hy aldaer zekere swerte wapenen / zonder eenighe devise oft couleur/ en eenen perckementen byef / inden welcken stonde. Eenzame Ridder/ wapent v met dese wapenen / die met v verdyet ende eenzaem ghemockt over een kinnen: daer na daelt na den Zee kant/alwaer ghy een barcke vinde zult gerect om tzepl te gaen/treet daerin/ende laetse varen op Godts ghenade:want alzo de zelve voox v bereydt is / om daer in te gaen / zoo zult ghyer ooc wederom wiggaen alst tijt zal wesen. Ende weest ooc indachtich / dattet onmoghelijc is op deser aerden te wederstaen de dingen die by Godt veroordent zijn. Lisuart desen byef ghelesen hebbende / troc de wapenen wt die hy aen hadde / ende dede dese swerte arm / die hem

hem zoo wel pasten / als oft den besten
Harnaschmaker der Weerelt de mate
daer van aen hem ghenomē hadde: doer
vertrout hy wt de klupse / ende ghinc na
de Zee strande / alwaer hy tship ghe-
reedt vondt/ghelijc den bysc in hiel/ende
hy ghincket bymoedelijc in / ende ter-
stondt zeplde tship ter Zeewaert in. En
alzo hy zonder ghezelschap was/ besloot
hy by sich zelve hem te laten noemen
d'Enzame Ridder / naem die niet spne
eenzaamheyt overeen quam. Vier dagē
zeplde hy zonder eenighe ontmoetinghe/
maer ten vijfften daghe zach hy te loef-
waert van hem niet vollen zepl na hem
toekomen een groote Barcke/indewelt-
ke waren vier Ridders in volle Har-
nas / met een Joncvrouwe aen ketens
ghebonden. Ende alzo de Schepen
dicht by een quamen / zoo werdt hy Al-
quise kennende die dese vier qualijc trac-
teerden: ende sy riepen tot Lisuart:Ghy
Ridder mette swerte wapenen / gheeft
v ons ober/zo zullen wy v lievenscheu-
ken. Daer behoeft my Godt booz van
in uwe handen te vallen: want nadien
ghy zoo onghenadelijc handelt met de
ghene die ghy behoordet te eeren / veel
min soude ghy my sparen. Met dese
woorden wierpen sy de dzegghen wt om
te klappen / ende treckende van Lepe /
spronghen in Lisuarts schip tot hem
zegghende: Nu zullen wy v rekeninghe
doen na v begheeren. Doen begonnen
sy werdelijc op malkanderen te slaen /
hierentusschen badt Alquise zeer devote-
lijc onsen Heere boozde behoudenis de
onbekenden Ridders / die hem zoo bro-
melijc droech dat spne bespringers strac-
ghewaert werden de kracht ende kloec-
hepdt die in hem was/ die zoo quetsende/
datse maer en zochten spne slaghen te
schutten/ende te vlieden de strenghichent
sping swerts. Een nochtans gaf hem
zulcken slach van acht. r op synen Helm/
dat hem docht d'oogen te draepen: maer

van dit quaet moest hy de penitentie
den/ want met eenen slach van ter sp
doech hy hem door Harnas ende R
kzaghe den halven hals af. De ander
diz hun medeghezele doot ziende / v
de hem wzeken/ dies hun ghevecht
tiger wert als te voren: Hoe wel dē
zame hem luttel daer vā ontzette de/
hy ghaf den eenen zulcken slach / dat
hem den Schildt int midden door hi
alzo hy die booz hem hiel om den sla-
te schutten / ende viel den slach n
eenen op synen Helm zoo krachtelijc/
hyer van al beswijmelt ober boozdt
water viel / ende te gronde zont. D'a-
dere twee verwondert zijnde ober zu-
ken ghevecht / vielen op hun knien/v
dende om gratte ende ghenade/het we-
ke den Enzamen hun wepgherde / t
dat hy de Joncvrouwe afghedraeg
hadde oftet haer believen was oft n
Nu zoo was sy bitterlijc weenende/w
ziende de vromichepdt des Enzamen
werdt sy denckende op Lisuart en Pe-
on / wenshende om hun bpwesen / h
wel sy den eenen naerder was / als
wel wist / die haer vzaeghde wat hy in
dese Zeeroovers doen zoude. Elplac
Heere / antwoorde sy/aenghezien in
Godt die weldaet ghedaen heeft/als in
toe ghezonden te hebben die de Jon-
vrouwen kan ontzetten/ende inden no-
bystandt doen / zoo bidd'ic v niet t
sparen/ten zij op conditie datse my bzen
ghen daer ic begheer te wesen: want zi
verzekert datse my myn repse belet heb-
ben / by de welke twee de beste Ridder
der Weerelt grootelijc mede ghedier-
zouden h bben gheweest/ de welke (zo
sy v kenden) v reynighen tijde mochte
verghelden de deught/ ende vrientschap
die ic door v torde doen ben ghenietende
Heere zeyden d'andere wy zullen doen
alles wat sy begheeren zal / dat swert
ende beloven wy v byden levende Godt
Nu zoo kende d'Enzame Ridder Al-
quise

quise zeer wel/ als voren ghezept is / en
wist zekerlyc datse van Trevisonde na
hem ende Perion quam/van wegghen de
ghene om wiens wille hy t'onrecht zoo
veel verdyets was lydende / dies hy
overmids zekere beweghingen gant-
schelijc werdt behende / ende op weghe
om hem zelven haer te kennen te geven:
maer vreesende vooz meerder swarich-
heyt dooz een ander tijdinghe van syne
verstooyde vriendinne / zoo bedacht hy
hem anders / ende zepde haer alleenlijc:
Ic bidde v joncvrouwe mi te zegghe
wie de twee vermaerde Ridders syn/na
de welcke ghy toetrect. Myn Heere/sep-
de sy/ het syn de Sonen vanden Koninc
Amadis ende vande Keiser Esplandian/
jedensdachs vermaert onder de voo-
le der werelt/na de welcke ic reysde om
zekere zaken/daer hun veel aen ghelegen
s/ende wtgaende in zekere Eylant / om
my wat te ververschen / zoo overvielen
my dese Zeeroovers / hoe wel sy my an-
ders gheen leet aenghedacn en hebben /
als tghene ghy ghezien hebt. Hierom
bid ic v ootmoedelijc / dat volghende de
velofte die sy v ghedaen hebben / sy my
ghelepden te Constantinopole/ende dat-
e alsdan reysen daert hin goet dunct.
Doozwaer joncvrouwe/sepde d'Enza-
me Ridder / splieden zynde de kinders
van zulcke Prince als ghy zeght ic wen-
chte wel hun eenighe merckelijcke dienst
te moghen doen om hunne kennisse te
hebben. Ende wat aengaet de reysse na
Constantinople die ghy voren hebt / ic
wil ende ghebiede dese twee Ridders/op
hun trouwe / datse v gheschoozamen/al-
zoo ghyt vereyscht hebt. Hiermede bebal-
yt Alquise inde bewaringhe Gods/ en
ic in syn schip zynde / vzaeghde Alquise
myen naem/ op dat ic zepde sy hier na v
doe bedancken dooz de ghene die ghy
grooten dienst ghedaen hebt / dooz de
vriendschap aen my bewesen:ende op dat
ic v op een andermael te beter mach ken-

nen/doet wylt Helin af/insient v beliest.
Mynen naem zal ic v wel zegghe/sep-
de hy / men noemt my den Enzamen
Ridder / vooz de reste houdt v gherust/
wat ic en mach anders niet doe/ vooz ic
en hebbe een reysse volbracht / die ic nu
vooz handen hebbe. Met dese woorden
stac het schip af/daer hy in was/en zep-
de t'Zeewaerts in / ende Alquise met de
twee Ridders na Constantinopolen.
Doen zepde den Enzamen noch ande-
re vyf daghen zonder eenige avontuere/
ende denckende zonder op houden op de
propooften die hy met Alquise ghelade
hadde/sepde hy zontijts hy hem zelven:
Ghewisselijc ic en twijffle niet/ of ic de-
se voozichtighe Wopinne en bracht my
pardoen/vande ghene die ic niet misdaen
en hebbe:daer na riep hy terstont weder
om aldus: Och myn wtverkoren Lief /
wat vooz een quaet mach ic teghen v be-
dyeben hebben / zoo groot ende swaer
zynde / dat ic my daer van niet en mach
onschuldighen/maer ten quaetsten ko-
mende / zoo zal de doot eens een eynde
maken van myn leven / ende verdyet
tzaemen. Aldus kermende ende klaghen-
de den Enzamen volswaricheydes zyn-
de / quam hy ten zesten daghe aent Ep-
landt der Serpenten.

Hoe Lisuart quam aent Serpentes Eylant.
al waer hy by t'bedroch eener Ionc-
vrouwe in een Kasteel ghinc ende al
daer ghevanghen werdt.

Het tweendertichste Capittel.

Des daghen lanc zepde den
Enzamen Ridder / zonder
eenighe avontuere maer ter
zevensten daghe/sinozghens
alzo de Sonne op ghinc/
vondt hy hem vooz een Eplandt / zoo
schoon als hy opt ghezien hadde/ des hy
hem verblijdde / want hy in eenighe da-
ghen

ghen lant noch zandt ghezien en hadde.
Ende t Schip bleef van zelbe daer vorē
stil ligghen / dies hy wt het schip trat al
ghewapent / ende werdt ghewaer eenen
voertpat tusschen de boomen ende hout.
ghewas / ende ghinc zoo langhe / tot dat
hy aen eē groote pleyn quam / inde welc

ke een Kasteel stont / ront omme int
ter / gheenen in ganc hebbende als l
eenen Dinc breekt int beginfel / maer
smal aenden in ganc. Hy poochde
derwaerts / verhopende icmandt te
den die hem zeggghen zoude in wat la
hy ware.

Doen zach hy wt t Kasteel komen een
Joncvrouwe haer zelven thapz wttruc
kende / makende groot misbaer / ende sp
liep lancy den Dinc jammerlic roep ende
ende klagghende tot datse by den Genza
men Ridder quam / de welcke niet mede
lijden beweeght zijnde / ende zende datse
de leelijeste niet en was / vraegghde hy
haer d'oorzake van haer misbaer. Och
Heere / antwoorde hy / ontfermt v myn
der. Ic bid v my te wreken ober eenen
verraderschen Ridder die hier binnen is
ende my niet ghewelt verkracht en ont
eert heeft. Indien ghy wederom wilt
keeren / zepde den Genzamen Ridder / en
my hem wijsen / betrouwt my Joncvrou
we dat ic voor v zal doen al wat ic ver
mach. Och Heere / om leven noch om
sterve en heer ic niet wederom : doch zoo
beel isser af op myn te ou / datter niemāt
en is die wapenen voert als hy alleen /
ende hy zal v wel verschijnen indien ghy

voorzder gaet. Zoo verwacht my i
hier / zepde den Genzamen / al hier i
antwoorde hy / maer aenden inganc v
dit bosch / want oftet v niet wel en gl
lucte / zoo kan ic my te beter salver
Doet zoo / sprac de Ridder / die den zelt
werch in ghinc van daer de Joncvrou
komen was. Ende al zoo hy byde poo
was / zach hy boven de zelve een ou
Wijf / die hem vraechde wat hy zocht.
zoecke / antwoorde hy / tenen Ridder / i
alhier schandalicken een Joncvrou
onteert heeft. Wat wilt ghy hem hebt
vraegde d'oude Vrouwe? Hem die bo
hept berghelden / antwoorde de Ri
der: want ten komt hem noch niemā
anders toe eenich ghewelt de Vrouwe
aen te doen. Zoo moet my Godt helpe
zepde d'oude Vrouwe / de wijle ghy zul
lust hebt als ghy zeght / ghy zult hem i
de zale vinden / gaet binnen / de poozte
open. In dien ghy my verzeleert datti
ghee

heen bedroch en schuplt / ic zal doen dat
 hy zeghe: anders zal ic zien wat ic doen
 al. Gaet vijelijc binnen / ghy en zult
 niet aenmandt te doen hebben / dan met
 en ghenen die ghy zoect. Doen trat de
 Ridder voort / maer zoo haest als hy op
 de Brugge trat / zoo viel hy in eenē die-
 en kelder / inden welken hy hem beslo-
 n houdt: ende desen syronc was zoo
 ley / dat hem alle de leden dochten ghe-
 token te wesen / ende was ganisch be-
 doeft van al zoo bedrogghen te wesen. En
 et was in desen kelder zoo doncker / dat
 er geen licht met allen in en quam / maer
 den Rypel van syn Rapiert stont eenen
 carbouchel als voren verhaelt is groot
 hynsel van hem ghevende / metten wel-
 en hy rontsom ghinc zie waer hy was /
 ende bevondt de plaetse met dicke muc-
 en bezet / ende gheenē middel om daer
 ut te komen / zynde den bloet bedect met
 Menschen beenderen / wapenē ende dier
 ghelijcke dinghen / ghencorchzact in te ken-
 nen ghevende d'ellendicheyt der plaetse.
 Doch ten lesten wert hy ghewaert een
 poorte met pser beslaghen ende met swa-
 re / dicke ketenen ghesloten / by de welcke
 hy eenich gheruchte ende rammelinge
 hoorde / ende zach met eenen een tralien
 venster openen / ende het oude Wyf daer
 boven / die tot hem zepde: Ridder gheeft
 v my ghevanghen / ende zeght my van
 waer ghy zijt. Wouwe / antwoorde hy /
 ghy hebt my zulcken schelmischen pette
 ghespeelt / dat ic v tot gheenē tijde goet
 herte draghen en zal / ende veel min zult
 ghy mynē staet wete. Op myn ziele / zep-
 de sy / zoo zal ic v de weertste doot aen-
 doen / die opt Menschē van uwer quali-
 tept gheleden heeft. De doot / antwoordde
 den Enzamen / is elc een ghemeyn:
 maer van alles wat ghy aen my begeert
 oft ghebrede / dat en zal ic niet doen. Ist
 want? zepde d'Onde / zoo zult ghy zien
 hoe ic v bekomen zal. Doen sloot sy de
 venster toe / latende den Ghevanghenen

zoo verstoort / dat hy de poorte niet ghe-
 wolt op byen / ende quam in eenen ande-
 ren oer welsden kelder / inden welken
 hy zulcken vzeinden ghy sluyt ende ghe-
 blas hoorde / dat hyer vā bevende wert /
 ende dat niet zonder reden: want na tge-
 rucht scheen dat in dese duysternisse hon-
 dert dusent schubben ende schelpen tegen
 malkanderen rupschten ende sreden:
 evenwel ghinc hy voort / ende ontmoet-
 te een zeer groot Serpent / hebbende
 thoofst zoo groot als een Osse / d'ooren
 heel hzeet / ende een groote kademe lanc /
 ende linterfende de tanden / begon hem
 wt te recken / kruppēde na dē Enzamen
 Ridder / de welcke ziende ierijckel daer
 hy in was / troc syn sweert / ende gaffer
 t Serpent zulcken slach mede dat hyt
 d'een oore af sloech / dies t Serpent van
 pijnē hem teghen den Ridder rechte /
 ende met opender kele vattede hem
 tusschen syn tanden om hem in stucken
 te verscheuren / het welcke oer ghevolgt
 zoude hebben / ten hadde de kracht des
 Rapiers ghedaen / die hy inde hant had-
 de / hebbende zulcken epgheenschap / dat
 gheen senijnighe beeste eenichzins en
 mocht hinderen den ghenen diese inde
 handt hadde. Ende dit was d'eenighe
 behoudenisse van Lisuart / die gheen an-
 der letsel en hadde dan de sleppinghe
 langhs het hol / ende incpude hem al zoo
 te dooden / maer hy bracht zo veel te we-
 ghe / dat hy syn Rapiert stac inde Oore
 des Serpents / ende doude die met zulk-
 ker kracht daer in / dat hyt de hersenen
 doot stac. t Serpent de smertē des doots
 gheboelende / verliet hem wt de tanden /
 zoo dat hyt ontquam / ende incpude syn
 sweert wt te trecken / maer twas hem
 onmoghelijc / want tserpent boghou hem
 zoo te keeren en te wentelen / dattet met
 ten slaen syns steerts zulcken geweld be-
 dreef / dattet de steenen des hols byen / en
 doot de kracht der schelpen die hem van
 den rugghe sprongē / zoo scheent epgent-

lijc als oster pijlen gheschoten werden
vande sterste Schutters der weercelt.
Noch dit en mocht Lisuart niet bescha-
dighen/ want de deure was synen schilt/
achter dewelcke hy schupde tot dat desen
alarm over was duerende een groot
quartier uers. ende tgheruchte was zoo
groot / datmen tghelanc wt den kelder
tganische kasteel over hoorde / ende sy
nepen dat zulcx quam van tgevechte
der beste in des Ridders: maer neent/
maer door de stucken Harnas die lanc
den vloer lagen/ vande Ridders die tzel-
ve verflonden hadde / onder de welcke
tSerpent zoo metten sterste loech / ende
zulcken gheklanc maecte / als oft alle de
Ridders tseffens dat bevochten hadden.
Ende hoe tSerpent meer woelde / hoe
tKapier dieper inde herffenen ghinc/ zoo
dattet ten lesten doot daer henē viel. Het
welcke dē Genzame gewaer werdende/
dante hy de votelijc Godt de Heere / en
was zoo verblijt, dat hy om gheen pijn
meer en dacht die hem tSerpent mette
tanden ghedaen hadde / hem sleppende
langhs de vloer/maer komende by tzel-
ve troc hy syn Kapier met beyde handen
de voeten tghēthoofst stellende/ daer wt.
Doen werdt hy ghe waer eenen kilepen
wendeltrap inde rootse ghehouwen/ den
in ganc af ghesloten zijnde met een pfe-
re deure/ die hy met ghewelt in stuckē brac/
ende de trappē op gaende / quam hy ten
lesten inde zale des kasteels / alwaer hy
eenighe Ridders vout met het oude wijf/
die tzaamen waren koutende van tgher-
uchte dat tSerpent ghemaect hadde/
mepnende dat het op houden des ghe-
richts/ de doot was vanden Genzamen
Ridder: maer hem ziende zoo na by hun
met het sweert al bebloeyt inde handt /
warensē zoo bezyest / datse alle metter
haest eenen trap op liepen/ ende met hun
de Joncvrouwe die hem op den dijc
aenghesproken hadde / tot de welcke hy
riep. By Godt ghy valsche hoere/ ghy en

zult boozt aen gheen Ridder meer
raden ofte ten zal v ghedencken/ die
ghende/ liep hy hun na/ ende koment
en langhe gaelderijē / werdt hy we-
houden van eenighe dienaers / die
haerren ende bylen hem den in ganc
den beletten: maer hy sloech zoo om
den hoop / zoo aen d'een als aen d'an-
lijde / dat hyse den meestendeel ghequ-
liet legghen / ende d'ander vervolgt
tot in een zale/ alwaer hy eenen gro-
Ridder al ghewapent vondt/ die tot
zepde: Ghy onbeschaemden Rabau-
quader ure quaemt ghy opt in dit hu-
Welch ghy vileyn / antwoorde den
zaamen / zijt ghy den Schelm die ab-
d'eerbare Joncvrouwen verkracht:
ghezepdt hebbende/ vlogghen sy mal-
deren in / ende hun ghevechte duerde
langhe dat dien vande kasteel te qu-
kreegh ende daer doot bleef: daer van
andere noch meer bezyest werden
hun gheweert afgedē/ ende vallende
Genzamen te voet / baden hem om t
ghiffnisse / belovende te doen al wat
hun ghebieden zoude. Ghebuende
ghespyer/ quam het oude wijf half zin-
loos ende zoo verbittert teghen hem
datse met vele spijtighe ende smad-
woorde tot hem zepde: O ghy vervlo-
ten Ridder/ waft v niet genoegh het
pent ghedoot te hebben / twelc zoo
ws ghelijcke om ghebracht heeft / en
wt ghebroken te zijn zulcken sterck
ghebanckenisse alser ter weercelt een
ende daer veel andere beter als ghy
bleven zijn/ ende noch zitten/ zonder
zoo myn volc om te brenghen / ja ze
mynen eenighen Sone/ die al myn he-
ende eenighen troost was? Joffrouwe
antwoorde den Genzame/ laet dit qu-
lijc spyken varen/ ende ghebedt/ indē
v belieft/ datmen de Ghebaugene alh
voor my brenghē. Dat zal ic wel lan-
zepde sy / haeltse ghy zelve/ zoo ghy wt
ende hem toeworpende een koppel ste-
tel

als die sy aende rlein hadde haghende /
 ietroesp in een achter kamer. Doen
 ebal den Genzamen twee vande ghene
 ie daer teghenwoordich waren / hem
 p de ghevanckenisse te brenghen : het
 welcke sy terstont deden. Ende alzo hy
 un volghde tot aende trappen / zepden
 hem: Heere blijft boven, beliebet v/wy
 ullense v terstont alhier brenghen: daer
 p mede te vreden was / ghenoech ver-
 noept zijnde. Ende alzo hy wel inepn-
 ie alhier niet bekent te wesen / zoo dede
 p synen Helm vant hooft/om hem wat
 s verkoelen. Hiertusschen ghinghen de
 wee Dienaers beneden / ende komende
 aer't Serpent doot lach twelc sy in lan-
 ghen tijt niet ghezien en hadden/kregen
 p zulcken schyn / datse wederom wilden
 leeren/sonder voorder te gaen: doch al-
 eenkens wat moet scheppende / ende
 dat langhe bezien hebbende/ghinghen sy
 voorder / tot een ghevanckenisse dieper
 iederwaerts, inde welcke twintich ghe-
 vangen Ridderis waren/de welcke ver-
 wondert zijnde over tghetier gedueren-
 de tghewechte der beeste / ende ziende de
 deure open / en tlicht des Hemels twelc
 sy in zestien jaren niet gezien en hadde /
 zepden sy tot henlieden die hun quamen
 halen. Och vrienden / dewyle wy alsmu-
 tlicht des Hemels ghezien hebben / daer
 wy zoo na verlanght hebben/zoo bidden
 wy v ons tleben te beneimen/sonder ons
 langher in miserie te laten. Voorzeker/
 zepde den eenen/hebt ghy lieden misera-
 belijc ende ellendich gheweest / het welc-
 ke men niet ontkien en kan: maer gaet
 nu opwaerts / alwaer ghy beter gheluc-
 zult vinden als ghy wel inepnt. Och/
 zepden sy / zoudet ooc moghelijc kommen
 zijn? jaet ghewisselijc antwoorde den
 anderē: hier is een Ridder in ghekomen
 die Dubelsche kracht te weghe heeft
 ghebrachte / ende alleen meer ghedaen
 heeft dan wel te ghelooven is: ende hy
 ontbedt v liede hem te komen spreken.

Splieden boven maten verblijdt/ghelijc
 wel te bedencken is / hie ben hunne han-
 den na den Hemel / Godt lovende inde
 danckende / ende gantsch swar ende ver-
 armoedt/scheppende d'pser boepen/ghin-
 ghen sy wt de ghevanckenisse/inde gaen-
 de hoorp daer het Serpent doot lach /
 verwonderde sy hun hoe dat tzelve dooz
 een Mensch alleen hadde konnen over-
 wonnen worden. Hierentusschen hoorde
 Lisuart de klachten van d'oude Vrou-
 we op haers Soons lichaem/verbloet-
 kende en vermalendpende met verschei-
 den bloecken den ghenen die haer die
 quaet ghebrout hadde / die daer mede
 lachte. Doen quamen de Ghevaughene
 te voorschyn / ende ballende Lisuart te
 voete/wildense die kussen/het welcke hy
 gheensins en wilde hebben. Lisuart ge-
 leet zeer wel Amadis syn Groot-vader/
 zoo datter twee onder den hoorp mey-
 nende dat hyt was/tot hem zepde. Och
 myn Heer Amadis troost en toe verlaet
 der bedructe / ter goeder uren zijt ghy
 hier ghekomen. Myn vrienden / ant-
 woorde hy/ ghy zijt verdooft/ ic en ben
 Amadis niet. Heer Ridder / zepde een
 onder hun/Amadis is ouder als ghy zijt
 hoe wel ic anders gheen onder schepde
 en wete / ende achte dat ghy ten minsten
 van syner af-komste zijt. Wie zijt ghy
 vzaechde den Genzamen die zoo vastelijc
 van Amadis weet te spreken? Ic ben /
 zepde hy/Gastilles/Rebe vanden Key-
 ser van Constantinopolen / ende desen
 anderen is Tartarie synē Admirael. Het
 quam den Genzamen Ridder te voren /
 dat hy van him wat hadde hooren spre-
 ken / maer men hadse over twintich ja-
 ren al doot gherekent / varende na het
 Eplant van Californie/ want men noyt
 en wist waer sy ghebleven waren: Hier-
 om hadde de Keyser Frandalo het Ad-
 miraelschap in syn plaetse gheschonckē/
 het welcke hy hun versweech / en zepde
 hun allenlijc: Myn vrienden / het is
 A ij

my gantsch lief / zoodanighen persona-
 gien / als ghylieden zyt / verlost te hebbē /
 zoo om ulwent wille / als ter liefde des
 Keysers / daer ghy van spzeet / vanden
 welcken ic vele deughden hebbe hooren
 zegghe. Ende alzo splieden aldus tza-
 men warē koutende / het oude Wyf hoo-
 rende spzecken vanden Keysers / ende zien-
 de d'eere die de Chevanghen den Cen-
 zamen Ridder bewesen / riep sp overlup-
 de / wizinghende haer handen : O onghel-
 luckighe Fortuyne / hoe valt ghy my dus
 contrarie ? dat als ic de gheluckichste
 Vrouwe der weereit meynde te wesen /
 het my alles teghen gaet / ziende voor
 myn ooghen verlost den Rebe des Keys-
 sers die ic ter weereit meest quaets gun-
 ne / om tverdriet welc hy den edelen
 Koninc Armato aenghedae heeft / twelc
 hy hem nu wel verghelden zal / hebbende
 Constantinopolen beleghert / ende haest
 Meester daer van wesen zal. Voorze-
 ker / Vrouwe / spzac den Cenzamen / den
 Legher des Koninc Armato / daer ghy
 van spzeet / is al verdestruert / hy selve
 doot / ende de reste van syn volc / dier niet
 doot ghebleven en zyn / inde macht des
 Keysers uwen grootē vyant. O Goden /
 riep d'oude Vrouwe / wat is dit ? Moet
 desen Schelm / myn Sone ongebracht
 hebbende / my noch dese quade tijdingen
 brenghen ? Godt en late niet toe / indien
 den machtighen Koninc Armato doot
 is / dat ic langher in dese Weereit blijve /
 ende nemende trapier haers Soons by
 hem ligghende / dructe sp dat in haer her-
 te / zoo datse doot ter aerden viel : waer
 mede elc een loegh / ende dat hun lachen
 vermeerderde / was dat de Joncvrouwe
 (om welckers bystandt den Cenzamen
 int Kasteel komen was) ooc quam wtge-
 loopen / ende van boven neder int water
 sprong / alwaer sp haest verflonden wert
 van een deel Corodyllen en andere dier-
 ghelijcke ghedierten die hun daer ont-
 ghelden. Doen vzaeghe den Cenzamen

aen een vanden huyse hoe d'oude W-
 we ghenaeint was / ende by wat mit
 sp zoo veel Ridders hadde kommen v-
 ghen. Myn Heere / antwoorde hy
 was de Richte vanden Koninc Armato
 bastaert Dochtere van een vā spin B-
 ders / ende Gouvernante van dit e-
 landt / genaemt het Eplant vanden
 der Serpente / om de groote menich-
 van zulcken ghedierte hem in dit wa-
 onthoudende : ende sp hadde het gro-
 Serpent twelc nu beneden doot li-
 ghevanghen / om dattet dicwils w-
 poel quam / ende groote schade te lan-
 dede / ja zelfs voor de pooze deses
 steels / ende zomtijts eenighe verflon-
 Ende myn overleden Vrouwe hadde
 groote Toovenesse tot een Moep /
 lie genaemt / die zo veel te weghe brach-
 datse tSerpent sloot ter plaetse daer
 bespongh : het welcke sp dede om dē ha-
 die sp den Keysers van Constantinopol
 droegh / verhopende niet alleenelyc sp
 Ridders hier te behouden / maer ooc a-
 Christenen zonder onderschepdt. En
 om tot haer voornemen te komen / z-
 dede sp de Joncvrouwe wtgaen di-
 ontmoette : ende ghelijc sp v bedrogh
 heeft / zoo heeft sper dese ende een groe-
 menichte bedroghen / die tSerpent v-
 flonden heeft / welckers wapenen no-
 inde vante verstroyt ligghen / en tghet
 der ongebrachte is zoo groot / dat ghy
 qualijc ghelooven zoudt : want alzo t
 Eplandt een bequame Keede ende ei-
 goede have heeft / zoo komt hier jaerlij-
 veel volc van verscheden plaetsen. V-
 myn ziele / zeyde Lisuart / ic en hoopt
 noot van meerder boosheyt spzeke / ma-
 Godt hebet hen gheloout. Doē vzaeg-
 de hy Gastilles oft hy ooc alzo gheva-
 ghen hadde gheweest. Ja boozwai-
 antwoorde hy / desen Ridder en ic / he-
 rende vant Eplant van Califoynie ooc
 viel ons een alzulken tempest / dat w-
 tship met al ons volc verloren / ende w-
 alleen

alleen ontquament met den boot achter
 ient schip zijnde/ metten welcke wy den
 derden dach (half versmacht van hong-
 her) in dese haven aenquamen/ alwaer
 ons te ghemoet quam gheloopten een
 valsche Joffrouwe (als oft sy vervolgt
 hadde geweest) niet schepende ooghen/
 ten ons verzoekende haer te wille we-
 zen over eenē Ridder die haer verkracht
 inde onteert hadde alzo sp zeyde / waer
 toe wy bereydt waren : waer alzo wy
 een spoor tael quamen / zoo vielen wy in
 eenen donckeren kiel/ alwaer wy tegen
 onsen danc ghehouden werden: ende het
 inde Wijs verstaende wie en van waer
 wy waren / dede sy ons in een ghevane-
 kerisse sluyten / niet wijt vande plaetse
 daer t Serpent hem onthiel/ende zonder
 enich licht t'aenschouwen / hebben wy
 daer byde zestien jaren gheweest in groo-
 te miserie/ elende ende katijvicheyt/ heb-
 bende weynich t'eten/ende dat noch spij-
 e die qualijt om eten was. Van ghelijc-
 ten zeyden ooc alle d'andere. Op myn
 rouwe/ zeyde den Eenzamen noch min
 noch meer en ist niet my ooc ghevaren:
 naer Gode lof wy zijnder nu alle van
 verlost. Ende hoe wel hy moede en niet
 was/zo wilde hy evenwel na syn Schip
 teeren / maer Gastilles ende Tartarie
 raden hem zoo veel/ dat hy dien abondt
 lidaer by hun bleef / tot sanderdaeghs
 mogghens/alsdoen zeyde hy tot Gastil-
 les: Myn goede vriendt / om eenichsing-
 e vergheiden het quaet dat dese oude
 jooze Vrouw den Keyser al haer leven
 anc ghegunt heeft/ zoo bidd'ic v na hem
 toe te trecken / ende hem te zeggghen dat
 hy dese plaetse ende Landt kome aenne-
 men als syn eyghen. Voorwaer / Heer
 Ridder/antwoorde Gastilles/ my dunct
 dat de plaetse wel weerdich is die vooz v
 selven te behouden / zonder die alzo te
 verliezen. Sy en zal niet verloren wesen/
 antwoorde hy/ inde handen zijnde van
 dien isse schencke. Opnent halven en heb

ic alsnoch gheen bezittinghe van Landt
 van doene. Na dien ghyt zoo begheert
 antwoorde Gastilles/zo zal ic v belien:
 maer ic bidde v myn uwen naem te zeg-
 gen/op dat wy hē die noemende/hy daer
 vā mach dancbaer wesen, na v verdien-
 ten. Zoo langhe alst Godt believen zal/
 zeyde hy/zo zal mynen naem wesen den
 Eenzamen Ridder. Dit ghezept hebben-
 de/dede hy hem tbeste Peerdt brenghen/
 dat int Kasteel was op het welcke hy
 zat/ ende voeder vooz syn Peerdt / ende
 victalie vooz hem tschepe bestellen/ ende
 ghinc tschepe/ bevelende de Ridders der
 ghenaden Godes. Ende tship dreef van
 selve ter Zeewaerts in.

Hoe Gastilles ende Tartarie na Constan-
 tinopolen reysden met het hoofd van
 tSerpent.

Het dypendertichste Capittel.

DEn Eenzamen Ridder vant
 Kasteel verrocken zijnde/al-
 zo ghyt verstaen hebt / zoo
 ghinghe Gastilles ende Tar-
 tie wederom tSerpent be-
 zien inde vante/ daer't doot lach/ ende sy
 deden al daer komē dertich oft veertich
 Boeren wt landt / de welcke niet dicke
 comen tselve om hooghe trocken op de
 pleyn: en also de twee Ridders (volghen-
 de de begheerte van Lisuart) den Key-
 ser wilden te kennen gheben alle de ghe-
 schiedenissen vant Eplandt/zo vzaegh-
 den sy ofter gheenen middel en was om
 eenich schip te bekome/die hun in Thra-
 cen mocht brenghē? Een onder d'arbe-
 ders/een Schipper zijnde/ antwoorde
 hun / dat hy hun wel een schip niet zeg-
 riemen zoude doen/ ende brenge al waer
 sy wesen wilden. Ende strax oorden stel-
 lende ende veerdich makende / waer tot
 de reyse van doene hadden/ den vierden
 dach daer aen ghinghen sy tschepe / ende
 baden

baden bandere/die niet hun ghevangen
 hadden gheweest / datse al daer wilden
 blijven tot hunder weder komste / ende
 hierentusschen t kasteel wel bewaerden:
 maer alleer sp den ancker op haelden/zo
 bedachten sp/datse thoost des Serpents
 zouden mede nemen / op dat de Keeser
 dooz de grootte ende eyselicheydt des
 Monsters/de vromicheydt des Ridders
 mocht kennen. Sp voeren zoo langhe/
 datse ten achtsten daghe te Constantino-
 polen aenquamen/ ende gaende na t Pa-
 leys/volghden hen veel volcx/oni te we-
 ten wat tydinghen sp brachten: ende ko-
 mende daer de Keeser Esplandian was/
 vielé sp hem te voete/ maer hy hiesse op/
 sonder hun eenichsing te kenné / dooz de
 lancheyt des tijts diese verloren hadden
 gheweest: want hy ende t gantsche Hof
 en wisten niet anders / oft sp en waren
 over langhe doot: ende al zoo men nu ter
 contrarie bebodt / zoo werden sp zoo
 wel ende vziendelijc onthaelt / dat niet
 qualijc zoude konnen zegghe. Doen
 vzaechde hun de Keeser wat teghenspoet
 sp ghehadt hadden/diese zoo langhen tijt
 wten Lande ghehouden hadde: ende sp
 vertelden dē Keeser alle tghene hun we-
 der varen was / ende ten lesten ooc de
 maniere hoe hun den Eenzamen Ridder
 wt de ghevanckenisse verlost hadde/ ter
 doot ghebracht hebbende een ghewel-
 dich groot Serpent/vant welcke wy het
 groote ende wonderlijcke hoost mede-
 brenghen. Esplandian/hoorende vanden
 Eenzamen Ridder spreken/ (van den
 welken en van syn vromicheydt Alquise
 hem alreede de wete ghedaen hadde) zoo
 zeyde hy: Ghewisselijc/ic en hebbe noyt
 meerder lust ghehadt eenighen Ridder
 te zien ende te kennen / als desen: want
 hy tghene hy alreede te weghe gebracht
 heeft/ zoo behoort hy gheacht te worden
 vooz een vande beste Ridders der Wee-
 relt: Midts dat de Keeser zulcx zeyde /
 zoo quam de Keeserinne al daer met ee-

nen hoop Edelvrouwen/ de welcke
 staen hebbende de weder komste
 Gastilles haer Neve/ liet hem vziem-
 lgc willekom. Ende na datse t zamē
 ghekout hadden / Esplandian wetete
 dat d'oude Keeser hem grootelijc
 heughen zoude over de weder-kome
 van syn Neve / zondt hy hun terstont
 hem toe / ende hierentusschen verte
 hy aen Leonorine alles wat haer
 hem vanden Eenzamen ghezept had
 dewelcke betweecht met een inwendig
 ghenegentheyt/antwoorde hem: N
 Heere / myn herte ghetuyche my dat
 Lisuart onsen Sone is / die hem al
 bedect houdt. Ne-vrouwe/antwoorde
 de Keeser/en hebt zulcken geboelen
 hy vertroet sonder eenighe wapenen /
 hy en zouder zoo haest gheen konnen
 komen hebbē: doch hy zij wie hy zij/
 veel my aen gaet/ic houde hem vooz d
 vroomsten Ridder ter Weerelt. Alquise
 was daer ooc teghenwoordich/dewelc
 om d'onghelegentheyt des tijts/ ha
 noch niet ter Zee begheven en hadde
 den Ridder metter Sphire te gaen sp
 ken:dies sp op den dach alse t schepe
 de gaen/ den Keeser ootmoedelijc bad
 datse thoost des Serpents mochte me-
 nemen na Trebisonde / op datse al da
 ooc mochten aenschouwen / ende wete
 te spreken vande vromicheydt des Ee-
 zamen/zoo wel als die van Tracen. H
 welcke de Keeser haer consenteerde /
 gaende stract t schepe in een Schip/twa
 haer de Keeser dede hebben/ zoo vertr
 sp terstont.

Hoe den Eenzamen Ridder by Fortuyr
 aen een Eylandt quam, in het weld
 Amadis, Oriane ende meer andere g
 vanghen waren,die hy verlosse.

Het vierendertichste Capitte

Pai

Nulger en hadde den Genzamen Ridder eenen dach ghezept/ oft daer en stont zultken tempest op / dat hy alle yoghenblich inende de Zee yn kiert-hof te worden / ende dit onwe-der duerde gantsche acht daghen lanc / onder landt te zien/ noch te weten waer hem de fortunne dreef/ tot op eenen Maen dach smorgheus dat hy geworpen wert en een groot Eplandt / aen het welcke hy ghewaer werdt een open Schip/ ende vele doode Schippers ende ander lieden/ die de baren noch op hielden. Van dese avontuere was hy verwondert / want hy zach wel dattet krichslieden waren/ die daer bleven waren/ doch hy en konde de devisin vande Wimpels noch vanen niet kennen/ deur dien datse dooz tshueren des waters vergaen waren. Hierom ghinc hy te lande met syn Heerdt/ ende al ghewapent reedt hy dooz een afghelouden bosch/ zoo lange tot dat hy een stemme hoorde/ deerlyc klaghende/ zeggende aldus: O goede Godt/ hoe konde ghy lyde dat den beste Koninc en de beste Koninghinne der Weerelt hebde zoo rampzaligen doot sterfde. Hoorende dese klachte/ zach hy over al/ ende werdt ghewaer een Joffrou kostelijc gheliderde/ de welcke vervolgt werdt van eenen grooten Abaut / hebbende een guisarme inde handt: maer hy bleef slaen als hy den Genzamen ghewaer werdt/ ende vracchde hem wat wech de Vrouwe in gegaen was / want hyse wten ghezichte verlore hadde. Ghy eerloosen Straetscheynder/ ghy wilt haer dan overlaf doen? O verlasten? zepde den anderen/ ja ic/ ende v ooc. Over dese woorden werdt den Genzamen gantsch verstoot / ende syn Lance vellende / stat hy den vileyn dooz de stroote dat hy doot ter aerden viel. Daer na luyfsterde hy langhen tijt / oft hy de Vrouwe niet en konde hooren / want hy haer gheerne hadde ghesproke.

Maer sy meynende dat hy ooc van't zelve Eplandt wag / verberch haer in een dichte rupchte. Al zoo hyse een tijt lanc ghezocht hadde/ ende niet en konde vinden/ zoo reedt hy den wech in die den vileyn komen was / tot dat hy quam aen een schoon blac veldt/ aen welkers opende hy zach een Rootse vierhoeckich ghehouwen / ende op de zelve een sterk kasteel/ voorzien niet vele schoone Torrens ende dicke mueren: en naerder komende/ zach hy dat tweecusen in volle Varnas zynde/ met ghewelt vier onghewapende Ridders inde Stercte sloypen/ en hoorde datse de deuren na hun toeloten ende grendelden. Waer dooz hy lust kreergh om te weten wie sy waren/ enderpende spooz slaechs vondt hy onder aende Rootse een Man onghewapent / die hem vracghde oft hy vā des Konincs volc was/ diemen daer ghevanghen gebacht hadde. Neen ic/ antwoorde hy maer ic bid' v zeght my wie hy is. Op myn trouwe ic en weet niet zepde de ander/ anders dā dat ic hem niet noch by andere Ridders / ende ene de schoonste Vrouwe die ic opt zach / zeer wredelijc hebbe zien ghevanghen leyden / tamen ghebonden niet groote dicke touwen / en hebbe zulcken deernisse met hem (al en zijse van ons gheloove niet) dat my therte we daer van doet. Aenghezien/ zepde den Genzamen Ridder/ dat ghyer anders niet van en weet / ic bid' v/ goet Heer / my den wech te wijsen om tot al daer te komen. Wat zal v die moepte helpen / antwoorde den anderen / van daer te gaen/ dan v doot te braghen/ oft ten minsten een quade ghevanckenisse. Laet my daer voor zorghē/ antwoorde den Genzamen/ alleenlijc doet dat ic aen v verzoekte. Volghet my dan/ antwoorde den anderen. Ende gaende na de slincker hāt/ wees hem een wech met trappen inde Rootse ghehouwen/ zeggende dat is den wech/ ende daer en is gheenen

S

anderen.

anderen. Na dat ic zie / sprac den Cenzamen / zoo zal ic te voet moeten gaen / ende vanden peerde schyppende / vergat hy syn Lantie / zulcken haest hadde hy om te weten wie de koninc was diemen ghevanghen leydde. Doen klom hy na boven toe / zoo rasch als hy konde. Ende als hy by na boven was / zoo hoorde hy een stemme die tot hem riep / zeggende: Ridder / indien men daer boven na my vzaeght zeght hun vzelijc dat ic niet dit Peerdt de tydinghe ga bynghen van uwe dwaesheyt. Dit gezept hebbende / gaf hy het Peerdt de sporen: Ende hoe wel dit eemichsins den Cenzamen speet / zoo en verliet hy daerom syn voornemen niet / tot dat hy boven aen de poozte quā / al waer hy hem stil hiel / om te zien ofter yemandt wt komen zoude. En hy hoorde dat eenen vande Reusen van binnen zeyde: Koninc / hier komt ghy rechts te tijde om op v inpus Broeders doot te wzeken. Doen hoorde hy een ander hem antwoorden. Reuse / indien ghy een Ridder zijt / die niet eeren ws Broeders doot wilt wzeken / laet my eenige wapenen krijghen / ende doet als dan v beste teghen my / twelc v meer eere zal wesen / als my aldus ongewapēt zo ghy my gekreghen hebt / r'overweldighen. Na dese woorden hoorde hy een Vrouwe jamerlijc schreyē / zeggende: Och forctupne hoe onghestadich zijt ghy: besonder teghen die van hooghen State zijn! Zult ghy minnermeer verzadicht zijn zo wel de Wonne en goede teghen te wesen als de boose? Och ghewenschte Doot / my mi aenghenamer / als dus danighen verdrietighen leven: warroin en haelt ghy my niet wech? Hiermede sweech sy / en den Cenzamen / dit gekerū niet langher konnende verdraghē / klopte niet eenen grootē hamer / die daer hinc aende poozte / roepende niet lupder stemmen aen die van binnen. Doen vzaeghde den eenen Reuse die thoofst ter venster wtstac van

den hooghesten Toren / wie hy was te zoo stoutelijc doyst kloppen. Ic ben / antwoorde de Cezamē / eē vzeemt Ridder die de koninc begheere te zien diem hier ghevanghen ghebracht heeft. Wvooz deel zult ghy daer by hebbē / vzaede de Reuse / ten zij dat ghy manslachten van v zelven wilt wesen. Doet my poozte open / zeyde den Cenzamen / en doet als dan dat in v is. By Mahon / zeyde den anderen / ic gheloobe dat ghy rsende zijt. Wilt ghy v tegen my beproben? ic zie wel watter van is: ghy zo v ongheluc / ende dat hebt ghy hier vonden. Dit gezept hebbende troc hy thoobinnen / ende kortz daer na werdt i deure gheopent / ende aen den ingang sach den Cenzamen den Reuse niet te groot Turcsweert inde handt / tot he zegghef: komt binnen / ende wacht v by my. Doen decte hem den Cenzamen in synen Schildt / ende met esweert in handt / trat hy in / ende quamen malikanderen zoo lustich aen boozdt / dat men de tijt vā een quartier uers / niet anders e zoude ghedacht hebben / ofte daer en haden dertich Ridders ghebochten: maer den Cenzamen denkiende dat hy na de doot van desen niet noch eenen andere Dubel te doen zoude hebben / byong zoo gheweldich aen / dat de Reuse noch vantsier noch Varnas aen en hadde ofte ten hinc niet stucken aen een / erk hy diet aen hadde in zoo vele plaatsen gequēst / dat het gezondste aen syn lichaem niet zonder wonde en was: Hierom geboelende allenkens dooztverlies van bloede syn kzych verminderen / end willende onder oft boven ligghen / zo battede hy Lisuart in syn armen / mynende hem onder ofte ter aerden te wopen: maer hy zijnde een konstich Dootelaer / stelde hem dē voet / ende dede hen ober de knie vallen zoo lanc als hy was ende stellende hem den voet op de kele / stat hem niet eenen het sweert inde der

nun datter de doot na volghde/ende gaf den lesten suet / even als den anderen Reuse / een bode zondt om te zien hoert met syn Meester was : Maer de Bode ziende hem verslaghe ligghen/ liep metter haest wederom / al roepende : Och Heere / haest v/ want v sebelicht daer doot verslaghen. Hy en hadde het woort qualijc wten monde / oft den anderen Reuse en quam teghen Lisuart met een sware kudse met yser beslagen / hebbende de tranen in d'ooghen / zeggende teghen hem zelven : Och arm kint als ic ben/wat klepnder wazake zalt wesen/den Schekn omghebracht hebbende/die myn herten-vreught benomien heeft! hy was noch in syn ghedachten als hy den Genzame by hem zach/berpdt om hem te bevechre/ dies hy syn kudse op heffende/ meynde hy hem metten eersten slach doot ter aerden te vellen: maer den Genzamen hielder synen Schildt boren / op den welcken den slach zoo gheweldich aenquam / dattet al in stukken blooch wat hy raecte / ende viel voort op den bloot / ende den Genzamen ter syden getreden zijnde / sloech met gheweldt den steel der kudse in tweeën: waer vade Reuse verstoot wese/ndewierp na hem t'stuc dat hem inde handt ghebleven was / en raecte hem aende schouder / zoo dat hy meynde gheballen te hebben / maer hy viel hem noch overeynde/ ende tredende na den Reuse/raecte hy hem onboosliens op synen rechten arm / dat hy hem dien aenden ellenboghe af sloech. Het welcke den Reuse zulcken schrik ghaf / dat hy de blucht nam / ende hem meynde te salveren op eenen trap / maer den Genzamen volghde hem zoo kort op de hielen / dat hy hem van achter op thoof tenen slach gaf/niet zulcken ghewelt/datter de herfsenen wtlepen. Ende voort gaende/zach hy in een groote Sale de koninc Amadis/Oriane / Angriote van Estzabaus / syn Rebe Sarquilles / ende de

Gzabe Gandalin aenden hals / en handen met dicke koopden vast ghemaect / met de welcke hy zulcken medelghe hadde / dat hem de tranen in d'ooghen quamen/dies hy hun metter haest los maecte. Die vane kasteel quamen ghelijcker handt om den Genzamen te bespyngen/maer hy weder stontse datse niet boozder en konden/tot dat Amadis den Schildt ende t'sweert vanden Reuse inde handt hebbende/ hem quam by staen/ende sloeghen zoo onder den hoop / datter ten eersten twee oft dyp vande kloerste doot vielen/welckers wapenen Angriote van Estzabaus / Sarquilles ende Gandalin hun af namen / ende sloeghen ghelijckelijc met zulcke couragie onder dese Canaille/datter twinghtich oft dertich doot ghebleven zijnde/de andere om ooc al zoo niet te varen/ hun op gaven inde ghenade vande Ridders. Het welcke den Genzamen hun niet en wilde toestaen: Maer Amadis badt booz hun / ende hem omhelsende/zepde hy hem: ic bid v myn goede Vyandt / my te zegghe wie dat ghy zijt / want de reden verespcht (ghemerct uwe groote vromicheyt/ ende de verlossinghe die wy door v ontfanghe hebben) wy v allen tijden kenne ende dancbaer zijn. Den Genzamen gheliet hem die tale niet te verstaen / ende zepde dat hy een Fransois was: dies Angriote vade Estzabaus hem in Fransois aen sprac / zeggende : Ridder / ic bidde v den koninc Amadis te believen. Den Genzamen dese woordt hoorende/buychde de knien/ende zepde tot Amadis : Myn Heere ic bidde v my te vergeven dat ic v zoodanighe eere niet bewesen en hebbe als uwe Majesteit weerdich is/vernarmt zijnde niet alleenlijc onder de Christenen/maer ooc ober de gantsche Weerelt. Laet dese redenen varen / sprac de koninc / ende zeght my uwen namen/belieber v. Heere / antwoorde hy/ men noemt my den Genzamen Ridder van Franscher afkomst.

komte. Ende hoe wel hy hem bedert
 hiel om niet bekent te wesen / zoo hadde
 Amadis dat ghevoelen / dat hy Esplan-
 dians spns Soons Sone was : Maer
 d'andere zeyde hem zoo veel / dat hy hem
 zulkx ontgas : ende de koninghinne Ori-
 ane by hem komende / ziende zoo veel
 dooden / en konde haer noch niet ghe-
 rust ghestellen / dies de koninc tot haer
 zeyde : *W*e-vrouwe / desen ridder heeft
 zoo veel ghedaen / dat ghy wel zonder
 vrees meught wesen / believet v ghy
 meught hem wel groeten / en hooghlycx
 bedancken vanden bystandt die hy ons
 zoo wel te passe ghedaen heeft. Doen
 omhelsde sy Lisuart / maer hy op syn
 knien vallende / zeyde haer : *W*e-vrouwe /
 uwe verdiensten zijn zoodanich / dat alle
 ridders die de wapenen hanteren / ge-
 houden zijn v alle dienstbaerheydt ende
 eere te bewysen : ende zoo vele my acu-
 gaet / ic ben bereydt v alle myn leven te
 ghehoorzamen. *W*e-vrouwe / zeyde A-
 madis / bidt hem dan dat hy syn Hel-
 as doe / op dat wy syn aenzicht moghen
 aenschouwen. Och ridder / zeyde de ko-
 ninghinne / om Godis wille doet zulkx / ic
 bids v / ende de koninc van ghelijcken.
*W*e-vrouwe / antwoorde hy / ic zoude
 des konincs begheeren gheerne vol-
 bracht hebben / en d'uwe noch lieber / ten
 ware ic en jonchvrouwe belooft hebbe my
 niet te laten kennen / dooz ic en hebbe de
 reyse volbracht die sy my belast heeft.
 Amadis ghewaer werdende dat hy hem
 verborghē wilde houden / badt hem / dat
 hy (syn reyse volbracht hebbende) hem
 wilde konnen bezoeken in groot Bret-
 agnie. Het welcke den Genzamen hem con-
 senteerde / biddende ootmoedelijc hem
 oozlof te gheven / want hy daer niet lan-
 gher vertoeven en mocht. De Here wil
 v gheleyden zeyde Amadis. Ende den
 Genzamen oozlof nemende aen alle tge-
 selschap keerde den wech die hy komen
 was / ende gaende lanx tbosch ontmoet-

te hy de Jonchvrouwe die wech ghel-
 pe was / ende hy werdtse kennende /
 de de Gravinne van Denemarc / en sy
 haer aen / zeggende : *W*offrouwe /
 meught nu wel ghins boven gaen by
 koninc Amadis ende d'andere / die al
 (Godt lof) wt alle perijckel zijn : maer
 bidt v eerst my te willen vertellen by v
 middel ghy lieden in dese contreye
 komen zyt / ende wt wat oorzake ghy
 de blucht naemt / als ic v te deser pla-
 vondt. Godt ghebe v voorspoet. *W*e-
 ridder / antwoorde sy / die my zoo goet
 rijdinghe brenghet vanden koninc Am-
 dis / dewelcke meynen te keeren na gro-
 Bretaguien / zijn syn Schepen dooz ter-
 peest zoo verstroyt / dat hy niet en we-
 waer den meestendeel ghebleven zijn :
 zoo't heeft willen wesen / zoo is t Schi-
 daer wy in warē / hier benede aen strai-
 ghebozsten. Hoe zyt ghy vande konin-
 ghinne gheschepden / vzaechde den Gen-
 zamen / Ghy zult weten / antwoorde t
 Gravinne / dat wy de schipbrekinghe on-
 komen zijnde / ons doochde op de Ro-
 se / niet gesalveert hebbende dā ons licha-
 men alleen / alwaer ons quamē besprin-
 ghen twee Reusen ende dertich knaper-
 doodtslaende alle onse Dienaers / end
 Schippers / zonder peinant in ghenad-
 te nemen / als de koninc / de koninghinne
 Angriote van Estrabaus / Sarguiles
 de Grave Gandalin myn Man / Mees-
 ter Helisabet ende my / die't ontloopen
 ben / alzo men ons de trappen op wild
 doen gaen om in de gevancknisse te tre-
 den : Maer na dat ic v verlaten hadde /
 werd ic denckende dattet my meerder
 sere zoude wesen met haer te sterbē / als
 haer verlatende te levē / ende aldus keer-
 de ic weder na haer toe. Ic hebbe v alsmu-
 int vrede verhaelt onse gheschiednisse /
 maer nu bidt ic v my te zegghe hoe ghy
 hun verlost hebt. Den Genzamen ver-
 wondert zijnde van zulcken vzeemde a-
 vontuer / antwoorde haer : zekerlijc
 Jonc.

Jouchoutwe / ic prijfe v goet boozne me
ende wat belanght dat ghy gheern zout
weten / belet my den tyt v te zeggghen /
maer die daer ghy by gaet/zullen v wel
zegghen: en haer goeden avondt bieden-
de/ schepde hy van haer/ om na den oe-
ver der Zee te gaē/alwaer hy syn Deerd
vondt/ ende diet hem onvoert hadde int
schip/daer wt dzaghende al wat hy kon-
den:maer hy verraschte hem/ende by hem
zijnde eer hyt ghewaer werdt / zoo troc
hy syn sweert wt / ende hem vattende by
de kraghe/zepde hem : Ghy vilsen/ghy
en zult voortgaen uwē spot niet meer niet
eenighe Ridderz houde zoo't in mynder
macht is : dit zeggghende maecte hy van
syn lichaem twee deelen / ende stiet dat
in't water .Doen haelde hy syn Deerd
tschepe/ ende mede ghenomen hebbende
des Keusen Schildt in plaetse vanden sp-
nen/ die in stucken gheslagghen was / be-
bal hy hem Gode ende de Fortupne/ en
daer hem dē windt dzyvē zoude/gantsch
bedzoef over de verstootinghe van syn
Beminde / daer hy dach ende nacht op
dach / zoo dat hy hem zelven dicwils
doet wenschte. Hierentruffen bleef de
koninc Amadis niet syn gheselschap op
de sterre / alsnoch niet wetende in wat
Landt hy was/ende vzaegghde zulcx aen
enen ouden Man aldaer zijnde. Heere/
antwoorde hy / dese sterre wordt ghe-
naemt / 't kasteel vander Kootse/ ghele-
ghen aent Wilde Eyslandt / daer Heere
af plach te wesen Grisilant/ die ghy on-
laner voor Constantinopolen ghedoodet
hebt / na dat ic verstaen hebbe : ende de
Keuse die aende Poozte omghebracht is
by den ghenen die v lieden verlost heeft/
was syn Broeder / ende desen anderen
die daer licht / syn rechte Neve / die de
koninc Amago ende den Heydenschen
Legher in Tracien verzelschap hebbē/
zoo langhe die aldaer gheweest is. Ende
alzo Amadis aldus was verneimende
na de ghelegghentheid des Landts/ zoo

quam aldaer de Gravinne van Denic-
mare / die haren Man een groote be-
nautheit des herten verdoef / in synen
de haer verloren te hebben. Des ande-
ren daerhs/alzo sp inde vensters lagen
ziende ter Zee waerts in/ werden sy een
schip ghewaer / twelc kortz daer na on-
der aende Steen-rootse aen quam/ die sy
sp quamen zien wat volc daer in mocht
wesen/ende bevonden daer in Argamont
ende de Prince Ardabil / met vele van
hun volc / die met grooter blijfchap ont-
fangghen werden / want Amadis was
bezoght waer hy een schip zoude beko-
men. Ende veertien daghen daer ghe-
weest hebbende / maecte hy Sarguile
Gouverneur van tgherle Lant / ende
zeplde na groot Betagnien / alwaer hy
syn Onderdanen ontfingghen niet groo-
ter blijfchap.

Hoe de Keyser vā Trebifonde met syn Vlo-
te in syn Landt quam , ende vande pro-
pooften die de Princesse Gricelerie had
de metten Ridder vander Sphere.

Het vijfendertichste Capittel.

Ghy hebt voren verstaen dat
na tvertrec van Lisuart wt
Constantinopolen/bele Doz-
sten ende Princen die gheko-
men waren tot bystandt des
Keysers / ooc wederom na hun Landt
keerden : ende onder andere de Keiser
van Trebifonde/in syn gheselschap heb-
bende de Ridder metter Sphere / Flore-
stan ende Galbanes. Sy hadden qualijc
de lenghte van hondert mylen/ ofte daer
en verhief zic zulckē tempeest ende storm
van winde/datse alle meynde te verdzinc
kē. Doch int leste vāde volgende maent
quamen sy inde haven van Trebifonde:
Het welcke de Keiserinne verstaende /
ende Gricelerie met alle d'anderjoffrou-
wen/

Si ij

wen/

wen/waren grootlijc verbljdt / behal-
 ven Onlorie de welcke door de jalousie
 die sp in haer herte besluten hadde van
 weghen Lisuart/ zoo bleec ende verma-
 ghert was/ dat elc een deernisse met haer
 hadde. De blijfchap vande wederkomstē
 des Keysers/ was zo groot/ datse tgant-
 sche landt door acht daghē lanc vierden/
 triomfeerden ende machtyden hielden.
 Hierentusschē de dyp vzeemde Ridderg/
 Perion/ Florestan ende Galbanes / on-
 der hielden hunne Vriendinnen met de
 vriendelijste ende bequaemste redenen
 ende houtinghen / dienebde tot verzeke-
 ringe hunner liefde: het welcke de Prin-
 cesse Onlorie te meer verdoot/mepneū
 dat Lisuart met haer ontroulijc ghehan-
 delt hadde / na den welcken Gricelerie
 aen Perion vzaeghde wat vā hem was:
 maer hy en wist haer anders niet te zeg-
 ghen/ dan dat hy des nachts vertrocken

was/ zonder te wetē warwaerts/ en
 hy sindert van hem niet vernomē en
 de/ daer hy grootelijc over verwontē
 was. Dese tydingen en warē voor
 Onlorie niet zeer aenghenaem/ ende
 gon van doen aen leet wesen te heb-
 vanden byc die sp zoo lichtveerdich
 schreven hadde / ende dat misschien
 het meeste ongelijc ter Weerele. Strē
 daer na / gheloovende datmen haer
 Gradafilce ghezept hadde / wensche
 Lisuart meer ongheluck. Aldus passe-
 dender eenighe daghen/ tot dat Alq-
 keerende vā Constantinopolē/ inde S-
 quam / verzelschapt met vier Mar-
 dragende thoofst des Serpents/ en
 hare behoelijcke eerbiedinghe / vall-
 de op haer knien / zepde sp den Keys-
 ern Deere ic brenghe v tydinghe v-
 dē vroomsten Ridder ter Weerele/ van
 welckē ic v woderlijcke dingē vhalē z-

Owe Majesteit zal weten dat ic vertrec-
 kende van hier na Tracien/ ghevangen
 werdt van vier Zee-roovers / ende na-
 men my in hun Schip/maer Godt lof ic
 en wasser niet langhe / ende door 't onzet
 vanden ghenen daer ic van spycken zal/
 die hem laet noemen den Cenjamē Rid-
 der. Doen verhaeloe sp hem int langhe

tghevercht teghen de vier Zee-roover/
 de redenē die hy met haer hadde/ en da-
 na het ombrengghen des Serpents/ in
 de verlossinghe van Castille ende Ta-
 tarie/ en voortg alles wat sp wist/ wa-
 van hem elc een verwonderde / ende h-
 vtel Perion in dat het Lisuart was/ en
 niemant anders/ de welcke smen na-
 also

300 verandert hadde / om niet bekend
 wesen: Doch Alquise street daer te-
 hen/vastelijc daer voren houdende/dat
 hem hoorde haer niet en zoude verbor-
 gen ghehouden hebben. Doen aen zach
 een met verwonderinghe thoofst des
 berpents / het welcke de Keysers van
 onden aen dede vast make aende prin-
 paelste Doozte des Paleys/ende ront-
 in Schilderen de maniere hoe tzelve
 erworven was. Dien zelven avondt
 Alquise bindende geleghentheyt om met
 derion te spreke / vzaeghde hem hoe spn
 aken met Gricelerie stonden. Dooz-
 er myn goede Vriendinne/ zepde hy/ ic
 te wel dat zonder v myn zaken slecht
 laen/want hare liefde te my waert van
 aghe te daghe mindert. En laet v zulcx
 het hoor staen/ zepde Alquise/ want eer
 wee daghen om zijn / 300 meyne ic dat
 hy anders zult spreken. Tot dien eynde
 ppat sp sanderbaechs met de Princesse /
 nde vzaeghde haer secretelijc/ hoe sp ha-
 en Ridder onthaelt hadde findert spn
 oederkomst. Och myn goede Vrien-
 dine antwoorde sp/ niet 300 wel als ic
 vel wenschte / want ic en hebbe noch
 hem gheleghentheyt ghehad/ om met
 hem alleen te spreken / ja qualijc eenich
 recken van liefde konnē bewijzen: want
 ghelijc ghy weet / de Keysersinne verlaet
 my zelven / ende myn Suster noch min.
 Ghewisselijc / De-vrouw / ghy hebt
 onghelijc: Men zepde ghemeenlijc dat
 den noot list zoert / maer trouwe lief-
 de noch meer: ende dat ghy zeght ghe-
 en middel ghehad te hebben om met
 hem te spreken / dat en zijn maer wooz-
 den / want aenghezien het v bekend is
 dat hy ghereet is te doen wat ghy zoudt
 moghen begheeren: / 300! konde ghy
 hem wel ontboden hebben dat hy des
 nachts dooz desen Hof v hadde komen
 spreke onder de venster van dese kamer/
 300 langhe alst v goet docht/ende zonder
 ghehoort te wesen. Ghy zeght zeer wel/

zepde sp / ic en hebbe zulcx noch noyt be-
 dacht: ende de wijle ghy my zulcken goe-
 den wech gewesen hebt/ 300 bid' ic v hem
 den zelven ooc te wijzen / de muur van de
 Hof is leegh / ende de venster van myn
 kamer niet hoogh/ ic en zal niet na laten
 my al daer te midder nacht te laten vin-
 den / ende ic bid' v doet 300 veel / ende
 maect dat hyer come. Laet my gewer-
 den/ zepde Alquise/ ende ic belovet v van
 spuent wegghen: ende ten hadde gheweest
 dat Onolore hy hun quam / sp zouden
 langher tzamen ghekout hebben / maer
 sp lietent daer by blijve tot tsavonts/ dat
 Alquise Derion ghinc waerschouwē van
 dat hy doen zoude. Nu 300 siepē Flore-
 stan ende hy tzamē/ ende hoe wel sp goe-
 de vrienden tzamen waren/ 300 en wilde
 hy hem alsdoen niet te kennen gheben de
 vzeught die hy dien aen staenden nacht
 verwachtēde was/ dies hem ziende viel
 vast in slape / ende dat de besteinde ure
 naerte/ 300 nam hy spn Rapier/ende om-
 hanghende eenen Scharlakien mantel/
 ginc hy secretelijc wt spn huys/ en quam
 aen den Hof / al waer hy over den muur
 klom / ende tot by de venster ghekomen
 zijnde / hoorde hy die openen / ende zach
 de Princesse Gricelerie daer alleen/ alzo
 toe ghemaect / dat/ eben ghelijc Acteon
 deur ghelijc ghezichte in een Hert veran-
 derde/ hy ooc alzo: niet dat hy hoorde
 kreegh/ maer zulcken slave ende 300 ge-
 neghen tharen dienste/ dat om spn liet en
 Meesterse te believen/ hy niet alleen on-
 der het joc en zoude hebben willen bli-
 ven/ maer wel de doot hebben willen ver-
 draghen/ende noch eens ghestorven heb-
 ben/ 300't moghelijc hadde gheweest. En
 hoe wel hy dooz de groote vierighe lief-
 de/ hy als een loof beefde/ nochtang die
 d'oorzake was van dese syne groote lief-
 de/ maecte spn tonghe 300 bequaem / dat
 hy/ na groote eerbiedinghe der Princesse
 bewesen hebbende/ tot haer zepde: De-
 vrouw ic mach my alnu (ende dat met
 redem)

reden) houden vooz de geluckichste Rid-
der der Weerelt / ontfanghende dese wel-
daet vā v/ zijnde de belofte die zoodan-
ghen Princeſſe is gunnende aen eenē diet
zoo wepinich verdient heeft. In goeder
trouwe myn Vriendt / dat meught ghy
v zelven danc weten / ende niet my / want
Godt heeft zoodanighe gratten in v ghe-
stort / dat ghy de Jongvrouwen vjijmo-
delighe t'uwerts treet / vooz de welcke
(zoo't schijnt) ghy zelbe uwe vjijhept ver-
liest. Dus bid' ic v vziendelijc (myne eere
vooz staende) dat ghy v te vreden houdt /
mett ghene ghy alreede aen my gewon-
nen hebt / v verzeckerende myn Vriendt
ende Lief / indien ghy zulcx doet / dat ic
middel zal zoeken ende lust zal hebben
met v te deser plaetse te sprekē / zoo dic-
wils als ic de ghelegghenthept zal hebbē.
Och Me-vrouwe zepde hy / verghebet
my / ic bidts v / ende en houdt my vooz
zoo onredelijc niet / dat ic dese vzienschap
zoo kleyn achte / want ic houde die zoo
weerdich / dat alle de Ridderg der Wee-
relt alzulcken weldaet te veel zoude we-
sen. Nochtang zoo het v belofde my het
faveur te doen uwe delicate handen te
moghen kussen / zoo zal de Obligatie zoo
veel te krachtigher wesen / dat ic niets en
hebbe / t'zj lichaem / ziele noch kracht ofte
ten zal zie verbvzen als verzekert zijn-
de van hunne behoudemisse. Myn Lief-
ste / antwoorddē de Princeſſe / ten zal v
niet ghewepghert werden : want al zoo
therte gantsch v is / zoo is al de reste dat
aen my is berepdt om v te believen / zoo
veel de eere / eerbaerhept ende de ghelijc-
hept dat verepfschē. Al doen staer sp haer
rechte handt vooz de italie / ende al zoo
Perion die was kussende / sp over won-
nen zijnde van liefde / omhelde hem met
den anderen arm / het welcke Perion ge-
voelende / voeghde sp aenzicht na hare /
ende dat zoo wel te passe / dat spnē mondt
den haren naecte / hunnen amoureux n
gheest vooz die tijdt verzaadighende / zoo

veel de gheleghenthept der plaetse
toeliet. Perion van grooter vzeugh
was zoo ontfelt / dat hy meer werde
vende als te vorē / ende ten deele spn sp
ke daer vooz verloos. Ende oft my
mant vzaeghde / oft zulcx hem aenqua
wt goede ofte quade beweghinghe
meene dat hyt zels qualijc zoude hel-
konnen ghezegghen / zoo kan de liefde
ziunen ontfellen der ghene de sp v
wil tracteren / het welcke wel konnē
tupghen de ghene die zoodanighe vzi-
schap van hunne Vriendinnen ontf-
ghen hebben / als Perion was ghen-
tende. De welcke wederom tot hem z
ven ghelienien zijnde / ende vzeefende
grooten vpichept aen Giclerie gh
bzupet te hebben / zepde hy tot haer : Me-
vrouwe ic bidde v ootmoedelijc / my n
qualijc af te nemen / indien ic my t'
waerts erghens in misgrepen hebbe /
my dat niet te wijten / maer de Liefde
die my bedwonghen heeft haer te gh
hoozamen : Doch in dient v dunct d
ic eenighe straffe verdient hebbe / ic v
berepdt die ghewillichlijc te liden /
conditie nochtang dat ic van uwen pe-
soon niet verzonden en worde. Me-
weerste Lief / antwoorddē sp / de straf-
die ic v stelle / is / dat ic v bidde ende gh
biede my te beminnen boven alles d
ter Weerelt is / zonder te eeniger tijt v
dit Hof te schepden zonder myn consen-
want 'tverdriet dat ic gheleden hebl
gheduerende uwe absentie / heeft my l
na leven ghekost. Hoe dicwils heb
ghevzaeght (wetende dat ghy op d'Z
waert / verwachtende uwe wederkon-
ste) wat roosten / wat Steen-klippen e
zandt platen in die quartierē warē dat
dooz ghy in perijckel hadt moghen ke-
men. Hoe veel bekende Pilotē heb ic wi
hy my doen konnen / om van hun de ne-
men ende kiemisse der Winden te wete-
die v teghen oft mede waren / en welck
v reyse mochten voozderen oft beletten
Wa

Wat een menichste van tranen hebben
 myn ooghen wighesloot / ziende de Zee
 eroert / de lochte duyster ende tempeest-
 ich / hebbende dussem berlep ghedachten
 ende bedenckingen vande peryckelen
 ne de Ghelieven ghemeynlyc ober-ko-
 men. Voorwaer myn Lief / de vrees die
 menichmael ghehadt hebbe van v te
 verliesen / heeft my doen beklagen alle
 de ghene die niet ghelycke zierde gequelt
 waren als ic was / van dier uren af dat
 hy al hier int Hof Ridder gheslaghen
 verdt. En vallende van d'een propoost
 n d'ander / werden sy sprekende van Li-
 uert de welcke / zeyde sy / groot onghelyc
 leest myn Suster zoo ontrou te wesen /
 alsoo haer voor ghewis verklaert is.
 Hoe? De vrouwe / antwoorde hy / ic en
 neyne niet dat hy haer opt oorzake ghe-
 hebben heeft om verstoort te wesen / ten
 n dat sy voor ongoet houdt de groote
 isde die hy haer toedraecht. Ic en weet
 niet zeyde Gricelerie / hoe ghy die herte-
 lycke liefde verstaet / wat hy en kan hem
 niet ontschuldighen (ghemeret de belof-
 ten die hy haer dede voor syn vertret)
 ofte hy en handelt ontroulyc met haer.
 Doen vertelde sy hem al tghene de jonc-
 heer Broeder van Bydelnie haer ghe-
 zeydt hadde. O Godt / sprac Perion / is
 dat waer? Nu bemercke ic wel dat zulc
 d'ernighe oorzake is gheweest dat hy
 vertrocken is zonder my aen te spreken /
 ende ic wilt wel op myn verdoemnisse
 nemen dat hy valscheelijc beschuldicht is /
 ende dat hy noyt gedacht en heeft thaer
 ontrou te wesen / dies syn af wesen my
 nu meer verdriet als te voren / alsoo ic
 voor zeker weet dat zoo de ghetrouwe
 Liefde verloren waer / dat mense in hem
 zoude binden. Och zeyde Gricelerie /
 wat hoor ic v zeggghen: ist ooc moghelijc
 dat de Dagie ons zoo verkeerdelijc syn
 doen aenghedient heeft? Ja hy op myn
 trouwe / antwoorde Perion / en meugt
 my vastelijc ghelooven / datter noyt on-

trouwe in hem bedonden en is / hoe wel
 hy (zoo ic achte) veel verdriets te onrecht
 zal lyden. Zoo is myn Suster van wel
 qualijc bedacht gheweest / ende ic duchte
 datse van rou ende verdriet sterben zal /
 alsoe dit verstaet / twelc ghy my dus
 vastelijc verzekert / alsoo daer nu gheen
 helpe aen en is. De vrouwe / antwoorde
 de hy / indient v beliest dat ic hem ga zoe-
 ke / ic wilt ruwer belieste gheerne doen /
 ende ic zalder zulcke neersichept in doe /
 dat ic hem zal mede brengen ofte zelve
 inden arbeydt blijven. Ic wilt wel / ant-
 woorde Gricelerie / want ic ben verze-
 kert / dat hy weder ghekeert zijnde / dat
 myn Suster (verou hebbende van haer
 licht gheloovicheydt) hem maer en zal te
 liever hebben / ende te weerder houden.
 Sy bleven zoo langhe tziene koutende /
 dat den dach begon aen te komen / ende
 ghedwonghen waren te vertreken : en
 nemende een vrendelijc afscheyden van
 malkanderen / besloten sy humne weder
 byeenkomste den derden nacht daer na /
 maer het en gheschiedde niet / alsoo ghy
 noch hooren zult. De Princesse dan ginc
 te bedde / ende den Ridder metter Sphere
 re / keerende den wech die hy come was /
 voegghde hem ooc tusschen de Slaep la-
 kens hy Florestan syn Wede-gheselle /
 hem achtende den gheluckichsten Ridder
 dier wtkomen mocht / ende bracht de
 reste vanden nacht alsoo ober / zonder
 dat yemant van syn doen iet wist. Tsa-
 der daerhs fraep int habijt zijnde / quant
 hy te Hobe / al waer de Tafelen alreede
 ghedeet stonden om 'tinoenmael te hou-
 den / ende de Keiser wilde dat hy ende
 syn Wedeghesellen / by de Vrouwen en
 Joncvrouwen zouden eten / om hem al-
 zoo meerder ere aen te doen.

Hoe de Ridder metter Sphere vertroc met
 de Hertoghinne van Ockenrijc , voor
 T de

Met zeste Boec
 die welcke hy kreect teghen twee van hare Ooms, die haer haer Landt ontnomen
 hadden.

Het zesendertichste Capittel.

Alzo de Tafelen op ghemen waren/ ende het water na den eten ghebracht werdt om de handen te wasschen/ zoo quammer in de Zale een zeer schoone Jonchvrouwe in Roukleders/ verzelschapt met eenen ouden Man/ die haer onder den arm ghelepdede/ twelf Jonchvrouwen/ Twintich Ridder/ ende zoo veel Schildt-knappen. Thunder aenkomste viel dese Joffvrouwe den Keiser te voete/ om hem die te kussen: Doen vraeghde sy ofter niet te Hobe en ware/ de Ridder metten Krupere/ ofte den Ridder metter Sphere/ ofte wel den Eenzamen Ridder/ wiens fame ende name over alle Landen loopt/ die onlanck met louter kracht wt de ghebanckenisse verlost heeft den Koninc Amadis/ met de Koninghinne Oriane en hun volc: ende sy verhaelde voorts alle de ghesthiedenisse/ ende den doot der twee Reusen/ waer van zic elc een verwonderde. De Keiser antwoorde haer/ datter bande by/ daer sy na vraegde/ alleenlyc den Ridder metter Sphere teghenwoordich was/ ende is die daer by staet. De Joffrouwe bezach hem

scherpelijc/ als die bystant van hem verwachtede/ ende zeyde voorts totte Keiser: Ic gheloove wel dat hyt zell is/ want men my hem alzo afgebedet heeft. Met dese woorden trat Perion voortwaerts/ ende vraechde oft hy ien voort haer vermocht/ hy ware t'har besten. Zeker vroom Ridder/ zeyde syffer by v zoo veel beleeftheydts al kracht ende schoonheyt/ zoo ben ic verzekert dat ghy my in mynen noot niet verlaten en zult: want ic achte dat God v ende ws ghelijcke in dese Werelt ghy zonden heeft/ om alle Jonchvrouwen die men veronghelijct/ by te staen/ ende te hun goet recht te helpen/ daer icker een van ben. De vrouwe/ antwoorde Perion/ zoo ben ic ooc veerdich om v e ws ghelijcke by te staen na myn vermogen. Sy bedante hem hooghlijc: To ist dan Heer Ridder dat ic ben de Dochter en eenich erfgenaem des Hertooch van Oostenrijc/ de welcke stervende/ my achterliet noch jonc van jaren zijnde/ en ic hebbe twee Ooms veel ghierigher al d'eere ende reden wel vereyscht: dezelve my noch zoo jonc ende alleen zijnde/ hebben myne Landen ende goederen aen ghesla

gheslagen/booynamehij de Stadt Wer-
nen/ de welke sp met ghewelt inhouden
teghen in p en de Principaelste van in p
Landt: de welke in houdende voor
honne Vrouw / hun ten eersten bel-
ghert hebben: ende hoe wel de Stadt on-
winnelijc is/ zoo ist nochtans dat de lanc
duerighe belghe ringhe hun verdriet/ en
hebbe aen in p volc ontbode/ zo ic eenich
Edelman wist te bekomen/ die hun bep-
de wilde beverchten / datse berept waren
in p al het in pne v p te laten behouden /
by al dien sp overwonnen werden. Ic
dat verstaende/ hebbe in p terstont op de
werch begheven na Constantinopolen /
alzo men in p zepde vande vromicheydt
van twee Ridderg die al daer zouden
wesen/ vande welke ghy den eenē waert
ende den anderen de Ridder mettekrup-
te heden ten daghe vermaert boven alle
andere Ridderg ter Weerlt: maer in
Tracen komende by de Keiser Esplan-
dian/ werdt in p ghezepdt dat ghylieden
in dese quartieren waert. Ende alzo ic
weder te Scheppe wilde gaen/ zoo quam
al daer wt Vezagnie een Ambassadeur/
vanden welken ic verstaen hebbe de tij-
dinghe die ic v vertelt hebbe vande Een-
zamen Ridder/ twelc d'oozake is dat ic
alhier ooc na hem vzaeghde. Nu heb ic
v verhaelt wat in p beweeght heeft dese
repse te doen / ende bidde v ootmoedelijc
medelijden met in p te hebben / ende aen
te nemen t goet rechte van in pnen eyfch/
bestaende inde gherechticheyt ende rede-
lijcheyt/ zijnde alzo ghy verstaen hebt /
ende indien niet/ zoo zal ic ghedwonghen
wesen een vande twee andere te zoeken.
Doen wert Perion bedenckende dat hy
te veel ghesproken hadde / ten aenziene
vande belofte die hy in p Liefste denacht
te voren ghedaen hadde / van wt 't Hof
des Keysers zonder haer consent niet te
vertrecken/ dieg hy haer aenzach/ om te
zien hoe sp haer hebben zoude: Maer sp
mide liden hebbende met dese verdujcte

Zonenvrouwe en Weese / nam het woort
aen / ende zepde tot Perion: In goeder
trouwe. Heer Ridder/ ghy en behoort de
begheerte der jongher Hertoghinne niet
t'ontzegghen. Me-vrouwe/ antwoorde
hy/ ic ben berepdt v ghebodt na te komē/
ende haer begheerte / hoe wel in dit Hof
menichte van andere Ridderg zijn / die
haer wel zouden konnen ontlasten / zon-
der dat het haer noodich ware elders
hulpe te zoeken. De Hertoghinne dat
hoorende / viel voor Perion neder / om
hem te bedancken/ maer hy hief haer ter-
stont op/ haer zeggende dat hy berepdt
was te vertrecken alst haer beliefde.
Zoo wild'ic wel / antwoorde sp / dat
zulcx terstont gheschiedde: want den be-
reinden dach om te verchten is na by/ en
Godt gheve dat d'wthomste voor in p
zoo gheluckich zij / als ic wel verhope.
Me-vrouwe / zepde Gricelerie / ghy
meught v wel voor gheluckich houden /
zoo wel te passe ghekomen te zijn/ om de-
sen Ridder tot v pstandt te hebben. Ende
zonder langher vertrec / Perion oozlof-
nemende aenden Keiser/ als ooc aen in p
Weesterse / dede hem in p Weerdt byen-
ghen / ende gaende na 't Schip met het
welcke de Hertoghinne ghekomen was /
zoo badt hy Floristan ende in p Mede-
ghezellen / hem aldaer te verwachten.
Alzo sp een dach ende nacht tzaen ge-
zept hadden/ ende de Hertoghinne hem
wel zocht te tracteren ende eere aen te
doen / zoo bezach sp hem met een goede
ooghe / ende hy docht haer den schoonstē
Ridder te wesen / die sp opt ghezien had-
de / dieg sp haer voor dobbel gheluckich
hiel / verhopende zulcken wt komste v
hare zaken / datse hem Weere zoude ma-
ken van haer ende hare gorderen. Ende
alzo sp in dese ghedachte was/ zoo ver-
hief zij de Zee/ ende werdt zulcken on-
weder / datse in twintich daghen gheen
Landt en konden bekennen/ noch niet en
wiste waer sp door den windt verstreken
waren.

waren. Ende op eenen Vrijdach smorghens quamen sy aen een Landt / daer de Zee teghen speelde / ende niet wigt van daer een schoone groote Stadt / wel bemuert ende bezet met stercke Torens / inde welcke sy zagghen vele Vrouwen en Jongevrouwen inde vensters ligghen / ende onder d'andere eene kostelijcker toeghemact ende schoonder als de reste / die wel scheen hunder alder Vrouwen en Meesterse te wesen. Ende terstont zagghen sy eenen Keuse wt komen / ghewapent met eenighe stale platen / zittende op een groot bonten Peerdt / hebbende inde vuyt een sware Lance / vande welcke het yser was schoon blinckende / een bademe lanc / ende reedt met ghemact na tstrande / alwaer een pavillioen ghespannen stont / wt de welcke stract een Ridder quam van fraeyer statuere / zittende op een snel Peerdt / ende ghewapent met groene wapenen / hebbende in synen Schildt gheschildert thoofst van eenen Leeuwe / midden dooz gekloven / ende hem volghde vele andere Ridders / welckers Tenten rontsom het Pavillioe ghespannen waren. De Ridder metter Sphere mercte wel datter een ghebercht zoude wesen tusschen hun tweeen / ende zepde teghende Hertoghinne: Wevrouwe ic zoude gheerne d'wt komste van dit ghebercht zien / want dewijle desen groenen Ridder hem zelven bywillich stelt teghen desen Dupvel / zoo ist wel te bevoeden dat hy een vroom Campioen moet wesen. De Hertoghinne om hem te behaghen beval de Schippers d'ankers terstont wt te worpen / ende kort daerna reden de twee Ridders met volen loope teghen malkander: De Keuse treste den Groenen Ridder zoo gheweldich in synen Schildt / dat hy dien doofstac een groote bademe lanc / zoo dat ele een meynde dat hy doode was: maer zuler en was niet / want de Lance was ghepasseert tusschen den arm ende

tlichem: maer den Keuse hadde niet / want niet teghenstaende de steffens Harnas / zoo ghaf hem de Ridder mette groene wapenen een wondelijf / ende de Peerden loopende bofghen bofst / vielen beyde ter aerden / en hun Meesters daer onder: Maer niet de groene wapenen dapper en veerdich / was terstont op de been / en mettet sweert inde handt / quam hy den Keuse toe / die dooz de swaette steffens Peerds / twelc op syn beenen lach / haest niet en konde op staen: Dus sloch hem den Groenen Ridder een groe wonde in synen arm / twelc hem groe pijn dede / met dien rechte hem t Peerde op ende den Keuse ooc de welcke trecke de een groot endes waer mes dat hy anden riem hadde hanghende / dede sbeste om den Ridder wederom te gheven dat hy hem gheleent hadde: maer wonde des arms was hem zoo hinderlijc / dat elken slach die hy gaf / tswen hem inde handt keerde / ende werdt korter tijt zoo veel bloeds quijt / dat hy syn kracht voelde minderen: Het welc hy gheboelende / wilde hy zie behelpen met de sincker handt / twelc hy zoo oghewoon was / dat hy luttel voordedaer mede dede / daer dooz den Groenen Ridder hem zoo dapperlijc aenviel / dat hy hem noch vier vingheren afhieu. Hetwelc den Keus heel moedeloos maecte want hy ghy gheenen middel meer hadde om syn sweert te ghebruyckē / die hy synen Vpandt in viel / meynende hem by den halse te batten ende onder hem werpen: maer den anderen ontweec heere trede / en gaf hē met eenē zulckē slac inde bzaepe vant been / dat hy tzelve doohieu / zoo dat de Keuse dooz pijn ter aenden viel / ghevende een schickelijc end jammerlijc ghekrpsch / het welcke niet langhe en duerde / want den Groenen Ridder hem tswert inde dermen stac dat hy synen gheest gaf. Doen viel hy op

spen Anien/Godt lofende ende dankkende
van spne victorie daer dooz Perion ende
de Hertoghinne ghewaer werden dat hy
een Christen was/waer over sp groote-
lige verbligt waren. De schoone Jong-
vrouwe die inde venster vanden Toren
lach/ziende haren Keuse doot/en maer-
render niet veel swaricheydt in/maer
zondt terstont tot den Ridder met de
groene wapenen twee van hare Staet-
dochteren/de welke met hem wat ghe-
spzoken hebbende/keerden sp wederom/
ende bzochten met hun/hare Meesterse/
verzelschapt met een menichte vā Edel-
mans/Woroghers ende andere/ende om-
helsende de victorieusen Ridder/beweess
hem groote eere/ende gheleypde hem
zelve inde Stadt/wt de welke sp eenen
van haer Ridders zont om te wetē wat
Schip daer versch aen ghekomen was.
Desen Ridder by den Oever komende/
zach hy Perion boven op den overloop
vanc Schip/tot den welke hy vziende
liesp: Ghy Ridder/Me-vrouwe de
Princesse Listris/Vrouwe vā dit Lant/
zeypde my om te weten wie in dit Schip
is/en werwaerts tselve henen wilt. Hee-
re/antwoorde Perion/het is een vzeemt
Ridder met een Joffrouw/die dooz
ontweder wt verre Lande aen dese Con-
trepe gedreyen zijn. Dien vander Stadt
heerde met dese antwoorde na de Stadt:
Maer de Hertoghinne vzeefende voor
eenich belet/beval de Schippers tzepl te
gaen/dan de Zee was noch zoo onstelt/
datse beslotē liever te vallen inde ghenade
oft onghenade der Menschen als der
Daren/eben wel maecten sp hun gherect
om hun te beschermen/indien men hun
wilde bespzinghe. Doen zaghen sp wter
Stadt na hun toe komen hondert ghe-
wapende Mans/de welke Perion noch
op den overloop ziende/riepen hem aen
dat hy hem zoude ghevanghen gheben/
zoo hy spn leven wilde behouden. Maer
hy gaf hun tot antwoorde/dat hy hem

niet ghevanghen en zoude gheben/zoo
langhe hy tswaert inde handt hadde. Sy
lieden dat hoorende begaben hun in een
groot Schip dat inde haven lach/ende
met ghewelt van roepen quamen sp tot
t Schip daer Perion in was/ende de
dregghen overwoyende en met kracht
van haecken/klampten ende enterden sp
aen malkanderen/zoo datter int aen ko-
men een vzeedt ghebercht aen ghinc:wāt
den Ridder metter Sphere mette spne/
hun houdende op den overloop/ende
ziende het aenstaende perijckel/ende dat-
ter hun leven aen hinc/verweerden hun
Mannelijc/want de Ridder metter Sfe-
re en racete niet eenen/oft de doot en
volghdender na:zoo dat vele daer na niet
een wooydt meer en kicken/zelve hun O-
verste/de welke hebbende Perion eenen
swaren slach op den Helm ghegheve dat
hem d'ooghen draeyden/ontfinc daer
voor zulcken loon/dat hy hem thoost in
twee klicfde/en hem beghevende voort
onder den hoop/weder stont hy die zoo
vromelijc datter niet een de stouticheydt
en hadde om den voet in spn Schip te
stellen. Het welke ziende eenen die aen
Landt stont/licp metter haest na de
Stadt toe/ende komende by de Oude
Joffrouwe/Moeder van Listris (die
alsdoen koutebe metten Groenen Rid-
der)zeyde hy haer/half verbaest zijnde:
Me-vrouwe/ic bzeenge v de vzeemste tij-
dinghe die ghy opt hoorde. Daer bene-
de aen de Oever hebbe v Volc een Schip
bespzonghen/int welke maer eenē Rid-
der en is/ende eenighe Schippers/die
hun zoo vromelijc weerē/datter den
meestendeel van v Volc doot bleven is/
ende niemant meer hun en derfnaken.
D'oude Vrouwe wilde gaen zien watter
van was/maer Listris badt haer datse
by den Ridder zoude blijven/en datse ter-
wyle derwaerts gaen zoude: Ende met
haer nemende zes van hare Staetdoch-
teren/quam sp aen den Oever/alwaer sp

E ij

haer

haer wat stil hiel om tghebecht aen te zien / ende sp en hadde nautijck een half vterendeel uers al daer ghestaen / ofte daer en waren acht vande hare ter neder ghebeldt. Sp daer van verwondert zijnde ghinc in eenen boot/ende komende bp haer Schip / dede sp haer Volc ver- trecken / ende haer keerende totten Rid- der metter Sfere/zepte hem: Heer Rid- der/ ic bid' v weest myn Ghevanghen/v verzekerende dattet v eere ende vooz- deel zal wesen. Hp haer ziende zo schoon ende kostelijc/dacht wel datse d'Overste des Landts moeste wesen/en antwoorde haer : Me-vrouwwe indien zult v be- bel is/ ic zalt doen/want ic en hebbe noot de Schoone v ghelijckende iet ontzeydt. Maer zoo ghy my met ghewelt meent te doen houden / veel liever my doot te bechten. Ridder zepte sp / ghy zult met my gaen/beliebet v/ op alzulcke conditie als ghy zelve begheert vooz te wenden. Het welcke hy gheerne aennam / want hy zach volc met grooter menichte wter Stadt komten / ende merct wel dat hy gheen langhe resistentie en zoude hebben konnen doen : Hieromme ghinghen hy ende de Hertoghinne met Listrie inden Boot daer sp mede aen voozdt komen was / ende alse aen Landt waren / zoo dede de Ridder metter Sphere spuen Helm af/om hem wat te verkoelen. De Princesse hem ziende zoo schoon van ge- daente/ zepte sp hem : Zekerlijc Ridder/ ten gheeft my nu gheen wonder dat ghy alle Vrouwwe vziendelijc zijt/wat schoon- hepdt ende vromichepdt hebben alrejt de beleefsheit tot ghezellinne. Ende Listrie hem leydennde bp der handt / bracht hem tot in haer Hof / al waer sp hem harer Moeder presenterde / tot haer zeggende: Me-vrouwwe / ic verzeke v dat dese Ridder alleen te weghen ghebracht heeft/ dat hondert andere niet en zouden hebbe- derren bestaen. Nu zoo zat de Moeder bp dien met de groene wapenen/bewelc-

ke Perion ziende / stont op/ende liep h omhelsen / roepende : O Godt / wa- dit? Ach myn Heere/wat Fortupne he- v in dese Contrepe ghebacht? Per hem ziende alzo onthalen/ en wist en niet wie hem alzo vziendelijc ontfan- maer hy werdt terstont ghewaert dat Garinter / koninc van Fugurte wa- dies hy hem ooc omhelsde/en antwoor- de: Voozwaer myn wtverkoren Vrie- ic en ben niet min verwondert van v hier te zien/als ghy van my en zijt. U- trie ende haer Moeder/ ziende de groo- vziendeschap die sp malkanderen bew- sen/ baden hun zoo langhe/ datse hun ze- den wie sp waren/ende hen lieden te lie- nen gaven/waer van sp grootelijc be- bljdt waren / vooznementlijc Listrie die wel verhoopte Garinter tot hare- Dan te kringhen. Hierom toonde sp he- tbeste gelaet datse konde/ende dede ha- beste om hun wel te tracteren/ ende dei- dien sp alle bepde ghequetst waren/doe- t'vooz gaende ghebecht / zoo werden / ontwapent/ende ghebracht in een vank- beste kamers/ ende aldaer bezocht end- ghetracteert na hun weerdicheit. Al- leer ic voozt hare / zoo zal ic verhael- d'oorzake die Garinter beweicht hadd- om den Reuse te komen bebechten. Gh- zult weten dat d'oude Vrouwwe/ Moede- van Listrie/ Weduwe blijvende/alleen- lijc behiel dese eenighe Dochter / Prin- cesse ende erfghenaem van dit groote ri- machrich Konincric/van twelcke dese Reuse een groot Heer zijnde/ de Gebue- re was. Ende alzo werdt hy op Listrie- verliest / ende verzocht haer diwils v- houlijc / maer sp en wildender niet toe- verstaen / zeggende vooz een eerlijck- onschuldige datse gheen Man beinin- nen en zoude / ten ware hy een gantsch- jaer bp haer inde Stadt bleef / ende on- harent wille alle die in haer Landt qua- men zoude ghehouden wesen te bebech- ten/ende zoo sp hem alsdan weerdich be- wondt/

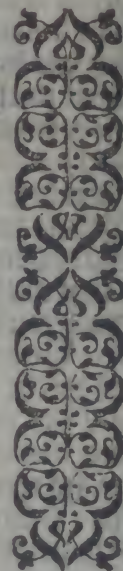
vondt/300 zoude sy hem alsdan heer en
 meester van haren persoon ende gant-
 che Landt maken. Zoodanighe wt-
 slucht was wel by haer ghebonden/
 neppende wel dat de Keulse die niet alle
 in zoude kommen weder staen/dier in een
 jantsch jaer dooz haer Landt passeerde/
 schalven noch d'aenkomende. Aldus
 jondtse dese doozwaerde/ aen Gudel-
 den Keulse / die gheerne aennam te doen
 alles wat sy hadde laten bewoopen:ende
 noech hem zo vromelijc dat syer alree-
 de vele ter doot ghebracht hadde/ die be-
 er waren als hy / want hy vooz weede
 inde vooz een groot Aprau ghehouden
 werdt. Dese mare verbypde zich zoo
 wijt en breekt/ datse Garinter ter ooren
 quam / die om deser oorzaak de repse
 aennam / ende int derwaert repsen ont-
 moette hy eenen Leeu / dien hy thoost
 sloofde / ende vooz tronterseftel daer
 van in spnen Schildt als boven verhaelt
 s. Keerende dan wederom tot myn
 popoost / de Ridders gheheelt zijnde
 van hunne wondē / ende Perion bekent
 zijnde Garinters wille ende affectie/ die
 zoo zeer op Listrie verliefte was als sy
 op hem / sprac op een tijt de Dochter al-
 dus aen / die hy vondt by de Moeder:
 Gheswiffelijc Me-vrouwe / my dunckt
 dat ghy grootelijc in den Koninc ghe-
 houden zijt/ die belet heeft dat het Hou-
 lijc tusschen v (die de natuere niet zul-
 ken schoonh:pt begaeft heeft) ende den
 Keulse (zoo mismaect zijnde) gheenen
 voozt ganc en heeft ghehad. Ghy zeght
 voozwaer de waerheyt / zeyde sy niet
 eenen lachenden monde / maer hy is
 noch meer in syn eyghen vromicheyt ge-
 houden / die haer zoo wel laet blijken
 alst den noot vereyscht. Me-vrouwe /
 antwoorde de Koninc / ghy zullet my
 vergheben / indient v beliest/ want den
 lof die ghy my gheeft komt van ulwen
 persoon / ende ghewoonlijcke deught /
 vooz de welcke ic niet min en konde doē/

als ic ghedaen en hebbe / ghemerct uwe
 weerdicheyt/300 dat den vroomsten Rid-
 der der Weerelt hem vooz wel gheluc-
 kich mach houden die v eenighe aenge-
 namen dienst konde bewijfen. Ghy
 maect my vooz schoon ende goet alst v be-
 lieft/300 veel isser af/dat indient v beliest
 my d'ere aen te doē van my(niet dit Ko-
 ninkrijc / welc zic wijdt en breekt strect)
 tot een Hupsvrouwe aen te nemen / 300
 zal ic hebben daer ic om wensche: doch
 al waer ic Bezitterse des gantschē aert-
 bodens/300 en zoud ic niet konnen vol-
 venghen de deught die ic v wensche.
 Dese woorden zoo beballijcken by dese
 schoone ende jonghe Princeesse ghespro-
 ken/ontfaken noch meer het vrandende
 herte desē jonghen Koninc/300 dat hy
 tot haer zeyde: Me-vrouwe / ic zoude
 wel bukten myn zinnen ende qualijc om
 contenteren moeten wesen / 300 ic werp-
 gherich ware om aen te nemen tghene
 ghy my wt beleeftheyt presenteert:
 ende met een groote eerbiedinghe gaf hy
 haer eenen Houlijcschen kus. Waer van
 de Ridder metter Sphere hem groote-
 lijc verblijdde / 300 wel om tvoordeel
 spns Cousjns/als ooc om de ghelegent-
 heyt te hebben om met de Hertoghinne
 te moghen vertrecken/ ende syn voorne-
 men te volvenghen. De Wyploft seeste
 dan werdt heerlijc en kostelijc ghehou-
 den den vierden dach/ ende vervolgens/
 Garinter Koninc ghecroont / ontfan-
 ghende de eeden van ghetrouwicheyt
 vant Koninkrijc ende Eplandē van Li-
 thereen en Listrie / waer vansp den na-
 me boerde / bezittende zoo wel d'een als
 d'ander als Overste. Weynigh tijds
 daer na / Perion ende de Hertoghinne
 van dit goet ghezelschap oozlof nemen-
 de / begaven hun ter Zee / zeplende na
 Hoogh-Duytsch-landt.

Hoe

Hoe de Ridder metter Sphere de Stadt van Weenen in Oostenrijc met ghewelt in nam, ende de zelve met alle het Landt in rulle stelde in handen vande Hertoghinn.

Het zevenendertichste Capittel.

DEn Ridder metter Sphere met de Hertoghinne wederom ischepe ghegaen zijnde / zeplden langhen tijdt langhs de kusten van Duyts landt al eer sy konden komen in Oostenrijc / hunnen tijdt meest met schaken verghetende / daer sy groote genuechte in schiepen / principalijc de Hertoghinne / delwelcke grootelijc bevanghen zijnde met Perions liefde / qualijc d'ooghen van hem wendde / maer hyen sloech daer gheen acht op / als die noyt inden zin en zoude ghekomen hebben / tghene datter van quam / want op eenen aboundt speelden sy zoo langhe / dat alle de Dochters ende Vrouwen der Hertoghinne in slaep vielen. Sy dit bemerckende / ende dat hy gheene antwoorde op haer redenen ofte onthalinghe en gaf na haer wenschen / nam sy voer haer hem hare liefde te verklaren / ende stellende alle schaemte achter rugghe (die nochtans alle eerbare

Vrou-persoonen boven alles wat te Weerelt is behooren te beminnen) also sy mepude hare redenen te beghinnen zoo werdt sy bleec ende bebede. De Ridder metter Sphere dat merckende vraeghde haer ofse haer qualijc geboede. Och ! Heer Ridder / antwoorde sy swaerlijc zuchtende : Ongheluckich i voer my den dach gheweest inden welken ic v eerst zach : want verhopend door ulwen middel myn Landen wederom te bekomen / heb ic my zelven verlore. Cplacem / indiender eenige ontferm herticheydt in v is / zoo laet veel lieve myne Landen verloren gaen / ende behoudt mynen persoon / my wederom gebede myne bypicheyt / ofte ghy zult ende my qualijc belaten / v stellende in perijckel van schande ende oneere te behalen / als men verstaen zal dat ghy onder deescl van my te voorderen / myn leven benomen hebt. De Liefde heeft myn herte door ulwe schoonheyt alsoo ontsteken /

Hecken / dat ic niet langher en kan te lyve
blyuē ten zy dat ghy in pnders ontfermt:
dit zeggende was sy 300 blaekende /
datse haer zelven op hem liet vallen / en
hem omhelsende / kustense hem zo vrien-
delijc / datter scheen datse vander Weerelt
zoude ghescheyden hebben. De Ridder
metter Sphere hier ober verwondert
ende beweeght en konde sy nū 300 ge-
trou niet wesen / ofte hy en hadde meer
medelijding met dese benaude Hertog-
ghinne: zo dat na dit kussen / hy de boxt /
kens begon te tastē / en met haer pleech-
de dat bukten den houlyclie staet niet en
behoorde te gheschieden / ende passeerden
aldus den nacht tot dat den dach begon
aen te komen / die hy in sy verreckia-
merken ghinc ligghen rusten / latende de
Hertoghinne by hare Vrouwē / zonder
datse iet ghewaer werden / immers en
lieten sy zulcx alsdoen noch daer na niet
blijckē: niet tegenstaende Perion ende sy
zulcx continueerde tot datse in Oosteurijc
quamen inde havē bande groote Stadt /
die haer Volk belegghert hiel / diese blij-
delijc ende niet groter triomfe ontfan-
ghen. Ten zelven daghe by raedt van
den Ridder metter Sphere / werdt By-
antes / een van hare Overste Heerē / als
Ambassaet ghezonden inde Stadt aen
Boxtin ende Alintes (zynde alzo ghe-
naemt die de plaetse t'onrecht bezaten)
om hun te kinnen te gheven de weder-
komste van hunne Vrouwe met een
Voorrecht / de welke bereydt was hy
alleen hun beyde te beverchten volghen
de hunne beloften met eede bevesticht.
Boxtin ende Alintes dese rijdinghē ver-
staende / spottender ende loegghender me-
de / ende gaven hem voor antwoorde dat
hy wederom zoude keeren / ende zegghe
sy iet Vrouwe / datse zoo slecht niet en
waren / hun leven t'avontueren om inde
waerschale te hanghen tghene sy alre-
de zeter hadden: a heeftse groote moep-
te ghebaen om eenen Ridder voor haer

te krugghen / zoo is haren arbeydt ons
raenghenamer / ende haer moeyte verlo-
ren. Wy in pnd Heeren / zepde Byantes /
alzo doende / ende hwe trouwe byken-
de / zult ghy by alle vrome lieden voor on-
trou ghehouden werden. Gaet henen /
zepde Bostin / ende en zeght niet meer /
want het anders niet wesen en zal. By-
antes zeer bedroeft zynde / keerde weder
tot sy Vrouwe / de welke verstaende
d'antwoorde van sy Ambassaetschap /
werdt zeer bedroeft ende jammerlijc
schreyende / zoo dat alle diese zaghe groo-
te deernisse met haer hadden: Maer de
Ridder metter Sphere gaf haer goeden
moet / zeggende: De vrouwe / gheloofse
my dat dese bloode woofwichten zoo wel
hunnen loon binnen de mueren zullen
ontfanghen als daer bukten: Oec en zal
ic van hier niet vertreckē oft ghy en zult
de Stadt volkomentlijc na v believen in
uwre macht hebbē. Dese beloften gaven
de Hertoghinne goede hope / ende van
hoē aen bedacht de Ridder metter Sphere
alle middelen om tot sy voornemen te
komen. Nu zoo was de Stadt wonder-
lijcken ster / ende wel voorzien van Volk /
victalie ende alles wat tot bescherminge
eener Stadt van noode was / derhalven
bemerckende datse onwinnelijc was (ten
ware men die niet lancheyt van tijde wt
hongherde) zo bedacht hy dese listicheyt:
hy ontboodt by hem alle de Overste en
Capiteynen ende oec de Soldatē bezon-
der / om van hun allen te verstaen wat
moet datse hadden om hunne Vrouwe
voor ende by te staen / ende bemerckende
hunne goede gheneghentheydt / zepde hy
huy: Myn Vrienden de Mane gaet laet
op / ende de nacht is gantsch duyster / ghy
zult v alle wapenen alst doncker is / en
treckan elc een wit Venide over v War-
nas om malkandten te onderkennen:
Ghy hebt oec na dat ic versta hier by v
inden Lagher groote menichte van Lee-
ren / bequaem om de mueren te beklim-
men /

men / de welcke ghyleden beerdich zult
houden in alder stilte / want ic zal ten ne-
ghen uren na de Stadt gaen / ende mid-
del vinden om alleen inde Stadt te ghe-
raken / ende zoo haest als ghy van binne
tgheruchte ende oproer verhoort / zoo
komt metter haest na de Poorte toe / ende
maect v Meester daer van te worden /
want myn voornemen is uwe Opanden
zulcken werc te bereyden / datse v gheen
groot belet en zullen doen / indien ghylie-
den / maer blytich ende neerstich en zyt.
Desen raedt docht den menighen goet /
ende andere quaet: doch werdt te weghen
ghebracht ende wel wt ghevoert / want
d'ure ghekomen zijnde / zoo troc den Rid-
der metter Sphere syn wapenen aen / ende
ghinc stillijc tot aende ballen / al waer de
Schilde wacht hem ghewaer werdt / en
vraaghe: Wie gaet daer? Wyendt / ant-
woorde hy / ic bidt v / zegt den Hertoge
Boxtin ende syn Broeder Alintz / dat ic
hun nootzakelijcke dinghen te zegghe
hebbe / daer hun grootelijc aen ghele-
ghen is. Alintz dien quamen daer gaen-
de die de ronde deden / vande welcke den
eenen hem beloofde de boodtschap te gaen
doen / ende voorts daer na keerde hy we-
derom / ende liet een Leeder neder om op
te klimmen / want van abont / zepde de
Soldaet / en zal de Poorte niet gheopent
worden / ende de Hertoghe bidt v hier
lanx by hem te komen. Wel aen dan
zepde de Ridder / ic zal syn begheeren vol-
ghen. Ende al zoo hy inde Stadt was /
zoo gheledden hem eenighe Soldaten
tot aen Hof / ende de Ridder metter
Sphere Boxtin ende Alintz ziende / dede
hun groote reberentie. Wyendt zepde
Boxtin / doet af uwen Helm / ende spreect
vrijelijc wat ghy te zegghe hebt. Alintz
Heere / antwoorde hy / ic zal hem afdoen
alst v beliest / zo wanneer ghy ende myn
Heere v Broeder alleen zyt: want ic en
begheere van niemant anders beken-
te wesen. Boxtin ende Alintz gheen

quaet vermoeden hebbende / bevalen
een te hertrecken / ende treckende de de-
na hun toe / lieten se den Ridder in
Sphere met de twee Hertoghen alle
die tot hem zeyden: nu / doet uwen h
af / ende zeght met gheniat wat gh
zegghe hebt. Vertoest / antwoorde
Ridder: ic moet v liebt eerst waersch
wen dat ghy voortaen gheen verrad
meer en zyt. Dit zeggheende troc hy
sweert / ende gaffer Boxtin zulcken na-
mede op thoost / dat hy hem tzelvde t-
ter schouderen toe kloofde: Alintz
ziende liep metter haesten van verba-
hepde de trappen af / roepende / alar
alarm / v Heere werdt vermoort.
Ridder metter Sphere en vervolgt
hem niet langhe / maer hy nam vor-
den inganc der deure te bewaren / en
hy zelve riep ooc door de vensters
alarm / om de Stadt in roere te stellen /
de Wacht vande Stadt-mueren te lo-
ken / om syn Volc gheleghentheyt te gh-
ven om die te beklimmen. Het gheruc-
te was terstont door de ganseche Stad
ende de stoutste liepen terstont na t
leps / meynende Perion te vanghen /
in stukken te houwen: maer al zoo
Poorte enghe ende de mueren sterc w-
ren / zoo en kondense hem zoo lichtel-
niet overvallen alse wel meynen: ma-
hy verweerde hem zo wel / dat hyer tie-
oft twelf ombacht / zonder dat hy eenig
quetsuere ontfingh. Hierentusschen be-
meerderde den oproer hoe langher ho-
meer / zoo dat die vander Stadt quame
ghelooopen eenighe met Hamers on-
tvals te byken / andere met byanden
de stroo / om den byandt daer in te stek-
ja zelfs die de ronde langhs de Stadt
mueren deden / meynende dat den Op-
eenich quartier vande Stadt inghen-
men hadde / verlieten hunne Wacht / et
stelden hun in slachtoorden op de Mer-
zoo dat de Opanden zonder eenigen te-
ghenstandt de Leeders rechteden end
over

mer de mueren quamen / ende zonder
 reken te wesen / trocken sp na de Poort-
 en / die sp op byaken / zoo dat den heelen
 Legher in quam / vernielende ende doo-
 rende al wat hun int ghemoet quam / en
 dit recht te passe vooz den Ridder met-
 ter Sphere / op den welcken de Wpanden
 iendzonghen / diet zoo langhe niet en
 oude staende gehouden hebben / ten had-
 e d'enghichheid der deure ghedaen / die
 sp dicwils tot een beschutsel nam. Maer
 traex quam hun de tijdinghe dat de
 Stadt vanden Wpand in ghenomen
 was / zoo dat de hitrichste gantsch koel
 an moede werdē / ende hun op de vlucht
 legavē / ende zonder eenighe opbouman-
 ie hun verspreddē. Het welcke de Rid-
 der metter Sphere ghewaer werdende /
 inde hoorende tgheroep van des Hertog-
 hinnen Vols / spronck hy wt de kamer /
 inde hem voeghende by de spne / vondt
 y int verbolghen Wlinter / die met eeni-
 ghe die hy verzamelt hadde een strate in
 ghenomen hadde / ende aldaer weder-
 standt boodt / van waer hy verjaecht en
 inghebracht werdt : de rest diet ontko-
 men konden / bloden op een stercke aen-
 d'een spde der Stadt zijnde / alwaer sp
 hun verstercken zoo sp best konden / ver-
 wachtende de ghenade Gods. Aldus
 was het innemē en overvallē der Stadt
 Weenen / het welcke wat rouwer afge-
 oopen zoude hebben / zonder de doncker-
 jeit des nachts / daer vooz vele het lebē
 rehielden : ooc hierom / dat de Ridder
 metter Sphere (willende de mooyderpe be-
 etten) de spne belaste alle de Wozghers
 inghenade aen te nemen. Doen kreegh
 de Hertoghinne de tijdinghe dat haer
 Vols Meester vande Stadt was : dies
 sp met groot ghezelschap inder haerst der
 waerts ghinc. Nu zo wast alreede klaer
 dach / ende die vande stercke parlemen-
 teerden / ende verstaende datmen hun in
 ghenade wilde an nemen / gaven sp hun
 over ten dienste van hunne Vrouwen en

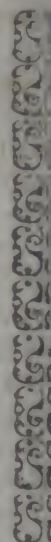
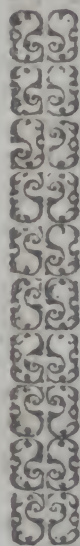
Prinseffe. Hierentusschen werdt den
 byandt mit Paleys ghescheken grooter en
 grooter / dies de Ridder metter Sphere elc
 een beval dē byant te blusschē / doch wat
 wepr men daer toe dede zo vialder noch-
 tang een deel daer van ter neder / ende
 was te verwonderen dat de heele Stadt
 niet in byandt en raette. Doch het werdt
 alles vooz den middaghe gheslist / de
 Soldaten wter Stadt ghelicht / ende de
 Wozghers ghinghen wederom in hun
 hupsen / min oft meer als van te voren.
 Aldus quam de Hertoghinne wederom
 in haren Staet / daeghlijcx groote eere
 en goede chiere aendoende / dien vanden
 welcken sp dese weldaet / ende andere
 vziendtschap ontfanghen hadde / ende en
 wist wat vziendtschap / ende vziendelijc-
 hepds te bedencken / om hem by haer
 te behouden / het welcke wel eenichzint
 zoude hebben konnen gheschieden / ten
 ware hy hadde werden denckende om
 Gysclerie / ende dat zoo heftich / dat hy
 van doen aen voren nam oozlof te nemē
 aende Hertoghinne / ende zoo sp zulcx
 niet doen en wilde / secretelijc te vertree-
 ken : dies hy al met eenen by haer ghinc
 ende badt haer vziendelijc hem verlof te
 gheven om te moghen gaen zoeken een-
 nen spnen weertstē vziend : maer sp was
 serlegghen zoo zeer alse konde : der hal-
 ven hy den volghenden nacht daer na
 hem wapende / ende zittende te Peerde /
 reedt hy zonder wete der Hertoghinne
 ter Stadt wt. De Hertoghinne dat ver-
 staende / meynde van droefheid te ster-
 ven / doch eene zake gaf haer wat moets /
 dat was dat sp haer gevoelde bedrucht
 te wesen / makende hare rekeningē / dat
 se (verliesende de Vader) ten minsten alle
 haer leben met het kindt in vreughde
 zoude leven / zoo dat te lijve bleef. Ghe-
 lijct ooc ghebeurde / want effen neghen
 Maenden om zijnde / ghelach sp van eenē
 Sone / die Florelis ghenaemt werdt / en
 in spne tijden ghehouden werdt vooz een
 vande

Het zeste Boec

Hande beste Ridderx ter Weerelt : maer
alzoo wy in dese Historie niet voren en
hebben van hem te spreken / zoo zullen
wy van hem swijghen tot op een an-
tijdt / ende nu verhalen wat den Gen-
men ghebeurde.

Hoe d'Eenzame Ridder het jaer by na om zijnde dat hy van Constantinopolen ge-
scheiden was (na dat hy vele vreemde avontueren ten eynde ghebracht hadde)
Ridder metter Sphere ontmoette , teghen den welcken hy vocht, malkander
niet kennende.

Het achtendertichste Capittel.

DE Eenzame Ridder / hebbende
Amadis verlaten / alzoo ghy
verstaen hebt / ghinc in syn
Schip, met het welcke hy ge-
bracht werdt in verscheiden
vreemde Eplanden. Ende ghedueren-
de dit jaer / verwon hy vele kreusen / ende
groot ghetal van andere Ridderx / die
onse Historie verswijght om de kortsheyt
wille / ende men bevindt niet dat hy bin-
nen dat gantsche jaer eens hadde ghe-
lacchen / altytts vroeblieh van herten zyn-
de / syn ghedachten doorzang hebbende
op syn Liefste / ende hadde voor ghenom-
men hem ten eynde syns levens niet be-
kent te maken. Nu zoo wist men over
al van syn vromicheyt te spreken / ende
reysende van d'een Lant int ander / had-
de hy eenen kreuse verchtender handt ver-

wonnen / maer hy ooc wel gequetst / do-
epdelijc ghenesen: dus ghinc hy wede-
om tsehepe / ende veertien daghen da-
ua / quam hy aen een haven / alwaer hy
te lande ghinc al ghewapent om hem
verweeren zoo't den noot vercyschte / e-
rypende tot ober noentijt in een diep
groot bosch / quam hy aen eenen kru-
wech doch verkoos den gebaensten / in
den welcken hy niet langhe ghereden
hadde / ofte hy en hoorde een vromw-
deerlijc schrepen ende roepen / dies hy sy-
deerdte de sporen gaf / ende reedt der
waerts metter haest / daer hem doch
dat hy de stemme hoorde / ende daer ko-
mende / zach hy een Jongevrouwe han-
ghende aen eenen boom by den hupre
ende nader komende / zach hy dattet Al-
quise was / dies hy terstont syn sweer-
troc

coc/ende hien den tac af. Doen werdt
p hem kennende zjnde den zelven die
laer t'anderen tijden wt de Zeeroovers
landen verlost hadde / des sp op haer
anien viel / om hem te bedancken / zeg-
ghende: Och Ridder/troost ende bystaer
er van alle bedruete Vrouwen-persoonen/
ghezeghent moet ghy wesen, als oec den
henen die v met dusdanighen goede
ratten beghaest heeft. Wie is dien /
ie v aldus toeghemact heeft / vzaegh-
te hy. Och myn Heere / antwoorde
ie Joncvrouwe / alzo ic in dit bosch
quam ontmoette my een stuc Schelmus/
nde om dat ic spnen boosen wille niet en
wilde volbzenghe / heeft hy my ghetrac-
eert alzo ghy my ghebonden hebt / en
hy rijdt dese valepe henon / na de rechte
jandt. Zoo moet my Godt spn hulpe
vepgheren / zepde hy / zoo ic hem dese
sooshepdt niet dier ghenoech en doe be-
alen / verwacht my hier. Heer Ridder /
intwoorde sp / hier by is een Rasteel
jaer is te middaghe ghyten hebbe / daer
sal ic v veel zekerder verwachtē / indient
v beliest. Meen zepde de Ridder / ver-
wacht my hier / ic en zal maer gaen en
komen. Dit zeggghende / liep hy wat
Deerdt loopen mocht/den wech die Al-
quise hem ghewesen hadde / ende reede
zoo langhe/dat hy hem zach die hy zocht
aen den wtganc vant bosch / met dat de
Sonne onder ghinc/die hy van verre toe
riep: maer den anderen achte zuler niet
bele. Hierom stac de Genzame spn peert
noch meer met sporen/zoo dat het don-
ker begon te werden aler hy hem kon-
de achter halen / zoo dat hy by hem kom-
mende/ met grooter gramscap tot hem
zepde: Ghy Schelmisen Ridder/ die de
Joncvrouwen zoect gheweldt en oneere
aen te doen: ghy en zullet nu niet ontlo-
men/ oft ic en zal v loon na v verdiensten
gheven. Den vliedende Ridder dit hoo-
rende/keerde hem om/ende zonder iet te
zegghen velde hy spn Lance/ ende int by

een komen zone spn handt / zoo dat hy
Liswarts Deerdt inde bofst stac / dattet
doot ter aerden viel: naer den Genzame
Ridder trefte hem recht in spnen Schild/
ende dat zoo zoethens / dat hy hem we-
den zadel lichtede / doende eenen harden
val/doch sp ware beyde haest op de been/
ende ghinghen inalkanderen dapperlic
te keer metten sweerde/ welc niet lange
en duerde: want den Boschridder ghe-
voelende dat hyt te quaet hadde / stelde
hem acnt loopen zoo zeer als hy konde
int dicke des bosch / hem verlatende op
de dupsterhept: maer den Genzame veel
lichter zjnde / achter haelde hem haest /
ende gaf hem zulcken slach tusschen hals
en hoofde/dat hy hem doot ter aerde vel-
de: ende spn Rapiet af veegghende liep hy
na tDeerdt dat spn Meester quyt was /
het welcke hem los ende by gh. voelen-
de / liep tusschen de boomen henon / dat
hyt wten ghezichte verloos / want het
was alreede zoo doncker / dat men qua-
lic eenighen wech konde kennen. Hier
om dede den Genzamen spnen Helm af /
hem zettende neffens een Fonteyne/ al-
waer hy dien nacht ineynde over te bren-
ghen/ ende den dach te verwachten: hy
dzone wt de Fonteyne ende om te betee-
te rusten/ghinc hy in een dicht hout was
daer by: maer hy begon zoo op spn Lief-
te dencken/ dat het rusten hem benomen
werdt: ende aldus wacker ligghende /
hoorde hy tgheruchte van Deerden/ende
stracy daer na zach hy eenen Ridder in
volle Harnas / die by de Fonteyne van-
den Deerde schreet / doende tzelve den
byrdel af / op dattet mocht wepden / en
stelde hem ter neder int groene / alwaer
hy niet langhe ghezeten en hadde/oft hy
en begon te zuchten / zeggghende: Och
Cupido/ Cupido/ ghy hebt my zoo hoo-
ghe verheben/dat ic my zelven wel mach
houden voor den gheluckichsten Ridder
der Weerelt / ende den bemintsten van
ecne die alle andere in schoonhepdt te bo-

D ij

ven

ven gaet. Och Liefde/ om Godts wil/
en ontreect my doch niet tot gheenem tij-
den dese jonste: ende ghy myn beminde
Vriendinne ende Liefste / denct ooc om
uwē Dienaer / die dach noch nacht op
en houdt van uwē vol-maectheden ende
deughden te pynen. Den Eenzamen dit
alles hoorende/ zepde by hem zelven: by
gants doot / om leven noch om steruen
en wil ic zulcken blasphemie niet lyden
teghen Me-vrouwe Glorie: daer na
bestrafte hy hem zelven / zeggende hy
mach mischien van haer ooc spreken /
ende dat hyse bemindt als ic doe: Maer
hoe't is oft niet en is/ten komt hem niet
toe haer te beminnen/veel min hem daer
van te beroemen / dies ben ic ghedwo-
nighen hem syn dwaesheyt te doen beken-
nen. Doen werdt hy inwendich zoo ont-
stelt/ dat hy synen Helm op thoofst stelde
ende vast maecte: ende alzo hy opstont/
dien aende Fonteyne hoorde hem / ende
vraegde hem wie hy was. Ic ben/ant-
woordde den Eenzamen / een die van u
begheere te weten den name van die ghy
bemindt / ende welckers ghelijcke men
niet en vindt/ alzo ghy u roemt. Wat
proeft zal u zulck gheben? Zoodanighen
proeft/ antwoordde den Eenzamen/ dat
u zulck tot schade zal ghedijen: want zoo-
danighen onghelijc teghen myn Liefste
ghesproken/ en zal ic niet lyden/ zoo lan-
ghe ic aessē int lijf hebbe. Hoe? zepde
den anderen / ghy wiltse dan verghelijc-
ke hy de ghene/ die ghy noch sp niet weer-
dich en zijt te diene. Zoo moet my Godt
helpen/ aler ghy wt myn handen raect/
ic zal u wijser maken als ghy zijt. Doen
schoten sy malkanderen toe/ ende alleen-
lijc met het sterrenlicht / tracteerden sy
malkanderen zoo weedelijc/ dat in kort-
ter tijdt hun Schilden ende Varnassen
zoo ontuaghelt ende ghebzoken waren /
datter de plaats mede bezact lach: noch
tans hielden sy hun beede zoo vromelijc/
datse denct van twee uren continueer-

den zonder aessē te scheppen / ende
zelve niet en konden oordeelen wie tbe-
oost tquaetste hadde: het welcke den E-
zamen dede verwonderen / alzo hy
syn leven zoo kloecken Campioen ni-
teghē ghehadt en hadde/ hoe wel hy u
teghen hadde ghehadt verscheiden ste-
ke ende weede Reusen. Der halve wa-
syn voornemen anderen middel te gh-
bruycken / ende latende syn sweert ha-
ghen aen een ketenken dat hy inde bu-
hadde / ombatte hy synen Vpand
d'armen/ meynende hem met kracht te
aerden te werpen: maer hy vondt scho-
nen na syn voeten / zoo dat hy gantse
gheen voordeel en konde op den andere
halen. Hierom namen sy wederom hun-
ne sweerden/ ende beghonnen wederom
een nieu ghevecht/ hun gheboelende al-
beede zoo ghewondt / dat de minst ghe-
quetsten niet min en verwachtte als d
doot: nochtans en toonde sy gheen teek
van bloosheyt / maer hun couragie ver-
meerderde / zoo dat den Eenzamen zep-
de: Ridder / ic bemercke dat ghy op
punct zijt van te moeten bekenne de leu-
ghen hy u zoo opentlic wt ghesproken
Den anderen dit qualijc nemende / ver-
hief syn sweert/ ende gaffer hem zulcken
slach mede / dat hy (weer hy wilde of
niet) met d'een knie ter aerden zonc/ zoo
dat hem t'papier wt de handt bloogh
door tghewelt des slachs: maer den
Eenzamen stont metter haest op/ ende
met een veerdichheyt vatte hy synen
Vpand by de kraghe/ zeggende: alsau
zal uwē glorie ende leven zannen een
eynde nemen: ende alzo hy doende was
ende syn beste dede om ter doot te bruy-
ghen die hem zoo hardt ghevalen was/
zoo begon den dach aen te komen / ende
werdt inden Schildt ziende / daer den
anderen hem mede verweerde de Sere
daer op gheschildert zijnde / zoo dat hy
daer door ghewas r werdt dattet syn
Oom was/ dies hy gantsch bedroeft zyn
de

de spijnsweert ter aerden werp/ ende luy-
de riep: Och/och Fortupne/hoe zyt ghy
my in alle dinghen teghen! ende vallen-
de op syn knien/ dede hy synen Helm af/
zeggghende tot Perion: Myn Heer ende
Gom/ om Godis wille verghet my/
zekerlyc ic hadde v wel behooren te ken-
nen/door de vromicheyt die ic in v bevon-
den hebbe/ende my zelven niet alzo be-
hooren t'abontueren/hoe wel ic genoech
daer ober ghekastijdt ben/ ende myn le-
ven zal ghedencken/ alzo ic my ter doot
toe ghequest boele. Perion gantsch ver-
wondert zijnde dien ghewonden te heb-
ben die hy zocht/beghon van blijfchap te
schreyen/ende Lisuart omhelsende/zepte
hy hem: ghewisselijc myn Hebe/nopt en
heeft den klaren dagheraet zich beter te
passe booz my vertoont als nu:want zoo
ghy my niet en hadt werden kennende/
zonder twijffel myn leven was ten epn-
de. Terwijlen sy aldus tamen waren
sprekende/ zoo quam Alquise aldaer/die
alle den nacht gherepft hadde om den
Ginzamen te vinden/ alzo hy niet we-
derom en quam na syn belofte:ende zien-
de dat hy Perion omhelt hadde/ werdt
syse beyde kennende/wat sy beyde bloots
hoofd waren/ des sy niet grooter ver-
wonderinghe riep:o Godt/ staet my by/
wat abontuere is dit? dat ic niet myn
vogh en aenzie/dat twee de beste Ridders
der Weerelt ende de beste ghevynden
malkanderē vinden/en dat niet perijckel
van hun beyder leven. Dit zepte sy om
datse zach dat de plaetse daer sy stonden
gantsch roodt was van bloedt dat wt
hun lichamen liep/en splieden zooswac/
datse hun qualijc konde ober epnde hou-
den:der halven syzont sy rasschelijc van
den Weerde/ ende hun beyde groetende/
vraagghde sy hun om wat reden sy zoo
vandelijc teghen malkanderē ghevoch-
ten hadden. Wyndinne antwozdde den
Ginzamen: de Fortupne en houdt haer
niet alleen te vreden met my te verbol-

ghen ende verdyet aen te doen/ daer sy
kan/ maer daer en boven (in spijte van
my) tracteert sy ooc zoo onghenadelijc de
ghene die my beminnen/ende in myn ori-
gheluc gheen schuldt en hebben: maer ic
bid' v eenighen middel te vinden om on-
se wonden te stelpen/ daer na zullen wy
v de reste zeggghen. Doen nam Alquise
haren doec/ ende sneedt dien in stucken/
ende wiecken ende windels daer van/en
verbondt hun ten besten dat sy konde.
Den Ginzamen zettende hem opt peert
van Alquise/ ende spachter hem/ reden
alzo met Perion na een Kasteel daer sy
den nacht te voren gheslapen hadde:ende
sy bonden de Heer van't Kasteel/ diese
vyfendelijc ontfingh:ende verstaende d'a-
bontuere diese ghehadt hadden/ lietse hy
syn Dupsvrouwwe cureren/ die zulcken
neersticheyt dede/ dat syse in korter stont
ghenas ende op de been hielp.

Hoe de twee Ridders aen hunnen Weerd
oorlof namen, ende inde Zee reysende,
by tempeeste in groot Bretagnien ghe-
dreven werden, alwaer sy vochten te-
ghen Florestan ende Parmenir de zelve
niet kennende.

Het neghenendertichste Cap.

DE twee Ridders genesen/ en
hunne wonden geheelt zyn-
de/ ende wederom kloet ghe-
noech om de wapenen te ghe-
bruycken/ zoo koutede Peri-
on op eenen tijt met Alquise/en begheer-
de aen haer datse hem zeggghē wilde wat
abontuere haer in dese contrepe ghe-
bracht hadde. Wooswaer/ antwozdde
sy/ eggheluc en heeft my hier niet ghe-
bracht/ maer wel tot mynen grooten na-
deele/ zo ic niet ontzet en hadde geweest/
hy den ghenen die my t'anderen tijden
noch eens van ghelijcken perijckel ver-
loft heeft: want v zal believen te weten/
dat

dat ic treckende van Trebisonde dooz
bevel van Me-vrouwe Gyecelerie om v
te zoeken / in Oostenryc aenquam / al-
waer ic verstont dat de Hertoghinne
by uwē toedoen wederom int bezit was
van hare Landen ende Steden / ende
dat ghy over zes Maenden / zonder ooz-
lof aen haer ghenomen te hebben van
daer ghescheyden waert : ende reysende
alzo dooz Duytsch-landt / quam ic tot
Constance / alwaer men my zeyde dat
ghy eenen Ridder verflaghen hadt / die
ooc een Dochter wilde verkrachten / en
acht van syne Mannen daer toe : ende
verstaende van handt tot handt dē werch
die ghy hem troct / zoo quam ic ter plaet-
se daer my den Eenzamen ontbondt /
vā eenē boom / daer my eē stuc Schelms
metten hagre aenghebonden hadde / die
ic teghen ghestaen hadde om myn eere
te behouden. Nu zoo heb ic v ghebonden
(Godt lof) ende Me-vrouwe ontbiedt
v datse hare Suster te kennen ghegeven
heeft / de propoosten die ghy haer van
Lisuart ghezeght hebt : waer ober sp
haer alzo verblydt heeft / datse daer
vooz niet en zoude wensche Vrouwe van
de gantsche Weerelt te wesen / verstaen-
de de zaken anders te zijn / als men haer
te verstaen hadde ghegheven : hierom
bidt sp v vziendelijc alle middelen te ghe-
brypcken om hem met v te byenghen / v
verzekeren dat hy gantsch willekom zal
wesen / ende wel vziendelijc onthact wor-
den. Myn goede Vriendinne / zeyde hy /
ic zal haer begheerte vobzenghen / ende ic
mepne dat myn Mebe zoo ghereet zal
wesen om te keeren als ic / doch tzal goet
wesen dat ghi selve hem verhaelt al wat
ghy my ghezeyt hebt. Doen ghynghen
sy tzamen by Lisuart / die in een ander
kamer was / ende Alquise wist zoo wel
haer personagie te spelen / dat sy wel te
passe ende te propooste bybracht alles
wat sy te zegghen hadde : waer van hy
zoo verblydt werdt / als oft hy wter

Hellen int Paradys hadde gheboert
werst : doch gedenckende sy verdriet
ende pijnlyc leven / zoo en konde hy h
niet onthouden ofte hy en zeyde wel li-
de / ende noch swaerlyc zuchtende :
Me-vrouwe ! wat bitter lyden en
swaer verdriet hebt ghy my aenghede
zonder nochtans zulcx verdient te he-
ben. Eplac (daer ic v noyt te kint gl-
daen en hadde) quam my zulcken w-
den straffe toe ? De welcke buyt en a-
twyffel noch te zoet zoude gheweest he-
ben / zoo ic schuldt hadde ghehad v
tghene daernien my r'onrecht mede l
schuldbicht heeft. Och Gzadaflee / g-
hebt my vander doodi verlost / maer
hadde my veel verdzaechlycker gewe-
als alle de smerten ende tlyden dat ic o-
uwent wille gheleden hebbe. Ende z
guise omhelsende / zeyde hy haer : zek-
lyc myn goede Vriendinne / ic en wa-
niet hoe ic myn lef daghe r'uwarts z
konnen verdienen tghene ghy ter lief-
van my ghedaen hebt : want al heb ic
eere tot tweemaal vander doot bevypt
mynne salveert ghy my dusentmaal i
eenē dach. Myn Heere / antwoorde
laet die propoosten blyven / ende schijnt
van nu vooz in byenghen te leven /
dat wy na Trebisonde moghen keere
Dus vertelde sy hem alles watter si-
dert sy vertret ghebeurt was / alzo
voren int byede verhaelt is. Ic ghelo-
de / zeyde Perion / dat wy Florestan en
onse ander Mede-ghezellen daer no-
binden zullen. Ghy en zult niet / zpl
Alquise / hy is gantsch qualijc te byede
wt Hof ghescheyden / om dat de Keys-
Gziliane ten Houwelijc heeft ghegh-
ven / aen de Koninc van Breigne / en
wt dier oorzake zijn met hem vertro-
ken Parmenit ende d'andere / wt gh-
nomen Galvancs / die wederom na de
verboden Berch ghelieert is / na den Kon-
inc Norandel / teghen den welcken
Turcken harde oozloghe voeren. Te
goede

gordet trouwe / zepde den Genzamen /
 spijden ghelyc ghehadt : ende Wylha-
 me en kan haer niet ontschuldighen / oft
 sy veronghelijct grootelijc die haer zoo
 trouwelyc beuinde / het welcke ic haer
 wel zal verwijten by haer komende. Op
 moeghe zullen wy tzepl gaen / antwoor-
 de Alquise / ende by haer zijnde / zult ghy
 hare ontschuldighen verstaen hun ver-
 ter aldus besloten zijnde / bedancte sy
 sander daerhy hooghlijc den Ridder /
 ende Heere vanden huyse / vande goede
 onthalinghe hun aenghedacn / ende na-
 men den wech na tship vanden Genza-
 men : maer aler sy vercrocken den Rid-
 der metter Sere niet meer willende met
 den naem bekenet wesen / liet hem noe-
 men den Duptschen Ridder / der halven
 badt hy den Heere vant Kasteel hem
 singhe nieuwe wapenen te schencken /
 het welcke hy gheerne dede / ende schon-
 der hem van Hemels blau couleur / niet
 vergulde sterren bezaept / ende den Gen-
 zamen een fraep ende lustich Peert / dies
 hy hem hiel den gantsch zeer aen hem ver-
 licht te wesen. En rydende deur t bosch
 in de Zee-strande / verhaelde hun den
 Genzamen alle de avontueren die hem
 weder baren waren / sunder syn vertrec
 van Constantinopolen tot dier uren toe :
 De verschijninghe der stemme deeersten
 nacht / ende den raedt die hem tsnachts
 naer na ghegheven werdt van in tship
 te gaen / niet het welcke altyts ghezeyt
 hadde zonder Stierman : waer van den
 Duptschen Ridder hem wel verwon-
 derde : Maer Alquise verzekerde hem
 niet al by het toedoen haers Vaders
 was de welke zoichvuldich zijnde over
 tswaert wel varen / hem de zelve Bar-
 ck hadde doen maken ende toe gheschiet /
 niet de welke varende / wy veel zeker-
 ter zullen voort gheraken / als ofter de
 ste Schippers der Weerelt op ware.
 het welcke oot ghebeurde / want komē-
 e teghen den avoudt aende Barcke /

ghuighen sy daer in / ende bonden de zel-
 ve van alle wel voorzien / dat hun noe-
 dich was / ende beghon van zelve te vlo-
 ten / zeplende acht daghen lanc / zonder
 landt oft zandte te zien / gheduerende de
 welcke sy gants vvolijc waren / meuen-
 de na Asten te zeplen : maer dooz onwe-
 der werden sy ghedreven vande Widdes-
 landsche Zee inde Noortsche / ende zep-
 lende dooz by de Calonnen van Hercu-
 les / vande sy hen op Sondag smorgens
 vbroech by een haven / al waer sy eenigh
 visschers / die sy aldaer vande / vzaech-
 den den naem van tgheweste aldaer.
 Wyen Heeren / antwoordden sy / ghy zijt
 hier in groot Bytaignen / daer koninc
 van is Amadis van Gaule / zoo vermaert
 ende bekenet al de Weerelt dooz. Nu hoe
 wel dese tijdinghe bepde de Ridders int
 eerste niet wel en beviel / zoo badt den
 Genzamen nochtans den Duptsch aen
 landt te gaen / al zoo hy tzelve noyt ghe-
 zien en hadde / achtende daer niet zonder
 merckelijcke oorzake ghestiert te wesen :
 ende halende hunne Peerden aen landt
 zatender op al ghewapent ende toeghe-
 rust / bereyde om te bespynghe oft hwa-
 te verweeren / na dat het ghelegen mocht
 komen. Ende op datse dooz Alquise niet
 bekenet en mocht werden / baden sy haer
 zoo onkenbaer te maken als sy konde
 Ende rydende na een groot bosch / von-
 den sy op eenē kruyswech twee Ridders
 die op hun Peerde schyden / vande wel-
 ke den eenen int swerte ghewapent / al-
 leenlijc in synen Schildt gheschildert heb-
 bende een gheklouen herte / ende den an-
 deren al int wit / ende den Schildt van
 ghelijcken. Dien inde swerte wapenen
 sprac den Genzamen aen gantsch bel-
 delijc zegghe. Heer Ridder ic bid u
 laet ons ter liefde vande schoone Jon-
 vrouwen een Lance tamen by sin / het
 welcke ghy niet wepgheren en zult / zoo
 ic meue / indien ghy de zelve zijt die ic
 meue aenden Schildt te kernen / wiens
 vromen

vrolichheit in zoo veel plaetsen verbezt
is: te meer om dat ghy hier in een Landt
zyt/ alwaer de ghenen die lof en eere zoe-
ken te behalen dooz seften van wapenen
ende vrolichheit/werx ghenoech zullen
binden om hun te beproeven. Zoo moet
my Godt helpen/antwoorde den Cen-
zamen/ghemerct'trouleur van onse wa-
penen / die wy renparich hebben / zoo
meynd'ic veel eer dat ghy ons verzocht
zoudt hebben tot ghezelschap/als ict an-
ders. Ten is dat niet/ antwoorde den
anderen / ic begheere my eens te beproe-
ven teghen den ghenen daer ic niet als
eere van en kan behalen: want al hebbe
ic quaetste/zo en zalt my tot gheenschan-
de ghedpen / ende indien my tgheluc me-
de wil / dat ic v vermeestere / zoo zal al
uwen faem ende naem op my komen:
hierom bid'ic v myn verzoe met te wep-
gheren: ten zal ooc den lesten strydt niet
wesen / die v te voren komen zal / ghe-
merct de menichte der vrome Ridders
hier te Lande zijnde: Heer Ridder/ ant-
woorde den Cenzamen doet my de
vriendtschap/ende ontschuldich my vooz
dese repse van teghen v te steken / ende
begheert ict anders/ ic en zalt v niet wep-
gheren. Na dien zulcx v begheeren is /
zepte den anderē/ zoo en zal ic v wijders
niet quellen/ ende blijft Gode bevolen.
Ende den Cenzamen voozts rpdende/
zepte hy tot syn Medeghezelle: vooz-
waer dese twee duncken my vrome liede
te zijn/ ic wilde wel weten wie sy zijn. Ic
en weter niet af/ antwoorde den ande-
ren / maer (na dat ic kan mercken) zoo
en zal uwe vermaerthepde ons niet veel
met vrede laten het mach zijn/zoo't wil/
antwoorde den Cenzamen/sy en zullen
van my anders gheen antwoorde krij-
ghen als ghy ghehoort en hebt/ indien ic
kan. Aldus reden sy eenen langhen tijdt/
tot datse quamen in een lommerachtige
plaetse / alwaer sy afzaten om hun te
herverschen / want de hitte groot was /

ende aten van tghene Alquise by
hadde: daer na weder te Peerde ghez-
zijnde / reden sy zoo langhe dooz tbo-
datse aen eenen krupswech quamen
waer sy eenen Ridder te Peerde zittē
onder eenen Bueckenboom zaghen
ten met een Joncvrouwe/ tamen la-
ende zoo't scheen: maer zoo haest al
Ridder hun ghewaer wierdt / zoo to-
hy spnen Helmaen / ende de Lance
vupst hebbende / quam hy hun tegh-
roepende van verre: Ridder en rpdē
voozder / ten zij ghy my die Joncv-
we laet om te diene de ghenen die my
der ghenen boom verwacht Alquise
vooz reedt/ nam twoorde aen / ende
woorde hem: Ridder het is onnoot
dat ghy v hoofft daer mede breekt / w-
ic ben in te goeden bewaringhe om t
v daer toe ghedwonghē te worden. Ic
zal blijcken / zepte den Ridder v
Wosch. Hoe? antwoorde den Dupt
wy zijn ons tweedder / en wilt ghy
dwinghen! ic bidde v lieve vriendt / l-
de Joncvrouwe met vrede/ ende ons
ghelijcken. Dit en zijn maer woord-
zepte den anderen / sy moet mede /
ghy wilt oft niet. Ghy meynt het d-
ernstelijc/ antwoorde den Cenzamē
daer toe heb icse te langhe bewaert / t
haer zoo goeden koop over te laten, di-
gaet elders een Dienstvaecht zoeken
vooz v Beminde / want aen dese zal
missen. Ja/ zepte den anderē/ schudde
de thoofft nu zal sy haer dienen/ ende g-
ooc. Dit zeggende liet hy tvisier v
spnen Helm neder / ende quam tegh-
den Cenzamen met zulckier kracht / d-
hy syn Lance vrac tot aen de handt hav-
maer Lisuart trefte hem zoo wel dat
hem doot vanden Peerde stiet: waer v-
de Joncvrouwe gantsch mistroostic
zeer jammerlijc riep: O ghy stuc Wosch
die daer om ghebracht hebt die ic t
Weerelt meest bemindde / dese mo-
zult ghy noch dier bekooopen: ende ha-
zelve

zelven het hant wtreckende als ofse
half sinneloos hadde gheweest/ liep sy op
jaer telle zittende lanx t bosch / alwaer
jun de twee Ridders niet en volghden/
naer reden zoo langhe tot dat hun den
vondt overviel / ende komende in een
jour was / zaten se vanden Heerde / ende
se de toornen asdoende / lieten se gaen
wepden. Doen aten sy een wep nich / en
leiden hun ter ruste tot smorghens
dorch / ende weder te Heerde ghezet
ynde / hoorde se hun roepen / ende om
yende / zagghen se de vyersse vande over
eden Ridder die met luyder stennen
cley : Wacht ghy Schelmen / wacht / nu
zult ghy uwen loon ontfanghen vanden
overlast die ghy ghedaen hebt den ghe
nen dit beter was als ghy lieden. Nu
zoo hadde sy by haer de twee Ridders
int Wit ende Swert die sy sdaechs te
boren ontmoet hadde : de welke zonder
eenighe ontzegginghe quamen gheloo
pen teghen den Genzamen ende den
Dupisch / diese zoo wel ontfinghen / dat
den swerten Ridder syn Lance byac op
den Genzamen / maer int booz by passe
ren werdt zoo zachtliken ontmoet / dat
hy al verdooft ter aerden viel / van ghe
lycken ghebeurde ooc den anderen : doch
sy stonden beyde metter haest op / ende de
handen aen t rapier en slaende / zeyden
sy tot d'ander Ridders / zit af / oft wy
zullen v Heerde doot steken : ende sy van
den Heerde zijnde / beghonnen sy onder
hun vieren zulcken ghevecht / dat beyde
de Jonchvrouwen hun lieten boren staen
noyt zulcken perijckelusen ghevecht ge
zien te hebben : ende sy hielent al zoo gaen
de d'een teghen teghen d'ander meer als
een groote ure / zoo dat men qualijc kon
de oordeelen wie tbeste hadde : maer ten
lesten / den Dupisch vrecht dien mette
Witte wapenen zoo verre / dat hy begon
te swacken / zonder eenighe weer meer
te konnen bieden / dan alleenlijc de slagen
af te heeren van synen Vpandt : ter ander

syden d'een niet de Swerte wapen / be
merckende dat hy den besten Ridder der
Werelt boren hadde / schiep zulcken
moet / dat hy hem zulcken slach ghaf / dat
hy niet d'een handt op d'aerde viel : daer
over den Genzamen gantsch verstoort
zijnde / viel hem weder zoo dapper aen /
dat in korter stonde twelvt bezaept lach
met de stucken van des Swerten Rid
ders Harnasch / ende tgras root van sy
nen bloede : des niet teghen staende hy
verweerde hem kloeckelijc als t vroom
kampionen hoe wel hy / maer een lileyn
stuc van synen Schildt meer en hadde /
daer hy hem mede verweerde ten besten
dat hy konde. Doen werdt sy die haer
Lief verloren hadde / ghewaer dat se niet
ghewroken en zoude werden : daerom
half desperact zijnde / sprong sy van haer
telle / ende nemende een stuc van een
Lance daer het scherp aen was / zeyde sy
overluyt / dat het elc een konde hooren :
Godt en moet niet ghehenghe dat ic lan
gher lede na den ghenen die my liever
hadde als syn eyghen ziele. Met dat sy
dit ghezept hadde / stac sy haer zelven in
de kele / dat se doot ter aerden viel. Den
Genzamen hier van verwondert / hoe
wel hy d'overhandt hadde / zoo trat hy
wat aen d'een syde / bemerkende de vrom
icheydt van syn wederpartye / die hy
grootelijc by hem zelven preeg / ende
vraeghe hem om wat oorzaak hy dit
ghevecht aenghenomen hadde. Ter lief
de van dese Jonchvrouwe / antwoordde
hy / die daer doot licht / die ic beloofst had
de v om te venghen oft selve te sterben.
Sy is nu / zeyde den Genzamen by Godt
oft booz alle Dubelen / ende ghy om sla
ghen van uwe belofte / dus laet ons tge
vecht staken / twelc ic aen v verzoekte om
de vromicheydt die ic in v bevonden heb
be / ende dattet v believe my uwen naem
te zegghe. Ende hoe wel den anderen
die hy aen sprac / by na ter doot toe ghe
quetst was / zoo hadde hy nochtans zoo

F 8

groote

grootsen herte/dat hy syn sweert verghes-
fende/hem zepde: alzo niet/veel liever
verzoec ic d'onghesadighe Fortupne/
ende Lisuart toeblicghende / ghaef hem
twee zoodanighe slagghen/ dat hy hem
door de zelve overlast voelde: dies hy
ontfick van granschap hem zepde hoe
ghy Ridder/ zynde in het wterste wis le-
vens / heb ic ghezocht v het leven te be-
houden/ ende ghy wilt het verliesen: by
my trouwe het zal v ghebeuren: ende
synen arm op heffende ghaef hem zulcken
slach / dat noch helm / noch iet anders
hem int leven zoude behouden hebben/
zoo isweert hem inde handt niet ghe-
draept en hadde: niet temin den slach
was zoo gheweldich/ dat hy hem by na
d'ooreen oozlappen des helms affloech/
die met eenen van syn hooft vloech. Doet
werdt den Beniamen hem kennende en
zach dat hy syn Oom Florestan was/
des Koninc Sone van Sardaigne:
niettemin hy gheliet hem als oft hy
hem niet en kende/ noch ooc noyt gezien
en hadde/ ende zepde hem: Ridder / ic en
begheere niet dat ghy v voort verwon-
nen houdt / zuler niet zynde/ hebbende v
voort nemen vervolgt / zoo langhe als
uwe kracht toeghelaten heeft/nochtans
begheere ic uwen naem te weten/ oft ghy
gult steruen. Florestan/ die door verlies
van bloede zoo machteloos was/ dat hy
qualijc konde spreken/antwoorde hem:
Voortwaer Ridder/ dat ic dus langhe te-
ghen v ghestreden hebbe/is gheweest op
hope van by v te binden / tghene ic ver-
staen hadde in v te wesen / het welcke ic
ooc ghewisselijc bevonden hebbe/ dat is
de beleefthepdt / de welcke ghy te my-
waerts zyt ghebruyckende / zonder te
ghedencken den overlast ende mopenijc-
heyt die ic v aenghedaeen hebbe: wijsders
zoo verzecker ic v dat ic de Sone be van
den Koninc Florestan / ooc alzo ghe-
naemt als myn Vader. Zoo moet my
Godt helpē zepde Lisuart/Heer Ridder/

ic hebbe menichmael van uwe gro-
vromicheyt hooren vermanen / de wel-
ke ic minnemer en hadde geloofst za-
danich gheweest te hebbe als icse nu u
bevonden hebbe: hierom bid' ic v dat v
gode Vrienden blybē/ op conditie no-
tans dat ic van nu voort aen t'uw-
dienste zal wesen. En zepde Florestan
zuler komt my toe aen v te verzoecke
Ter wylensp dese vriendelijcke reden
tzaemen hadde / zoo hadde den Duysche
Ridder/ dien met de Witte wapen mit
aerden ghevelt / ende hem den helm a-
gedaen hebbende (meynende hem voort
om te brengen) zoo werdt hy ghewac-
dat hy syn Nebe Parmenir was / waer
van den Duysche/ hem ziende in zulke
noot / tot hem zepde / zonder nochtan
hem zelve te laten kennen / dat hy her-
leven wilde schenckē om de vromicheyt
die hy in hem bevonden hadde. De
Beniamen brachde Florestan/ wie den
anderen Ridder was die met hem ghe-
komē was. Het is/antwoorde hy/ myn
Broeder Maer ghy/ zeght my wie hy is
die hem zoo wel ghetraecteert heeft hy
werdt ghenaeint/antwoorde den Ben-
iamen/ den Duyschen Ridder/ ende ko-
men tzaemen wt Duyschlandt. Doen
zaten se alle vier te Beerde/ ende aen mal-
kanderen oozlof nemende / reden Flore-
stan ende Parmenir na een Kasteel met
wijt van daer / alwaer sy wel bezocht
werden ende hunne wonden ghenesen /
niet zonder hoochlijc te prijse de vromi-
cheyt vande twee Ridders die sy teghen
ghehad hadden. Maer alzo der een
Historie besonder van hun is/ zoo en zul-
len wy al hier van hunne vromie daden
gheen vermaen doen: alleenlijc zal ic
dit zegghen/ dat Florestan dese Swerte
wapenen droech om dat Griliane een
ander ghetrout hadde/ ghelijc voren ver-
haelt is / hoe wel zuler syn liefde niet en
verminderde/maer bevinde haer noch
zoo zeer alst moghelijc was / hopende
(den

(den naem van Man verloren hebben, de) metter tijt noch voorde Liefste ghehouden ter werden / daarom voerde hy in synen Schildt een ghespleten herte als voren.

Hoe den Eenzamen ende Duytschen Ridder met Alquise door t'bosch rydende, Dinerpie des Keyzers van Roomē Sone aen den Eenzamen verzocht om een Lance met hem te moghen breken, ter liefde vande Ioncvrouwen.

Het veertichste Capittel.

Inuart en Perion van Florestan ende Parmenir gheschepden zijnde / lietē Alquise hume wonden visiteren / die t'allen gelucke voor hem / met jaer genomē hadde de reste vā de zalve die haer de Vronwe des Ridders / daerse selogeert hadde ghegeve hadde / met de welcke sy hun zo wel hielp / datse het rijtē daerom niet en lietē / zoo datse quamē te penden des Boschs / alwaer sy vernamen twelf Vromedarisen met dekens edert / eenighe der zelver met de wapenen des Keyzers van Roomē / andere met ghelroonde Schilden bezaept met vijf gouden bloemkens op eenen lazueren grondt / verzelschapt zijnde met vele Dans hebbende op hume hoofden / stam in luyden / ende draghende woyp pylen ende haetsen in hume handen / ende hun olghden tien Ridders in volle rustinge / ende aen eenen der zelver vraghde Lisart ende Perion / (lustich zijnde om te weten wiens tien het was) wie den zelven toequam. Ghy Heeren antwoorde p / de Vromedarisen met Keyserlijke troonen komē de Keyserinne van Roomē toe / ende d'ander vijfde met de goude bloemen den Koninc ende der Koninghinne van Sardaigne / die ghelickelijc aen bezoeken den Koninc Amadis en

de Koninghinne Orlane / ende top volghen hun. Nu heb ic v volcāt / dus be vele ic v Gode / ende volghen myne Medeghezellen. Dit zeggende / reede hy voort : Dus vraghde den Eenzamen aen den Duytsch watse doel wilde. Jansen raedt is / dat wyse al hier verwachten / ende neven het bosch laten passeren. Paulijer en hadde hy dit ghezept / ofte sy en zaghen aen komē hondert Ridders niet twintich zoo groote Vrouwen als Ioncvrouwen / voor alle de welcke de Keyserinne quam / die eenen Ridder ghelepde een wit Varnag aenhebbende / zoo bedect met kostelijcke ghesteenten / dat het onweerdeerlijc was / ende voerde in synen Schildt bliuckende als Chystal zeven letters / alle B. Na hem volghde den Koninc Florestan met de Koninghinne Sardinire / ende voort d'andere Ioncvrouwen int ghezelschap vande andere Ridders. Sy reden zoo dicht voor hy den Eenzamen en den Duytsch / datse dien inde witte wapenen hoorde een Ioncvrouwe tot hem roepen / tot de welcke hy wat zepde / en sy t'ghezelschap verlaten quam metter haest gherede an hun toe / die vriendelijc groetende / ende sy haer van ghelijcken / haer vraghende oft haer iet beliefde. Ic bidde v / antwoorde sy / my wt belofsthepdt te zegghen wie van v beyden den Eenzamen Ridder is. Ioncvrouwe antwoorde hy / dat ben ic / berepdt t'uwē dienste. Ic danke v dypsent fout / zepde sy / ic geloove vastelijc dat ghyt zijt / want de mare van uwe vromicheyt / is alreede zoo wijt ende breedt ghelopen / ober de gantsche Werelt / dat ghy v qualijc zoude konnen bedect houden / het welcke blijft aen dien Ridder (hem wijsende dien met de witte wapenen) die v van verre is worden kennende / ende om de vromicheyt die hy verstaen heeft hy v te wesen / ende om dat heden den eersten dach is / dat hy de wapenen ghedraghen heeft / zindert

¶ ij

dag

dat hy Ridder gheslaghen is/ zoo bidt hy
vmet malkanderen ter liefden vande
Wionwen alleenlyc een Lance te byke/
op dat hy mach zegghe zulcx ghedaen
te hebben / teghen den besten Ridder der
Weerelt/ na welckers kennisse en vrient-
schap hy is hakende/ ende hem geluckich
zal houden / die vercreghen hebbende:
dit alles / om dat misghien noyt eenich
nien Ridder dat gheluc gehad en heeft /
noch die eere van teghen alzulcken vromen
Ridder een Lance te byken / inden
eersten dach spuer wapeninghe. Jonc-
vrouwe / antwoorde den Genzamen/ ic
bedanke vriendelijc den ghenen die zoo
goeden ghevoelen van my heeft / ende
den bereydt om hem te believen / niet
alleene in tghene hy aen my verzoect/
maer ooc in alle andere zaken: want dooz
d'eere die hy my doet/ zoo ben ic zoo zeer
in hem gheshouden / dat al waert schoon
dat ic r'nschtste hadde van dit steekspel/
zoo en kan ic eben wel niet als eere daer
dooz behalen: Ende midts dien dat ic
gheen Lancie en hebbe/ zoo bidt hem vā
mynent wegghen dat hyper my een zepn-
de/ op dat ic zulckē kanse van eere te be-
halen niet en late dooz by gaen. Dooz-
waer / zepde de Joncvrouwe/ ic merckie
nu wel/ dat de vromicheydt ende beleef-
heyt veel tijts malkandere verzelschap-
pen. Doen keerde sy wederom/ latende
beyde de Ridders in groote verwonde-
ringhe / wie dien jonghe Ridder mochte
wesen/ die niet zoodanige beleefde woor-
den het steken metter Lancie verzocht
hadde. Strax daer na quam de Jonc-
vrouwe wederom/ brenghende een Lan-
cie/ die sy den Genzamen presenteerde/ tot
hem zegghe: Heer Ridder/ Don Flore-
stan de koninc van Sardaigne ontbiedt
v by my dat hy dooz dese repse v Peter
zal wesen/ ende schenct v dese Lancie de
welcke hy bidt te willē gebuyckē naer
hare weerd. Joncvrouwe/ antwoorde
hy/ tgheluc spns gheschences/ zal my ver-

oorzaecken syn begheerte te bymoet-
gher na te komen. Ende deur dien
inde wapenen nader was ghekomen/
beerdich om te loopen / zoo verliet t
Genzamen de Joncvrouwe / ende g-
vende syn Peerd de sporen / liepen
twee Ridders teghen malkandere/ ma-
int by een komen verhef den Genzan-
syn Lancie / maer die inde witsse wap-
nen trefte hem zoo strengheijc / dat
Lancie in stuckē vlooch / ende syn Pe-
keerende / zepde hy int vooz by ryde
Ghewisselijc Heer Ridder / uwe beleef-
heyt is veel meerder als inender noch
spzeet / ende ten is niet te verwonder
dat uwen goedē faem ende naem daeg-
lijcx vermeerder ghelijc sy doet/ dewil-
ghy my zonder raken zoo wel hebt be-
wonnen / dat ghy my van nu voozt a-
meught ghebieiden als de ghene die v l-
gheert te dienē ende te eeren. Ridder an-
woorde den Genzamen / ghy zijt zel-
die my verwonne hebt dooz uwe beleef-
heyt/ die niet alleene ghenoechzaem en
om de beleefde rovertreffen / maer zel-
den opgheblasensten ende hooverdu-
sten Ridder der Weerelt/ derhalven bi-
ic v my te willen zegghe wie ghy z-
Ic ben / zepde hy Dinerpie / Sone d-
kepers van Roome nu zo blijft Go-
bevolē/ want ic zie de keperinne vooz
varen/ ende aldus reedt hy henen. D-
Genzamen riep de Joncvrouwe die he-
de Lancie ghebracht hadde / ende zep-
haer: Vriendinne/ brenghet dese den k-
ninc wederom/ ende zeght hem dat ic
begheeren volbracht hebbe / ende dat
zulcker boeghen/ dat beyde de partijen
vreden zijn/ ende dat ic syn Dienaer be-
tot wat plaetse hem zal believen my
ghebuycken. Het welcke sy beloof-
Florestan te zegghe / ende hem goed-
about ghewenscht hebbende/ volghde
de keperinne/ hem latende by de Dup-
ende Alquise / aende welcke hy vertel-
alle de woorden die hy ende Dinerp-
ezamen

ezamen ghehadt hadden. By myn ziele/ zeyde Perion/ ic en zach hem noyt dat ic weet/maer/na v zegghe/ zoo is hy wel een vande beleefste Ridders daer ic opt van hebbe hooren spreken. Hierentus- schen quam de Jonckvrouwe by Flore- stan/ den welken sy de boodtschap van- den Eenzamen dede/ vande welke elc een begon te lachen/ grootelijc prysen- de syn vromicheyt ende beleefsheyt/ als oot het fraey steken van des Keysers van Roomen Sone. Ende alzo houten- de/ reysden sy na Fenuse/ alwaer hem de Koninc Amadis hiel/ also het een lieflijc ende lustich landt was/ vol ghenuechte/ eenschoone Stadt ende een vande beste havenen van gantsch Byzaignen.

Hoe den Eenzamen ende den Duytschen Ridder Alquise zonden aenden Koninc Amadis, ende vande redenen die sy met hem hadde.

Het eenenbeertichste Capittel.

Dienacht bleef den Enza- men met syn gheselschap int Bosch/ ende sanderdaechs smogghens vzoegh/ zaten sy weder te Beerde. Sy en had- den niet langhe ghereeden/ ofte hinnen ontmoette eenen Ridder zeer moede ende mat/ ende syn wapenē gantsch bebloedt/ den welken sy vzaegghen wie hem zoo ghetracteert hadden: Myn Heeren ant- woordde hy: ic hebbe in dit Bosch ghe- bonden twee Ridders die een Jonckvrou- we wilden verkrachten/ de welke ic zoo wel verlost hebbe/ dat den eenē Schelm daer doot bleven is/ ende den anderen is ontloopen/ ende niet hem te volghen heb ic myn Schildt-knechten verloren: Ende deur dien ic my ghelwondt voele/ zoo rijdt ic al zoetkens na een myn goe- de Vyfent/ om te beter gheholpen te worden. Den Eenzamen ende syn He-

deghezele was desen bystaendte aende Jonckvrouwe ghedaen zoo aengenaem/ datse hem baden hun spnen naem te wil- len zegghe. Myn Heeren antwoordde hy/ mynen naem is Angrote van Estravaus/ ende ben opperste Hof-meester vanden Koninc Amadis/ door wiens bevel ic na Londen trecke/ om de Rid- ders aldaer de wete te doen/ dat de Ko- ninc/ ter eeren vande Keyserinne Leo- norine/ te Sinyen die aenstaende was/ openhof wilde houden/ ende alsoan met eenen Ridder slaen zoude den Prince Rardel/ ende een Sone vanden Koninc Porandel/ onlanc te voer tot dien eynde aldaer ghekommen: Hierom bid ic v myn Heeren/ myn Schildt-knappen de- sen wech die ic in rijde te wijzen/ in dien ghy hui onmoet/ ende nam aen hun ooz- lof/ hui bedroeft latende over t'perijckel spuer woude/ ende sy reden zoo verre dat se quamen daer den Ridder lach/ die An- grote verflagghen hadde/ en eenen Boer/ dien sy vzaegghen ofte noch wijdt vande Stadt van Fenuse waren. Ontrent tien mijlen oft wat meer/ antwoordde hy/ en ic hebbe desen mogghen de wech oot ge- wesen aen eenen grooten hoop Ridderg ende Joffrouwen/ onder de welke men my zeyde te wesen de Koninc ende de Koninghinne van Schotlandt/ die den Koninc Amadis gaen bezoecken. Sy bevalen hem te Gode/ ende reden voort tot ontrent der Sonnen onderganc/ dat- se hui bondē by een Riviere/ by de wel- ke sy een verlaten huys vonden/ alwaer sy afzaten/ ende zonden om victalie na een Slot datse zagghen een halve mijle van daer. Hierentus schen spraken sy tza- men om binnen Fenuse onbekent/ ende verandert van wapenen te willen gaen/ om niet meerder vryicheyt ende te beter te mogghen zien d'aen staende feestē ende triomfe: Tot dien eynde zonden sy san- der daechs Alquise aen den Koninc A- madis/ om hem te kennen te ghebe als datter

datter twee vyeemde Ridderſ / (vande welcke den eenen hem bekend was) aldaer ghekomē waren / om hem eere aen te doen / ende om zic te quiten van ſyne belofte hem ghedaen opt Kasteel vander Hoortſe: ende datſe hem daerom vziende-lijc baden hem een Tente te willen doen hebben / alwaer ſp bupten in mochten logeren / alzo ſp inde Stadt niet en wilt n wesen. Alquiſe die wel bedreue was om zoodanighe bootſchappen te doen / reysde den gantschen dach / tot ſabontſ toe / datſe inde Stadt quam / wel bewimpelt / op dat menſe niet en kende: en ghinc na t Paleys toe / alwaer ſp den Koninc Amadis vonds / verzeſchapt met de Koninghen Floreſtan ende Agapen / de Princen Dierpie / Adarſel ende andere: ende hem de behooyliche reuerentie ghedaen hebbende / na de ghewoonte / zo ſp ſp albus : Heere den grooten ſaem ende naem van uwe deughtſaemhepdt ende vromichepdt / heeft van verre lande alhier in deſe Contrepe doen komen vele vrome Mannen / om v te dienen ende te eeren / ende onder andere twee / in welckers ghezeſchap ic ben / vande welcke den eenen ghenaeemt werdt den Eenza- men Ridder / die ghy ghezien hebt opt Kasteel vader Hoortſe / in diene v in dach- tich is / doen ghy aen hem begheerde v in v landt te komen bezoeken / ende den anderen is den Duytſchen Ridder : de welcke om de begheerte die ſp hebben v te dienen ende te eeren / vooz ghenomen hebben eenighe daghen alhier te bliuen: Hierom / Heere / zal v beliben te doen hebben eenighe Tente / inde welcke ſp bupten de Stadt moghen logeren: want ſp en willen niet bekend wesen / vooz ende gheer ſp anderen laſt en hebben van hun- ne Veninde. Amadis hadde alrede ver- ſtaen datſe in groot Vreſtaign n waren / ende hadſe gheern by hem gehadt daer- om gheſp Alquiſe deſe antwoorde: Joncvrouwe myn Lief / ghy zult den

zegghen datſe my van gantscher Hert- willekom zullen wesen / ende dat ic h- danc weet / der eeren die ſp my ende ghezeſchap willen bewijſen / ende d- men hun na hun beliben dienen en- eeren zal / tzn datſe bekend willen we- oft niet. Doen ontboodt hy de Gra- Sandalin: Graue / zeide hy / verzeſcha- deſe Joncvrouwe / ende bezieet waer ſp- Tente begheert gheſtelt te hebben / en- maect dat de ghene die haer wt ghezo- den hebben daer komende / berpdt bi- den alles wat ſp moghen van doene he- ben / Alquiſe den Koninc hooghlyc bedanckende / volghde den Hertoghe die haer wees de plaetſe daermen tou- nopen zoude : ende alzo ſp herwaert ende derwaerts zaghen / zo verkoo- Alquiſe een plaetſe om de Tente te ſlae- tuſſchen den in ganc des boſchs / ende d- Zee-ſtrandt / ende alzo ſp ordineerd- werdt het ghedaen. Doen nam ſp ooylo- aen Sandalin / om na de twee Ridder- te keeren / die ſp verzeerde datſe ſande- ren daeghs al daer zouden wesen. I- bidde v Joncvrouwe / zepde hy : Doe- myne recommandatien aen den Eenza- men / ende zeght hem dat hy vooz ong- zo veel ghedaen heeft opt Kasteel van- der Hoortſe / dat ict myn leven lanc za- ghedencke / ende dat hy aen my een Rid- der heeft tſpnen dienſte. Doen reedt Al- quiſe haers weghs / tot datſe quam daer- ſe de twee Ridderſ ghelaten hadde / de- welcke ſp vount tzaemē koutende hoe ſp- hendieden zouden draghen int Hof van- den Koninc Amadis.

Hoe den Eenzenen ende den Duytſch aen- den Koninc Amadis verzochten den tijt- van acht daghen met hun beyden , het- ſteec-ſpel te moghen houden staende- teghen alle de ghene die wilden komen- tournoyen oft een Lantio bicken.

Hee

Het tweeenbeertichste Capitel.

Louise wederom ghekeerdte zijnde/ alzo ghezeght is/ en hare antwoorde den twee Ridders verclaert hebben/ de/300 beslotē sp na de Stadt van Fenuse te trecken / alwaer sp twee daghen daer na quamen / alzo de koninc Amadis wt der Kercke quam / alghewapent met de Helmen opt hooft: maer den Cenzamē was zoo vermaert/ dat hy van elc een bekent was / als ooc hy sone wapenen zoo dat elc een riep: Wilckome zij den vromen Ridder die onsen Koninc verlost/ ende de twee Keusen vant Kasteel der Kootsen ghedoodet heeft. Doen zaten de twee Ridders af / ende de trappen vant Paleys op gaende / ontmoetten sp Dimerpie den Koninghen Prince / Adariel ende Clinie / de Sone vande Koninc Porandel/ de welke verstaen hebbende hunne komste/ quamen hun te ghemoete / om hun te eeren. Den Duptsch ende den Cenzamē werden Adariel ten eersten kennende / der halven dachten sp wel dat d'andere twee groote Heeren kinderen moesten wesen/ alzo dat de onthalinghe hun t'aenghe-riamer was: ende dese jonghe Princen vachten hun daer de Koninc hun was verwachende/ verzelschapt met de Koninghen Don Florestan ende Agraies/ de Keperinne Leonorine/ en de Koningshinnen Oriane/ van Sardaigne/ ende van Schotland / als ooc de Princesse Brisenne/ des Konincs Amadis Dochter / een vande schoonste Princesen der Deerelt / ende zoo vermaert / dat Dimerpie ober wonnen van Liefde/ zonder laet ghezien te hebben/ expzesselijc van hoo men ghekomen was/ ter liefde van laet/ na groot Betanten / onder tdesel- ian syn Moeder de Keperinne te ghe- eyden / ende voerde in synen Schildt ze- ien letteren van B/ zijnde de eerste letter

van haren naem / om daer mede te ken- nen te gheuen den lust die hy hadde ont- haer te dienen/ ende te eeren. Den Cen- zamen ende den Duptsch inde Zale ghe- komen zijnde / zoo hooft de koninc A- madis op/ met alle die hem verzelschap- ten/ om hen t'ontfanghen: ende Amadis komende by den Cenzamen omghelste hem: maer den Cenzamen knielde niet d'eene knie ter aerden/ zeggende: Myn Heere / ic bidde v ootmoedelijc my vooz ontschuldich te houden/ al ist dat ic om v eere te bewysen de Helu opt thooft hou- de. Myn goede vriendt / antwoorde de Koninc/ hem op lichtende vander aerde: ic en weet niet waerom dat ghy genuech- te hebt/ v alzo bedert te houden/ zijnde v vrome ende Ridderlycke daden elc een zoo wel bekent. Doen omghelste hy van ghelijcken den Duptsch/ ende hen bepde by der handt nemende/ bracht hun by de Koningshine Oriane/ tot haer zeggende: Me-vrouwe/ het is meer als reden / dat Ridders / die zoo wel hen belofte na komen/ wel onthaelt worden. Oriane terstont op staende / omghelste bepde de Ridders / die vooz haer op hun knien zaten/ als ooc deden de Keperinne/ ende bepde de Koningshinnen / ja zelfs d' In- fante Brisenne/ alzo't Amadis haer be- lastede / waer van den Cenzamen hem zoo ontselde / dat hy by na van hem zel- ven viel / denckende op syn Alderlieste / die dese Princesse gantschelijc was ghe- lijckende / doch de schaemte die weder- hiel hem / ende met eenighe kleemoe- dichheyt zeyde hy tot de Princesse: Me- vrouwe / zoo schoone als ic opt eenighe ghezien hebben/ dewyle ghy my zoo goe- den onthalinghe doet / zoo zal ic v Die- naer wesen / zoo langhe ic hier in Ko- ninc landt zal wesen / v belovende dat ic niet en zal doen ofte ten zal wesen t'u- wer eeren. Van dese rebenen werdte Brisenne eenichzins root van schaemte/ ende met fraeye beleeftheydt bedant sp hem

hem hooghlijcx/ tot hem zeggende datse
haer voor zoo gheluckich hiel van dese
presentatie / als haer Vader tot grooter
eerespae komste aen ghenomen hadde.
Van welc zegghe de koninc Amadis
een goet behaghen hadde. Ende al zoo
de Tafels ghedert waren om het noen-
mael te houden/ en de koninc zeker wist
dat de twee Ridders niet bekenit en wil-
de wesen / naer logerē wilden in 't veldt
in een Tente/zo riep hy de Grave Gan-
dalin/ ende beval hem hun te brenghen
inde Tente die voor hen ghestelt was/
ende dede hem voor zien van alles dat sy
behoefden. Als doen ver trocken den Cen-
zamen en den Dupsch wt de Zale/ en A-
daniel ende Dinerpie ghelepten hem/ die
niet zeer wel ghemoet en was over de
Bedenen die den Cenzamen teghen By-
fenne gesproken hadde / twelcke hy voor
die tijt al zoo liet passeren/ en hem bieden-
de goeden dach lieten syse by Gandalin/
die volkomelijc des koninc bevel na
quam: want inde Tente komende/ von-
den sy al daer kleeren / bedden / spijse
ende dzanc/ende alles wat hen van noo-
de was. Alquise verwachtde hem al-
daer / ende Gandalin om hem niet ver-
dzietich te vallen / wetende datse hem in
syn presentie niet ontwapenen en zou-
den nam aen hen oorlof. Doē verbersch-
ten sy hem / ende dede hem noenmael met
goede appetpt: doen rustede sy tot by de
abondt / ende hem wapenende keerden
sy wederom na den koninc/ die met den
Keuse Argamont sprac over het innemē
van Persen / by den koninc Morandel:
Ende de koninc Amadis wilde ooc een
armade toe rusten om die te zeyden na
Esplandian / die syn rekeninghe maerte
van zelfs in perfoone daer te trecken:
maer ziende de twee Ridders in komen/
zoo veranderde hy van propoost / ende
stondt op om hem t'ontfanghen: maer
den Cenzamen quam hem te voren / de
welcke voor hem neder knielende / over

lupdt tot hem zeyde / dat het elc een hi-
ren konde: Machtichste ende doozluc-
tichste koninc / d'oorzake onser kom-
herwaerts over / is Princpalijc gh-
weest om uwe Majesteit te diene/ma-
al zoo wy int Hof verstaen hebbē de see-
die ghy desen Singen voor ghenom-
hebt te houden / zoo hebben wy bedac-
een bede aen uwe Majesteit te verze-
ken / die wy ootmoedelijc bidden ons
willen gunnen / het welcke is dat v-
moghen den tijt van acht daghen m-
ghen steken metter Lantie / te ghen a-
de ghene dient believen zal hun tegh-
ons te beproeven / ende dat op dese co-
ditie: uwe Majesteit zal buptē de Sta-
(indient v beliest) doen maken eenig
Taneelen/ voor v ende de Vrouwen/
andere diē v believē zal/ om de genoec-
te van desen aenflach te zien. Wy zull-
aen Calomnie hanghen twee Schild-
hanghen na d'onse ghemacēt / ende
ghene die de zelve aenraken / zullen gh-
houden wesen teghen ons te tournoye
voor ghenomen voor zoo veel wy t-
langht / niet aen te vanghen ten zint
eeren ende dienste vā Me-vrouwe B-
fenne uwe Dochter: want zoo langhe
in dese quartieren zal wesen / zoo zal
wy voor haren Ridder houden / indie
haer beliest wy voor al zult een aen te n-
men/ende zal ons steken aldus toegae
Dat niemant ons en zal moghen v-
roepen metten sweerde/want ons voo-
nemen en is niet als om ghemachte a-
te rechten/sonder yemandt leet te do-
maer ie ofte myn Medeghezele zull-
Ridderlijc steken teghen den ghenen/ d-
eenen van ons beyder Schilden aengh-
roert zal hebben/ ende zullen zoo lang
loopen tot dat d'een oft d'ander ter a-
den zal vallen / ende indien wy beyde t-
aerden vallen zoo zullen wy weder
Peerde zitten/ ende zoo langhe loopē t-
dat een vā beyde in syn zadel blijft: Ma-
indie wy/ die desen aenflach voor wend

er aerden ghebelt werden/300 zullen de
ghene die de verwinders zyn/ghewondē
wesen / de besteinde acht daghen te vol-
ueren/ende wy ontslaghen: ende indien
en Ridder alleen hem teghen ons stelt /
nde ons d'een vooz ende d'ander na af-
werpt/die zal ghehouden wesen/de zelve
ondirte alisen te volueren/maer indien
hy maer den eenen af en stoot / ende den
anderen hem daer na af stoot / 300 zyn
up als te voren. Ende indien het We-
uouwe Brisenne beliest / sy zal ons vooz
leken Ridder die afghevozen wordt /
en Plumagie schencken / met den name
ns ghennen die den zadel gherupint zal
hebben / tot ghedachtenisse dat dit tour-
noyspel t'haerder eeren op gherecht is.
Ter goeder trouwen / antwoorde de
koninc/ten zal v niet ghewepghere wer-
den: ende dat meer is / indient v goet
dunct/te seggher noch dit toe. Indien
tenighe vzeemden ofte onbekenden Rid-
der komt ten tournoye / ende 300 ghe-
luckich is/dat hy v liede beyde afwoypt/
welcke zoude konnen gheschieden / al-
300 het wel ghebeurt dat eenen slechten
enen betteren als hy is afwoypt / 300
en zal desen vzeemden ofte onbekenden
niet moghen verhinderen de reste van
uwen aenslach:maer zal ghehouden we-
sen teghen my te steken vooz eenen der-
den/ende 300 hy vanden Weerde valt/300
zal hy de reste des tournoys volbrin-
ghen ghelyc ghy voozwendt: maer ghy
lieden niet/ indien ic hem afstoot: Ende
dese ordonmantie zal alleenlic wesen
vooz de vzeemde ende onbekende / ende
niet vooz d'andere:het welcke alle d'om-
staenders wel behaechde/ behalven Di-
nerpie / di hier over wel 300 verdrictich
was/als Brisenne wel te vreden vanden
aenslach diemen ter liefde van haer ende
thar der eeren dede. Maer Dinerpie die
niet grooter vierigher liefde ontfangen
was/vreesde dat zulcx grootelijcx tot sy-
nen na drele geschiede zoude/ hoe wel hy

hem binnen hiel / ende alsdorn zulcx niet
en liet blijken. Ende men gaf Arguian
Gandalins Sone last / ten eersten buy-
ten der Stadt zoodanighen Taneelen te
doen op rechten/ als den Enzamen be-
gheert hadde.

Hoe de Koninc Amadis verzelschap zij-
de met vele groote Heeren ende Edel-
lieden bezocht vverdt vanden Prince
Olorius van Spagnien, die hem quam
bidden dat hy hem Ridder wilde slaen.

Het dypenveertichste Capittel.

Alzoosy int Hof noch waren
spykende vade t'verzocht des
Enzamen Ridders aenden
Koninc / 300 quam daer een
jonge Edelman ghekleedt in
goude Laken/ghewoerdt met Peerlen
ende kostelycke ghesteenten/ schoon van
ghedaente/Lanc van persoonen/ende 300
fraep van leden/dat hem elc een verwo-
derde. Hy hadde hy hem twintich Rid-
ders ende 300 veel Schildt-knapen: int
aenkomen bewees hy den Koninc Ama-
dis groote reuerentie / ende met d'een
kinie op d'aerde kuste hy syne handen:
maer de Koninc ontfingh hem vziende-
lic / ende vzaechde hem wie hy was.
Heere antwoorde hy: men noemt my
Olorius van Spagnien / ende ben de
Sone van Koninc Don Brian / alwen
bezoonderen goeden Vriendt / de welcke
(dooz myn vziendelijc verzoet) my tot v
zopndt / om de Ridderschap van uwe
handt t'ontfanghen/ het welcke ic v oot-
moedelijc bidde my te gunnen / alzo ic
verzekert ben dat my zoodanighen eere
van gheen beter handt en kan ghebeu-
ren/ gemeret de deucht ende vromicheit
daer ghy over de gantsche Weerelt dooz
vermaert zij/Amadis die de Castilian-
sche tale wel verstaet, omhelsde Olorius/
ende

ende zeyde hem : zekkerlyc myn Cousijn /
ghy zeyt wel ende waer dat ic myn
Vader een gantsch goet Vriendt ben / en
ic zal hem alle myn levē danc weten van
d'eere die hy door v aendoet / ende v des-
ghelijckē vande pynne die ghy neemt my
te komen bezoeken / als oec vanden lof
die ghy my gheeft : v verzekerende dat
ghy recht te passe ghesomen zyt / om te
ghenieten ighene ghy van my verzoect.
Doen ghelepdde hy hem by de Konin-
ghinne Oriane ende de Keyserinne Leo-
norine tot hen zeggheude : Me-vrouwen
ziet hier des Koninck van Spagnien
Sone / ic bidde v lieden hem wel te trac-
teren. Hy beleeft ende wel ghemanieret
zijnde / groette hen lieden ootmoedelijc /
doenwerdt hem eenen stoel ghebracht /
inden welckē de Koninghinne hem badt
te willen zitten. Ende alzo den Genza-
men ende den Duytsch wilden vertrec-
ken / zoo liet Amadis hem by de Vrou-
wen / om de twee Ridderg goeden about

te zeggē / tot sanderbaerhs twee Sinc-
abondt dach zoude wesen / datse weder
om quamen tsabonts laet / althijts mette
Helmi op thoest om niet bekent te wese
ende bonden de Prince van Spagnien
van Napels ende des Koninck Adran-
dels Sone / rijckelijcken ghewapent i
witte Harnassen / na de maniere der nie-
we Ridderg : de welcke inde Kercke ghe-
lept werdt / om de ghewoonlijcke wak-
te houden / ende den nacht met bedinge
over te brengen, alwaer hun de Keyser-
inne / de Koninghinne Oriane / vā Schot-
landt ende van Sardaigne / d' Infant
Brisenne / ende andere groote Vrouwen
Joffrouwen verwachteten / die een tgd
lant by hun ghebleven zijnde weder ver-
trocken / by hun latende Dinerpie die by
hun beleeft tot smorghens vzoech / dat A-
madis aldaer quam / vergezelschapt me-
beel Koninghen / Princen ende groot
Heerē / met de twee onbekende Ridderg
groote Vrouwen ende Joffrouwen.

Doen sloech hyse Ridderg / ende Oriane
gozde Glorius tswerdte aende sijde / de
Keyserinne de Prince Clinie / ende d' In-
fante Brisenne den Prince Adriel / ende
stract werdt Godt aengheroepen by den
Bisshof van Cantorberp / ende vā daer

ghingen sy na tPalers / alwaer de groo-
te Zalen al behanghen waren met zere
rijckelijcke ende kostelijcke Tapisseriē /
die de Koninc Lisuart hoorch loflijcker
memorien in sinen tijden hadde laten
maken : in eene der zelve was ghemacet
den

en frigt die Amadis ghehadt hadde te-
hen Ardan Canile die elc een ontzack:
d'ander tgebecht tegen de Endriague/
e proebe der ghetrouwe Minnaers/ de
erboden kamer / de proebe vande Ka-
tere ende vanden hooft doet niet bloc-
ien / den wreedden strijt vande hondert
ghen hondert / die de Koninc Lisuart
adde teghen den Koninc Gildadan/ ten
de als Amadis verloos den name van
in schoonen Brupnen. Van ghelijcken
de hoe hy verwon de twee stercke Reu-
n Fannonganad ende syn Sone Bar-
jant die ghevanghen wech voerden
Infante Leonorine. Waer den Cen-
men ende den Duptsch keerden na
unne Tente/ die sy hadden doen stellen
p de plaetse daer het tournospel zoude
iesen / alwaer sy vonden groote over-
loedichheid van allerley spijse/ende het
oemnael veerdich gemaect by Alquise /
so datse terstont aende tafel ghinghen
tten. Hierentusschen dede de Grave
bandalin al daer menichte van Lancie
renghen / ende presenteerde hem twelf
hebardeerde kostelijcke Peerden / met
out verciert / ende een kostelijcke sijde
Tente/ van wegen d' Infante Brisenne
un zeggende: Myn Heeren/ Me-vrou-
ie Brisenne outbiedt v liden by my
atse denet dat uwe Peerden mat ende
oede zijn vant langhe reysen / ende oot
iet zouden konnen volherden 300 vele
emengs/ dus sy v liden zeyndt dese xij /
iet volc om die te regeren/ ende v liden
en te zenghen / 300 wanneer ghy die
oudet moeghen van doen hebben / ende
300 ghy liden onbekent wilt blijven /
oo bidse v dat ghy v behelpt met dese
jden Tente / ende d'andere laten vooz
e Peerden / ende diese in bewaringhe
ebben. Hier zijn oot twee stucken gou-
en Laken/om met eenderley couleur te
decken de Schilden die aende Calom-
ne zullen hanghen / ende die ghy liden
ghebruycken zult:ende indien ghy liden

iet anders meer behoefte / sy heeft my be-
last v liden dat te doen hebben. Heer
Grave/ antwoorde den Duptsch/ ghe-
merct de groote beleefschepdt die Me-
vrouw ons bewijst / zonder haer tot
noch toe eenighen dienst ghedaen te heb-
ben/ 300 schijnt het datse ons 300 zeer
wilt verobligeren/ dat wy nimmermeer
gheenen middel en zullen hebbe om haer
zulcx te vergelden: nochtans ic ende
myn Medeghe zelle bidden v haer hooch-
lijc van onsent wegghen te bedancke/vooz
al van dese schoone Peerde/ met de wel-
ke wy verhoppen eere te behalen / ende
Ridderlijcke seymen ter liefde van haer te
betoonen. Doen nam Gandalin aen hun
ooslof/en sy deden terstont hunne Schil-
den bekleeden met het gouden laken / en
twee Peerden toerusten/ op de welcke sy
het tournop-spel wilden beghinne. Ge-
duerende dit gaen ende slaen / dede de
Koninc Amadis een groote myle int
ronde vele staecken stellen/ende daer aen
hanghen het gheschryft in houdende de
conditien die de twee Ridders ghecon-
senteert waren/ op dat d'aenkomelingen
niet ten steet-spele en zouden komē / dan
volghende het bespreec. De tafelen op ge-
nomen zijnde ghinghen sy na de Tance-
len / de Prince Glorius ghelepdde de
Keysferinne / ende Dinerpie de Princeffe
Brisenne/ ende vele andere Edelmans /
elc de ghene die hy lieft hadde / ende sy
en waren daer niet langhe gheweest/ of
sy en zaghen wt het Bosch komen met
ghemat rijde/ zes gewapende Ridders /
wel op ghezeten/ die de Schildē aenrac-
ten/ vande welcke de viere aen d'een sijde
ghinghen / ende d'ander twee voegghden
hyn t'eynden der loop-bane / verwach-
tende den Duptsch ende den Cenjamē /
de welcke twee stercke Lancien wzo-
chten/ ende hun aen't ander eynde stelden.
Doen begonnen de Trompetten ende de
Claroenen te slaen / waer dooz sy teghen
malkanderen niet zulcken geweld liepē/

dat de stucken der Lancien inde locht
vloghen / doch die van't bosch vielen ter
aerden / maer sy volbrachte hunne loop /
zonder steghelreep oft zadel te verliezen.
Hierom namen sy weder elc een ander
Lancie / ende daer en tusschen vertoondē
sic twee andere Ridderg / die de Fortupne
niet beter en diende als de voorgaende /
zoo datter vande zes maer twee en res-
teerden / de welke verhopende de recht
voorgaende te verbeteren / liepen zoo
teghen den Dupsch ende den Enza-
men / datse alle viere hun Lancien bza-
ken tot aende handt have / zonder datter
pemandt van hun vanden Heerde viel /
dies men elc een versche Lancie bza-
cht / met de welke sy zoo wel liepen / dat die
mede inde locht vloghen / maer int voog
by rijden was den stoot der twee Rid-
derg zoo groot / dat die van't bosch / (die
men aventuriers noemde) daerde moes-
ten bezoeken. Doen quamen de ghene
die ghestelt waren als Opzienders des
tournois om hunne namen te weten /
maer aler sy by hun quamen / zoo had-
den sy hun Helmen afghedaen / zoo datse
zagen dat de twee eerste waren Tellius
den Wlamin ende Prugian Gandaling
Sone : de twee daer na / Dragonis ende
Palomir / ende de twee leste / Garbate
van Vreesendael ende Amboz van Gan-
del / Angriote van Estravaus Sone / die
eerst van Londen quamen / van daer ge-
scheiden zijnde om by dit fraey ghezel-
schap te wesen / ende alzo sy onder we-
ghen het in houden des gheschrijfts ghe-
lesen hadden / zoo voeghde sy hun te
tournopen ghelijc ghy verstaen hebt.
Doen ghinghen sy opt Tooncel vanden
Koninc / den welcken sy groot eerbiedin-
ghe deden / als ooc alle de Heeren ende
Vrouwen / ende begonnē voort te hou-
ten van't tournop spel / grootelijc prisen-
de den Dupschē Ridder / wiens Faem
ende naem (zoo sy meenden) tot dier tijt
toe als begraven hadde gheweest. De

Koninc zepde datse willekom water
hoe wel sy niet ten bestē cuthaelt en ha-
den gheweest. Heere / antwoorde Ga-
bate / wy en zyn doch niet zeer wel on-
haelt gheweest / ende het verwonde
my / dat ghy toe laet dat vyeemde Ri-
derg d'uwe zoo qualijc tracteren / en
dat in uwe presentie. Dit zepde hy in
zulcken gratie / datse alle diet hoorde ha-
werden lachende. Hierentusschen zom
Brisenne met Griserte Landius Doc-
ter zes Plumagien / met de namen die
afgeworpe aende Beroepers des Stee-
spels / ende aler sy weder ghelieert wa-
zichinen wt het Bosch komen veertie
Ridderg / ende tetsont daer na noch tu
Ridderg / die alle aende Schildē quame
raken / ende twee ende twee aen de loog-
bane hun presenteerde / maer de Dupsch
ende den Enzame hielden hun zoo vye-
melijc dat syer zefsten afwierpen aler /
van Lancien veranderde / ende van ghi-
lijcken dede sy met de acht andere / wa-
van de Koninc Amadis met de ghene d
by hem waren hun grootelijc verwo-
derden. Doen zondt Brisenne Griseri
wederom by de Oprechters des stee-
spels met de namen der afgeworpen
ende zoo veel Plumagien / hun biddend
van weghen harer Meesterse datse a
zoo wilden voortbaren ghelijc sy begon-
nen hadden / al zonden alle de Plumac-
ers van tgeheele Konincric te werck
ghestelt werden. Dese bootschap wa-
den Enzame ende den Dupsch gantse
wel aenghenaeem / die de Jongvrouw
voog antwoorde gaden / datse d' Infant
zeer ootmoedelijcken bedancken / en dat
verhopten hun zoo wel te quiten / dat
alhier ende elders ghewaer zoude wer-
den den goeden willen die sy lieden had-
den / om haer te ghehoorzame ende te be-
licke. Alsdoe begon de Sone te vertree-
ken / ende niemant en presenteerde zi
meer / doch sy bliuen aldaer tot datter
doncker avont was / ende de Koninc A-
madis

madis met syn ghezelschap na syn Pa-
lejs vertroc / alwaer de tafelen al ghe-
deert stonde om het avontmael te houdē /
gheduerende het welcke niet veel anders
ghesproken en werdt / als vande byzonic-
hepdt der twee Werckpers / ende vande
eere diese behalen zouden / indien tge-
luc hun sander daerhs zoo wel niet wil-
de alst dien dach ghedaen hadde.

Hoe Vrgandtschepe tot Fenuse quam , ende vande vervaertheidt die sy die vander
Stadt aendede.

Het vierenbeertichste Capittel.

Dien zelve abont / alsoomē
tsruyt aenrechtēde / ende de
spijse opnam / zoo quammer
zulcken gerucht inde Stadt /
als oft de Wyant inde Stadt
hadde ghelweest / ende die onvoorziens
over vallen hadde. Waer van de Prince
ende andere int Hof zijnde / zoo verwon-
dert waren / datse metter haest liepen om
hun te wapenen: maer sy en waren qua-
lijc aenden ganc / ofte daer en stont zul-
ken blieem ende swaren donderslach op /
dattet scheen dat Hemel ende Werde ver-
garn zouden hebben. Doen quam men
der twee Ridderg, die totten koninc zep-
den Deere / indient v beliest na den oever
der Zee te komen / ghy zult de byem-
ste dinghen zien / die wy achten dat ghy
opt zaght. Met dese woorden ghinghen
de koninc met d'andere na de haven / en
zaghen

zaghen ontrent een mijle van daer eenē grooten berch van Water / die de wolcken scheen te raken / ende op den top deselvighen verscheen zic een groot vier / het welcke dyp mijlen int ronde scheen te lichten / wt het welcke donderslaghen en blixemen schoten / zoo schrickelijc / dat de kloecmoedichste beefde van vrese: want t'scheen eyghentlic dat desen Berch over de Stadt wilde komen / waer van het volc door groote benaetheyt schreypden ende klaechden / de handē na den Hemel opheffende / roepende om ghenade ende ontferminghe: alzo datse half moedeloos / niet anders en verwachteten als een katijvich eynde huns levens / d'een en d'ander doende beloften ende devote ghebeden / om de ghenade Godts te verwerven / ende syne gramscap te stillen / ende dat niet zonder reden: want desen brandenden Berch was: by na by den oever / van hen ghebende vierstralen / donderslaghen ende blixemen / ende men zach de Zee haer verheffen met zulcken ghebaer / dat vele meynden den onderganc des Weerelts voor handen te wesen. Maer ghelijc dit wonder ende zeltzaamheyt in eenen korten opghetommen was / alzo verdween het selve oec alenckens / het blixemen hiel op / ende de donderslaghen en gaven gheen gheluyt / ende de Zee werdt stil / zoo datmen niet en hoorde als een tzoetste gheluydt datmen zoude hebben moghen hooren: ende hoe desen Berch nader quam / hoe hy kleynder scheen te werden / zoo dat hy dicht by Landt komende men niet en zach als een groot Schip met Simmen bezet houdende elc een byanden te tootse / door welckers klaerheyt men op de gaelberge vint Schip zach twelf-joncvrouwen waer van de zes op Harpen / ende d'andere zes op Luyten ende Violons speelden: ende int midden van hem zat een Vrouwe in eenen glinsterenden stoel als oft hy byanden / ghekleedt int

swerte / met eenen witten doec op hooft / die sy werden heurende Vrgante wesen. Waer van Amadis zeer vlydt zijnde / zonder te vertoeven daen Landt quam / sprong in eenen Boot om haer te ghemoet te gaen / ende klimmende in haer Schip / omhelsdese haer zeggende: Voorwaer Me-vrouwe / alzo ulwe wetenschap wonderbaelyc is / alzo zijn oec altyds gheweet uwe aenkomste / doch ghy zijt ons van herten willekom. Heere / antwoorde ghelooft bypelijc dat myne overkomsterwaertsover niet zonder merckelijc oorzaak en is. Daer en twijffel ic niet aen / zeyde Amadis / de welcke doent een plancke wtlegghē gheleypde hy haer tot opt zandt onder den arm / alwaer den Koninc Florestan / Agrates / den Eenzamen / den Duptsch ende andere haer vriendelijc willecome hieten: Ende hoewel sy Perion ende Lisuart beter kende als pemandt van alle tgheselschap / zoen liet syt niet blycken / maer vzaeghden Koninc Amadis wie sy waren / ende hy zeyde haer zoo veel hyer van wist. Ende alzo koutende / quamē sy int Paleys / ende brachten haer by Oriane ende de andere Vrouwen / die haer omhelsden ende groote vriendtschap bewesen / ende sy ghezeten zynde / begheon haer propoof aldus: Ghy zult weten myn Heeren / dat ic vlieden latende in Constantinopelen / na myn ongebonden Eplandt keerde / alwaer ic niet langhe stil en was: want d'onghestadighe Fortunne / die veelrijt gunstich is de ghene die sy wil verheffen / ende boven opt Rat zetten / gaf my oorzaak om te gaen bezoeken den wijlen Aquifer: ende dit voornemen te wercke stellende / begaf ic my ter Zee / ende voert zoo langhen tijdt / dat ic van't Eplandt der Simmen aenquam / alwaer ic van hen ontfanghen werdt met zulcken vriendelijcheyt en blyschap alst moghelijc was / ende hebber twee Maechden vast ghebleven /

heben / ghyduerende de welke hy my
 1002 spie wetenschap/ vele konsten ghe-
 eert heeft/ van zaken die my tot dien tijt
 noch onbekent waren / lustich ende
 ghemuechlyc om zien ende ooc zontijds
 schickelghe. Ende ic veerdich zijnde om
 wederom na hups te keeren/ badt my
 vriendelijc dat ic hy v quame met dit
 Schip/ ende v de handen van spient we-
 ghen zoude kussen/ my verzekerende dat
 dese Simmen my beter overbrenghen
 zouden/ ende met minder perijckel als
 enighe Piloten ter Weerelt het welke
 ooc alzoo bebonden hebbe: want zal
 nozghen eerst veertien daghen wordē /
 dat ic van hem schepde / varende dach
 ende nacht/ zonder te weten waer/ ofte
 of wat eynde Alquif dit begheerde/ het
 welc niet en is gheweest als om v te ken-
 nen te gheben syn ervarenthepdt en we-
 tentchap inde konsten: waer dooz het ge-
 chiet is/ dat desen nacht de Simmen elc
 en toortse ghenomen hebben ende ont-
 stercken / ende terstont verhief zic desen
 verch van water die ghy ghezien hebt/
 met de Wonderflaghen ende blickeim/ de
 welke (om de waerhepdt te zegghe)
 doozts quamen wt de blammen der
 doortsen. Daerenboven/ den stoel daer ic
 zat/ veranderde in eenē vrande viers/
 sonder dat hy my nochtans eenich hin-
 der aenghe daen heeft / doch int eerste en
 was ic niet zonder schijc: ende hier dooz
 loundt ghy oordeelen dat ick onschuldich
 den der beroete dier inde Stadt ende te
 Dove geschiet is/ maer alleenlijc Alqui-
 f/ die my int vertrecken verzekerde dat
 myne aenkomste v zoude vzelicht ende
 ghemuechte gheben/ ooc hem ende my vā
 ghelijcken. Het welc ic vastelijc ghelooft
 de: want de liefde ende eerbiedinghe die
 ic v toe draghe/ is zoodanich / dat ic alle
 saken achter rugghe zoude stellen om te
 wesen int gezelschap van alzulckē groo-
 ten ende Edelen ghezelshap. Zekerlijc
 de vrouwe/ antwoorde Amadis/ wy

houden ons dooz gheluckich / alst v be-
 lieft ons te verzelschappen/ ende ben de
 te meer inden wgsin Alquife ghehoude/
 dooz wiens toe doer wy v alnu hy ons
 hebben. Nu zoo wast alreede spade ende
 over mudder nacht/ aleet hūne redenen
 een eynde namen. Ende Organide badt
 den koninc datmen haer logeren wilde
 hy d' Infante Brisenne/ om haer te ver-
 zelschappen / het welke de koninc haer
 gheerne toe stont: ende sy hem goeden
 avont wenshende werdt daer gebacht/
 ende elc een vertroc som te rusten.

Hoe de twee Beroepers des Tornoy-spels
 d'eere behielden vanden tweeden,
 derden, vierden, vyfden en zelden dage.

Het vijfenveertichste Capittel.

DEn volghenden dach datmen
 wederom zoude tournopen /
 na dat de koninc het noen-
 mael ghehouden hadde / zoo
 werden de Vrouwen ghelept
 na de Tooneelen / koutende vande dooz
 gaende stekinge/ vande vromichept van
 d'een en d'ander/ elc na tgoet herte datse
 de verwinders ende verwonnene toe
 droeghen. Ende aldus koutende/ zaghen
 sy wt t Bosch komen meer als twintich
 kidders wel toe gherust / om hun beste
 te doen / die alle de Schilden aentraecten
 d'een vooz d'ander na: maer het gebeur-
 de de twee Campioenen zoo wel/ dat syse
 alle ter aerden werpen / zonder Lantie
 te breken / alzo sy hun twee ende twee
 teghen quamen / ende noch vijftien daer
 toe die daer na quamen. Dit toornop-
 spel duerde tot t'avonts toe / datter nie-
 mandt meer te voozschijn en quam/ ende
 d' Infante Brisenne zondt hun hy hare
 ghewonlijcke Joncvrouwe de namen
 der afgeworpene / met zoo veel Pluma-
 gien: ende de Fortugne was hun zoo
 gunstich

gunstich datse niet te vergheefs en liepē den andere derden/vierden ende vijfden dach / maer wt den zadel stieten alle die hun teghen quamen. Waer van Dinerpie met de dyp andere die eerst Ridder gheslaghe waren/hier ober wat jalours zijnde/ voren namen / zoo't hun moghelijc waer / weder te halen d'rere der bespynghers / hierom quamen sp by den koninc / ootmoedelijc verzoekende dat hun toe ghelaten werde / sanderdaeghs te moghen tournopen : het welcke hy hun metten eersten ontzeyde / willende hun ontschuldighen / vreesende dat hun wederbaren zoude/ alzo sp nopt tot als doen gheen wapenen ghevoert en hadden : doch ten lesten dooz ernstich aenhouden/ zoo consenteerde hy hun begheeren/just alser een Ridder in volle rustinghe aldaer quam / behalven aen thoofte ende handen / de welcke by den koninc komende / hem ootmoedelijc groeteden. Sp werde hem terstont kennende/want het was Sergil/ eertijts Schildtknecht van Esplandian : De koninc vzaeghde hem hoe't met de keyser was. Heere/ antwoozdde hy/ gantsch wel/ Godt lof/ als ooc de keyserinne/ de welcke my aen de koninghiinne zeyndt/ om haer te zegghen / datse gheleghen is van een zoo schoonē Dochter / alser opt ter Weerelt quam / ende dat meer is / sp heeft wt Moeders lichaem mede ter Weerelt gebrecht op haer sijncke bozt een zoo rooden sterre/ datse glinstert als vier / ende is hierom ghenaemt Luciane. Van dese tijdinge was de koninc met alle 't Hof ghezijn gantsch verblijdt / verscheydenlijc sprekende vande sterre die kindt op de sijncke bozt hadde. Daer ober het ghebeurde dat Glorius van Spaguen (als oft het van Godt boozien ware dat hy haer Dienaer zoude wesen) booz hem nam gheen andere debijse te nemen als blinkende sterren / ende dede metter haest eenen Schildt maken/ende

daer op stellen zeven zoodanighe sterren wel ghemaect / metten welken hy sinderdaeghs ten steer-spele reedt. En Dinerpie eenen/inden welken gheschiedt stont eenen Gier / hebbende in klauwen een verscheurt herte / ende ter liefde van Bysenne die hy wintern ten beminde/ ende nochtans gantsche booz haer verbercht om het na Daegschap. In dusdanighe toerustingheden de vier nieuwe Ridder henen/ zijde Elinie ende Adariel ghewapent in witte Harnassen/ zonder eenige debisen Adariel was den eersten / diens beurt het was te loopen/ende hy liep zoo rectegghen den Dupisch dat bepde hun Lancien in stucken vloeghen / dies in hun versche Lancien brocht/ ende redt wederom teghen malkanderen niet ghewelt / maer Adariel moeste den Zadrupmen/ oftet lief oft leet was. Doo quam Elinie ende den Eenzamen tegomalkanderē/ ende ontmoetten malkanderen zoo ghelijclijc / datse dyp Lancien d'een op d'ander bzaken/ter vierder reisen namen sp stijver ende swaerder Lancien / maer int booz by rijden stieten malkanderen zoo met lichamen ent Schilden/dat Elinie ende spn Peerdt te aerden vielen / blijvende den Eenzamen zoo bedwelmt in den zadel/dat hy een vande stegheelreepen verloor/ waer by hy gantsch beschaemt was. Ende hoewel dat Elinie het quaetste hadde/ghelijc ghezept is/ zoo werdt hy nochtans voo een vroom Ridder ghehouden meer gedaen hebbende als eenighen Ridder te voren. Doo quam Dinerpie ter hant hy ende den Eenzamen / bzaken byden hynne Lancien/maer int by een komen bypde den Eenzamen de lendenen / maer Dinerpie met spn Peerdt / vielen d'een ober d'ander : waer vande keyserinne ja de koninc Amadis zelve een misnoeghen hadden / hoe wel sp niet en lieten blijken. Hierentusschen werden den

neu Verocpers twee versche Peerdt ge-
nacht / ende Glorius voeghde hem ten
pele / die den Genzamen met zulcken be-
jendicheyt ontmoette / datse tzaemenache
Lancien d een op d'ander bzaken / zom-
er dat eenich van beyden mit minste de
adels rupinde. Het welcke de Spagni-
erts wel behaeghde / zoo datmen Glo-
rius achtede den kloetsen van alle de be-
yngghers : ende om zulkx noch meer te
vestighen / zoo nam hy de sifste Lan-
te die hy wist te krijghen / ende latende
hy Peerdt loopē / gaf hy den Genzamen
enen stekē zoo ghewisselijc / dat hy hem
ooz stooten zoude hebben / ten hadde ge-
aen t Harnas vanijnen stakē zijnde : sp
haken alleenlijc hun Lancien / doende
te Peerden de lendenen buyghē / zoo dat
te ghene diet spel aenzagghen / meynen
use den hals ghebroken hadden / want
vielen daer henen / de hoofden tusschen
de beenen : doch de Bidders stonden wat
naer na op / niet wel te bzeden ober hun
mgheluc / ende men bzacht him versche
Peerden ende Lancien / met de welcke sp
wel voren hadden him tegghen d'ander
naer over te wreken ofte aldaer doodt te
lijven / zoo dat Glorius syn Lancie bzac
tot in de handt / maer den Genzamen
aecte hem zoo strenghelijc / dat de ein-
ghels vandē zadel bzaken / ende hy met
en zadel tusschen de beenen ter aerden
viel / daer vele om loegghen tot t'avonts
de : maer daer en tusschen werdender
wel veertich afghestooten / die tghel-
chap oorzake ghenoech gaven om tot
hinnen madeele van hun te spreken / on-
der alle Sergil / Marcine Soue vā Gar-
vate van Dreesendael / Grontes / Pebe-
anden overleden koninc Lisuart / Lis-
oran / ende vele andere / welckers namē
te nu verswigghe tot in de volghende
Capittelen. Doen zondt Brisenne hare
Jonchvrouwe aende twee Oprechters
des steet-spels / him bidden datse hun
wildē laten binden te Hobe naer het

abondtmael : het welcke sp belooften / en
sp heerden na hun Tente / alzo o't don-
ker avondt beghon te werden.

Hoe de Koninc van't avondtmael opghe-
laen zijnde , een Joncvrouwe by hem
quam, doende een bootf hap van we-
ghen twee vreemde Ridders,

Het zesentveertichste Capittel.

Alzo de tafels wech ghenom-
men waren / ende men zoude
beginne te danssen / zoo qua-
men inde Sale den Genza-
men met den Dupesch / doch
altijts zoo bedect / dat het onmoghelic
was him te kennen. Ende alzo sp tghel-
zelschap groetteden / zoo quam daer een
Jonchvrouwe / schoon ende kostelijc ghe-
kleedt / de welcke stracx vooz Amadis op
haer knien viel. Doen sweech elc een / om
te hooren watse wilde zegghen / ende be-
ghon hare redenen aldus : Machtighe
koninc / twee vreemde Ridders / nu stracx
in v Hof ghekomen om dat te bereeren
ende v te dienen / laten v weten / dat de
mare in dit Landt is / dat twee onbeken-
de Ridders aenghenomē hebben te hou-
de n staende teghē alle vier komen willen
metter Lancie te steken : maer om dat
het alreede laet is / ende te spade om hede
te tournoyen / zoo wilden sp v wel ghe-
beden hebben (om de Jonchvrouwe ghe-
nuichte aen te doen) hun toe te laten dat-
se in dese zale malkanderen moghen ver-
zoeken metten sweerde : het welcke sp
niet weygheren en zullen / zoo sp meynē /
indient v maer belicft : want tis wel te
bedencken dat het Lancie bzaken den tijt
van zes dagghen ghedurt hebbende /
gheen groote recreatie meer en gheeft.
Jonchvrouwe / antwoorde de koninc /
zeght de ghene die v aen my ghezonden
hebben / dat icse bedancke der erren die sp

Z y

mp

in p doer: ende hoorde de reffe / 300 en kan
 te hun niet believen / dan 300 verre het
 beliet de ghene daer sp van sprekent: hier
 zijn sp / sprekent ghy hun zelve aen. Doen
 namen den Dupisch ende de Genzamen
 het woordt aen / ende zeyden tot haer:
 Jontvrouwe / om onsent wille en zal ge-
 becht welc uwe Ridder verzoekē niet
 achter blijven / datse komen alst hun be-
 lieft / sp zullen ons verdrich vinden om
 hun bescheet te doen. Zoo verwacht hun
 dan in dese Sale / zeyde sp / ende keerende
 den wech die sp ghekomen was / 300 en
 vercofde sp niet langhe / ofte sp en keerde
 wederō / by haer hebbende twelf Mans /
 kostelijc ghekleedt / vande welke de zes
 de Trompetten slaechen / ende d'ander
 zes met de Claroenen speelden / 300 dat
 het gantsche Paleys over klinkte: hen-
 lieden volghden twee Herauten met wa-
 penroekē aen / elc inde rechte handt hou-
 dende een kroone met Peerlen ghesof-
 feert / ende met 300 veel kostelijcke ghe-
 steenten dattet wonder was / ende inde
 sincke eenen scepter van fijn goud / ende
 achter hun de twee Ridder in 300 koste-
 lijcke wapenen / dattet elc verwonderde:
 ende alzo sp by den Dupisch ende den
 Genzamen waren / vorghden zic d'andere
 dicht by een. Ende doen quammer noch
 een ander Ridder / vanden hoofde totte
 voeten toe ghewapent / hebbende eenen
 vergulden stoc in spn handt / dien twint-
 tich andere verzelschapten / hebbende elc
 eenen boghe inde vuyt ende de pil daer
 op. De Ridder metten vergulde stoc
 maecte eenē rinc vande ghene die hy me-
 de ghebracht hadde / inden welken hy
 den Genzamen ende den Dupisch badt
 te willen komē: doen maecte elc een plaet
 se / ende stonden rontom / ende de vier
 Kampioenen beghonnen niet zulcken fur-
 tie op malkanderen te hacken / als ofse
 op een aenbilt ghesmedet hadden: ende
 sp hielent alzo gaende een halve ure en
 meer datmen niet en konde oordeelen

wie tbeste oft tquaetste hadde / 300 dat
 zale 300 besropt lach met stucken v
 Schulden / van harnassen ende malie
 datmen niet anders en meinde / oft
 en zouden alle vier daer dootd blyb
 ofte weerloos daer henen vallen / dies
 Trompetten op hielē / en de vier St
 ders bleven volherdende / niet zulch
 moet 300 wel d'een als d'ander / dat
 blootd hun ober al wten lghen liep.
 welcke de Ridder metten vergulden s
 benierckende / stelde hem tusschē bepb
 zeggheende 300 lupde dattet elc een kon
 hooren: Hola ghy Ridder / houde o
 want ten is niet lys om lys dat ghy lie
 becht / maer om de Vrouwen ghemue
 te aen te doen. Doen verrocken sp
 aen een syde / ende terstont quamen
 Herautē / die de twee Bespringhers qu
 men kroonen / en hun elc eenen Scept
 inde handt presenterende / dedē hun n
 grooter eerbie dinghe de Helmen af / di
 sp terstont bekend werden / want d'ee
 was de Koninghinne Calasie / ende d'a
 der Pintiquinestre / ende dien mettē be
 gulden stoc Perion van Sobradise / en
 die eerst den dans begon / was Man
 den Wijsen / ende alle d'andere wicte en
 swerte Vrouwen waer van de Konin
 ende de Vrouwen hertelijc beghonnen
 lachen / ende quamense omhellen: di
 welke de twee Ridder Perion ent
 Lisuart ziende / quamen hun ontschuld
 ghen / zeggheende datse niet ghewoon e
 waren haers ghelijcke overlaf te doer
 maer daer en teghen alle dienst / erre e
 vrientdschap / 300 vele sp vermochter
 Je bidde v / Me-vrouwe / zeyde Anadi
 tot de Koninghinne Calasie / ons te wil
 len verhaelen hoe desen aenflach geschie
 is. Myn Heer / antwoordde sp / de princ
 pale oorzaak / 300 vele my belanght / i
 gheweest om v / de Koninghinne end
 Me-vrouwe Wisenne uwe Dochter t
 komen bezoeken / ende tot dien eynd
 ghinc ic met dit gezelschap ischepe: mae
 daer

naer na hebbē de windē en de zee ons zo
hetozmenteert / dat wy zonder te weten
vaer wy waren / een haven aenghedae
n hebben / een dach repse van hier / alwaer
wy weghEGAEN zijnde / eenighe wt het
hof komende / ons verteldē den aenslach
vande twee Ridders / die zoo vroom met
er Lanciē speelden / om teghen derwelc
te ons te verzoeken en dit ghezelschap
e verheughen / wy desen vondt bedach
en om metten sweerde te tournopen /
principaliē om dat dese Princessen zien
ouden / datse nopt hier te Lande gezien
n hebben / wantelijck dat twee Vrou
wen thoofst gheboden hebben aen twee
vroomen Ridders. Voorzeker / zepde
de koninc myn Vriendinne / ghy doet
ny groote eere ende vriendschap / ende
bedanche v daer over van gantscher her
en. Nu zoo scheen de koninghinne Pin
tiquinestre zo bevallijc ende schoon / door
jet blofende couleur vanden arbeys / dat
aessens de verwonderinghe die de Jof
frouwē hadden over hunne vromicheit /
niemandt onder tghezelschap en was /
die haer niet en oordeelde bestendigher te
wesen om de Mars te overwinnen ach
ter de gozdiuen / als noch met Mars
wapenen : Want wat kloechepdt sy by
haer hadde / zoo warē haer noch epgent
lijcker en beter voegende die vā Venus.

Hoe de twee Tornoy-Beroepers behael
den d'eere des zevensten dach, ende van
de ghene die sy af staken.

Het zevenenbeertichste Cap.

DEs anderen Daechs / twelc
Sater-dach was / alle de
Princen ende Heeren groote
Vrouwen ende Jongvrou
wen / ghinghen ter Kercke in
s koninc Capelle / alwaer sy Pintiqui
nestre ende Calasie vonden / gheskerdt

op de maniere van hunnen Lande / het
welcke hun zoo wel voegde dattet enē
lust was om zien : ende van daer gaende
werden sy ghelepdt in de groote zale / al
waer thanchet veerdich was. Ende al
zoo Perion van Sobradise ende Manel
voor ghenomen hadde / dien zelven dach
oot een pzoefte te doen ten Steer-spele /
zoo ghinghen sy hun wapenen zoo haest
als de tafels opghenomen waren / ende
hier en tusschen ghinghen de Vrouwen
opt Tooneel alwaer sy niet langhe ghe
weest en hadden / ofte de Beroepers en
Bespringhers en quamen ter bane / Pe
rion stelde hem teghen den Enzamen /
welckers ontmoetinghe zoobanighe
was / dat Perion wt den zadel vlooch /
ende ten schilde niet vele oft den Enza
men half bedwelmt / ende hadde hem ge
zelschap ghehouden : den Duptsch ende
Manel liepen terstont daer aen / maer
Manel boer ghelijc Perion : het welcke
ziende Gandalin / Listoran vande zilbe
ren Brugghe / Bransil / Canteles den
hoofveerdighe / Carine van Carfante /
Antalie Olivas Sone / Bracete Bran
doibas Sone / Gramont / Sone vanden
koninc van Morgales / Brandante van
Gaule / en meer andere quamē te vooz
schijn / die alle tot zesentwintich toe in ge
tale / vanden zelven sope hadden als de
twee eerste / vande welcke Bisenne den
twee Tornopers by Gyserte alle de na
men zondt met zoo veel Plunagten.

Ende also sy na hare Meesterse keerde /
zoo quamēder acht andere wt het bosch /
by hun hebbende een Joffrouwe met
zēs Jongvrouwen / de welcke int belde
latende / ruerden de Schilden aen. Elc
een was lustich om hun te keuen / zelfs
de Vrouwe ende Jongvrouwe diese ghe
lepden / maer sy ende de Vrouwen war
ren zoo wel bedect / datse onkenbaer
waren : ende ooc om tghezicht van hnn
af te doen keeren / twee van dese achte /
ziende den Enzamen ende den Duptsch

X iij heere

veerdich om hem te ontfanghen/liepense
 na by in toe/maer int by een komen dede
 spreken sprong ter aerden zoo lanc alsse
 waren/terstont quamender twee ande-
 re / die even alzo voeren als de twee
 eerste/van ghelycken ghebeurde oot den
 vyfsten ende zesten / doch aleer hun dese
 schande over quam/ zoo byake sp elc vier
 Lancien/in vier verscheiden renningen/
 maer met de leste hielden sp d'ander ghe-
 zelschap / zoo datter maer den zevensten
 ende achtsten en resteerde. Die hente-
 ghen den Duptsch stelde / liep zoo wel
 alst moghelijc was/ende met zulcken ze-
 kerhepdt / dat hy spn Lancie bykende /
 half verdooft / d'ooghen int hooft dede
 glinsteren / doch dit niet teghen staende
 hy verliet spnen zadel als de vooz gar-
 de. Doen quam den achtsten voort te-
 ghen den Genzamen / ende vooz hem en
 wasser noch gheenen Ridder gheweest
 die beter ghedaen hadde: want sp byaken
 elf Lancien/ aleerme konde speuren wie
 d'eere behouden zoude / zoo dat elc een
 hem grootelijc beghon te prijsen / doch
 ter twelfster reyse zoo stieten sp malkan-
 deren zoo met Schildt/hooft en lichaem
 zoo geweldelijc/ ende met zulcker kracht
 dat den Genzamen eenen van spn Ste-
 ghelcrepen verloor ende by na gevallen
 hadde / zoo hy hem aen spns Peerds
 hals niet ghehouden en hadde:maer den
 anderen werdt vanden Peerde ghestoo-
 ten gantsch van hem zelven zijnde / dat
 hy by ofte viermael om ende om/ wen-
 telde: daer na hy ende spn Medeghezelie
 op ghestaen zijnde / deden hun helmen
 af / ende groetende den Koninc met de
 Vrouwen werden sp ghekent d'eerste
 twee die gheloopt hadden te wesen Ga-
 liot van Schotlandt ende Arandalis spn
 Broeder/ die daer na Calfegue den hoo-
 veerdighen ende Calfarie van Roome/
 de vyfste ende zeste Saffie van Pelant/
 Sime vanden Koninc Eldadan die niet
 inghe te voren eerst Ridder gheslagen

was/ met Angriote van Estzabaug/
 welke van spn wonden ghenesen zind
 wederom van Londen keerde / alwa-
 hy na toe ghetrocke was/door Konin-
 bevel/alzo vorē verhaelt is: de zeven
 was den goeden Quedragant/Heer va
 Sansueghe/ ende den achtsten / Galai
 van Sobradise / alle reysende Ridders
 die avontueren zochten / die Biolan
 gheleypden / de welke met zoo klepne
 ghezelschap van Vrouwen de Konin-
 ghinne Cyane quam bezoeken / ent
 dese Ridders waren by gheval zoo b
 malkanderen gheraect: De welke he
 Hof nakende / hadden den aenslach van
 de twee Beroepers verstaen / als oot d
 kloechte die sp tot alsoe int tournoy
 ghetoot hadden: Hierom besloten si
 (als onbekende) hun beste te doen on
 hun desen naem te benemen / ende hun
 zelven te beproeben / alzo ghy verstaen
 hebt. De Koninc onthaelde hun all
 feestelijc / als oot alle de Princen/Vrou-
 wen ende Jonchvrouwen / by de welck
 sp hun voeghden / verwachtende oft zi
 pemandt meer zoude presenterē/ die hun
 de ghenoechte wederom mochten aen-
 doen/ghelijc sp tgezelschap ghedaen had-
 den/ende strac zaghen sp wt t Bosch ko-
 men ghereden met gemac tien Ridders
 welckers ghelaet meer hope gaf / als se
 wel wtrectede:want na datse de Schild-
 den aenghetast hadden / zoo wasser nie-
 mandt van hun allen / ofte sp en werden
 metten eerste loop wt de zadelz ghelicht/
 wac van onder alle volc een groot ge-
 lach was: ende met hun hiel het tour-
 nopen op vooz dē dach/want het duptsch
 begon te werden. Doen vertrot de Ko-
 ninc met de Vrouwen / gheleypden spn
 Broeder de Koninghinne Biolantie in
 spn Paleys / alwaer sp het avont-rael
 veerdich vonden,gheduerende het welc-
 ke Galaoz/aen Manli vraghde oft hy
 gheru tijdinghe en wist van spn twee
 Souden Talanque ende Garinter / die
 hem

hem antwoorde dat Calangue in Californie ghebleven was / ende dat Garinter ghetrouwt hadde de Koninghinne van Lissie ende d'Espanden Cirheres / een machtighe Koninghinne ende Vrouwe over vele Landen / ende dat dooz doberwinninghe van eenen Reuse die hy versloech handt vooz handt verhtende inde teghenwoordicheyt vanden Ridder metter Sphere. Twelc de Koninc Galaor ende alle tgehezelshap gantsch wel behaechde / ende kouteden hy na al den avondt hier van / tot een luttel tijds na datse slapen zouden gaen / dat de Koninc Amadis beghon te spreken vande yomicheyt der twee helden / de welke / sepe hy / zoo veel dese voozleden daghen ghedaen hebben / dat indien sy moeghen noch al zoo volherden / ic hem houden zal vooz de beste Tournopers ende loopers metter Lantie die ic opt ghewet hebbe / ende ic zal (zoot moghelijc is) weten wie sy zijn / ende waerom sy hun zoo verbozghen houden. Maer den Conzamen ende den Duptsch maecten hun rekeninghe secretelijc te vertercken / zoo haest de licht daghen om zouden wesen.

Ioe de twee Beroepers vant Tournoy-spel d'eere behaelden vanden achtsten ende lesten dach, ende van d'aenkomste des Groenen Ridders, vanden welcken sy afghestooten werden ende Amadis van ghelijcken.

Het achtenbeertichste Capit.

Hy hebt verstaen dat de twee Ridders wel wt ghehouden hadden teghen elc een zeven daghen lanc : Nu restterter noch te spreken vanden achtsten ende lesten dach / twelc was eenen bonddach. Zoo haest alse smozghens zoegh ter Kercken gheweest hadden / nu zoo veel te langhet de ghenuechte te

hebben / zoo ghinghen de Vrouwen ten eersten na het Tooneel / maer sy en waender zoo haest niet ofte de twee Ridders en hadden al beghomen / ende sy bozghen hun zoo yomelijc / datse alle de Ridders afstake dier met menichte quamen / om de Publicatie die de Koninc hadde laten doen / van open Hof op den Sijnddach te houden / datse qualijc een viereendeel uers ruste hadden tot hy den onder-ganc der Sonnen / datmen wt Bosch zach komen eenen Ridder zittende op een Peert zoo wit als sneeu / maer tot veel plaetsen gheverwet met sping Meesters bloet / gewapent met Groene wapenen / die ghenuechte te kennen gaven aen de ghene die hem zaghen / dat hy niet al tijt gheslapen en hadde : want sy Panesier ende Harasch was gebroten / synen Helm in gheslaghen / ende den Schildt zoo af ghehact / datter qualijc zo veel heels aen was / dat hyer de vuyt mede konde bedecken / hoe wel daer noch dyp stucken van Lancien in staken. Desen Ridder quam met gheniac ghereken tot hy het Tooneel daer de Koninc ende de Vrouwen op zaten / die hy groote verbiedinghe bewees : doen raette hy de Schilden / ende koos een vande styfste Lancien die acnde recke stonden. Doenzepde Amadis tot den Koninc Galaor ende Florestan: Desen Ridder moet wel groots hertich wesen / dat hem noch lust te steken / daer hem de ruste beter becomen zoude. Doen liepen den Duptsch ende hy teghen malkanderen / met zulcken kracht / dat bepde de Lancien in slucken vloghen / zonder / datse een van bepde wt den zadel weken oft eenighen segel reep verloren : dus kregghen sy andere Lancien / ende den Duptsch brac op hem sy Lancie / maer den Groenen Ridder lichtede hem wt den zadel zoo ghewelichelijc / dat hy ghestrect op d'aerde bleefligghen / ende volc begon te roepen : Nu zal des Dubels Boeder ons Ridders ghezel

ghezelschap houden. De Koninc ende veel andere hier over verwondert / kregen achter dencken oft desen Ridder Esplandian wel mocht wesen / dan bedenckende de verhepdt des weeghs van Constantinopolen tot al daer / lieten sy die ghebachten varen. Het zij 300 t wil / zepde Amadis / het herte ghetupcht in / dat ic mede de wapenen zal moeten aentrecken: Hierentussche was den Duys op ghestaen / die al beschaeint van syn faute / aen d'eensijde ghinc staen / om te zien hoe't met den Genzamen vergaen zoude / de welcke een versch Peerdt ghenomen hebbende / ende een sijbe Lancie / reedt teghen den Goenen Ridder / welcker ontmoetinghe zoodanighe was / dat den Genzamen met syn Peerdt tzaem ter aerden vielen / ende den Goenē Ridder en verloor maer eenen steghel-recp / maer voorder volbracht hy synen loop lustichlyc / daer over groot ghelach was onder tholt / twelc niet luyder stemmen riep: Lucifer is wt Paradijs gheballen. Het welcke den Genzamen 300 verdoot / dat hy de handt aent Rapier sloech / ende zepde totten / Goenen Ridder. Heer Ridder ghy hebbet voordeel vande Lancie / ic bidde v / laet ons een wepnich verzoeken oft het vechten witten sweerde v oot 300 wel ghelucken zal Ghy weet de voorwaerden wel die ghy lieden selve gheordineert hebt / laet eerst den derden komen teghen den welcke ic noch te stercken hebbe / ende daer na zal ic v bescheet doen. Hierentusschen troc de Koninc metter haest syn Varnas aen / het welcke hem vele ontraeden / maer hy zepde hem dat hy liever het leven daer laten wilde / als zuler na te laten : ende schrijdende op een store Peerdt / twelc men hem bracht / nam hy een Lancie die hem best behaeghde. Het welcke de Goenen Ridder ziende / die metten Duysch ende den Genzamen koutede / voeghde zic om hem t'onsfanghen / ende reden spoor-

laechs teghen malkanderen geweldijc / maer int hy een komē hief de Goenen Ridder syn Lancie om hoogh / maer de Koninc triefte hem 300 soortelijc / dattet niet veel en schilde ofte cu hy de hem afgheworpen / zijnde de Lancie 300 stijf ende swaer / datse niet en kon brycken / doch den steer was 300 ghewidich dat de ciegghels van Koninc zad brycken / ende hy zelve metten zadelt aerden viel : waer van d'Onstaender gantsch verwondert waren. De Koninc stont terstont op / ende hoorende dat de Genzamen den Goenen Ridder vriedelijc badt om mettē Sweerde malkanderen te verzoeken / 300 bleef hy stil staen want den anderen antwoorde dat hy des te vreden was / al en was hyer in ghelijc / maer om de redene die hy hem zegghe zoude / 300 hy te lijve bleef. Ende dit ghezept hebbende / zat hy vanden Peerde / ende battende synen Schild vloghen sy malkanderen in ende dat mezulcken furie / dat metten eersten slach die den Goenen Ridder den Genzamen gaf / hy hem synen Schildt in twee stukken sloech / waer van hy heel t'onbryden zijnde / toe trat ende gaf hem met al den macht eenen slach op synen Helm. Ende alzo den slach raecte / stonter alzulcken Wonder-slach op / datse alle die daer waren ter aerden vielen / ende het werdt zoodoncker daer sy vorchten / datmē de twee Ridders niet en zach: doch den nebel verdween terstont / en men zach de Koninc Amadis / ende den anderen die Alguise was / weder te Peerde zitten. De reden waerom Alguise dese tooverije alzo bedacht hadde / zal hier na verhaelt werden: 300 veel wasser van / dat het ghelach groot was / ende den schijt van alle d'Onstaenders voor goet gheschouden / 300 dat Amadis hem omhelsde / zeggende: Syn goede Vriendt / ic wilde wel dat ghy ons dese twee onbekende Ridders t'hemmen gaest / 300 wel als ghy v zelven

ms te kennen ghegheben hebt. Men
deere/zepte hy/ie en ben hier niet te ho-
ie ghekomen om permandt eenich ver-
niet aente doen / maer om vte dienen
nde te eeren: want om gheen goet en
oude ic hun noch permandt anders tet
villen aentrechtē / daer sp een teghenhepe
n hadden / ofte woepelge om zouden
wesen. Alquise werdt eerstont haer Va-
er kennende / maer sp en wilde haer
niet openbaren / om te beter secreet te
houden die niet bekent en wilden wesen/
ie den Ouden Men quam omhelsen:
oen werdt hy by de Vrouwē ghebracht
ie hem groote eere bewesen / ende vooz
l de Princesse Briseune / de welke wat
'onbieden was door het afstootē haer
kidders/maer bemerkende dat Alquise
looznemen niet en was als om ghe-
uerchte aente rechten/zoo loech spet me-
re. Nu zoo hadden spen hondert ende
wintich afghestooten / onder de welke
waren. Don Galaor koninc van So-
radise / de Prince Florius van Spa-
nien / Dinerpie Infant van Roome/
ie Prince Adriel van Napels / Perion
Prince van Sohradise / de Prince Elmie/
Dupstie van Irelande des koninc El-
radans Sone / Maclij den Wijsen ende
on Broeder Amboz van Gandel / Don
Duedragant van Irelande / Angriote vā
Estrabaus Garbate van Dreesendael /
ie Grabe Gandalin / Licoran vanden
Ditten Torn / Listoran vande Silberē
rugge / de koninc Dragonis / Palomir
on Broeder / Bransil / Pomplante / Van-
il / Cantiles den Hooberdighen / Cari-
ie van Carfante / Alalie van Olivas /
Brasferie Sone van Brandorvas /
Baramont Sone vanden koninc van
Rogalys / Vfenie van Dupischlandt/
Brandanie van Gaule / Falamene spn
Broeder / Echups den Vlamine / Nina-
raice van Bretaiguen / Silbestre van
Hongarissen / Maclij van Dupsten /
Calphorie van Roome / Galot van

Schorlandt / Anandalle spn Broeder /
Calphegie den Hoochmoedighē / Mar-
cynne Sone van Garbate van Dreesen-
dael / Giontes Rebe des overledenen
koninc Lisuart / Silercie Sone van
Don Gynnedan / Princesse van Car-
fante Sone van Balais / Priguan Sone
vanden Grabe Gandalin / Filozte van-
den Rooden Toeren / Sone van Bravoz
ende eenen Spanschen Ridder Soxtans
ghenaemt. Ende om dat dese Ridderg
meest vermaert waren heb ic dese by
name ghestelt / volghende de Briseune/
die Briseune by Gyserte aen de twee
Ridders zondt / die sp liet biddē / savonts
tot koninc Paleys te komen / deur
dien sp met hun gheerne wilde spreken /
het welke sp beloofden / ende vooz die
ure vertrot elc ren.

Hoe de twee Beroepers des Tournoy by
het toe doen van Vrgande bekend wer-
den, ende vande houlijcken van Perion
Galaors Sone met de Koninghinne Pin-
tiquinestre, ende vanden Wijsen Alquise
met Vrgande d'Onbekende.

Het negenenbeertichste Capic.

At schepden van tvelde daer
het Stercspel gheschiet was /
alzoet wydt ende breedte ver-
haelt is / de koninc Amadis
de tafels ghedect bindende /
selde hem om het avondt-mael te eten /
ende dede by hem zitten Vrgande d'on-
bekende / ende Alquise een wepnich ter sy-
den: ende alzo sp vande vooz gaende ge-
schiedenissen waren koutende / zepde A-
madis tot Vrgande: Men Vrouwē/
ghy ziet alle tghezelshap bereydt om
hooijte wesen: maer indient v beliesde
eenighe van uwe konsten alhier te ghe-
bruycken / eer men beghint te Danssen /
ghy zoudt de ghenoechte grootelijc hel-
pen

pen verstercken. Heere/antwoorde sp :
 Ic en ben niet gheboren als om v te be-
 lieven/ ghy zult elc een ghebieden/ belie-
 det v / datse plaetse maken / alsdan zult
 ghy zien wat ic doen zal. Ende alzo de
 Tafels op ghenomen werden / quamen
 den Dupesch ende den Genzamen bin-
 nen / de welcke al ghewapent ghelijc sp
 ghewoon warē/ meynde tgezelschap
 te groete/ verschenender inde locht twee
 armen hebbende elc een pferen kudsē in-
 de handt/ niet de welcke sp de twee Rid-
 ders quamen laden. Ende den ersten
 nach ghebende/ghinghen alle de Flam-
 beaus inde Toornen wt/ zoo dattet inde
 Sale zoo doncker was/ datse malhande-
 ren niet en konden zien/maer strac daer
 na / zonder te weten hoe ofte in wat ma-
 nieren / zoo viel het overtreffel vande
 Sches van des Genzamen sweert af/ en
 de gestreuten des Appels ende der scher-
 de gabe zulcken licht/ dat elc een Lisuart
 ende Perion werden kennende / wantse
 aldaer zonder Helmen bloots hooft ston-
 den. Waer van Amadis niet min ver-
 wondert als verbljdt / op stondt ende
 quamse omhelsen/ zeggende tot Lisuart:
 Hornyn Sone / is dit een maniere van
 doen/ hem zoo secrete te houden onder de
 ghene die zoo grooten verlanghen na v
 hebben. Heere/ zepde hy/ myn vooz ne-
 men en was niet my zoo haest te laten
 kennen/maer dewijle zuler Me-vrouwē
 Organde belijft heeft / zoo en hebben ic
 ende myn Medeghezelle daer niet tegen
 konnen doen. Ghy Heeren/ zepde sp/ ic
 en hebbe zonder oorzaak niet ghedaen/
 doch ic bidd' v my dat te vergheven.
 Och Me-vrouwē / zepde Perion / wy
 selve hebben teghen v misdaen/ meynde
 de ons vooz v verborghē te houden ghy
 die alles kondt wten. Doen quamen
 de Koninghinnen/ de Vrouwē/ ende alle
 d'andere Ridders hun omhelsen : maer
 niemant en wasser meer verbljdt als
 Minerpie/ die tot dier uren toe gants ja-

lours op Lisuart was/ vreesende dat
 Vriennēis liefde zocht en verwerd
 maer nu ter contrarien ziende / Alcy-
 dien nacht gheruster als hy van alle i-
 tijt ghedaen hadde dat de twee Ridders
 daer ghewerst hadden. Des ander
 daeghs alzo de Koninc zat onder
 dat groot ende heerlijc Ghezelscha-
 quam de Koninghinne Pintguines
 hem bidden/ datse vooz alle Man mo-
 te verklaren d'oorzake haerder komst.
 Twelc hy haer consenteerde: Ende
 vallende op haer knien/ sprac aldus: O
 dermachtichste Koninc van groot By-
 taignen / het is elc een bekent / dat in
 leste beleggheringhe vooz Constantin-
 polen (alwaer ic oot mede was met en
 groot ghetal van myne Vrouwen / ti-
 by standt des Turcschen Koninc / in
 den welcke ic alsdoen in verbondt was
 ende wel aen ghenaeim) onder ande-
 ghevechten tusschen de Christonen en
 de Heydenē/ eene der principale geschied-
 de tusschen Armato/ Gysilant ende my
 teghen v / de Keysar van Trebisonde
 ende de Koninghinne van Californie bi-
 hier teghenwoordich is. D'wtkomst
 der zelve zal ic vooz hy gaen/ alzo't el-
 noch wel in dachtich is / dat den strijd
 tusschen Calasie ende my was (vooz di-
 tijdt) zoodanighē wtkomstē niet en had-
 de / datmen niet en konde oordeelen wt
 van ons beyden de victorie hadde. De
 welcke uwe Majesteit ghewaer wer-
 dende/ maecte ghy den pags tusschē ons
 beyden/ ende dat wy goede gheziende
 werden tot het welcke ic lichtelijc verwil-
 lichde / niet dooz vreesē myns persoons
 maer dooz een zonderlinghe begheerte
 die ic hadde om met v ghemeynschap en
 goede kennisse te hebben / de welcke ghy
 my dooz uwe ghewoonlijcke beleeftheit
 consenteerde. Daer en boven hebt ghy
 my beloofst (indient v indachtich is) dat
 ghy my) zoo haest d'oorloghe van Tra-
 cten ten eynde zoude wesen) voozien
 goudt

midt van eenen Man van uwen bloede
myns persoons weerdich. Ende op dese
belofte verklaerde ic myn Vpandijne der
hener om welckers bystaent ic wt myn

Landt ghekomē was. En oft ic findert
de Christenē by gestaen hebbe/ dat weet
ghy Weere ende andere die inde strijt ge-
weest hebbe tegen Almirax vā Liguie.

du dan alzo alle zaken in ruste zyn/ en
dat ic v rer plaetse vinde alwaer ghy u-
we belofte kondt quiten / zoo bidd' ic v
oetmoedelijc myn eenen Man te gheben
te na uwe belofte zij/ ende daer ic mede
verbaert ben. De Koninc Amadis/ die
hare redenen wtghehooft hadde/ en wel
bekent was dat sy ghelijc hadde / ant-
woorde haer beleefdelijc: Me-vrouwe
verzoet ic zoo redelijc / dat al waert
ake ic zult vooz desen niet belooft en
hadde te doen na v begheeren/ zoo zoude
even wel bereydt wesen v te belieuen /
ende verhojpe v oot zoo wel te voorzien /
in ulwe weerdicheyt / dat alles wel zal
wesen. Nu zoo hadde de Koninc Ama-
dis bemerct dat Perion de Sone van
Galaor op de Koninginne verliest was/
dies hy hem vooz hem dede komen / en
zeide hem: Myn Hebe / ic hebbe v zoo
lief ende weerd als myn eyghen Sone /
daerom v gheere ic aen v ende bidde v
dat ghy tot een eyghen Vips-vrouwe
neemt dese Koninginne alhier teghen-

woordich/ ende ghy Me-vrouwe/ neemt
hem tot eenen Man hy is v bekent/ ende
ghy hebt hem ghezien in alzulcke plaet-
sen daerme vrome lieden ende met eeren
zien mach: hy is myn Maeghschap/ en
zoo na als v wel bekend is: bedenct dan
v beyden oft ghy niet malkanderen te
vreden zijt. Met dese woorden neyde
haer Quintinestre zeer oetmoedelijc
vooz de Koninc/ hem hooghlijc bedan-
kende der grooter eere die hy haer be-
wees/ ende Perion van ghelicken. En
tot bevestinge des houlijcs/ dede hy hem
malkanderen eenen kus der liefde ende
houlijcschen handt gheben / stellende de
reste wt tot sanderen dachs smorghens
dat v Aerts Kiffchop den dienst Godts
ghedaen hadde: Ende alle d'Omstaen-
ders waren verbljdt over dese verza-
melinge / vooz al de Koninc van Sa-
bradise/ de welcke Alquif ende Organde
te zamen ziende vriendelijc koutende/
sprac (hoe wel maer wt ghenoechte) van
oot zamen te trouwen / zeggende niet

Da g een

sen zonder lichte gracie: Heer Alquif / ghy hebt ghezien hoe haest de Koninc Amadis het houlte ghemaect heeft tusschen myn Sone ende de Koninghinne Antiquimesire / te bid'v laet ic ooc een ruglien/ende volght mynen raet/ Heere/ antwoorde hy/ wat ghy my ghebiedt / dat wil ic gheerne na konien en ghy s' de vrouwe / zepde Galaor tot Organde / zult ghy my ontzegghen. Reen ic myn Heere / antwoorde sy: want ic houde v voor zoo wijs ende my zoo wel toe ghe- daen / dat ghy my niet dan alles goets raden en zult. Aenghezien dan zepde Galaor / dat ghy alle beyde niet myn zegghen ende doen te vrede zyt/ zoo bid' ic v dat ghy malkanderen te houlghe neemt / ende metter daet dede hyse malkanderen de hant gheven / ende daechs daer na wert hunne byploft ghehoude met die van Perion

Hoe de Gouverneur van Sicile op S. Ians dach verscheen int Hof vanden Koninc Amadis, by hem hebbende eenē betoo- verden Koninc ende Koninghinne.

Het vijftichste Capittel.

Alle acht daghen duerde de feeste van dese Byploften / binnen de welcke Perion / Koninc ghekroont werde. Ende alzo Alquif vorē had. de met Organde na syn lant te trecken / baden sy den Koninc Amadis ootmoede- lijc om oozlof / het welcke hy hun gha / hoe wel niet gheerne: maer hy voor zach hun eerst van twee goede Steden / ende hun toe gherust hebbende Schepen ende andere uootwendicheden / ghinghen s' teopl/latende hunne Dochter Alquise by Lisuart ende Perion / die den tijdt ooc verbzoot van zoo langhe vā hunne Be- pinde gheweest te hebben/ dies sy veer-

tien daghen daer na oozlof banden Amadis verkregen om te moghen ver- ken. Nu zoo hadden Olorius ende A- ariel zulckē goeden kennisse ende byen- schap met hun gemact/ datse vā doe a- alcht by een waren/ten was dooz dwa- oft Fortupne: principalyc Olorius in Lisuart / ende Adariel met Perion. Dus doende een Schip toerustē om tze- te gaen/ zoo ghebeurde dat op S. Jan- dach/ alzo de Koninc was sprekende verzelschapt was met vele Heeren en Wyuen inde groote zale/ al daer in qua- een Ridder inde Rou ghekleedt/ hebbe- de grys hant/ende eenen langhen witt- baerde tot syn uiddel toe. Dese oude Man droech in syn rechte hant een gro- te rolle beschreven met gulden letters/ hy hadde by hem eenen Ridder ghe- pent met kosteliche wapenen / op he- bende eenē Helm zoo heerlijc gewo- datse noyt schoonder en hadden gheze- ende desen Helm was vā een Diamant zoo net gheslepen ende blinkende/ dat hy alle daer in konde spieghele / d- daer ontrent waren. Ter syden van d- sen Ridder wasser een Jongvrouwe/ zc- schoon alst moghelijc was / ende wre- maten kostelijc ghekleedt / hebbende o- haer hooft een kroone verciert met nu- nichte van kostelijcke Robynen ende E- merauden/ en hun verzelschapten twit- tich Ridders inswerte wapenen. De- voozsten liet syn Vols inde Zale blyb- staen / ende hy komende by den Konin- Amadis / dede hem dyniael groote re- verentie / ende daer na sprac hy aldus Moghenste Koninc / uwe groote ver- maectheyt / ende de Heerlijcheydt uwer Hoofs hebben my veroozjaect om in de- se quartieren te konien/ om v te ver- kla- ren tghene ic v alnu zal verhalen. My- nen naem is Pristion/ ende ic ben Gou- verneur van t Konincryge van Sicile- ende dat dooz d'absentie des Koninc- zynde t Konincryc alnu daer vā onvooz- zien.

ten. De reden is dese dat Philomenes
nien lesten Heer ende Prince (die over
anghe overleden is) een Sonc na liet/
ghenaemt Alpatracie / ende is desen te-
ghenwoozdighen Ridder / die in vooz-
jaende tyden gheacht is gheweest vooz-
en bande vromste Ridder der Werelt:
iet gebiel dat hy verliefde op dese Prin-
esse Miramine ghenaemt de Dochter
landen Koninc van Maets / welckers
choonheydt zoo wijt ende breedt ver-
narrt werdt / dat Alpatracie alleenlijc
in haer Dienaer te wesen wt Sicilien
a Lozrainen troc / alwaer ghekomen
ginde / hy zoo wel ontfanghen werdt /
dat hy ende sy ten lesten eens waren / op
ulcken conditie dat hyse na Italien
oeren zoude: met het welcke sy lichtelijc
e vreden was: maer sy en waren zoo
aest niet in Sicile ghekomen / ofte sy en
verden beyde in Marber verandert ko-
nende inde Sale daer de Koninc Philo-
menee was / blyvende dese Kolve inde
landt van Alpatracie / die ooc van steen
was / ende de Letterg onkenbaer. Daer
van de Vader dooz groote droefheyt ter-
faut doot viel / ons gheen ander erfge-
laem na latende als desen synen onghel-
uckigen Sonc. Het welcke die vant Ko-
nincg ziende / verhopende dat hy niet
er tijt in syn eerste ghedaente wederom
oude keeren / en wilde daerom gheenen
anderen Koninc hiesen / maer wel eenen
Gouverneur die hy bestemde eede zou-
de belovē het landt in aller ghetrouwie-
jept voren te staen / om daer na tselve
wederom te stellen in handen van desen
nien Prince / zoo haest als hy ontoobert
oude wesen. In dusdanighe regherin-
ghe hebbender / verscheiden vooz my ge-
weest / hoe wel het nu vier zijn dat ic daer
oe beroepen werdt. Alsoen ghebur-
ender in Italien zulcken berorte / dat
et scheen dat Hemel / Aerde ende Zee zie
samen zouden vermenght hebben / ende
dese rolle van steen zijnde / veranderde in

Perckement / ende de twee Marbere
Beelden in Menschelijc vleesch ende
bloedt / zoo als sy gheweest zijn eer sy be-
toobert waren / wigghenomen datse niet
en syken / noch gheerne syse en nutten
tot hun lieden onder houdinghe: Sy
volghē my wel te aller plaetsen daer icse
vzenghe / om deser avontuere eensynde
te verkrigghen / na het in houden deses
gheschrifts. Dit zegghende / presenteerde
hy de Kolve / welckers in houdt aldus
was luyderde.

Medicea, gheboren vande stralen der Son-
ne, ootmoedighe Dienaresse der zelve
Goden, die den gantschen klood des Weer-
elts regeren. Meesteisse van alle natuer-
lijke konsten ende besweeringhe, vande
welcke ic my mach beroemen zoo veel en
meer wetenschaps te hebben, als eenighe
voor myne tijden, ofte die na my komen
zullen kunnen begripen. Om te betoonen
dat ic waerzegghē, zoo heb ic (ter eeren
myns naems) ghesticht dese teghenwoor-
ghe tooverije, de welcke over dese twee
persoonen blijven zal, ter tijt toe dat dien
Ridder come, die door kracht van wapenē
en op rechte liefde te dragē verkrijgē den
Diamantē Helm, die Alpatracie opthooft
draeght, ende zal de zelve noch trouwer
Dienaer wesen als des Konincx Sone van
Sicilien, die te synen tijde alle andere te
boven ghegaen heeft. Doch en zal dese
Tooverije daer door niet gantsch te niete
wesen door zulcken veroveringhe des
Helms, ten zij daer eenighe onghewone
Princesse ofte Ioncvrouwe ghevonden
werde, die Myramie te bovē ga in schoon-
heyt, wel leventheyt ende volmaectheyt de
der Liefde, met alle welcke gaven sy meer
begaest is gheweest als eenighe voor hare
tijden: ende in diender eene zoodanighe
is, sy zal haer de kroone overgheven, in
dien sy die van haer begeert op haer knien
zittende, als zijnde de ghetrouste in liefde
dier aldan ter Weerelt zal leven. Ende
te dier tijdt zal dese Tooverije een eynde

A a iij

nemen

nemen, ende zullen Alpatracie ende de
Dochter vanden Koninc van Mets weder-
om in haren staet keeren daer te voren
in waren, ende anders niet: Want dese
Tooverij is ghelicht met zoo vele be-
sweringhen, datse anders niet en kan ver-
andert worden. Wel is vvaer dat het Mar-
ber in Menschelijc vleesch zal veranderē,
ten tijde als den lustighen Leeu quijt zal
werden het Rapier, tvvelc den Wijzen
Apolidon hem inde borste gesteken heeft:
maer de reste zal in syn gheheel blijven, tot
dat die verschijnen, om wiens vville dese
dinghen ghemaect zijn. Hierom ghy die
Gouverneur zijt over de Landē deses Prin-
sen, zoo vvanneer het schrickelijc gheluyt
zal ghegaen wesen, ende de tvvee Marbe-
ren Beelden die v loffelijc ghedante vve-
derom zullen ontfanghen hebben, zoo
draeght zorghe die over al te leyden, tot
dat ghy die gheluckighe Ridder ende Jonc-
vrouwe vindt, die door hunne deught,
schoonheyt, stercke ende liefde dese voor-
schickinghe volbrengt: ende en laet zulcx
niet na, ofte tzal v qualijc vergaen.

Friction syn redenen volvoerende/
zede voorts: Heere ic hebbe v nu ver-
haelt d'oorzake vanc langhe repse: Hier-
om in dien hier eenighe Ridderz syn/
die hun teghen Alpatracie willen be-
proeven/datse hun gaen wapenen/ ende
dat d'andere ooc komen die de kroone
berhopen t'ontfanghen vande Infante/
alzoosy verstaen hebben. Ofte Godt ga-
ve/zede hy al zuchtende) mynē arbejdt
op desen dach een eynde mocht hebben/
ende v Hof die eere boven alle andere
daer ic gheweest hebbe mocht behalen/
ic in ruste blijven/ende dien Ridder ende
Joncvrouwe zoo glorieus van zulcken
gheluc: want ic verzekere v dat ic zo veel
vzeemde Landen/ende vermaerde Ko-
nincrijcken door repst hebbe/ datter (na
myn duncken) wepnich refteren oft ic en
hebbar gheweest/en noch en heb ic gheen
ontlastinghe ghevonden/ niet teghen-

staende myn zoichbuldich repsen. Di-
medesweech hy: wanter alreede vele d'
Koninc quelden om hun te moghen wa-
penen ende Alpatracie te bevechten: h'
welcke hun de Koninc toe liet/ ende b'
gheerde niet eenen dat alle de schoon-
Joncvrouwē hen ooc zouden toe ruste
ofte veerdich maken om het verzoec d'
kroone te doen: En ten leet niet langhe
oft Adriel en verscheen/ zijnde dē eer-
die den betooverden Ridder besprong/
maer alzoosy na hen toe ghinc niet
sweert inde vupst ende op hem meyn-
te slaen/zoo bleef hy staende ende zonde
macht: het welcke Friction ziende/zep-
hem: Heer Ridder vertrect/ want t'
wel te zien dat ghy niet zeer amoureu-
en zijt oft wepnighe liefde draeght/ de
halvē en hebt ghy gheen macht om vo-
de liefde te vechten. Adriel heel bi-
schaeint dede na Frictions zegghe/en
Elinie tradt voorts/dient even alzoosy
verghinc. Ghewisselijc zede Friction
ghy zoo loerren Ridder zijnde/ doet
zelven onghelijc/ draeghende zoo lutt-
liefde. Doen quammer Dinerpie/die o-
hope van een eynde der avontuere/
makē (door de liefde die hy tot syne Rich-
te hadde) niet op gherechten hoofde/ e-
viel den betooverden Ridder aen. En
alldoen beghonnē sy met hun beyden zo-
felijc ende weedelijc op malkandere
te slaen/dat Dinerpiens Schildt in ho-
ter stonde in vele stucken was ghehou-
wen/ ende Alpatracie ghaf hem zulcke
slach op synen Helm/dat hy al beswin-
voor syn voeten viel. Maer Friction bi-
hief hem op/ende vzeesende voorsygher-
dede hy hem synen Helm af/zoo dat D-
nerpie wederom bequam/ ende vertro-
aen d'een syde om een ander place te
maken. Ende het en leede niet langhe
ofte Glorius de Prince van Spagnie
en quam in syn place/ ende qualijc zou-
denen spijg ghelijcke in liefde hebbe kon-
nen vinden: want van dier ure aen da-
h

hy verstaen hadde de gheboorte van Luciano des Keysers Esplandians Dochter/ zoo nam hy voren haer Dienaer altyts te wesen/ hopende eens troost daer voren te ontfanghen hierom voerde hy de Sterren in spnē Schildt. Den Siciliaen hem ziende zoo blytich aen komen/ boodt hem thoost/ ende beghonnen malhanderen zoo dapper niet slaghen te ladden/ dat Frission zeydt noyt kloetker ghevecht ghezien te hebben/ ende hadde goeden moet dat d'avontuere een eynde soude nemen: maer Glorius en kondet niet langher houden staende/ want hy viel op den vloet neder als oft hy doot gheweest hadde/ dies Alpatracie spn weert weder inde siche de staet/ even als Suissie van Irlandt hem wilde bespinghen/ maer hy keerde hem den rugghe/ zoo luttel weret van hem makende als hy van Abariel ghedaen hadde/ dies elken beghon te lachen/ ende noch meer met Amboz van Gandel/ met Marsinie van Viersendael/ met Pintinee vā Cozante/ met Giontes/ met Silercie/ Sone van Don Grumedan/ en met Fillorette Gravoys Sone/ alle de welcke den beooverden Ridder niet eens en wilde het ienzicht toe wenden/ daer door te kennen ghebeende datse gheen van allen eenijhe liefde tot Vrouwen droeghen noch ier zelber Dienaers waren. Na zoo was het heel laet als dese hun vertoontende niet wtgherecht en hadden/ derhalien stelde de Koninck de sake wt tot daeghs daer na/ ende hy beval datmen Frission met spn ghezelschap goet logijs oude bezorghen/ ende hy beghon met de Vrouwen van dese vzeemde aboutueren e houten/ hem radende dat sp alle die ouden verzoeken/ ic spzake van d'onghehoude/ want d'andere en quam zulk niet toe: het welcke Oriane grootelijc nishaeghde/ alzo sp hier gheen meerder warichept in en vondt/ als inden Bogh ier ghetrouwe Minnaers/ daer sp zoo

grooten eere behaelde. Alzo passerde dien avondt/ ende des andren daeghs smorghens/ alzo sp alle wt de Kercke quamen/ werdt den Koninc aen ghedient datter dyp Schepen inde haven aen kommen waren. Hy zondt terstont om te zien van wien sp waren/ ende hem wert ghezeght dattet Brisenne de Dochter van Don Bruno was/ die dooz de begeerte haers Moeders te Hobe quam om vooz eenen tijdt lanc hare Richte Brisenne te verghezelschypen. Amadis gync haer te ghemoete/ ende bracht haer te Hobe/ alwaer Frission wederom quam met spn Ghezelschap: maer en was zoo niet aldaer ghekomen/ ofte daer en vertoontē zic twee vzeemde Ridders groetende den Koninc met de Vrouwen/ vande welcke den eenē wat grooter zijnde als den anderen/ eerst te vooz schijn quam/ die om de liefde die hy doorch aen eene al daer teghenwoordich/ wel verhoopte Alpatracie wel te renghele. Der halven spnē Schildt vattende/ viel hy hem aen boozdt/ ende duerde hun gevecht wel een vierdecl uers/ zoo dat den bekenden Ridder niet heels aen en hadde oft ten was al in stucken ghesineten: doch hy hiel hem zoo vzonelijc/ dat elc een hem pzes: hoe wel hy ten lesten metter neus ter aerden viel zoo verdwelmt dat hy qualijc wist oftet dach ofte nacht was. Doen werdt hem den Helm afgedaen/ ende men zach dattet Quedragant de jonghe was/ waer van elc een verblijdt was: en Amadis eerde hem grootelijc ter liefde van spn Vader. Den anderen die hem verzelschapte/ hem hebbende ghezien alzo tracteren/ nam voren hem te wyken: maer den Siciliaen en achte spns niet/ ende keerde hem den rugghe toe. Dies hy spnen Helm ooc afnam/ ende groetende tghezelschap/ liet hy hem kennen vooz Abeg van Irlandt/ wiens over komste tghezelschap mede verheughde/ en Amadis vzaeghde hem/ hoe

haer sp vanden verboden Berch gheschei-
den waren: Die hem tot antwoorde ga-
ven / dat de Koninc Rozandel ende de
Grave Fzandalo mette Turc zes Maen-
den bestaent ghemaect hadde/ ende datse
gheduerende dien tijt op de reyse beghe-
ven hadden om te zoeken eenen Ridder
die hem liet noemen den Genzamen/ om
hun teghen hem te beproeven / alzo de
faem spner vromicheyde de gantsche
Weerelt over verhepde was: ende hoe
wel sp hem in verschepden Landtschap-
pen ghezocht hadden / zoo en hadden sp
van hem niet konnen vernemen/ tot dat-
se by Fortupne al daer in groot Betag-
nien aen komen waren / alwaer wy
verstaen hebben dat den Genzamen Rid-
der v Soons Sone is / waer van wy
grootelijc verblyde zijn. Voorwaer
zepde de Koninc/ v lieden komste is beter
te passe ghekomen / als ghy mischien
wel ghemeynt hebt / blyckende by dese
abontuere vanden Betoooverde Ridder.
Ghy zeght de waerheyt Heere / ant-
woorde Quedzagant/ want ontrent een
mijle van hier werdt ons daer van ver-
haelt / ende hierom hebben wy hem be-
vochten. Hier over quam de Koningsinne
Calasie aldaer / die haer was gaen wa-
penen/ ende komende inde Sale/ sprac sy
voor alle Man / datse wilde verzoeken
teghen hooft Vrouw aen ghevanghen
te hadde: mischien / zepde sy / dat dese
abontuere een eynde nemen zal door een
ghesachte welckers ridderlijke daden
niet min te achten en zijn als der Man-
nen. Waer van elc een beghon te lachen/
want sy niet eenen den Betoooverde Rid-
der in vlooch / de welcke in plaetse van
syn ghewet te trekken/ op syn eene knie
voor haer ter aerden viel. Twelc de Ko-
ninc Amadis ziende / zepde der Konin-
ghinne De-vrouw / dese Ridder aen te
zien / schijnt dat sy v liever eenighen
dienst wil doen als v te bevochten. Ze-
kerlijc Heere / antwoorde sy: ic gheloo-

ve dattet alzo is / ende al wilde ic hem
voor is moepelijc vallen/ dat en verma-
ic niet / want ic en kan mynen arm die
verheven hadde om hem te slaen / t
nederwaerts brenghen / zoo dat ic
mercke dat ic een ander bequamer
ic/ plaetse moet maken. Toen voegh
sy haer by de Vrouwen/ ende Alpatra
stont op / die strack bespronghen we-
van Perion v Gaule/ die Amadis ha-
de doen wapenen/ en Lisuart ooc/ we-
liers vromicheden Frision zeer wel
kent waren / zoo dat hy zepde / aleen
aent vechten quam: Och vrome Ri-
ders / oft Godt gabe dat ic zoo ghel-
lich ware/ dat penant van v beyden
van dese sware moerpe ontlaste de/ die
vier jaren gheduert heeft / my sulck
groot ghenade doende. Perion / zont
hem eenighen antwoorde te gheven / l
sprongh Alpotracie gheweldichlijc /
duerde hem ghevecht twee uren / en
langher/ zoo dat elc een meynde dat P
rion dese abontuere ten eynde zoude v
ghen / want hy ghaf den Betooover
Ridder sulcken slach op synen Helm/ d
het ghenorch was om hem ter doot t
ghequetst te hebben / maer de stoffe d
Helms was zoo fijn ende goet / datt
gheen littecken des slachs aen te zien
was / ende daer en teghen viel hem d
Siciliaen zoo gheweldich ane / dat
hem al beswinelt voor syn voeten t
aerden sloech / hem ruckende den Hel-
van thoost / dies hy synen aessein be-
schiep/ ende al beschaeint van syn ongh-
luc aen deen spde ghine/ zoo dat Lisua-
te voor schijn quam / ende denckende e
Onolote (die hy volkomentlijc lief ha-
de) zepde hy in hem zelven: Och! M
vrouw / gheeft uwen Ridder kracht e
macht dat ic desen Opandt mach ver-
winnen/ want ic bin verzeckert dat ic m
de uwe bescherminghe hy my niet t
zal keunen weder staen. Dit zeggend
wierc hem de couragie/ en mette Schill
de

den arm trat hy na den Betoober- den Ridder toe / de welke zonder schyn van weder standt te willen doen / noch de handt aen syn Capier te slaen / achter waerts trat ende dat met zulcken veer- richtept / dat Lisuart gheen en middelen hadde om hem te treffen / wat hyer toe dede / des hy gantsch te onbieden zynde / ziende dat hy verlore mochte dede / slac syn Capier inde sceet / ende liep om hem te vatten / hopende hem met kracht ter erden te werpen: Maer den anderen was hem te snel / want hoe Lisuart hem neer vervolghde / hoe hy meer achter waerts weec / ende dat met zulcken vlieghende dat hy scheen te vlieghe / het welke alle d'Omstaenders grootelijc iede verwonderen / dewyle Fristion den koninc verzeckerde zulc noyt meer ghe- ten te hebbē: ende hy badt Lisuart hem niet langher te willen quellen / want ghy ont wel bemercken dat hy gheenen wil n heeft hem teghen v te stellen. Als hy och en doet / antwoorde Lisuart / de- vyle hy van my booz loopt / en Fristion leeft tot noch toe verloren arbeidt ghe- aen / hem over alzo ghelept te hebbē / en ghezien hy niet en begheert ont- oert te wesen / zoo't schijnt. Deere / zepde Fristion / indient v beliest / zoo beveelt de koninczouwe de kroone vā Miraminie te verzoeken / sy zullen misschien meer oetlichept daer in hebben / als de Ridder an Alpatracie ghehadt hebben Godt hebet / antwoorde hy. Ende hy ghaf Brisenne eerst last dat te verzoekē. En op staende volghende d'instructie des ouden Ridders / knielde booz de Betoo- erde koninginne ende zepde haer: Me- rouwe bekrē v my die kroone te hencken / ende alzo de gheluckichste koninczouwe der Weerelt mach wesen: Miraminie nam haer hy de handt / ende leste op / ende sy ghinc aen d'een syde / stende Brisenne midden inde Sale. Die Brisenne schoon blofende van he-

schaeinhept vertrot / ende haer Richte- Brisenne quam in haer plaats / en doet de ghelijc sy ghedaen hadde / badt om de kroone te hebben: maer de koninginne en bewers haer niet meer voordeels als aen Brisenne / als oot niet aen veel an- dere. Maer sy en hadde alle zulcken booz deel niet: want Miraminie stiet vter oft vijf zoo hardt op de borst / datse ter aerden vielen / zoo datter vele om loegen / zelfs die des wepnich lust hadden: want dooz zulcken klepnachtighe werden sy bekendt die ghen Minnaers en hadden / ofte oot gheen liefde en droeghen. Ghe- wisselijc / zepde den ouden Man / dese koninczouwen en hebbē de Ridders niet willen beschamen / dewyle sy aen weder syden even veel wtghericht hebben: hier om / myn Deere / zal v believen my oozlof te gheben. Doozwaer / zepde de koninc / het is my leet / dat ghy niet anders ghe- boozdert en hebt: doch het zal v believen dat wy de twee personagien / met den Helm ende kroone wat naerder bezien: Deere / zepde hy / bezietse zoo langhe alst v goetdunct: maer niemandt en roere die aen: want alles wat hun aentast is ter- stont verbrandt. Doen quamē sy alle hy Miraminie / die hun docht eene vande schoonsste der Weerelt te zyn / ende de kroone zoo kostelijc ende wel ghemaect alst moghelijc was. Wat belanght den Helm van Alpatracie die was van fijn Diamant / als vorenverhaelt is / heb- bende rontsom eenighe ghegraveerde Letters / zoo onkenbaer / datter niet vant te verstaen was / dies sy op hielē van langher te zien: ende Fristion nam ooz- lof aenden koninc ende koninghtinen / ende int neder Hof komende / ghinghen Alpatracie ende Miraminie weder te Waghen / die met zilver Laken bedect was / ende twintich Ridders tot hun ge- zelschap alle in swerte wapenen in teer- ken van routwe / ende reden alzo wech / latende Lisuart heel t'onbieden om dat

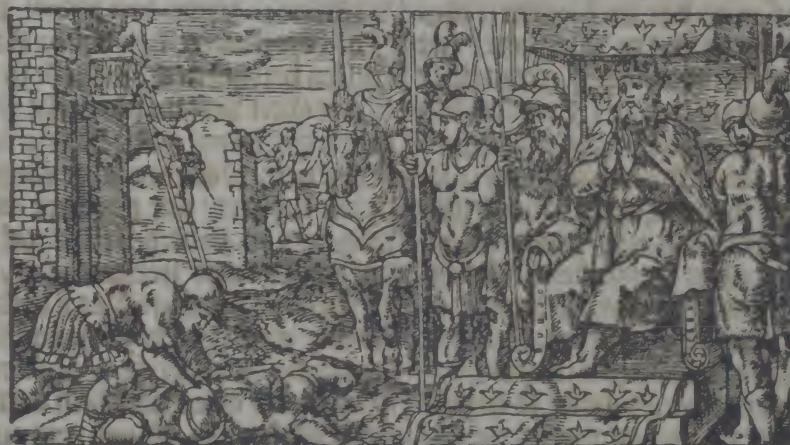
Het zeste Boec.

hy dese aboutuere niet en hadde ten eynde
de herten byenghen/die hy hem liet vo-
ren staen niemant anders toe te komē/
ende dat om de groote ende ghetrouwe
liefde die hy tot Quolorie droech. Hier-
entusschen verliede Quedzagan zoo
zeer op Elifinne dat hy dach noch nacht
en rustede om in haer goede gracie te ko-

men/ ende dat niet te vergheefs / want
sy was vande zelve zierte ziec / van de
uren af / dat sy hem hadde zien becht
teghen den Betooverden Ridder / I
welcke sy als een verstandighe Doch-
ter wel wist binnē te houdē en niet en ope-
baerde/ voor zekeren tijdt daer na / da-
malkanderē huanne liefde te hem ē gal-

Hoe een Ridder Amadis quam ten strijdt beroepen van weghen de Koninc der v-
dernissejende van't veltrec der ghener die onlanghs te Hove komen vvaren.

Het eenenwijstichste Capittel.

DEs anderen daechs alzo de
Koninc wt syn kamer inde
Sale quam alwaer hem ve-
le vrome Deeren ende Rid-
ders verwachteden om hem
goeden dach te bieden / zoo quam aldaer
einen Ridder / hy na vander lichte eens
seusen in volle rustinghe, behalven van
thooft ende de handē / hy blynde hy hem
vier Schildt-knappen / de welcke met
d'ene knie op d'aerde den Koninc een
gdrickementen bysf presenterde / niet
vierzeghels daer aen / ende zeyde hem:
Herre/ indient v beliest / zoo bevel dat
desen Bysef ghesen werde / ende daer
na zalt v verklaren wat my v last is.
De Koninc d' d'ien terstont by eenen
van syn Secretarisen lesen / luydendē

als volghet.

Sulpitius, Koninc der Wildernisse, (dat
den doot vā onsen Oom Grisielandt hoe
gher memorie, dien de Goden met Heme-
schen dranc ende spijsē zyn voedende
Gra fante ende Bostote, onse weerde end
beromde Broeders, laren v Amadis, Koninc
van groot Bretagnien weten, dat de God
ons hebbende begheft met kracht end
middelen om te wreken zoo vvel den doot
van onsen Oom, als om weder te kighen
t Kasteel vander Rootse dat ghy onrecht
bezt, ende daer ghy Sargules als Gouver-
neur op ghestelt hebt, die zindert v veltrec
vele Christenen verzamelt heeft ende in
ons Landt ghefallen is, daer groote bloet
stortingē wt ghevolght is, ende noch meer
hier na zoudē moghen gheschieden, zoo
ist dat

dat wy dry om zulcx te voren te komé,
een gevecht aen dienen teghen dry van-
e uwe, op conditie, zoo vvy d'overhandt
ehouden, dat ghy Sarquiles zult doen
ertrecken, ons doende vvederom gheven
et Katteel met alles vvat sinder ons afge-
omen is: ende indien vvy de neerlaghe
ebben, zoo zal al de reste onses Lands
nder v ghebiedt vvesen, ende zullen v
elve vry ende vranc laten bezitten, zon-
er eenighen tijde daer na te talen, oft
nighe actie daer aen te pretenderen: het
welcke vvy zoo lichtveerdelyc niet vva-
nen en zouden ende in perijckel stellé der
igheftadigher Fortuynne, ten vwaren het
vde recht dat vvy daer toe hebben, ende
t groot onghelyc dat ghy hebt. Ende
dat ghy desen redelijken eyfch niet en
veyghert, zoo sweeren ende beloven vvy
op Konincklike trouwve, int minste daer
in niet in ghebreke te vvesen, ende v ofte
uvve verzeckertheydt te doen teghen elc-
n, behalven van ons dryen, indien ghy
ste yemandt anders alhier begheert te
omen: ende indien niet, zoo zullen vvy
v v komen, ofte ter plaetse daer ghe be-
heert, doch op belofte van ghelijcke trou-
ve als vvy v presenteren.

De Koninc bedacht hem al wat lange
ver dese tijdinghen, ende vzaechde den
ladder oft hy voorder last hadde. Men
Heere / antwoorde hy / dan alleenlijc
verzeckertheyde van v ontfanghen
ooz myn Heeren en Meesters, indient
niet en beliefoe al daer te komen ofte
zepuden / ghemerct datse huij op den
verch begheben zullen / zoo haest als ic
ieder ghekeert zal wesen. Nu al zoo de
coninc Amadis een vande Wijste ende
oorzichterichste Wijzen der Weerelt
was / zoo en wilde hy hen zoo terstonde
hem antwoorde gheven dan met raet
nde advijs vande spie / ende niet dien
sel Lisuart op syn knien / tot hem zeg-
hendt: Myn Heere / ic bidde v ootmoet-
elc my een bede te gunne / zijnde d'eer-

ste die ic aen v opt verzoecht hebbe / van
d'eerste ure af dat ic de wapenē ghehan-
delt hebbe tot nu toe. Myn Sone / ant-
woorde hy / het is v ghegunt, eyscht wat
ghy begheert. Lisuart verblydt zijnde
zoo zeer alst moghelyc was / bedancte
hem hooghlijcx / ende zepde hem: Myn
Heere v lig kennelijc de repse die ic vooz
ghenomen hebbe om na het Gosten te
repfen / zoo zalt v believen vooz goet te
houden / dat ic een vande dyp zy om te
vechten / die de Koninc der Wildernisse
verzoect / ende my toe te laten dat ic d'an-
der twee ooc verkiefe / bestemmende de
plaetse om te vechten vooz den Keys-
er van Trebisonde / welcke Contrege be-
quaemst: ende vooz Sulpicie ende syn
Broeders na der ghelegghen is als wel
groot Bretanien / ende ic en zoude zoo
haest van hier niet scheiden / ten ware
om de belofte die ic een Joncvrouwve ge-
daen hebbe van wederom al daer te ko-
men / alwaer myn Com Perion van
Gaule ende Glorius van Monaste ver-
zelschappen zullen / indient hun beliest /
ende zullen mede deelachtich wesen der
eere die ic hope te behalen teghen den
Koninc der Wildernisse ende syn Broe-
ders. Nu hoe wel het vertrecken deser
dyp personagien Amadis niet heel aen
ghenaem en was / zoo en liet hy ebenwel
zulcx niet blijcken / ende antwoorde aen
Lisuart dat hyer wel mede te vreden
was: waer van sy alle dyp hem googh-
lijcx bedancten. Doen zepde de Koninc
tot den Ghezandt: Ghy hebt verstaen
het verzoec van myn Sone / ende het
consent dat ic daer toe ghegheven hebbe:
van nu en zes Maende zal ic v Meester
met syn Broeders laten vinden mit Hof
vanden Keys-er van Trebisonde / alwaer
den slach van hun dypen gheschieden zal
teghen de dyp die ghy hebt heeten noe-
men: Ende hy beval al met eenen den
Secretaris hem af te beverdighen / met al
zulcken vry ghelepde en verzeckerthepde.
B u g alst

alst van noode is. Aldus vertrooc den
Ridder van Sulpicie heel wel te vreden/
ende zes daghe daer na Lisuart/Perion
ende Glorius/verzelschapt met Alquise/
Adariel ende Elmie / ende dese Ridder
voerden roode wapenen/ niemant mede
nemende als elc eenen Schildt-knecht.
Ende den windt West zijnde/ haelden sy
d'anchers op/ende zeplden lanx de kust
van groot Byzantien / zoo datse in kort
ter tijt passeerde de Calomnen van Her
cules. Niet langhe daer na zoo vertrooc
ken ooc alle de vzeemde Heeren die te
Hobe by Amadis ghekomen waren/
vziendelijc van hem oozlof nemende / en
onder andere de Koninghinne Pint
guinestre ende Calasie: de welcke ghe
komen zijnde met hunne Mans int Ep
landt van Californie / vonden sy al daer
Talanque met den Koninc Garinter /
die daer komen ware om hun te bezoec
ken: ende hebbende al daer eenighe da
ghen vertroost/zoo schonc de Koninc Ga
rinter het Koninkrijc van Jugurte aen
Manelij:maer Quedragant/bevanghen
zijnde met de liefde van Elisme / bleef
in Byzantien/alwaer hy haer kortz daer
na troude. De Keyserinne van Roome
 vertrooc ooc na Italien / alwaer sy ghes
keert zijnde / de Keyser expresselijc syn
Ghezanten zondt na Amadis / om syn
Dochter vooz Dinerpie syn Sone ten
houlijc te verzoeken: het welcke de Ko
ninc ende Oriane ghewillichlijc consen
teerden / zoo datse tot Viterbe gekomen
zijnde / thouljic al daer bevesticht ende
niet grooter triumfe de seeste ghesou
den werdt. Aldus bleef den Koninc A
madis met wepnich vzeemdt ghezels
chaps / zoo dat hy darchlijcx ter jaecht
ghinc/allwaer hy op een tijdt alleen zyn
de/verwachtende onder een rupchte van
tackien thooz hy loopen des Hertz twee
syn honden vervolghden / een ander wt
synen legghet sprong/ twee hy zoo langhe
vervolghde dat hyt doobde/ende ooc ver

doobde / en voozts gaende dooz een die
gheboonite / hoorde hy een stemme ro
pende:Ridder metten Groenē sweerd
doen keerde hy thoost om te zien wa
het was/maer hy en zach niemant /
hoorde wel wederom roepen: Jonche
der Zee/maer evenwel wast hem onnu
ghelijc om te zien van waer dese stem
quam / dies hy half verwondert was
voozts wilde gaen/alster wederom gh
roepen werdt: doncker schoonen. W
doen kreggh hy meer achter denckens a
te voren/ want hy en zach noch en hoo
de ontrent hem niet als 'rderen der bli
deren dooz den windt/ende dese stem
de welcke / alzo hy meynde voozts
gaen/ veel luyder riep: Gheschen Rid
der/zekerlijc/ zepde hy by hem zelve/ri
te veel gheroeppen:ende alzo fantaseren
de/niet wetende oft hy dzoemde oft nie
volghde hy eenen kileppen boertpad
denckende op d'abontueren die hem wi
der varen waren / alsinen hem eerst de
namen ghaf / cude hy hem zelve oben
legghende d'onghestadicheydt der Fou
tupne / zoo stronckelde syn Peerdt/va
lende nietten neus op d'aerde / ende o
staende/werdt hy een heel jonc kindt gi
waer/naulijcx by jaer oude schijnende
zittende op eenen boom twelc tot her
zepde: Amadis / waer op denct ghy zo
zeer? Ic waer schouwwe v dat hy haer
komen zal / die v ontnemen zal dat
meest epghen is/ende ghy niet al v ghe
sachte zult dooz syne handen omghe
bracht werden. Naulijcx en hadde des
woozden volenpndicht/of ten verdwien
zoo dattet de Koninc daer na niet meer
en zach/gantsch bedroeft zijnde ober des
dyeppghementen/doch hy nam vooz syn
zuler niemant ter Weerele t'openbaren
Ende alzo dese Historie om sprent wil
le niet beschreiben en is / maer vooz ex
ghenelijc een ander / zoo zullen wy hier
vanswijghen / want de jaghers vonden
hem strax daer na/ ende keerde gheelijc
kelijc

rijst na de Stadt van Fenuse.

toe Lisuart ende syn Medegezellen door tempeet in Spagnien gevoert werden, ende vanden by standt die sy den Koninc Don Brian van Monjatte deden teghen den Koninc Miramamolín.

Het tweeënvijsichste Capittel.

Lisuart ende syn Ghezelschap van Fenuse vertrocken zyn-
de/ al zoo sp inde Middellant-
sche Zee quamē/ zoo verhieft
sic alzulcken tempeest / datse
ienichmael in perijckel waren van te
vergaen: maer Gode heeft hem voor die
gt noch willen sparen. Ende na datse
es weken al zoo ghebaren hadden/ zoo
verde hem schip ghedreven inde haven
van Carthagenē die de Schippers wer-
en kermende/ dies sp hun grootelijcx ver-
lijdden/ ende namen voren al daer hun
e houden/ tot dat het stil zoude worden:
Dus zonden sp van hun Scheeps-vole
ia de Stadt om victualle / de welke we-
ierom eschepe komende/ den Ridder de
ijdinghe brachten dat de Koninc Don
Brian van Monjatte hadde doē wt roe-
pen dat alle de ghene die bequaem wa-
ren om wapenen te draghen/ binne vier-
ten daghen hun zouden laten vinden
nimen de Stadt van Toleden. Voorder
jepde een vande zelve / wp hebben ver-
nomen waer hy na toe trecken wilde/ en
nen jepde ons dat Miramamolín Ko-
ninc van Marveren / niet noch tien an-
dere Koninghen / zoo wt Afriicken als
wt Arabien in Spagnien gevallen zijn/
ende alreede vele Steden niet ghelwelt
in ghenomen hebben / dyesghende alleg
nitter scherpte des sweerdes te vernie-
len tot wrake van des Koninc Arnatō/
ende andere Dozsten doot voor Constan-
tinopolen omghebrachte / ende zijn als nu

voor Cordoua niet zulcken grooten ghe-
tal van Doet-volc ende Weerde-volc/ dat
wonder is: ende de Koninc dit verstaen
hebbende / is van zinne hem teghen te
trecken ende slach te leveren. Van dese
nieu maten en was Florius niet niet
allen verblijdt/ verstaende de standt syns
Vaders: maer Lisuart ende andere om
hem moer te gheben / zepden datse niet
en wilden om gheen goet ter Weerde/
ofte spen waren al daer ghekomen om
zoo vromen Prince by te staen. Met dit
voornemen beloofden sp malkanderen
hun onbekent inden strijt te laten vinderē/
ende zoo't Godt beliefde den Koninc
Brian de victori te verleenen / zoo zou-
den se terstont vertrecken zonder hun be-
kent te maken / op dat hunne reyse niet
verhoert en zoude werden/ ende ghinghen
nocht ten zelve daghe inde Stadt / ende
al daer wat tijds gheweest hebbende /
ontboden se de Schippers ende Alguise
hun te verwachten. Ende hun wapenē-
de/ namen sp den wech na Cordoua / op
den welken sp eenen post ontmoetten /
die hem spoepde om alle doet-volc ende
Weerde-volc metter haest voort te doen
komen/ al zoo de Koninc verstaen hadde
dat de Stadt inden watersten noot was/
om van honghers noot haer over te ge-
ben/ int welke hy wilde voorzien / alcer
sp hem over gaven. Van daer reden sp
voorts / zoo datse ten achtsten daghe in
des Spagniaerts Legher quamen/ daer
sp huu zoo bedect/hielden als sp konden/
verwachende de Batalie: maer alcer
de weke ten eynde was/ de Koninc Bri-
an dede zulcken neerstich: ydt dat hy op
een halve dach reys na by des Vyandts
Legher quam / ende verstaen hebbende
dat hy hem wilde slach leveren / zoo or-
dineerde hy syn Volc aldus: De Grave
van Medine hadde den voortocht met
zes dusent Weerden ende twintich dusent
Doet-volcx / de Koninc het gros met
tien dusent Coxseletten ende twintich
dusent

W b ij

dusent

dusent te voete / ende de Hertoghen van
Biscapen ende Cantabrie den achter-
tocht / niet vier dusent lichte Peerden en
tien dusent Voet-volck / 300 Schutters /
Voet-boogh schieters als andere Bis-
capers ende Castillanen. Alle de welcke
hy een besonder vermaninghe dede / hun
biddende ende vermanende met eenen
grooten ijver d'eerre van Spagnien te
willen vooz staen / bedenckende datse
daer niet en ware om soudije ende gagie
te winnen van eenen vzeemden Heere /
maer vooz hunnen eyghenen Koninc /
vooz hun Landt / Vrouwen ende Kinder-
ren / ende vooz hunne vyshpeyt. Dit ghe-
daen zijnde / troc elc in goede ordinantie /
ende quamen den Spaend in tgezichte /
de welcke dooz syn Spien verstaen heb-
bende dat de Koninc niet zulcken macht
quam om hem te slaen / lichte synen Le-
gher / ende quam hem teghe / als volghet.
De Koninghen van Tunis ende Fez
werden verordent om de scharmutse-
ringhe te beghinnen / met tien dupsent
Arabers te Peerde ende twintich dusent
te Voete / de welcke versterct met de Ko-
ninghen van Maquize / van Marocke
ende van Supard / met dobbelle sterct om
van tersyden den Koninc Brian aen te
vallen / ende al met eenen zouden hun vol-
ghen de twee Admiralen Anadagod en
Marintes met eenighe Tarters / ende
dan Miramamolin ende vyf vzeesselij-
ke Reusen met een menichte van Afrie-
aenders ende ander Volk van verschei-
den natien die hy by een vergadert had-
de. Ende alzo sp aldus doende waren /
quam daer een Heraut van weghen des
Konincs van Spagnien / die na Mira-
mamolin vzaeghde / ende hem dijn ghe-
wesen zijnde / ghinc hy by hem zeggyn-
de : Heere / den machrichsten ende ont-
zienlycsten Prince / Don Brian van
Monjaste / myn overste Heere ende Ko-
ninc / ontbiedt u syn Landt te cymmen
ofte anders zoo laet hy u witen dat hy

u slach zal leveren zonder yemande
ghenade te nemē. Miramamolin was
verstoozt over dese boodtschap / an-
woozde den Herauten zonder hem la-
ghe te bedencken : Heraut / keert wede
om tot u Meester / ende zeght hem dat
300 vele Wateren niet ovcr ghekomē
ben / noch 300 lichtveerdelyc niet vo-
ghenomen en hebbe om gantsch Spa-
gnien in onderdanich te maken / om a
300 dooz dzeppghementen wederom i
keeren. Doen ic noch jonc ende kley-
was / 300 verbaerde men in mette
Wolf / maer nu Koninc zijnde / ende ove
Menschen ghebiadt hebbende / 300 v-
zeese ic gheen dzeppghementen der ghe-
ner die ic hope te vermeesteren / ende to
mynen willen te hebben aler den nach
aen komt. Maer het gheviel heel an-
ders : want den Heraut en was 300 haer
van hen niet ghescheiden / ofte en be-
ghonnen aen weder syden te schermut-
seren / het welcke tot tsavonds laet duc-
de / 300 dat beyde de Leghers malkan-
deren naecten de lenghte van eenen voe-
boogh-scheute om sander darchs vzoegt
wederom te beghinnen.

Hoe de twee Leghers malkanderen aen
vielen , ende van den by standt die Li-
uart met syn Medeghezellen de Koninc
van Spagnien deden.

Het dypenvijftichste Capittel.

Alle den nacht hielden beyde
de Leghers goede wacht en
niet dat den dach aen quam
dycten spregghen malkander-
en in met groot ghewelot.
Lisuart ende syn Medeghezellen hadden
hun verborghen ghehouden tot dat de
Lanciers malkanderē ontwaecten. En
hoe wel sy wederley rustinge aen had-
den / 300 konde niet se nochtans onder-
schelden al hunne Schilden Lisuart
doerde

boerde in een gulden veldt eenen Ridder op syn knien zittende / met een ketene omthys die een Jonckvrouwe vast hiel metter handt aen de sincke syde / den randt groen met Grontom / betekenende Ourlorie. De Prince Olorius boerde een Sterre met stralen in een zilveren veldt / ende Perion twee Griffionen in een gouden veldt / hebbende de klauwen een teghen vander overepnde / ende daer tusschen een ghebozen herte / by na zantich verscheurt. Elinie ende Adariel en boerden maer roode Loof-wercken. In deser manieren hielden sy hun ter syden de twee Leghers / als ofse alleenlyc verkomste hadden willen zien. Hier tusschen nadreden de twee Leghers nalkanderen / maer alst quam aen de Lancien te breken / zoo vielen dese vyf onbekende Ridders / met des Konincs van Thunes ende des Grave van Medinie / inde voozocht der Afrikanen / over de welcke de Fez den Mensoerder was : ende int aen komen veldt p ter aerder vyfde vande vroomste die intmoetteden / het welcke de Grave van Medinie ziende / was grootelijc verslijdt / ende roepende Spagnien / Spagnien / viel hy metter macht onder den

hoop / al waer hy oec zekerlyc teghenstandt vondt / zoo datter met dien anval aen weder syden over de duisent doot bleven. Daer toende Perion / Lisuart / Olorius / Elinie ende Adariel hune kracht / latende merckelijcke teekenen over al daer sy passerden van hune vromschepdt ende Ridderlijcke daden. Hierentusschen schoot het Doet-volt aen weder syden zoo snellyc / datter noyt ghel zoo dicht en viel / als de pijlen tegen nalkanderen vloghen / zoo datter meer als twee duysent op de plaetse doot bleven. Aldus onder nalkaenderen ghemenght zijnde / zoch de Koninc Fez de Sone van den Grave van Medinie / die een van syne Ridders met een kuds al verdwelmt ter aerden gheslaghen hadde. Waer van hyt onbreeden zijnde hem van achteren metter Lancient fondament stac / dat hy doot ter aerden viel : maer de Grave spu vader gantsch verstoort over dit onghelue / stelde hem teghen den Koninc / dien hy dyp ofte vier sware slaghen op den helm ghaf / maer hy werdt ontzet / ende de Grave zoo vast omringhelt van tien Ridders / dat hy syn Sone zoude hebbē ghezelschap ghehouden / zonder den bystandt van Olorius / want

want de Prince van Spagnien staende
aen alle syden/ ontmoette de Koninc/ die
hy zoo over viel / dat hy hem doode ter
aerden sloech: het welcke de Koninc van
Thunes ziende/ quam met vyftich van
de syne om Glorius ende de Grave ter
aerden te vellen: maer d'andere vier roo-
de Ridders (te weten Lisuart ende syn
Medeghezellen) deden hun zulken by-
standt/ dattet te verwonderen was/ ende
dat rechts te tijde: want de Koninc van
Thunes met twee Admiralen ende hun
Volk hadden se alreede bezet / ende be-
spionghen se van achter ende van voren/
doch Lisuart dede se schreiden / want hy
gaf den Koninc van Thunes alzulken
slach / dat hy hem thoofte kloofde tot de
schouderen: waer van de Heydenen zoo
verschrieten dat se daer na niet half zoo
veel moet en hadden. Ende ghelijc een
quaet zelden alleen komt / zoo versloech
Perion op de zelve stont een vande Ad-
miralen/ ende Glorius den anderen/ niet
teghen staende de weder standt van hun
Volk. Waer van de Spagniaerts zul-
ken moet kregghen / dat se niet ghewelt
de Heydenen op de blucht dreeven/ tot dat
Miramamoln hun teghen quam / diese
hiel staende/ ende thoofte viedende de ge-
ne diese jaechde/ gheschiedde daer alzul-
ken mooyt / dattet deerlijc ende schrikke-
lijc om zien was: maer de Koninc Brian
met syn benden ende hoop byaken van
ter syden in / zoo dat het Doot-volk ende
Peerde-volk (zoo wel vande Doottocht/
als van de Batalie ende achttertocht van
weder syden) zoo onder malkanderē ge-
raecten/ dat de Grave van Medine daer
het leven liet/ door de Lapine van Mar-
quise / ende met hem noch vele byome
Castillanen. Waer door Brian gantsch
ontstelt zijnde / hem onder den hoop by-
gaf / ende als eenen grinnenden Leeu
ofte verheij wildt Vercken / toande zul-
ken byomicheyt / dat de syne zelfs hun
daer van verwonderden. Al daer werdt

de Koninc van Marquise van Glorius
verslaghen / het welcke vier ghenom-
zoude ghestaen hebben zonder het ont-
van Elmie ende Adriel / want de Kon-
inc van Supard ende den Admir-
Amadagod/ stelden hun teghen hem/ om
hem ter doot te byenghen: maer dese d-
hun dicht by een houdende/ brochten ze
veel te weghen/ datter dese twee te va-
de bleven / als oec de Koninc van Ma-
roch/ niet teghenstaende dat de vijf Re-
sen/ (daer voren af ghesproken is) gro-
te kracht ghebrypten / ja zoodanig
dat de ghene diese zagghen ende ghebo-
den/ byese hadden (ende dat niet reden
dat hunne byomicheyden wel mochte be-
oorzaeckē de victorie van Miramamoln.
Het welcke wel anders ghinc / wan
Lisuart eenen der selber met de Lan-
dooz stac / dat het stuc hem int lijf ble-
cken / ende int dooz by rijden/ outna-
hy hem een groote pferen knodse / die hy
inde byest hadde: maer hy en bleef ni-
langhe in ruste/ ofte eenen anderen Reu-
se en viel hem aen boozde/ ende sloeghen
malkanderen zoo met de knodsen/ dat
de Helmen blutten/ ende zoo verdwelm
zaten / dat se hun aende zadels ende hal-
der Peerden moesten vast houden: maer
Perion/ die daer by was/ ziende des Re-
sen hoofte over hangē/ en de lenden licht
gaf hem inde neer zulckē slach/ dat hy hem
thoofte vande schouderen sloech. Dieren-
tusschen was Glorius doende met een
van d'andere / maer Elmie ende Adriel
quamen hem te hulpe / zoo dat se desen
derde oec ombrachten. Gheduerende
desen handel / zoo waren Brian ende
Miramamoln zo dicht by een dat se met
kracht malkanderē vander Peerde ruc-
ten/ ende midden int ghebryng op mal-
kanderen vielen. Aldaer werdt den strij-
gheweldichst: want de Heydenen om
hunnen Koninc / ende de Spagniaerts
om hunnen Prince te beschermen/ toon-
den alsoen dat se hun zelve niet en spar-
den

ren om hunne Vyanden te behoude/ prin-
cipalge Lisuart / de welcke ziende dat de
ierde Keuse Adriel vanden peerde ge-
laghen hadde / ende meynende dat hy
root was/ was hy zoo vergramt/ dat hy
pu sweert met beyde handen nam/ ende
loech des Keusen Belmet ende hooft in
ween. Adriel verwondert van zulcken
ghewelighen slach/ stont terstont op/ en
ende by hem. Miramolin die Don
Brian onder hadde/ stac hem syn sweert
nt Fondament tot de lenden toe. Ende
trac werdt Don Brian weder te Deere
e gheholpen / want de Grave van Bis-
pen niet wist van daer zynde / met een
en grooten hoop Castilliane / die hy by
en verzamelt hadde / maecte een scheu-
linghe onder de Heydenen, tot dat hy by
en koninc Brian was/ de welcke hem
p Lisuart ende syn Medeghezellen hiel/
oo veel als hy konde/ ende ziende de ko-
unc Miramolin doot/ ende d' Afri-
aenders zeer ghemindert ende slaue-
rich / zoo riep hy met ludder stemme S.
Jacob/ Spagnien/ Spagnien/ Victori/
dictorie/ als ooc alle die by hem waren.
Daer van hunne Vyanden verschijnt
zynde/ meynende datse versch Vole ghe-
reghen hadden/ ende ziende de vijf Rid-
ders onder den hoop slaen als ofse den
jantschen dach niet wt gherecht en had-
den / zoo namen sy de vlucht / doch zoo
asch en konde sy niet loopen / ofte daer
u werden wel zes duisent gebangen/
nde de reste met de scherpte des sweerts
in ghebyacht ende vervolgt/ tot dat de
ouckeren avont aen quam/ ende sy hun
ia jaghen moesten staken / daer dooz de
yf Ridders met de roode wapenen ge-
eghentheydt hadden om af te byken/ en
eden na een Raasteel niet wist van daer
zynde/ alwaer hun vanden Deere groote
ere ende zeer goede onthalinghe aenge-
laen werdt / ende bleuen aldaer tot dat
hunne wonden gheheelt waren / alsoen
vertocke sy na Cartagene/ daer Alquist

hun verwachte. De goede koninc
Don Brian dede hun dien selben avont
der Victoris over al zoeken/ ende ziende
datse niet te vunde en ware/ was gantsch
rouwich/ principalge om dat hy menac
van hun en kende/ ende also gheen hope
ende hadde om hun te eenigher tydt te
moghen eeren ende dancken : daer Li-
suart ende syn Medeghezellen niet zeer
uude vertiert en waren / maer ghelo-
menzynde aende haben daer hun Schip
lach/ en vertoefden sy daer niet langhe /
maer namen den coers na Trebisonde.
Ende hoewel de Zee stil ende slecht was
als sy af voeren / nochtans den achtst-
en dach daer na / hadden sy storm ende on-
weder / gheduerende den welcken sy op
eenen Sondach smorghens heel vzoegh/
een Schip ghewaer werden/ boerende
de wimpels ende wapenē van Constan-
tinopolen : dies Lisuart aen den Pilot
liet vraghen wat vooz volc daer in was/
die hun tot antwoorde gabe dattet Gra-
da filee met haer Vader was/ de welcke
(met het believen des Keysers) na hun
Landt keerden/ alzo sy gheen tydinghe
van Lisuart en vernam. Dese antwoor-
de dede den Enzamen verzuichten/ ghe-
denckende het verdriet ende quellinghen
die hy gheleden hadde dooztquaer over
vraghen des Dagien: der halven en wil-
de hy hem niet kennen laten / maer be-
val voorts te varen.

Hoe schip daer Lisuart ende syn Medege-
zellen in varen / door tempeste ghe-
dreyen werde aen't Eylande der Sim-
men, alvaerly veel vonders zaghen :
ende van goet tractement dat Alquist
ende Vrgande d' Onbekende hun aen-
deden.

Des viertienste Capit.

De twee Schepen dan mal-
kanderen voor by zeplende /
alzo ghy versien hebt / zoo
verhief zic de Zee ontrent de
middernacht in zulker voe-
ghen / dat zelfs de ghene die al hun leven
ghevaren hadden / den moit verloren ga-
ven : maer ontrent den Dagheraet / zoo
werden sy ren zoo schoone Eplandt zien-
de / als sy opt ghezien hadden / die de
Ridders bevalen datse aldaer aenleggen
zouden : het welcke de Schippers hun
ontzagghen / vreesende dat het Schip
versten soude : maer sy werde twee groo-
te ganssch gehayrde Wilde in eenē boot
ghewaer / die een Jongvrouwe zweede-
lyc gheeffelden / de welcke van grooter
pyne die sy leet / zeer jammerlyc schreyd-
de : Lisuart met de spne groote deers-
nisse met haer hebbende / lieten strac den
boot int water / inden welcken sy hun be-
ghaven : maer aler sy der Wilden boot
konden ghenaken / zoo spronghde Wil-
de int water / ende met sterre swemmen
quamen sy te lande / loopende na de Bos-
schen. Doen spraken de vyf Ridders de
Jongvrouwe aen / ende alzo sy haer
mituben te vraghen waerom men haer
alzo tracteerde / zoo sprac sy oec int
water / zonder haer daer na meer te zien /
waer over sy grootelijc verwondert
waren / ende baden Alquise hun te ver-
wachten. Ende doende hun Beerden
aen lant zetten / zaten sy op / ende reden
langhs eenen voertwech / den welcken sy
niet langhe bereden en hadden / oft sy en
hoorden een jammerende stemme op ee-
nen berghe / na de welcke sy niet alder
haest liepen / ende boven komende / za-
ghense eenen Wilden / zittende op eenen
Enhooren / houdende een Jonghelinc
by den hayre / de welcke de Ridders ghe-
waer werdende riep tot hun deerlycht :
Och myn Beeren / om Godts wille / ver-
loftamp wt deses handen / die my zoo veel
lydens aen doet. Doen dochter Lisuart

de selve stemme wesen des ghenen d-
hem aen sprac van op den boom / doe
hy van Constantinopolen vertrot / en
hem de swerte wapenen wees / inde He-
mitagie : ende hier dooz was hy te wil-
gher om hem te helpen : maer den W-
den liep wech met spnen Enhooren / de
Joncheer by den hayre dooz sleppent
het welcke de Ridders ziende spider on-
fermende / verbolghden hun / zoo zeer a-
de Beerden loopen konden tot datse v-
het Bosch quamen / in een groote pleyn
inde welcke een staende water was / in
welcke den Wildeman met den En-
hooren ende Joncheer verzoncken. Do-
quamen der strac zes Reusen in vol-
rustinghen / zittende op groote kloech
Beerden / die hun met luyder stemme te-
riepen : Ghy verwaende Ridders / w-
maect v lieden zoo stout onsen Wilden
alzo te jaghen ? Ghy zult alle gheh-
om sterben. Dooz dit gheroeyf stont
Lisuart ende sy nede-ghezellē n hu-
delmen / ende bellende hun Lancien / li-
pense teghen de Reusen / maer aler
hun raecten / boelden sy dat hunne Lan-
cien by stucken inde locht vloghen / en-
die hun zoo ghedreycht hadden verdw-
nen alle zes / waer over sy meer verwo-
dert zijnde als te voren / malckander
bezaghen / ende hoorden niet wijt va-
hun een stemme die om hulpe riep / en
werden terstont ghewaer dattet Alqui-
was / de welcke de twee Reusen vande
Boot met ghewelt na den Boel leydden
dies sy zoo rasch liepen / als de Beerde
loopen mochten / maer als de Beerde
by de Wilde quamen / waren sy zoo ver-
baert datse niet doozs en wilden / hoe
die niet sporen staken / des sy alle niet te
haest afzaten / doch sy en konden zoo ha-
by hun niet komen / ofte sy en verlorē
inden Boel / ende Alquise van ghelijcker
het welcke Perion ende Lisuart zoo ver-
doot / datse hun zelven doot wenschten
niet by ghestaen hebbende de ghene / int
welck

Welcke sy zoo seer verbonden waren: en
alzo sy aldus mistroostich stonden / za-
ghense een vande Wilde boken water /
hebbende Alquise naect by d'armen/ende
den anderen gheesfelde haer met langhe
rgheren / zoo dat d'arme Jongvrouwe
beerlt om hulpe riep: het welc hun on-
moghelghe was / alzo den Doel diep en
bzeedt was / ende niemant van hun en
konde swemmen / welc Lisuart alzo
speet / dat hem bloedt ten monde ende
ten neusen wt spzont: ende het ergste
van al was datse van daer moesten tre-
ken/ deur dien het water zoo gheweldich
reis / dattet scheen de locht te willen ra-
ken / ende den wech keeren metter haest
diese komen waren. Ende sy werden
ghelwaer dat de Zee haer noch meer ver-
hief/ende de dynnen in nam/ zoo datse op
te Doetboogh scheut na de Doel naecte.
Doen inspinden de Ridderg wel ten eyn-
den huns levens te wesen / dies sy ter
aerden knielden/ devotelijc Godt bidden.
de huune zielen ghenadich te wesen. En
alzo water hun beghon aen de Voeten
te komen/ zoo hoorde sy inde locht eenen
zoo zoeten zanc ende ghelupt / als men
hadde moghen wenschen / ende zaghen
een naecte Vrouw tot aenden navel/ en
van daer neder waerts gheleer sy eenen
visch/ de welcke alzo zinghende/ op een
Harpe speelde/ dyghende opt water/ daer
sy haer vermaec in hadde. Desen zoeten
zanc was hun zoo behaechlijc/ datse hun
de bzeese des doots verzeef / ende in sla-
pe vielen (zoo hun docht) ten halven int
water zijnde: maer ontwert zijnde/ von-
den sy hun zelven zittende in een groote
sale/ met de delicate spijse die men hadde
moghen wenschen: en elc van hun docht
sy s'bedeghezellen in Marbersteen ver-
andert te wesen / ende evenwel hadden se
zoo grooten hongher/ datse zoo ghierich-
lijc aten/ als oftse niet te verzadē had-
den gheweest / doch waren evenwel be-
droeft / ziende malkanderen alzo ver-

andert. In dese meynighse bleven sy
een groote nre / ende vielen wederom in
slape/ hun bindende/ wacker gheworden
zijnde/ zittende aen een tafel/ ende in hun
natuerlycke ghedaente als te voren.
Doen zaghen sy en elc eynde der Sale
twee beelden van Albaster/ d'een de ghe-
daente hebbende van een oudt Jdan /
ende d'ander van een middeljarige Vrou-
we / houdende elc eenen kandelaer met
een groote wassen keersse / ende de tafel
was ghedect met zoo verlderlep confi-
tueren/ dattet wonder was om zien. Sy
namender vā dat hun goet docht/ twis-
felende altemedts by hun zelven oftet
waer oft droom was/ tghene sy met hun
ooghen zaghen: want sy hoorde spelen
met zes Harpen / ende zes Violē/ ende
en zaghen niemant diese naecten / dan
wel d'Instrumenten inde locht/ ende an-
ders niet. Doen quamender twee groo-
te Geusen / hebbende elc een groote pfe-
ren knodse op de schouders. De Ridderg
werden wat bezeest / meynende over-
vallen te worden / ende wilden op staen
om hun te verweeren/ welc hun onmo-
ghelijc was / want sy bleven staen als
staken / zonder hande oft voeten te kon-
nen verrueren / ende de twee Geusen
sloeghen op de Albasteren beelden: maer
met den eersten slach die sy gaven/ hoort
demen zulckē donder slach/ dattet schreef
het Paleys d'onderste opwaerts te hee-
ren/ ende daer quam zulcken damp/ dat
se malkanderen niet en konden zien. En
den rooc verrockē zijnde zaghen sy dat
de twee beelden Alquise ende Ergande
waren / verghezelschap met zes Jong-
vrouwen die sy met haer in des Konincs
Amadis Hof ghebracht hadde / doen sy
te Penuse quam. Aldus veranderde de
bzeese der vijf Riddets in blyschap ende
ghenuechte: want Alquise ende Ergande
quamen hun omhelsen / hun feestelghe en
grootelijc hulckom heetende: en midts
dien quam Alquise albaer / die wacker

Cc ij

Alm

Lisuart vraghde oft haer cenich leedt
gheschiedt was / zindert datse van haer
ghergaen waren. Gantschlyc gheen/
antwoorde sp / maer zoo haest ghplie-
den wt ons ghezichte waert / zoo werdt
te het Eplandt kennende / ende dede myn
hachenepe terstont aen landt zetten / om
vlieden zuler te zegghe / wel wetende
dat myn Vader vlieden niet en zoude
laten vertrecken / zonder vlieden wel
onthalen. Myn Heere / antwoorde
den Ouden Man / myn Dochter zeght
de waerhept / want niemandt als ghy
lieden en heeft ghezien noch ghehoort
eghene datter in dit Eplant ghepasseert
is : maer ic wetende dat ghy lieden aen
dit Eplandt ghekomen waert / nam bo-
ren vlieden dese vreesse aen te jaghen / op
dat de gheuoechte daer na v te aenghe-
namer zoude wesen / ghelgt ic ooc miene
datse is. Ende al zoo zamen koutende /
ghinghen sp wt de zale / ende Alquif ende
Organde toonden hun alle de fraepiche-
den des hups / ooc mede de Biblioteke /
inde welke Alquif hun toonde de pro-
phetije van theeldt van Apolidon ende
vande Kroone / ende verhaelde hun int
langhe die vande Rapiere die Eplan-
dian vercreghen hadde / de verzieringhe
vande Boghe der getrouwe Minnaers /
de vyeindichept der Rapiere / ende der
Wloemen krans / hoe Amadis dooz Ar-
sadel betoovt zoude werden / ende by
Organde daer na verlost zoude werden /
de maniere hoe sp hem int vaste Ep-
landt met meer andere zoude doen slapē/
ende dooz wien dese tooverije te niet zou-
de ghedaen werden. Hptoonde hun ooc
vele Boccken van Medea / inde welke
beschreiben stont de prophetije van Al-
patracie ende Miraminie die betoovt
waren / vande welke boren verhaelt is /
maer hy en zepde hun d'wtkomste niet /
van wel vele andere boozleden gheschie-
denissen / daer sp gheen ghemert op ghe-
nommen en hadden. Ende deur dien / zep-

de hy / dat my een deel der boozleden
gheschiedenissen bekent zijn / als ooc een d-
der gheuer die noch te gheschiede stae-
ic belobe vlieden dat ic van nu voort a-
beschrijven zal de gheschiedenissen di
alreede weder varen zyn / als ooc die h-
volghen zullen : want 'twaer onbeho-
lijc dat die verdupstert zouden bliv-
dooz verghetenhept : hoe wel ic ver-
kert ben datter in dupsent jaer na dat ic
zal beschreiben hebben / gheen mentie va-
en zal ghemactt werden : maer na dup-
sent / ja vijftien hondert jarē (om ds wae-
hept te zegghe) zullen die verhaelt wor-
den / ende zal wien naem en saem bliu-
ken ende lypden over de gantsche Wer-
relt / meer als van pemandt die opt voo-
desen ofte hier na komen zal. Waer van
de Ridders hem hoochlijcx bedancken
Van daer lepdde hun Alquif ende Or-
gande dooz tganische Eplandt / hun
toonende ontellijcke groene Simmen
ende groote menichte van Eenhoreng
Hinden / Derten / Bevers / Siverkatten
Papegaepen / Pelicanen / Strupffen
Witte Riden / swerte Swanen ende ve-
ander soorten van ghevoghele. End
wederom keerende int kasteel / toond
hun Lisuart de Letteren en Character
die op spn Sweert gegraveert stonden
hun bidden de bediedenisse der zelver t
verklaren : daer op Alquif antwoorde
dat hem den tijt alsnoch zuler niet toe e-
liet / ende dat hpt op een ander tijt weten
zoude. Meer ander reden hadden d-
Ridders met Alquif ende Organde
die te lanc zoudē vallen om te verhalen
de twee daghen gheduerende / die spe-
waren. Ten derden daghe ghinghen sy
wederom tscpe / hoochlijcx bedancke-
de humen Weerdte ende Weerdinne van
de goede onthalinghe ende diere hun aen
ghedaen. Ende doende d'anchers op
halen / zepden sp ter Zee waerts in /
stellende humen hoers na Trebisonde /
maer naulijcx en hadden sp bierentwin-
rich

ich uren onder zeyl gheweist / ofte sp en
 werden een Galepe ghewaer / die met
 gewelt een Schip over viel / ende na
 er komende / zaghen sp dat sper Meester
 an gheworden waren / ende vele ghe-
 vanghenē daer wt namen / meest al Zee-
 arent Volc. Nu dachten de Ridderg
 wel datse hun aen boozdt kinnen zonden
 es sp hun toe rusteden om hun te ver-
 keeren / ende dat recht van passe : want
 e Galepe was alreede zoo dicht by hun /
 at Lisuart ende Perion meester Belisa-
 bet onder d'ander ghevanghen werden
 kennende / ende die hun ghenomē hadden
 sepen : Gheeft v op ghy Heeren / gheeft
 op / oft anders boort wy v inde gront.
 ghewilijc ghy Schelme / zepde Perion /
 et zal v zelve ghebeure / ende ghy lieden
 ullet dier ghenorch bekoopen het onge-
 ic dat ghy dien vromen oude Man aen
 oet / die ghy veel eer behoort te dienen
 inde te eeren. Met dien quamen sp mal-
 anderē aen boozdt / ende de vijf Ridderg
 werden van twintich / inde Galepe zyn-
 e / bespronghen / vande welcke de zeben
 er eerster ontmoetinghe de Zee bezoch-
 en : waer van de dertien bedroeft zijnde /
 un beste deden om die te wreken : maer
 helijc velen ghebeurt / zommighe mey-
 en eere te behalen / die hun schade ende
 hande vermeerderē. Perion / Glorius /
 elinie ende Adariel verweerdē hun zoo
 romelijc / dat sper noch neghen te gront
 e zonden / ende de reste zonden ooc den
 lven ganc ghegaen hebben / zoo sp hun
 set in ghenade en hadden op ghegeven /
 e Lisuart ende sp Medeghezellen aen-
 amen. Ende hun Belmen afnemende /
 namen sp Meester Belisabet omhelsen /
 nde vzaeghdē hem hoe hy in deser boose
 anden gheraect was. Wpn Heere / ant-
 1002de hy / de Koninc Amadis / vzeesen
 e dat ghy lieden myns van doene zou-
 et moghen hebben / zondt my v liede na-
 nde hebbe dese Zee-roovers ontmoet /
 te my overweldicht hebben / alsoo ghy

ghezien hebt : maer Gode lof ende v liede /
 ic ben hunnen handen wel ontkomt. Na
 dien het nu al zoo is / zepde Lisuart / zoo
 zullen sp als ghehangen lieden na groot
 Bretagnien baren / ende den Koninc ver-
 tellen hoe't met hun vergaen is / ende
 na datse hun den erdt afghenomen had-
 den / lieten spse baren.

Hoe Lisuart ende syn Medeghezellen te
 Trebisonde aen quamen , ende vande
 goede onthalinghe die hun de Keyser
 ende de Keyserinne bewesen.

Het vijfenvijftichste Capittel.

Mester Belisabeth verloft
 zijnde / alzo ghy verstaen
 hebt / ende de Zee-roovers
 na groot Bretagnien ghe-
 zonden zijnde / zoo voeren sp
 met eenen Supelwesten windt na Tre-
 bisonde / alwaer sp in kortē daghen qua-
 men / ende noch twee mijlen van daer
 zijnde / aleer sp aen landt wildē gaen / na-
 men Perion ende Lisuart Alquise aen
 d'een sijde / ende sp vzaeghden haer hoe
 sp't aen legghen zouden. Wpn Heeren /
 antwoortde sp / my dunct boozt bestē
 dat ic Me-vrouwē Onolofte ende Gri-
 celerie eerst ga spreken ende uwe aen-
 komste hen te kinnen ghebe / ende na dat
 spt ordineren / zult ghy v voort aen voe-
 ghen. De twee Ridderg vonden haer
 raedt goet : ende om voorszichtlijc
 hunne zaken te wett te legghen / zoo ge-
 lieten sp boozt hun Medeghezellen. Als
 oft spse zonden aenden Keyser / om hem
 hunne aenkomste te veradverteren / en
 onder desen schijn / ghinc sp in eenen boot
 met twee oft dyp Boodeghezellen / die
 haer aen landt zettēden / ende van daer
 ghinc sp stracx na t Paleys / alwaer t ghe-
 luc haer zoo wel diende / datse ter stont
 ghezien werdt van Bridelintē / de welcke
 C c ij zonden

zonder haer aen te spreken/ metter haest
na de Princessen liep (die alsdoen niet de
Keyserinne inde Capelle waren) om hen
lieden hare komste aen te dienen. Ghe-
wisselghe nopt en wasser eentghe vreesacht-
tighe Schaepherderse/ziende t Serpent
achter een Page/meer ontstelt/bevreesst/
noch meer bevende ende beruert/ als
Onlorie ende Gricelerie: want vreesse
ende blijfchap gaven hunne zinnen veel
te doen / ja dupsentderley ghedachten
quamen hen bespringhen. Ende dese
passie niet langher komende verdragen/
waren sy ghedwonghen de Keyserinne
te verlaten / om niet Alquise te spreken
die sy daer ongheden hadden. Sy dan
by een zijnde / na datse haer hertelycken
willekom ghesheeten hadde/zoo vraghe-
de Gricelerie / die kloecmoedighe was
als hare Suster / wat wtcomste hare
boodtschap hadde/ daer syse mede belast
hadde. Zeer goede / Me-vrouwe/ ant-
woorde sy: uwen Bidder ende den ha-
ren zijn daer byten / verwachtede v
li den bevel ende begheerte. Onlorie
dese woorden hoorende/ was zoo wtcr-
maten blijde/ ende ghevoelde sulcke ver-
anderinge/ datse niegnde neberghezon-
ten te hebben/ maer Gricelerie die hiel-

se staende / ende bestrafte haer over t
maniere van doene / daer wt pema-
(zeyde sy) diet zien mochte/ eenich qu-
vermoeden zoude moghen nemen/ ha-
radende met verschepden redenen v
dien tijt af haer ghestadigher te toon-
alste tot noch toe ghedaen hadde. O
Suster / antwoorde sy / ic bidde Ge-
dat sy in de gratie ghebe dat ic in z
ven alzo bedwinghen mach: maer v
kenmijc het groot onghelyc ende v
dyet dat ic hem ghedaen hebbe / ende
gheleden heeft om mynent wille tot
niet grooter onschulde. Me-vrouwe
antwoorde Alquise: de goede onthah-
ghe ende willekom die ghy hem ghe v
zult/ zal hem vvoorzgaende al doen v
gheten/ sulcx dat syt niet meer gheden-
ken en zal. Dien bedenct veel meer w
ghy hem ontbeden wile. Gricelerie zo-
de: het is voor al noodich dat de Keys-
van hunc komste ghewaerschoudt z
want sy en zal zoo haest de tijdinge ni
hebben / ofte sy en zalse laten bidd-
by hem te willen komen. Hierentussch-
en zal ic niet vergheuen Perion te z
ghen dat sy moghen avoudt sy in
mede vzenge aen de venstere van onse
Dof / alwaer wy hui verwachte zullen
ent

ze zullen alſdan tſamen ſpreken van
jene datter ghepaſſert is / ende als
gheschieden mach. Gricelerie en
de nauwlycx deſe redenen volpndt /
men quam haer zeggen dat de Keſ-
ſerne wt de Capelle begheerde te gaen /
oo de Welſeren ghedaen waren: hier-
vertrocken de twee Princeſſen / ende
en Alquiſe gaen / die by den Keſer
am / juſt als de Keſerinne in de Sale
am: ende na behoortlike eerbedinge
1 zoo machtighen Ghezellchap / hier-
er de Keſer willekom / ende vragghde
er waer ſp zoo langhen tijdt gheweest
dde. Heere / antwoorde ſp / ic ben ver-
tert dat myn langh wt weſe v bzeugt
1 bzeughen zal: want ic hebbe zoo veel
weghe ghebracht / dat ic by v bzeughe-
erion niet den Cenſamen Ridder ende
andere Koninc en machtighe Prin-
1 Sonen. **O** God / zepde de Keſer /
moghelijc dat zoodanighe Ridderſ in
yn landt ende my zoo na zijn? Wymyn
roone / ic koſer niet vooz de beſte Stadt
in gheheel Aſien / aen ghezien de ver-
aerthept des Cenſamē (onder andere)
odanich is / dat dooz ſyn teghenwooz-
thept myn Hof meer vereert zal weſen /
s eenich Princeſſen int Ooſten. Heere
itwoorde Alquiſe / al zoo ic op weghe
as om den Ridder metter Sphere te
ercken / zoo ontmoette my den ghenen
er ghy van ſpreect zoo rechte te paſſe /
it ic zonder hem verre zoeken zoude
eſen: want een ſtuc Schelms hadde
p by den hapt aen eenen Boom vaſt
gemaect / maer' kofte hem ſyn leven:
de ic zal v zeggen hoe / den Cenſa-
men verbolghde / vorcht teghen hem ende
dodde hem: ende ziende dat hy niet we-
ren heerde / al zoo hy my belooft had-
/ zoo zoekt ic hem den gantſchen nacht
et al der blyt / zo dat ic hē niet thricke
anden daghe vondt mette Ridder met-
r Sſere blootſ hoofte / hebbende mal-
anderen in d'armen / zijnde bepde ter

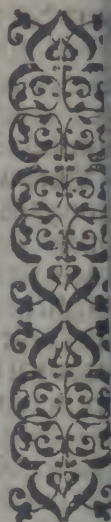
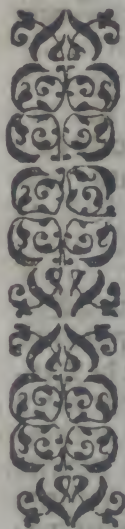
doot toe ghequett / dooz den ſtrijt die ſp
tſamen ghehadt hadde. Een zake mach
ic v wel metter waerhept zeggen / dat
is dat hy alle Ridderſ te voren gaet / zoo
wel in vromichept / als in deughdſaem-
hept ende ſchoonhept / zoo dat hy gant
niet en ontaert: want hy is de Sone
vanden Keſer Eſplandian. Doe zepde
de Keſer / hy is dan Liſuart. Ja hy myn
Heere / antwoorde ſp. Doen begonſp te
verhalen d'oorzake des gevechts tuſſchē
hem ende Perion / ende d'wtkomſte des
zelven: oot datſe daer na tzepl ghegaen
zijnde om na Trebiſonde te varen / ſp
dooz tempeſte gedreuen waren in groot
Bretagnien / alwaer ſp bekend werden
dooz Vrgande / ende voorts alles wat
hier voren van hun verhaelt is: ja zelbe
den aenghenomen ſtrijt vanden Koninc
der Wilderniſſe en ſyn twee Broeders /
teghen hem / Perion ende Glorius / des
Koninc van Spagniēns Sone / de Va-
talie daer ſp hun lietē vintē vooz Cordua /
de benauthept die haer Vader Alquiſ
hun aen ghedaen hadde in Simmē Eſ-
landt / ende ten leſten den byſtandt ende
ontzet vā Meester Bellſabet / die de Zee-
roovers ghevangen hadden. Dat meer
is / Heere / zepde ſp / ſp ligghen op anchor
verwachende v bevel / om het welcke
na te komen ſp my aen uwe Keſerliche
Majeſtept zepden. Deſe tijdinghe wa-
ren alle tgezellſchap zeer lief ende aenge-
naem / ende vooz al der Princeſſe Ono-
lorie / dewelcke verze- zijnde dat haer
Lief den Cenſamē Ridder was (wieng
faem ende naem verre en na onder alle
natiē bekend was) hiel haer ſelven vooz
de gheluckichſte Princeſſe der Weerelt /
vooz haer nemende (om de faute die ſp
begaen hadde dooz licht gheloobichept
te verbeteren) hem voort aen zoo wel te
onthalen / datſe hem gheen oorzake en
zoude gheuen wijt van haer te trecken.
Het werdt laet / aler Alquiſe haer rede-
nen gheepndicht hadde / dieſe de Keſer
haer:

haer hiet keert tot de Ridder / ende hun
goeden avondt te wenschen en zoo't hun
beliefde noch dien avondt te Hove te ko-
men / datse hem gantsch willekom zoudē
wesen / zo niet sander daechs sijn daechs
Alquise bescheet hebbende / en vertoefde
niet langh / maer komde by de Ridderg /
verhaelde sp henlieden alles watter ge-
passeert was met de twee Princessen /

de Keyser ende heur / ende d'antwoor
zoo alst ghezept was. Dence nu en
wat een vreught sp hadden / ic spu-
van Lisuart ende Perion / die d'
nacht niet veel en slapen / zulcken v-
langhen hadden sp na den toe kom-
de / om met hunne Vrouwē ende Lie-
te spreken / alzo sp hun by Alquise o-
boden hadden.

Hoe de vijf Ridder den Keyser ghinghen groeten , ende van de redenen die Peri-
ende Lisuart hadden met de twee Princessen, aende tralien-venster.

Het zesenvijsichste Capittel.

De Ridderg die te Hove zou-
den gaen / alzo ghy verstaen
hebt / maectē hun gereet opt
tiertigste datse konden / ende
verstaē hebbende dat de Jos-
frouwen alreede op ghestaen waren / zoo
ghinghen sp te lande / om den Keyser te
bezoeken ende te groeten / maer sp en
waren qualijc te lande / ofte sp en zaghen
de Keyser hun te ghemoet komen / by
hem hebbende de Koninc van Breigne /
de Hertoghe van Ortilense ende Ma-
fonde / met veel andere Princen ende Rid-
derg. Den willekom ende onthalinghe

die de Keyser Lisuart ende syn Med
ghezellen dede / en was niet kleyn / d'
hun beste deden om hem de handen
kusten: maer in plaetse van dat / zoo on-
helsde hy hun met de tranen in d'oogh
van grooter bliscap over hunne wed-
komste in syn Rijkke. Doen bracht
hy in syn Paleys / alwaer de Key-
serling / verstaen hebbende datse mette
Keyser quamen / alreede inden inga-
haerder kamere haer veerdich diel mi-
hare Jongvrouwen / om hun willekom-
te heeten ende vriendelijc omfanghen
ende quamen met dien al daer : ende in

Bommen / de Kieper hebbende Lisuart
de Perion by der hande / zeyde : Me-
rouw / ic byenghe u hier dese twee
delmans / die t'anderen tijde (alzo u
kent is) wt onse Ghebanchenisse ghe-
oken zyn : ic stelle hun in uwe bewa-
nghe / ende tot meerder verzeckert-
heit hebde myn Dochters de last daer
in hebben. Dit zeyde hy om dat Lis-
uart ende Perion int vertrecke van Tre-
bisonde beloofd hadden haer wederom
Trebisonde te keeren. Myn Heere /
antwoorde sy / aenghezien sy nu in ons
eweldt zyn / zoo hope ic datse ons zoo
est niet outgaen en zullen / alse vooz-
ien ghedaen hebben, want wy zullen se
hier zoo wel op slupen / met hun wel
tracteren / datse gheerne lust meer heb-
ben en zullen ons te verlaten. Ende al-
so sy dese woorden sprac / d'een vooz-
ander na omhelsende / zoo waren de
twee Prinses zoo beziecht met t'onschou-
en die sy beindden / dat men lichtel-
ijck hebden konnen speuren t'secre-
t'ier herten. Maer gheboelden sy
nighe veranderinghe in hun ghemoet/
twee Prinsessen en ghinghe van hun-
re syden oot niet by, veranderende van
leur / elcken alse d'ooghen op de
Ridders sloeghen. Welc niet te ver-
onderen en is / want de liefde en hiel
et op van syn pijlen te schieten/niet van
t'mallanderen doen haten / maer die
ene die de lichamen ende ghevoelghe-
ken deden byanden. Nu om te keeren
onsen propooste / na dat de vijf Rid-
ders der Kieperinne ende de Jonckvrou-
en behooyliche eerbidinghe bewesen
dden / zoo koutten sy van verscheiden
ken / die elc een konde verstaen : want
t'ghezelshap was sterk/ ende moesten
in binnen houden ende bespen. Doch
verclerie en konde haer niet onthouden
sy en zeyen tot Perion : Heer Ridder
sy is indachtich / dat als ghy eerst in
t'Hof quaemt / ende myn Heer Vader

v Ridder Roerh / dat Alquise vooz b spre-
kende / my beoefde dat ghy myn Rid-
der zoudet wesen / het welcke ic ghewil-
licht aennam / op hope dat ic over u
eenighe macht ende ghebiedt zoude heb-
ben / alzo my zulche presentatie van u
went weghen aenghedient werdt/ maer
ic hebbe sindert wel anders bevonden :
want doen ghy na Oostnryc troet/ ghy
en zoudt als niet wt blyven: ic bid u be-
denck nu eens hoe langhe dattet ghele-
den is. Me-vrouw/ antwoorde hy/ de
verscheiden zaken die al nu en al dan de
reysende Ridders ontmoeten / zyn dic-
wils oorzake datse hunz zelfs niet en
zyn / ende dien volghende hun voozne-
men niet en konnen volbrenghen : hier-
om bid' ic u my t'ontschuldighen/ op con-
ditie dat ic u verzeckere op trouwe / noyt
iet ghedaen te hebben / noch van nu aen
iet doen en zal (zulcx in mynder mach-
te zijnde) dat niet uwen wil en zal wesen.

Joncker Lisuart / zeyde Onolotie / en
zoude aenzulcken belofte van synen per-
soon niet derren doen/want hy weet wel
in hoe vele hy alreede hem vergrepen
heeft. Me-vrouw/ antwoorde hy / tot
een quaet dat begaen is / en dient maer
de straffe oft verbeteringhe : ic weet wel
dat myn voornemen was de Kieper
int vertrecken van Constantinopolen te
verzelschappen / waer Godt weet / wie
my zulcx belet heeft. Alle dese redenen
werden zoo bedetelich ghesproken / om
hunne ghedachten niet bekent te maken/
datse dicwils teghen hun eyghen ghe-
moet spraken/ ende dat niet zonder redt/
want de Kieperinne die met Olorius en-
de de twee andere koutede / was hare
Dochters zoo by/ en de Kieper oot/ datse
niet en woort en konden spreken zon-
der verstaen te worden : sy zonden en
wel noch langher tamen ghe kout heb-
ben/maer de tafelen werden ghedect om
het noemrael te houden/ alwaer de Kie-
per hun alle wel onthaelde / ende en ver-
leste

Nietse niet vooz midbernacht/ dat elc een
vertrot / maer ten was Lisuart noch
Perion niet vergheten / dat Alguise hun
ghezept hadde/ van hun inden Hof te la-
ren vinden. Ende als d'ure hun bequaem
docht ende elc een in slape was/ zoo ghin-
ghen sy stillijc wt hun logys/ ende klim-
mende ober de muer vanden Hof/ qua-
mens tot aende vensters daer Perion
r'anderē tijde met ghemaec ghekout had-
de. Naulycx en quamen sy daer ofte spen
hoorden de twee Ghesusters tzaen in
stillicheydt sprekende / dies Perion hem
verstoupte aende venster te krabben/ om
te kennen te gheuen datse daer waren /
ende stracx quam Gricelerie te vooz-
schijn/ der welcker Perion ende Lisuart
groote eerbiedinghe bewesen. Ende sy
omhelsdese beyde door de tralie/ zeggen-
de tot Perion met een goede gratie al-
lachende : dese onthalinghe die ic v be-
wijse/ is om de vrientdichap die ghy ons
ghedaen hebt/ met v ghevrecht hebben-
de desen Ridder / v verzekerende dat u-
we weder komste my verdierich ghe-
noech is gheweest. Me-vrouwe ant-
woordde hy : V verdriet en is zoo groot
niet gheweest als wel myn smerten: hier
om bidd' ic v ootmoedelijc my te gheloo-
ven / dat ic zoo langhe achter lande niet
en zoude ghedooft hebben / zonder v be-
vel vanden Eenzame Ridder te zoeken.
Laet dit propoost alnu berusten / zeyde
d' Infante/ ic wil hem ghebeden hebben/
het leet dat myn Suster hem aenghedae
heeft te willen vergheten / hoe wel zulcx
haer schult niet alleen en is / dan te licht
gheloovich is geweest/ daer van sp leedt
wesen heeft: ende sy bidt v (sprekende tot
Lisuart) haer dat te vergheuen/ en haer
daer ober niet te straffen / zoo ghy zulcx
doet/ zal sy hier by v komen/ ende indien
niet/ zo gheloofst my datse nimmermeer
vooz v en zal willen verschijnen. Me-
vrouwe / antwoordde hy / sy weet dat ic
haer Dienaer ende slave ben / ende ghe-

biedt over my heeft / zoodanich alst ha-
belieft / ende my niet en behoeft om v
ghiffenisse te bidden / alzo ic zelve ha-
grootelijcx misdaen hebbe. Ic zal v ze-
ghen sprac Gricelerie/ ghelaet v dan
oft ghy om vergiffenisse badet aen-
ghene die ghy vergramt hebt / ende t
ghy de straffe van eens anders quaet
leden hebt : ic weet wat van de zake is
ende dat myn Suster tmeeste onghel-
der Weerelt heeft / v hebbende by na
doot aenghejaecht/ doch ic bid v die a-
pere vrecht te vergheten / die van zu-
lien zouten wortel ghekomen is. A
Me-vrouwe/ zeyde hy/ om Godes wil-
en spreekt niet meer zulke woorden/
ben oorzaak van alles / ic hebbe tque-
begaen/ ic ben die haer vergramt heb-
dies bidd' ic v my met haer te vereen-
ghen. Na dat ic zie/ sprac Gricelerie/ g-
zullet haer eens wesen. Nu vertoest v
ic zal v haest bescheet venghen. Vo-
vertrot sy wat en stracx daer na vran-
sy met haer d' Infante Quolorie/ de wi-
ke om haer Lief te bat te behaghe / hy
opt cietlijcste toe ghemaect hadde / n
niet kledereren die zoodanighe groe-
Vrouwen ghewoon zijn aen te hebb-
alste ter feestē oft bankette gaen ma-
alleenlyc omhebbende een enkel Co-
mesijnen Mantelken om de groote li-
te/ende op thoost eenfijn Lampers de
vooz den windt die een weynich blaest
twele haer zoo wel stont / datse me-
een Goddinne als een Creature sche-
te wesen. Ende als sy by de venster wa-
zoo riep Gricelerie Lisuart / ende zey-
hem : ziet oft myn Suster weerdich
dat ghy haer alle s vergheeft / ende ve-
dient dat ghy haer goet vooz qua-
gunt. Lisuart viel terstont op syn knie
ende kuste vriendelijc haer handen: ma-
sy (zonder een woort te spreken) tr-
hem zoo stijf na haer toe / datse haer
mondt aenden spnen vrecht / houden
de lippen zo dicht en zoo lange aen me-
hand

maderen / datse beyde qualijc hunnen
effem konden verhalen : doch Lisuart
eghon eerst te spreken zeggende: We-
zouwe / de weldaet ende vrientchap
te ghy my bewijst is zoo danich/ dat zoo
alle de deughden van alle d'wtghelesen
idderg der Weerelt in my alleen ware/
zo en zoude ic my niet weerdich ghe-
oecch houden om te ghenieten de minste
vriendschap van die ghy my zyt bewij-
nde : hierom ghy voldoende dat in my
nietbreest / zal v believen voor zeker en
bewijs te houden / dat ic niet geboren
a ben als om v te dienen ende te belie-
en/ sweerende by uwen persone/ dat ic
opt gheen ghedachte en hebbe ghehad
an tghene v aenghedient is ghewerft.
Doch / myn weertste Lief / antwoorde
/ ic ghebe v gheloove als die't metter
act bevonden hebbe : ende ic en kan nu
iet bedencken waer myn zinnen ghe-
veest hebben als ic v by den Schild-
necht v brief zondt/ die my ende v daer
a zoo veel swaer lijden ende verdriet
enghedien heeft. Och hoe menichmael
eb ic d'ure verbloet/ ende myn vinghe-
en ghebeten / ja my zelven quaet ghe-
zenscht. Voor zeker was d'onghesa-
ichept te groot / ende was alsdoen van
my Meester/ my zo onbedachtelijc over-
allende : maer het te laet berouwen
volghde kroyt daer na / twelc my nu
voort aen zal leeren voorzichtighe we-
en : want ic hebbe zoo veel gheleden/
at ic wel ghetuyghen kan datmen niet
n sterft van te zeer lief te hebben : want
laddet al zoo gheweest / ic ware al over-
anghe verrot / hebbende een gantsch
aer sanc ende meer qualijc drooghe oo-
ghen ghehad / noch myn hert qualijc
enen oeghenblic zonder zuchten oft ker-
nen / beklaghende tquaet dat ic begaen
ladde / het welcke ic v bidde niet te wil-
en ghedencken. Dit zeggende / liepen
laer de tranen over de wanghen / twelc
Lisuart zoo beswaerde / dat hy mynude

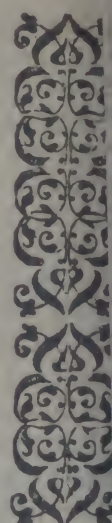
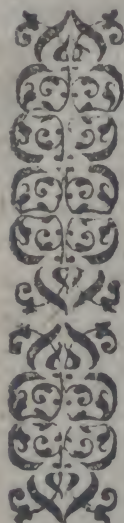
te sterven / nochtans scheppende een
moet/ sprac hy haer aen aldus: De-
we ghy doet my onghelijc/ ende ic en kan
niet bedencken om wat oorzaak ghy v
zelven quelt/ daer ic by ben/ ende dat om
een sake daer ghy (behoudens v gracie)
gheen reden toe en hebt : want ic beken-
ne gheerne dattet myn schult is/ meer-
der vyzichept ghetuyckende met Gza-
dafiilee alst wel betarinde. Dus laet ons
hier van swyghen/ indient v beliest/ ende
laet my toe dat ic mach kussen / tghene
den lieflijcken wint (my jonstich zynde)
my laet zien. Dit zepde hy om dat den
Mantel die de Princesse omhadde/ ghe-
duerende hare klachte/ wat op gewarpt
was / daer onder niet aen hebbende als
haer Hemde / zijnde zoo fijn ende dun/
datmen daer door konde spreure de har-
dichept ende rondichept harer borsten/
ende den sneeuwitten hals : het welcke
Lisuart zoo dede blaken / dat hy zonder
consent te vzaghen synen rechten arm
wtstac / ende syn handt daer oplepde/
de welcke sy eenichzins van haer weer-
de/ doch niet zoo stijf / oft hy en vyzichte
d'ander handt mede by. Hierentusschen
raedtsclachden Perion ende Gricelerie
om plaetse ende stontt te hebben om
voort aen by een te moghen komen/ zon-
der dat de tralien ofte iet anders hun in-
den weghe zoude wesen : ende sy hadden
alreede zulcken vyzichept onder mal-
kanderen/ dat niet teghenstaende de tra-
lien/ sy malkanderen niet en weygherden
te ghenaken den monde / borsten / noch
iet anders datter verborghen was. Een
ne sake wasser inde weghe die hy meest
verdyoot/ dat was d'aenhouste des kla-
ren daech / die dese vier Liebekens
dwane te schepden / om niet vercliet te
werden/ niet belofte van alle nachten al-
daer weder a te keeren. Aldus oorlof aen
malkanderen nemten/ alsoe sy de vensters/
ende de Ridders keerden na hun kamer
zonder dat het pement ghelwaer werde.

D o n

Hoe

Hoe Frission met syn ghezelschap tot Trebifonde quam by den Keyser die open hiel, ende hoe Lisuart ende Onolorie dese avontuere ten eynde brachten.

Het zevenenbijschickste Capittel.

Frission / Gouverneur van
 Sicilien / oozlof ghenomen
 hebbende aen den Koninc
 Amadis (zoo boren ghezept
 is) en hiel niet op van in alle
 Princen hoven te reysen / verhopende
 ontzet by eenighe te bekomen vooz de
 twee betooverde Personagien / zoo dat
 hy tot Trebifonde quam / eben op zul-
 ken dach / als hy te Penuse quam by den
 Koninc Amadis / de Keyser ooc open
 Hof houdende: ende inde Zale komende /
 alwaer de Keyserinne met Me-vrouwe
 hare Dochters alsdoen teghenwoordich
 waren / naer groote eerbiedinghe / ver-
 haelde hy hun d'oorzake syner grooter
 moepten ende arbejdt / de Landen die
 hy dooz-reyst hadde / ende ten lesten pre-
 senteerde hy den Keyser de Bolle die hy
 inde handt hadde. Ende om dieswille
 (Deere)zepte hy / dat my de Keyser van
 Constantinopolen / ghenoechzaem ver-
 zekert heeft (aenghezien de hoocheydt

ende vermaerthejdt uwer Hof) dat
 alhier wel remedie zoude moghen vin-
 den vooz Alpatracie ende Miraminte
 zoo bid' ic v ootmoedeljke uwe Ridder
 ende Me-vrouwen uwe Dochters oft
 andere Princeessen te ghebieiden dese a-
 vontuere te verzoeken. Gheluwelijc
 antwoorde de Keyser / ic ben verzecker
 zoo sy te eyndighen is by vromichejdt
 van eenighe Ridder / dat ghy alhier
 vinden zult daer ghy na tracht. Ende hy
 badt de ghene die by hem waren / dat si
 terstondt wilden beghinnen / zelfs beval
 hy zuler ooc Onolorie ende Griceleire.
 Het welcke vele na quamen / ende ghin-
 ghen hun wapenen / de Grave van Al-
 lastre / ende Alarin / de Sone banden her-
 toghe van Oytillense die Wydelinse zo lief
 hadde als syn eyghen lichaem : dus be-
 ghton Alarin / ende trat met een groote
 couragie teghen den betooverden Rid-
 der / maer ten buerde niet langhe / ofte hy
 en ontfingh zulken slach / dat men zekere
 we

lijt merende dat hy doot was / doch hy bequam zoo haest als men hem van daer nam. Doen verscheen de Grave van Masire / die zo stijf bleef staen / dat hy spin Rapiet wt de schee niet en konde trecke. Oor en maecte den betooverde Ridder gantsch gheen werc van hem / maer verachte hem. Het welcke Frisition ziende / zepde hy hem overlupdt : Heer Grave / laettr andere in v plaetse komen / die meerder liefde draghen als ghy doet. Alpatracie die bemerct wel de klepne liefde / ende krancken lust die ghy hebt om de Joncvrouwen te dienen. Den Boghe der ghetrouwe Minnaers / zoude noch gantsch ende gheheel zijn / zoo anders gheenen als ghy en zyt / dien niet verkregen en hadde / hierom leert eerst minnen / ende dan meught ghy dustanighen abontueren moghen beproben. Van dit zeggen en konde de Keiser noch v andere hun niet onthoude van lachē. Daer na compareerdender wel dertich / die niet veel wt en rechte den / daer over Hof zich wat ontzette de / te meer / om datter van doen aen niemant en was / iste hy en werdt wien neuse bloepende. Nu zoo hadde de Keiser dooz Alquise vel verstaen / hoe dat Perion en Lisuart varen ghebare / hierom en doost hy hun iaerom niet quelle. Het welcke Frisition ghewaer werdende / ende dat hy spinen ht verloos / zoo veel de Ridders aenstont / zoo riep hy de Joncvrouwen. Terstont verdoondender zich eenighe / die hen lieten vooststaen der Kroone van Miraminie weerdich te wesen / maer sp lieter vijft oft zes zoo zoetkens vā haer / atse d'aerde bezochten. V andere / sterker liefde draghende / werden wat beter aethaelt / vooz al Bridelnie / de welcke / volghende de maniere van doen / knielde vooz Miraminie / haer afespichende 'tju veel datse opt hooft hadde / het welcke p haer by teekenen wepgherde / en haer p der handt nemende / hief sp haer zoete

lijt op. Doen quamen beyde de Prin-
cessen Enolorie ende Griceletrie / toi de
welcke Frisition zepde / hun ziende zoo
watermaten schoon : Op myn trouwe /
De-vrouwē, indien v lieden de kroone
niet toe en komt / oft die niet en ver-
krijght / zoo keere ic wederom na Sici-
lien / zonder my zelven meer mochte aen
te doen : want ic zie v lieden vooz zooda-
nighe aen / dat zoo den gulden Appel / die
Paris Venus schone / te winnen ware
gheweest dooz schoonheyt / ende ghelie-
den ten dien tyde op de Weerelt hadde
gheweest / Venus en zoude tghelue niet
ghelieft hebben / maer peniant van v
beyden. Doen quam Griceletrie vooz /
ende bewysende der betooverde konin-
ghinne groote eerbiedinghe / zepde sp
haer : Koninghinne / de schoonste die ic
opt zach, belieft v my de kroone te ge-
ven ! Miraminie nam haer vriendelijc
by der handt / en haer neyghende / kusten
spse aen haren mondt / ende lietse alzo
blijven : waer van sp wat beschaemt zyn-
de / ghinse wederom zitten by de Jonc-
vrouwen : ende Enolorie / werpende Li-
suart een ooghsken toe / quam in haer
plaetse / die haer liet vooststaen / datter in
de gantsche Weerelt haers ghelijcke niet
en was in trouwe liefde te draghen / dies
sp (haer oot betrouwede op haer schoon-
heyt) betoonde ghelijcke eerbiedinghe /
en verespichte de kroone / die Miraminie
van haer hooft nam / ende knielende ter
aerden / sielde sp die op't hooft van Eno-
lorie : de welcke niet wepnich verblijdt
en was / zoo't wel te denckē is : ende dese
twee Vrouwē alzo vooz malkanderen
op haer knien zittende / wilde Enolorie
opstaen / maer twas haer onmoghelijc /
ende alle d'omstaenders en konden hun
oot niet verroeren / wat macht sp daer-
toe deden / waer over hen elc een verwon-
derde : ende noch meer / als sp zaghen dat
Alpatracie den Keiser by der hant nam /
ende hem wter Zalelepde / oft sp wilde

D d ij

oft

oft niet: ende van ghelijcken de betoo-
werde koninghinne / Onolorie / zonder
datter pemaent hun konde bystaen / alzo
sprieden op vijfvoeten na / niet by hun en
konden komen. Het welcke Lisuart /
Perion / ende hun Wedegezellen ziende /
wapenden sy hun nietter haest / want de
Keysers ende de Princesse werden wech
ghelept / die vast om hulpe riepen. Het
welc het Volc zoo beweerdde / dat elc een
syn beste dede / om zulcx te beletten / welc
hun onmoghelc was / alzo sper niet by
en konde: ende sy quamen opt veldt / tot
by de Zee-kant / alwaer Frisfions schip
lach. Lisuart met de syne verbolghden-
se / zoo zeer als de Peerden loopen moech-
ten / maer sy vielen alle ter aerden by
voeten van Alpatracie zijnde: de welcke
met tswert inde handt / bewers te wille
wederstaen alle ghewelt datmen zoude
moghen doen / om synen buyt t'ontnemē:
doch Lisuart dede zo vele / dat hy voort-
trat / ende komende by den betooverden
Ridder / sloech hy herwaerts en der-
waerts / als oft hy teghen een gantsch
heer ghevochten hadde. Hem docht oec
dattet landt vol Volcs was / die de Keys-
ers en Onolorie wech leydden / die jaan-
merlijcscheydde / ende deertlijc om hulpe
riep. Maer Lisuart viel by oft vier-
mael op syn aenzicht / ende voelde hem
zoo overvallen van krijghsvolc / dat hy
gantsch moede werdt / doch hy dede zulc-
ken ghewelt / dat hy ondanc hun allen /
by den betooverden Ridder quam / die
hem thoof boodt / zoo dat hun ghevecht
felder was als tvoor gaende: ghedueren-
de het welcken Lisuart dicwils meynde
ter aerden te vallen / doch hy raecte Al-
patracie ten lesten op opperste van synen
Helm / wten welcken blammen en Don-
derlaghe vloeghe / ghemenght met eenen
stinchende ende donkeren nevel / datmen
Lisuart / noch die by hem waren niet en
zach: nochtans desen nevel over zijnde /
zoo zachmen den Ridder zonder Helm /

ende de Koninghinne zonder Kroon
die by twee groote draken in eenen w-
ghen / inde locht ghevoert werden. En
Alpatracie riep Frisfion toe met luyd-
stemme: Gouverneur / keert weder
in myn Landt / zoort v goetdunct / alwa
ghy my vinden zult. Dese woorden gh-
sproken hebbende / vloeghen de Drak-
en zoo hoogh inde locht / datmen hun ni-
meer en zach / blyvende de Keysers by
Onolorie ghekroont met de kroone
Miraminie / ende den Helm van Di-
mant / voor Lisuarts voeten. Dor
wasser groote blyschap / ende de dzo-
hept der Princes wech ghenomen / bi-
zonder vande Keysersinne / Vrouwen e
Joncvrouwe / de welcke ziende de heer-
lijcheit ende kostelijcheit der Kroone
ende des Helms / werden sy ghewaerd
Caracters ende Letters daerom ghe-
maect / inhieldē dese woorden: zoo wan-
neer de twee heerlijcke Sweerden by
een zullen wesen / ende de Caracters daer-
om staende / verstaen zullen werden / zo
zult ghy Ridder weten dat de vermaect
hept uwes naems zal verdwijnen. En
om de Kroone en stontt maer desen re-
ghel: Alsdan zal de verloren vrygh-
wederom vercreghen zyn. Nu hoe we-
men dese schyften gheuoech konde lesen
zoo was den zin daer van zoo duyster
dat hoemender meer op lettede / hoemen
minder verstandts daer wt rapen kon-
de: dus liet de Keysers Frisfion roepen
ende vragghde hem wat hem daer van
dochte. Heere / antwoorde hy / ic bidde
u te gheloooven / dat ic Alpatracie noch
Miraminie noyt en hebbe zien doe / zulcx
als sy in dit Hof ghedaen hebben: wat
aengaet het schyft om den Helm ende
Kroone / het is my zoo onbekent als een
nieugheboren kindt. Nu zoo ist dat de
ghene die ic dus langhe bewaert hebbe
na Sicilien getrocken zyn / ghelc elc een
heeft konnen zien ende hooren: hierom
zal t v believen my ozlof te gheve by hun-
te

trecken/ oft ten minsten dat ic in Ita-
lien de tydinghe mach bynghen tghene
alhier in uwe teghenwoordicheyde ghe-
siedt is. Fristion/ zeyde de Keyser/ het
is mi lief dat dese avontuere alzo ghe-
rassert is: ende aenghezien ghy van zin-
ne zyt te vertrecken/ de Heere wil v ghe-
eyden. Doch aler hy vertroc/ werden
hem vele schoone presenten geschonck
ende vertroc na Sicilien/ niet veel min-
ner gheselschap als hy konne was. Maer
leer wy voortvart/ zoo moeten wy ver-
jalen/ waerom dat Lisuart zoo wel in't
Hof vanden Koninc Amadis dese avon-
tuere niet en eyndichde/ als in Trebison-
de. Ic hebbe vooz desen ghact de kracht
vande Kapiere die hy doech/ de welke/
ander andere/ dese kracht hadde dat alle
oet ooverde dinghe die sy raecte/ terstont
ontdecte/ twelc men by erbaretheyt be-
doont/ doen hy teghen Alguif bocht/ als
doen ghenaeint den Groene Ridder: wat
zoo haest als hy hem aen thoost raecte /

zoo was de Tooverije te niet/ het welke
Alpatracie oot zoude ghebeurt hebben /
zoo hy hem inde Stadt van Fenuse had-
de konnen raken / maer hy ontweet syne
nagen/ alzo voren verhaelt is. Zoo zou-
de hier wt volghen/ dat hy alleen lye wt-
kracht vande Kapiere dese avontuere
gheeyndichde hadde/ na de meynighe van
vele/ twelc niet en is/ maer dooz syn groo-
te byomichheidt ende ridderlijc herte / de
welcke Medea voozzien hebbende/ had-
de dooz hare konste dat alzo gheoydi-
neert/ dat se noch tot Fenuse noch elders/
dese tooverije gheen eynde en konde heb-
ben als tot Trebisonde / om te vreden te
stellen / zoo wel den besten Ridder als de
schoonste Jonckvrouwe der Werelt: om
welcker oorzaak Alpatracie en Mirami-
nie den Keyser en Onolorie wechvoer-
den / om Lisuart ten stryde te bewegen:
het welke hy anderzins niet gedaen en
zoude hebben/ deur de wepgheringhe vā
Alpatracie in groot Bretagnien.

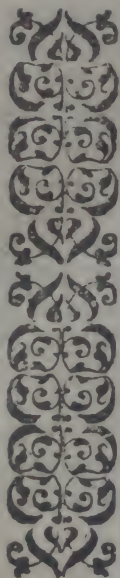
Hoe daer een Bode quam by den Keyser van Trebisonde hem zegghende dat den Ko-
ninc der Wildernisse met syn twee Broeders in syn Landt komen waren, om te vech-
ten teghen Lisuart, Perion ende Olorius, volghende de besloten conditien in't Hof
vanden Koninc Amadis.

Het achtenvijsichste Capittel.

En istion en was nauwer wt
de Zale ghetreden / oft daer
en quam eenen Ridder in/ die
den Keyser ghegroet hebben-
de / zoo luyde syrac dattet elc
een konde hooren/ zegghende: Heer Key-
ser/ de Koninc der Wildernisse / met syn
twee Broeders zijn hier te lande ghelo-
men / om te bevechten dyz Ridders van
des Koninc Amadis Hof / volghende
het oecsoort in groot Bretagnien beslotē.
Ende ghemerct den strijt in uwe teghen-
woordicheyde moet gheschieden / ende sy
verstaen hebben dat de ghene diet aen-
gaet/ alhier in v Hof zijn/ zoo verzoeken

sy dyz gheleyde om alhier te moghen ko-
men/ ende om te volbrenghen het aenge-
nomen seyt thunder eere ende glorie/ zoo
sy verhopē. Ridder / antwoorde de
Keyser/ ic ben vooz desen van dese batalie
al ghewaerschout / dus zeght den Ko-
ninc v Meester / ende die v tot my ghe-
zonden hebben/ dat ic hun de verzeckert-
heidt / die sy verzoeken / toesta/ ende
dat hun gheen leet en zal gheschieden /
van pemandt in myn Keyserrijc/ ten wa-
re vande dyz/ daer sy mede te doen zullen
hebben. De Bode bedancte hem oot-
moedelijc / ende keerde terstont weder-
om den wech die hy komen was / laten-
de

de Onlorie en Gricekerie wel bedroeft/
om tperijckel dat hun alder'ieffte aen te
gaen hadden / ende aende welcke hun le-
ven hinc. Des anderen daeghs / de Ke-
ser verstaen hebbende dat dese Prin-
cen aen landt waren / ende te Dove quamen/
zoo zondt hy hun teghen de Koninc van
Breigne / met de Hertogē van Oytileuse
ende van Alafonte / die hun niet wjdt
bande Stadt ontmoetteden / maer hun
ziende zoo groot ende rou' beghondens
van doen aen te twijffelen aende Victorie
van Perion ende syn Medeghezellen /
meer als te voren. Ende om de waer-
heyt te zegghen / de straffe ende wyrede
contenancie des Koninc der Wilder-
nisse scheen meer als Menschelijc te we-
sen : nochtranc alzoo hem vooz den
Kesper bzacht / met syn twee Broeders
ende twintich Ridderz di hun volghden/
zoo gaf hy hem de handt / ende werden
eerlyc ontfanghe / zelfs ooc van Lisuart/
dien hy dooz eenighe bedenkinghe wert
kennende / ende ziende de gorde ontfan-
ginghe diemen hem belwers / zoo en kon-
de hy niet nalaten hem aente spreken /
zegghende : Heer Ridder / hoe wel ghy
byde myne Ooms hebt omghebzacht /

myn Kasteel der Rooise ontnomen / end
daer na in myn Landt ghelaten / eenen
die dooz syn inballen ende Roovernen
myne Onderdanen groote schade ghe-
daen heeft / zoo en kan ic nochtranc nie-
nalatē v aen te spreken / hoe wel ic gantsel
anders bedacht was / voorghenomen
hebbende gheen andere beleeftchepde r'u-
waerts te ghebzupcken / als v hoeft aen-
de punct myner Lantie te steken / ende
ezelve alzo in myn Landt te voeren.
Heer Koninc / antwoorзде Lisuart : in-
dien uwe dact met uwe woorden over-
een komen / zoo zal myn hoeft ghenoch
te lijden hebben. Maer ic hope aler
tspele ten eynde zal wesen / dattet v wel
wederbaren mocht / daer ghy my mede
dreyght. Grafante / den oudsten der
Broeders van Sulpicie liet hem vooz-
staen dat hy den Koninc wat te nasprek/
dies hy twoort aemiam / ende zeyde tot
Lisuart : Ridder ic gheloove dat om den
amourensen te spelen met de Joffrou-
wen ende die vriendelijc te wesen / ghy
den Koninc overtreffen zoudt : men zal
wel ghewaer werde hiet seide wesen dat
ghy hebben zult, van zoo onbeschaemde-
lyc teghen syne Majesteit ghy sproken te
hebben.

bben. Ic zal u zegghe / antwoorde
 suart: men zal zien als wy int wer-
 en / dat hy my niet en spare: hierentus-
 hen is myn gheboelen dat u het zeg-
 hen zal zijn / ende 't doen aen myner sy-
 e / aler wy schepden. Ic en weet niet /
 uattet wesen zal / sprac Gasfante: maer
 idien de twee die u verzelschappē moe-
 en / zoo teer van hun Zoffrou / moeder
 hedaen zijn / als ghy / zoo doet hun ghe-
 encken datse elc eenē witten hooft doet
 het hun brenghen / om t'weet af te bee-
 hen alse int volle Parnas zullen wesen
 an banghicheyt. Die my verzelschap-
 en zullen / zepde Lisuart / zijn dese twee /
 ie voor desen / opgeblasender als ghy
 it / hebben doen / wichten ende t'onder-
 hebracht. Wel hoe? zepde Bostrose /
 en derden Broeder des Konincs / ko-
 nen wy dus verre / ende hebben wy zoo
 eel waters ende Zeeen overzept / om
 egghen Vrouwen te vechten? Wy Godt /
 oo veel my aengaet / ic en begeere maer
 enen spinnoc / om den mynen te kastigen.
 Wy heeft uochtang meer andere thoost
 hebzoken / ende zoo zal hy noch / indien
 hem Godt spaert. Ghy noemt ons
 Vrouwen / om dat wy vriendelijc van
 helaet zijn / maer ghy zult ons kloec vā
 lerten binden / ende d'armen ende han-
 den sterc ghenoech om u een ander ghe-
 boelen van ons te doen hebben: en midts
 ten de Koninc my gedreacht heeft / laet
 wy ende ic malkanderen berzoeken / en
 desen Ridder / wijsende op Perion / zal
 egghen Gasfante wesen: ende ghy Bo-
 trose zult Olorius teghen hebben / die
 heen stat en is om zonder handschoen
 e vanghen / noch om met eenē spinnoc
 e berjagen / ghelgē ghy u beroemt: maer
 ot tecken van danbaerheyt vanden
 aet die ghy gheeft van hooft doeken
 aede te brenghen / zoo rade ic u niets te
 vergeten / noch t'huys te laten: want alle
 uwe kizachtē / dreygemēten / noch hooch-
 moedich roemen en zal u lieden vander

doet niet bezygden. De Keyser bemercke
 wel / dat de gramschap zoo wel in d'e'en
 als in d'ander d'overhandt nam / die
 hy vriendelijc begheerde datmen zooda-
 nighe woorden zoude laten berusten tot
 den daghe des stryts / ende beval datmē
 dese Princen zoude brenghen int logys
 voor hun bereydt. Gheduerende dese
 propoosten waren Onolore ende Ori-
 celerie in hare kamers vertrocken / jam-
 merlijc schreyende over het aenstaende
 perijckel van Perion ende Lisuart: wāt
 sy hadden den Koninc der Wildernisse
 niet sijn twee Broeders ghezien / die na
 hun dancken meer Duvels als Men-
 schen gheleken / hebbende een weete ende
 schielijc ghezichte / zijnde grof ende groot
 van leden / swert / verbaerlijc ende met
 hant bedect. Ende zittende bepde alzo
 mistroostich / quam Alquise by hen om
 hen te vertroosten / ende sprekende eerst
 tot Onolore / zepde sy haer: hoe? De-
 vrouwe / waer is de standt-vasticheyt?
 die u behoort moet ende couragie te ge-
 ven? Acht ghy Sulpicie vromer oft
 kloeker als de Koninc van't Eplande
 der Reusen / die uw Ridder zoo vrome-
 lijc overwon? hebt ghy vergeten d'over-
 winninghe des schielijcken Serpents /
 van welcke thoost noch op dees ure al-
 hier voor t'Paleys hanght? Heeft hy niet
 op't kasteel der Kootse / daer de Koninc
 Amadis u Groot-vader ghevanghen
 was / de twee Reusen omghebracht? En
 meer andere door syn sweert doen ballē
 zoo wel int Oosten als in't Westen on-
 der den naem vanden Enzame Ridder?
 Wat heeft hy noch onlanct in Spagnien
 bedreven voor de Stede van Cordoua?
 hielden sy hem aldaer niet voor de besten
 Ridder der Weerelt? Welc hy ooc wel
 bevesticht heeft int berijghen des Di-
 amanten Helm / hoe wel hy alreede dien
 naem onder de vrome hadde / doen hy int
 beghintfel sijn Ridderschaps het Ra-
 pier wt des Leeuwen lijf troc. Niet /

E

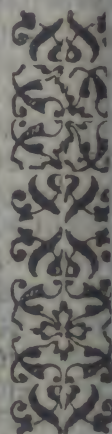
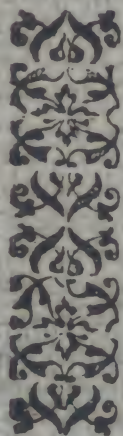
niet

met hy en Perion zyn zoo veel verijckelē
ghepasseert / hebben zoo veel vzeemde
avonturen ten eynde ghebrachte / ende
vele swaerder ghebechten ghehad / dat
eiker myn hooft wel wil onder te pande
zetten datse dese ooc niet eeren zullē ont-
konnen / ja al en waerder maer een van
hun beyden alleen om die alle dyp te be-
vechten. Alquise wist hun zoo wel te be-
houden / datse gantsch gherust werden.
Hierentusschen dede de Keiser / om den
Koninc der Wildernisse ende d'andere
Ridders te meerder eere aen te doen / een
nien veldt af sluyten met dicke palen en
boomen / ende te zulcker plaetse daerse
van vele honden ghezien werden. Ende

deur dien de Camploren tzaamen b-
strent hadden des anderen daechs te be-
de te komen / zoo liet de Koninc der W-
dernisse den Keiser bidden / hem te gu-
nen dat Gadiare de Soudaen van I-
quien een bande Juges mocht wester
twelt hy hem bewillichde / zelfs niet to-
stemminghe van Lisuart ende d'ander
ende om hem te verzelschappen / Da-
dare / de Koninc van Breigne. Dit gh-
daen zijnde / ghinghen de dyp Christ-
Ridders inde Capelle / alwaer sy wa-
ten ende Godt baden ende aenriepen
hun bereydende tot sterben / zoo't de Ke-
re al zoo voorzien hadde.

Hoe Lisuart, Perion ende Olorius ter bane quamen, ende vanden Arijdt die sy hadde
seghen den Koninc der Wildernisse, Grafante ende Bostrose.

Het neghenenbijsichste Capittel.

DEn nacht ghepasseert zijnde /
zoo werter Godt aengheroep-
pen / sinorghens zoo haest de
dach aequam / alwaer de dyp
Ridders tegenwoordich wa-
ren / die hun daer na ghinghen wapenen /
ende werden by vele Heeren ende Prin-
cen ghelept ter plaetse daer den strijde
gheschieden zoude. De Keiser droech
Lisuarts Helm / ende de Koninc van

Breigne syn Lancel stift ende die zijnde
de Hertoghe van Ortilense / droech den
Helm van Perion van Gaule / ende de
Prince van Alafonte syn glabir: de Gra-
ve van Alafire droech Olorius Helm,
ende de Grabe van Alarin syn Lancel.
Ende al zoo toegherust / reden sy langhe
d'eene syde int yere / ende de Koninc der
Wildernisse met syn Broeders doo-
d'ander Poozte: de welke ghewapent in
swert

werke wapenen / met de Helmen eyt
 joost / hadde elc een Lantie vande welc
 ie het pier een vadem lanc was. Op een
 tellinge niet wagt van daer / was de Key-
 zer ende de Kerserinne / met Enolorie /
 Gricelerie / Eriaxe / ende vele andere
 Vrouwen ende Joffrouwen. Doen sel-
 en Kadiare ende Darbarie als Keij-
 ers partije teghen partije / en de Croni-
 cken ende Claroenen sloeghen / ende de
 Jerauten riepen tot dyp repen dat de
 lampioenen hun beste doen zouden.
 Doch niet aduys des Soudaens van
 Lique / werter geordineert / datter maer
 en paer tseffens en zoude loopen / om te
 eter te moghen ordeelen wie best spn
 eboir doen zoude / ende die den Zabel
 rhiel / zoude daer na afzitten / om aldan
 netten sweerde te epndighen. Dus
 eyen Glorius ende Vostrose eerst te-
 ghen malkanderen / ende dat in zulker
 loeghen / datse door staken Schilden /
 Darnas ende Pantzier / quetsende mal-
 anderen diep ghenoech mit vleesch / ende
 it by een komen stieten sp zoo ghewel-
 iclyc d'een teghe d'ander / dat Glorius
 deerde d'een schouder verstupte / ende
 Vostrose vooz by rjden / schudde spn
 landtschoen. Glorius was haest we-
 erom op de been / maer om dat Perion
 van Gaule en Gzafante alreede teghen
 malkanderen liepen / zoo trat hy wat aen
 een syde / ende Gzafante hielt zoo lee-
 che / dat hy Perions Peerdt inde bozst
 tac / dat het doot ter aerden viel / maer
 Perion trefte hem zoo wel / dat hy hem
 en groote wonde gaf / ende eenen segel-
 rep verloor / en int vooz by rjde strunc-
 telde spn Peerdt over dat van Perion /
 oo daniien niepnde datse bepde de hals
 hebzoken hadden. Doen quamen Li-
 uart ende Sulpitius vooits / die niet
 ulcher krecht teghen malkanderē qua-
 nen / dat Sulpitius Lisuarts Schildt
 looz stac / welc een vadem lanc / zonder
 een andere eenich leet te doen : maer

Lisuart trefte hem beter : want hy booz
 stac hem Schildt ende Darnas / en zom-
 der een pieren plate / die hy onder t'har-
 nas droech / hy hadder zonder twyffel
 door ghebleve : ende evenwel viel hy zoo
 zoetkens vanden Peerde / dat hy twee
 oft dypmael op d'aerde omwentelde.
 Die doen Enolorie int aenzicht ghezien
 hadde / men zoude wel hebben konnen
 peuren hoe aenghenaem haer dien steec
 was / te meer als sp de Soudaen van
 Lique hoozde zegghe teghen de konine
 van Bzeigne / dat hy nopt gezien en had-
 de Lantie zoo wel ghebzupken. Nu zoo
 waren Lisuart ende Vostrose te Peerde
 ghebleve ghelyc ghy verstaen hebt : maer
 om na te komen datter besproken was /
 zoo schreden sp terstont van hun Peerde
 ende doen beghonnē sp onder hun zessen /
 (elc hem stellende teghen dien hy gheloo-
 pen hadde) eenen sellen ende wpeeden
 strjdt. Ende hoe wel vele dochten datter
 een onghelycke partuere was / zoo toon-
 den hun Lisuart ende de spne watse in's
 lijf hadden / ende dat niet zulken moec
 ende couragie / datse int minste hun niet
 eens en onstelde / maer toonden hun zoo
 byoom ende vaillant / dat het veldt van
 couleur veranderde / door tbleedt van
 hunne vpanden met thare ghemenght.
 Enolorie en Gricelerie dat ziende / beef-
 den sp als een loof / twelt door een zoet
 windken beweeght wordt / biddende
 Godt om de behoudenis vā hunne Be-
 minde. Tghevecht duerde zoo lange / dat
 Vostrose en Glorius gedwongē waren
 op de gevesten van hun Rapiere wat te
 rusten / om hunne aeffen te herscheppē /
 zelfs oot Perion ende Gzafante / maer
 niet de konine der Wildernisse / noch Li-
 suart : want hoe dese langher dochten /
 hoe sp hun moediger ende couragieuser
 toonden. Waer van de konine verstoort
 zijnde / viel hy hem aen / ende hem om-
 batten de dede hy spn beste om hem met
 krecht ter aerde te werpen : maer was

Ee ij

wel

wel bespoinghen / wel ghelweert : want
 Lisuart was fierc van lyve/ende vroom
 van ledē. Hierentusschē hadden Perion
 met syn tegenpartye/ ende Glorius met
 Bostrose wederom herbat / de welcke
 hem zeer ghewont voelende bandē steec
 der Lantie die Glorius hem ghegheven
 hadde / verlooꝝ allenskens syn kracht /
 hoewel hy nochtans met een groots her
 te wel liet blijcken den pver die hy hadde
 om de Victorie te behalen : ende Perion
 noch meer: wāt syn Liefste gaf hem zul
 ken vziendelijcken ghezicht / dat hy syn
 krachten de helst voelde vermeerderen /
 ende gheen moechept meer en ghevoelde.
 Doen wast ontrent middach oft wat
 daer over / ende de Sonne scheen zoo
 heet/ dat die stil zaten en weynighe klee
 ders aen hadden / by na van hitte ver
 brandden: zoo dat het bloedt dat wt Sul
 pitius lichaem overbloedich liep/ op syn
 swert Harnas stolde / zoo dat het by na
 heel root scheen te wesen / als ooc van
 Lisuart/ datse beyde ghedwonghen wa
 ren het woystelen te verlaten/ ende nam
 Sulpitius syn sweert met beyde handē /
 ineynende synen Wyant thoofst daer me
 de te klieven: maer hy hiel synen Schildt
 daer voor / ende viel den slach op den
 Diamanten Helm/ met sulcker kracht /
 dat het Rapiere in dꝝ stucken vlooch /
 behoudende in syn handt alleenlijc den
 hecht/ nochtans zoo zoude Lisuart met
 een neus ter aerden gevallen hebbē / zoo
 hy de knie niet te vace ghehad en had
 de. Doch hy stonde rasschelijc op/ en viel
 den Koninc aen boozdt die nu zonder ge
 weer was/ tot hem zeggghende zoo lupde
 dattet elc een konde hooren: Koninc, be
 kent nu het onder schepdt datter is tus
 schen wel doen ende qualijc syzeken: geest
 v op ofte v naect de doot. Och hoe bligde
 was Onotorie alsoen/ twelc niet lange
 en duerde: want alzo Lisuart den Ko
 ninc het thoofst ineynde te klieven / zoo
 herde hem tsweert inde handt / en dat

zoo onghelucke / dattet hem wt
 handt vloogh / ende de Koninc dat in
 ter haest vattede / ondanck des ghen
 die hem ghedreicht hadde : teghen d
 welken hy riep : Lisuart / Lisuart /
 zal ic inper Ooms doot wyken/ende
 thoofst op't Kasteel der Gootse in de n
 men / om dat van uwen Sargules w
 derom t'ontfanghen. Onlorie / met
 doot als levende/ ineynde bande stellag
 te vallen / maer haer Suster weder hi
 haer / haer biddende gheen oorzaak te
 wesen van haers Ridders doot : wan
 zepde sy/ indien hy v in zulcken staet ziet
 syn leven zal hem verdrieten : dus ver
 toont v hem/ dat hy moet ende couragi
 krighe. Aan de Fortupne hem weder
 om niet zoo veel voordeels gheven / als
 sy hem benomen heeft ? Ende alzo sy
 zepde/ zoo ghebeurde/ de kansse weder
 om keerende / alzo ghy verstaen zult
 Lisuart hem bindende half in't net / en
 gaf daerom den moort int minste niet ver
 loren/ maer hy nam voren in desen noot
 zulcken zake te weghe te byenghen/ dat
 men hem te minste daer over lof en eere
 van gheven zoude/ zelfs de ghene/ die hy
 voor hem sach / ende liever hadde als
 hem zelven. Met dit voornemen/ en mei
 gheneyghden thoofde/ half furieus/ sloech
 hy trapier van synen Wyant af metter
 slincker hant/ ende ineynde hem by der
 kraghe te vatten / twelc hem faileerde /
 doch hy hadde dit gheluc/ dat alzo Sul
 pitius een trede achterwaerts trat/ iney
 nende hem met alle syn macht te treffen /
 Lisuart hem zo na onder quam/ dat tra
 pier over hem quam / en den ellenboghe
 op t'schouder harnas/ twelc de Koninc zo
 wee dede/ dat hē de hāt opēde/ en sweert
 daer henē vlooch / twelc Lisuart niet en
 ghynde metter haest te lichtē. Ziet hoe
 de Fortupne met hun speelde/ hun beyde
 verzeerende/ den eenen vander doot/ en
 den anderen vande Victorie. Met welcke
 Lisuart synen Wyant te verstaen ghaf/

t hem zeggende: o Koninc nu zoo zal
erlies ws hoofst het myne behouden
in opt Kasteel der Rootse ghebracht te
erden. Dit zeggende gaf hy hem zult-
en lach / dat hy hem van alle zicren
jenas. Och wat een blijchap schiep
doen Onlorie / die by na haren gheest
jegheven hadde van benautheyt / ver-
dert sp also datse onsen Heere miwen-
ghij wt gronde hares herten loofde
de danct / zoo zeer alst haer moghelijc
as. Ende als Florius zach dat de
oninc vast spnē geest ghaf / hoe wel hy
lenoech te doen hadde met die hy vorē
dde / zoo en konde hy hem nochtans
et onthouden / ofte hy en zepde hem al-
scheinde: wel Bostrose / heeft v Bzo-
er niet wel een Zonbezouwe ghevondē /
e hem zoo zoetkens onthaelt herft / ge-
e ghy zien meught: Bostrose boven
aten verwondert ober spns Bzobergs
not / verloos spn couragie / ende werdt
is lebens moede / zoo dat hy naulijcx
slaghen spns Wpandts afkerde / zoo
ttet niet langhe aen en liep / ofte hy en
l ter aerden / ende ghaf spnen gheest.
ft Gzafante (beminde Leser) alsdoen
et perplex en werdt / laet ic elc een be-
ncken: want al zoo Perion oorzaakē
dde om hem te spoedighē / zoo wel om
teghenwoozdicheydt spns Liefs / als
i de Victoris spner Medeghezellen /
verbzotet daer en teghen Gzafante
leben te meer / ende ziende spn doot
oz ooghen / wenschte hy wel noyt ghe-
ren te wesen: derhalven onachtzaam
er hem zelven / en dede niet meer als
jcken: ende deysende viel hy achter
er / ende int vallen vatte hem Perion
der kraghe / ende stiet hem tswaert in-
keie: waer ober Gricelerse met alle
Onstaenders gantsch verblijt waren.
oen beghonnen de Trompetten ende
laroenen te blasen / ende de Rechterg
den de vletorieuse Ridderg Weerden
enghen / die sp met triomfe in hun Lo-

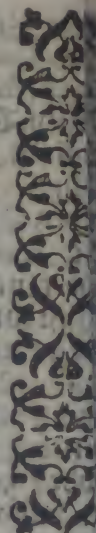
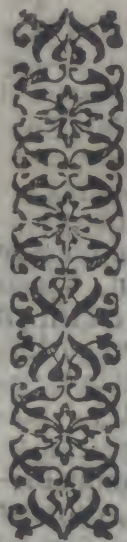
ghs bzachten / alwaer Meester Helisabet
hun waer nam / verzekerende den Kēp-
ser (na dat hyse bezocht hadde) hun haest
op de been te helpen. Hierentusschen
namen de lieden van Sulpitie de doode
lichamē / ende met grooter triumfe ende
cerimonien balsendensp die / ende ghin-
ghen tzepl na hun Landt / alwaer sp
hunne begrafnisse volbzachten. Doen
zondt de Kēser ten eerste een Edelman
aen Amadis / hem ontbiedende d'w-
komste des gheverchts / op dat hy inna-
me het Eplandt der Wildernisse / vol-
ghende het accoozt te voren ghemaect.
Hierom zondt Amadis Argamont der-
waerts tot spn Stadt-houder / ende liet
Sarguiles wederom komen / dien hy
met andere Officien bedacht.

Hoe dat de dry Ridder's ghenesen zijnde,
Lisuart ende Perion hun beminde ghin-
ghen spreken aende Venster des Hoofs,
ende watter van quam.

Het zestiende Capittel.

En gantsche Maent bewaer-
de de dry Ridder's hunne ka-
mer aleet hunne wonden ge-
heest warē / hebbende Alquise
veeltijds by hun / die hun de
secreten van Onlorie ende Gricelerie
ober bzacht: want sp en spzaken met hun
niet als inde teghenwoozdicheydt der
Kēserinne. Waer den tijt ghekomen
zijnde / datse ghenesen waren / ende hun
stere ghenocch voelden omte volbzē-
ghen watter te voren zoude komen / zoo
spzaken sp op eenen avondt na den dāg
met hunne Beminde / den volghenden
nacht by een te komen inden Hof / ende
aende tralten Venster / al zoo sp pleghen.
Twelc sp oot deden / want d'ute gheko-
men zijnde dat elc een in spnen eersten
slaep lach / zoo ghinghen sp alleen wten
hupse / ende klimmende ober de mueren /

E e ij qua

quamen sp ter plaetse daerse wilden we-
sen/ alwaer de Jonckvrouwen hun altee-
de verwachteden / die hun met meerder
vypicheyt ontfinghen / alse tot noch toe
ghedaen hadden/ daer over zoo veel kus-
kens en ander vziendelijchede volghden/
als de tralien toelieten. In dese vran-
dende hitte / Lisuart ontstelen zijnde en
trachtende om te volbrenghen daer zoo-
danige na haken/ sprac hy tot sy Alder-
lieffte: Me-vrouwe d'over grooteschoo-
heyt daer de natuere v mede begeeft
heeft/ kan v wel verzekeren vande liefde
die ic uwen persoonen ben toedraghende/
want ghelyc uwe volmaectheden alle
Schoone te bobē gaet / zoo gheloofst ooc
ghewisselijc dat ic altydt alle andere in
troulijc te beminnen ende te dienen / de
voornaemste zal wesen / zoo langhe als
myn lichaam dese arme leden ghezondt
behouden. Ende dit wil ic v noch meer
zegghen/ dat indien men na de doot lief-
de draecht/ ghelijcmen op dese Werelt
doet. dat ic v eeuwighlijcken zal lief heb-
ben/ dienen ende eeren: daer wt ghy wel
kondt besluyten dat ic meer ws ben/ als
iets dat in uwer macht is: ende dat zuler
de waerheyt is/ ic sweere v op myn ziele/
dat ic my aenghenamer zoude wesen /

zoo het v beliesde my iets te ghebied
met het welcke volbrengende ic v mo-
te behaghen / meer als oft ic tgebet
hadde over de gantsche Werelt / en i-
de onderdanich ware. Hierom bid' i
ootmoedelghe Me-vrouwe/ my niet qu-
lijc af te nemen/ zoo ic mi (de gheleghe-
heyt hebbende) de stouticheyt name v
v te verklare tghene myn herte tot no-
toe heeft secrete ghehouden/ ja zelve d'a-
dere leden niet ontdekt: maer de Lief-
die zoo wel over de Goden als over
Menschen heerschappghe heeft/ doet n
misschien misbruyken de vypicheyt d'
uwe hoocheydt my heeft bebesen/ aen
welcke myne ruste/ gheluc ende zaliche-
is hanghende: ende ghelyc uwe ootmo-
dighen Dienaer / zoo bid' ic v myn w-
terhoren behoudenis en eernighe h-
pe/ dat uwe goetgunsticheyt te myn
zoo groot zij / dat ic my mach roem
dat ghelijc ick door uwe over groo-
teschoonheyt op v verlief ben gheworde
ic ooc door de zelve te lijbe mach bliue
het welcke heeft zal verdwijnen / en
allenkeus zal vergaen / indien v mede-
lijdende herte my anders niet en ontfermt
ende myn lyden ende ghebeden aen e-
naemt. Zegghende dese woorden/ liep

in de tranen over d'ooghen: waer van
 nolortie/ niet wetende wat spn me pui-
 le was/ groostelijc verwondert was/
 de die janner ende lijden aen hem niet
 ugher komnende verdraghen / syac sp
 t hem : wel myn Alderlieffte/ wat heb
 ghedaen / dat v veroorzaect zoo te kla-
 ren? Niet anders/ **De-vrouwe**/ ant-
 woordde hy/ dā dat ghi my niet genade
 et/ als ic opt verdien hebbe/ ende zulcx
 noch meerder wesen/ indient v beliest
 p den gheluckichsten te maken/ diemen
 e Weerelt zoude moghen binden. Wel-
 le/ antwoordde de **Princesse**/ zijt verze-
 rt dat ic v niets wepgeren en zal van
 hene ghy aen my verzoect / indient in
 pnder macht is/ doch behoudens myn
 re/ ghelijc de reden verepscht. **De-**
ouwe/ antwoordde hy/ uwe eere is my
 o lief ende weert / als myn eyghen le-
 u : tghene dat ic ootmoedelijc aen v
 rzoecte / dat is de liefde ende vriendt-
 jay tusschen ons beyden zijnde/ te wil-
 e bevestighen/ my aennemende neffens
 lief / voor een gherouwe **Man**. **W** is
 kent van wat hupse ic ben/ ende wat ic
 mach/ het welcke gheschiedende/ zult
 y my verobligeren v meer ende meer
 beminnen/ te eeren ende te dienen. **Tis**
el / myn Alderlieffte / maer hoe ver-
 lach ic zulcx zonder het belien des
 ephers? **De-vrouwe**/ antwoordde **Li-**
art / uwen wille ende den mynen zal
 jenoech wesen/ ende ic gheloobe/ indien
 hy zulcx goet vindt / dat **De-vrouwe**
 tfeclerie uwe **Suster** niet mi en zal
 den niet myn **Om Perion**/ ghemeret
 liefde die sy tot malkanderen draghe.
 setrouw my. zepde sy/ indien sy alzo ge-
 nt is/ ic zal't oec doe. **Om Godts wil**/
De-vrouwe/ zepde hy/ laet ons dat ter-
 ont verstaen. Nu zoo beviel **Lisuart**
 lsoen het spreke zoo wel/ ende de **Lief-**
 e gaf hem zulcken misdichepdt int spre-
 en/ dat sy wtsprake beter was/ zoo on-
 oozijens / als of hyer op ghesubert

hadde : hierom **Enolortie** ende hy / hun
 voegghende by de twee andere / die soe
 vziendelijc met malkanderen spraken /
 zepde **Lisuart** tot **Griceclerie**. **De-vrou-**
we/ het heeft v goet ghebocht my te cre-
 ken wt de meeste ellende die opt slave-
 lerde / wt de welcke ic noyt en zoude ver-
 lost hebben geweest/ zonder de begheerte
 ende tbevel by v aen mynen **Om ghe-**
darn om my te gaen zoeken / alzo hy
 my zomtijts selve verhaelt heeft. Ende
 dwijle ghy (tot nu toe) d'oorzake myner
 behoudens zyt/ zoo bidd' ic v / om die
 t'onderhouden / te vreden te wesen / dat
 de liefde van ons viere bevesticht wer-
 de metten handt des houljcx tusschen v
 ende myn **Om Perion**/ ende van **De-**
vrouwe Enolortie ende my / verzekert
 zijnde/ indien ghy't goet vindt / dat sper
 niet teghen en zal wesen / maer hier toe
 berepdt en wel te vreden zal wesen. **Ge-**
wisselijc Lisuart trestent ten rechten
 daer't hun looch / voorszwendende de be-
 quame **Wederijne** tot hunliedre ziecten /
 de welcke zoo wel wzocht / dat na zom-
 mighe blauwe wt bluchte/ bestemt were-
 den nacht daer aen volghende/ een deure
 door de welcke men inden **Dof ghinc** / te
 openen/ om als dan te volbringen tghene
 daer den mondt ende harte in betwillich-
 den. Ende deure dien den **Haen** den aen-
 komenden moghen-stondt beghon te
 krapen/ na menichfuldighe vziendelijc-
 ae kusskens ende afschepde neminghen /
 zoo namen beyde de **Widders** oozlof aen
 hune liefste **Vriendinnen**/ ende ghingen
 te ruste/ tot tien uren/ datmen hun quam
 zeggghen dat de **Keyscr** ter **Kerckē** was /
 alwaer sy by hem ghinghen/ byengghende
 voozts den dach om niet kouten/ eten en
 danssen / tot dat elc een ghinc rusten.
Daer Lisuart ende **Perion**/ die de luyt
 in d'ooren hadden / verwachtende d'ure
 dier ghestelt was om het beloofde te vol-
 brengen / schiedden te midder nacht we-
 hwt leggs/ ende quamen inden **Dof** / al-

waersp alreede waren / die sp zochten / gekomē dooz de deure van een vertrek-
kamerken / daer sp den sleutel van had-
den weten te bekomen hun verwachten-
de onder de dicke ghebladerde boomen
int groene / lupsterende na den zoetē zanc
des Nachtegaels / die hem mildelgē liet
hooren. Het weder was lieflijc ende
lustich / ende de mane wat overtrocken /
als oft sp de Ghelieven ghunstich wilde
wesen om niet ghezien te werden. De
twee Ridders quamen voer voer /
zonder gherucht te maken / maer Grice-
lerie die een ooghe in't zepl hadde / wert
hun ghewaer. Ende alzo sp voer by
ghinghen / om na de traken Venster te
gaen / zoo stonden de Princesen op / ende
vatten se van achter / zeggende : Staet
vast Ridders / ghy zijt onse Ghevangene.
Person ende Lisuart vielen op hun knie-
hen de handen kussende. Maer sp lieden
veel stouter / ofte dooz liefde overwonnē /
hieven se op / hun kussende en omhelsen-
de. Person vertroet met Gricele-
rie aen d'een sijde / latende Lisuart / die Ono-
lorie omhelst hadde / zeggende : Me-
vrouw / de vzeucht die myn herte nu
schept / is zodanich / dat myn herte (twelc
gheheel uwe is) van grooter vzeughde /
niet en kan begripen d'inwendighe blij-
schap die ic ontfanghe / dooz de vziende-
lijcke onthalinghe diet v beliest my te be-
wijsen met alzulcken bymoedicheydt /
dat ic ghenootzaect ben v ootmoedelgē te
bidden / my te willen vergheven myn ver-
waenthepdt ende myne onwetenthepdt
t'ontschuldighen. Myn Lief / antwoorde
de sp / laet ons in dese groente nederzitten
met ghemat / ende ainghezien ic my zoo
verre verlopen hebbe / my hier te laten
binden (ter plaetse daer dooz myn eere
zoude moghen ghekrencet worden) my
op v betrouwende / zoo bid' ic v dat dese
myne bymoedighe ende ontfermende
ghemeynschap t'waerts / niet en
strecke / om een verkeret ghevoelen van

my te hebbe / min oft meer als oft ic
eene strengheicheit v ghewepghert
de ende dat niet redē / daer de Minne
meest na trachtē / ende dooz het niet
nieten groote miserie ende verdzien-
den. Maer ter wijlen sp dese eerlijcke
schuldt voerwende / zoo won Lis-
allencxkens de plaetse / zoo met vziende-
lijcke kuskens aen haren mont / als
de bozskens te tasten. Ende wille
voorts varē / zepde sp : Och myn Lief
weest te vreden van zoo veel mach-
te ver my te hebben / als ic zelve hebbe /
is myns persoons te zien ende te ghen-
ken / zonder v te vervoorzeren my te
nemen tghene dat ghy noch andere
niet en zoudt konnen weder gheve. A-
vrouwe / antwoorde hy / v is bekend
landuerighen tydt die ic inde woelen
Zee der Liefde met grooter pijn en
lijden gheswommen hebbe / ende nu in
de zoete haven / ende behouden aeng-
komen ben / zoo bid' ic v my zulcx niet
willen beletten. Myn Lief / zepde O-
lorie / behoortet v niet ghenoech te we-
dat ic gheheel uwe ben / ende niet te g-
nieten de vzeucht daer alle eerbare
moureuze mede te vreden zijn / den go-
herder scheert wel syn schapen / maer
bevypse voorts van alle perijckel zoo
best kan : doet oot alzo / ende handelt
zoetelgē ende na behooren. Maer ho-
meer vziendelijcke excusen voer vza-
hoe Lisuart min daer na lupsterde / mi-
teert der ontkuphepdt den toom g-
vende / plucte hy d'eerste bloems d'
Rooselaers / hoe wel niet zonder w-
moeyte : doch aler sp van malkander
schepdden / werdt het lant zoo brar be-
dat het ten lesten met bewillinghe v
hun bepde / vzechtebaer werdt. Hier
tussen beschieten Person en Gricele-
hunne zaken met ghemat / hoewel te ar-
te dat se zulcken bespreec niet ghemaect
hadden : doch zoo veel wasser van da-
tspel ten eynde zijnde / malkanderen v
cedic

bedijde/ en belofte deden tanderdaechs aldaer ter zalve plaetse wederom te keeren / het welcke een weke lanc duerde / zonder van pemaude achterhaelt oft beklipt te werden / zelfs niet van Alquise / hoe wel sy hunnen secreten Raedt was / maer niet van dese zaken.

Hoe de Keyser ende Perion ter jacht zijnde, een Ioncvrouwe vonden zeer weenende, ende wat hun ghebeurde.

Het eenenzestichste Capittel.

De Keyser / een vriendelijc Prince willende de dyp Ridders vriendtschap bewijzen / niet langhe van hunne wonnen genesen zijnde / reedt met hun ter jacht in een bosch niet verre vander Stadt/ende syn jaghers voren zepende / volghde hy sanderdaechs niet de Ridders ende Hovelingen tot int perc. Ende alzo syn Vase-winden ende loophonden een groot Hert opgespeurt hadden / stonden de Keyser ende Perion aen d'een sijde / alwaer eenen Bep? quam / dien sy zoo snel vervolghden / datse hem doozstake/ende terstont daerna hoorde sy na den Zee-kant toe/ een klaeghlycke stemme. Doen reden sy derwaerts/ende sy en reden niet langhe / oft sy en zaghen een Ioncvrouwe jammerlijc beschreyende de doot eenes Ridders die voor haer voeten doot lach/in volle Harnas / hebbende den dootsteke inde kele. De Keyser ende Perion medelijden hebbende met dese schoone Vrouw/ vzaeghden haer waerom sy zoo bitterlijc schreyde/ biddende haer wat te willē stillen. Maer wat sy haer baden/ sy en hiel niet op van haer aenzicht met de naghelen op te halen / zoo datse zonder ophouden haer zelve quetste / ende niet als een bloedt en maecte Perion hier over verwondert/ schreyet vande Peerde/haer ernstelijc bid-

dende hem aen te willen spreken / om haer te helpen/ zoo't doemge waer. Doezach sy hem deerlychen aen/ ende swaerlyc zuchtende / antwoorde hem : Och Heer Ridder / zepde sy / en vzaeght my niet meer/ want therte dunct my berste. Doen begon sy wederom zoo hertelijc te weenen/ ende zoo te snorchē/ dat Perion noch meer gheneghen was om te weten haer ongheluc. Och/ Heer Ridder/ antwoorde sy / laet my met vreden/ oft be- looft my een zake/ ende ic zal v verhalen daer ghy zoo grooten verlanghe na hebt om te weten. Perion ghereedt om te beloven/ zepde ja daer toe. Aenghezien ghy zultx doen wilt / zepde sy/ zoo wapent v met de wapenē van desen dooden / twelc myn Vader is/ ende volgh my vier mijlen van hier in een Eplandt/ alwaer den Schelm/ die dese moort ghedaen heeft / verrocken is/ ende heeft gheswooren my aldaer te verwachtē met eenich Ridder / zoo ic eenen wil aldaer brengen om hem te bevechten : de reste zal ic v met goeder moepte verhalen / zoo haest wy tischepe zijn. Perion/ gheneghen zijnde om dese reyse te doen/ vzaeghde den Keyser ofet hem niet en beliefe dat hy hem eerst vachte by syn jaghers. Perion/ antwoorde de Keyser/ ic zal v verzelschappen/ ende wijle het Eplandt zoo na by is/ zoo zal ic ten minsten de tijdtkortinghe des ghevechts hebben. In Godts name/ zepde Perion / die hem terstont wapende met het Harnas des dooden / ende sy alle dyp ghinghen in een kleyn scheepken / twelc daer gheanchert lach / aenden oever der Zee. Doen stierde de Ioncvrouwe het schip zoo recht/ datse landt haest wt den ooghen verloren. Nu laet hun varen tot op een ander tijt/ende keeren tot d'andere/ die inde Wildernisse jaeghde/ dewelcke met venezoen gheladen / ende ziende dattet avondt begon te werden/ deden sy hun beste om de Keyser ende Perion te vinden: maer sy en kondense niet vinden:

¶

daer

daer was wel eenen lakē te voete / die
hun zepde dat hysse hadde zien eenē Bepr
uaren: ende hy wees hem den werch
die spinghereden waren / inden welken
sp den Bepr wel doot vonden ligghen/
maer sp en vernamen niet vanden Key-
ser noch van Perion/ dan alleenlijc hun-
ne Peerden briesschen aen d'een sijde/die
de brepdelē afghebaē waren: doen reden
sp derwaerts / ende zagghen van eenen
heubel in eenen boot / twee Joncvrou-
wen / die twee Bootsghesellen te lande
stelden: alwaer ghekonen zynde/ Lisu-
art groette se zeer vriendelijc / ende zepde
haer: Joncvrouwe/ ic bidde v myn tyd
ghe te zegghen / indien ghys weet / van
twee Ridderē/ den eenen heel out/ en den
anderen Jonckachtich / die ons verloren
hebben / jagghende in dit bosch. Spreect
ghy/ antwoorde sp/ vanden oude Key-
ser van Trebisonde / ende van eenen die
hy hem is? ja voorwaer/ zepde Lisuart/
zeght ons/ belibet v/ waer sp na toe zyn.
Indien ghy hun begheert te vinden/ zep-
den sp/ zoo komt met ons/ ende wy zullen
v gheerne wysen waer sp zyn/ op conditie
dat ghy ons een bede consenteert oft an-
ders zyt verzekert datse verloren zyn/ en
in langen tijt niet wederom en zult zien.
Lisuart die pverich was de Keyser all in
dienst te doen/ ter liefde van syn Wem-
de/ beloofde hem hunne begheerte te vol-
brēghen/ hen vragghende oft hy meer ge-
zelschaps mede mocht leyde. Neen ghy/
antwoorde sp / ten waer eenen alleen/
zonder meer. Ende just was Glorius
daer tegenwoordich/ die Lisuart ernste-
lijc badt met hem te moghen trecken/
welc hy hem consenteerde: zoo dat sp
twee inde Bercke tredende/ lieten de Ro-
nine van Breigne met d'ander te lande/
ende voeren ter Zee-waert in.

Hoe de Keyser ende Perion van Gaule op-
ghehouden werden door de verraderijc
der Joncvrouwe die hun gheleydde.

Het tweeenzestichste Capit

Ederkeerende nu tot dē I-
ser ende Perion/ die de Jon-
cvrouwe gheleydde / als
haelt is / na datse gheve-
hadden tot dē onderganc
Sonnen/ zoo quamen sy te lande aen
kleyn Epland/ alwaer twee groote
ten opgherecht stonden: inden ing-
van d'eenē stont een Joncvrouwe / i-
eenen Ridder al gewapent/ dien de jon-
cvrouwe Perion toonde/ hem zegghen
Heer Ridder/ ziet daer den ghene die g-
te bevechten hebt / ende die onsen Wat-
wreedelijc vermoort heeft. Joncvrou-
ic belobe v dat ic hem wiken zal / zo
in mynder macht is. Doen traden sp a-
dyp wt de Barcke/ ende de Ridder qua-
hun te gemoete/ vragghende waer sp he-
wilden/ ende wat sp zochten. Ridder an-
woorde Perion / ghy hebt dese Jon-
cvrouwe beloofd haer alhier te verwa-
te/ tot datse eenich Edelma alhier vran-
om v te bevechte/ ende te wiken de do-
haers Vaders / die ghy niet het mee-
onghelijc ter Weerelt hebt omgebrach
Wel/ zepde den anderen/ wat ist mi? an-
ders/ zepde Perion/ dan dat ic v le-
zal hebbe in plaetse van tynne. Voorwa-
Ridder/ ghy hebt een dwaes voornem-
maer ic zal uwe dwaesheyt kastijden e-
wy schepden. Dit zegghende zoo troc
syn sweert wt / ende Perion van ghelij-
ken/ de welke schuttende syns Wpand
slach/ merdt synen Schildt midden do-
ghekloben / ende mepuende syn reveng-
te hebben/ gaf hem ooc eenen slach/ ma-
syn sweert vlooch in dyp stucken. Gh-
booswicht / zepde de Ridder / nu zal
hoofst ghestelt worden ter plaetse dat
ghy tynne meynt te plantē. Perion he-
groot perijckel merckende daer hy in
was/ vlooch hem in/ en met eenen gram-
men moet vatte hy hem byder kraghe/
zoo fortseijc/ dat hy hem ter aerden zou-
de

de ghevelt hebben/maer daer spronghen
es stercke Babauwē wt de Tente/ van
de welke de twee den Keyser vinghen/
ende d'ander viere vielen Perion van
achter aen/ die sy niet gewelt wech broch
en inde Tente/ alwaer sy niet dicke gse-
ketenen ghebonden werden. Doen
vert het oude Wyf dē Keyser kennēde/
tot den welken sy wel spytichlyc zepde:
Ghy schelmische Keyser/ nu ghy in myn-
der macht zyt/ zoo zult ghy voortaan tot
enen spiegel dienen der ghenet die hun
nemoepen willen te beschadigē de vrien-
den van Armatō/ ende zal niet enē wze-
ten de doot van hem ende veler andere
koninghen ende andere groote Heeren/
maer ghy alleene d'oorzake vā zyt. Vrou-
we/ antwoorde de Keyser/ ic en weet niet
oat ghy zegghen wilt/ maer schelscher
erraderijc en isser noyt gheschiedt/ als
ese hy uwen toe doen begaen. Zulcx zal
wel blijcken/ antwoorde d'oude. Hier-
nusschen bebal sy eenighe bande hare/
un wel te bewaren/ op dat sy niet en
ontquamē.

oe Lisuart ende Olorius ghevanghen
werden byde zelve die de Keyser ende
Perion ghevanghen hadden, ende daer
na ghescheyden, zonder te weten waer
sy ghevoert werden.

Het dryenzestichste Capittel.

Nulijc en waren Lisuart en Olo-
rius van landt ghebaren/ ofte den
nacht en over viel hun/ hoe wel sy
daerom niet en lieten te baren tot
datse in't selve Eylande quamen
daer de Keyser was/ alwaer sy
in landt ghinghen/ ende eere der Jonckvrouwe
ben hun raet datse hun rusten zouden inde
oente/ verwachtende den dach: het welke sy
getelijc consenteerden: een weynich daer na
reghdē sy Lisuart oft hy wel gedachtich was
belofte aen hun gedaen. Zeer wel antwoorde
hy. Volghet my dan zepde de jonckste ende ic
ic v alleen zijnde/ zegghen/ want ic en wil niet
erret yemant anders als ghy ende ic versta-
t was alsooen zoo doncker/ datmen qualijc
lenghte van syne neus van hem konde zien:

Doch dit niet teghenstaende Lisuart ende sy
ghinghen ontrant twee booghscheuten verre/
ende de Jonckvrouwe haer ghelatende moede te
wesen/ badt hem by haer int groene gras wat
neder te zitten/ ende tamen wat te kouten: daer
hy wel mede te byden was gheen achter den-
ken hebbende vande Schelmerijc die sy daer-
na bedreef/ want de valsche Hoere troc hem
van achter te neder alsoo hy bucte/ ende hem
ter neder slootende/ nam sy hem t'Kapier van
syn syde/ ende lieper mede heuen zoo rasch als
sy konde/ roepende met luyder stemme: help
my Ridder/ helpt my. Lisuart wel verwon-
dert van zulcken bedroch/ liep haer na zoo zeer
als hy konde: maer hy werdt terstont bespon-
ghen ende omcinghelt van zeven Ridder/ die
daer verborghen laghen/ ende zoo vast gehou-
den/ dat sy hem brochten daer de Keyser ende
Perion ghekerent zaten. Doen werdt hy wel
ghetwaer dat hy verraden was: want men dede
hem oot d'ijfers aende beenen/ twelc hem zoo
speet/ dat hy van rouwe meynde te sterben/ en
hy smeet een vande hoeben zoo booz thachups/
dat hy hem vier tanden inden mont wtsloech.
Hierentusschen hadde Olorius ghehoort tghes-
roep der Jonckvrouwe/ die noch niet d'andere
sprac/ ende dooz tlicht datmen inde Tente ont-
stiekē hadde/ liep hy derwaerts/ om te zien waer
ter schuldē: ende ziende int in komen den staet
daer Lisuart/ de Keyser ende Perion in waren/
was hy gantsch bedroeft enoe verstoot/ en niet
aen ziende tperckel daer hy in was/ troc hy vā
leer/ ende kilicde den eersten die hy ontmoette
thoost tot d'ooren toe/ ende den tweeden van
ghelijcken: doen stelde hy hem teghen den der-
den/ maer niet den eerste slach die hy hem gaf/
zoo brac syn Kapier tot aen het krups.

Doen zach hy wel dat hy't niet langher en zou-
de konnen houden staende/ ghelijc't oot ghes-
beurde/ want hy werdt van alle sijden zoo om-
cinghelt/ dat hy ghevanghen ende ghebonden
werdt ghelijc d'andere/ diemen met hem wech
lepde na den Zeekant: ende aldaer werden sy
in verscheiden schepen ghedaen/ zonder te wetē
waer men hun bracht noch om wat oorzaak sy
zoo qualijc ghetractert werden.

Hoe de Keyserinne de tijdinge kreeg van
tvertrec des Keyfers, Perion, Olorius en
Lisuart, ende vade swaricheyt die Ono-
lorie ende Gricelerie hadden, te meer
om datse hen bevrucht gevoelden.

Het vienzestichste Capittel.

ffj

De

DE Coninc van Szeigne/Abriel/Elinie
met d'andere waren gantsch bedroeft/
dooz het schieloes verlies des keijers:
en ziende dat Asuare ooc niet wederō en quam/
na syn belofte / zoo besloten sy niet weder inde
Stad te keeren/ dooz sy en hadden volkomen
bescheet. En just een schip gereet bindende gin-
gen sy daerom / bidde den Hertoge van Or-
tisenje ende van Alafonte na de keijserinne te
keeren en haer dit groot ongeluc te kennē te ge-
ben: het welcke verstaen zijnde begavē hun vele
Ridders op de reyse om die te zoeken in verre
en byende Landen/ zoo dat die van Grieken/
Thacien/ Duyschlandt/ Italien/groot Bre-
taguen en Gaule de rydinge kregen/ waerover
vele brome Princen zeer bedroeft waren: maer
dooz al Onolote en Griceleerie die zulcken swa-
richeyt maecten datse van daghe tot daghe af-
namen datment zach: waer toe ooc grootelijc
hielp/ datse hen bezyucht van kinde bevonden.
Nu zoo hadden sy hun werc zoo secretelijc aen-
geleghet/ datter niemant van en wist: zoo dat de
keijserinne niet anders en meynde / ofte dese
hunne droefheyt en quam dooz verlies hun-
nes vaders/ daer over sy hen vertroostede/ met
een vast hertoutwen van hem haest wederō ge-
zont te zien/ dooz de gracie Godes. Dooz waer-
ten was het punt niet daert hun looch/ maer de
kleynē kinderkens/ die sy alreede voelden krebe-
len / dies sy goet vonden aende keijserinne te
verzoeken datse hen dooz eenē tyt mochten ont-
houden int klooster van S. Sophie/ niet wjt
van daer zijnde / int welke de Suster vanden
Hertoge van Alafonte Abdisse was. De keij-
serinne en liet haer niet zeer bidden/ en wilde vele
Edelvrouwe met hun laten gaen: Maer sy en
wildē gheene by hun hebben als Sirtense en
Garinde/ hun Doesters Dochters / die sy best
betrouden. Ten kortste gezeght/ sy ghingen int
Klooster/ alwaer d'Abdisse hun een schoone ka-
mer alleen bezochde / hen presenterende alles
wat in hare macht was. Sy hielden hen daer
zoo stil alst moghelijc was/ tot dat den tyt des
varens naecte. Dōe gaben sy alle hunne zaken
aen Sirtense en Garinde te kennen / de welke
goet vonden datmen de kinders zoude byengien
by d'ouders van Garinde / woonende aen een
haven der Zee/ Filine ghenamē/ diese op byen-
ghen zoude als oft hun eyghen kinders waren.
Nu zoo ghebeurde dat Onolote eerst gelach
van eenen schoone jongen Sone/ die Sirtense
en haer medeghezelhine wonden in kostelijcke

windels/ en ghabent de Moeder te kussen/
al scheypende zelve zeggende: en dat bevelen
der genaden Godes beval Garinde/ datmē
doopen hem dē name van Amadis van Gya-
kē zoude geven/ ter liefde syns Vaders/ Groot-
vaders Amadis ende des keijfers Esplandia.
Dit gedaen zijnde/ ginc de Jochvrouwe met h
kindt wt/ dooz een achterdencke / dweers de
bosch recht na Filine: maer 'tkleynē dierh
werdt zoo swac/ dat Garinde byese de datter
haer crimen sterbe zoude. Dus komende aen e
Fonteyne ontwon sy/ en dat int water stek
de/ sprac syer dese woorden over: kleynē kindek
inden name des Vaders/ des Soons/ en d
h. Geests/ ontfanght desen doop/ met dē naem
van Amadis van Grieken. Naulyer en had
dese woorden voleyndicht/ oft sy en hoorde e
gerucht van volc recht na haer toekomen d
sy van verbaertheyt liet liggen datse hadde/
vloot inde rupchte en dicke des bosch. Dese v
ren Zeersobers/ swerte Mooren/ die om ver
water te hebbē/ na de Fonteyne toe quamē:
welcke ziende Amadis aldaer liggen in zo kos-
lijcken windels/ waren sy zeer verblijt/ en no-
meer verwondert/ als sy zagen datter kindt e
Weerelt komē was en geboren met een swer
zoo root als een dertige kolen/ den Appel beghin-
nende aende lincke knie/ en eyndigē de dē pur-
aen tputteken des herte: op het welke eerich
Caracters oft Letters zoo wt als siene ston-
den/ die sy nochtans niet en konden lesen nor
verstaen: hierom zonder langer daer op te lett
wonden sy inde doeken/ en dyegent mede i
hun Galejen / inde welke t'allen ghelucke
hunne Vrouwen hadden/ en onder de zelve ee-
die eerst wt 'tkinder bedde komē was/ derwa-
ker sy Amadis behalen / en naenden hem ba-
doen aen den Joncker met den byandende
Sweerde. Hierentusschē/ Garinde wederō te
haer zelven ghekomen zijnde/ keerde ter plaet
daerse tkindt gelaten hadde: en dat niet vindi-
de/ dacht sy datter de Wilde dieren verlonde
hadden dies sy zoo jammerelijc scheyde/ en bi-
droeft was datse van rouwe meynde sterben
doch nam sy vore Onolote dat niet te zeggen
maer haer te verstaen te geven dat sy tot Fil-
ne ghelaten hadde, en ghekeert zijnde/ vondt h
Griceleerie gelegen ooc van eenē schoone jonge
Sone/ die Lucenro genaemt wert. Dese twee
werdē in hunne tyt vermaerde Ridders/ gelijc
dat int 7 ende 8 Boec verhaelt zal werden en
hier mede eyndigen wy desen tegenwoordigen

Eynde des zekten boec van Amadis van Gaule.